

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

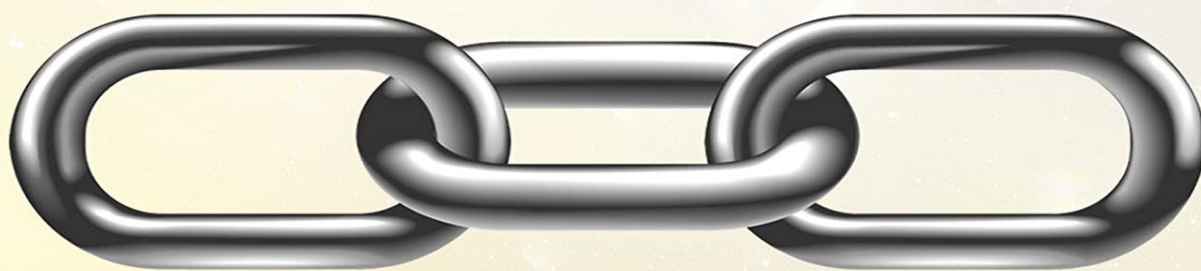
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE CONFESSION

ONE WOMAN. TWO FRIENDS.
SHATTERING SECRETS.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

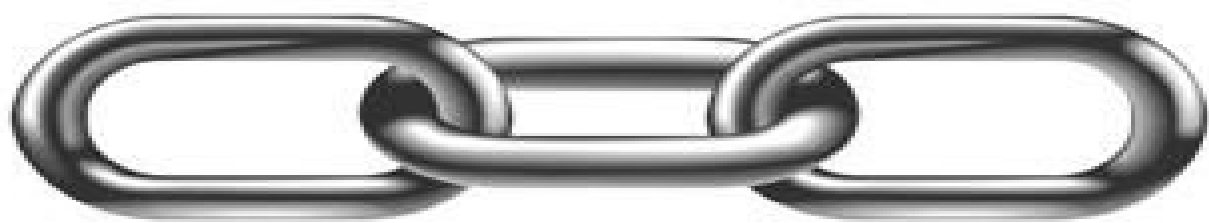
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENNA JACOB

THE UNBROKEN SERIES: HEAVENLY RISING THREE

THE CONFESSION

ONE BEAUTY. TWO FRIENDS.
SHATTERING SECRETS.

THE UNBROKEN SERIES: HEAVENLY RISING THREE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENNA JACOB

CONTENTS

[Yazarların Notu](#)

[İtiraf Hakkında](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm](#)

[Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm](#)

[Onbirinci](#)

[Bölüm Onikinci](#)

[Bölüm](#)

[Taahhüt](#)

[Teşekkür Ederiz](#)

[Shayla Black Hakkında](#)

[Shayla Black'in Jenna Jacob](#)

[Hakkında Yazdığı Diğer](#)

[Kitaplar](#)

[Jenna Jacob Yazarının Diğer Kitapları](#)

İTİRAF

Kırılmamış Seri: Heavenly Rising (3. Kitap) Shayla
Black ve Jenna Jacob tarafından yazıldı

ISBN: 978-1-956445-08-4

Bu kitap Shayla Black ve Jenna Jacob'un özgün bir yayınıdır Telif Hakkı

2022 Shelley Bradley LLC ve Dream Words LLC

Kapak Tasarımı: Rachel Connolly

Düzenleyenler: Blue Otter'dan Shayla Black ve Amy

Knupp Düzeltmen: Fedora Chen

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- açık yazılı izin olmaksızın elektronik veya mekanik yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Tüm hakları saklıdır.

YAZARLARIN NOTU

KESINTISIZ SERİ: Heavenly Rising destanı, sırayla okunması GEREKEN romanların serileştirilmiş bir dizisidir. Bu kitabı satın aldıysanız ve destanın diğer bölümlerini okumadıysanız, okuma sırası şöyledir

Seçim
Kovalamaca
İtiraf
The Commitment (25 Temmuz 2023'te
çıkacak)

Umarız bu öyküleri okurken bizim
yazdığımız kadar keyif alırsınız.

İyi okumalar!

Shayla Black
Jenna Jacob

İTİRAF HAKKINDA

Bir Güzellik. İki Arkadaş. Paramparça Sırlar.

Tehlike ve ölümün ardından Seth Cooper, Dr. Kenneth "Beck" Beckman ve Heavenly Young'a en karanlık sırrını açıklar. Onları şoke etmekten korktuğu için trajik detayları gizler, ancak bu kadar pervasızca açtığı Pandora'nın kutusunu kapatmak imkânsızdır.

O geceden sonra Seth, Heavenly'nin iyi niyetli tesellilerinden ve Beck'in irdeleyici sorularından kaçınırken, hayaletlerine karşı tek kişilik bir savaş açar. Seth'in tavrındaki değişim, diğer ikisinin de ortak yarın hayallerinin yıkılmasından korkmasına neden olur. Haftalar ayları kovaladıkça, geleceklerine başlamak için sabırsızlanan Beck ile bundan kaçınmak için her şeyi yapan Seth arasındaki gerginlik artar ve Heavenly tam ortada kalır. Eğer Heavenly beyaz çitli hayallerinin peşinden giderse, Seth'in onlara yarım gerçeklerden fazlasını vermeyi reddetmesi kalplerini kıracak ve onları sonsuza dek ayıracak mıdır? Yoksa sonsuzluklarını kucaklayabilmeleri için sonunda her şeyi itiraf etmeyi göze mi alacak?

**** Seri sırayla okunmalıdır ****

CHAPTER ONE

*Büyük Ayı, Kaliforniya
Nisan*

E *Sekiz yıl önce karımı ve oğlumu öldürdüm.*

Seth Cooper'ın dakikalar önce söylediği sözler odada yankılandı ve kafasının içinde çalkalandı. Tahmin edilebileceği gibi, kız arkadaşı Heavenly Young ve onu paylaştığı adam, Dr. Kenneth Beckman, şaşkın ve ağzı açık bir sessizlik içinde ona baktı.

Sikeyim.

Seth bu itirafı aylarca saklamıştı. Şimdi geri alabilmeyi diliyordu. Bunu yapamayacağı için boğazını temizledi. "Bu kadar. Artık biliyorsun. Gidip Liam'ın evi onarmasına yardım edeceğim."

Bu sabah Beck'in uzun zamandır kayıp olan dini fanatik "ailesi" yle -bir ordu getirmiş, dağı basmış ve yıllar önce mezheplerine ihanet edip liderlerini öldürdükleri için misilleme olarak onu öldürmek için ellerinden geleni yapmışlardı- yaptıkları savaştan sonra dağ evini eski haline getirmek, sevdiği insanların ona bir canavarmış gibi bakmasından çok daha iyiydi.

Ama sen değil misin?

Seth terlemeye başladı. Burada, Beck'le Heavenly'yle son sevişmeleri olabilirmiş gibi seviştikleri yatak odasında durup, geleceği boğazını sıkarken geçmişinin nefesini ensesinde hissetmekle uğraşamazdı. Havaya ihtiyacı vardı. Nefes almaya ihtiyacı vardı.

Gitmek için döndüğünde Beck gömleğinin arkasından tuttu ve onu yatağa doğru yürüttü. "Otur lan yerine. Karını ve oğlunu öldürdüm de ne demek?"

Beck kanlı detayları mı istiyordu? Silah sesleri, ölüm, keder ve kayıplarla dolu sabahın ardından Seth tüm bu saçmalıkları kelimelere dökemiyordu. Kâbusu hakkında bir daha hiç konuşmak istememişti. Her şey çok çiğ geliyordu. "Aynen söylediğim gibi. Sekiz yıl önce Autumn'la evliydim. Üç aylık Tristan adında bir oğlumuz vardı. Ve ben onları öldüren aptalca hatalar yapan ukala bir pisliktim." Ayağa fırladı. "Söyleyeceklerim bu kadar."

Heavenly'nin nefesi kesildi ve nazik elini onunkinin üzerine koydu. "Ah, Seth. Çok özür dilerim. Karın ve üç aylık bebeğin mi? Bu çok yıkıcı olmalı. Belli ki kendini suçlu hissediyorsun ama bu senin hatan değildi..."

Ona döndü. Az önce itiraf ettiklerinden sonra meleşti hala ona dokunmak mı istiyordu? Onu bağışlamak mı? "Hayatımın en kötü günüydü ama benim hatamdı. Her bir parçası. Artık geçmişte kaldı. Kazıp çıkarmanın anlamı yok."

"Ama yine de seni mahvediyor," diye belirtti Beck. "Seni tanıyorum dostum. Onları sen öldürmedin. Ne oldu?"

Seth'in kafasında söyleyebileceği binlerce şey vardı. Korkunç gerçek bunlardan biri değildi. Neden bu ikisi bu işin peşini bırakmıyordu ki? Ayrıntılar işleri daha da kötüleştirecekti ve Beck'in en küçük kardeşi Zacharias'ın karısının ve kızının ölümleriyle başa çıkmaya çalışmasını izledikten sonra... Bu, eve çok yakındı.

Ayağa kalktı. "Şu anda bunu yapamam. Son sekiz yılımı hayatıma devam etmeye çalışarak geçirdim. Hayatımla ilgili her şeyi değiştirdim ve sonunda biraz mutluluk buldum. Geri dönemem."

Seth bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama kapıya doğru ilerlerken Heavenly'ye baktı. Kız ona göz kırptı. Gözyaşlarıyla savaşıırken dudakları titriyordu. Geniş mavi gözleri şaşkınlıkla ezilmişlik arasında bir yerde olduğunu söylüyordu. Yüzüne bu ifadeyi vermişti çünkü şeytanlarından kaçmak için elinden geleni yapıyordu.

Sadece bir canavar değil, aynı zamanda bir pisliksin. İyi iş çıkardın.

O kaçamadan Beck avucunu kapıya dayadı ve sesini alçalttı. "Kötü bir durumda olduğunu anlıyorum ama öylece çekip gidemezsin. Bunu konuşmamız gerek. Anlamamıza yardım et."

Tabii ki Beck onun kaçıp gitmesinden hoşlanmadı. Cerrah onun içini dökmesini ve her şeyi açıklamasını istiyordu, böylece mutlu hayatlarına devam edebileceklerdi. Ama onu temize çıkaracak bir şey yoktu. Asla da olmayacaktı.

Eğer onların sorgulamasına boyun eğerse, bu sadece onun bir katil olduğu gerçeğini pekiştirecekti.

"Sana bilmen gereken her şeyi söyledim. Nasıl istersen öyle yorumla. Gerisi benim geçmişim, benim sorunum ve benim saçmalığım. Bu işin peşini bırak," diye homurdandı ve kapıyı çekerek açtı. Kapıyı arkasından çarpmadan önce arkasına bakmaya cesaret edemedi.

A Seth gittikten sonra kapı, çerçevesi içinde tıkırdayarak hareketsiz odada yankılandı. Öfkesi ve ıstırapı, Beck'in ciğerlerindeki havayı boğan sessiz bir çığlığa dönüştü.

Az önce ne oldu öyle?

Kör bir adam bile Seth'in kendini zar zor toparladığını görebilirdi. Beck onu neyin parçaladığından tam olarak emin değildi. Keder mi? Suçluluk mu? Her iki durumda da Seth'i geri sürüklemek ve çektiği eziyeti dökmeye zorlamak istiyordu. Acısından arınmasını. Neye ihtiyacı varsa. Seth üçünün büyütme için çok uğraştığı aşka sırtını dönemezdi. Ama Beck çok zorlarsa, Seth tamamen çekip gider miydi?

Tanrım, daha dramının kanı kurumadan bir başkası bizi kesip biçmeye başladı.

"Beck?" Heavenly titreyen elini ona doğru uzattı. Şaşkın görünüyordu. Beck onun gözlerinde kendi endişesinin yansımalarını gördü. "O da neydi öyle? Seth neden onları öldürdüğünü söyledi? İkimiz de onun bunu yapamayacağını biliyoruz. Bunu gerçekten kastetmedi, değil mi?"

"Seth bir koruyucudur. Söylediklerinin aksine, onları bilerek öldürmedi." Peki Seth neden kendini öldürdüğüne inandırmıştı?

Kollarını ona dolayan Beck, Heavenly'yi kendine çekti ve başının tepesini öperken ona gerekli olan dayanağı sağladı.

"Yapmadığını biliyorum." Bir kalp atışı geçti, sonra ona baktı. "Daha az üzgün olduğunda onunla tekrar konuşuruz. Peki ya sen? Bu sabah çok şey yaşadın. Sen nasılsın?"

Beck içini çekti. "Dürüst olmak gerekirse, kendimi çok suçlu hissediyorum. Adam öldü ve Dean... onun yaşayıp yaşamayacağını bilmiyorum," dedi kulübenin bekçisi ve polis memuru arkadaşı için. "Ben olmasaydım ikisi de hâlâ burada olacaktı. Onların kanı benim ellerimde."

Heavenly başını salladı, sarı bukleleri kollarını okşuyordu. "Gelip savaşmak zorunda değillerdi. Bunu onlar seçti. Hepimiz seni destekledik ve savunduk çünkü seni seviyoruz."

"Ve çok minnettarım. Ama keşke Jedediah ve Esther beni bulması için Zacharias'ı hiç göndermeseydi. Biyolojik ailemi uzun zaman önce sildim. Neden onlar da aynısını yapıp

sefil lanet hayatlar?" Gloria'yı da hayal ürünü saçmalıklarının dışında bırakın.

Heavenly kendini ona doğru bastırdı. "Çünkü onlar korkunç insanlardı. Kardeşin ve onun çılgın takipçileri sana saldırdığı için çok üzgünüm, kendi kanından olanları öldürmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm..."

"Bana göre onlar, güce ve intikama aç, ahlaksız bağnazlardan başka bir şey değildi. Messiah Şehri'nden ayrıldığımdan beri dışarıdaki cesetlerin hiçbirisi benim için bir şey ifade etmedi." Heavenly'nin başını geriye yatırdı, yanağını avuçladı ve gözlerinin içine baktı. "Sen ve Seth artık benim ailemsiniz."

"Siz de benim ailemsiniz." Gözleri doldu. "Seth için endişeleniyorum. Ne diyeceğimi ya da ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

Beck de kendini çaresiz hissediyordu. "Onu bulmama, onunla konuşmama izin ver. Birkaç dakikalığına gidersem iyi olacak mısın?" "Elbette, ama belki ben de seninle gelmeliyim."

Seth'in sakladığı sırlar her neyse, Heavenly'nin duyamayacağı bir yerdeyken onları ortaya dökmesi daha mı olasıydı? "Önce ona erkek erkeğe yaklaşmama izin ver. Utanç duyduğu için mi konuşmak istemiyor bilmiyorum. Erkek egosu kırılğan bir şey olabilir."

İsteksizce başını salladı. "Onu sevdiğimizi bildiğinden emin ol."

"Biliyor, ama ona hatırlatacağım." Onu usulca öptü. "Uzun sürmeyecek."

Beck odadan çıkarken onun endişeli ifadesini yakaladı. Tek başına bu bile onda önce Seth'i yumruklayıp soruları sonra sorma isteği uyandırdı. Ne yazık ki ilk darbeyi o indirirse, ağır yumruklu özel dedektif birkaç ay önce Pike'a yaptığı gibi onu da bayıltabilirdi. Ve şiddet aralarındaki sorunu çözmeyecekti.

Görünüşe göre kelimelerden oluşan bir kafes maçı olacak.

Beck kapıyı kapatıp merdivenlerden inmeye başladığında, Seth'in arkadaşı Liam O'Neill'in yukarı çıktığını görmek için aşağı baktı.

"Ah, sen tam da görmek istediğim adamsın." İrlandalı doğruca ona yöneldi.

"Kulübenizin uğradığı hasar için çok üzgünüm. Onarım masraflarını ben karşılayacağım. Bana bu pisliği temizlemeye nasıl yardım edebileceğimizi söyleyin."

Liam onun teklifini elinin tersiyle itti. "Endişelenme. Benim en büyük endişem kulübe değil. Eğer yardım etmek istiyorsan, Seth'i olabildiğince çabuk eve götür. Koşullar ona zarar veriyor."

Liam'ın meşhur woo-woo'su - annesinden miras kalmış gibi görünen psişik yeteneği - devreye mi giriyordu? Yoksa Seth eski arkadaşına mı açılmıştı? "Sen ve Seth çok eskiden beri tanışıyorsunuz, değil mi?"

"On yıl."

"Yani... karısını ve oğlunu biliyor musun? Nasıl öldüklerini?" Liam geri çekildi, açıkça şok olmuştu. "Sana onlardan bahsetti mi?" Beck başını salladı. "Onları öldürdüğünü söyledi."

"O böyle görüyor."

"Neden? Onları gerçekten öldürmedi, değil mi?"

"Güvenini kırmadan buna cevap veremem. Tek yapabileceğim senin ve Heavenly'nin bavullarınızı toplayıp onu eve götürmenizi tavsiye etmek."

"Pekâlâ. Bunu yapabiliriz ama endişeliyim. Heavenly ağlamak üzere. Seth bizimle konuşmuyor. Eğer bize Autumn ve Tristan'a gerçekten ne olduğu hakkında bir fikir verebilirseniz ona yardım edebiliriz."

"Bu benim anlatacağım bir hikâye değil. Daha fazlasını söylemeye hazır olduğunda,

söyleyecektir."

"Onu geri tutan ne? Heavenly ve benim ona aynı şekilde bakmayacağımızdan mı endişeleniyor?

Ya da onu artık sevmeyeceğimizden mi?"

"Evet. Yirmi dört saat önce herkese Messiah City'deki çocukluğunu ve nasıl kaçtığını anlatmadan önce sen de aynı şeyi düşünmüştün. O yüzden anlamalısın, dostum." Beck'in omzuna vurdu. "Sen de az önce oradaydın."

"Ama tüm endişelerim asılsız saçmalıklardı. Biyolojik babamın boğazını kestim ve buradaki tek bir kişi bile bana sırtını dönmedi. Seth bunu görmeli."

"Aynı şey değil. Onu öldürmek için iyi bir sebebin vardı. Adam bir canavardı. Autumn ve Tristan masumdu. Onlar Seth'in dünyasıydı."

Liam'ın sözleri bir yumruk gibiydi. "Beni hâlâ onları kasten öldürdüğüne ikna edemezsin. Onu eve götüreceğim ve içini açmaya çalışacağım. Konuşmaya hazır olduğunda onu dinleyeceğim ve tıpkı bana yaptığı gibi onu tekrar bir araya getirmeye yardım edeceğim."

"O gün geldiğinde, olacaksın." Liam'ın ağzının kenarlarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Şimdi git."

"Sağ ol, dostum." Beck Liam'aelini uzattı.

Bunun yerine diğer adam onu kucaklamak için kendine çekti ve Beck sonunda gerçekten arkadaş olduklarına memnun oldu.

Sonra ikisi de adımlarını geri atarak Liam merdivenlerden indi ve Beck bir kez daha yatak odasında kayboldu.

Heavenly endişeyle ellerini ovuşturarak bekliyordu. "Gitmen uzun sürmedi. Ne söyledi?"

"Seth'le konuşmadım. Liam beni merdivende durdurdu. Toparlanmamızın en iyisi olacağını söyledi.

ve Seth'i hemen eve götür.

Anlayış gözlerini aydınlattı. "Liam da mı onun için endişeleniyor?"

"Evet." Beck bavullarını dolabın arkasından çıkarıp yatağın üzerine atarken içini çekti. "Bu beni çok endişelendiriyor."

"Ben de. Her şeyi toplamana yardım edeyim, sonra yola çıkarız. Umarım buradan ayrılmak Seth'in sıkıntısını yatıştırmaya yardımcı olur. Belki daha az... kızgın olursa? Üzgün?" Omuz silkti.

"Ya da o her neyse, o zaman açılacaktır."

Olabilir. Ama Beck'in bir levyeye de ihtiyaçları olacağından şüphesi vardı. Seth sıkı sıkıya kilitlenmiş görünüyordu.

Dolabı, çekmeceleri ve banyoyu boşaltırken neredeyse sessizlik içinde çalıştılar. Beck son valizin fermuarını çekerken Heavenly çantasını aldı ve gergin bir şekilde dudağını dişledi. "Hazır mısın?"

Beck odayı taradı. "Sanırım hepsi bu kadar. Ben arabayı yüklemeye başlayayım." "Ben Seth'i bulacağım. Nereden başlayacağımıza dair bir fikrin var mı?"

"Alt katta bir yerde." Beck onu kollarına çekti ve bir avucuyla sert sırtını okşadı. "Hey, endişelenme. Bunu halledeceğiz, küçük kız. Seth seninle olmak için ülkenin öbür ucuna taşındı. Seni Vegas'a kadar takip etti. Babana veda etmene yardım etmek için Wisconsin'e uçtu. Ona her ihtiyacın olduğunda yanında oldu. Öylece çekip gitmeyecektir."

İfadesindeki endişe ikna olmadığını gösteriyordu. "Ama geçen Noel onu üzdüğümde beni terk etti ve New York'a geri döndü. Aylarca ondan haber alamadım. Ya Seth şimdi bizimle eve gelmek istemezse?"

Korkusu yersiz değildi ama Beck onun en kötüsünü düşünmesini istemiyordu. "Yapacak. Ona gideceğimizi söyle. Bana ihtiyacın olursa yakınında olacağım."

"Ona nasıl bir mazeret sunabilirim? Raine, Liam ve Hammer en azından sabaha kadar burada kalacaklar. Gloria ve Buddy de öyle," dedi Beck'in eski karısı ve nişanlısından bahsederken. "Ya neden birdenbire gitmeye heveslendiğimizi sorarsa?"

"Ona Los Angeles'a dönüp Dean'i kontrol etmek istediğini söyle. Bu yalan değil. Onun nasıl

olduğunu ve River'ın nasıl dayandığını görmek için sabırsızlanıyorum." En iyi arkadaşı ağır yaralı olduğuna göre, Raine'in kardeşi muhtemelen berbat durumdaydı.

Başını salladı. "Buna itiraz etmeyecektir. Ama ailenin -yani o çılgın insanların- bize saldırmasının senin suçun olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Beck onun üzerindeki stresi biraz olsun azaltmaya çalışmasına bayılıyordu. "Evet ama ben de deliyim. Ama ben de deliyim." "Nasıl?"

"Senin için deli oluyorum." Beck dudaklarını onunkilere bastırarak küçük gülümsemesini öptü. Sonra da bavullarını almadan önce ona son bir kez daha sıkıca sarıldı. "Hadi gidip herkesle vedalaşalım."

Tek kelime etmeden onu aşağıya kadar takip etti. Ana kata ulaştıklarında Beck bavulları ön kapının yanına yığıldı. Döndüğünde Liam'ın mutfakta olduğunu gördü. Grubun geri kalanı evin arka tarafına bakan oturma odasında toplanmıştı. Pencereilerin arasından, verandanın parmaklıklarına yaslanmış olan Seth durmuş, havuzun karşısına bakıyor ve uzaktaki dağların ve uzun çamların nefes kesici manzarasını seyrediyordu.

Çok yalnız görünüyordu.

Beck bir laneti bastırarak parmaklarını Heavenly'ninkilerin arasından geçirdi, sonra da onu diğerlerine doğru götürdü. "Çok iyi vakit geçirdiğimiz için bu partiyi kısa kesmekten nefret ediyorum ama biz, um"- Seth'i işaret etti-"eve gidiyoruz."

Gloria onun koluna vurdu. "Kenneth Beckman, ne berbat bir şaka!"

"Çok mu erken?" diye takıldı.

Eski karısı verandanın karşısından Seth'e baktı. "Belli ki."

"Ne zamandır orada?" Beck sordu.

Liam yaklaştı, suratı asıktı. "Merdivenlerde sana rastladığımdan beri." "Neyin var?" Gloria sordu.

Heavenly omuz silkti. "Bugün burada yaşanan korkunç şeylerin onun için çok fazla olduğunu düşünüyoruz."

"Ölüm mü?" Gloria kaşlarını şüpheli bir şekilde çattı. "New York'ta cinayet masası dedektifiydi. Çok daha kötülerini gördü."

"Belki TSSB?" Beck eski karısının buna inanmasını beklemiyordu ama Seth sırlarını sevdiği insanlarla paylaşmak istemiyorsa, başkalarıyla da paylaşmak istemezdi. "Ne de olsa polisliği bırakmasının bir nedeni vardı."

"Her ne oluyorsa, gerçekten çok üzgün." Heavenly duygularını dizginlemeye çalıştı ama başaramadı. "Bizi dışlıyor."

Gloria, Heavenly'yi kollarının arasına alarak, "Tatlım," diye mırıldandı. "Kendine gelecektir. Güven bana."

Konu erkekler olduğunda, ben bir uzmanım. Sadece ona biraz zaman vermeniz gerekiyor."

"Haklı," diye ekledi Raine cesaret verici bir en iyi arkadaş gülümsemesiyle. "Bugün herkes için çok şey oldu."

Eminim sindirecek zamanı olduğunda iyi olacaktır."

"Umarım haklısındır, prenses." Beck onun omzunu sıktı. Katliam, babasını öldürmek zorunda kalan kadın için kolay olmamalıydı. Bu ortak noktalarıydı.

"Öyleyim. Zaman gerçekten de tüm yaraları iyileştiriyor."

Heavenly Raine'in elini tuttu ve sıktı. "Teşekkürler. Üçünüz ne kadar kalmayı planlıyorsunuz?"

"Liam yarın bazı müteahhitlerle görüşecek. Adam'ın cenazesi için kalmayı planlıyorduk, Ama Ngage onu Oregon'a geri götüreceğini söyledi. Biz de katılırdık ama kocasının cenaze törenini sadece yakın akrabalarıyla sınırlı tutmak istiyor. Yani muhtemelen Pazar sabahı evde olacağız. Seni ararım. Belki gelecek hafta bir akşam hep birlikte yemek yeriz?"

"Bu hoşuma giderdi." Heavenly gülümsemek için elinden geleni yaptı.

Ama muhtemelen Beck'in düşündüğü şeyi düşünüyordu eğer Seth o zamana kadar iyileşirse

bir araya geleceklerdi. Eğer değilse... Bunu gerçekten düşnmek istemiyordu. Seth'in kendini onlara kapatması onları ayırırdı.

Kucaklaşmalar ve vedalaşmalardan sonra Heavenly, Gloria ve Raine'den uzaklaştı ve dikkatini

hala verandada yalnız olan Seth'e.

Bağırsakları gerilen Beck, Buddy'nin omzuna vurdu, sonra Liam'ın elini bıraktı. "Tekrar teşekkürler dostum.

Her şey için. Sana borçluyum. Onarım faturasını bana gönder-"

"Bununla sonra ilgileniriz. Şu anda daha büyük endişelerin var." Liam'ın bakışları Heavenly'nin usulca arka kapıya doğru yürümesini takip etti.

"İyi olacak mısın?" Hammer sordu.

Eski arkadaşı harika bir soru sordu. "Tek yapabileceğim denemek, dostum. Kendinize iyi bakın. Dean'i görür görmez size haber veririm."

Adamlar başlarıyla onayladıktan sonra Gloria'ya döndü ve onu sıkıca kucakladı. Gloria onun sırtını sıvazladı, sonra güven verici bir gülümsemeyle uzaklaştı.

"Heavenly, ben arabayı yükleyeceğim. Seth gitmen konusunda sana bir şey söylerse suçu bana at."

Başını iki yana salladı. "Umarım iş o noktaya gelmez."

Sonra titreyen elini arka kapıya uzattı. Beck bavulları kapıp dışarı çıkarırken kapı kayarak açıldı. Sürücü koltuğuna kaydı ve Seth'in ihtiyacı olan tek şeyin bir manzara değişikliği olduğunu umarak bekledi.

Eğer değilse, Beck ne halt edeceğini bilmiyordu.

Heavenly kendini Liam'ın lüks kulübesinin arka kapısından dışarı attı, soğuk dağ havası yüzünü okşuyordu. Beck'in biyolojik ailesi ve Messiah Şehri'nden Seçilmişler'in ön taraftan bakıldığında, arka tarafta meydana gelen hasar neredeyse yok denecek kadar azdı. Burada ne kolluk kuvvetlerinden, ne cesetlerden ne de adli tabiplerden bir iz gördü. Ölümcül savaş hiç olmamış gibi davranmak cazip gelebilirdi.

Seth'in kara kara düşünmek için arazideki en huzurlu yeri seçmesine şaşırmamıştı. Kavgaya verdiği tepkiyi tam olarak anlayamasa da, kaybı ve teselli ihtiyacını, bir anlık kaçış arzusunu anlıyordu. Çok sevdiği babasını kaybedeli sadece üç hafta olmuştu.

"Merhaba," dedi usulca. "Arkadaş ister misin?"

Seth döndü. Duruşunda gördüğü sert çizgiler dikkatle boş bıraktığı yüzüne yansımamıştı. Onu görür görmez gülümsedi ve kollarını açtı. "Angel, buraya gel. Senin arkadaşlığını her zaman isterim."

Bir sonraki adımda ne söyleyeceğine karar vermeye çalışarak ona uydu. Onun patlaması hakkında konuşmalıydılar. Ama çok bastırırsa, nasıl tepki vereceğini çoktan görmüştü. Hiçbir şey olmamış gibi devam ederse, gerçeği asla duyamayabilirdi. Şu anda her şeyi bilmek zorunda değildi... ama yakında. Acı çekiyordu ve bunu açığa vurmak sadece acıyla başa çıkmasına yardımcı olabilirdi.

Seth bir kolunu onun omuzlarına doladı ve başına bir öpücük bıraktı. "Eğer beni kontrol etmeye geldiyse, endişelenmene gerek yok. Sadece bir an yaşadım. Şimdi iyiyim. Patlama için özür dilerim."

Vücudundaki gerginlik aksini söylüyordu. Onu kandırmaya mı çalışıyordu? Yoksa kendini mi?

"Anlıyorum." Silik bir gülümsemeyle konuyu geçiştirdi. "Sadece Beck'le her şeyi topladığımızı ve onun da arabayı yüklediğini söylemeye geldim. Hepimizin eve gitmesinin en iyisi olacağını düşündük."

Seth şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Burada kalıp Liam'ın burayı temizlemesine yardım

edeceğimizi sanıyordum."

Eğer durum böyleyse, Seth neden burada, ön bahçedeki katliamla arasına mesafe koymak için elinden geleni yapıyordu?

"Beck Dean'e bakmak istiyor, herhangi bir şekilde yardım edip edemeyeceğini görmek istiyor. Ve ikimiz de biraz endişeliyiz.

River'in parçalanması hakkında."

"Bunu düşünmem gerekirdi. Şimdi ikiniz de hazır mısınız?"

Başını salladı. "Az önce herkesle vedalaştık. Beck muhtemelen arabada bekliyordur."

Şaşırmış gibiydi ama yine mutlu bir ifade takındı ve kızın elini tuttu. "Tamam. Hadi gidelim."

Kulübenin içinde diğerleriyle hızlıca vedalaştı. Liam onu uzun ve araştırmacı bir bakışla süzdü. Seth de aynı plastik gülümsemeyle karşılık verdi. Heavenly bundan hoşlanmamıştı. Tüm o cesetlerden uzaklaşmanın ve Beck'in evine -yeni ortak evlerine- yerleşmenin onu yatıştırmaya yardımcı olacağını umuyordu.

Seth ön kapıya son bir el salladıktan sonra Heavenly'yi dışarıya kadar takip etti, bir kolunu ona doladı ve onu neredeyse sürükleyerek cipe götürdü. Arka koltuğa binmesine yardım etti, sonra da onu takip ederek yanına oturdu ve kapıyı kapattı.

Kaşlarını çattı. "Ön tarafa oturmayacak mısın?"

"Seninle kucaklaşmayı tercih etmemin bir sakıncası var mı?" Ona en çekici gülümsemesini gösterdi, bakışları ona odaklanmıştı.

Avluyu dolduran cesetlere bakmamak için mi? Dürüst olmak gerekirse, onu suçlayamazdı. Cesetler midesini bulandırıyor. Özellikle de ölenlerin her birinin birisinin çocuğu, ebeveyni, eşi, kardeşi ya da arkadaşı olduğunu bilmekten nefret ediyordu. Ama Gloria'nın da belirttiği gibi, Seth bir cinayet masası dedektifiydi. Merhamet bir yana, ölü bedenler onu rahatsız etmemeliydi.

"Elbette sorun yok." Emniyet kemerini taktı ve dikiz aynasında Beck'in kaşlarını çatmasıyla karşılaştı. Endişeli görünüyordu.

Seth kemerini bağladı, sonra Beck arabayı geri vitese takarken onun elini tutup öpmek için dudaklarına götürdü. "Dur. Hemen arkada bir yığın çıtır yaratık var," diye uyardı Seth arkadan bakarken.

Ön cam.

Mavi FBI rüzgârlığı giyen bir kadın belirdi, cipin arkasına geçti ve yanmış cesetleri korumak için bir elini kaldırdı. Beck frene bastı, arabayı vitese taktı ve çakıllı yolda ilerlemeye başladı. Seth arka camdan dışarı bakmaya devam etti.

Belli ki cesetler onu rahatsız etmemiş.

"Toparlandığın için teşekkürler dostum." Beck'in omzuna vurdu, sonra arkasına yaslandı. "Gitmek istediğini bilseydim yardım ederdim."

"Sorun değil. Heavenly ve ben oldukça çabuk hallettik."

Beck asfalt yola döndüğünde yine sessizlik çöktü. Arabanın içindeki atmosfer garip değildi... ama rahat da değildi.

Ön koltuktan gelen bir telefon sesi sessizliği bozdu. Beck küfredip yüzüyle telefonun kilidini açtı, sonra cihazı Heavenly'ye geri verdi. "Bu bir mesaj. Hastaneden gelmediğinden emin olur musun?"

Mesajları açtı ve en sonuncusunu rahat bir nefes alarak okudu. "River'dan. Dean'in ameliyattan yeni çıktığını ve iyileşmeye başladığını söylüyor. Her şey yolunda gitmiş. Onu bu gece tutacaklarmış. River ayrıntıları öğrendiğinde gönderecek."

"Tanrı'ya şükür." Beck duyulabilir bir nefes verdi. "Ona en kısa zamanda orada olacağımı söyle."

Adam'ın ölümü muhtemelen ona ağır geliyordu. Onu biyolojik ailesinin intikamından kurtarmaya yardım eden bir kişiyi kaybetmek Beck için zordu. Bir başkasını, özellikle de bir arkadaşını kaybetmek neredeyse dayanılmaz olurdu.

"Elbette." Heavenly onun omzuna nazik bir el koydu. "İyi olacak gibi görünüyor." "River da yakında takım arkadaşına kavuşacak," diye espi yaptı Seth.

"Böylece gece boyunca barlarda rastgele kadınları tavlayabiliyorlar." Burnunu kııştırdı. "River bekaretimi almayı reddettiği için minnettar mı olmalıyım yoksa hakaret mi etmeliyim bilmiyorum."

"Minnettar ol," diye homurdandı Beck.

"Kesinlikle," diye araya girdi Seth. "Yoksa onu öldürmek zorunda kalırım." Beck başını salladı.

"Sana yardım etmek zorunda kalırım."

"Bu da seninle kankanın arasını açabilir." Seth kaşlarını kaldırarak ona baktı. Heavenly gözlerini devirdi. "Öyle mi düşünüyorsun?"

O an neredeyse normaldi. Gülümsemeler, şakalar, nazik sataşmalar... Erkekleriyle bu tür konuşmalara alışmıştı.

Kulübede aşırı tepki vermiş olması mümkün müydü? Seth sır saklıyordu, bunun başka yolu yoktu. Ama belki de o anda bu konuda konuşamayacak kadar kendinden geçmişti. Zamanla her şeyi açıklayacaktı, değil mi?

Seth sanki onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi boğazını temizledi ve yüzünde pişmanlık ifadesiyle kızın elini tuttu. "İkinize de bir özür borçluyum. Bu sabah haddimi aştım. Autumn ve Tristan hakkında kimseyle konuşmuyorum. Hâlâ acı veriyor. Benden ayrıntıları istediğinizde hazırlıklı değildim ve öfkelen dim. Seni üzdüğüm için özür dilerim."

Heavenly yumuşadı. "Elbette acı verici. Eminim kederin üstesinden gelmek zor olmuştur."

Yutkundu. "Yirmi dört yaşında dul kaldım. Akıl almaz bir şeydi. Bir de çocuk kaybetmek? İngilizce'de çocuğu ölen biri için kullanılan bir kelime bile yok. Daha önce bunun yıkıcı olduğunu söylemişsiniz. Bunun da ötesindeydi. Dürüst olmak gerekirse, ailem benim için gerçekten endişeleniyordu. Annem biz çocukları yıllardır tek başına büyütüyordu ve o zamana kadar ben büyümüş ve evlenmişim, bu yüzden endişelenmesi gereken tek şeyin küçük kardeşlerim olduğunu düşünüyordu. Ama Autumn ve Tristan öldükten sonra... Uzun bir süre iyi değildim. Endişelendiğini, dua ettiğini ve tekrar yaşamak istemem için yüzlerce yol denediğini biliyorum - iyi bir nedeni vardı. Bir süreliğine kendimi kaybettim ve gurur duymadığım şeyler yaptım." Durakladı. "Huzur bulmam bir yıldan fazla sürdü. Öfke beni bütünüyle yutmakla tehdit etmeden onlar hakkında konuşabilmem için bile birkaç yıl daha geçmesi gerekti. Uzun bir süre boyunca hayatıma girmesine izin verdiğim herkes neler olduğunu biliyordu ve hepsi de bu konuda konuşmak istemediğimi biliyordu. Bir süredir bunu size açıklamak zorunda kalacağımı biliyordum. Sadece ne söyleyeceğimi ya da nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum. Detaylar hala..."

Ruhunun her köşesinde onun için acı çekiyordu. "Çok mu zor? Oh, Seth..."

Kadın kollarını ona doladığında, adam onu bedenine doğru sürükledi ve sanki kucaklaşmalarıyla gücünü alabilecekmış gibi sıkıca tuttu. Bir avucunu sırtında gezdirerek onu yatıştırdı ve çektiği acıyı silebilmeyi dileyerek güven verici sözler fısıldadı.

Sonunda ayrıldı ve önce kızın alnına, sonra dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra dikiz aynasından Beck'e bir bakış attı. "Anlayışın için teşekkürler. Bunun benim için anlamı çok büyük. Eskiden ailem dediğin insanlarla bir sürü sorun yaşamışken bugünü kendime ayırdığım için özür dilerim. İyi misin dostum?"

Beck, "Artık geçmişin geri gelip beni rahatsız edemeyeceğini bildiğim için çok daha iyiyim," diye güvence verdi.

Seth koltuğunda kıpırdandı, başını kayıtsızca salladı. "Seçilmişler'in geri kalanının intikam almak için gelme ihtimali nedir?"

"Bana karşı mı?" Beck omuz silkti. "Bu gece Mesih Şehri'ne yapılacak baskına kadar bunu bilemeyeceğiz. Şu anda tüm o ucubeler ve pedofiller genç hayatlarını yaşıyorlar, Tanrı'nın

sözlerini çarpıtarak küçük kızlara tecavüz etmek için gerekçeler yaratıyorlar. Federaller onları kapattıktan sonra ne olacağını göreceğiz. Ama bildikleri kadarıyla Gideon öldü. Bu şekilde kalmasını planlıyorum."

"Elbette, ama Mesihlerini öldürmek ve onları susturmakla bir ilgin olduğunu duyarlarsa

aşağı..."

"Bunun bedelini çok ağır öderler ve öfkelerini benden çıkaracaklarından endişeleniyorum." Beck dikiz aynasından tekrar ona doğru baktı.

Heavenly ürperdi. O korkunç kasabadaki kızların neler çektiğini ya da ebeveynlerinin böylesi bir ahlaksızlığa neden göz yumduğunu ve teşvik ettiğini hayal bile edemiyordu. Beck çıkış yolunu bulduğu için minnettardı. Umarım bir daha Seçilmişlerin hiçbirisiyle uğraşmak zorunda kalmazdı ve intikam almak isteyecek kadar vahşi olan herkes parmaklıklar ardında olurdu.

Zacharias hariç. Jedediah'ın ölümünün ardından cesurca bir şey yapmaya ve kendini Mesih ilan etmeye karar vermiş, sonra da FBI'nın ihtiyaçları toplayıp tarikatlarını kapatmasına izin vermişti. Heavenly bu seçimin ne kadar zor olduğunu ancak tahmin edebilirdi. Adamın bir gün huzur bulmasını umuyordu.

"Ben her zaman dikkatliyimdir," diye onu rahatlattı. "Ve siz ikiniz de nadiren yalnız dışarı çıktığınızdan emin oluyorsunuz."

"Sana bir şey olmasını istemiyoruz." Beck'in sesi motorun hafif uğultusu arasında yumuşak ama kararlı geliyordu.

Seth onun elini kavradı. "Asla. Seni kaybedemem meleğim."

Yaşadığı onca şeyden sonra mı? Heavenly daha fazla kaybın onu nasıl ezeceğini ancak hayal edebilirdi. "Yıkılmayacaksın."

Sessizleştiler. Belki de bu onun hayal gücüydü ama aralarındaki hava ağırlaşmış ve gerginleşmiş gibiydi. Bir konu değişikliği hepsine iyi gelebilirdi...

"Pazartesi günü hastaneye dönmeyi planlıyor musunuz?" diye sordu Beck'e.

Başını salladı. "Ama muhtemelen bu gece hızlıca birkaç ziyaret yapacağım. Kontrol etmem gereken birkaç hasta var."

"Sizinle gelebilirim, Bridget ve Jennifer'ı yakalayabilir miyim diye bakarım," dedi hemşire müdürü ve amiri. "Esneklikleri için onlara teşekkür etmeliyim. Dün çok az bir uyarıyla ayrıldık ve babamın vefatıyla ilgilenmek için izin almama rağmen gerçekten anlayışlı davrandılar."

"Harikalar," diye yanıtladı Beck.

"Okul yükümlülüğünü yerine getirmek için gönüllü olmana sadece birkaç hafta kaldı, değil mi?" Seth sordu.

"Üç, ama mezun olduğumda Bridget'in beni işe almak istemesi için olabildiğince çok saat çalışmaya devam edeceğim."

Beck duraksamadan, "Yapacak," diye garanti verdi. "İnan bana."

"Seninle gurur duyuyorum." Seth onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Tüm zorluklara ve çalkantılara rağmen devam etmeyi ve harika notlar almayı başardın. Baban seninle gurur duyardı."

Onun sözleri Heavenly'yi eritti. Babası hayattayken, onun iki erkekle ilişki kurma kararına katılmamıştı. Ama Abel Young'ın ölümünden önce bile Beck ve Seth ona ihtiyaç duyduğu her konuda destek olmuşlardı. Ve Liam sayesinde artık babasının, erkekleriyle seçtiği yolu anladığını ve onayladığını biliyordu. "Teşekkür ederim. Sanırım haklısın."

Seth gülümsedi. "Hemşirelik okulunda sadece bir yıl daha. Bunu başarabilirsin."

"Her şey yolunda giderse." Asla hazır olamayacağından endişelendiği kadar bitirmeyi de dört gözle bekliyordu.

"Olacak," diye güvence verdi, bir kolunu ona doladı ve onu kendine çekti. "Harika, şefkatli bir hemşire olacaksın."

"Umarım. Elimden geleni yapacağım."

"Her zaman yapıyorsun." Onu sıktı. "Bu sabah bile cesurdun." "Şarap

mahzeninde saklanmak mı?"

"Sizi güvende tutmak için savaşta bulunmuş olan bizlere güveniyorsunuz. Tecrübelerimden biliyorum ki

Beklemek ve sonucu merak etmek hiç de kolay değil. Ama sen ve diğer kadınların olanlara tanıklık etmek zorunda kalmadığınız için de mutluyum."

O da öyleydi. Arkadaşları çok cesurdu. Savaş sırasında Gloria yeraltı sığınağının güvenliğini terk etmek ve erkeklerle birlikte herkesi korumak için can atıyordu. Raine bile silahını ödünç vermeye hevesli görünüyordu. Heavenly kendisinin de böyle bir ruha sahip olmasını diliyordu. "Neler olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu ve hepimiz için çok endişelendik. Silah sesleri... Korkunçtu. İkinizin iyi olup olmadığını bilmemek beni neredeyse öldürüyordu."

"Biz iyiyiz." Şefkatli bir okşamayla onu yatıştırdı. "Artık bunu düşünme."

Söylemek yapmaktan daha kolaydı, özellikle de olayın ardından yaşananlar Seth'i çok etkilemişti. Neredeyse her zamanki haline dönmüştü... ama tam olarak değil. Biraz daha yüksek sesle konuşuyor, biraz daha hareketli, sohbetin boşluklarını doldurmaya biraz daha kararlı görünüyordu. Peki ya Beck'in adını ve Seçilmişler'le olan geçmişini basından uzak tutamazlarsa? Şiddet yanlısı tarikat üyeleri ya da onların sempatizanları tarafından kuşatılabilirlerdi, bazıları tehditkâr ya da intikamcı olabilirdi. Bu onu neredeyse daha önce Seth'in Beck'le arasına mesafe koyduğunu hissettiği kadar endişelendiriyordu.

Söyleyecek hiçbir şey olmayınca arabayı sessizlik kapladı. Beck derin düşüncelere dalmış, ara sıra aynadan Seth'e düşünceli bakışlar atıyordu. O da tıpkı kendisi gibi Seth'in gerçekten iyi olup olmadığını ve şok edici geçmişindeki trajedinin aralarını açmaya devam edip etmeyeceğini merak ediyor muydu?

"Hey, dostum," diye seslendi Seth Beck'e. "Radyonun sesini açabilir misin?"

Bu şarkıyı seviyorum." Heavenly çalan müziğin farkında bile değildi.

Beck buna uydu ve hoparlörlerden müstehcen, yaz temalı bir pop şarkısı döküldü. Seth'in sevdiği türden bir müzik gibi görünmüyordu ama arabayı dolduran şarkıya eşlik etti ve ayak parmağını yere vurdu. Bu şarkı, uzun bir ayrılıktan sonra yeniden bir araya gelen bir çifti anlatan daha yavaş bir balada karıştı. Sanki bir anlık sessizliğe bile dayanamıyormuş gibi, neredeyse ciddiyetle mırıldanarak eşlik etti.

Dikiz aynasından Beck'in endişeli bakışlarını yakaladı. Tek kelime etmeden, ikisinin de Seth'in hiçbir şey olmamış gibi normal davranmaya çalışıyor olabileceği konusunda hemfikir olduklarını biliyordu. Ama bu bir yalandı.

Üçüncü şarkıdan sonra Seth yine koltuğunda kıpırdanmaya başladı ve saate baktı. "Beck, radyoyu kapatabilir misin?"

Sesi alçalttı. "Söyleyecek bir şeyin mi var?"

"Hayır, ama o şarkı berbat. Çok fazla çalıyor. Baskınla ilgili haberler yayılmadan önce annemi arayıp iyi olduğumu bildirmem gerekiyor. Ona mesaj attığımda nerede olduğumu söylemedim ama haberleri izlemesini söyledim. Silahlı çatışma olduğunu duyunca çıldırarak." Cebinden telefonunu çıkardı ve annesinin iletişim düğmesine bastı.

Heavenly, Seth'in ailesine ondan ne kadar bahsettiğini merak ederek izledi. Üçü hakkında. Cooper klanı hakkında pek bir şey bilmiyordu, sadece temel bilgileri biliyordu. Polis memuru olan babası, Seth henüz on altı yaşındayken görev başında öldükten sonra annesi dul kalmış ve onu dört küçük erkek kardeşe -New York'ta PI işini devralan Matt, evli olan ve geçen Noel'de Seth'i amcası yapan Danny ve gelecek yıl üniversiteden mezun olacak olan ikizler Jack ve Connor- babalık yapmak zorunda bırakmıştı. Annesi hâlâ New York'ta, Seth'in büyüdüğü evde yaşıyordu ve bunca yıldan sonra nihayet onu mutlu eden Carl adında bir adamla nişanlanmıştı. Ayrıca geleneksel olarak Katolikti. Grace Cooper üçünü birlikte kabul edecek miydi?

Seth Grace'in telefonu açmasını beklerken Heavenly endişesini belli etmedi.

"Hey, anne!" Bir duraklama. "Evet, ben iyiyim. Endişelenmeni istemedim, bu yüzden bu akşam haberleri duyduğunda, evet, Big Bear'daydım ama üzerimde bir çizik bile yok. Ve hayır, Messiah City'de değilim, bu yüzden endişelenmeyin. Şimdi Los Angeles'a dönüyorum."

Seth'in telefonundan dökülen seslerden anlaşıldığı kadarıyla kadının söyleyecek çok şeyi vardı ama o konuşmasına izin verdi, gerektiğinde tek bir heceyle ya da homurdanarak cevap verdi. Sonra kadına sorular sormaya başladı. Gerçekten merak mı ediyordu... yoksa gerçek bir sohbetten kaçınmak için kasıtlı saptırmalar mı yapıyordu? Heavenly şüpheli olmaktan nefret ediyordu ama sanki daha önceki tartışmaları ona Seth'i görebileceği yeni bir mercek vermişti.

Annesi ne söylese önce homurdanıyor, sonra gülüyordu. Aralarında şakaya benzeyen bir şeyler konuştular. Sonra birden ciddileşti. "Elbette, dinliyorum. Ve sen sormadan söyleyeyim, evet, Noel hakkında konuşmak için *çok* erken."

Heavenly belli belirsiz annesinin küstahça karşılık verdiğini duydu, sonra sesi yumuşadı.

Birkaç dakika sonra Seth'in yüzü gerildi. "Sen ve Carl çoktan bir randevu mu seçtiniz?" Dinlemek için durakladı. "Ekim'in beşi mi? Tabii ki orada olacağım. Kesinlikle. Beni haberdar et." Grace konuştuğunda Seth dondu kaldı, afallamış görünüyordu. Sonra gülümsedi. "Anne... Emin misin?" Bir duraklama daha. "Tabii ki, seninle koridorda yürüyeceğim. Sorduğun için onur duydum."

Annesi birkaç dakika boyunca gevezelik etti ve Heavenly kelimeleri duyamasa da kadının mırıldanmalarındaki duyguları duydu. Sonra aniden soru gibi gelen bir şey söyledi. Seth, Heavenly'ye doğru döndü. "Ben onunla konuşurum. Hemşirelik okulunda olduğunu biliyorsun..." Grace kısaca araya girdi. "Evet. Elimden geldiğince çabuk sana döneceğim. Tebrikler anne." Bir duraklama daha. "Tabii ki. Ben de seni seviyorum. Yakında konuşuruz."

"Evde her şey yolunda mı?" Heavenly aramayı sonlandırırken sordu.

Seth ona doğru dönmeden önce sessizce oturdu. "Evet. Ailemle tanışmak için annemin düğününe gelmeye ne dersin? Bize katılman için can atıyor. Beni Cali'ye taşınmaya ve yeniden yaşamaya başlamaya ikna eden kızla tanışmak için sabırsızlanıyor. Ne dersin?"

C H A P T E R T W O

Seth annesinin düğünü için Heavenly'yi eve mi götürmek istedi? Harika. Özel dedektif bir kez bile onun adını anmadığına göre, Beck'in içinde davetli olmadığına dair kötü bir his vardı.

Dikiz aynasından geriye baktı ve Seth'in beklenti dolu bir gülümsemeyle Heavenly'nin ellerini tutuşunu izledi. O da karşılığında alt dudağını dişlemekle yetindi. Cooper klanıyla tanışma fırsatına balıklama atlamıyor muydu?

Heavenly kısa bir an için Beck'in bakışlarıyla karşılaştı. Evet, Seth'in onu davet etmediğinin farkındaydı. "Ailenle tanışmayı çok isterim," dedi sonunda. "Ama bunun doğru fırsat olduğundan emin misin?" "Kesinlikle. Annemin düğünü için herkes orada olacak. Bütün teyzelerim, amcalarım ve kuzenlerim.

Seninle tanışmak için ölüyorlar. Annem özellikle gelip gelmeyeceğini sordu." "Bilmem ki-

"Seni sevecekler mi? Angel, endişelenme. Seni sevecekler." "Bu kesin," diye ekledi Beck. "Ama... ben bu resmin neresindeyim?"

Seth'in gülümsemesi düzleşti. Yüzünde suçluluk duygusu belirdi. "Sen de gelebilseydin harika olurdu dostum. Sadece..."

"Ne?"

"Düğünün ilişkimizi dolaptan çıkarmanın zamanı olduğunu düşünmüyorum. Annem gelenekseldir. Dindar bir Katolik... gerçekten dindar. Tek erkek, tek kadın olayına inanır. Eğer ikimiz Heavenly ile birlikte ortaya çıkarsak kendini kaybeder."

"Nereden biliyorsun? Düşündüğünden daha açık fikirli olabilir," diye bastırdı Beck.

"O değil. Güven bana." Seth içini çekti. "Geçen Noel eve döndüğümde ona Liam, Raine ve Hammer'dan bahsettim. Şok olduğunu söylemek hafif kalır. Sonra o anne bakışıyla beni inceledi ve herhangi bir çok eşli ilişki içinde olmadığımı yemin ettirdi. O zamanlar değildim."

"Yani bu kadar mı?"

"Orada bizimle olmanı gerçekten çok isterim. Ama anlamaya çalış. Annem aşkı yeniden bulmak için on altı yıl bekledi. Eğer bir üçlü olarak ortaya çıkarsak, bu onun düğün gününü gölgede bırakır. Bunu ona yapamam."

Peki bu onu nerede bıraktı, kirli küçük sır olarak?

"Belki onu arayıp düğünden önce açıklayabiliriz? Böylece geldiğimizde bir şok yaşamayız." Heavenly'nin yardımsever önerisi Beck'in kalbini yumuşattı. "Ekim'e daha çok var. Bu ona alışması için zaman verir."

Beck, "İyi fikir," diye övdükten sonra Seth'e doğru baktı. "Onunla içten bir konuşma yap. Ailen geçmişte senin için endişelendiğinden, eminim şimdi mutlu olmana çok sevineceklerdir, özellikle de annen."

"Elbette mutlu olmamı istiyor... ama bu ona telefonda söylemem gereken türden bir haber değil. Bunu nazikçe, yüz yüze açıklamalıyım."

Beck anlamaya çalıştı ama bu ona bahane gibi geldi. Yine de ailesinin ne düşündüğü umurunda

değildi.

neredeyse yirmi yıldır onu düşünüyorum.

"Pekâlâ. O zaman bir ziyarete git. Neredeyse altı ayın var, yani ona söyleyecek bir zaman bulabilirsin," diye karşı çıktı Beck.

"Bu kadar kolay olacağını düşünseydim, yarın uçağa binerdim. Ama annemi tanıyorum. Bunu onaylaması için uzun bir süre geçmesi gerekecek." Seth elini üçünün üzerinde gezdirdi. "Tabii onaylarsa."

Heavenly'nin kaşları endişeyle çatıldı. Kabul etmek gerekir ki, ilişkilerinin başlarında yaşadığı zorluklar konusunda açık sözlü olmamıştı. Ama Seth'in annesine gerçeği söylemesi için yapılan her iyi niyetli öneriyi reddetmesi, en azından Beck'e farklı gelmişti. Heavenly yersiz bir gurur ve bağımsızlığını koruma arzusuyla sorunlarını onlardan saklamıştı. Peki Seth'in sorunu neydi? Bu açık değildi. Ve Heavenly'yi kendi kurnazlığının bir parçası olmaya zorladığı gerçeği onu açıkça endişelendiriyordu.

Bu Beck'i de endişelendiriyordu. Ve bu onu kızdırdı. Seth önümüzdeki altı ay içinde annesine onlardan bahsetmeyecekse, ona ne zaman bahsetmeyi düşünüyordu... eğer hiç bahsetmeyecekse?

"Yani ne yapmam gerekiyor? Sen ve Heavenly ailenle tanışmak ve mutlu çifti oynamak için New York'a uçarken ben elimde sikimle Los Angeles'ta mı kalayım?"

Beck, Seth'in konuyu annesine açmayı bile reddetmesi on kat daha çocukça görünürken, sesinin huysuz ve hırçın arasında bir yerde çıkmasını hiç umursamadı.

"Bu değil-"

"Çocuklar. Beyler. Durun bakalım," diye araya girdi Heavenly. "Hiçbirimiz Grace'in düğün gününde üzülmelerini istemeyiz."

Hayır. Beck sadece Seth'in bir çift büyümesini ve herkese karşı dürüst olmasını istiyordu. "Dinle, Heavenly'yi hastanedeki babasını ziyarete götürdüğümüzde, Abel'ı üzmemek için birimizden koridorda durmamızı istemedi. Ve o ölüm döşeğindeydi. Peki senin bahanen ne?"

"Veda etmeye gitti. İkimiz de onun kızına aşık olduğumuzu itiraf etmiyorduk," diye alay etti Seth.

"Kesinlikle değildik. Belki yüksek sesle söylemedik ama ona bakacağımıza söz verdiğimiz için ikimiz de ellerimizi onun üzerinde tuttuk. Adamın başka nasıl bir yorumu olabilirdi ki?"

"Bu doğru." Heavenly kaşlarını çatı. "Ve o zamanlar kızgındım. Sadece öldüğü için değil, son değerli dakikalarımızın bazılarını birlikte benim yaşam tercihlerimi tartışarak geçirdiğimiz için. Benim için endişelenerek öldü. Hayal kırıklığına uğramıştı. Liam'ın babamı yönlendirmesi sayesinde artık ikinizin de beni ne kadar çok sevdiğinizi anladığınızı biliyorum ve kalbimin sesini dinlediğim için huzur içinde yatıyor. Ama onu hayal kırıklığına uğrattığımı düşündüğüm için haftalarca üzüldüm."

Kahretsin. Beck, Abel kollarında ölürken Heavenly'nin hem ona hem de Seth'e aşık olduğu için suçluluk duygusu içinde boğulduğunu bilmiyordu. Hiçbiri bunu iyi idare edememişti. Pişmanlık bastırdı.

Geçtiğimiz haftalarda onlara nasıl bu kadar kızmamıştı? Çünkü kocaman bir kalbi ve bitmek bilmeyen bir bağışlama yeteneği vardı. Belki de artık onun yolundan gitmenin ve haklı bir öfke nöbeti geçirmek yerine biraz şefkat göstermenin zamanı gelmişti.

"Hıyarlık etmeye çalışmıyorum. Sadece ailene bizden nasıl bahsetmeyi düşündüğünü anlamaya çalışıyorum."

"Anladım." Seth içini çekti. "Ama dinin dünyaya bakışınızı nasıl renklendirebileceğini herkesten daha iyi biliyorsunuz. İyi ve sevgi dolu bir şeyin nasıl müstehcen ve yanlış bir şey olarak görülebileceğini."

Beck direksiyonu daha sıkı kavrayarak, "Bana din hakkında vaaz verme," diye çıkıştı. "Özellikle de bunun daha fazlası olduğuna ikna olduğumdan beri. Ama annene söylemeden edemezsin."

"Biliyorum. Ve bana ailemle nasıl başa çıkacağımı söylemene ihtiyacım yok."

"Yeter!" Heavenly tükürdü. "Açıkçası, bunu şu anda çözemeyeceğiz. O yüzden, bırakın artık."

"İkiniz de. Lütfen. Bir gün için yeterince kavga ettik."

Beck, Seth için hazırladığı çirkin cevabı yuttu ve sonraya sakladı. Cooper'ın bu düğün saçmalığını halının altına süpürmesine izin verecek değildi ama Heavenly'yi de üzmemek istemiyordu. Gerçekten de yeterince mermi, kan ve bomba patlamıştı. En azından bugün için.

"Haklısın, küçük kız." Beck başını salladı.

"Özür dilerim meleğim. Seni üzmemek istememiştim. Bunu düşünmeme izin ver." Kalçasını okşadı, sonra kulaklarına bir çift kulaklık taktı.

Dikiz aynasına bakan Beck, Seth'in telefonuna dokunuşunu, başını arkaya yaslayışını, gözlerini kapayışını ve onları duymazdan gelişini izledi.

İçinden küfrederek aynada Heavenly'nin bakışlarıyla karşılaştı. Kendi tedirgin edici endişesinin onun yüzüne kazındığını gördü.

"Her şeyi yoluna koyacağız." En azından öyle olmasını umuyordu.

Başını salladı, gözlerinde biriken yaşlarla birlikte şüphe parıldıyordu, sonra cipin uzak tarafına doğru eğildi ve camdan dışarı baktı.

Lanet olsun. Bir şekilde onları dağılmaktan kurtarmalıydı. Birlikte çok yol kat etmişlerdi. Yukarı.

Kilometreler akıp giderken Beck psikiyatri rotasyonu sırasında edindiği bilgilere başvurdu. Seth ciddi bir zihinsel bozukluk göstermese de, bir dizi savunma mekanizması vardı. En sevdiği mi? İnkâr.

Seth horlamaya başladığında Beck hâlâ kafasında bir teoriyi evirip çeviriyor ve ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu.

Heavenly ona endişeli bir bakış attıktan sonra emniyet kemerini çözerek konsolun üzerine tırmandı. Beck, kız yanındaki koltuğa yerleşene kadar göz ucuyla onu izledi. Sonra eğilip yanağından usulca öptü ve kemerini tekrar bağlamadan önce Beck'in kalbini eritti.

Ona bir gülümseme gönderdi ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirerek elini dudaklarına götürdü ve parmaklarını parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi.

"İkinize de havladığım için özür dilerim," diye mırıldandı. "Birbirinize hırlama şekliniz beni endişelendirdi."

"Üzülme. Daha da sinirlenmekten başka bir yere varamıyorduk."

Başını salladı. "Doğru, ama ikinizden birini kaybedersem ne yaparım bilmiyorum."

Seth'in Heavenly'ye korkularını bu kadar açık bir şekilde dile getirmeyi öğretmiş olmasına rağmen, onun aynı şeyi yapacak cesareti ya da güveni bulamaması ironikti.

"Beni kaybetmiyorsun, küçük kız. Sonsuza dek benimle kalacaksın."

"Sevindim, ama şu düğün meselesi..." İç çekti. "Kararsızım. İkinizin de nereden geldiğini anlıyorum. Doğru ya da yanlış diye bir şey yok. Seth'in neden annesinin özel gününü bölmek istemediğini anlıyorum. Ayrıca seni geride bırakıp New York'a gitmemizin seni nasıl yıkacağını da anlıyorum."

"Beni üzen bu değil. Ben büyük bir çocuğum. Seth'in ilişkimizi saklamaya kararlı görünmesi. Bu nasıl işe yarayacak?"

"Bilmiyorum. O da büyük bir çocuk olduğuna göre, annesine itiraf etmeli ama... düğün gününde değil. Ama yapmazsa, gelecekte ne olacak? Tatiller geldiğinde ne olacak? Bizimle Los Angeles'ta mı kalacak yoksa New York'a mı uçacak? Düğünde ailesiyle tanışırsam, onunla gelmemi bekleyeceklerdir. Ama seni yalnız bırakmadan bunu yapamam. Şükran Günü'nü ve Noel'i ikiniz olmadan geçirmeyi planlamıyorum."

"İkiniz olmadan hiçbir günü geçirmek istemiyorum, ama özellikle de tatil günlerini. Seth'in

bunun sonuçlarını düşündüğünü sanmıyorum."

"Raine, iki güçlü iradeye sahip erkekle ortak bir zemin bulmanın bazen zor olabileceği konusunda beni uyarmıştı. Bu kadar zor olacağını hiç düşünmemiştim."

Beck sırtıttı. "Seth ve ben, Liam ve Hammer'ın Raine'i paylaşmaya karar vermeden önce yaptıkları kavgaların eline su dökemeyiz."

"Çirkin olduklarını duydum. İkiniz asla yumruk yumruğa kavga etmeseniz iyi olur yoksa bana yardım edin..." Heavenly kaşlarını çatarak onu uyardı.

Beck ona sinirlendiğinde ne kadar sevimli göründüğünü söylememeye karar verdi. "İşin o noktaya gelmesine izin vermeyeceğim, özellikle de Seth acımasızca dövüşürken. Kurşun yumruklu piç kurusu kıcıma tekme basar ve elleri kırık bir cerrah ameliyathanede hiçbir şey yapamaz."

"Keşke Seth'in aklından neler geçtiğini anlayabilseydim." Kaşlarını çattı. "Karısı ve oğluyla ilgili haberleri ağzından kaçırdıktan sonra içine kapandı ve sustu. Şimdi de orada uyuyor, sanki bizden kaçmak için çırpınıyor."

"Ya da gerçeklerden kaçmak için çaresiz."

"Neden? Tanıdığınız ve sevdiğiniz herkese çılgın çocukluğunuzu ve öz babanızı öldürmeye zorlandığınızı anlattığınızda o da oradaydı. Senin içini dökmeni izledikten sonra, karısına ve küçük oğluna ne olduğunu bize anlatmaktan neden korksun ki?"

"Sadece korkmuyor, dehşete düşmüş durumda."

"Neden? Söyleyeceği her şeyin onu sevmekten vazgeçmemize neden olacağını düşünmesi mümkün değil, değil mi?" "Korku rasyonel değildir. Emin değilim ama korkunun ötesinde bir şeyler olduğundan şüpheleniyorum." "Ne gibi?"

"İnkârla dolu, değil mi?"

Başını salladı. "Öyle görünüyor."

Beck kumarbaz bir adam değildi ama... "Bahse girerim Seth yas tutma sürecinde takılıp kalmıştır. Görünürde Autumn ve Tristan'ın öldüğünü biliyor ama ruhunun bir yerinde -muhtemelen suçluluk duygusunun yaşadığı yerde- onların öldüğüne inanamıyor. Diğer aşamalardan -öfke, pazarlık ya da depresyon- geçip geçmediğini bilmiyorum ama onların gittiğini gerçekten kabullenmiş gibi görünmüyor. Kabullenip kabullenmeyeceğinden ya da ne zaman kabulleneceğinden emin değilim."

"Herkes farklı yas tutar ama babamı kaybettikten sonra yas tutmaya çalıştığım için yas tutma konusunda bir iki şey biliyorum." Heavenly ön camdan dışarı baktı. "İnkâr içindeydim. İkinizin beni fiziksel olarak yataktan kaldırmanız gerekti."

"Sen de onun gibi kaçıyordun." Beck başını arka koltuğa doğru salladı.

"Ama Seth günden güne işliyor. Bazı açılardan hayatına devam etti, buraya taşındı, yeni bir iş ve yeni bir ilişki kurdu..."

"Bu, tüm aşamaları atlattığı anlamına gelmiyor. Onu fiziksel olarak yataktan kaldırmamıza ihtiyacı olmayabilir ama yas tutmayı bitirmek için yardımımıza ihtiyacı olduğu açık."

"Ne demek istiyorsun? Bizim... ne bileyim, onunla duyguları hakkında konuşmamız ve onun için burada olduğumuza dair güvence vermemiz gerektiğini mi?"

Beck başını salladı. "Ve geçmiş ne olursa olsun her zaman öyle olacağız. En azından oradan başlıyoruz." "Bu mantıklı. Aynı fikirde olduğumuza sevindim," dedi Heavenly ve ardından esnedi.

"Ben de öyle. Ama düğünde olduğu gibi, bunu da bugün çözmeyeceğiz." Kız tekrar esneyince Beck kıkırdadı. "Koltuğunu arkaya yatır ve biraz kestir, küçük kız. Bizi eve sağ salim götüreceğim."

"Sadece birkaç dakika gözlerimi dinlendirmem gerekiyor."

Koltuğu indirirken yine esnedi, sonra Beck'e doğru kıvrıldı ve gözlerini kapattı. Beck ancak iki

mil daha gidebilmişti ki Heavenly derin bir uykuya daldı.

Lastiklerin uğultusu aracın içinde uğuldarken Beck o korkunę günün her dakikasını tekrar tekrar yaşadı

-Heavenly ve Seth'le doymuş ve güven içinde uyanmaktan, anlamsız savaşa ve bunun sonucunda ortaya çıkan öfke, korku ve üzüntüden, şimdi onu rahatsız eden endişeye kadar. Yolun şeridini takip etmeye devam ederken Beck, üçünün hâlâ birlikte mutluluğu bulabilmesi için sessiz bir dua gönderdi.

Uzun saatler sonra Beck garaja girdi ve motoru durdurdu. Yol gürültüsünün yokluğu bir çalar saat gibi çalışıyordu. Heavenly ve Seth uyandılar, gözleri kamaşmıştı ve hepsi de cipten inmeden önce gözlerini kırıştırıyorlardı.

"Özür dilerim. İkinizin üzerinde zonklamak istememiştim." Seth omuzlarını yuvarladı ve gerindi. "Ben de uyuyakalmışım." Heavenly kızardı.

Aracın arkasında buluştuklarında Beck sırttı ve arka kapağı açmak için fobu itti. "Neyse ki ben yapmadım."

"Hey, boşaltmaya başlamadan önce sarılmaya ihtiyacım var." Heavenly kollarını açmış, düşünceli düşünceli onlara bakıyordu. Hiç tereddüt etmeden, Beck ve Seth onu aralarına aldılar, büyük PI onun göğsüne yaslanırken, Beck de kendini onun sırtına yasladı. Gözlerini kapatarak yüzünü Heavenly'nin boynuna gömdü ve

Seth'in onun dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurmasını izledi.

Jesti o kadar doğal, o kadar içtendi ki Beck neredeyse aralarındaki ilişkinin çatlaklar gösterdiğini unutacaktı. "Arabada sana havladığım için özür dilerim," diye mırıldandı Heavenly özel dedektifin dudaklarına, sonra hafifçe

ona bakmak için geri döndü. Açıkça. Dürüstçe. "İkinizin kavga etmesine alışık değilim. Bu beni üzdü. Korkunç şeyler hakkında endişelenmeme neden oldu... ikinizi kaybetmek gibi."

"Endişelenmene gerek yok meleşim. Bu sabah işleri berbat ettiğimi biliyorum. Bazı şeyler üzerinde çalışmam, kafamı yeniden toparlamam gerekiyor. Ama seni seviyorum ve her şey yoluna girecek."

Beck ona inansın mı yoksa saçmaladığını mı söylesin bilemiyordu. Yapabileceği tek şey bekle ve gör tavrını takınmaktı.

Olduğundan daha iyimser olmak istiyordu. "Söz mü?" diye fısıldadı.

Seth başını sallayıp Heavenly'nin yanağına bir öpücük kondurdu, sonra da plastik bir gülümsemeyle bavullarını almak üzere onun yumuşak bedeninden uzaklaştı. Yeminini sözlü olarak ifade etmemiş olması Beck'i tedirgin etmişti.

Heavenly'ye tuvalet malzemeleriyle dolu çantasını verdikten sonra, üçünün az önce paylaştığı kısa bağlantıdan rahatlamış gibi ona bir gülümseme gönderdi ve sonra aceleyle eve girdi.

Barış ne kadar sürecek?

Seth Beck'e dönmeden önce kapının arkasından kapanmasını izledi. "Bakın, ikinizin de endişelendiğini biliyorum ama Heavenly'ye de söylediğim gibi, kafamda bazı şeyleri çözmem gerekiyor. Bir ya da iki gün içinde -"

"Ne benim ne de onun kışına duman üfleme." Beck tersledi. "Sekiz uzun yıl boyunca bu sırları sıkı sıkıya sakladın. Bir ya da iki gün gerçekten bir şeyi değiştirecek mi? Açılıp içini dökmedikçe, kafanı asla toparlayamayacaksın dostum."

Seth cevap veremedi Beck'in telefonu çaldı. Cebinden çıkardı ve arayanın kimliğine baktı.

"Hey, Jericho," diye selamladı FBI ajanını, gerilerek.

Seth onun yanında durmuş, sanki o da diğer ayakkabının düşmesini bekliyormuş gibi izliyor ve dinliyordu.

"Kulübede işler nasıl gidiyor?" diye sordu ajan.

"İyi, sanırım. Seth, Heavenly ve ben ayrıldık. Los Angeles'a yeni döndük. Messiah City'de her şey yolunda mı?"

"Çoğunlukla, evet. Baskın yakında başlıyor. İrtibata geçmemizi istediğiniz kurtarma grupları temsilcileri ve ulaşım araçlarıyla hazır bekliyor."

"İyi. Zach nasıl?" "Ben de bu yüzden aradım." Jericho tereddüt etti. Beck'in içi burkuldu. "İyi değil mi?"

"Elinden geleni yapıyor ama mücadele ediyor. Doğru şeyi yaptığını biliyor ama bu iş bittikten sonra geri dönüşü yok. Hayatı sonsuza dek değişecek. Tüm Seçilmişler'inki de öyle. Bu onun için çok zor bir süreç."

Beck bir elini saçlarında gezdirdi ve lanet okudu. Zach çocukken bile sessiz, çatışmaya girmeyen biriydi. Annesinin dikkatinden kaçabilmek için her zaman arka plana karışmaya çalışmıştı. Çoğu zaman da işe yaramıştı.

Şimdi, yaşam tarzlarını sona erdirirken tüm cemaatin yargılaması için kendini öne ve ortaya koymak zorundaydı.

Kahretsin, Messiah Şehri'ni yıkmak için Zach'le gitmek bir seçenek değildi ama Beck kardeşine yardım etmek için orada olabilmeyi diledi.

"Ne yapabilirim ki?"

"Şu anda bir şey yok ama bu iş bittiğinde sana ihtiyacı olacak."

Tam da bu yüzden Zach'e kartını vermişti. "Hiçbir kurtarma grubuna katılmasına izin verme, tamam mı? Çocuklara tecavüz eden yaşlıları tespit etmeyi bitirdiğinde onu Los Angeles'a geri gönderin. Bir sürü odamız var. Bizimle kalabilir. Gerçek dünyaya alışmasına yardım ederiz."

Beck göz ucuyla Seth'in kaskatı kesildiğini, çenesini sıkıldığını, sonra elindeki bavulları daha sıkı kavradığını ve kapı arkasından çarparak eve girdiğini gördü.

Bu da neydi böyle?

"Olur," diye yanıtladı Jericho. "Aileye, güvenebileceği birine ihtiyacı var. Madem o tarafa gidiyorum, onu kendim geri getireceğim."

"Teşekkürler. Zach'e güçlü kalmasını ve onu bekleyeceğimizi söyle." "Söyleyeceğim. Bu da ne-" Jericho ofladı. "Orospu çocuğu."

Beck gerildi. "Sorun nedir?"

"Kapatın şu boku hemen!" diye bağırdı ajan. "Orospu çocuğu. Basından nefret ediyorum." "Zaten oradalar mı?"

"Evet. Lanet olası bir haber minibüsü geliyor. Belli ki biri basına baskınla ilgili bilgi vermiş, bu yüzden bu çöplük yangınını söndürmem gerekiyor. Zach ve ben Los Angeles'a döndüğümüzde sana mesaj atarım." Jericho cevap beklemeden aramayı sonlandırdı.

Beck telefonuna baktı, endişe beyninde dönüp duruyordu. Zach hâlâ karısının ve kızının ölümünün etkisindeydi ve şimdi de Messiah Şehri'ni bitirmek zorunda mıydı? Evet, daha baskın başlamadan kendini kaybediyorsa, Jericho onu buraya getirdiğinde ne durumda olacaktı?

"Beck?" Heavenly endişeli bir ifadeyle seslendi. "Seth telefonda Jericho'yla konuştuğunu söyledi. Zach iyi mi? Baskın bitti mi?"

Garaja doğru yürüdü, sonra kızın sıcak, yumuşak bedenini göğsüne yaklaştırdı. "Henüz değil. Yakında başlayacak."

Onu içeri götürürken Beck ajanla yaptığı konuşmayı aktardı. Bu Heavenly'nin aceleyle aşağı inip misafir odasını Zach için hazırlamasına neden oldu. Beck buzdolabından bir içecek alırken, üst kattan gelen ayak sesleri Seth'in oraya çekildiğini haber verdi.

İki dakikadır evdeydiler ve çoktan yollarını ayırmışlardı. Bu gelecekleri için ne kadar iyiye işaretti?

Beck bariz cevabı görmezden gelerek cebinden anahtarları çıkardı. "Heavenly?"

Kadın belirdi, merdivenlerden yukarı ona bakıyordu. "Evet?"

"Hastalarımı kontrol etmek ve Dean'ın nasıl olduğuna bakmak için hastaneye gidiyorum. Bridget ve Jennifer ile konuşabilmek için hâlâ gelmek istiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Pazartesi günü onlarla konuşacağım. Zach için her şeyi ayarlamam gerekiyor. Ama Dean'e en iyi dileklerimi ilet ve ona geçmiş olsun de."

"Geleceğim. Döndüğümde, Seth de uygunsa bir film ve patlamış mısır planlayalım."

Özel dedektifin ağır ayak sesleri yukarıdaki kattan yankılanırken Beck başını kaldırıp adamın merdivenlerden indiğini gördü.

"Ne için?" diye sordu.

"Bir film ve patlamış mısır." Heavenly öne doğru eğildi ve boynunu bükerek onu en üst katta gördü. "Kulağa hoş geliyor. Birazdan dönerim."

Beck kaşlarını çatı. "Nereden döndün?"

"River ve ben birkaç gündür ortalıkta olmadığımız için müşterilerimden birini kontrol etmem gerekiyor. Uzun sürmez. Aslında beni özlemeyeceksin bile."

"Evet, yapacağım," diye ısrar etti Heavenly. "İkinizle sakın bir gece geçirmek için sabırsızlanıyorum."

"O zaman bu bir randevu, meleşim." Seth durup ona gülümsedi, sonra da Beck'i omzundan alkışlayarak hızla kapıdan çıktı.

Heavenly onun endişesini sezmiş gibi, "Geri dönecek," diye güvence verdi. Beck bunun doğru olduğunu umuyordu. "Ben de öyle."

"Yakında görüşürüz." Ona bir öpücük verdi, sonra tekrar aşağıya indi.

Beck gitti. Otuz dakika sonra kendini işe vermiş, kendisi lojmandayken kabul edilen yarım düzine hastanın dosyalarını tarıyordu. Neyse ki uzman damar cerrahı her vakanın durumunu güncellemişti. Ama muhtemelen önümüzdeki birkaç gün içinde arka arkaya ameliyatlar yapacaktı.

Evden uzakta, Heavenly ve Seth'ten ayrı daha fazla zaman. Lanet olsun.

Asansörle ameliyathaneye çıkarken onları mümkün olduğunca az nasıl etkileyebileceğini düşünmeye çalıştı. Dean'ın kapısını tıklatıp gülümseyerek içeri girene kadar endişe onu rahatsız etti.

Beck polisi yatakta oturmuş televizyon izlerken bulunca şaşırdı - beyin sarsıntısıyla yapmaması gereken bir şeydi bu - ve onu yalnız bulunca daha da şaşırdı.

"Hey," diye selamladı.

Dean mahcup bir sırıtışla hemen televizyonu kapattı. "Açık olduğunu görmedin." "Televizyon mu izliyorsun? Evet, izliyordum. Ve belli ki sen daha iyi biliyorsun."

"Duvarı izlemek çok sıkıcı."

"Seninle tartışmak isterdim ama yapamam." Beck kıkırdadı. "Nasıl hissediyorsun? Seni son gördüğümünden çok daha iyi görünüyorsun."

"Şimdi iyiyim. Sen nasılsın? River bana ne olduğunu anlattı..." "Ben iyiyim.

Gerçekten. River'dan bahsetmişken, nerede o? Burada olacağını sanıyordum."

"Öyleydi ama çok yorgun görünüyordu, ben de ona eve gidip dinlenmesini söyledim. Birkaç dakika önce beni aradı ve uyuduğunu ama daha fazla uyuyamayacak kadar yorgun olduğunu, bu yüzden işe gittiğini söyledi." Dean gözlerini devirdi. "Ona kulübe gitmediği ve başka bir gecenin tadını çıkarmadığı için aptal olduğunu söyledim."

"Muhtemelen sensiz hiç eğlenemezdi, dostum." "O da öyle söyledi." Dean'ın dudaklarında duygusal bir gülümseme belirdi.

Polis şanslı bir piçti. Dean'in ekürisinin dostluklarının temelini sarsacak kadar önemli bir şey saklamadığına bahse girerdi. Ve bu kargaşanın ortasında sakin ve mutlu kalmalarını sağlayacak bir kadınları olmadığı da kesindi.

Beck'in işi o kadar kolay değildi. Tek bildiği, eğer Seth'in çekip gitme ihtimali varsa, bunu Heavenly'nin parmağına bir yüzük ve karnına bir bebek koymadan önce yapsa iyi edecekti.

En azından Seth'in Heavenly'yi hamile bırakma konusundaki isteksizliğini anlıyordu. Belli ki başka bir çocuğun da ilki gibi öldürülmesinden endişe ediyordu. Bu yüzden prezervatiflere kafayı takmıştı. Dün gece hariç tabii. Hep birlikte ölmelerinin mümkün görüldüğü önceki saatlerde Seth geçmiş bir kenara bırakmıştı. Tehlikeye rağmen Beck gelecek için umut doluydu. Ya şimdi? Keşke Seth'in karısının ve oğlunun nasıl öldüğünü tam olarak bilseydi de adamın hayaletlerini rahat bırakmasına yardım edebilseydi.

Birden, birkaç hafta önce yaptıkları bir konuşma Beck'in beynine üşüştü.

Rozetini asma sebebinin babanı kaybetmekle bir ilgisi var mı? Geçmişinin uzun bir hikaye olduğunu söylemiştin. Benimki de öyle.

Başından beri Autumn ve Tristan hakkında konuşmaktan kaçınmıştı. *Kıçımızı ısırmadığı sürece, bununla yaşayabilirim. Hepsi eski tarih.*

Seth'in sesi kendinden emin geliyordu. Ama eğer geçmiş bir sorun değilse, bu takıntılar neden? Beck'in şüphelendiği gibi, hâlâ yas tutma sürecinde takılıp kalmadıysa tabii.

"Beck?" Dean aradı.

Hatırladıkları karşısında irkilerek polise göz kırptı. "Özür dilerim. Bir şey hatırladım. Ne diyordunuz?"

"Önemli bir şey değil. İyi olduğuna emin

misin?" "İyiyim." Bu apaçık bir yalandı.

"Hmm." Dean bakışlarıyla onu inceledi.

Havada garip bir sessizlik vardı. Artık gitme vakti gelmişti.

"Ben gitsem iyi olur, böylece sen de dinlenebilirsin."

"Kendine iyi bak dostum. Konuşmaya ihtiyacın olursa beni ara. Yıllar boyunca birkaç failden daha fazlasını öldürmek zorunda kaldım. Asla kolaylaşmıyor." Dean'in yüzünü sempati ve anlayış doldurdu.

Beck onu düzeltmedi. Meselenin Jed'i öldürmek olduğunu düşünmesine izin vermek daha iyiydi.

"Oh, ve teşekkür ederim. River helikopterle gelmeden önce pansiyonda benim üzerimde nasıl çalıştığını anlattı," dedi Dean, uzatılmamış elini uzatarak.

Beck elini sıkarak, "Teşekkür etmene gerek yok," dedi. "Hâlâ bizimle olduğun için mutluyum." "Ben de kardeşim. Ben de."

Beck hastaneden çıkıp eve doğru ilerlerken, akşam trafiği düşüncelerinin aksine şaşırtıcı derecede hafifti. Endişeli olmasına rağmen, buluşacakları geceyi dört gözle bekliyordu. Seth'le birlikte kız arkadaşlarına sarılmaları hepsi için iyi olacaktı.

Ama garaj kapısı açıldığında, özel dedektifin cipi orada değildi. Dilinden bir dizi küfür döküldü ama hayal kırıklığını bastırdı - ta ki içeri girip Heavenly'yi kanepede oturmuş, dizlerini göğsüne çekmiş halde bulana kadar.

"Küçük kız mı?"

Döndü ve ona baktı. "Geldiniz demek. Geç oluyordu ve ikinizin de işe yetişip yetişmeyeceğinizi merak ediyordum."

Yapabilirdi ve ondan önce muhtemelen yapardı, ama... "Hayır. Turumu tamamlamam biraz uzun sürdü, ama acil bir şey yoktu, ben de eve geldim. Seninle çıkmayı ve bir kase patlamış mısır yemeyi dört gözle bekliyordum."

"Ben de." Ama gülümsemesi en iyi ihtimalle gönülsüzdü. "Seth için endişeleniyorum. Gitmeden

önce pek kendinde gibi görünmüyordu. Ve henüz ortaya çıkmadı."

"Aradı mı?"

"Hayır."

Kızın kaybolmuş ifadesi onu dehşete düşürdü. Endişesi bir kademe daha arttı. Seth pisliğini temizlemek için burada olmalıydı ama olmadığına göre Beck onun üzülmesine izin vermeyecekti. Randevu gecesine onsuz başlayacaklardı.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" Beck sordu.

Kadın başını salladı. "Ne?"

"Bizim için biraz daha patlamış mısır." Elini uzatarak göz kırptı.

Kırılğan bir gülümsemeyle ince parmaklarını onun avucuna yerleştirdi.

CHAPTER THREE

Beck uyandı ve komodinin üzerindeki saate baktı. Cumartesi sabahı kalkmak için çok erken bir saatti, özellikle de Heavenly'yle birlikte Seth'in eve dönmesini neredeyse gece yarısına kadar bekledikleri düşünülürse.

Görünüşe göre, hiç olmamış.

Beck Heavenly'yi yaklaştırmak için yanına uzandığında serin çarşaflardan başka bir şey hissetmedi. Kaşlarını çatarak doğruldu ve lambayı yaktı. Yatak boştu.

Küfrederek yorganı bir kenara fırlattı ve ayağa fırladı. Yatak odasının kapısının yanındaki alarm paneline hızlıca bir göz attığında -Seth'in ısrar ettiği sistem- hâlâ devrede olduğunu gördü. Bu Heavenly'nin evi terk etmediği anlamına geliyordu ama neredeydi?

Yakınlardaki bir çift şortu giydikten sonra yatak odasından çıkıp koridorda ilerledi ve diğer odalara göz attı. Ondan hiçbir iz yoktu.

Merdivenlerden inerken hızını artırdı, gece geç saatlerde atıştırma ihtimaline karşı takmalarını istediği gece lambaları ona rehberlik etti. Tuhaf, birkaç hafta öncesine kadar yalnız yaşıyordu ve bundan hoşlandığını sanıyordu. Şimdi her yerde sevdiği insanların kanıtlarını görüyordu. Onlar yokken, sanki hayatının bir yeri yokmuş gibi, kendini keyifsiz hissediyordu.

Herkesi bir araya getiremezsen her şey mahvolacak. Beck kafasının içindeki sesin haklı olmasından nefret ediyordu.

Merdivenlerin dibinde, büyük odaya girdi ve Heavenly'yi ay ışığıyla yıkanan kanepede buldu. Sabahın erken saatlerinde atıştıracak bir şeyler aramıyordu ama bir battaniyeye kıvrılmış, başını bir yastığa dayamıştı. Yanaklarından aşağı gümüş izler akıyordu. Kalbi burkuldu.

Seth'i beklemek için buraya gelmiş ve rahatından vazgeçmişti. Bütün gece süren birçok davasına rağmen bunu daha önce hiç yapmamıştı. Belli ki endişeliydi.

Beck gölgelerde Heavenly'nin yanına çöktü, onun uykuda yumuşayan bedenini kendisine yaklaştırdı ve battaniyeyi üzerine örttü. Heavenly iç çekerek ona sarılmak yerine kıpırdandı, kirpikleri titriyordu.

"Ne..." Karanlığın içinden kaşlarını çatarak baktı. "Beck?"

Onu alnından öptü. "Burada ne yapıyorsun, küçük kız?"

"Uyandırdım mı seni? Saat kaç?" Mutfaktaki mikrodalga fırının üzerindeki saate baktı. "Neredeyse beş mi?"

"Evet."

"Aman Tanrım." Doğrulup oturdu. "Üçü biraz geçte uyandım ve... biraz su almak için aşağı indim."

Seth için endişelendiğini itiraf ederse onun duygularının incineceğini mi düşünüyordu? "Ve sen de büyük adamı beklemeye mi karar verdin?"

Dudağını ısırdı... sonra kurnazlığından vazgeçti. "Evet."

Beck onun telefonunu tuttuğunu ve ekrana baktığını fark etti. "Ona mesaj attın mı?" "Birkaç kez." Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey yazmadım."

Lanet olsun. Orospu çocuğu ne düşünüyordu?

"İyi olduğuna eminim, sadece bağlı."

Başını salladı... ama ikna olmuş görünmüyordu. "Muhtemelen. Sen yatağına dön. Sanırım ben kalkacağım ve..."

Sustuğunda ve omuz silktiğinde, ne yapacağını bilmediği açıktı. "Endişelenmek mi? Bunu yapma. Ben haberleri açarken neden benimle oturmuyorsun? Bakalım Messiah Şehri'ne yapılan baskınla ilgili haberler çıkmış mı?"

Heavenly, Beck ona düşünecek başka bir şey verdiği için rahatlamış görünüyordu. "Tamam. Kahve yapmamı ister misin?"

"Lütfen."

Birkaç dakika sonra elinde dumanı tüten iki fincanla döndü ve Beck'in yanına yerleşti. Beck kolunu ona doladı ve uzaktan kumandaya uzanırken onu kendi tarafına doğru kıvrıdı. Beck televizyonu açmadan Heavenly yumuşak elini Beck'in elinin üzerine koydu.

"Sence o iyi mi?"

Onun Zach'i kastetmediğini biliyordu. "Burası tehlikeli bir şehir ama Seth kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede."

"Öyle. Sorduğum şey bu değildi."

Zihinsel olarak. Duygusal olarak.

Endişeliydi.

Beck içini çekti. "Bilemiyorum. Bir işe yarayacağını düşünseydim bir danışmana gitmeyi önerirdim." "İyi olduğunu düşünüyor."

"Evet, tıpkı karısı ve oğlu hakkındaki gerçeği saklayarak bizi koruduğuna kendini inandırırdığı gibi. Ama asıl koruduğu kendisi."

Heavenly başını salladı. "Annesi ve bu düğün meselesi de aynı. Kafasının içinde bir yerlerde, düğün gününü mahvetmemek için annesini ilişkimiz hakkındaki gerçeklerden koruduğuna gerçekten inanıyor. Ama düşünüyorum da... Üçümüzü bir sır olarak saklayarak aslında kendini annesinin onaylamamasından koruyor."

"Haklısın." Beck bunu tam olarak böyle düşünmemişti ama evet.

"Ne yapmalıyız?"

"Pislik gibi davrandığını mı göstereyim?"

Ona başını küstahça salladı. "Nazik önerilerin, desteğin ve sabrın daha fazla şansını olduğunu düşünüyordum."

Muhtemelen, ama kulağa çok acı verici geliyordu. "Bunu düşünmeme izin ver, tamam mı? Bu arada, Messiah Şehri'nde neler olduğuna bir bakalım."

Böylece Zach'in ne kadar berbat olacağını anlayabilirim.

Beck televizyon kumandasını tekrar kaldırdığında garaj kapısı açıldı, sonra tekrar kapandı. Evin alarminin devre dışı bırakılıp sıfırlanmasının elektronik bip sesi ona bilmesi gereken her şeyi anlattı.

Heavenly yükseldi. "Seth?"

Üzerinde dün geceden kalma kıyafetler ve kaşları çatık bir şekilde kapıda belirdi. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

"Dönmüşsün. Endişelendim-"

"Zach hakkında," diye araya girdi Beck. Şimdi Heavenly'nin endişelerini dile getirmenin zamanı değildi. Seth onlara sadece saçma sapan bir mazeret sunacaktı ve Beck'in de onun aklını başına getirme dürtüsüne direnmesi gerekmeyecekti. "Messiah Şehri'ne yapılan baskının nasıl gittiğini göreceğiz. Bize katılmak ister misin? Sana kahve yaparız."

Seth duraksadı, ikisinin ve karanlık televizyonun arasına baktı. Sonra yorgunlukla içini çekti. "Evet. Uzun bir geceydi. Biraz java içebilirim."

Seth yaklaşırken, yüzündeki endişeli ifade adeta güvence isteyen Heavenly'nin yanında durakladı. Koca adam en azından bir şeyi doğru yaptı ve onu öptü.

Daha sonra gülümsedi ve ona bir kupa hazırlamak için mutfağa yöneldi.

Beck ona sinirli bir bakış fırlattı. Evet, Heavenly ile arasını düzeltmiş olabilirdi ama bu konuşma henüz bitmemişti.

Kadın geri dönüp ona kahve fincanını uzattığında Seth içinden küfrediyor ve söyleyecek bir şey arıyormuş gibi görünüyordu. Hepsi oturdu.

Beck bu kez televizyonu açtı. Yüzü asık bir muhabir ekranı doldurmuş, Mesih Şehri'ne yapılan baskınla ilgili haberleri dünyaya duyuruyordu. Dehşete kapılmış kadınların ve sokaklarda koşuşturan ağlayan çocukların görüntüleri büyük ekrana yansıdığında, Beck eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı, parmaklarını kenetledi, bakışları yapıştı. Kamera tarikat üyelerinin üzerinde geziniyordu. Bazıları korkmuş, bazıları şaşkın, birkaçı da -muhtemelen büyüklerin oğulları- öfkeli görünüyordu.

Kamera, elinde kocaman bir mikrofon olan ve durumu özetleyen bir muhabire odaklandı, ardından geriye doğru tarayarak bir grup Seçilmiş'in FBI minibüslerine bindirildiğini gösterdi. Geleneksel uzun elbise giyen ve saçlarını örten bir kadın diğerlerini basından uzaklaştırıyordu. Yanında, belki de on üç yaşlarında olan bir kızın hamile karnı küçük bedenine göre fazla şiş görünüyordu. Bu Beck'in midesini bulandırdı.

Kadının yüzüne odaklandığında donup kaldı. Kadın ürkütücü derecede tanıdık geliyordu. Midesi bulandı.

Kumandayı kaptı ve durdurma düğmesine bastı. *Eğer*

Blessing böyle görünseydi- "Ne oldu? Onu tanıyor musun?" Heavenly usulca sordu.

"Bu Blessing'in küçük kız kardeşi Harmony. Yanındaki hamile kızın da kızı Amity olduğuna bahse girerim. Ve karnına bebeği yerleştiren pislik sadece onun neredeyse üç katı yaşında değil, aynı zamanda öz babasıydı."

"Lanet olası sapık," diye mırıldandı Seth tiksintiyle. "Ah, zavallı kız," diye fısıldadı Heavenly.

Blessing'i koruyamadığı için duyduğu tanıdık suçluluk Beck'i kemiriyordu. Düşüncesizce elini istemeseydi Blessing yetişkinliğe kadar yaşar ve en azından biraz mutlu olur muydu? Bunu asla bilemeyecekti ama bu soruyla ve pişmanlığıyla sonsuza dek yaşayacaktı.

Geçmişindeki şeytanı iterek oynat tuşuna bastı. FBI'ın verdiği kelepçelerle tutulan kır saçlı, iri yarı bir adam kadrja girdi. Beck daha dik oturdu ve kolluk kuvvetleri onu uzaklaştırırken adamın hıçkırarak ağlamasını izledi. O boncuk gözleri nerede görse tanırdı.

"Görünüşe göre sümüklü Peter Amca ölmemiş," diye söylendi.

"O adam senin amcan mı?" Seth televizyonu işaret etti.

"Evet. O korkak pislğin hâlâ hayatta olduğunu bilmiyordum. Eminim hâlâ Tanrı adına reşit olmayan bakireleri beceriyordur. Zach bana Peter'ın Jed on altı yaşına bastıktan sonra Mesihlikten azledildiğini söylediğinde Esther'in onu öldürttüğünü düşünmüştüm. Ama annem nefes almaya devam etmesine izin verdiğine göre daha da omurgasız olduğunu kanıtlamış olmalı. İyi tarafından bakarsak, Peter Amca için hapishanede defalarca tecavüze uğramaktan daha uygun bir ceza olamaz."

Beck yıllar önce o ibnenin boğazını kesmeseydi, babası şimdi Peter'a çok benzeyecekti; seyrelmiş kır saçları, kaz ayakları ve yargılayıcı bakışlarıyla.

Ardından, Zach'in çizilmiş yüzü ekranı doldurdu. Hem birkim hem de gergin görünüyordu. Ve

bunda şaşılacak bir şey yoktu. Doğru olanı yapıyordu ama Mesih Şehri'ndeki herkes onun tarikatı sona erdirme kararını en büyük ihanet olarak görecekti.

Zach'in fotoğrafının altında FBI'IN FUNDAMENTALİST SEKTÖRE BASKIN DÜZENLEDİĞİNİ ilan eden yazılı bir chyron vardı.

"Sabah erken saatlerde yapılan baskının ardından, kendilerine Seçilmişler adını veren dini ayrılıkçı grubun liderleri tutuklandı. Yetkililer bu grubun yıllardır radarlarında olduğunu, ancak dün Big Bear'da yaşanan ölümcül çatışmada bir önceki liderin ölümünden sonra kendisini tarikatın lideri olarak bulan cesur bir sakın Zacharias Kimball ortaya çıkana kadar Messiah City'de arama yapmak için geçerli bir nedenleri olmadığını söyledi. Diğer müritler serbest bırakılmadan önce sorgulanmak üzere gözaltına alınacak. Gönüllü gruplar, dış dünyaya uyum sağlamak isteyenlere yardım sözü verdi. Henüz bir haber yok-"

Beck'in cep telefonu çaldı ve haber bültenini yarıda kesti. Yayını durdurdu, cihazı sehpanın üzerinden aldı ve FBI ajanı Jericho Waters'tan gelen mesajı okudu.

Van Nuys'a indim. Birazdan orada olurum.

Beck beklediğini belirten bir cevap verdi, sonra içini çekerek sertleşmiş boynunun arkasını ovuşturdu. Bu

İyi haber, içinde büyüdüğü ahlaksızlık çukurunun yakında tarihin çöplüğüne atılacak olmasıydı. Kötü haber? Zach'in zorlukları daha yeni başlıyordu. Beck bunu deneyimlerinden biliyordu. Bu dünyada nasıl yaşayacağını öğrenmek uzun ve sinir bozucu bir süreç olacaktı. Neyse ki Zach en azından geçici olarak onunla kalmayı kabul etmişti, böylece tarikat dışındaki hayata uyum sağlamasına yardımcı olacaktı. Beck kardeşine yardım edebildiği için çok mutluydu... ama zamanlama berbattı.

Seth hâlâ kendisi gibi davranmıyordu. Dün gece sorunlarını konuşmak için evde kalmış mıydı? Hayır, susmuş, planladıkları randevu gecesini ekmiş ve gün doğmadan hemen öncesine kadar dışarıda kalmıştı. Eğer River zaten aldatan eşi gözetliyorsa, Seth neden eve gelmemişti? Bu dava gerçekten ikisini de gerektiriyor muydu? Beck'in hiçbir fikri yoktu çünkü Seth açıklama zahmetine girmemiş, Heavenly'nin mesajlarına cevap vermemiş ya da aramamıştı. Hatta, bariz yorgunluğuna ve endişesine rağmen Heavenly'ye nasıl olduğunu bile sormamıştı. Bunun yerine Seth kanepeye uzanıp haberleri izlemekle yetinmiş ve hiçbir sorunları yokmuş gibi davranmaya devam etmişti.

Bu saçmalıktı. İlişkilerinde daha önce var olmayan bir gerginlik yaratmıştı.

Bunun da ötesinde, Beck'in hasta yükü, bazıları inanılmaz derecede karmaşık olan yeni vakaların eklenmesiyle neredeyse bir gecede daha da zorlaşmıştı. Zach'in ihtiyaçlarını bu stres barut fıçısının üzerine yığmak başa çıkılması zor bir iş olacaktı. Neyse ki, Zach'in ihtiyacı varsa, kardeşine yeni hayatına alışırken yaşadığı çalkantı ve kederde rehberlik edecek, tarikat kurbanları konusunda uzman, birinci sınıf bir psikolog bulmuştu ama Zach'in aileye, güvenceye ve Beck'in Heavenly ve Seth'le ilişkisini düzeltmesi gerektiğinden endişe ettiği zamana ihtiyacı olacaktı.

Endişe onu lanet bir turnike gibi sıkıyordu. "Zach Los Angeles'a döndü mü?" Heavenly beklenti içinde sordu.

"Evet." Televizyonu kapattı. Bu medya sirkini yeterince görmüştü. Ayrıca, yalın gerçeği bizzat sirk yöneticisinden duyacaktı. "Yakında burada olur."

Seth kaşınıyormuş gibi koltuğunda kıpırdandı, sonra telefonunu kontrol etti.

Beck kaşlarını çatı. Kışında ne vardı? Cooper aralarında bir şey konuşmadan tekrar sıvışacağını sanıyorsa fena halde yanılıyordu.

Heavenly Beck'e güven verici bir gülümseme gönderdi. "Zach'in buraya gelecek olması iyi oldu. O baktı..." "Perili," diye bitirdi Seth, sesinde sert bir şeyler vardı.

"Evet. Tüm bunlarla uğraştıktan sonra hiç şaşırmadım." Heavenly karanlık ekranı işaret etti. "Bahse girerim bütün gece uyumamıştır. Yıllardır doğru dürüst bir ev yemeği yediğinden bile şüpheliyim."

Beck başını salladı. "Muhtemelen haklısın."

"Yaşadığı her şeyi anladığımı iddia edemem ama en azından onu besleyebilirim." Heavenly ayağa kalktı ve mutfağa doğru yöneldi. "O geldikten kısa bir süre sonra sıcak bir kahvaltı hazırlayacağım."

Mutfaktan tencere ve tava sesleri yükselirken Beck Seth'e dik dik baktı, bakışları iri özel dedektifin kafasının yan tarafını delip geçti.

Seth ona doğru döndü. "Ne?"

Heavenly hafif bir müzik açmış olsa da Beck yine de sesini alçalttı. "Yani davayı 'kontrol etmek' bütün gece mi sürdü?"

"Davalar genellikle bu kadar uzun sürer. Neden şikayet ediyorsun?"

"Ama genellikle bize ne kadar süre kalacağınızı önceden söylersiniz ve işler değişirse ararsınız. Dün gece Heavenly geri döneceğini sandı. Ve sen onun mesajlarını görmezden geldin. Gerçekten çok üzüldü ve endişelendi."

Bu Seth'i bir çentik aşağı çekti. "Özür dilerim. Onu incitmek yapmak isteyeceğim son şey."

Elbette. Harika. Ama Seth'in dünkü özündeki olduğu gibi, Beck onun söylemediği şeyi fark etti. "Yani bundan sonra bizimle iletişim kuracak mısın?"

Beck sadece onun geliş gidişlerini kastetmiyordu.

"Evet."

"Güzel. Kulübedeki bombayı patlattığından beri seni rahatsız eden şeyin ne olduğunu anlatarak başlamak ister misin?"

Seth nefesini içine çekti. "Bak dostum. Bırak artık. Sana zaten önemli olan her şeyi anlattım. Hatalar yaptım ve ailem öldü." Ayağa kalktı. "Bütün gece uyumadım, o yüzden bunları tekrar anlatacak havada değilim. Ben bir duş alacağım."

O yürüyüp gitmeden önce Beck onu geri çekti. "Şu anda bu konuda konuşmak istemiyor musun? Pekâlâ, ama onu kendi duygusal saçmalıklarına sürükleme. Ya üzerinde çalıştığın davayı bitir ya da bu gece izin al ve bizimle konuş. Olanlardan sonra kendini güvensiz hissediyor. Sana ihtiyacı var. İkimizin de ihtiyacı var."

Seth tereddüt etti, sonra başını salladı. "Elimden geleni yapacağım ama bu dava aniden ortaya çıktı ve beni kıcımdan ısırdı."

Beck, kendi muayenehanesi gibi Seth'in muayenehanesinin de onlar kulübede mahsur kalırken cehenneme dönmüş olabileceğini düşünmemişti. "Karmaşık mı?"

"Zaman hassas. Altı numaralı eş, boşanma işlemlerine başlamadan önce kendisini aldatan kocasını yakalamam için beni tuttu."

"Yani onu temizleyiciye götürebilir mi?"

Seth başını salladı. "River kıyamet kopmadan önce bu davada hiç şans bulamamıştı. Dün öğleden sonra, biz kulübedeyken ortadan kaybolduğu için müşteri beni bir güzel azarladı. Ben de bizzat devreye girip bu işi bitireceğime söz verdim. Bu yüzden bu dava sadece bir girişten tüm geceye yayıldı."

Beck vites küçülttü. Seth ona yardım etmek için müşterilerinin parasını ödemeyi bıraktığına göre, nankör bir hıyar olamazdı. "Nasıl gitti?"

Seth alay etti. "Boktan. Azgın kocası önceki beş karısını zina becerilerini mükemmelleştirmek için kullanmış. Dün gece onu otele kadar takip ettiğimde yakaladığımı sandım. Lobide asansörü beklerken telefonuma bakıyormuş gibi yaptım. Kapılar açıldığında ikimiz de içeri girdik. Çatı katı için düğmeye bastı. Ben on yedinci kata bastım ve onun beni izlediğini hissettim ama asla ona doğru bakmadım. Kapılar kapanmaya başladığında, kurnaz orospu çocuğu kart anahtarını torpido gözünde unuttuğuna dair bir şeyler mırıldandı ve aceleyle dışarı çıktı. Ondan sonra River ve ben onu bulmaya çalıştık ama bulamadık. Eminim bir yerlerde saklanıp yedi numaralı karısı olacak kadının beynini sikiyordu." Seth sinirli bir şekilde iç çekti. "Bu adamda Liam'ın woo-woo'su mu var yoksa benim PI parfümümü mü kokladığını bilmiyorum. Ama artık yüzümü gördüğüne göre

yeni bir planla gel, çabuk."

"PI kolonyası, ha? Nasıl kokuyor?"

"Acı kahve ve güçlü şüphe." Seth ona asitli bir sırıtış gönderdi. "Hiçbir şey mutfaktan gelen ağız sulandırıcı koku kadar güzel olamaz."

"Değil mi?" Beck kıkırdadı, sonra karnını sıvazladı. "Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim, yemek yemeyi sevmem mi yoksa Heavenly'nin bu kadar iyi bir aşçı olması mı? Tek bildiğim, eğer dikkatli olmazsam beni şişman, yaşlı bir adama dönüştüreceği."

"Dostum, sen zaten yaşlısın."

"Siktir git." Beck sırtıttı, bu kolay şakalaşmanın ve normallik kırıntısının tadını çıkarıyordu.

Belki de Seth tamamen kapanmamıştı. Belki bu davayı önümüzdeki bir iki gün içinde sonuçlandırabilir, sonra da evde biraz zaman geçirerek geçmişini aydınlatabilir, evlilik muammasını çözebilir ve üçlülerini yeniden bir araya getirebilirdi.

Seth'in telefonu ve kapı zilinın aynı anda çalması bu umudu suya düşürdü.

Özel Dedektif telefona cevap vermek için mutfaktan çıkıp arka verandaya giderken Beck antreye doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Zach orada durmuş, sanki cehenneme sürünerek gitmiş gibi görünüyordu. Yanındaki Jericho suratını asmış, başını hafifçe sallıyordu.

Evet, o kadar kötüydü.

Beck kollarını kardeşine doladı ve onu eşikten geçirdi. Zach neredeyse anında dağıldı, vücudu sessiz hıçkırıklarla titriyordu. Jericho yüzünde sessiz bir empatiyle onu izledi.

Arkasından Heavenly, Zach'i karşılamak için mutfaktan koşarak geldi. Ama onun dağıldığını gördüğünde, şefkatli gülümsemesinin yerini merhamet aldı. Hiç tereddüt etmeden içeri girdi ve rahatlatıcı bir kolla kardeşini sardı, cesaretlendirici sözler ve daha iyi günlere dair vaatler fısıldadı.

"Biraz kahvaltıya ne dersin? İşine yarayacak gibi görünüyorsun," dedi Heavenly Zach'e. Sesi yumuşak bir empatiyle doluydu. Sonra Jericho'ya döndü. "Bize katılabilirsin. Bolca hazırladım."

"Çok memnun olurum. Teşekkürler." Ajan, Beck ve Zach'in yanından geçip eve girmeden önce küçük plastik bir bavulu kaldırdı. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Masayı hazırlayayım mı? İhtiyacın olan her şeyi tezgâha koydum bile." Jericho, Zach'in bavulunu fuayeye bıraktıktan sonra hemen harekete geçti.

Beck kardeşini bir kez daha güven verici bir şekilde sıktı. "Her şey daha iyi olacak, dostum. Faith ve Joanna'nın kaybından duyduğun üzüntünün şu anda çok ağır olduğunu biliyorum. Ama Messiah City'deki istismar döngüsünü durdurmak için yaptığın şey gerçekten cesaret isteyen bir şeydi. Doğru seçim buydu."

Zach yüzünü koluyla silerken, "Tek seçenek," diye boğuk bir ses çıkardı.

"Zor kısım sona erdi. Derin bir nefes alın. Söz veriyorum, her şey yoluna girecek."

"Keşke ben de bundan senin kadar emin olsaydım kardeşim."

"Yakında olacaksın. Güven bana." Beck onu mutfağa doğru götürdü. "Hadi biraz yemek yiyelim, sonra oturup konuşuruz."

"Bir şey yiyebileceğimden emin değilim."

Jericho son tabakları da masaya koyarken, "Denemelisin, Zach," diye ikna etti. "Kulübeden ayrıldığımızdan beri hiçbir şey yemedin. Kâbus sona erdi. Şimdi kendine odaklan. Diğerleri için yapabileceğin her şeyi yaptın."

"Çok acelecisin, River. On dakika içinde orada olacağım," dedi Seth eve geri dönerken ve telefon görüşmesini sonlandırdı. "İşe dönmem gerekiyor. Kusura bakma."

"Ama uyumadın." Heavenly kaşlarını çatı, açıkça endişeliydi.

"Beklemek zorunda. Bu orospu çocuğunu sözde bir toplantıda yakalamayı umuyorum. Bir cumartesi günü. Palm Springs'de." Onu usulca öptü. "Geri döneceğim, meleşim."

"Ne zaman?" Beck muhtemelen olması gerekenden daha dikkatle sordu.

"Olabilirdiince abuk eve geleceğim." Seth omuz silkti, sonra Zach'e yan gözle baktı. "Hoş geldin.

Yaşadıklarınız için üzgünüm."

Bununla birlikte Seth Beck'in sırtını sıvazladı, Heavenly'yi bir kez daha öptü, sonra kapıya doğru yürüdü ve arkasından çarparak kapattı.

Beck bir küfür savurdu. Seth'in bu gece evde kalabilmesi anlamına gelseydi, altı numaralı karısının ödediği avansı ve daha iyi bir boşanma avukatı tutması için yüklü bir çeki memnuniyetle geri öderdi. Ama Beck buna izin verdi. Önündeki soruna odaklanması gerekiyordu.

Şimdi köşeli, modern evinin etrafına geniş gözlerle bakan dilsiz Zach'e mutfak masasında Jericho'nun tuttuğu sandalyenin yanındaki sandalyeyi işaret etti. Beck Heavenly'nin yanına kayarak onun elini dudaklarına götürdü. "Sıcak bir kahvaltı hazırladığın için teşekkürler." Sonra masanın ortasındaki dumanı tüten güvece baktı, Zach'e doğru belli belirsiz bir baş sallama hareketi yaptı ve ardından göz kırptı. "Şey... nedir bu? Mush?"

"Mush? Gerçekten mi?" Heavenly huffed.

Beck geri çekildi. Bu küstah ses tonu tatlı küçük kızından mı gelmişti? Eğer bu gerçek olsaydı ve yalnız olsalardı, çoktan kucağına atılmış, okkalı bir şaplak yemiş olurdu. Bunun yerine bir gülümsemeyi bastırdı.

Yanında Jericho kıs kıs güldü. Zach'in ağzı bir an için yukarı doğru çekildi.

Bu Beck'in kalbine iyi geldi, o da biraz daha doldurdu. "En azından bu lapa senin her zaman hazırladığın düşük kaliteli lapadan daha iyi görünüyor."

Heavenly öfkeyle soludu ve ona bir parmak salladı. "Oh, sadece bekle. Daha amurun tadına bile bakmadınız bayım."

Bunun üzerine Zach gerçekten gülümsedi.

Görev tamamlandı.

Sonra Beck bir kahkaha patlattı ve onun elini sıktı. "Sana takılıyorum. Pişirdiğın her şey harika."

Jericho ona delirmiş gibi baktı. "Ularda yaşamayı falan mı seviyorsun Beckman?" "Öyle de denebilir..."

"Sanırım yarın biraz düşük kaliteli slop almam gerekecek, böylece Fransız tostu güvecimle arasındaki farkı tadabilirsin." Heavenly ona arsız bir bakış fırlattı.

Beck güldü. "Bunun en sevdiklerimden biri olduğunu biliyorsun. Hadi başlayalım."

Kaşığı Zach'e uzattı ve nefesini tuttu. Bir anlık tereddüitten sonra kardeşi tabağına iki büyük kaşık doldurdu. Elini uzatıp Heavenly'nin kalçasını hafifçe sıkarak sessiz bir *teşekkür* ederken içini bir rahatlık kapladı. Göksel onun elini kavradı ve bu jeste sevgi dolu bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Yemek yerken her şeyden konuştular ama hiçbir şeyden konuşmadılar. Kulübedeki katliam, Messiah Şehri'ne yapılan baskın ve kardeşinin mücadele ettiği kayıplar gibi ağır konulardan tamamen uzak durdular. Zach güveten bir porsiyon daha kaşıkladığında Jericho'nun yüzündeki endişe azaldı.

Kahvaltıdan sonra ajan Zach'in sırtını sıvazladı ve ayağa kalktı. "Numaram sende var. Bir şeye ihtiyacın olursa ya da başka tehditler alırsan hemen beni ara. Anlaşıldı mı?"

Zach başını salladı.

"Kim ve ne tür tehditler savuruyor?" Beck sordu.

"Büyüklerin oğullarından bazıları, babaları tutuklandıktan sonra Tanrı adına beni öldürmeye

yemin etti." Zach sakın görünmeye çalışıyordu ama gözleri korkudan parlıyordu.

Jericho, "Onları izleyen ajanlarım var," diye güvence verdi.

"Güzel. Bizimkini de açık tutacağız," diye söz verdi Beck, Heavenly'nin yüzünde beliren endişeyi fark etmemişti.

İkisi de Seçilmişler'den herhangi biri Gideon'un hâlâ hayatta olduğunu öğrenirse başka bir savaş çıkacağını biliyordu.

"Kahvaltı için teşekkürler, Heavenly. Yediğim en iyi 'lapa'ydı." Jericho ön kapıya yönelirken sıırttı.

Hızlı bir vedalaşmanın ardından Heavenly masayı toplamaya başladı. "Temizlenir temizlenmez uzun, sıcak bir duş alıp biraz ders çalışacağım, böylece sen ve Beck biraz yalnız kalabileceksiniz. Eğer sen de duş almak istersen, kardeşin sana alt kattaki odanı gösterebilir. Banyoda temiz havlular ve her ihtimale karşı hazırladığım bazı banyo malzemeleri var. İhtiyacın olan her şeyi alabilirsin. Buranın alışık olduğun ev olmadığını biliyorum ama burada olduğun sürece kendini evinde hissetmeni istiyoruz."

Beck ona hüzünlü bir bakış fırlattı. Tam da Heavenly'yi daha fazla sevemeyeceğini düşündüğü anda, küçük kızı kalbinden bir parça daha çalmıştı.

Zach gözyaşlarını geri kırıptı. "İkinize de teşekkür ederim. Her şey için."

"Bize teşekkür etmene gerek yok, dostum," diye güvence verdi

Beck. "Biz aileyiz." Kardeşi titrek bir nefes verdi. "Geriye kalan tek ailem." "İyi ki aklı başında olanlar biziz." Beck sıırttı.

"Amin." Zach yine hayalet gibi bir gülümsemeyi başardı.

"Git aile odasında dinlen. Ben hemen geliyorum." Beck açık olan birinci katı işaret etti.

Zach televizyonun karşısındaki sandalyeye yerleşirken Beck Heavenly'yi göğsüne çekti ve kulağına sokuldu. "Onu karşıladığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Bana teşekkür etmene gerek yok. Artık sahip olduğun tek şey biziz."

Beck dudaklarını onunkilere bastırdı ve boğazında düğümlenen tüm duyguları öpücüklerine döktü. "Elimden geldiğince çabuk seninle olacağım. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum."

"Benim için endişelenme. Yetişmem gereken okul işleri var. Ve şu anda sana gerçekten ihtiyacı var." "Emin misin? Seni yalnız bırakmaktan nefret ediyorum." Çünkü ona Seth'in gittiğini hatırlatmak istemiyordu.

Yine de muhtemelen bunun acı verici bir şekilde farkındaydı. "Olumlu."

"Bana daha sonra ihtiyacın olacağından emin ol, tamam mı?" Onun yumuşak ağzına bir kez daha uzun bir öpücük kondurdu. Kadın onu bir kez daha sıktı. "Anlaştık."

Bir şişe burbon ve birkaç bardak kapıp oturma odasında Zach'e katılmadan önce Heavenly'nin aceleyle mutfığa dönerken kışının seksi salınışını izledi. Beck kanepeye uzandı ve saatin erken olmasına rağmen ikisine de birer duble doldurdu. Sonra bir kadehi kardeşine uzattı.

Zach kokladı ve başını salladı. "Ben bunu içemem. Bu Şeytan'ın içkisi."

"Bu dünyada değil. Burada, içini dökmek ve iyileşmek için ihtiyaç duyduğun şeyleri söyleyebilmen için sadece bir kadeh sıvı cesaret var." Beck kehribar rengi sıvıyı geri attı ve yanmayı memnuniyetle karşıladı.

Kardeşi belli belirsiz bir yudum aldı, sonra boğulacakmış gibi öksürdü ve tükürdü. Yüzünü buruşturarak bardağı yere bıraktı ve başını salladı. "Cesaretimi Tanrı'da bulacağım."

Beck omuz silkti. "Pekâlâ. Bana kulübeden ayrıldıktan sonra neler olduğunu anlat."

Zach sanki bu konuyu açmaya isteksizmiş gibi bir nefes verdi. "Havaalanına gittik ve Las Vegas'a giden özel bir uçağa bindik. Uçmaktan hoşlanmadım."

"İlk kez mi uçağa bindin?"

Başını salladı. "Ve umarım sonuncusu olur. Ondan sonra düzinelerce başka FBI ajanıyla buluştuk.

Jericho beni bir SUV'ye bindirdi, sorumlu özel ajanla tanıştırdı, sonra da on beş yirmi benzer araçtan oluşan bir konvoyla Mesih Şehri'ne doğru yola çıktık. Hayatım boyunca yaşadığım yere giden yollarda Mesih olduğumu ve toplumumuzdaki yanlış olan her şeye son vereceğimi bilerek ilerlemek gerçeküstüydü... ama özgürleştiriciydi."

Beck anladı. "Kaybedecek hiçbir şeyin kalmamıştı."

"Benim için önemli olan her şeyi zaten almışlardı."

"Yani Faith'i seviyordun?"

"Sonunda birbirimize karşı hislerimiz gelişti. İlk evlendiğimizde o sadece on bir yaşındaydı. Ben ise ancak on sekiz yaşındaydım ama babamız Montana'daki bir tarikatla ittifak kurmak istiyordu ve Faith'in babası da ilk kızının birinin ilk eşi olması konusunda ısrarcıydı. Böylece bir anlaşma yapıldı. Faith ve ben ilk kez düğünümüzde mihrapta tanıştık. Bir gelin gibi giyinmişti... ama bir çocuk gibi görünüyordu."

"O bir çocuktu."

Zach başını salladı. "Evliliğimizi bir yıldan uzun süre tamamlamamamızın bir nedeni de buydu. Daha uzun süre bekleyebilirdim ama ihtiyarlar Faith'in ürememesinin nedenlerini araştırmaya başladılar. Messiah Şehri'nde kendini hep yabancı hissettiği için endişelendi ve kaygılandı."

Beck tarikatın dışarıdan gelenlere karşı ne kadar misafirperver olmadığını çok iyi biliyordu.

"Sanırım bu onu yıprattı?" "Evet. Bir gün gözyaşları içinde bana geldi çünkü bazı kadınlar ona sorular sormuştu.

anlamadı. Evliliğimizi tamamlamadığımızı anlarırsa herkesin onu suçlayacağını biliyordum."

"O zaman dışlanırdı."

"Aynen öyle. Ama yine de tereddüt ettim. Blessing peşimi bırakmıyordu." Bu Beck'i şaşkına çevirdi.

"Neden?"

"Babam onu manevi eşi olarak kabul ettiği gece, Jed ve beni yatak odalarına çağırdı. Bize yakında erkek olacağımız için karılarımızın bekaretini nasıl bozacağımızı anlamamız gerektiğini söyledi." Zach'in yüzünü acımasız bir özür ifadesi kapladı. "Sonra da bize gösterdi."

Beck'in her yeri buz kesti. Orosu çocuğu... Babasının yamuk olduğunu her zaman biliyordu ama bu onun için bile yeni bir alçaklıktı. "Vay anasını. On yaşından fazla olamazsın, değil mi?"

"Evet, ve dehşete düştüm. Ona karşı hislerin olduğunu biliyordum. Kimsenin bakmadığını düşündüğün bir anda onu çamaşır iplerinin arasında öptüğünü gördüm. Babam daha onu karısına almadan önce, seni incitmek için onunla evlendiğinden şüphelenmiştim. O gece, bunu biliyordum. Ona karşı ne nazik ne de düşünceliydi." Zach yüzünü buruşturdu. "Blessing her zaman çok tatlıydı. Tanrı'nın onu neden cezalandırdığını, babamın neden onun acı çılgınlıklarına ya da gözyaşlarına kulak asmadığını merak ettim. Sonra ona sana bir ders verdiğini söyledi. Ondan sonra gözlerimi kapattım. Daha fazla izleyemedim."

Beck'in damarlarındaki buz öfkeye dönüştü. "O piç kurusu boğazını kestiğimde ona verdiğim cezayı hak etmişti. Seni de bu saçmalığa bulaştırdığı için üzgünüm. Faith'le evliliğini tamamlamak için acele etmemene şaşmamalı."

"Ama o Seçilmişler arasındaki yeri hakkında endişelendikten sonra ben endişelendim. Neredeyse hemen hamile kaldı." Acı veren bir şeyi bastırmak zorundaymış gibi yutkundu. "Hamileliği normaldi. Ama doğumu normal değildi. Bebek ters doğdu. Faith neredeyse başaramıyordu. Kan..."

"O yaşta vücut çocuk doğurmaya tam olarak hazır değildir. Gerçek dünyada on sekiz yaşından küçük biriyle seks yapmanın yasadışı olmasının bir nedeni de budur."

Zach başını salladı. "Faith'le tekrar aynı yatağı paylaşmaya başladığımız zamanlardı. O doğum yaptıktan sonra, yapamadık... yapamadım. Çığlıklarını duymaya devam ettim. Ama birkaç yıl sonra karıma karşı gerçek duygular beslemeye başladım. Ne yazık ki Tanrı bize başka çocuk nasip etmedi. Bu benim için sorun değildi çünkü Joanna'm tıpkı annesi gibi çok güzel, sıcakkanlı bir kızdı. Bir daha hiç çocuk sahibi olamayacağıma inanamıyorum.

bebeğimin tekrar gülümsediğini görmek."

Zach yıkıldığında Beck kardeşinin kabaran sırtını ovuşturdu.

Heavenly mutfağın ışıklarını söndürdü, sonra sessizce odaya girdi ve Zach'in yanına soğuk bir şişe su koydu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Bir şey değil." Üst katta kaybolmadan önce onlara şefkatli bir gülümseme gönderdi.

Zach şişeden uzun bir yudum alırken onun gidişini izledi. "Heavenly çok güzel ve çok nazik görünüyor."

"Çok güzel ama ona aşık oldum çünkü çok büyük bir kalbi var."

Kardeşi kaşlarını çatı. "Seth'le ikinizin de onunla yattığınızı biliyorum. Neden? Birlikte büyüdüğünüz öğretilere çok ters. Bunu Seçilmişler'e isyan etmek için mi yapıyorsunuz?"

"Böyle düşündüğünüzü anlayabiliyorum ama hayır. Gerçek şu ki, ikimiz de ona aşık olduk ve aramızda seçim yapmak onu çok üzüyordu. Onu ikna etmeye çalıştık ama o o kadar yıkılmıştı ki ikimizin de gitmesine izin verdi. İkimiz de onsuz yaşamak istemediğimiz için... uzlaştık."

Zach'in kaşları daha da çatıldı. "Sen de Seth'le yatıyor musun?"

"Asla," diye ısrar etti Beck. "Biz arkadaşız ve Heavenly'nin bakımında ortağız. Hepsi bu."

Yüzünde anlayış belirdi. "Yani Seçilmişler gibi, sadece tersi. Her birinizin onunla planlanmış geceleri mi var?"

Beck rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Gerçekten cevap vermek istemiyordu ve Zach'e bir açıklama borcu da yoktu. Ama kardeşi onlarla yaşayacaksa, evdeki dinamikleri anlarsa daha iyi uyum sağlayabilirdi. "Hayır. Her konuda onunla birlikteyiz."

"Aynı anda mı?" Zach'in şaşkın ifadesi, bunun lojistiğini çözmeye çalıştığını açıkça ortaya koyuyordu.

"Evet. İstersen açıklayabilirim ama baskına geri dönelim." Ayrıntıları öğrenmek istiyordu. Ne de olsa, potansiyel tehditlerle başa çıkacaklarsa, neler olduğunu bilmesi gerekiyordu.

"Beklediğimizden daha sorunsuz geçti. Kulübedeki Tanrı Ekibi'nin çoğunu öldürdüğümüzden, bizi durdurmaya çalışan sadece bir avuç kişi kalmıştı, ancak FBI araçlarının saldırısını görünce geri çekildiler ve ortadan kayboldular. Tahmin edilebileceği gibi, diğerlerini uyarmaya gittiler ama artık çok geçti. Herkes teslim oldu."

"Ateş edilmeden mi?"

"Şükürler olsun ki evet. Jed'in geride bıraktığı Tanrı Ekibi'nin çoğu gençti ve korkuyorlardı. Bu yüzden Jericho ve ben ajanlar Seçilmişlerin geri kalanını toplayana kadar kilisede bekledik. Sonunda herkes içeri girdiğinde FBI kapıları kapattı. Sürü bana bakıyordu ve neden Jed'in değil de benim onlara hitap etmeye hazırlandığımı merak ettiklerini duyar gibiydim. Ya da Esther'e. Çoğu ajanlardan ve onların varlığının ne anlama geldiğinden korkarak sessizce oturdu. Diğerleri, çoğunlukla yaşlılar, Jed'i, Mesihlerini görmek istiyorlardı. Bildiğim tek yaşam biçimini yok etmek üzere olduğumu bilerek orada durdum. Ama onlarınkini de yok ediyordum. Bunun farkına varmak beni o kadar gerdi ki midem bulandı ama ne kadar çabuk söylemem gerekeni söylersem Faith ve Joanna'yı o kadar çabuk bulabilirdim."

Kendini toparlamak için durakladı. Beck kardeşini teselli etme isteğiyle savaştı ama Zach iyileşecekse acısını dindirmek ilk adımı.

"Seçilmişlerin önünde durdum ve Mesihleri ile Ester'in öldüğünü açıkladım. Şok hissediliyordu. Yaşlılar iddialarımın dine küfür olduğunu söylediler. Ben de Jed ve Ester'in cesetlerinin fotoğrafını kaldırdım. Hepsi şok olmuştu. Bazı kadınlar bayıldı. Diğerleri feryat etti.

"Sonra, yaşlılar beni Jed'i öldürmekle suçladılar. Senin gibi benim de Şeytan tarafından ele

geçirildiğimi söylediler. Ben de sen uzun zaman önce öldüğüne ve Jed de artık olmadığına göre, onların yeni Mesih'inin *ben* olduğumu belirttim,

Diz çökmelerini ve yalan söyledikleri için Tanrı'dan af dilemelerini istedim. Homurdandılar ama dizlerinin üzerine çöktüler. Sonra FBI'ın ihtiyarların kim olduğunu bildiğinden emin oldum.

"İçeri girerken onlara eşlerinin isimlerini, sayılarını ve yaşlarını vermiştim. Ajanlar yaşlıları tutukladı ve götürdü. Ortalık birbirine girdi. Herkesi sakinleştirmek için elimden geleni yaptım, neler olduğunu açıkladım ve onlara benzer bir mezhebe katılma ya da dışarıya geçme seçeneği sunulacağından emin oldum." Titrek bir nefes verdi. "Kustukları nefret beni şok etti. Bunlar hayatım boyunca tanıdığım insanlardı, şimdiye kadar tanıdığım *tek insanlar*..."

Beck rahatlatıcı bir ses tonuyla, "Anlıyorum," diye yatıştırdı. "Kolay olmamış olmalı."

"Hayır. Sürünün yaklaşık üçte biri dış dünyayı denemeye karar verdi. Geri kalanlar... Ya bu yaşam biçiminin kötülüğüne karşı çok kör ya da yeni bir şey denemekten çok korkuyorlar."

Beck, "Büyüklerimiz bağımsız düşünmeyi hiç teşvik etmedi ki," diye söylendi.

"Haklısın. Messiah City'de bir şeylerin yanlış gittiğine dair ilk ipucum bu olmalıydı. Ama sonunda neden bana insanlardan ve hakkında çok az şey bildiğim bir yaşam biçiminden nefret etmenin öğretildiğini merak ettim. Hatta yaşlıların sevdiğim ya da aynı fikirde olduğum insanları kötülediklerini bile gördüm."

"Mesih Şehri'nde öğrendiklerinizin hiçbiri Tanrı ile ilgili değildi. Kontrole ilgiliydi."

"Haklısın. Ajanlar Seçilmişlerle uğraşırken Jericho beni Jed'in ofisine götürdü. Birlikte orayı aradık. Bir şeyler buldum... Belli ki el altından iş çevirmeyi Annemden öğrenmişti, çünkü sürüsünü gözetlemekte ve halkını manipüle etmek için onlara şantaj yapmakta ustalaşmıştı. Ayrıca uyuşturucu, alkol ve pornografi gibi her vaazında karşı çıktığı şeyler vardı." Hâlâ şoktaymış gibi başını salladı. "Dehşete düşmüştüm. Hiçbir fikrim yoktu..."

"Babam ve tüm büyüklerimiz de böyleydi. Dediğimi yap, yaptığımı yapma."

"Sanırım bunun ne kadar doğru olduğunu fark ettiğimde biraz şok oldum. Şüphelerim vardı ama..." "Artık biliyorsun."

"Ayrıca Jed'in döşeme tahtalarının altındaki bir kasada para, mücevher, altın, hisse senedi sertifikaları ve diğer değerli eşyalar bulduk. Jericho bana hepsini almamı, böylece hayatıma yeniden başlayabileceğimi söyledi."

Beck'in ajana olan saygısı arttı. "Bu yönetmeliğe aykırı."

"Öyle dedi ama aynı zamanda Mesih Şehri'ndeki kötülüğü durdurduğum için bunun benim ödülüm olduğunu da söyledi. Belki de dünyevi malların cazibesine direnmeliydim, ama bana ihtiyacım olacağını söyledi, ben de birkaç başka şeyle birlikte onu aldım... ve işte buradayım."

Ve bir süre burada kalacak, farklı ahlak, değer ve normlara sahip tamamen farklı bir yaşam tarzına alışacaktı. Bu yumuşak bir geçiş olmayacaktı. "Faith ve Joanna'yı buldun mu?"

Zach'in ifadesi kasvetli bir hal aldı. Gözyaşlarıyla savaşıyor, acıyı engellemeye çalışır gibi kaşlarını çattı. "Ajanlar evimizden arka taraftaki sığ mezarlara kadar kurumuş kan izlerini takip ettiler. Jed onları sopayla öldürdü, muhtemelen ikisi de gecelik giydiği için uykularında öldürdü ve arka bahçeye gömdü. Sonra herkese Tanrı'nın işini yapmak için benimle birlikte ayrıldıklarını ve bir daha geri dönmeyebileceğimizi söyledi."

"Seni de öldürmeye niyetliydi."

"Sanırım öyle yaptı. Muhtemelen annem öyle yapmasını söyledi." Zach'in acısı hem ruhunun derinliklerindeki keder hem de ruhunun derinliklerindeki öfkeydi. "İkisi de dindar olduklarını ve Tanrı'nın yüceliğine hizmet ettiklerini iddia edip yaptıkları şeyleri nasıl yapabildiler?"

Beck en küçük kardeşi için üzülüyordu. Zach'in neler yaşadığını çok iyi biliyordu. "Çünkü gücü her şeyden çok seviyorlar, Tanrı'yı bile. Sen iyi misin?"

Zach omuz silkti. "Bir insan bu tür bir nefret ve ihanetten nasıl kurtulabilir? Sen nasıl atlattın?"

"Bu zaman alacak ve kendine karşı sabırlı olmalısın. Ne kadar sabırlı olduğunu bilmiyorum. Hatırlıyorum, ama babamı öldürüp Messiah City'den ayrılmadan önce, onların çoğuna inanmayı çoktan bırakmıştım.

Lanet olsun. Onlar gibi olmayı reddettim ve dış dünyanın hayatta kalmak için tek şansım olduğunu biliyordum. Bu kolay bir geçiş olduğu anlamına gelmiyordu."

"Ama sen atlattın."

"Sen de edeceksin. Elimden gelen her şekilde yardım edeceğim. Heavenly ve Seth de öyle."

Kardeşi buna ondan daha çok inanmak istermiş gibi başını salladı. "Dine devam ettin mi?"

"Yaşlandıkça inancımla barıştım ama bir daha asla organize bir dine katılmayacağım."

"Ben zaten bu sonuca vardım."

"Size uygun bir inanç sistemi bulmanız gerekecek."

Zach'in ağzında ironik bir gülümseme belirdi. "İstediğim şeye inanma özgürlüğüne sahip olmak tuhaf bir his."

"Biliyorum. Ama biraz düşün. Maneviyatınız hakkında bazı kararlar alın. Bu daha çabuk barışmanıza yardımcı olacaktır."

Kardeşi tereddüt etti, sanki açmak istemediği bir konu varmış gibi. "Artık evli değil misin?"

"Hayır, ama tekrar evlenmeyi planlıyorum." *Bu sefer*

gerçekten. "Heavenly ile mi?"

Beck başını salladı. "Onu Seth'le paylaştığım için durum biraz karışık ama bir yolunu bulacağız."

"Evlenmeden önce ne yapıyordunuz? Sanırım başka kadınlarla... ilişkiniz vardı?" "Dış dünyada

kimse buna öyle demez. Seks yapıyorlar. Sevişirler. Sikişirler. Tüm bu ifadeler

biraz farklı çağrışımları var ama... Burada bir kadın bulmanın nasıl işlediğini bilmek ister misin?"

Zach yüzünü buruşturdu. "Şu anda kendi tatminimi düşünmek çok bencilce geliyor ama Faith'in rahatlığı olmadan haftalar geçirdim ve şimdi o gittiğine göre..."

"Evet." Beck nefesini dışarı üfledi. Bunun olacağını tahmin etmeliydi. "Bir telefon görüşmesi yapıp sana bir kadın ayarlayacağım."

"Kendimi bir daha evlenirken görmüyorum."

"Yapmak zorunda değilsin. Söylediğim bu değil. Sadece bu gece için sana bir arkadaş tutacağım."

Kardeşi geri çekildi. "Ücretli bir kadın mı? Sanmıyorum-"

"Dinle, bunun senin ahlak kurallarına aykırı olduğunu biliyorum. Ama bir de şöyle düşün: Seçilmişler arasındaki evliliklerden daha dürüst. Senin sekse ihtiyacın var. Onun paraya ihtiyacı var. Kimse dindarlık, Tanrı'nın isteği ya da ruhani bağlılık konusunda yalan söylemiyor. Herkes istediğini alıyor ve mutlu bir şekilde kendi yollarına gidiyorlar. Zarar yok. Kötü bir şey yok. Numara yok."

"Zina dışında, saf ve basit."

"Kendinizi bu ahlaki kısıtlamadan kurtarmaya ve kendi değerlerinizi bulmaya ne zaman hazır olduğunuza karar vermeniz gerekecek."

"Ama Tanrı'nın sözü..."

"Yaşamak için tek kelime bu değil. Burada kendinle de barış yapmalısın." Zach

yavaşça başını salladı. "Bunun hakkında düşünebilir miyim?"

"Kesinlikle." Beck, Gloria'yı arayıp Zach'e kızlarından birini göndermesini isteyip istemeyeceğini merak ediyordu. Ayrıca kardeşinin de kendisi gibi sapıkça başa çıkma mekanizmaları bulacağından şüpheleniyordu. "Bana haber ver yeter. Ve eğer buna hazır değilsen, mastürbasyon yapmanın gerçekten günah olmadığını bilmelisin."

Zach ikna olmuş görünmüyordu. "Şimdi uyumamın sakıncası var mı?"

Beck başını salladı ve ayağa kalktı. Kardeşinin muhtemelen buna ihtiyacı vardı. "Sana odanı göstereyim. Konuşuruz."

daha sonra."

"Size ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Zorunda değilsin. Sadece biraz dinlen."

Zach yerleştikten sonra Beck Heavenly'ye göz atıp iyi olduğundan emin olmak ve Seth'in davranışları konusunda nabzını yoklamak niyetindeydi. Sonra da adamın barikatlarının arkasına nasıl geçeceklerine odaklanacaktı ki sonunda gerçeği öğrenebilsinler.

CHAPTER FOUR

"S O orospu çocuğunu yakaladığımıza sevindim," diye tekrarladı River, Los Angeles'ın ısıltılı ışıklarına yaklaşırlarken. "Yakında eski karısı o tartışılmaz resimleri mahkemeye sunduğunda gerçekten çok şaşıracak. Ve lanet olsun, yaşlı bir adam için, iyi bir oyunu var. Ve gerçekten "Sırtın gevşek olsun."

"Hiç şüphesiz," dedi Seth dalgınca, bu lanet davayı kapattıkları için mutluydu. Ama artık halletmişlerdi ve onu bekleyen bir yığın başka sorun vardı.

"Komik olan şu ki, en son bir otel odasında birinin seks hayatını ifşa ettiğimizde, takım için bir tane almak zorunda kaldım. Bu sefer kameranın arkasında olduğum için çok mutluyum." River onun omzuna bir tokat atarak karanlıkta sırttı.

Seth sersemliğini üzerinden atmak için elinden geleni yaptı. "Elbette. Müşterimizin kocasını Marlie'yle tanıştıramayacak olmamız çok kötü."

"Aynen öyle. Adam aldatan bir ahmak ve kadın da kendisini reddeden adamın hapse girdiğini görmek için bacaklarını açmaya hazır çıkarıcı bir fahişe olduğu için birbirlerini hak ediyorlar. Kimin diğerini daha hızlı becereceğini görmek için bir yarış olurdu."

River haksız değildi, bu yüzden Seth başını salladı. "Ofise gittiğimizde müşteriyi arayıp ona resimleri göndereceğim. Sen eve git."

"Emin misin?"

"Evet, bir saatten az mesafedeyiz, yani anladım. Dean'le onun hastane yatağında sarmaş dolaş olmak için büyük planlarınız olduğunu varsayıyorum." Göz kırptı. "Aranıza bir kadın mı sokmaya çalışacaksınız?"

"Sikeyim hayır. Taburcu oldu ama hala iyileşme sürecinde, yani aramızda ya da başka bir şekilde herhangi bir kadınla yatacak durumda değil. Ve bu sorun değil. Aklımda kolay amdan daha fazlası var."

"Bahse girerim aklınızda *belirli* bir amcık vardır. Pike'ın kız arkadaşı mı?"

River'ın ifadesi gök gürültüsüne dönüştü. "Neden defolup gitmiyor?"

"Belki de Beck'in beni istediğinden emin olduğum halde New York'ta kalmamamla aynı nedenden dolayı.

Duygular, dostum. Onlardan kaçamazsın. Bir kıza karşı hislerin varsa-"

"Yok. Sadece onunla konuşmak istiyorum."

"Uh-huh. Kendine bunu söyleyip duruyorsun."

River onu omuz silkti ve konuyu değiştirdi. "Müşteriyi aradıktan sonra eve gidip iyi bir gece geçirecek misin?"

Seth başını salladı. "Bitirmem gereken bazı evrak işleri ve takip etmem gereken birkaç soruşturma var.

Kiddie Kares bana birkaç geçmiş araştırması daha gönderdi, muhtemelen onlara başlayacağım." "Bunu yapabilirim, dostum."

"Ben hallederim. Beck'in kardeşine yerleşmesi için biraz zaman

veriyorum." "Zach seninle mi yaşıyor?"

"Evet, en azından bir süreliğine." Seth'in ilk tercihi bu değildi. Yine de yaşadıkları ev Beck'e aitti. Parasını cerrah ödediğine göre, Seth ona orada kimin kalıp kimin kalmaması gerektiğini söyleyemezdi.

"Bu adam çok zor günler geçirdi."

River'in anlayabileceğinden çok daha fazlası. Kaybetmek, başarısızlık duygusu, aniden kendini başıboş hissetmek, tüm hayatının kendi hatası yüzünden göz açıp kapayıncaya kadar değişmesi. Zach, Seçilmişler'in karşısına geçip kızını cehennemden kurtarmaya çalışırken onu sonsuza dek kaybetme kararını daha ne kadar sorgulayacaktı? Seth'in tahmini? Hayatının geri kalanında.

"Evet."

Seth'in sorunu da burada yatıyordu. Zach'e bakmak bile Autumn ve Tristan'ın ölümlerinden sonra yaşadığı en kötü anıları geri getirmişti. Tüm suçluluk duygusunu, pişmanlığını ve pişmanlığını. Farklı seçimler yapmak için artık çok geç olduğu acı ve kaçınılmaz gerçeği. Küçük ailesine satın almak için maddi sıkıntılar çektiği banliyö evinin, yüzleşmeye katlanamadığı anıların musallat olduğu boş bir evden başka bir şey olmadığını biliyordu. Zach'in acı çeken yüz ifadesine bakmak bile ona dünyası yıkıldıktan ve polis onları kimin öldürdüğünü kanıtlayacak sağlam bir delil bulamadıktan sonra aynaya bakmasını hatırlatıyordu. Yansımasına bakıp gerçeği kendi başına bulmaya ve sonra da bundan sorumlu olan o pis herifi öldürmeye yemin ettiğini hatırlıyordu. Tikintiyle rozetini teslim etmiş ve kendi başına yola çıkmıştı. Ziyaret ettiği köhne kulüpleri, yüzleştiği kirli gangsterleri ya da bir çözüm bulmak için New York'taki Rus yeraltı dünyasının kralıyla yaptığı alçakça anlaşmayı asla unutmuyacaktı.

Kederini içki ve uyuşturucuyla, isimsiz kavgalarla ve daha da isimsiz sevişmelerle yatıştırmaya çalışmıştı. Ailesinin tanımadığı, korktuğu biri haline gelmişti. Hatta sevmediği biri haline gelmişti.

Ama sonunda aradığı cevapları bulmuş, intikamını almış, karısını ve oğlunu sonsuza dek toprağa vermiş, sonra da hayatının paramparça olmuş parçalarını toplamaya çalışmıştı. Heavenly'yle tanışana kadar sadece hava alıyor ve zaman öldürüyordu. Artık ona sahip olduğuna ve Beck'le büyük bir akrabalık bağı paylaştığına göre, yeniden yaşamak için bir nedeni vardı. Bunu mahvetmek istemiyordu.

Onları seviyorsanız, onlara güveninizi ve gerçeğinizi borçlu değil misiniz? Onlara bazı cevaplar verin...

Ona vahşi bir canavarmış gibi bakabilsinler diye mi? Hayır. Beck sırrını herkese ifşa etmişti ve sevdiklerinin onu suçlamamasına şaşmamalıydı. O lanet olası dini tarikat çılgınlarının çocuğu olarak doğmuş, kendi hatası olmaksızın onların fanatizminin ortasında sıkışıp kalmıştı. Kaçmak için korkunç bir şey yapmak zorunda kalmıştı; bunu inkâr etmek mümkün değildi. Ama Beck babasını öldürmeseydi, bağınaz adam onu öldürecekti. Seth'e göre Beck'in baba katili eylemi, önleyici meşru müdafaadan başka bir şey değildi.

Kendi durumu sadece ukala, kendini beğenmiş bir aptallıktı. "İyi misin?" River kaşlarını çattı.

"Elbette," diye yalan söyledi çünkü River'la ya da herhangi biriyle bu konuyu açmak istemiyordu. "Neden?" "Son birkaç gündür kendinde değilsin."

"Aklımda çok şey var."

River başını salladı. "Kulübedeki aksiyon çok fazlaydı."

Doğru, ama bu onu rahatsız etmemişti. Aslında, Beck hem intikam hem de kapanış için ne kadar şanslı bir orospu çocuğu olduğunun farkında olmasa bile, neredeyse katartik olmuştu. Bu yüzden Seth üzgün ruh halini suçlayabileceği başka bir şey aradı. Neyse ki fazla uzağa gitmesine gerek yoktu. Belki River bile bu konuda yardımcı olabilirdi.

"Annem bu sonbahar New York'ta evleniyor. Ailesiyle tanışabilmesi için Heavenly'yi düğüne getirmemi istiyor."

"Ama Beck değil mi?" River kaşlarını kaldırdı. "Oh, o üçünüzü bilmiyor."

"Hayır ve ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. O çok geleneksel. Katolik. Korumacı. Şey-

Anlamı, ama..." Omuz silkti. "Sadece düğününde kavga çıkmasını istemiyorum. Kız kardeşin bununla nasıl başa çıkıyor?"

"Hammer'ın hiç ailesi yok ve Liam onların üçlüsünü kollarını açarak karşıladı."

Bunu biliyordu ama bunu sağlamak için perde arkasında bazı entrikalar döndüğünü umuyordu. Yine de Bryn ve Duncan O'Neill'in, neye benzerse benzesin, tek oğulları için yüce bir mutluluktan başka bir şey istemeyeceklerini anlaması gerekirdi.

River kaşlarını çattı. "Annen senin mutlu olmanı istemiyor mu?"

Bazen Raine'in ağabeyinin zihnini yarı yarıya okuyabildiğine yemin ediyordu. "Okuyor. Hem de nasıl. Ama neden hem bir kadınla hem de kesinlikle sevişmediğim bir erkekle birlikte olduğumu anlayacağını hiç sanmıyorum. Açıkçası ona eşcinsel olduğumu söylesem daha iyi karşılardı. Ama Heavenly ve Beck ile olan ilişkiyi sonsuza kadar saklayamayacağımı da biliyorum. Bunu yapmak istemiyorum."

"Anlıyorum. Yani, ilk elden değil. Dean ve ben gece için ateşli bir kız bulup ertesi sabah numarasını kaybetme eğilimindeyiz, bu yüzden gerçek bir ilişkideki konular ve sorunlarla uğraşmıyoruz. Ama kız kardeşim bakışlardan, yargılamalardan, erkeklerin ihtiyaçları ile kendi ihtiyaçlarını dengelemenin zorluklarından bahsetti. Ve şimdi ikizleri olacağı için, başa çıkması gereken daha da fazla şey olacak. Ama aynı zamanda hiç bu kadar mutlu olmadığını ve her gün buna değdiğini söylüyor."

Hiç şaşırmadım. Raine hayatta kalan biriydi. Heavenly de öyleydi... ama çok daha farklı bir şekilde. Sadece babasının amansız hastalığıyla mücadele etmişti, gerçek dünyanın şiddetiyle asla. Onun başarısızlığını anlayabilecek miydi? Her şeyi ne kadar kötü idare ettiğini bilseydi ona bir daha aynı gözle bakabilir miydi? Sonrasında ne kadar kötü tepki verdiğini?

"Mutlu görünüyor," dedi kayıtsızca. "Onlar adına mutluyum. Liam'ın o engerek yılanından boşanmasından sonra-"

"Eski karısıyla tanışmadım ama sesi gerçek bir şeftaliye benziyordu."

"Eğer çürümüş olanını kastediyorsan, evet. Ama Gwyneth'ten sonra Liam'ın bu tür bir mutluluğu bulabileceğini hiç düşünmemiştim. Raine onu Hammer'a geri getirdi ve şimdi hepsi ait oldukları yerdeler."

Tıpkı Heavenly ve Beck'te sonsuzluğunu bulmuş gibi hissettiği gibi. Ama ondan daha fazlasını istiyorlardı. Gerçeği istediler.

Seth bunu nasıl karşılayacakları konusunda dehşete düşmüştü.

River'la birlikte yolculuğun geri kalanını spor ve yemek üzerine konuşarak geçirdiler. Ofise park ettiğinde, Raine'in kardeşi kamyonetine koştu ve el sallayarak uzaklaştı. Seth içeri girdi, müşteriyle konuştu, evrak işleriyle uğraştı, birkaç telefon görüşmesi yaptı... sonra eve gidebileceğini fark etti.

Ama akli başında değilse bunu yapmalı mıydı?

Birdenbire telefonu üçlü sohbetlerinde Heavenly'den gelen bir mesajla çaldı. Senin için yemeği sıcak tutuyorum. Yakında eve gelme şansın var mı?

Sonra Beck "Tatlı zamanı." dedi. Hazır varken gel de al.

Sıcak. Ben...

Seth küfrederek bilgisayarındaki saate baktı. Saat onu çoktan geçmişti.

Burayı kilitledi, eve gitti ve duş aldı - çünkü buna ihtiyacı vardı - neredeyse on bir olacaktı. O ve Beck çoktan meşgul olmalıydı - eğer şimdi değilse. Orada onlarla birlikte olmayı, Heavenly'yi Beck'le arasına sıkıştırıp onunla tatlı tatlı sevişmeyi çok isterdi.

Geçmişi unutmak.

Ancak daha sonra, ona iyi cevaplar veremediği sorular sorarlardı. O da onları yine erteleyecekti.

Ve ilişkilerini daha da zora sokma riskini alırdı. Bilmek istedikleri şeyi söylemenin doğru yolunu nasıl bulacağını bulana kadar, mesafesini koruması daha iyiydi.

Yorgun bir iç çekişle dolaptan bir yastık ve annesinin eski yorganlarından birini aldı, ışıkları söndürdü ve kendini duvara dayalı uzun kanepeye attı. Üç gündür neredeyse hiç uyumamıştı ve bitkin düşmüştü.

Derme çatma yatağına yerleşirken telefonunu kavradı ve güvenli cevabı tuşladı.

Üzgünüm, siz ikiniz. Gerçekten çok yoğunum. Sabah görüşürüz.

Ama gözlerini kapadığında, yıllardır görmediği kabusu görmesi uzun sürmedi.

Soğuk kış, nefret, çılgınlık ve ölüm ona musallat olmaya başladı.

P Yatağında Heavenly'nin yanına uzanan Beck, ekranında beliren Seth'in cevabını okudu ve neredeyse kendini kaybediyordu. Seth kızlarıyla zevk almayı geri mi çeviriyordu?

Tamam. Bütün tatlıyı kendim yiyeceğim.

Adam Heavenly'ye döndüğünde, Heavenly incinmiş bir halde ekrandan geri çekildi. Gülümsemesi düştü. Seth tek bir cümleyle Beck'in bugün bulduğu tüm huzuru yok etmeyi başarmıştı. Beck onu boğmak istedi. Bu salak ne düşünüyordu böyle?

Beck bunun yerine öfkesini bir kenara bırakıp kızın elinden cep telefonunu aldı ve kendi komodininin yanına yerleştirdi. Kızın sevgiye ve güvenceye ihtiyacı vardı ve Beck bunları ona verecekti, özellikle de Seth vermeyeceğine göre. "Bu onun kaybı. Buraya gel." Onu kendine yaklaştırdı. "Sana bana daha sonra ihtiyacın olacağından emin olmanı söylemişim. Artık çok geç..."

Baştan çıkarıcı mırıltısını omzunu okşayarak katlarken, ipeksi yumuşaklıktaki saçlarını bir kenara itip yastığının üzerinde havalandırdı, ardından dilini ince boynuna doğru sürükledi.

Ona doğru döndü, gözleri belirsizlikle boştu. "Beck..."

"Şşş. Senin için buradayım, neye ihtiyacın varsa vermek için. Ve benim de sana ihtiyacım var."

Bekledi, sözlerinin içine işlemesine izin verdi. Gözyaşlarıyla savaşıyor gibi gözlerini kırıştırdı, sonra başını salladı ve kollarını onun boynuna doladı, gözleri kayarak kapandı. Evet, kesinlikle ona ihtiyacı vardı.

Beck onun üzerine yuvarlandı ve dudaklarına yapıştı. Kadın açıldı ve kendini ona teslim etti. Şükürler olsun. Bir elini vücudundan yukarı kaydırıp beline yerleştirdi. Yatmaya hazırlandıklarından beri, dut meme uçlarıyla ağzı arasındaki tek şey soluk pembe kaşkol olmuştu. Eşleşen fırfırlı şortundan başka hiçbir şey onu bacaklarının arasındaki sulu baharattan uzak tutmuyordu. İçindeki her şey onu şu anda olabildiğince derine inmeye çağırıyordu.

Ama birdenbire öpüşmeyi bıraktı ve onu dışarıda bıraktı.

"Konuş benimle, küçük kız."

Gözlerini açtığında gözyaşları içinde yüzüyordu. "Sorun sen değilsin. Seni seviyorum. I-"

"Biliyorum. Beni rahatlatmak zorunda değilsin. Bana aklından geçenleri söyle." Gerçi oldukça iyi bir fikri vardı.

"Kendini geri çekiyor. Çok şey yaşadığını biliyorum, hayal ettiğimden çok daha fazlasını. Ama ya yapmazsa-"

Beck bir parmağını dudaklarının üzerine koyarak onu durdurdu. "En kötüsünü düşünme. Sadece birkaç gün oldu ve kafasını toparlamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi."

"Ama sanırım haklısın. Kaybettiği ailesinin yasını henüz bitirmedi ve biz de onu...bilmiyorum. Geçmiş unutmaya mı? Hazır olmadan hayatına devam etmesi için mi? Bir şeyler var. Ama sekiz yıl oldu. Neden hala bu konuda konuşamayacak kadar takılı kalsın ki?"

"Bilmiyorum. Bize daha fazla şey söyleseydi, belki bir yolunu bulup yardım edebilirdim." Ama Seth'in kaçmayı bırakması gerekiyordu.

Başını usulca salladı. "Sizce onu ne tetikledi? Aylardır bu travmadan muzdarip olduğuna dair hiçbir belirti vermedi. Savaştan önceki gece iyi görünüyordu. Aslında iyiden de iyiydi. Sonra aniden... iyi değildi."

Beck de bunu anlamaya çalışıyordu. "Savaş sırasında bile iyiydi. Sonrasında bir şey onu tetikledi."

"Kulübeden ayrılırken bunun cesetler olabileceğini düşündüm."

Alay etti. "Öyle değildi. Ceset sayısını arttırmakla ilgili bir sorunu yoktu. Ve her şey bittikten sonra ne olduğunu görmedim. Dean'le ilgilenmekle meşguldüm. Diğer herkes Ngair'e teselli ediyordu."

"Seth'i harekete geçiren şeyin kocasını kaybetmesi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Beck topuklarının üzerinde arkasına yaslandı ve dün sabahı düşündü. Birdenbire gerçek yüzüne çarptı. "Oh, lanet olsun. Bu Zach. Esther karısını ve kızını öldürdüklerini söylediğinde tam yanında duruyordum. Seth'in yüzünü gördüm."

Heavenly bir elini dudaklarının sessiz *O'sunun* üzerine bastırdı, gözlerinde daha fazla yaş birikti. "Aman Tanrım. Hiç düşünmemiştim..."

"Ben de yapmadım. Ve kardeşimden bize taşınmasını istedim. Seth'in evden kaçmasına şaşmamalı." Beck ayağa kalktı ve volta attı. "Ben ne halt ettim?"

Heavenly yataktan çıktı ve onu takip ederek omzuna nazik bir el koydu. "Düşündüğün şey doğruydı. Kendini suçlayamazsın. Bilmiyordun ve sadece kardeşine yardım etmeye çalışıyordun. Seth bize neden söylemedi?"

"Muhtemelen ne diyeceğini bilemedi. Muhtemelen burayı benim evim olarak gördüğü için burada kimin yaşayabileceğini bana söylemeye hakkı olmadığını düşündü." Beck pantolonuna uzandı ve içeri girdi. "Lanet olsun."

"Nereye gidiyorsun?"

"Onu bulmak için. Onunla konuşmam lazım. Sabaha kadar bekleyemez." Beck bu olasılığı Heavenly'ye fısıldamak bile istemiyordu ama Seth eve hiç dönmemeye karar verebilir ve bir daha dönmek üzere uzaklaşabilirdi.

Ve hepsi onun hatası olacaktı.

Birkaç dakika önce çıkardığı yoga pantolonuna uzandı. "Ben de seninle geleceğim."

Yakındaki bir sandalyenin arkasından gömleğini aldı ve üzerine geçirdi. "Hayır. Zach'in bir şeye ihtiyacı olursa diye burada kal. Ve eğer Seth geri gelirse bana mesaj atabilirsin."

Sadece bu da değil, onu bulduğumda, bazı açık sözlü -belki de acımasız- kelimeler değiş tokuş edebiliriz.

Pantolonunu indirirken Heavenly'nin omuzları çöktü. Belli ki bundan hoşlanmamıştı ama hikmetini de görmüştü. "Pekâlâ. Beni haberdar edecek misin?"

"Kesinlikle." Dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Tam onun yerine geçecekken, Heavenly onu nazikçe tutarak durdurdu. "Bekle. Sabah erkenden hastanede olman gerekiyor. Uyuman gerek. Ben gönüllü olduğum için programım daha esnek. İzin ver gideyim."

"Hayır. Bu karmaşayı ben yarattım. Bunu düzeltmeye uykudan daha çok ihtiyacım var ve eğer onu şehrin köhne bir yerinde avlamak zorunda kalırsam, senin burada ve güvende olduğunu bilmek beni daha iyi hissettirir." Kızın yumuşak ağzına son bir öpücük kondurdu, komodinden telefonunu aldı ve ayakkabılarını giydi. "Geri geleceğim."

Merdivenleri hızla indi ve anahtarlarını aldı, sonra alarmı kurdu ve garaja uçtu, sonra da araba yolunda lastik yaktı. Arabayı daha yeni sürmüştü ki

Seth'i tam olarak nerede bulacağını bilmesi gereken tek kişiyi aradı.

River ilk zil sesinde telefonu açtı. "Selam Beck. N'aber?" "Siz ikiniz neredesiniz? Bana bir adres lazım. Seth'le konuşmam lazım." "Sesin üzgün geliyor. Neyin var?"

"Onunla bir an önce konuşmam gerek. Neredesin?"

"Eve hiç gelmedi mi? İki saat önce onu ofiste bıraktım. Davayı kapattıktan sonra Palm Springs'ten döndük. Müvekkili arayıp haberleri vereceğini ve bazı evrak işlerini halledeceğini söyledi. Dean'ın kız kardeşi onu hastaneden eve getirdikten sonra işe geri dönmek zorunda kaldığı için buraya gelip onu kontrol edebileceğimi düşündüm ve uçağa atladım."

Dean'ın kız kardeşi mi vardı? Bunu ilk kez duyuyordu. Adam ondan hiç söz etmemişti ama neyse. "Yani Seth'i o zamandan beri görmedin mi?"

"Hayır, dostum. Aramayı denedin mi?"

Bazı şeyleri yüz yüze söylemek daha iyiydi. "Bildiğiniz kadarıyla hala ofiste mi?"

"Öyle olmalı. Etraftan yayın alıyorum. Steroidli görüntülü kapı zili gibi. Bekle."

Beck sabırsızlıkla bekledi, River'ın ona işe yarar bir şeyler söyleyebileceğini umuyordu. Sonunda Raine'in ağabeyi içeri çıktı. "Evet. Hâlâ orada. Ben ayrıldığımdan beri kimse kapıyı açmadı ve cipi hâlâ otoparkta. Oldukça bitkin görünüyordu. Belki de uyuyakalmıştır."

Evet, bilerek. "Orayı kontrol edeceğim."

"İçeri girmek için şifreye ihtiyacın olacak." "Kod mu?"

"Evet, mekanın etrafında güvenlik katmanları var."

Tabii ki Seth biliyordu. Geçici bekâr evini bile güçlendirdiyse, ofisinin etrafına da süper, aşılmaz bir güvenlik yerleştirirdi. "Bana bırak."

River yaptı. Beck'in kenara çekmesi, bir kalem bulması ve on iki haneli bir kod da dahil olmak üzere kesin talimatları not etmesi gerekiyordu.

"Hepsi bu kadar," dedi adam.

"Hepsi mi?" Beck gece geç saatlerde seyrekleşen trafiğin içine dalarken ofladı pufladı. "Daha fazla olsaydı, içeri girmek için Houdini'ye ihtiyacım olup olmadığını merak ederdim."

"Seth... özel biri."

"Paranoyak olmayı dene," dedi Beck, bunun nedeninin Autumn ve Tristan olup olmadığını merak ederek.

Ama karısı ve oğlu ölmüştü. Neden hâlâ paranoyak olsun ki? Seth geçmişinin çok eski olduğunu ve onları asla ısırmayacağını iddia etmişti.

Belki de bu doğru değildir.

"Evet, daha çok öyle," diye itiraf etti River. "Oraya gelmemi ister misin? Dean ağrı kesicilerini aldı ve kendinden geçti, bu yüzden kalmama ihtiyacı yok. Uykusunda osuruyor. Köpeği olduğuna yemin ediyor ama..."

Şaka komikti ama Beck gülümseyecek havada değildi. "Hayır, ben hallederim. Yardımın için teşekkürler, dostum."

River daha vedalaşmadan Beck telefonu kapatıp motorunu çalıştırdı.

Birkaç dakika sonra Seth'in ofisine ulaştı, yolda hız tuzağı kuran polislerle karşılaşmadığına şükreliyordu. Mercedes'ini ilk müsait yere çekerek dışarı fırladı, aracı kilitlemek için fob'unun düğmesine basmayı zar zor hatırladı, sonra kapıya doğru yürüdü. Saçma sapan uzunluktaki kodu girerken küfürler savurdu, kapı nihayet açılana kadar tedirginlik onu yiyip bitirdi.

Fuaye boştu, Cooper Investigations West'e çıkan merdivenler karanlıktı. Sahanlığın tepesinde

durdu, gözlerinin Seth'in masa lambasından gelen kör edici ışığa alışmasına izin verdi.

ötesini görmek.

Ve işte oradaydı, kanepeye yayılmıştı, başı daha iyi günler görmüş bir yastığın üzerindeydi, eski bir battaniyeye sarınmıştı, ayakları kenardan sarkıyordu. Bir kolu sallanıyor ve yerde sürükleniyordu. Ve bir sonraki nefesinde elektrikli testere gibi horladı.

Seth ölü gibi uyuyordu.

Kahretsin.

İç çekerek uyuklayan PI'ya yaklaştı ve omzunu dürttü. "Hey, uyan. Konuşmamız gerek."

Seth irkilerek doğruldu ve gözlerini kırıştırdı. "Beck? Burada ne halt ediyorsun?"

"Ben de sana bunu sormak istiyorum. Heavenly'ye sarılıp sarmalandığını söylediğinde, bunun ofisindeki çok kısa koltuğunda battaniyenle yatmak anlamına geldiğini düşünmemiştim. Bana neden evde bizimle yatakta olmadığını söylemek ister misin?"

"Saat kaç?" Saatine baktı. "Neredeyse gece yarısı mı? Kahretsin... Burada çalışıyordum. Daha yapacak çok işim vardı ama günlerdir uyumamıştım, o yüzden uzanıp birkaç dakika kestirdim. Aksi takdirde eve dönmenin güvenli olacağını düşünmedim. Kendimden geçmek istememiştim."

Evet, Seth muhtemelen günlerdir uyumamıştı. Dün gece aldatan eş davasından gelip hemen Palm Springs'e gittiğinden beri kesinlikle uyumamıştı. Savaşın önceki gece de pek uyumamıştı. Beck bunu kabul ediyordu ama... "Neden aramadınız? Seni alıp eve getirebilirdik."

"Yirmi dakikalık bir güç uykusunun yeterli olacağını düşündüm. Sonra da yapılacaklar listemin geri kalanını halletmeyi planladım. Önemli bir şey değil. Neden buradasın, kışımın dibinde?"

Gerçekten mi? "Kıçına mı? Daha ayağımı kıçına sokmaya başlamadım bile. Eve gelmeyeceğini söylediğinde Heavenly'nin yüzünü görmedin. Tekrar soruyorum. Cevaplamak istemediğin sorular soracağımızı bildiğin için mi bizden kaçıyorsun?"

"Hayır, dostum. İşler çok yoğun. Bu dava..."

"River ile bugün çözdüğünüz sorunu mu kastediyorsun?"

Seth'in yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet. Bana buraya nasıl gireceğimi söylediğinde. Yani artık böyle bir durum yoksa-" "Hâlâ evrak işlerim var. Hâlâ bir iş yürütüyorum. Bu işler zaman alır, bilirsin."

"Evet. Her gün evrak işleri ve hasta dosyalarıyla uğraşıyorum. Yine de çoğu gece eve, kızımızın yanına gelmeyi başarıyorum." Beck eğildi ve parmağıyla Seth'in göğsünü işaret etti. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

Seth gözlerini devirdi. "Hayır desem bile bana söyleyeceksin."

"Aynen öyle. Kulübede ağzını açtın ve geri almak isteyeceğin bir şey söyledin. Şimdi de bize ve kendine yalan söyleyerek geri adım atmaya çalışıyorsun. Nedense gerçekler seni rahatsız ediyor. Ailenin yasını bitirdiğini sanmıyorum ve-"

"Lanet olsun ki yapmadım. Günlerce inkâr ettim. Onları gömdüm, hala ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. Kızgın olmadığımı mı sanıyorsun? Hem de nasıl. Öfkeliydim. Hayatımda hiç hissetmediğim kadar lav gibi sıcak, içimi çalkalayan bir öfke. Tanrı'yla ve beni dinleyeceğini düşündüğüm herkesle pazarlık yapmaya çalıştım. Onları geri getireceğini düşünseydim kendi boğazımı seve seve keserdim ama bu bok asla işe yaramaz ve bunu hepimiz biliyoruz. Ben de yoluma devam ettim. Sonraki birkaç yılı depresyonda geçirdim. Graffiti'ye gitmeyi bıraktım. Noel'e dayanamadım. Tüm iyi niyetli arkadaşlarımla ve aile üyelerimin beni rahat bırakmasını istedim. Tabii ki bırakmadılar, özellikle de annem. Ve sonunda, benim sorumluluğumda olan karımın ve çocuğumun gittiğini ve *benim* gözetimimde öldüklerini kabul ettim." Seth, Beck'in göğsünü dürttü

ve onu bir iki adım geriye sendeletti. "Yani yas tutmayı bitirmediğime dair teorini sikeyim."

"Tamam." Ellerini kaldırdı. "Yani hayatta kalma suçluluğun mu var?"

"Sen yapmaz mıydın? Blessing'le ilgili suçluluk duymadın mı? Bu boku yüz kere düşün."

"Evet, yaptım. Ve onu öldüren piçin işini bitirdim. Sen ne yaptın peki? Çünkü aileni kendin öldürmediğini ve ölümlerinin cezasız kalmasına izin vermediğini biliyorum. Bu yüzden mi 'derin uçlara gittin ve gurur duymadığın şeyler yaptın?"

"Evet. Ama artık bunların hepsi köprünün altından çok sular aktı." "Öyle mi?"

"Yapmam gerekeni yaptım ve altı buçuk yıl önce ayrıldım, yani evet. Bitti ve bitti. Rahat bırakın."

Beck, Seth'in "ne yapması gerektiğini" öğrenmek için can atıyordu ama eğer o kadar uzun zaman önce olduysa, ölümlerini anlamak ya da intikamlarını almak için attığı adımlar artık tartışmalıydı.

Ancak Seth'in duyguları öyle değildi. Bunlar onlara sorun yaratıyordu.

"Yapamam. Eğer her şey bittiyse, neden burada uyuyorsun? Neden bizden kaçıyor gibi görünüyorsun? Bunun Zach'le bir ilgisi var mı?"

Cooper'ın yüzü kızardı. "Kardeşini buraya taşımış olman umurumda değil. Yardıma ihtiyacı var ve burada bir sürü oda var."

"Yani karısının ve kızının cinayetlerini işlerken onun yanında olmak sizi hiç rahatsız etmiyor mu? Autumn ve Tristan'ı kaybettikten sonra yaşadığınız öfke ve ıstırabı yeniden ortaya çıkarmıyor mu?"

"Rahat mı? Hayır. Ama ev yerine ofiste olmamın sebebi o değil. İşim var. İşim var. Bunu anladığınızı biliyorum."

"Anlıyorum. Ama sana ya da Heavenly'ye bu konuda ne hissettiğini sormadan ve bunun seni nasıl etkileyebileceğini düşünmeden Zach'i eve taşıdığım için özür dilerim. Bu ani bir tepkiydi çünkü Messiah City'den sürünerek çıktığımı ve anlamadığım bir dünyada yalnız hissettiğimi hatırlıyorum. Kardeşimi bu zorluk ve kafa karışıklığından kurtarmak istedim-"

"Ve yapmalısın da. Eğer o benim kardeşlerimden biri olsaydı, ben de aynısını yapardım. Ayrıca, burası senin evin. Ne istiyorsan onu yap."

"Burası *bizim* evimiz. Bunu bilmen gerektiğini yeterince söyledim. Eğer Zach'in orada olması senin için bir sorunsa, ona başka bir yer bulurum. Apartman dairesi olabilir. Sadece söylemen yeterli."

"Sorun değil dostum. Sadece çalışıyorum. Eğer seni daha iyi hissettirecekse, hemen eve gelip Heavenly'yi becermene yardım edeyim, böylece bu gece ikiniz de rahat rahat uyuyabilirsiniz. Bu seni mutlu eder mi?"

Beck çenesini kırma isteğini dizginledi ya da en azından denedi. Ama yarınki ameliyat için ellerine ihtiyacı vardı. Ve Seth'in sıcak gerçeğine rahatsız edici bir şekilde yaklaşıyor olmalıydı, çünkü koca adam karşılık veriyordu. Bu yüzden içindeki şiddetli dürtüyü bastırdı ve başını salladı. "Hayır. Onu tek başıma becereceğim. Seni rahatsız etmek istemem. Ama beni mutlu edecek şey, biraz cesaretlenip dürüst olman ve seni rahatsız eden şeyin ne olduğunu ikimize de söylemen. Bunu yapana kadar belki de eve gelmemen en iyisi olur."

A Beck, Seth'e ultimatom verdikten sonra Cooper Investigations West'ten hışımla çıktı, kapıyı arkasından çarptı ve otoparktan çıktı. Öfke sistemini aydınlattı, kafasını doldurdu ve ateşledi

Kanını. Gaz pedalını döşeme tahtasına doğru düzleştirmek ve bunu terk etmek isteğine -kısmen- direndi.

saçmalıklar.

Lanet olsun, Seth'in onları dışlamasından bıkmıştı. Onun geçmişiyle yüzleşememesinden ve kendini toparlayamamasından bıkmıştı. Ve kızlarını incitmesinden de bıkmıştı. Aptal herif onu seven ve ona yardım etmek isteyen insanları bir kenara attığını görmüyor muydu? Kaçınmasının geleceklerini mahvetmesi umurunda değil miydi?

"Orospu çocuğu!" Beck direksiyona vurdu. Bu onu daha iyi hissettirmedi.

Öfkesini ve çaresizliğini yutarak Wilshire'dan döndü ve amaçsızca ara sokaklarda dolaşmaya başladı. Heavenly'nin onu bu kadar kızgın görmesine izin veremezdi. Zaten endişeliydi ama Seth'in yatakları yerine ofisindeki kanepede uyumayı tercih ettiğini öğrendiğinde ne olacaktı? Yıkılırdı. Yine de gerçeği öğrenmesi gerekiyordu. Daha da kötüsü, ona hiçbir güvence veremezdi. Ve Beck onun kalbini kıran kişinin kendisi olmasından nefret ediyordu; Seth'in duygularıyla yüzleşmeyi reddetmesi onu katlanmak zorunda bıraktığı bir başka görevdi.

Beck sadece özel dedektifin Heavenly'ye olan sevgisinin onu geri getirmeye yeteceğini umuyordu. "Ertelemenin faydası yok," diye mırıldandı eve giderken.

Evin kapısı açılıp Heavenly kapıdan içeri adımını attığında Beck garaja ancak girebilmişti. Beklenti yüzünü doldurmuş, gözlerindeki korku ve umuttan oluşan tedirgin edici girdapla dengelenmişti.

Seth'e içinden küfreden Beck çenesini sıktı ve arabadan indi. Heavenly hemen onun yanına koştu. "Onu buldun mu?"

"Evet."

Kadının araba yoluna endişeli bakışları onu neredeyse öldürüyordu. "Nerede o?"

"Ofiste. Tek başıma." Beck garaj kapısını kapatmak için uzanırken kolunu Heavenly'nin beline doladı. Makaralar gıcırdayıp panel kesin bir gümbürtüyle betona çarptığında Heavenly titrek bir nefes verdi ve alnını Beck'in göğsüne bastırdı.

"Eve gelmeyecek, değil mi?"

"Bu gece olmaz." Onu kollarının arasına aldı ve göğsüne bastırarak evin içine taşıdı.

Seth merdivenleri tırmanıp yatak odalarına girerken gözyaşları gözlerinde birikti ve yanaklarından aşağı süzüldü. Onu ayağa kaldırdığında Beck, Seth'in kızlarını ne kadar incittiğini görebilmesi için telefonunu çıkarıp o şerefsiz FaceTime atma isteğiyle savaştı. Şu anda bunun bir işe yarayacağını sanmıyordu, bu yüzden yastıkları yatak başlığına dayadı, yatağa uzandı ve Heavenly'yi yanına çekerek ona sokuldu.

"Bu dava onun için gerçekten bizden daha mı önemli?"

"Sorun bu değil. O ve River bunu birkaç saat önce çözdüler." Beck gergin bir nefes aldı ve sözünü kesti. "Seth eve gelmiyor çünkü ona gelmemesini söyledim."

Heavenly şaha kalktı ve ona bakakaldı. "Ne? Bunu neden yaptın?"

Beck kızın yanaklarındaki gözyaşlarını sildi, ona söyleyeceği gerçeği duymaya daha hazır olmasını diledi. Sonra onu olabildiğince nazikçe ezdi. Her şeyi açıkladıktan sonra ona sarıldı. "Özür dilerim."

"Anlamıyorum." Kadının sesindeki ıstırap adamın içini boşalttı. "Eve, yanımıza gelmektense ofisinde bir kanepede uyumayı tercih ediyor. Neden?"

"Çünkü bize karşı dürüst olana kadar eve gelemeyeceğini biliyor. Ve o hazır değil."

"Ya hiç hazır olmazsa? Ya eve hiç gelmezse?" Boğazına bir hıçkırık düğümlendi. "Ya bizi sonsuza dek terk ederse?"

Beck ona daha sıkı sarıldı. "Olumlu düşünmeliyiz."

"Ama ona eve gelmemesini söylemek? Ona uzak durmasını söylerseniz, ne olursa olsun onu sevmeye devam edeceğimizi nasıl bilebilir?"

Lanet olsun, o kötü adam değildi. Onu korumaya çalışıyordu. "Seth'in seçimlerinin sonuçlarını anlaması gerekiyor. Onu evden kovmadım; geçmişi ve duyguları hakkında bize karşı dürüst olana kadar geri gelmemesi gerektiğini söyledim."

"Ya hiç yapmazsa?" Kadının sesindeki ıssızlık adamın içini parçaladı. "O zaman bizi zaten hiç yeterince sevmemiş demektir."

Yüzü reddetmekle çarpıldı. "Buna inanmıyorum."

"Buna inanmak *istemiyorum*. Ama Seth bize gerçekten ne hissettiğini söylemeye karar verene kadar ne düşüneceğimi bilmiyorum."

Heavenly uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonunda yanaklarını sildi. Sesine yenilgi karıştı. "Haklısın."

En azından kız onun ne demek istediğini anlamıştı, gerçi adam bunu yapmak zorunda kalmamış olmayı çok isterdi. "Hadi küçük kız. Geç oldu. Biraz uyumaya çalışalım. İhtiyacın olursa sabah tekrar konuşabiliriz."

Heavenly yataktan kalkarken başını salladı.

Giysilerini değiştirdikten ve gece rutinini otomatik olarak gerçekleştirdikten sonra tekrar çarşafların arasına girdiler. Beck ışığı söndürdü ve onu kollarının arasına alarak kendine yaklaştırdı, sonra da gözlerini kapattı.

Normalde Heavenly'nin göğsündeki ılık nefesi onu yatıştırıp uyumasını sağlardı ama bu gece öyle olmadı. Beck'in beynini bombardımana tutan cevapsız sorular sadece öfkesini ve kızgınlığını yeniden alevlendiriyordu. Yanı başındaki Heavenly de daha iyi durumda değildi. Her göz kırpmasında kirpiklerinin teninde dalgalandığını hissedebiliyordu.

"Korkuyorum," diye itiraf etti karanlıkta.

"Olma. Ve umudunu yitirme. Seth bunun için çok mücadele etti -bizim için- öylece çekip gidemez. O seni seviyor ve sevgi gezegendeki en güçlü duygudur."

"Belki sadece biraz daha zamana ihtiyacı vardır. Bunu ona verebilirim. Peki ya sen?"

"Hayır, kalbini bu şekilde sökmeye devam ederse olmaz. Bu ilişkideki tek koruyucu Seth değil."

Kollarını onun etrafında sıktı. "Biliyorum ve bunun için seni seviyorum."

Beck onun başının tepesini öptü. "Hiçbir şey yapmadan oturmak beni öldürüyor, özellikle de işim insanları iyileştirmekken."

"Eminim. Ama kederin ne kadar zor olduğunu ilk elden biliyorum. Babamın ölümüne hazırlanmak için aylarım, hatta yıllarım olmasına rağmen, onun gitmesine hazır değildim, özellikle de bu kadar çabuk. Ama Seth'in hiç uyarısı yoktu, karısını ve bebeğini kaybetmeye hazırlanacak zamanı yoktu. Bir anda hayatından kopup gittiler."

"Yaşadığı her şeyi anlıyormuş gibi davranmıyorum - ya da o anılar yeniden ortaya çıktığı için şimdi nelerle uğraştığını. Cidden, kalpsiz bir pislik olmaya çalışmıyorum ama bizden kaçıyor. Üstelik annesine bizden bahsetmeyi reddetmesi de hiç hoş değil."

"Şey, eminim kolay değildir-"

"Bir ebeveynin önünde ucube bayrağını dalgalandırmak mı? Mücadele ettiğinizi biliyorum ve siz açıklayana kadar ne kadar mücadele ettiğinizi anlamamıştım. Ama mümkün olan en kötü koşullarda bunu yaşadın. Beni asıl kızdıran şey, uzlaşmaya yanaşmaması. Ödün vermeden bir ilişki nasıl devam edebilir ki? Ailesine itiraf etmezse ne olacağını bir düşün. Her doğum gününde, her tatilde, her ziyarette saklanarak, yalan söyleyerek ya da olmadığımız bir şeymiş gibi davranarak hep

sıkışıp kalacağız. Arafta sıkışıp kalacağız. Bundan nefret ediyorum."

"Ben de öyle. Yıllarımı orada geçirdim, babamın teşhisi ile öldüğü gün arasındaki her günü. Bilmemek beni neredeyse öldürüyordu."

"Aynen öyle. Messiah City'den ayrılıp Vegas'a geldikten sonra dakikadan dakikaya yaşadım, yiyecek bulmak için çöplükleri karıştırdım ve tecavüze uğramayacağım ya da öldürülmeyeceğim, uyuyabileceğim güvenli yerler aradım."

Heavenly onu tekrar sıktı ve göğsüne yumuşak bir öpücük kondurdu. "Gloria seni bulduğu için çok minnettarım."

"Ben de."

Heavenly'nin kırık fısıltısı sessizliği kesene kadar birkaç dakika geçti. "Keşke bu kadar zaman kaybetmeseydim."

"Babanla mı?"

"Hayır, bizimle. İkinizi de sevdiğimi fark etmem aylarımı almamalıydı. Keşke sizi göndermek yerine bunu kabul etseydim. Birlikte daha fazla zaman geçirebilir, daha güçlü bir temel inşa edebilirdik..."

"Seth ve ben seni birlikte kucaklamak yerine senin için birbirimizle savaşarak haftalarımızı harcadık." "İkimiz de haklıyız. Eğer bu kadar inatçı olmasaydık, belki de Seth şimdi kendini tutuyor olmazdı." O

iç çekti. "Çok fazla belki, keşke ve pişmanlık var. Bunlardan bir sürü var."

"Kendini suçlayamazsın. Bilemezdin. Ben de bilemezdim. Suçluluk hissetmen için hiçbir neden yok." Beck onun yanağını kavradı ve başını geriye yatırarak gölgeler içindeki sevgili yüzüne baktı. "Seth duygularından ve seçimlerinden sorumludur. Uzaklaşmak ya da bağlanmak konusunda karar vermek ona düşüyor. Ve bir an önce karar vermesi gerekiyor. Eğer karar veremezse, onsuz daha iyi oluruz."

CHAPTER FIVE

A Beck gittikten sonra Seth, konuştukları kelimeler kafasında dönüp dururken kanepeye uzandı.
Belki de eve gelmesen daha iyi olur.

Vay canına, Beck'in saçmalıklara tahammülünün düşük olduğunu her zaman biliyordu ama Seth bile onun bu kadar sert ve hızlı vurmasını beklemiyordu.

Eğer ayakkabı diğer ayağınızda olsaydı, ne yapardınız?

Seth yüzünü buruşturdu. Ya Heavenly? Ne düşünüyor olmalıydı? Beck eve gelmeyişinin ve bahanelerinin onu incittiği konusunda hiç utangaç davranmamıştı. Seth utandığını hissetti. Yapmak isteyeceği son şey kızlarını üzme. Ama kafasını toparlamak için birkaç gün istemişti.

Evet, onların zararına. Güzel hareket, pislik.

Kahretsin, kafasının içindeki ses yanılmıyordu. Heavenly babasını kaybedeli daha bir ay bile olmamıştı. Elbette hâlâ kendiliğinden ağlıyordu. İyi ve kötü günleri vardı. Ve arada sırada adamla "konuştuğundan" şüpheleniyordu. Ama babasının ölümüyle Seth'in ailesinin kaybıyla başa çıkmasından çok daha iyi başa çıkıyordu, üstelik bunu yapmak için sekiz yılı olmasına rağmen. Yine de artık yas tutmuyordu, Beck'in kastettiği şekilde değil.

Yine de her şeyi anlatmaya hazır değildi. Hiçbir zaman da istemedi. Ona nasıl bakarlardı? Seth cevabı biliyordu. Bakmazlardı. Dehşet içinde çılgılık atarak kaçarlardı. Ve şiddet dolu geçmişini ondan söküp almaya kararlı görünüyorlardı.

Ne halt edecekti ki? Seth üçüncü fincan acı kahvesini içerken yüzünü buruşturdu, bunun ona hiçbir cevap vermeyeceğini çok iyi biliyordu.

River içeri girerek onu dairesel hayallerinden kurtardı ve onu gördü, sonra kapıda kısa bir süre durdu. "Tanrım. Berbat görünüyorsun." Kanepenin üzerine katlanmış yastık ve battaniyeye baktı ve kaşları çatıldı. "Bütün gece burada mı kaldın?"

"Seni ilgilendirmez." Ayağa kalktı ve River'a bir kâğıt parçası uzattı. "İşte binanın yeni kodu. Bunu bir daha herhangi bir nedenle kimseye verme, yoksa kovulursun."

"Beck'e verdiğim için kızgın mısın? Senin için endişeleniyordu. Ben de öyleydim. Sen-"

"Sana kodu vermen için izin vermedim. Sana vermemeni de söylemedim -çünkü vermem gerektiğini düşünmüyordum- ama sadece bu yüzden izin veriyorum. Anlaştık mı?"

River en az onun kadar uzun boyluydu ve muhtemelen ondan yirmi kilo daha ağırdı. Beck'in aksine River kirli dövüşmeyi biliyordu ve yumruk atmaktan çekinmezdi. Şu anda Raine'in ağabeyini durduran tek şey bu işe ihtiyacı olmasıydı. "Crystal. Bir dahaki sefere Beck senin için endişelendiğinde ona zahmet etmemesini, çünkü kimsenin umurunda olmak istemediğini söyleyeceğim. Sanırım bunu anlayışla karşılayacaktır. Ama Heavenly'nin alacağından şüpheliyim. Belki de artık ikisini de umursamıyorsundur. Böyle davranıyorsun."

Ahh. Bu çok acıttı. En kötü kısmı? River haksız değildi.

"Yapabilirsin. Burada takip edilmesi gereken bazı şeyler var." Seth masasından bazı evrakları aldı ve River'ın göğsüne doğru çevirdi. "Eve gidip duş alacağım, üstümü değiştireceğim ve düzgün bir kahvaltı hazırlayacağım. Döndüğümde beni yakalarsın."

"Elbette. Ama içini kemiren her neyse? Bir parazit gibi. Sen onu çıkarana kadar kemirmeyi bırakmaz.

Beck ve Heavenly ile konuşamazsanız sizi dinliyorum."

Tam bir pislikti ve River h   onunla arkadaş olmayı teklif ediyordu. Allah kahretsin. Yine de, yıllar önce kendini kaybedip  fkесinin onu yutmasına izin verdiğinde tüm ailesi ona ulaşmaya alışmamı  mıydı? Evet,  yle. Ve o da kimsenin ona yardım etmesine izin vermeyecek kadar keder, öfke ve kendinden nefret içindeydi. Sonuç mu? Yaklaşık iki yılını çoğunlukla yalnız ve değер verdiğı herkesten izole bir şekilde geçirmişti.

Gerçekten geçmişe tutunacak mıydı? Yoksa Beck ve Heavenly ile bir araya getirmek için çok çalıştığı yeni geleceğı mi seçecekti?

Seth içini çekti. "Te ekk rlер. Teklifiniz için minnettarım ama beni dinlemeye çok istekli bir kulağıм var."

Ve kıını tekmeleyecekti. Seth bu kısmı unutamazdı.

Bilgisayarını kapatıp anahtarlarını aldı ve dışarı çıkmadan önce River'a el salladı. Beck muhtemelen hastanedeydi ve Heavenly de orada birkaç saat geçirmek için ayrılacaktı. Ama Zach orada olacaktı, muhtemelen kafası karı mı , kaybolmuş, kızgın... Ve Beck gemi indeki pislikleri kusana kadar orada istenmediğini açıkça belirtmişti.

Birak ay önce Los Angeles'a ilk geldiğinde kiraladığı berbat bekâr evinden vazgememesinin bir nedeni vardı. İyi ki şimdi oraya geri d nm  ti.

Ama dokuz yüz metre karelik beyaz kutu gibi duvarlara girmek i karartıcıydı. Mutfağı tozlu görünüyordu. İndirimden aldığı koltuk, haftalardır açılmamış bir televizyonun önünde, yastıkları dümdüz, hiç kıpırdamadan duruyordu. Yatak odasında yatak hazırды ama dolabındaki kıyafetlerin çoğunu ıkarmı ti. Du  aldıktan sonra ne giyecekti ki? Bu arada,  ampuanını, j lesini ve tıra  bıçağını Beck'e g t rm   ken nasıl du  alacaktı? İ geçiren Seth umurunda olmadığına karar verdi.

Sabunlukta eski bir kalıp Dial ve ecza dolabında da seyahat boy bir  ampuan buldu. Yeterince yakındı. Birak dakika sonra dışarı çıkıp havluyla kurulandı, havlularının bile k f kokmasına aldırmamaya çalışıyordu.

ar af dolabı taze olmak için biraz fazla uzun.

Seth geride bıraktığı karmakarışık kıyafetlerin içine ko tu ve nihayet son bir saattir kaçındığı düşünceleri içeri aldı.

Aklını başına toplaması gerekiyordu. Ve hayatında geriye doğru eğılecek onca insan varken -ki neyse ki bir sürü vardı, çünkü her şeye rağmen kutsanmı ti- bir kişi listesinin en ba ındaydı.

İçinden küfrederek anahtarlarını aldı, cipine atladı ve Liam'ın Hammer ve Raine'le paylaştığı saray gibi eve doğru yola koyuldu. İntikamlar cehennem gibiydi ve ne o ne de Liam tavsiyeleri  ekerle kaplıyordu.

Bu berbat olacaktı.

Seth zili almak için elini kaldırdı, sonra bekledi. Durumdaki ironi gözünden kamamı ti. Birak ay önce, eski dostunun oke liliğinin dolambaçlı yollarında daha başarılı bir şekilde ilerleyebilmesi için tavsiyelerde bulunmak üzere ülkenin öbür ucuna umu tu. Şimdi kendini benzer şekilde engibeli bir yolda t kezlerken bulmuştu.

İrlandalı dostunun aylar önce söylediğı aynı iyi niyetli sözleri burnuna sokmama ihtimali neydi? Kapı açılmadan önce merak edecek zamanı olmamı ti.

Geitte Liam kaşlarını kaldırdı. "Beni görmeye gelmenin ne kadar süreceğini merak ediyordum."

"Kristal k rene sormalıydın," diye takıldı Seth.

"Gerek yoktu. Geleceğini biliyordum. Sadece ne kadar süreceğini bilmiyordum.

"Gururunu bir kenara bırak ve gerçekten yap."

"Tanrım, daha içeri bile girmedim ve sen şimdiden taşaklarımı sıkıyorsun."

"Hayır. Sadece biraz şaka yapıyorum dostum. Asıl taşakları ihtiyacın olduğunda patlatmak için saklıyorum." "Harika."

Liam kıkırdadı. "İçeri gelsene. Havuzun kenarında oturalım. Alınma ama biraz rahatlamaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

"İhtiyacım olan şey bir geri alma düğmesi. Lanet bilgisayarındaki gibi büyük, şişman bir tane."

Liam homurdanarak mutfağa doğru yürüdü ve buzdolabından birkaç şişe su aldı. "Ev çok sessiz. Herkes nerede?"

"Hammer kulüpte, Raine de yukarıda uyukluyor."

Seth onu havuzun yanındaki, etrafı tamamen yemyeşil bitki örtüsüyle çevrili güverteye kadar takip etti. İkisi de parıldayan güneşin altında, yuvarlak bir veranda masasının şemsiyesinin altına birer sandalye çektiler. Seth manzaranın tadını çıkaramayacak kadar heyecanlıydı.

"Şu istediğin geri alma düğmesi var ya?" Liam başladı. "Eğer ona basabilseydin, ne kadar geriye giderdin?" Seth gerildi. "Vay canına. Isınma yok, ha? Doğrudan şahdamarına mı?"

Liam omuz silkti. "Tütü giyip odadaki filin etrafında dans etmemi görmeye gelmedin, değil mi?"

"Hayır, ama bu muhtemelen sosyal medyada çok popüler olurdu." "Ne kadar geriye giderdin?" Liam inatla tekrarladı.

Seth aniden boğazına düğümlenen duygu yumağını yuttu. "Onları kurtaracak kadar uzağa."

"Elbette kurtarırısın. Gezegende geri dönme şansını kaçırarak pek fazla insan yok.

ve sevdiklerini kurtarabilirler." "Neyi değiştirdiniz?"

"Liste uzun. Raine'i kaçırılmaktan ve babasını öldürmek zorunda kalmaktan kurtarmak istiyorum." Liam bir yudum su aldı. "Ama bunu yapsaydım, Bill hâlâ hayatta ve kızımız için bir tehdit olurdu."

"Kelebek etkisi."

"Aynen öyle. Autumn ve Tristan'ı kurtarmış olsaydın Los Angeles'ta olmazdın. Heavenly ya da Beck ile bir hayat kurmayacaktın."

Hayatının geri kalanında onlarsız yaşayacağını hayal etmek Seth'in göğsünde kocaman, acı dolu bir delik açtı. "Ve sen de burada benimle olmazdın, korkularını ve endişelerini benden uzak tutmanın bir yolunu bulmaya çalışmazdın.

seni canlı canlı yiyor."

"Beni mi okuyorsun yoksa bu kadar açık mı?"

"İkisi de. Konuş benimle, Seth. Sırların benimle her zaman güvende."

"Biliyorum. Ve bunu takdir ediyorum dostum. Gerçekten." Dönüp havuza baktı ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Sonunda derin bir nefes aldı ve Liam'la yüzleşti. "Kulübede her şeyi berbat ettim. Beck ve Heavenly'ye karımı ve oğlumu öldürdüğümü söyledim."

"Ben de öyle duydum."

Bu onu şaşırtmamalıydı. Ne de olsa, eğer olay diğer ayağında olsaydı, Seth adamdan öğrenebileceği her ayrıntıyı Hammer'a sorardı.

"Beck mi yoksa Heavenly mi?"

"Beck. Autumn ve Tristan'a gerçekten ne olduğunu sordu. Neden onları öldürdüğünü söylediğini öğrenmek istedi çünkü ne o ne de Heavenly öldürdüğüne inanıyordu."

"Onları kendi ellerimle öldürmemiş olabilirim ama-"

"Yapmadın. Kendini suçlamayı bırakmanın zamanı geldi. Beck ve Heavenly'yi kasıtlı olarak

uzaklaştırmanın bir sebebi var mı?"

"Onları kendimden uzaklaştırmıyorum," diye tersledi. "Sadece... Onlara olanları anlatmayı kendime yediremiyorum, özellikle de Autumn ve Tristan gittikten sonra yaptıklarımı."

"Neden?"

"Bunun aramıza hiçbirimizin düzeltemeyeceği bir kama sokacağından endişeleniyorum."

"Yani sizi neredeyse yok edecek sırları saklamak şimdi üçünüzün arasını açmıyor mu?"

Bu sorunun geleceğini tahmin etmeliydi. "Kapa çeneni."

"Hiç şansın yok dostum," dedi Liam kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Ve eğer en iyi cevabın buysa, bu bana haklı olduğumu bildiğini gösterir."

"Skor tutuyor muyuz?"

Liam başını salladı. "Yeterince asık suratlısın. Son çetele seni sadece daha fazla depresyona sokar."

"O zaman bu sohbetin geri kalanını atlayalım. Bana sadece içimdekileri dökmemi ve işi olurlarına bırakmamı söyleyeceksin," dedi Seth sandalyesini geri çekip ayağa kalkarken. "Ben de sana yapamayacağımı söylüyorum."

"Otur," diye azarladı Liam. "Daha bitirmedim."

"En başta ağzımı açtığım için aptal olduğumu söylemekten başka söylenecek ne kaldı? Hayatımın o kısmı bitti. Bitti. Geçmiş kurcalayarak kazanılacak bir şey yok. O ait olduğu yerde. Gömülü kalması gerekiyor."

Liam uzun saniyeler boyunca hiçbir şey söylemedi, sadece delici bir bakışla onu süzdü. Sonunda bir yudum su daha içti. "Kızlarımızın konuştuğunun farkındasın, değil mi?"

"Elbette. Raine Heavenly'nin gerçekten sahip olduğu tek kız arkadaşı."

"O halde Beck'le birlikte Heavenly'yi henüz Gölgele'e götürmemiş olsanız da, ona Hakimiyet ve boyun eğme konusunda iyi bir eğitim verdiğinizizi bilmem şaşırtıcı değil."

Seth'in dudaklarında çarpık bir gülümseme belirdi. Tatlı Heavenly, Beck'le birlikte ona yapmaktan hoşlandıkları sapıkça şeyleri anlatırken duvarda uçan bir sinek olmayı çok isterdi. "Kısa ama kapsamlı oldu."

"Söylentiye göre, Beck'le birlikte Heavenly'nin Bazookas'ta çalıştığını öğrendikten sonra, işi hakkında yalan söylediği için eve dönerken ona ağır sözler söylemişsiniz."

"River'ın koca bir ağzı var. Heavenly yalan söylemedi ama gerçeği

atladı." "Senin şu anda yaptığın gibi mi?"

"Aynı şey değil."

"Tam olarak değil. Yaptığın şey daha aldatıcı. Heavenly'den açık ve dürüst olmasını, tüm duygularını iletmesini ve size güvenmesini bekliyorsanız, siz de karşılığında ona aynısını vermelisiniz. Bunu yapmazsanız, onunla ve Beck'le olan ilişkiniz sağlam bir zemine oturmayacaktır. Ve bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsun?"

İnsanlar dürüst olmayan partnerlerle ilişki kuramazlar. Seth'in bir zamanlar Heavenly'ye söylediği sözler beynine hücum etti ve bir köpekbalığı gibi kışını ısırdı.

Bir elini yüzünde gezdirdi, sonra Liam'a baktı. "Burası beni gerçekten sıkıştırmaya başlayacağın kısım, değil mi?"

"Aynen öyle. Şimdi sorumdan kaçmayı bırak."

Seth içini çekerek tekrar sandalyesine oturdu. "Onlara gerçeği söyleyemem."

"Yapabilirsin. Sadece bunu yapmak istemiyorsunuz çünkü bunun sizin hakkınızdaki düşüncelerini değiştireceğinden korkuyorsunuz."

"Eğer nedenini zaten biliyorsanız, neden yirmi soru oynuyoruz?"

"Çünkü bana kendin söyleyecek cesareti bulacağımı umuyordum, seni aptal herif," dedi Liam öfkeyle. "Belli ki kimseye karşı dürüst olmaya niyetin yok, kendine karşı bile."

"Bana ters psikoloji saçmalığı yapma. Ben gerçeği biliyorum."

"Öyle mi? O zaman yirmi bir numaralı soruyu soracağım. Babasını öldürdüğü haberini paylaştıktan sonra Beck hakkında daha az mı düşündünüz?"

"Tabii ki hayır."

"Peki ya Raine? O da babasını öldürdü. Onun hakkında daha az mı düşünüyorsun?" "Düşünmediğimi biliyorsun." Aslında ona büyük bir hayranlık duyuyordu.

"Güzel. Hammer ve ben de öyle. Kızımızın sandığımızdan çok daha güçlü olmasından gurur duyuyoruz."

"Beck ve Raine'in geçmişleri benimki gibi değil. Onlar nefsi müdafaa için öldürdüler. Ben o şiddet çukuruna dalmayı *seçtim*."

"Çok iyi hatırlıyorum. Oradaydım. Tekrar dışarı çıktığında da oradaydım, perişan, kırılmış ve zar zor insan olmuş bir halde."

Acımasız anılar Seth'in beynini doldurdu. Midesi düğümlendi.

"Ama gerçekliğe, akıl sağlığına, ailenin ve arkadaşlarının sevgisine geri dönmek için savaştın çünkü yeniden yaşamak istiyordun," diye devam etti Liam. "Beck ve Heavenly senin geleceğin. Olan her şey planın bir parçasıydı."

Liam'in sözleri, şimdiye kadar hiç düşünmediği bir olasılığı ortaya çıkardı.

Beyaz bir öfke Seth'in damarlarını yaktı. Ayağa fırlayarak -ve ağır ferforje sandalyeyi betona çarptırarak- ellerini yumruk yaptı ve çenesini sıktı. "Biliyor muydun? Onların öleceğini biliyordun ve bana söylemedin mi?"

Liam kaşlarını çattı ve başını salladı. "Hayır. Lanet olsun, dostum. Autumn ve Tristan'ın tehlikede olduğunu bilseydim sana söylemez miydim sanıyorsun? Onları güvenli bir yere taşımaya yardım ederdim. Hatta onları kendim götürürdüm. Neye ihtiyacın olursa. O zamanlar iç sesimi dinlemiyordum. Ayrıca, kararlar verilmemişti. Gelecek yazılmamıştı. Ben de senin kadar kördüm."

Nefes nefese kalan Seth çenesini indirdi ve sandalyeyi düzelterek tekrar otururken içindeki öfkeyi bastırmaya çalıştı. "Evet."

"Son zamanlarda yeteneklerimin neden daha güçlü ve keskin hale geldiğini açıklayamıyorum," dedi Liam, sesi alçak ve sakindi. "Sanırım bunun Hammer ve Raine ile hayatımı kucaklamamla bir ilgisi var. Sonunda mutlu olabildim."

Seth bunu iş başında görmüştü. "Muhtemelen. Özür dilerim, dostum. Seni suçlamamalıydım. Ve kendimi kaybetmek istememiştim."

"Son zamanlarda bunu çok mu yapıyorsun?"

"Hayır." Seth başını salladı. "Sadece kaçıyordum." "Neyden?"

Geçmişten mi, bugünden mi, yoksa gelecekte mi?"

"Pek seçici davranmadım."

Liam ona gıdıkladı. "Peki senin için nasıl gidiyor?"

"Yaramadı. Bu yüzden buradayım, göt herif."

"Sebeplerden biri de bu." Liam sırtıttı.

"Tanrım, dostum. Kahvaltıda ne yediğimi biliyor musun?"

Liam kuru bir sesle, "Sade kahve," dedi ve Seth'i inceleyen bakışlarla süzdü. "Henüz gerçeği duymaya hazır olduğuna ikna olmadım ama yine de söyleyeceğim. Kendini geçmişteki günahlarının affedilemez olduğuna inandırmışsın. Ama değil." "

"Eğer onlara her şeyi anlatırsam Beck dehşete düşecek. Heavenly benden korkacak. Korkmalı da."

"Saçmalık. Beck ve Heavenly anlayacaktır. Ve seni daha az sevmeyecekler." "Bu senin fikrin mi yoksa örümcek hislerin mi?"

"İkisi de değil. Bu sağduyu. Kendini doğru olanı yapmaktan vazgeçirmeye çalışıyorsun ve hayatını tamamen mahvedeceksin." Liam kaşlarını çattı. "Eğer koşulsuz sevmeyi ve seilmeyi hak ettiğini ve sonsuza dek mutlu yaşamak için gereken araçlara zaten avucunun içinde sahip olduğunu fark etseydin, Beck ve Heavenly'ye karşı dürüst olacak kadar güvenirdin."

Seth alay etti. "Çok basitmiş gibi konuşuyorsun."

"Çünkü öyle, seni kalın kafalı piç," diye homurdandı Liam. "Geçmişin sıcak lav gibi üzerine akmasının nedenini ele alırsan, kabarcıklı akış duracaktır."

"Zach'i kastediyorsun."

"Kesinlikle." Başını salladı. "Uyuyan volkanınızın patlamasının ve kaçmanızın nedeni o."

Liam onu çok iyi tanıyordu. Seth, kaybının şokunu ve acısını henüz üzerinden atamamış olan Beck'in küçük kardeşine bir kez bakmış ve sekiz korkunç yıl önceki halini görmüştü. O zamandan beri kendini günümüze geri çekememişti.

"Evet," diye fısıldadı Seth.

"Bununla yüzleşmelisiniz. Ve sevdiğiniz insanlarla tamamen yüzleşmelisiniz.

Tüm çirkin, iğrenç detayları. İlerlemenin tek yolu bu."

Seth hırıltılı bir nefes verdi. Eski arkadaşı muhtemelen haklıydı. Bunu nasıl yapacağını bilmiyordu... ama denemek zorundaydı.

Tekrar ayağa kalktı ve elini uzattı. "Teşekkürler."

Liam onu aldı ve içten, sırtını sıvazlayan bir kucaklaşma için sürükledi. "Her zaman yanıdayım, özellikle de taşaklarının patlatılmasını istiyorsan."

İrlandalı arkadaşının göz kırpması üzerine Seth kendini gülerken buldu. "Pislik herif." "Bir şey değil."

Heavenly sonunda uyudu. Yüzünde güneş ışıklarıyla uyandı, sırtını Beck'e dayamıştı, Beck'in kolları ona sarılmıştı. Baş ağrıyordu. Hâlâ acıyan gözlerini açtı.

Seth'in yatağın boş tarafı, kucaklamaya çalıştığı sonsuza dek mutlu yaşamın parmaklarının arasından kayıp gittiğini hatırlatıyordu.

Dün gece, gözyaşları tükenene kadar ağlamıştı. Huzursuz bir gecenin ardından, dönecek daha çok gözyaşı vardı. Ama onları yuttu ve umuda tutunmaya çalıştı. Seth'in geçmişiyle boğuşması sonsuza dek süremezdi. Eninde sonunda Beck'le onu ne kadar çok sevdiklerini anlayacak ve eve dönmek isteyecekti, değil mi?

Belki... ama hiçbir garantisi yoktu.

Heavenly gözlerini tekrar kapattı ve daha fazla gözyaşı dökmek için düzensiz bir nefes aldı. Seth'i o kadar çok özlemişti ki.

Günü boşa geçirmeyi reddederek döndü ve Beck'in alnına minnettar bir öpücük kondurdu. Dün gece Beck onu sakinleştirmek ve desteklemek için çok uğraşmıştı. Dürüst olmak gerekirse, onsuz nasıl yapacağını bilmiyordu. Ama belli ki o da acı çekiyordu. Seth karşılık almadan ondan birden fazla kez uzlaşmasını istemişti. Bu böyle devam edemezdi. Sonunda, inatçı özel dedektif onları içeri almak zorunda kaldı.

Ya da lanetlenmişlerdi.

Korkunç düşünceyi bir kenara iterek kendini kurtardı ve yataktan sürünerek çıktı. Bitişikteki banyonun kapısını yavaşça kapatarak sabah ritüelini yerine getirdi. Ama akıllı başka yerlerdeydi. Seth dün gece uyumuş muydu? O da mı onları özlemişti?

Diş fırçasına uzandığında, onunkinin yanında duran diş fırçasını gözüne kestirdi. Bu görüntü onu sarstı. Diş fırçasını geride bırakmışken bu günlük işi nasıl yapacaktı? Evet, ofisinden çok uzakta olmayan bir eczane vardı. Peki ya tıraş kremi? Kahve? Duş? Temiz kıyafetler?

İlk içgüdüğü onu aramak ve eşyalarını getirmeyi teklif etmek oldu. Belki konuşmak isterdi...

Bu fikir ne kadar cazip olursa olsun, Beck Seth'in duygularını ve önceliklerini anlaması için zamana ihtiyacı olduğu konusunda kararlıydı. Araya girerse, işleri daha da kötüleştirir miydi?

Heavenly ağzını çalkaladı ve diş fırçasını bir kenara koydu. Seth'in onları geçmişinin acısından kaçmak istediğinden daha çok istemesini beklemek ne kadar acı verici olsa da, bunu yapmak zorundaydı.

Hızlı bir duş alıp kıyafetlerini değiştirdikten sonra koridorun sonunda kurduğu çalışma köşesine doğru ilerledi. Kafası ve kalbi karmakarışık olsa da düşünmesi gereken bir okulu vardı. Finaller yaklaşıyordu...

Ama kırk dakika sonra Heavenly başını ders kitabından kaldırdı. Muhtemelen aynı sayfayı birkaç kez okumuş ve hiçbir şey hatırlamamıştı. Bir kafein infüzyonuna ihtiyacı vardı.

Ayağa kalkarak parmak uçlarında merdivenleri çıktı ve mutfığa doğru ilerledi. Zach'in masada oturmuş, bir fincan kahveye baktığını görünce şaşırdı.

"Günaydın."

Döndü ve onu dikkatle taradı. "Günaydın."

"Erken kalkmışsın."

"Bir çiftçinin alışkanlıkları." Omuz silkti.

Tamamen giyinik olmasına rağmen, adam rahatsız görünüyordu. Yalnız oldukları için mi?

"Uyudun mu?" diye sordu.

"Biraz. Teşekkür ederim."

Bakışlarını tekrar kahveye çevirdi, sanki geleceğinin tüm sırları ondaymış gibi. Ya da başka ne yapacağını bilmiyormuş gibi.

Birdenbire hayatının geri kalanını karısı ve kızı olmadan geçirmek zorunda kalacağını bilmek kalbine buldozer gibi inmiş olmalı. Seth'i bu kadar özledikten sonra, Heavenly artık kimse için acı çekecek kapasitesi kalmadığına yemin edebilirdi ama onun için acı çekiyordu. "Sana kahvaltı hazırlayayım mı?"

"Zahmet etmeyin. Ben iyi olacağım."

Aklına başka bir şey geldi. "Yemek yapmayı biliyor musun?"

Tereddüt etti, onu rahatlatmak istermiş gibi görünüyordu. Bunun yerine ağzını kapattı ve içini çekti. "Pek sayılmaz."

"Kulağa hoş geliyorsa sana hızlı bir yumurta ve tost dersi verebilirim."

Zach'in gülümsemesi zayıf ama gerçekti. "Bu çok yardımcı olur."

"Biraz kahve alayım da başlayalım."

Kupasından biraz daha yuttu ve ayağa kalktı. "Minnettarım."

Heavenly kendi nirvana fincanını hazırlayıp birkaç yudum aldıktan sonra, arka verandaya açılan cam kapıdan dışarı bakan ve düşünceli görünen Zach'e döndü.

"Sana tepeden bakıp bakmadıklarını merak ediyor"

musun?" "Pardon?" Ona geri döndü.

"Faith ve Joanna. Bir yerlerde olup olmadıklarını, seni izleyip izlemediklerini merak ediyor"

musun?"

"Aklımdan geçti. Sevdiklerinizin bir şekilde hâlâ sizinle birlikte olduğu düşüncesi insana cazip geliyor. Seçilmişler, ruhların yeryüzü âleminde kalması fikrinden hoşlanmazlardı. Daha az bencilce

Tanrı'nın kollarında huzur içinde yatıyor olmalarını dilerdi."

Onun omzuna sarıldı. "Ama onları bırakmak için daha fazla zamana ihtiyacın var. Seni anlıyorum. Eminim inandığın Tanrı da bunu anlıyordur. Başlamaya hazır mısın?"

"Elbette."

Ocağın ve ekmek kızartma makinesinin işleyişini anlatması, sonra da yemek pişirirken ona yol göstermesi biraz zaman aldı ama on beş dakika sonra hafif bir kahvaltıya oturdular. Sessizlik garipti, bu yüzden daha fazla konuşmayı denedi. "Bugün ne yapmak istediğin hakkında bir fikrin var mı? Bölge turu mu? Sinemaya gitmek? Yüzmeye gitmek?"

"Gideon -yani Beck- alışverişle ilgili bir şeyler söyledi. Benim iyi vakit geçirme anlayışıma uymuyor ama Messiah City'den pek bir şeyle ayrılmadığım için bunun gerekli olduğunu anlıyorum. Bunun dışında... Hiç film izlemedim ve yüzmeyi de bilmiyorum."

Heavenly ağzı açık kalmamaya çalıştı. Yol boyunca bir yerlerde, Mesih Şehri'nde dışarıdan gelen etkilerin hoş karşılanmadığını duyduğunu hatırlıyordu. Elbette hiç tiyatroya gitme şansı olmamıştı. Ama yüzmek? Vay canına.

"O zaman bunu düzeltelim. Bir sürü kablolu kanalımız ve yayın hizmetimiz var." Uzaktan kumandaya uzandı ve duvara yapıştırılmış büyük televizyonu açtı. "Ne ilgini çekiyor? Spor mu? Belgeseller?" Haberlerden kasıtlı olarak kaçınıyordu ve adamın sitcom'un ne olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu. "Ya da ilgini çekecek bir şey bulana kadar etrafta dolaşabilirim."

Sabah programlarına, ev tadilatına ya da reality TV'ye ilgi duymuyordu ama parlak ve gösterişli, şangır şungur sesler çıkaran bir şey dikkatini çekmişti. "Dur. Bu da ne?"

En genel anlamı dışında Heavenly'ye bir bakışta tanıdık gelmedi. "Bu bir yarışma programı."

Zach'in kaşları çatıldı ve dikkatle bakmaya başladı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Um... insanlar seyahat, araba ve nakit para gibi ödüller kazanmak için TV'de oyun oynamak üzere kayıt yaptırıyor."

Kahvaltısının son kısmını da mideye indirdikten sonra tabağını lavaboya götürdü; gözleri televizyondan hiç ayrılmıyordu. Sonra son kalan kahveyle birlikte kanepeye doğru yürüdü. "Bir süre bunu izlememin sakıncası var mı?"

Onun seçeceği bir şey değildi ama... "Sorun değil. Bir şeye ihtiyacın olursa yukarıda ders çalışıyor olacağım."

Zach otururken belli belirsiz başını salladı, bakışları yapış yapıştı.

Heavenly başını sallayarak üst kata geri döndü. Oyun programları. Anla işte.

Masasına geri döndüğünde, öncekinden daha uyanıktı... ama daha odaklanmış değildi. Beck ayağa kalktı ve onu kontrol etmeye geldi. Ona iyi olduğuna dair güvence verdikten sonra -bu koşullarda olabileceği kadar iyiydi- Beck'in duş almasını, hastalarını kontrol etmek için telefon etmesini ve ardından Zach'i ayak işlerine gitmek üzere toplamasını yarı yarıya dinledi.

Uzun süren bir öpücük ve gereğinden fazla uzun kalmayacağına dair bir söz vererek yanından ayrıldıktan kısa bir süre sonra telefonu yanındaki masanın üzerinde çaldı. Suyundan bir yudum aldı, cihazı kaldırdı ve Seth'in ona ulaşmaya karar vermiş olması için dua ederek ekrana baktı. Ama hayır. Bu mesaj, haber almayı umduğu son kişilerden birinden geliyordu.

Pike.

Ne istiyordu ki?

Senden istediğim şu iyilik var ya? Bugün müsait. Onunla konuşabilir misin?

Birkaç hafta önce Heavenly, rahmetli babasının hastane yatağına yardım etmesi için Pike'a gitmişti. Hastanede

Sonunda, onun araya girmesine gerek kalmamıştı, bu yüzden ilgilendiği kıza dövmelelerine, piercinglerine ve kötü tavırlarına rağmen iyi bir adam olduğunu söylemesi için yaptığı karşılıksız ricayı tamamen unutmuştu. Ama kızın ihtiyacı olduğunda ona yardım etmeye, hatta kapısını tekmelemeye bile hazırdı. Ayrıca,

Pike'ın dikkatini çekecek kadının nasıl biri olduğunu merak ediyordu. Ve görünüşe göre River'in da. Ama Heavenly tereddüt etti. Kafası karmakarışık ve finalleri çok yakındı... Öte yandan, o kadar çok ders kaçırdıktan sonra son birkaç hafta içinde arayı kapatmayı başarmıştı. Profesörleri babasının ölümünü açıkladığında hoşgörölü davranmışlardı ama o da notlarını A'ya yükseltmek için canla başla çalışmıştı. Gönüllü olarak çalıştığı hastanenin hemşirelik yöneticisi Bridget Lewis'in çevrimiçi üniversitesine övgü dolu bir mektup yazması ve kendi kaybının ortasında bile tutkulu, adanmış bir gönüllü olmaya devam ettiğini söylemesi yardımcı oldu. Belki de bir ya da iki saat uzaklaşmayı göze alabilirdi. Ayrıca, bu sabah endişelenerek ve hayıflanarak pek bir şey başaramıyordu. Temiz hava iyi gelirdi, değil mi? Üstelik saat daha on bile olmamıştı. Büyük olasılıkla bütün öğleden sonrayı yalnız geçirecekti.

Tabii. Ne zaman ve nerede?

Biraz ileri geri konuştuktan sonra, öğlen bir kaldırım kafesinde buluşmaya karar verdiler. Pike söz verdi.

tanışma faslını yap, sonra hanımları konuşmaları için yalnız bırak.

Heavenly'nin ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Pike'la sadece birkaç kez konuştuğu ve bunların hiçbirisi de hoş olmadığı için adamı iyi tanıımıyordu. Tanıyan birinden bilgi alması gerekiyordu.

Ona cevap verebilecek tek bir kişi vardı, o yüzden en iyi arkadaşını aradı. "Hey!" Raine hemen telefonu açtı, sesi hamile birine göre şaşırtıcı derecede neşeliydi. gerçekten aktif ikizler.

"Merhaba, seni kötü bir zamanda mı yakaladım?"

"Aslında tam zamanı. Çocuklar o kadar kanlı bir savaş filmi izliyorlar ki midem bulanıyor. Ben de üst kata çıkıp sözde ilgi çekici bir kitaba sarıldım."

"Sözde mi?"

Raine güldü. "Benim hayatım daha sulu. Eminim seninki de öyledir."

Eskiden öyleydi. Son zamanlarda pek değil. Beck, Zach'in yeni hayatına alışmasına yardım etmeye çalışıyordu. Ve Seth... Kim bilir? Kulübedeki duygusal çalkantı ve bunun sonucunda ortaya çıkan anlaşmazlıklardan beri seks hayatında tam bir kuraklık vardı.

"Nasıl olduğunu bilirsin..." diye mırıldandı belli belirsiz, neşeli görünmeye çalışarak. "Dinle, az önce beklenmedik bir mesaj aldım. Hem de Pike'tan." Durumu açıkladı. "Bu kadına ne diyeceğim? Onun hakkında pek bir şey bilmiyorum."

Çarşafın hışırtısı Heavenly'ye en yakın arkadaşının yatakta doğrulduğunu ve artık tamamen bu konuşmaya odaklandığını söyledi. "Kardeşimin takılmıyormuş gibi davrandığı kız bu mu?"

"Evet, ama adını bilmiyorum."

"Ben de öyle." Ve Raine'in sesi mutlu gelmiyordu.

"River gerçekten ilgileniyor mu? Seth bana kardeşinin onunla sadece konuşmak istediğini söylediğini anlattı."

Raine alay etti. "Ve ben sadece birazcık hamileyim. Lütfen... Dean'in sakatlanmasından önce bile River onunla gece takılmak için barları dolaşmayı bırakmıştı. Kulübe geldikten hemen sonra Dean'in ona bu konuda yakındığını duydum."

Bu Heavenly'yi şaşırttı. "Yani bu kız hakkında *hiçbir şey* bilmiyor musun?"

"Hiçbir şey ve ben detaylar için ölüyorum. Eğer bir gecede erkek düşkününü kardeşimin üzerinde önemli bir etki yarattıysa, özel biri olmalı."

Doğru. "Pike'ın hiç iyi özelliği var mı? Benim görmediğim?" Heavenly yüzünü buruşturdu. "Onu sırtından bıçaklamak istemiyorum... ama bu kadına yalan da söylemek istemiyorum."

"İyi nitelikler mi? Um..." Raine durakladı.

En iyi arkadaşının aklına tek bir tane bile gelmemesi iyiye işaret değildi.

"Bir şeyler olmalı," diye söze girdi Heavenly.

"Aslında, evet. O gerçekten sadık biri. Yani, hapse girecek gibi görüldüğü zamanlarda bile her zaman Hammer'ın yanında yer aldı. Pike, Hammer'ın beni reşit değilken cinsel ilişkiye zorladığı iddialarının doğru olup olmadığını bir kez bile sormadı. O zamanlar Gölgele'ın bir üyesi olmadığını düşünürsek, DM olmayı bırakın, belki de sormalıydı. Ama Pike sanki Macen'in masum olduğunu biliyormuş gibi Hammer'ı destekledi."

Ya da sanki Pike'ın umurunda değilmiş gibi, ama Heavenly bunu kendine sakladı. "Başka bir şey var mı?"

Raine tekrar durakladı. "Kıza bağlı olarak, zindanda süper yaratıcı olduğu gerçeği bir satış noktası olabilir veya olmayabilir. Yine de kızın bunu bilmesi gerekmez mi?"

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Pike'la konuştuğumda, ona arkadaşça yaklaştığı izlenimini edindim." "Ve kardeşime çakmayı başardı ama onun hiçbir şeyden haberi olmadan kaçmayı mı başardı? O lanet olası bir

PI, ve onu hiçbir yerde bulamıyor." Raine güldü. "Bu destansı. Onun elini sıkmak istiyorum."

En iyi arkadaş aklına gelmiş en iyi fikirmiş gibi soluk soluğa kalınca Heavenly araya girdi. "Her ne düşünüyorsan, hayır."

"Daha fikrimi duymadan böyle söyleme. Ya sen onunla konuşurken ben de oradan geçersen? Mükemmel olur."

"Kimin için?" Heavenly şüpheyle konuştu ama kıkırdadı.

"Hepimiz için. Belki ne Pike ne de River onu hak ediyordur, ama bunu öğrenelim. Biz ona ne olduğunu çözerken ben de ona ikisi hakkında daha fazla şey anlatabilirim."

"Ortalığı karıştırıyorsun. Alınma ama Pike senden onunla konuşmanı istemedi. Benden istedi, muhtemelen sen iyi belgelenmiş bir baş belası olduğun için."

"Değilim. Ben... cesurum. Pike bunu düşünseydi bana sorardı."

"Bundan şüpheliyim." Heavenly sırttı.

"Yapmalıydı. Nerede ve ne zaman olacağınızı bana mesaj atın. Pike olay yerinden ayrıldıktan sonra, kazara o tarafa gideceğim."

"Ama bilerek mi?" Heavenly alaycı bir tavırla karşılık verdi. "Elbette. Her şey yoluna girecek."

"Delirmiş olmalıyım." İçini çekti ama Raine iyi bir noktaya parmak basmıştı. Hem River'ı hem de Pike'ı çok daha iyi tanıyordu. Gizemli kadına bilmek istediği her şeyi söyleyecek biri varsa o da Raine'di. "Ama neden olmasın?"

Raine'e Pike'la anlaştıkları detayları verdikten sonra Heavenly kaldırımındaki bir kafede giymek için uygun bir güneş elbisesi buldu, sonra da her gün yaptığı gibi Beck ve Seth'e mesaj atarak öğle yemeği için tanıdığı bir kadınla buluşacağını söyledi. Belki Seth umursamayacaktı ama o bunu söyleyene kadar umursadığını varsayacaktı.

Onlara gönderdiği hikâye tam olarak yalan sayılmazdı... Gerçeği gizlemekten nefret ederdi. Ama bazı şeyler -eğer duymak istiyorlarsa- en iyi yüz yüze açıklanırdı.

Otuz dakika sonra, Kaliforniya güneşinden yararlanan şık açık hava masalarının bulunduğu, her birinin tepesinde gösterişli bir şemsiye olan şirin küçük restoranı buldu. Heavenly büyüyen kalabalıkta Pike'ı hemen fark etti, omuzları dar siyah bir tişört, savaş botlarıyla eşleştirilmiş kamuflaj pantolon ve modaya uygun bir "dağınıklık" şeklinde düzenlenmiş siyah saçlarla tıka basa doluydu. Masanın karşısında kalın kirpikleri, kalkık burnu ve sarkık alt dudağıyla muhteşem bir kıvılcı saçlı oturuyordu. Gençti, muhtemelen içki içebilecek yaşıydı ama zar zor. Yumuşak yeşil

sundress elbisesi göğüslerinin arasından bağılydı ve fiyonk ile bel bandı arasında soluk tenli bir üçgen bırakıyordu. Tül fırfırlar dizlerinin hemen üzerinde bitiyordu. Görünümünü hintkamışı takozlar, ince bileklerine taktığı birkaç bilezik ve sallantılı halka küpelerle tamamlamıştı.

"Pike?" Heavenly aradı.

Hızla ayağa kalktı ve yüzünü ona döndü. Onu daha önce hiç gergin görmemişti ama kesinlikle öyleydi. "Cullen."

"Ne?"

"Benim adım. Cullen," diye mırıldandı kulağına yakın bir yerde. "Bana böyle sesleniyor."

Heavenly gözlerini kırıştırdı. Elbette bir ilk adı vardı... sadece ne olduğunu hiç merak etmemişti.

Ama görünüşe göre C.A. Pike'daki C'nin anlamı

buymuş. "Anladım. Başka bir şey var mı?" diye fısıldadı.

Başını salladı, sonra döndü ve kızıl saçlıya alışılmadık bir gülümseme fırlattı. "Bu Heavenly. Sana bahsettiğim doktor arkadaşımın kız arkadaşı ve hemşire olmak için çalışıyor. O da Los Angeles'ta uzun süre yaşamadı. İkinizin ortak bir noktası var." Pike yutkundü ve endişeyle ona doğru döndü. "Bu Jasmine. Buraya geçen ay taşındı. Bazı komşularımın bakımına yardım ediyor. Köpek gezdirirken tanıştık."

Aslında bu kulağa... sevimli geliyordu - Pike'ın isteyeceğini hiç düşünmediği bir şey. River'ın Jasmine'le nasıl tanıştığını merak eden Heavenly elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Kızıl saçlı kız gülümsedi, neredeyse komşu kızı gibi görünüyordu ama onda bir şey vardı... Heavenly ne olduğunu anlayamadı. Ağzı sağlıklı olamayacak kadar gür mü görünüyordu? Ya da mavi ile yeşil arasında ilginç bir tonda olan gözleri tatlı olamayacak kadar alaycı mı görünüyordu?

"Ben de memnun oldum." Jasmine bu sözleri söyledi ama heyecanlı olmaktan çok temkinli görünüyordu. "İkinizin bir şeye ihtiyacı var mı?" Pike sordu.

Bir senaryo mu? Böyle bir şey olmayacağına göre, Heavenly başını iki yana salladı. Belli ki bu öğle yemeğine kanat çırpacaktı.

"Hayır. Bizi tanıştırdığın için teşekkürler Cullen." Jasmine ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi.

Pike aşık olmuş gibiydi. Heavenly ağzını açmamaya çalıştı. Bu, Shadows'ta süper yaratıcı şeyler yapan bir Dominant mıydı? Birkaç ay önce ona çirkin bir teklifte bulunan aynı adam mı?

"Elbette." Ona döndü, yüzünde soru dolu bir ifade vardı. "Biz iyiyiz."

"Öğle yemeği benden. Afiyet olsun." Pike ellerini ceplerine soktu, sonra gözlerine dalmak ister gibi Jasmine'e baktı. "Hazır olduğunda bana haber ver. Gelip seni alırım."

"Uber yapabilirim."

Başını iki yana salladı. "Seni alayım. Gerçekten."

Pike bir centilmen olabilirdi. Kim bilebilirdi ki?

Jasmine omuz silkti. "Pekâlâ. Teşekkürler."

Başını sallayarak garip bir şekilde elini kaldırdı ve gitmeye isteksiz olduğu belli olan bakışlarını dikti. Ama sonunda gitti, cebinden anahtarlarını çıkardı ve köşeyi dönüp park ettiği yere doğru gözden kayboldu.

Adam gözden kaybolunca dikkatini tekrar Jasmine'e çevirdi ama diğer kadının ona baktığını gördü. "Bunun gerçekten garip olduğunu düşünüyor olmalısın, arkadaş arayan kasabanın yeni kızıyla tanışmaya gelmenin. Cullen'a rahatsız etmemesini söyledim ama..."

Pike bu buluşmayı Jasmine'e sosyal çevresini genişletmek için bir fırsat olarak mı sunmuştu? Akıllıcaydı. Mantıklı. Heavenly onun bunu düşünmesine bile şaşırmıştı. Jasmine'e burada bulunma nedenini açıklamak için nasıl bir gerekçe sunmuştu? "Hiç de değil. Los Angeles'a geleli sadece

birkaç ay oldu ve bu kadar büyük bir şehirde arkadaş edinmek çok zor."

Jasmine biraz rahatladı. "Özellikle de gece hayatı olmadan. Cullen sana benim hakkımda ne kadar şey anlattı bilmiyorum..."

"Neredeyse hiçbir şey." Pike'a brownie puanı kazandıracak bir yol aklından geçti. "Güvenini kırmak istemediğini düşünmüştüm. Bu konuda gerçekten iyidir."

"Bana senin hakkında da hemen hemen hiçbir şey söylemedi. Nerelisin?"

"Wisconsin. Geçen sonbahar babamın daha ileri tıbbi tedavilerini alabilmek için buraya taşındım. Ama birkaç hafta önce öldü."

Jasmine'in ifadesi yumuşadı ve Heavenly sonunda gerçek kadını gördüğünü hissetti. "Çok özür dilerim."

"Teşekkürler. Ben de teşekkür ederim. Los Angeles'ta sadece birkaç haftadır mı yaşıyorsun?"

"Yaşlı bir çiftin tam zamanlı bakıcısıyım, bu yüzden gece hayatım yok."

Peki River'la nasıl tanışmıştı?

"Doğudaki hava onlar için çok soğuktu, bu yüzden yıl boyunca sıcak olan bir yere taşınmaya karar verdiler," diye devam etti Jasmine. "Los Angeles'ı seçtikleri için çok mutluyum. Erkek kardeşim burada yaşıyor. Son on yıldır onunla pek vakit geçiremedim. Benden büyük ve birbirimizden uzaklaştık. O yüzden yeniden yakınlaşacağımızı umuyorum."

"Umarım sen de istiyorsundur. Onun arkadaşlarıyla tanışmak istemedin mi?"

"Rahatsız etmek istemem. Ayrıca o erkek egemen bir ortamda çalışıyor ve ben de sevgili aramıyorum. Dürüst olmak gerekirse, zaman içinde kendi arkadaşlarımı edinmek niyetindeydim. Sonra Cullen devreye girdi. Onunla erkek arkadaşın aracılığıyla mı tanıştın?"

"Evet. Yıllardır arkadaşlar." Heavenly gülümsedi. "Bana kendinden biraz daha bahset."

"Söyleyecek pek bir şey yok. Memleketteki aile işime girmek istemedim. Kardeşim de istemedi. Lisedeyken bir yaşlı bakım topluluğunda yarı zamanlı olarak çalıştım. Orada şu anda yanında çalıştığım Jane ve Arthur çifti ile tanıştım. Jane'in erkek kardeşi ve karısı tesiste yaşıyordu ve onlar öldükten sonra Arthur bazı sağlık sorunları yaşamaya başladı, ancak evde kalmak istediler. Uzun lafın kısası, beni işe aldılar. O zamandan beri onlarla birlikteyim. İnanılmazlar ve yaptığım işi seviyorum. Kendi ailemden daha çok ailem gibiler."

"Ailenle yakın değil misin?"

"Tanrım, hayır. Gerçekten mi?" Jasmine iç çekti. "Babam zampara bir pislik ve annem de şarap ve şehitlikle dolu profesyonel bir kurban. Birlikte zehirliler. Sorduğun için üzgün değil misin?"

"Hayır. Sadece onlarla ilişkinizin iyi olmamasına üzüldüm. Babam ve ben inanılmaz derecede yakındık."

Ama annem ben on beş yaşındayken kaçtı. Onu bir daha ne gördüm ne de duydum, o yüzden anlıyorum." Heavenly alaycı bir şekilde gülümsedi. "Sormadın bile, o yüzden ağzımı açtığım için üzgün değil misin?"

Jasmine onun elini empatik bir şekilde okşadı. "Hiç de değil."

Garson su bardaklarını bırakmak ve siparişlerini almak için geldi. Daha sonra, uzun örgülü genç kadın önlüğünü sallayarak tekrar ortadan kaybolmadan önce buzlu çaylarını getirdi.

"Daha önce burada yemek yediniz mi?"

Jasmine sordu. "Hayır. Pike burayı seçti."

"Ona soyadıyla mı hitap

ediyorsun?" "Erkek arkadaşım

öyle diyor, yani..."

"Mantıklı." Jasmine içkisini yudumladı. "Cullen hakkında ne biliyorsun?"

"O" -Heavenly yalan olmayacak bir şey düşünmeye çalıştı- "sessiz. Beni bir iki kez şaşırttı. Dövmeler, piercingler, kamuflaj ve tavırları? Bence bunlar iyi bir adamı gizliyor." *Belki de.* "Anladığım kadarıyla kimseyle çıkmıyor." Ama Gölgeler'de ne -ya da kim- yaptığı hakkında *hiçbir*

fikri yoktu.

Jasmine omuz silkti. "Bu beni pek ilgilendirmiyor. Biz sadece arkadaşız."

Heavenly dudağını dişledi ve daha fazlasını söyleyip söylememesi gerektiğine karar vermeye çalıştı. "Sanırım bir gün

arkadaşından daha fazla."

"Biliyorum. Bunu açıkça belirtti." Yüzünü buruşturdu. "İlgilenmiyor musun?"

Kızıl saçlı kadın uzun süre cevap vermedi. "Buraya taşındıktan hemen sonra başka biriyle tanıştım. Koşullar gerçekten olağandışıydı. Birbirimize bağlandık ve..."

River'ı mı kastetti? "Şimdi de o adamla mı görüşüyorsun?"

"Hayır." Yüzünü buruşturdu. "Ben... gecenin bir yarısı onu terk ettim. Adımı bile bilmiyor. Ama itiraf ediyorum, ona biraz takıntılıyım."

Heavenly ağzını açmamaya çalıştı. Bunun olacağını tahmin etmemişti. Ne kadarını söylemeye cesaret edebilirdi ki? "Ne oldu?" Yasemin deldi geçti. "Yüzün... Bu ifade de neyin nesi?"

Kahretsin. Duygularını saklamakta hiçbir zaman iyi olmamıştı. "River'dan mı bahsediyorsun?"

Jasmine arkasına yaslanıp gözlerini kırıştıtırırken gözleri kocaman oldu. "Nereden biliyorsun?"

Sonra yüzü asıldı. "Cullen sana söyledi."

Heavenly başını salladı. "Bana bu konuda tek kelime etmedi. Ama River çok şey söyledi." Şimdi gözleri irileşmişti. "Onu *tanıyor musun*?"

"Evet. Los Angeles'a taşındığımdan beri bir kız arkadaşım oldu. O da River'ın kız kardeşi."

Kızın çenesi düştü. "Ciddi misin?"

"Korkarım öyle." Heavenly topuk seslerini duydu ve başını kaldırıp baktığında muhteşem güneş gözlükleri, sıcak pembe bir sundress ve giderek büyüyen bir bebek yumrusuyla muhteşem bir esmerin kendilerine doğru geldiğini gördü. "Ve işte burada. Merhaba, Raine."

Jasmine ayağa kalktı ve River'ın küçük kız kardeşi elini uzattığında şaşırılmış görünerek döndü.

"Merhaba. Ben de seninle tanışmak istiyordum. Kardeşim haftalardır susmuyor."

Kızıl saçlı bön bön baktı. "Biliyor musun?"

"Onunla tek gecelik bir ilişki yaşadığını mı? Evet. Gecenin bir yarısı onu terk ettiğini söylediğini mi duydum?" Raine güldü. "Hak ettiğini buldu. Karakterini geliştirir."

Jasmine Heavenly'nin tarafına baktı, Raine'i doğru duyduğuna ikna olmadığı belliydi. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Hiç de değil." Raine güneş gözlüklerini çıkardı, yakındaki bir sandalyeyi kaptı ve içine yerleşti.

"Kadınlar River'a çok kolay geliyor. Biraz mücadele etmesi gerekiyor."

"Aman Tanrım, gözlerini ondan almışsın," dedi kızıl saçlı kadın, kendi yerine otururken gözlerini dikerek. Heavenly de onu takip etti. "Öyle değil mi?"

Jasmine bunalmış ya da endişeli görünüyordu... Heavenly'nin tanımlayamadığı bir şey. "River ikinizden birinin benimle olduğunu biliyor mu?"

"Tabii ki hayır," diye teminat verdi Raine. "Heavenly çok iyi biri. Seni asla ispiyonlamaz. Ve neden sinir bozucu ağabeyimin işini kolaylaştırayım ki?"

Bunun üzerine Jasmine gülümsedi. "Neden senin bir bok karıştırıcı olduğun hissine kapılıyorum?" Raine cevap vermedi, sadece Heavenly'ye döndü.

"Gördün mü, beni zaten tanıyor." Heavenly gülümsedi. "Pek de kurnaz sayılmazsın."

"Oh, pekala." Raine omuz silkti, sonra masanın karşısındaki Jasmine'e doğru eğildi. "Şimdi bana her şeyi anlat. Çünkü River ve Pike -arkadaş değiller zaten- senin hakkında birbirlerini boğazlıyorlar."

Kızıl saçlı gözlerini kırıştırdı. "Neden? Cullen ve ben romantik bir ilişki içinde değiliz ki-"

"Eğer istediği olursa, bu kesinlikle değişecek. Aramızda kalsın ama o çok pis bir çocuk."

Duyduğuma göre," diye ekledi aceleyle. "İlk elden bilmiyorum."
Ama görmüştü, Heavenly bahse girerdi.

Jasmine bu konuda endişeli ve şaşkın arasında bir yerde duruyordu. "Ve o gecedен beri kardeşini görmedim."

"Bu onu çıldırtıyor. Seninle konuşmak istediğini söylüyor." Raine kara bir kaş kaldırdı. "Evet, sikiyle. Erkekler... Bilmem gerekir. İki tanesiyle ilişkim var, tabii ki hamileyim."

"İki adam mı?" Kızıl saçlı ağzı açık kaldı, sonra kendini durdurdu. "Özür dilerim. Ben sadece hiç..."

"Çok eşli ilişki yaşayan birini tanıyor musun? Şimdi ikimizi de tanıyorsun." Heavenly'yi işaret etti, sonra yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Seni ifşa etmemeliydim."

Heavenly başını salladı. "Bunu söylemenin zarif bir yolunu bulamadım." Seth bir daha eve gelmemeye karar verirse diye de bir şey söylemek istememişti. "Sorun değil."

"Yani ikinizin de iki erkek arkadaşı mı var?" Jasmine şok olmuş görünüyordu.

"Artık iki nişanlım var." Raine dev nişan yüzüğünü parlattı. "Bahse girerim Heavenly de yakında..."

Birkaç gün önce olsa, Heavenly de aynı fikirde olurdu. Şimdi ise kocaman, alev alev yanan şüpheleri vardı. Eğer Seth ona geçmiş hakkında bile açılmıyorsa, neden onu karısı yapmak istesin ki? Ve eğer ruhunu açamıyorsa, neden ona evet desin ki? Şimdilik bir gülümseme yapıştırdı ve çenesini kapalı tuttu.

"Ve daha mutlu olamazdık," diye devam etti Raine. "Peki, Pike ya da River hakkında ne tür bilgiler istiyorsunuz? İkisini de yıllardır tanıyorum. Bana her şeyi sorabilirsiniz."

"Cullen'ı ne kadar iyi tanıyorsun?"

"Bu isim onu çok seçkin gösteriyor." Raine homurdandı. "Ama herhalde beş yıldır nişanlılarımdan biriyle çalışıyor."

"Ne yapıyor? Ben sadece miras konusunda iyi olduğumu sanıyordum."

Bu soru Raine'in bocalamasına neden oldu. Pike'a pek çok şeyi açıklayabilirdi ama onun rızası olmadan bir başkasına BDSM yaşam tarzı içinde olduğunu itiraf etmek olmazdı. "Nişanlımın gece kulübünde... kalabalık yönetimine yardımcı oluyor."

Heavenly sadece başını sallayarak onayladı ve konuyu değiştirdi. "Peki, bilmek istediğin bir şey var mı? Raine gerçekten bir uzman. Umarım bize katılmasına aldırmazsınız."

Jasmine başını salladı. "Genelde yabancılarla bu kadar çok etkileşime girmekten hoşlanmam ama bence ikinizi tanımak çok eğlenceli olabilir."

"Los Angeles'ta uzun süredir yaşamıyor ve hiç arkadaşı yok," diye ekledi Heavenly en yakın arkadaşının yerine. "Artık biz varız."

Garson geldi ve Raine'e ne sipariş etmek istediğini sordu. Midesi zaman zaman rahatsız olabildiğinden, sadece limonlu bir soda ve tatlı istedi.

Şehir hakkında biraz konuştular. Raine, Jasmine'e civardaki harika bir kuaför hakkında bilgi verdi. Heavenly de hastaneye yakın iyi bir doktor hakkında bildiklerini paylaştı. Ve onlar daha ne olduğunu anlamadan öğle yemeği gelmişti. Yemekle birlikte bol bol kahkaha atıldı. Seth'in yakında kalbini söküp sökmeyeceği endişesinden kurtulmak için güzel bir ara oldu.

Otuz dakika sonra yemeklerini bitirmişler, telefon numaralarını değiş tokuş etmişler ve birkaç gün içinde pedikür yaptırmak için plan yapmışlardı. Sonra Jasmine'in telefonu çaldı.

Mektubu kaldırdı ve yüzünü buruşturarak okudu. "Jane ve Arthur'a söylediğimden daha uzun süredir yoktum."

"Kim?" Raine sordu.

"Baktığı yaşlı çift," diye açıkladı Heavenly.

Jasmine başını salladı ve ayağa kalktı. "Cullen'dan birkaç kapı ötede oturuyorlar. Arthur için bir

reçete almam gerekiyor ve Jane bu yeni evde mikrodalgayı nasıl çalıştıracağını hatırlayamıyor.

öğle yemeğinde onlara yardım etmeliyiz. Bu çok eğlenceli oldu. İkinizi yakında görmek için sabırsızlanıyorum."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Heavenly. Ve bunda gerçekten ciddiydi. Jasmine öğle yemeği boyunca komik, esprili, ilginç, iyi bir sporcu ve her şeyi göze alabilen biri olduğunu kanıtlamıştı.

"Aynen, kızım." Raine gülümsedi. "Son çağrı - en azından bugün için. Pike ya da kardeşim hakkında bilmek istediğin başka bir şey var mı?"

Jasmine Pike'a mesaj atıp onu bırakmasını istedi, sonra omuz silkerek başını kaldırdı. "Cullen'ın oldukça açık bir kitap olduğunu düşünüyorum." Raine kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Öyle değil mi?"

Heavenly cevap vermedi. Eğer Jasmine Pike'ın eğilimlerini bilmiyorsa, o zaman "arkadaşını" sandığı kadar iyi tanımiyordu. Oh, bu ifşayı duvarda uçan bir sinek gibi izlemek...

"Hmm," diye mırıldandı Raine. "Peki River?"

Jasmine çantasını toplarken dudağını ısırırdı. "Bana kızgın mı?"

Heavenly bu soruyu beklemiyordu. Belli ki Jasmine onu istediğinden daha fazla önemsiyordu. için.

Raine dikkatle, "Kızgın kelimesinin doğru olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi. "Kızgın, evet. Kafam karıştı, çünkü

Eminim. Ve onun üzerinde bıraktığın etkiye çok şaşırdı, ki hâlâ bunu inkâr etmeye çalışıyor." Heavenly de takıntılı olduğunu söyleyebilirdi ama bunu kendine sakladı.

"Lütfen ona benimle karşılaştığını söyleme," diye yalvardı Jasmine.

Heavenly peçetesini tabağına koyarken kızıl saçlı kızın neden bu kadar üzgün görüldüğünü merak etti.

"Bunu yapabilirim, en azından şimdilik." Raine durakladı. "Kardeşimin özel dedektif olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Jasmine'in rengi soldu. "Ben yapmadım."

Raine başını salladı. "Muhtemelen seni anlaması çok uzun sürmeyecektir. Yani bir seçeneğin var. O seni yakalayana kadar beklemek ve işlerin ters gitmesine izin vermek mi istiyorsun? Yoksa bunu yönetmek ve yapabileceğin hasar kontrolünü yapmak mı istiyorsun? Size kalmış. Eğer ikincisini seçersen, yardım etmekten mutluluk duyarım."

"Cidden beni aradığını mı düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum." Heavenly, Jasmine'i üzmekten nefret ediyordu ama gerçeği öğrenmeyi hak ediyordu.

"Ve seni bulamadığı her gün sinirleniyor. River sabırlı bir adam değildir. Ve ne yapacağı belli olmaz.

İçindeki eski asker. Sonunda seni yakaladığında..."

Jasmine bir nefes verdi. "Lanet olsun. Bir adama bekaretini veriyorsun ve o da sana sahip olduğunu düşünüyor." "Böyle mi oldu?" Raine neredeyse neşeli görünerek sordu.

"Evet. Planlanmış bir şey değildi. Bir anda oldu."

"Benden duymuş olun," diye araya girdi Heavenly. "Bunun gibi çok şey olabilir. Erkeklere bekaretini veriyorsun ve evet.

Birdenbire kendinizi hiç beklemediğiniz bir ilişkinin içinde bulursunuz."

Belli ki Jasmine'in duymak istediği cevap bu değildi. "O zaman... sanırım kardeşinle benim aramda bir görüşme ayarlamana izin vermeliyim. Müsait olduğumda sana haber veririm."

"Muhtemelen en iyi seçiminiz." Raine masanın etrafında dönerek ona sarıldı. "Çizgiyi

aşmadığından emin olacağım."

Heavenly ayağa kalktı ve ona da sarıldı. "Raine haklı. Ben yardım edeceğim."

"Yani... Sanırım yer ve zaman konusunda sizinle temasa geçeceğim." Jasmine şimdiden gergin görünüyordu.

Raine'in yüzüne yayılan gülümseme muziplik doluydu. "Harika. Benim şimdiden fikirlerim var..."

CHAPTER SIX

"S Çaylar hazır," diye seslendi Beck avlu kapısından mutfığa doğru ilerlerken. "Salata ve meyve masada." Heavenly fırından sarımsaklı ekmek çıkardı ve ocağın üzerine koyarak sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. "Seth eve gelip konuşmak istediğini söylemek için aradığında başka bir şey söyledi mi?"

Kapıyı arkasından kapatan Beck başını salladı. "Sadece akşam yemeği için burada olacağını ve bizimle konuşmak istediğini söyledi."

Garajdan gelen kapının açılıp kapanma sesi başını kaldırmasına ve midesinin sıkışmasına neden oldu. Kısa bir anahtar şingirtisi ve elbise ayakkabılarının tıkırtısından sonra, Seth fuayenin sonunda belirdi, keskin gri takım elbisesi içinde inanılmaz derecede erkeksi görünüyordu.

Heavenly'nin kalbi boğazına kaçtı. İlişkilerini düzeltmek ve kalmak için eve mi geliyordu? Onlara daha fazla zamana ihtiyacı olduğunu söylemek için mi? Ya da, Tanrı korusun, veda etmeye mi gelmişti?

Kravatını gevşetti. "Geç kaldığım için özür dilerim. Tanrım, ne gündü ama. Masayı hazırlamamı ister misin?" "Lütfen." Ona tabakları, peçeteleri ve gümüş takımları uzattı, bakışları ona yapışmıştı.

Seth her şeyi kabul etti, onu öpmeyi ve bakışlarını tam olarak karşılamadı. Onun yerine, perili gözlerle kızın kendisine verdiği şeye baktı. Yüz ifadesi kadının boğazının düğümlenmesine neden oldu.

Endişeli bir ifadeyle kaşlarını çatarak, ayakta durmuş onu izleyen Beck'e baktı. "Burada olmana sevindim, dostum," diye selamladı sonunda Seth'i.

Seth ona dönmeden önce başını sallayarak, "Selam, teşekkürler," dedi. "Bana sadece üç tabak verdin."

Söylenmemiş sorusu havada asılı kaldı. *Zach nerede?*

Odada gergin bir uğultu vardı.

"Sadece üçümüz yemek yiyoruz. Kardeşim alt katta uyuyor. Bizi yarın göreceğini söyledi. Görünüşe göre bu sabah dörde kadar uyanık kalıp yarışma programlarını ve WWE'yi izlemiş."

Seth gözle görülür bir şekilde rahatladı ve sanki bu gece yapacakları konuşma tüm geleceklerini belirlemeyecekmiş gibi, herhangi bir akşamı gibi üç tabak yerleştirdi. "İlginç bir kombinasyon. Masaya konması gereken başka bir şey var mı?"

"Hayır." Son ekmek parçasını sepete koydu, sonra da elini Seth'in omzunda gezdirmeden önce çocukların tabaklarının arasına koydu çünkü kendini tutamıyordu. Ya bu gece ona son dokunuşu olacaksa? Bu düşünce kalbini kırdı ama kendini tutup onu dinlemek zorundaydı. "Zor bir gün mü geçirdin?"

İç çekti. "Evet. Ve uzun. Sadece bitmesi için hazırım. Ama burada olduğuma memnunum." "Zor dava mı?" Beck et tabağını bırakıp oturarak sordu.

Seth omuz silkti ve onun sandalyeye oturmasına yardım etti. "Hayır, sadece boktan. Aldatan

eşlerden nefret ederim. Bu herif karısının kız kardeşini beceriyordu. Bugün müvekkilime söylemek zorunda kaldım. Kadın sekiz aylık hamile."

Heavenly'nin nefesi kesildi. "Zavallı kadın..."

"Orospu çocuğunu hadım mı ettin?" Beck homurdandı.

"Çok isterdim. Kötü haberi verdiğimde, üzerime kapanıp ağladı. Onun için çok kötü hissettim ve bu pislik... Ailesini mahvetti. Ve beni en çok kızdıran şey? Neyi çöpe attığının farkında bile değil. Eğer karısı ve çocuğu elinden alınmış olsaydı, onlara değer vermeyi çok çabuk öğrenirdi."

Heavenly'nin kalbi onun için acıdı. Elbette bu tür vakalar onu etkiliyordu. Sert bir adam olabilirdi ama Seth'in şefkatli ve şaşırtıcı derecede duygusal bir yanı da vardı. O kadını teselli etmek zorunda kalması onu açıkça etkilemiş ve ona kaybını hatırlatmıştı ama yine de bunu yapmış, hatta onunla ilgilenmek için kendi zihinsel güvenlik önlemlerini bile feda etmişti. Bu yüzden onu daha da çok seviyordu. "Ama sana ihtiyacı olduğunda oradaydın."

"Ona verecek bir cevabım olmadıktan sonra bunun ne faydası var?"

"Dostum, bu senin işin değil." Beck tabağına bir biftek çatalladı ve et tabağını uzattı. "Sana özel bir soru sordu: Kocam beni aldatan bir pislik mi? Sen de ona gerçeği söyledin. Bu tıpkı bana gelip damar sorunlarının ölümcül olup olmadığını öğrenmek isteyen hastalar gibi. Birine cevabın evet olduğunu söylemekten nefret ediyorum... ama söylüyorum. Bilmeleri gerekiyor ki ilerleyebilsinler ve hazırlanabilsinler. Neden ve nasıl iyi olacak gibi varoluşsal şeyler? Bunu onlar bulmalı. Siz üzerinize düşeni yaptınız."

Seth bir biftek aldı, sonra ona da bir tane koydu. "Sanırım. Sadece berbat."

"Öyle." Beck bir kaşık meyve aldı ve bir tane de Heavenly'ye verdi. "Ama bu kadın yeniden mutlu olmak istediğine karar verdiğinde, aşka bir şans daha verecek. Umarım dersini almış olur ve doğru kişiyi ve şu anda yoksun olduğu mutluluğu bulur."

Seth omuz silkerek tabağına salata doldurdu. "Belki de öyledir. Diğerlerinin günü nasıldı? Umarım daha az boktan olur."

"Gerçek dünyayı nadiren görmüş olan kardeşinizi asimile olması için oraya götürmek daha mı az boktan? Bilmiyorum..."

Beck buzdolabından bir bira aldı ve elini kaldıran Seth'e bir tane uzattı. Bir fırlatış sonra Seth onu yakaladı ve açtı.

"Ne oldu?" Heavenly daha önce Beck'e sorma fırsatı bulamamıştı.

"Berber saç kesme makinesini çıkardığında çılgına döndü. Sonunda onu o çıkmazdan kurtardım, sonra tıraş için usturayla üzerine geldi. Anlamalısınız; hayatı boyunca hiç tıraş olmamıştı. Kafasında hala sakalının erkekliğinin ve Tanrı'ya olan bağlılığının bir işareti olduğuna dair Seçilmiş BS vardı. Sakalını kesmek için onu sakinleştirmem gerekeceğini düşünmüştüm ama berber inanılmaz sabırlıydı."

"Sonunda Zach'i ikna eden ne oldu?" Seth'in kaşları çatıldı.

"İçeri girer girmez berberin onu haberlerden tanıdığını hatırlattım." "Evet, bu işe yarar."

Seth başını salladı. "Kahretsin..."

"Sonra alışveriş merkezine gittik. Yürüyen merdiven onu büyüledi. Yirmi dakika boyunca inip çıkmasını izledim. Bunu sevdiyse atari salonuna da bayılır diye düşündüm. Alışverişten sonra Santa Monica İskelesi'ne gittik. Onu birkaç tura çıkardım, sonra da tüm video oyunlarıyla serbest bıraktım. Yüz dolar sonra..." Beck başını salladı.

Heavenly gülümsedi. Bunu hayal edebiliyordu.

"Ama aklını Faith ve Joanna'dan bir süreliğine uzaklaştırdı." Beck içini çekti. "Yani ben buna bir zafer diyorum."

Seth ciddiyetle, "Yapmalısın," dedi.

"O haklı." Başını salladı ve bifeğini kesti.

Seth başka bir şey söylemedi, sadece tabağına odaklandı ve bir çatal dolusu salatayı mideye indirdi.

Heavenly masanın karşısında Beck'in bakışlarıyla karşılaştı. Beck'in kaşlarını çatması onu endişelendirmişti. Belli ki Zach'in kaybı

Seth'e kendisinin hatırlatıyordu. Onun, korunmak için eğilen bir kaplumbağa gibi, sert dış kabuğunun altına geri çekildiğini hissedebiliyordu. Eğer o uzaklaşıyorsa, bu ilişkileri için ne anlama geliyordu?

Beck'in yüzü asıldı ama konuşmaya devam etti. "Neden bize bugün erken saatlerde attığın gizemli mesajdan bahsetmiyorsun küçük kız?"

Heavenly ona teşekkür mü etmeliydi yoksa konuyu değiştirdiği için azarlamalı mıydı bilemiyordu ama Seth söyleyeceği şeyi ağzından kaçırmaya hazır görünmüyordu. "Kiminle öğle yemeği yediğime inanamayacaksın."

Seth başını kaldırdı. "Tanıdığın bir kadından bahsetmiştin.

Kim?" "Raine mi?" Beck sordu.

"O oradaydı... ama ben Pike'ın kız arkadaşıyla öğle yemeği yedim. Pike'ın kız olan arkadaşıyla. Bir kadın. Bu daha doğru."

Beck şaşırmış görünüyordu. "River'in çarptığı mı?"

"Asılı kaldığı ve bulamadığı mı?" Seth ekledi.

"Şuradaki. Adı Jasmine. Kesinlikle muhteşem. Çok tatlı. Birkaç hafta önce doğudaki bir yerden buraya taşındı."

Seth çatalını bir takırtıyla yere bıraktı. "Los Angeles'ta on üç milyon kadar insan yaşıyor. Nasıl oldu da Pike'la takıldı?"

"Tam da benim sorum," diye karşılık verdi Beck. "Eğer o kadar güzel ve tatlıysa, neden onunla arkadaş? Ve neden River'ı becerdi? Korkunç bir erkek zevki olmalı."

Heavenly onun koluna vurdu. "O ve Pike komşu gibi bir şey. River'la ilgili hikâyeyi henüz bilmiyorum ama Raine, Jasmine'in yanındaki sandalyeye oturduğunda-"

"Bu tam olarak nasıl oldu meleğim?"

"Gelmesi için onu ben davet ettim. Jasmine'in ilk adıyla çağırdığı Pike, yani Cullen -kim bilirdi-benden bunu istedi."

"Cullen mı? Ciddi misin?" Seth başını salladı, sonra bakışlarını Beck'e çevirdi. "Bunu biliyor muydun?" "Hayır. Hammer muhtemelen biliyordur ama ben Pike'a hiç dikkat etmedim."

Heavenly kaşlarını çattı. "İkinizin arkadaş olduğunu sanıyordum."

"Pek sayılmaz, özellikle de sana asılmaya başladıktan sonra. Ama o her zaman yalnız biriydi. Kulüpte pek çok farklı kızla oynuyor ama neredeyse hiç birini yatağa atmıyor."

"Şey, bunu gerçekten seviyor."

Beck homurdandı. "Öyle mi? Güney Pasifik'teki adaları çok seviyorum ama bu bir ada alacağım anlamına gelmiyor."

"Değil mi?" Seth bir lokma biftek yuttu. "Peki ne söyleyecektin? Pike senden ne istedi?"

"Jasmine'le öğle yemeği yedim, böylece onun hakkında ona iyi şeyler söyleyebilirdim." "Yani ona yalan mı söyledin?" Beck ağzından kaçırdı.

"Hayır. Gerçeği biraz saptırmış olabilirim, çünkü onu o kadar iyi tanımıyorum."

Seth kaşlarını kaldırdı. "Ve senden o güzel ağzını 'gerçeği gizlemek' için kullanmanı istedi çünkü ona bir iyilik borçluydun ve diğer herkesin çok dürüst olacağını biliyordu?"

Heavenly gözlerini devirdi. "Siz ikiniz

korkunçsunuz." "Haklıyız," diye homurdandı.

"Her neyse, Raine ve ben Jasmine'den hoşlandık. Bu hafta içinde birlikte pedis yapmaya gideceğiz. Raine de onu River'la konuşmaya ikna etti."

Seth daha dik oturdu. "Oh, bu ona... um, büyük bir heyecan verecek." Beck alay etti. "Büyük bir ereksiyon mu demek

istiyorsun?"

"Şey, evet. Onu tekrar ele geçirmek için can atıyor."

Beck sırtıttı. "Tek istediği bu değil."

Heavenly yüzünü buruşturdu. "Hislerimiz karşılıklı değil. Raine bu buluşma için onu zorlamak zorunda kaldı ve Jasmine sadece Raine ona River'in özel dedektif olduğunu söylediği için kabul etti. Bu onu korkuttu. Onun kendisini bulmasını gerçekten istemiyor."

"Ama yapacak," dedi Seth. "Sadece bir zaman meselesi."

"Raine ona böyle söyledi, yani River bir noktada dileğine kavuşacak gibi görünüyor."

"Bekle. Şunu bir açıklığa kavuşturalım." Beck eğildi. "Bu iki zeki adam, ikisini de istemeyen bir kadın için mi kavga ediyor?"

Seth'in önceden ciddi olan yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bu paha biçilemez." Heavenly, "O bir ilişki aramıyor," diye gönüllü oldu.

Beck omuz silkti. "Bu ikisini de durdurmayacak."

Heavenly dudağını ısırды. "Bunu ona söyleyecek cesareti kendimde bulamadım." "Zavallı piçler..."

Aynı fikirde değildi. Eğer ikisi de onu istiyorsa River ve Pike'ın önünde zorlu bir yol vardı, özellikle de River Dean'i yatağa davet etmeye niyetliyse. Bunun her yerinde felaket yazılı olabilirdi...

Sessizlik çöktü. Gerçeklik Heavenly'ye hızla geri geldi. Konuşmaları o kadar normal, o kadar eski zamanlardaki gibi gelmişti ki, neredeyse odadaki fili unutmuştu.

"Bugün işten başka bir şey yaptın mı?" diye sordu Seth'e doğru bakarak.

Bizi düşündün mü?

Anında sessizleşti. "Yemeği bitirelim. Sonra konuşuruz."

Heavenly'nin azıcık iştahı da aniden yok oldu. Midesi kasıldı. Titreyen elleriyle çatalını tabağına koydu. Beck'in gözlerini üzerinde hissetti. Seth onun bakışlarına karşılık vermedi.

Bu onu korkuttu.

Sonraki on sessiz dakika boyunca tabağındaki yiyecekleri itti ve aniden kuruyan ağzını ıslatmak için su yuttu. Beck gergin bir sessizlik içinde birasını bitirdi. Bifteğinin yarısına dokunulmamıştı.

Seth yavaşça yemeğini yedi, tabağını itip bakışlarını onlara çevirmeden önce ikinci bir parça ekmek daha aldı. "Hadi kanepeye gidelim."

Onun bir avuç dolusu açık seçik sözü Heavenly'nin kalbini durdurdu - tam göğsüne çarpmadan önce. Ayağa kalkarken endişeyle yutkunduydu, adamın ne söylemeye niyetlendiğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Ancak korku, onun kaçınılmaz vedası olacağından korktuğu şeyi ertelemesi için onu dürtükledi.

"Bulaşıkları temizleyeyim." Sesi titriyordu.

"Bırakın onları," dedi her iki adam da, sonra kanepeye yönelmeden önce bir anlık bir birliktelikle bakıştılar.

Başını sallayarak tabağını masaya geri koydu ve onları takip etti.

Düşünceleri hızlandı. Seth onları sonsuza dek terk edecek miydi? Bir gecede verdiği karar ayrılık mıydı? Heavenly onun bu kararı verdiğinden korkuyordu ama Seth ona doğru uzandı ve sıcak elini sırtına koyarak onu odanın diğer ucuna götürdü. Dokunuşu çok normal gelmişti. Çok doğru. Sonra onu her zaman yaptığı gibi Beck'le kendi arasına yerleştirdi. Hatta akşam yemeğinde onlarla herhangi bir günmüş gibi, sanki hiçbir sorunları yokmuş gibi konuşmuştu.

Beck'le onu hâlâ hoş karşılayıp karşılamayacaklarını mı deniyordu? Yoksa darbeyi yumuşatıyor muydu?

Yavaşça oturup minderin kenarına t neyerek ellerini kucağında sıkıca kavuştururken bacakları titriyor, altından çıkmakla tehdit ediyordu. Sağındaki Beck pek de rahat görünmüyordu.  ne doğru eğilmişti, sanki en ufak bir sorun belirtisinde dövüşmeye hazır gibiydi. Ama hâlâ

Onu rahatlatı, elini sessiz bir güvenceyle kalçasına koydu.

Seth kıpırdandı ve boğazını temizledi. "Size Autumn ve Tristan'ın ölümlerini anlattıktan sonra, ikinizi de bir sürü soruyla baş başa bıraktım ve size hiçbir cevap vermedim." Doğrudan Beck'e hitap etti. "Size tüm gerçeği anlatmak istemediğimden ve bunun bize bağı olmadığımanın bir işareti olduğundan endişelendiğinizi biliyorum. Bu doğru değil."

Onunla yüzleştğinde Heavenly'nin kalbi bu sözler karşısında umutla çırpındı. "Sanırım seni dürüst olacak kadar sevmediğimi düşünüyorsun. Bu da doğru değil."

Kendini durduramadan düşünceleri serbest kaldı. "O zaman neden bizi dışarıda bıraktın?"

Seth yutkundu ve eğilerek parmaklarını açılmış kalçalarının arasına soktu. Sonra iç çekerek aşağı baktı. "Çünkü sana bir koca, bir baba, bir polis ve bir insan olarak ne kadar başarısız olduğumu söylemekten nefret ediyorum."

"Karınızı ve oğlunuzu başka biri öldürdü, değil mi? Bilemezsin-"

"Herhangi bir tehlike var mıydı? Vardı. Fail bana bir sürü uyarıda bulundu. Ben sadece görmezden geldim." Seth sanki daha fazla oturamazmış gibi yerinden fırladı.

Beck onun şaşkın bakışlarıyla karşılaştı, sonra onun adımlarını izledi. "Görmezden gelmek sana yakışmıyor."

Aynen öyle. Seth bir koruyucuydu. Neredeyse tanıştıkları andan itibaren ona göz kulak olmak için elinden geleni yapmadığı tek bir gün bile olmamıştı. Aslında, zaman zaman aşırı korumacı davranıyor, sürekli telefonunu takip ediyordu. Hatta babasının küllerini serpmek için Wisconsin'e tek başına gitmesine bile karşı çıkmıştı çünkü onun güvenliğinden endişe ediyordu.

O zamanlar, aşırıya kaçmak gibi gelmişti. Şimdi nedenini anlıyordu.

"Dedektif olduğum yaz, faili meçhul bir dava üzerinde çalışmaya başladım. Sekiz yıldan biraz daha uzun süredir çözölememiş bir cinayetti. İşin inceliklerini öğrenirken karakol dava yükümü hafif tutuyordu, bu yüzden boş zamanım oluyordu. Ama bu dava beni içine çekti ve ayırabildiğim her anı bu davaya harcadım. Yapmamam gereken bir şeye rastlamam uzun sürmedi."

"Gerçek mi?" Beck sordu.

"Parçaları, evet. En azından öyle görünüyordu. Kafam hiçbir zaman her şeyi tam olarak kavrayamadı. Ama bir şeylerin peşindeydim ve bunu biliyordum. Bunu gizli tutmak isteyenler de öyle. Ağustos ayının ortasında bir tanık 'aniden' kalp krizi geçirdi. İşçi Bayramı'nda, bir başkasının karısının ölümünden üç yıl sonra intihar etmeye karar verdiği söyleniyordu. Eminim katil yarım kalan işleri tamamlıyordu. Muhtemelen tanık kaybının cesaretimi kıracağını düşündü ve eğer bu davayı mahkemeye taşıma perspektifinden baksaydım, öyle de olurdu. Aksine, bu beni cesaretlendirdi. O kadar yaklaşımtım ki tadını alabiliyordum."

"Ama insanlar ölüyordu," diye itiraz etti Heavenly, onun için duyduğu korku dalgasını iliklerine kadar hissederek. "Katil sana zarar verebilirdi."

Yavaşça başını salladı ve onunla yüzleşti. "Ve tehditler başladığında, zarar vermek istediği kişinin o olduğunu düşündüm. Eylül ayında araştırmayı bıraktım çünkü Tristan yeni doğmuştu ve Autumn bunalmıştı. Yeni bir anne olmak alıştığından daha fazla karar vermesini gerektiriyordu. Mastit oldu ve enfeksiyon hafifleyene kadar birkaç gün hastaneye gitmek zorunda kaldı. Eşim iyileşirken annem bebekle ilgilenmeme yardım etti ama ailemiz normale dönene kadar iş durdu."

"Henüz herhangi bir tehdit almadınız mı?" Heavenly sordu.

"Doğrudan mı? Hayır. Ama tanıkların yok edilmesi benim için bir mesajdı. Bunu biliyordum." "Yine de davayı tekrar ele aldınız." Beck kaşlarını kaldırdı.

"Kendime bırakmamı, bunun tehlikeli olmaya başladığını söyledim. Ama bunu düşünmeden edemiyordum. Ekim sonunda, kaldığım yerden tekrar başladım."

Heavenly'nin nefesi kesildi. "Seth..."

"Hemen tehditler almaya başladım. Doğrudan, yazılı olarak. Ancak katil her zaman 'sorunu' hedef aldığı ve asla ailesini hedef almadığı için aklıma gelmedi..." Başını iki yana salladı. "Kulağa aptalca geldiğinden eminim ama genç ve ukalaydım. Dokunulmaz ve yenilmez arasında bir yerde olduğumu sanıyordum. Bir silahım, rozetim ve arkamda koca bir polis gücü vardı. En sevilen dedektif olmasam bile -daha kıdemli birçok kişi babamın en iyi arkadaşı Gene'in torpili sayesinde eski usul adam kayırmacılık yüzünden terfi ettiğimi düşünüyordu- karakolun bu katili yakalamak isteyeceğine inanıyordum. Her iyi polis bunu ister, değil mi?"

Beck kaşlarını çatı. "Yapmadılar mı?"

Seth omuz silkti. "Muhtemelen öyleydi, ama davalarım birikmeye başladı ve üst düzey yöneticiler ilk sorumluluğumun çözülme olasılığı en düşük olan değil, yeni soruşturmalar olduğunu açıkça belirttiler. Ne de olsa, birilerini hapse attırmazsam ve savcının dosyasına hızlı bir şekilde girmezsem departman kötü görünüyordu. Ama bu yine de beni durdurmadı. İzin günlerini kullanmaya, tatil zamanlarını kullanmaya başladım... Takıntılıydım. Cevap tam oradaydı. Bunu hissedebiliyordum. Evet, beni geri çekilmem için uyarıcı ilk nota güldüm. Dikkatimi başka bir şeye vermezsem üzüleceğimi söyleyen ikincisini görmezden geldim. Aslında, katil bir eldiven de fırlatmış olabilirdi. Asla pes etmeyecektim."

"Tehditlerden kimseye bahsettin mi?"

"Elbette, eski ortağım Tony. Ve tabii ki Gene. İkisi de tehditleri ciddiye almam konusunda ısrar etti."

"Ama sen yapmadın mı?" Beck kollarını kavuşturdu, neredeyse kızgındı.

Heavenly tüm bunların geçmişte kaldığını bilmesine rağmen, Seth için duyduğu korku onu ele geçirdi. Tehlikeye burun kıvrımış ve inanılmaz derecede pervasız davranmıştı. Katilin ailesinin peşine düşeceğini bilmesine bile, bir delinin onun için geldiğini çok iyi biliyordu. Ve umursamamıştı.

"Yapamadım," diye karşılık verdi Seth. "Kurbana borçluymuşum gibi hissettim..."

"Neden? Diğer kurbanlardan da sen sorumluydun." Heavenly başını iki yana salladı ve gözyaşlarıyla savaştığını görünce şok oldu. "Ve senin güvenliğinin önemliydi."

"Öyle olmalıydı. Yeni bir babaydım ve Autumn her yönden bana güveniyordu - maddi, zihinsel ve duygusal olarak. Ama pes edemeyecek kadar azimliydim, bu yüzden Aralık ortasında gelen üçüncü notu çöpe attım. O zamana kadar biri, muhtemelen katil, beni takip ediyordu. Farkında değilmişim gibi davrandım ve onu cevaplar için hırpalayabileceğim karanlık bir sokağa götürmeye çalıştım. Ama sanki bu suçlu benden yarım adım öndeydi. Onu köşeye sıkıştırmadan hemen önce ortadan kayboluyordu."

Heavenly daha dik oturdu, gözleri fal taşı gibi açıldı. Seth delirmiş miydi? "Seni eve kadar takip mi etti? Böyle mi oldu?"

Seth başını salladı. "Hayır. Ama karımın ve oğlumun peşine düşeceğini hiç düşünmememin bir nedeni de buydu. Her neyse, o yıl Noel'den önceki hafta izin almıştım. Tatil Pazar gününe denk geliyordu ve en az kıdeme sahip olduğum için o zamana kadar göreve dönmem gerekiyordu. Cumartesi, Noel arifesi, son izin günümdü. Gecenin yarısını düşünerek geçirdim. Bir önsezim vardı, bu yüzden erken kalktım, karımı ve oğlumu öptüm ve o akşam onları anneme aile yemeğine götürmek için döneceğimi söyledim. O ve bebek Noel için ailesinin yanına gitmeyi planlıyorlardı."

"Son izin gününü ailenle geçirmedin mi?" Heavenly anlamamıştı. Belli ki Beck de anlamamıştı. "Onun yerine hayaletleri kovalayarak mı geçirdin?"

Seth gözlerini kapadı. "Evet. Ve inanın bana, kimse benden daha fazla pişman olamaz. Eğer yeniden yapabilseydim... Sonucu değiştirir miydi? Bilmiyorum. Belki de zaten çok derindeydim. Muhtemelen. Liam'ın annesi bile birkaç gün önce İrlanda'dan beni arayıp çok tehlikeli bir şeyin

içinde olduğum konusunda uyarmıştı. O zamanlar psişik numaralarının boktan olduğunu düşünüyordum. O sabah yaşanacak trajediden aptalca habersizdim.

"Daha önce gözden kaçmış olan kanıtlar beni Jersey'de, limanların yakınındaki bir depoya gönderdi. Bu operasyonların çoğu sahtekârlıklarla dolu ve benim de oraya girme yetkim yoktu ama... evet, bu beni durdurmadı."

Beck şaşkın görünüyordu. "Orası mafya bölgesi değil mi?"

Sorduğu soru bile Heavenly'nin içini burktu. O bunun farkında değildi ama Seth'in yüz ifadesinden anladığı anlaşıyordu.

Bu hikâyenin sonunu zaten biliyor olmasına rağmen, duyduğu endişe ve yaklaşan kıyamet duygusu onu kıvrandırdı ve kalbini sızlattı.

"Kesinlikle. Ama mafya benim sorunum değildi. Tecrübelerime göre, eğer onları rahat bırakırsam, onlar da bana iyilikle karşılık verirlerdi."

"Çok kibirliydin." Beck ona inanmayan bir bakış gönderdi.

"Tanrım..." "Öyleydin. Yirmi dört yaşında değil miydin?"

Beck omuz silkti. "Hemen hemen."

"Henüz o kadar yaşlı değilim ve çok korkarım," diye itiraz etti

Heavenly. Her iki adam da ona aynı anda hem eğlenen hem de koruyucu gülümsemeler gönderdi.

Seth, "Senin gibi tatlı bir meleğin böyle olması için bir nedeni var," dedi. "Silahı olan sinirli bir orospu çocuğuydum ve onu kullanmaktan korkmuyordum. Her neyse, depoda bir şey bulamadım ama içimden bir ses oranın bir şekilde önemli olduğunu söylüyordu. Arabama döndüğümde ön camımda bir not vardı. Başka bir tehdit. Ama bu seferki farklıydı. Bu seferki kanımı dondurdu."

Seth son sözlerinde boğuldu ve arkasını döndü. Heavenly onu teselli etmek için koltuktan kalktı ama Beck kolundan tutup başını sallayarak onu aşağı çekti.

"Bunu kendisinin yapması gerekiyor," diye

fısıldadı. Kadın başını salladı. "O yapayalnız."

Beck başını salladı. "Olmak istemiyorsa bize söylemek zorunda."

Bu alçak sesli mırıltı nefesini kesti. Her ne kadar bundan nefret etse de Beck haklıydı. Seth onları seviyor olabilirdi ve onlara Autumn ile Tristan'ın ölüm hikâyesini anlatıyor olabilirdi ama bu eve dönmek ve onlarla bir gelecek kurmak istediği anlamına gelmiyordu.

Bunun farkına varmak yıkıcıydı.

"Notta ne yazıyordu?" Beck sordu.

Seth yumruklarını sıktı. Vücudu gerildi, omuzları o kadar gergindi ki Heavenly nefesini tuttu. Onu hiç yıkılmaya bu kadar yakın görmüş müydü?

"Seth?" Onun iyi olup olmadığını öğrenmesi gerekiyordu. Kıpırdamadan durdu, onlarla yüzleşmeyi reddetti.

Dudaklarını birbirine bastırdı, onu rahatlatmak ve açıklamasını bitirmezse sorun olmayacağını söylemek için duyduğu güçlü dürtüye direndi.

Ama öyle değildi. Hepsi bunu biliyordu.

Bunun yerine Beck'in yanında bekledi, elini sıkıca tuttu ve Seth'in gidecek gücü bulması için dua etti. üzerinde.

Sonunda bir adım attı, nefesini verdi ve onlara doğru döndü, yüzü şok edici derecede boş bir maskeye dönüşmüştü. "Bu bir Autumn ve Tristan'ın mutfağımızda, bir gün önce pencereden çekilmiş bir fotoğrafı. Üzerinde 'Dinlemeliydin. Mutlu Noeller' yazıyordu."

Heavenly nefesini tuttu ve Beck'in elini o kadar sıkı kavradı ki kendi eli uyuştı. Beck de onu sıktı, şaşkın ve hasta görünüyordu. İkisi de tek kelime konuşmadı. Kendini baygın hissetti ve nefes alması gerektiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

"Arabama bindim ve kışımı kaldırıp oradan çıktım. Eve dönerken Autumn'u aradım, çok rahatlamıştım.

cevap verdiğinde. Ona bebeği alıp hemen evden çıkmasını ve ailesinin yanına gitmesini söyledim. Onlara gerekli eşyaları hazırlayacağıma ve onlarla orada buluşacağıma söz verdim."

Karısı paniğe kapılmış olmalıydı. Heavenly, Seth'in sesindeki aciliyetin ne kadar dehşet verici olduğunu ancak hayal edebilirdi. Ve birinin ona ve çocuklarına zarar vermek istediğini bilmenin verdiği dehşeti...

"Aman Tanrım," diye ciyakladı Heavenly, neredeyse ağlamak üzereydi.

"Autumn tam olarak istediğimi yaptı. Ceketini giyip Tristan'ın bez çantasını aldı ve arabaya koşarken onunla konuştum. Tristan'ı arabaya bağladı, arabayı garajdan çıkardı ve vites taktı. Sağır edici bir patlama sesi duyduğumda bana sokakların buzlu olduğunu söylüyordu. Telefon kesildi. En az on kez ona tekrar ulaşmaya çalıştım. Telefonu açmadı. Sonra tarayıcımdan bir ses geldi. Araba patlaması. Benim adresim. Hayatta kalan yok." Düzensiz bir nefes aldı, sonra nihayet onlara doğru baktı. "Ailem gitmişti."

Heavenly hareket edemiyordu. Yaşadığı dehşet onu hasta etmişti ve olayı sadece duymuştu. Seth bunu *yaşamıştı*. Noel'de.

Nasıl hayatta kalabilmişti?

Ve geçen tatil sezonunda, Beck o kâbusu yeniden yaşıyor olmalıydı ki, Seth'e marketteki kasada Beck'i bir arkadaştan daha fazlası olarak sevdiğini söylemiş ve onu New York'a geri göndermişti. Seth'i her yıl yaşadığı keder ve suçluluk duygusunun yanı sıra reddedildiğini düşündüğü şeyle baş etmesi için yalnız bırakmıştı.

Beck'in elinden kurtuldu. Şu anda Seth'in eve gelmeyi kabul etmemiş olmasının bir önemi yoktu. Teselliye ihtiyacı vardı ve o da bir insandı. Onu seven biriydi, evet. Ama o bir yabancı olsaydı bile, şu anda yaptığı gibi kollarını ona dolamak ve aklına gelen tek kelimeyi söylemek zorunda kalırdı. "Çok özür dilerim."

Neyse ki Beck hemen yanındaydı ve Seth'i kürek kemiklerinin arasından avuçlayarak ona en sempatik bakışlarını gönderdi. "Tanrım, hiç bilmiyordum. Ben de özür dilerim."

Seth birkaç kalp atışı boyunca kaskatı, boyun eğmeden ve kıpırdamadan durdu. Sonunda yüzünü onun boynuna gömdü ve sanki onsuz bir an daha geçiremeyecekmiş gibi ona sarıldı. Parmakları belini ısıyor, nefes alışları tenine çaresizce çarpıyordu. İçindeki her şey onun için acıyordu ve o da kendini ona sundu; gücünü, metanetini ve kalbini. Aralarında bundan sonra ne olursa olsun, o anda, ona nasıl ihtiyaç duyarsa duysun, kız onundu.

Beck arkalarından yaklaşarak ikisini de kavradı, şefkat ve anlayış çemberini yeniden teyit etti. Bir eliyle Seth'in omzunu kavradı ve sessiz sempatisini iletmek için sıktı. Diğer eliyle de Seth'in kalçasını kavrayarak ona Seth'e iletmesi için bir can simidi daha verdi.

O anla ilgili her şey -hem güzelliği hem de kalp kırıklığı- gözlerini yaşlarla doldurdu.

"Şşş." Seth, kız onu bırakmaya hazır olmadan önce çekip gitti. "Benim için ağlama."

Kaybettiği her şey için ağlamayacağını mı düşünmüştü gerçekten?

Yüzünü kavradı ve gözyaşlarını parmaklarıyla uzaklaştırırken gözlerinin derinliklerine baktı. "Ben iyiyim. Uzun zaman önceydi. Ve kendimden başka suçlayacak kimsem yok."

"Bu doğru değil. Aileni sen havaya uçurmadın."

"Havaya uçurabilirdim de."

"Dostum, tek suçlu sen değilsin," diye ısrar etti Beck. "Uyarıları dinlemediğini kabul ediyorum, ama katil tüm ağır işleri yaptı."

"Belki." Seth omuz silkti ve bir adım uzaklaştı. "Ama ben hikâyenin sonunda değilim."

Onlara tekrar kanepeyi işaret ettiğinde, ellerini arkasında kavuşturdu ve kendini tekrar onlardan ayırarak uzaklaştı. Heavenly Beck'e endişeli bir bakış attı. Daha fazla ne yapabilirdi ki?

kalplerini söktükten sonra ne söyleyecekti? Onu bu kadar korkunç ve acı verici bir konuda açılmaya zorladıkları için kendini biraz suçlu hissetti. Ama onu anlamak için bilmeleri gerekiyordu.

Beck onun elini tuttu ve Seth'e hitap ederken tekrar kanepeye yerleşmesine yardım etti. "Yaptığımız konuşmalardan, sadece yas tutup hayatına devam etmediğini biliyorum."

Seth acı acı gülümsedi. "Ben yapmadım. Autumn ve Tristan, ben tekrar davaya dalmadan önce ancak toprağa girmişlerdi. Bu sefer acımasızdım. Psikolojik değerlendirmeden işe dönmeme izin çıkmasına rağmen, izin aldım. Bu orospu çocuğunu yakalayacaktım. Eğer ailemi ortadan kaldırmamanın beni durduracağını düşünüyorsa, ona yanıldığını kanıtlamayı amaçlıyordum. Artık kaybedecek hiçbir şeyim yoktu."

"Kendi hayatın hariç."

Seth omuz silkti. "O noktada umurumda değildi. Ama davaya devam etmek o kadar kolay değildi. Tony beni geri adım atmam konusunda uyardı çünkü üst düzey yetkililer benim için endişeleniyordu. Benim serseri mayın olduğumu düşünüyorlardı ve beni idari izne çıkarmayı düşündüklerine dair fısıltılar duymuştu. Görünüşte biraz kendimi toparladım. Ama aslında soruşturmamı yeraltında daha derinlere götürdüm. Gene beni anladı ve dedektiflik sınavını geçtikten sonra benimle röportaj yapmak için çektiği ipler var ya? Beni faili meçhul dosyadan uzak tutmak için de kullandı. Sonra beni oturttu ve intihar yolunda olduğumu söyledi. Ve babam beni durdurmak için orada olmadığından, o durduracaktı. Annemin de beni kaybetmeyi kaldıramadığını hatırlattı. Kaptanım beni kesinlikle yeni bir parçaya ayırdı. Nereye dönsem, etrafımdaki insanlar bana engel oluyordu. İyi niyetliydim ama ben pes etmiyordum. Bu katil benden her şeyimi almıştı. Ve lanet olsun, intikamımı alacaktım."

Heavenly'nin içini korku kapladı. Delirmiş miydi? Belki de öyleydi. Keder insana bunu yapabilirdi. Bunu ilk elden biliyordu.

"Ne yaptın sen?" Beck sordu.

"Sonunda mı? İşı bıraktım. Rozetimi astım, hayatımdaki herkesten uzaklaştım -annem ve kardeşlerim, arkadaşlarım, hatta Graffiti- ve hayatımı ödeşmeye adadım." Seth başını eğdi, sonra bir kez daha dönüp gözlerini havuza dikti. "Sonrasında olanlar... çirkindi.

"Doğru bağlantıları kurana kadar New York'un keyifsiz yeraltı dünyasında dolaşmaya başladım. Oradan, doğru insanlara doğru soruları sormama izin verilene kadar doğru avuçları yağladım ve doğru iyilikleri yaptım. Sonunda, hiç tanımamam gereken biri için birkaç iyilik yaptım, bilgi alışverişinde bulunmak şöyle dursun. Bana istediğim ismi verdi. O pisliğin Güney Bronx'taki köhne dairesine gittim." Omzunun üzerinden onlara baktı. "Bilmiyorsanız söyleyeyim, eğer başınızın çaresine bakamıyorsanız o mahalleye asla gitmemelisiniz. O orospu çocuğunu evde tek başına buldum ve onu pis mutfağında bir sandalyeye kelepçeledim. Silahımı alına dayadım ve karımın arabasına patlayıcıyı tam olarak nasıl yerleştirdiğini anlatması için onu zorladım. Saçmaladı. Özür diledi. Bana karşı kötü bir niyeti olmadığını iddia etti; sadece faili meçhul davada katil olduğunu ortaya çıkarmamı engellemek istiyordu. Ondan sonra ağlamaya ve yalvarmaya başladı. Ama bana başka bir şey söylemedi ve faydasının sonuna gelmişti. Ben de beynini uçurdum, dairesinden uzaklaştım, duş aldım ve güneşin doğmasını bekledim. Sonra aylardır ilk kez annemi aradım. Gerçekten de ölüp ölmediğini bilmiyordu. Onu görmeye gittim ve kahvaltı ettik. Özür diledim ama sorulara cevap vermeyi reddettim. Bugün hâlâ ne olduğunu bilmiyor."

Heavenly şok içinde ağzını kapattı. Ne söylemeliydi? Ne yapmalıydı? Teselli mi istiyordu? Başka bir adamı soğukkanlılıkla öldürdüğünü itiraf ettikten sonra, bunu ona verebilir miydi?

Bir düzeyde, onun sevdiklerini korumak için ne gerekiyorsa yapabileceğini her zaman biliyordu. Ne de olsa birkaç ay önce ona asıldıktan sonra Pike'ı tek yumrukta yere sermişti. Ama onu

savunuyordu. Heavenly onun cinayet işleyeceğini fark etmemişti.

Bir zamanlar intikam için avlanmış ve hapse atılmıştı. Onun bunu yapabileceğine inanmamıştı.

Seth elini yüzüne götürdü ve sessizliğin içinde konuştu. "Ertesi hafta özel dedektiflik lisansımı aldım ve işimi kurdum. Her şey yıllarca durağan kaldı." Sonunda ona döndü, yüzü sımsıkı kapalı, gözleri dikkatle boştu. "Ta ki seninle tanışana kadar. Sen beni hayata döndürdün."

Bakışları birleşti. Kaynaştılar. Elini yüzünden çekerken eli titredi. Bu adamı yakından tanıyordu; gülüşünü, öpüşünü, hoşlandığı şeyleri, alışkanlıklarını, flört etme şeklini, uyuma şeklini, düşünme şeklini biliyordu.

Ama onun itirafından sonra merak etmek zorunda kaldı... *Onu* gerçekten ne kadar iyi tanıyordu?

Yutkunurken, Heavenly sadece doğru kelimeleri değil, *herhangi bir* kelimeyi bulmakta zorlandı. Bir yandan, bu katil karısını ve oğlunu öldürdüğünde kaybettiği her şey için acı çekiyordu. Sonsuza dek yok olan zaman, sevgi ve normallik için duyduğu ıstırap onu sarsıyordu. Ama intikam için insanlığından vazgeçmişti. Hayır, onu sevinçle vermişti. Hem de iki eliyle. İki kez düşünmeden. Hiç pişmanlık duymadan bir insanı vurmuştu. Daha da kötüsü, Heavenly zamanda geriye gidebilseydi yine aynı seçimi yapacağından şüpheleniyordu.

Bir açıdan, bu onun Seth'e bakışını paramparça etti. Ona göre o her zaman asil bir koruyucuydu. Şimdi onun acımasız, vahşi tarafını görüyordu.

"Seni şok ettim." Kaşlarını kaldırarak onu yalanlaması için meydan okudu.

Heavenly bunu yapmak istemiyordu ama tıpkı onun yapacağını bildiği gibi kendini onu yargılarken buldu. Ne kadar uzun süre bakarsa, yüz ifadesi o kadar çok bir levye gibi hissediyordu, ona ne zaman verebileceğinden -ya da verip veremeyeceğinden- emin olmadığı bir kabul ve anlayışı zorlamaya çalışıyordu.

Elleri titreyerek masaya yaslandı ve ayağa kalktı. Başı dönüyordu. Kalbi küt küt atıyordu. Her an, her hareketinde Seth'in onu izlediğinin acı verici bir şekilde farkındaydı.

"Heavenly?" Beck onun yanında ayağa kalktı, temkinli ve endişeli görünüyordu.

"Bir dakikaya ihtiyacım var." İkisine de bakamıyordu. "İzninizle."

"Angel!" Seth arkasından seslendi.

Onu görmezden geldi ve titreyen elleriyle kapıyı kilitlemeden önce evin ön tarafındaki toz banyosuna daldı. Derin nefesler aldı, gözlerini kapattı ve destek için kapıya yaslandı.

Tek bir düşünce beynini tekrar tekrar yakıyordu: Seth bir insanın peşine düşmüş ve vicdan azabı duymadan onu öldürmüştü. Bu konuda nasıl hissetmesi gerekiyordu?

Öte yandan, Seth gerçeği aradığı için bir kadını ve bebeği ölüm için işaretleyen bir adamı öldürmüştü. Daha önce de öldürmüş bir adam. Tekrar öldürmesi muhtemel bir adam. İnsan hayatına çok az değer veren bir adam.

Bu onu nerede bıraktı?

Yavaşça banyonun ışığını açtı. Çok parlak ampuller yüzüne vuruyordu. Önce irkildi, sonra aynadaki görüntüsüne baktı. Solgun ve sersemlemiş görünüyordu, gözleri şoka girmiş ve büyümüştü.

Otomatik pilotta suyu açtı, sonra yüzüne biraz sıçrattı. Soğuk onu sarstı. Şokunun bir kısmı geçti. Düşünmeye başlamak zorundaydı. Hem Seth hem de Beck dışarıdaydı ve onun aklından neler geçtiğini merak ediyorlardı.

Dürüst olmak gerekirse, Heavenly bilmiyordu.

Seth'in yerinde olsaydı, bu korkunç ve tehlikeli adamın kimliğini bilseydi ne yapardı? Görünüşe göre sistem, yeni ve daha parlak cinayetleri çözmek uğruna onun suçlarını halının altına süpürmeye istekliydi. Onu parmaklıklar ardında istemesi gereken insanlar, görünüşe göre

Seth'in onu oraya koyma girişimleri. Yasal olmamasına rağmen adaletin yerini bulmasını sağlayacak cesarete sahip olduğu için ona kötü adam rolünü mü vermeliydi?

Heavenly buna hâlâ cevap veremedi.

Ya bu katilin kurbanı *onun* sevdiği biri olsaydı? Mesela babası? Yine de Seth'i failin cezasını elinden gelen her şekilde çekmesini sağladığı için kınayacak mıydı?

Bundan o kadar emin değildi.

Kapının aniden çalınmasıyla sese doğru sarsıldı. "İyi misin, küçük kız?" Beck yumuşak bir sesle sordu.

Heavenly emin değildi. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

"Biliyorum," dedi kısık bir sesle. "Ben de şok oldum. Ama Seth sanki derisinden çıkmak üzereymiş gibi volta atıyor. Sensiz dağılıyor."

Şimdi Seth'in ona neden söylemek istemediğini tam olarak anlıyordu. Onun tepkisinden korkmuştu. Onların tepkisinden korkmuştu. Onları ayırmaktan korkmuştu.

Belki de haklıydı.

Ama eğer ilerlemeyi başarırlarsa -ve eğer onun tekrar dürüst olmasını istiyorsa- onu bir canavarmış gibi dışlayamazdı.

Seth hâlâ beş parasız, aşırı stresli bir hemşirelik öğrencisinin tanıdığı olduğu zamanlarda ona gelmiş geçmiş en düşünceli hediye getiren adamdı. İlk randevuları için manzaralı bir parkta güzel bir piknik düzenleyen aynı kahramandı. Ona ilk öpücüğünü veren aynı aşıktı, onun arzuladığı türden bir tutku ve vaatle doluydu. Bunun da ötesinde, onun için endişelendiği için Kathryn ejderhasını öldürmek için o zamanlar rakibi olan Beck'le birlikte çalışmıştı. Babasının vefatından sonra onu yataktan kaldırıp hayatla yeniden yüzleşmesini sağlamış ve hem onun töreni için şık görünmesini hem de son vedasının onurlu olmasını sağlamıştı. Sonra, kararsızlık ve kederin üstesinden geldiğinde babasının küllerini serpmesine yardım etmek için dağları yerinden oynatmıştı.

Seth Cooper değer veren, merhametli ve sevdikleri için her şeyi yapabilecek bir adamdı.

Hayatını adadığı kadının ve birlikte yarattıkları çocuğun intikamını aldığı için onu kınamalı mıydı?

Heavenly iç çekti. Anlamadığı şey şiddetin kendisiydi. Öldürmekten zevk alıyordu ve bu konuda hiç çekinmiyordu. Ama onun dünyasında hiç yaşamamıştı. Yine de *onunla* birlikte yaşamıştı. Seth'in geçmişi geride bırakıp yoluna devam etmek istemesini... ama adaletin yerini bulmasını sağlamadan hayatının o bölümünden ayrılamamasını bir dereceye kadar anlıyordu.

Sonra Beck'le birlikte, kirayı sırtından ödemesini isteyen ev sahibini nasıl dövdüklerini hatırladı. Ve fark etti... Seth, sıra sevdiklerine gelene kadar kavganın peşinden gitmemişti. O zaman da ne ürkmüş ne de geri adım atmıştı. Yarın bir avcının kurbanı olursa, Seth'in bir an bile arkasına yaslanıp başkalarının uygun cezanın verilmesini sağlamasına izin vereceğini düşünüyor muydu?

Hayır.

Meseleyi kendi ellerine alacaktı. Ve eğer adamı seviyorsa, onun hakkında bunu kabul etmesi gerekmez miydi?

Evet.

Derin bir nefes alarak kapı koluna uzandı, Seth'le yüzleşmeye ve bundan sonra aralarında ne olması gerektiğine karar vermeye kararlıydı.

Seth mutfakta tezgâhtan masaya ve tekrar masaya doğru ilerlerken kıpırdanmamaya çalıştı. Birkaç adım ötedeki adaya yaslanmış olan Beck'in kendisini izlediğinin farkındaydı. Bakıyordu. İnceliyordu. Yargılıyor muydu? Evet,

Muhtemelen. Heavenly'nin kesinlikle vardı.

Şok olduğundan değil. Onu suçladığından da değil. Tam da bu yüzden ona çirkin gerçeği söylemekten kaçınmıştı. Cerrah bugünlerde hastanelerde arka sokaklardan çok daha fazla zaman geçiriyor olabilirdi ama ergenliğinin bir kısmını Vegas'ta sokaklarda yaşamıştı. Satır aralarını okuyamayacak kadar zekiydi. Eğer daha önce anlamamışsa, büyük sadist durumu birkaç dakika düşününce hikâyede boşluklar olduğunu fark edecek ve sorular sormaya başlayacaktı.

Seth nefesinin altından küfretti. Geçmişinin kimsenin bilmesine gerek olmayan kısımları vardı. Sonunda sessizliğe daha fazla dayanamadı. "Ne dedi o?"

"Fazla değil. Düşünüyor. Orada anlattığınız her şey... onun için çok fazlaydı."

Elbette öyleydi. Heavenly'nin dünyasında insanlar iyiydi. Herkes iyi niyetliydi. Büyüdüğü Bayfield, Wisconsin'de bu muhtemelen doğrudu. Mucizevi bir şekilde şiddet veya suçtan zarar görmeden kalmayı başardığı Los Angeles gettosunda yaşadığı birkaç ay dışında, bildiği tek şey sağlıklı yetiştirilme tarzıydı. Onun için New York çok farklıydı, özellikle de intikam için her şeyi yapmaya hazır eski bir polis olarak. Suçlular, doğru fiyat karşılığında yardım etmek için her yerden çıkıyordu. Ve o zamana kadar Seth kanunları pek umursamamıştı.

"Buraya gelmemeliydim."

Beck'in gözleri kısıldı. "Yani bizden vazgeçmiş olsaydın daha mı iyi olurdu?" Seth kaşlarını çatı. "Şu anda benden dehşete düşmüş durumda."

Beck, "İşlem yapıyor," diye düzeltti.

Hayır, çok önemli bir karar veriyordu. "Bir katille yaşayıp yaşayamayacağına karar vermeye çalışıyor." Cerrah lafı dolandırmadı. "Evet."

Volta atmaya devam ederken Seth'in göğsünden sert bir nefes çıktı. Sonra aklına başka bir şey geldi ve Beck'i başka bir bakışla kıstırdı. "Her gün hayat kurtardığın gerçeğine rağmen, yaptığım şey seni rahatsız etmiyor mu?"

Beck tereddüt etmedi. "Hayır. Ama dürüst olalım. Ailenin katilini o kadar kolay öldürmedin. İçeri girip on dakikalık bir sorgulama yaptıktan sonra beynini uçurup sonra da kapıdan ısıklık çalarak çıkmış olamazsın."

Tam da Seth'in şüphelendiği gibi, doktor onun içini gördü.

"Yapmadım." "Cevaplar için ona ne kadar işkence ettiniz?"

Seth tereddüt etti, sonra başını salladı. Gerçekler onu iyi bir yere götüremezdi. "Bunun ne önemi var ki?" Beck omuz silkti. "Eğer onu yirmi dört saatten kısa bir sürede öldürürsen, hayal kırıklığına uğrarım."

Hipokrat Yemini'ne rağmen doktorun kana susamış olduğunu tahmin etmeliydi. "Dört günden iki saat eksik."

Ve katilin derisini katman katman soymaya başladığında, Silas Nichols sonunda yaptığı her şeyi itiraf etmişti.

"Sonrasında nasıl hissettin?"

Heavenly'nin evin öbür ucundan gelen sorusuyla irkildi. Tuvaletin hemen dışında durmuş, iri ve kararsız gözlerle ona bakıyordu. Kahretsin, itirafını duymuştu.

Seth aralarındaki boşluğu bir an önce geçip onu kollarına almamak için kendini zor tuttu. Bunun yerine yutkundu ve kendini dürüst olmaya zorladı. "Bitkin. Bomboş. Ruhsuz."

Dudağını ısırdı. "Ama yine yaparsın değil mi?"

"Evet." Tereddüt etmedi ve kaçamak cevaplar vermedi. İkisinin de ona bir yararı olmazdı. Ona gerçeği söylemekten ne kadar nefret etse de, buraya kadar gelmişti. Ona vermeye cesaret edebildiği kadarını hak ediyordu.

"Anlıyorum."

"Bana ne düşündüğünü söyle," dedi bağırsakları düğümlenirken ve dünyası parçalanırken başarabileceği en yumuşak sesle.

"Mantiken, senin tehlikeli bir adam olduğunu biliyorum. Sanırım her zaman bir şekilde biliyordum. Ama ayrıntılar..."

Onun hassas kalbi için çok fazlaydı. Başka biri nasıl olunur bilmiyordu. "Özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Öte yandan, trajik bir şey yaşadın. Elbette bu seni etkiledi. Hatta intikam almayı göreviniz olarak gördüğünüzden şüpheleniyorum."

"Yaptım." Onun bilebileceğinden çok daha fazla nedenden ötürü. "Önem verdiğin kişilerle ilgilenmenin bir başka yolu." Nereye varmaya çalışıyordu? "Evet."

"Beni seviyor musun, Seth? Gerçekten mi?" Heavenly çok savunmasız görünüyordu, bir düzine metre ötede duruyordu, parmakları sanki cevaptan korkuyormuş gibi önünde kenetlenmişti.

Geçmiş hakkında konuşmak içini dondurmuş olsa da, kadının sözlerindeki belirsizlik kalbini eritti. "Hiçbir fikrin yok. Sanırım tanıştığımız andan beri sana aşığım."

Nefes verdi, bastırdığı nefesi serbest bıraktı, sonra Beck'e baktı. "Söyleyeceğin bir şey var mı?"

"İtirazlar? Endişeler?" Cerrah başını salladı. "Hayır. Onun yerinde olsaydım, muhtemelen çok benzer bir şey yaptı."

"Biz erkeğiz," diye eklemek zorunda hissetti Seth kendini.

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, bunun ona hiçbir şey açıklamayabileceğini fark etti. Ama saniyeler sonra, onu hafife aldığını kanıtladı.

"Siz koruyucusunuz," diye mırıldandı.

"Evet," diye aceleyle kabul etti, bu gerçeği kavradığı için gülünç bir şekilde minnettardı. "Biliyorum."

Ama hâlâ tereddüt ediyordu ve Seth bunun nedenini anlamaya çalıştı. "Autumn karım olduğu için onun için her şeyi yapacağımı düşünüyorsan, anlamıyorsun demektir."

"Ne demek istiyorsun?" Heavenly başını eğdi, solgun bukleleri omuzlarından çıplak kollarına doğru kayıyordu.

Güneş pencerelerden içeri süzülüyor, onu her zaman çağırdığı melek gibi aydınlatıyordu. Yumruklarını sıktı ve yere geçme, onu kollarına alma ve bedenini kendi bedeninin altına sokma isteğini bastırdı, ta ki ona şimdi ve her zaman ona ait olduğunu mümkün olan en kapsamlı ve zevkli yollarla hatırlatana kadar.

"Seni daha çok seviyorum." Kızın nefesi kesilince devam etti. "Bunu söylemek çok kötü bir şey gibi geliyor. Ama Autumn ve benim sorunlarımız vardı. Lisede tanıştık. Tanıdığım tek erkek bendim. Bazı açılardan, babasının gözetiminden benim gözetimime geçti."

O da her şeyi içine çekmişti. Birbirlerine uyum sağlamışlardı çünkü kız karar vermekten hoşlanmıyordu ve düzene önem veriyordu. Onun üzerinde tam kontrol sahibi olmaktan zevk alıyordu... ilk başta. Ama Tristan'ın doğumundan önce bile, onun günlük bakımının ağırlığı onu tüketmeye başlamıştı. Onu rahatlatmak için elinden geleni yapmıştı ama Tristan sadece ağlamış, suçluluk duymuş ve onu artık sevmemekle suçlamıştı. Bu tür her kavgadan sonra, kaçınılmaz olarak

kölesinin efendisi olmaya devam etmiş ve ona korkularının doğru olmadığına dair güvence vermişti. Ama yalan söylüyordu ve içten içe ikisi de bunu biliyordu. Kırılma noktası yaklaşıyordu. Tristan geçici bir yara bandı, Autumn'un tam anlamıyla büyümesi için umduğu bir araçtı.

yetişkin rolü. Onun yerine, görevin ağırlığı altında ezilmişti. O da öyle.

Birlikte tam bir felaket olmuşlardı.

Heavenly titreyen elini ağzına götürdü. "Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Seni güvende tutmak için yapmayacağım şey yok." Aralarındaki mesafeye bir an daha dayanamadı. Ona doğru koştu, sert parmaklarını yumuşak omuzlarına doladı ve vücudunu kendi vücuduna doğru çekti, onun gerilme şeklini görmezden geldi. "Senin için dünyanın öbür ucuna bile giderim. Ve eğer biri sana dokunmaya cüret ederse, Autumn ve Tristan'ın sonunu getiren o orospu çocuğuna yaptığım şey bir çizik gibi görünecek."

"Onları öldürebilirsin." Heavenly'nin sesi şok olmuş gibiydi ama bu bir soru değildi. O biliyordu.

Aksini iddia etmedi, sadece başını salladı. Artık sırrı açığa çıktığına göre, onun korunması konusunda da net olabilirdi. Kime aşık olduğunu iddia ettiğini tam olarak bilmesi onun için daha iyiydi. "O kadar korkunç bir şekilde ki, en azılı suçlu bile bunu fısıldamaya korkar."

Gözleri büyüdü. "Beni korkutuyorsun."

"Özür dilerim. Niyetim bu değildi. Nazik olabileceğimi biliyorsun. Seni yumuşak ve tatlı bir şekilde sevebilirim, ihtiyacın olan her şekilde. Olan her şey geçmişte kaldı. Yıllar önceydi."

"Ama o parçanız hala yaşıyor ve yüzeyinizin altında kaynıyor."

Seth onu yalanlayamadı. Onun yerine, yardım için omzunun üzerinden Beck'e baktı.

"Başka türlü davranmıyor." Cerrah adadan uzaklaştı ve onlara doğru ilerledi. "Sadece onun için şiddetten daha fazlası olduğunu söylüyor. Ve siz de bunu biliyorsunuz. Buraya gelin."

Beck ellerini kızın beline dolayıp onu tuttuğu yerden çekmeye çalıştığında Seth direndi ve doktoru uyaran bir bakışla kıstırdı. Beck onun bakışlarını karşıladı, gözleri sakinlik doluydu. Güven istiyorlardı. Seth tereddüt etti, sonra onu cerrahın bakımına bıraktı. Heavenly nefes verdi ve Beck onu göğsüne yasladığında rahatladı.

Sonra kolunu kızın ortasına doladı ve başını eğerek dudaklarıyla kulağının kabuğunu okşadı.

"Bana güveniyor musun?"

"Evet." Cevabı kararlı ve emin geliyordu.

Seth cerrahın Heavenly'ye ona güvenip güvenmediğini sormamasını umuyordu. Bugün itiraf ettiği her şeyden sonra cevabı biliyordu ve korkunç gerçeği duymak istemiyordu. "Beck-"

"Sorun yok," diye ısrar etti, yüzünde ona çenesini kapamasını söyleyen bir ifade vardı.

Ona ters gelse de Seth bunu yaptı. Heavenly'nin gözünde doktor ahlaki açıdan üstündü. "Seni hiç yanlış yönlendirdim mi?" Beck ona sordu.

"Hayır," diye itiraf etti Heavenly.

"Seni hiç incittim mi?" Ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Sen istemediğin sürece."

"Hayır."

"Sana sadece senin için en iyisini istediğimi gösterdim mi?"

Titrek bir nefes verdi. "Evet."

"Öyle," diye kabul etti Beck. "Her zaman güveneceğim. Bana güvendiğini söylemiştin, küçük kız." "Güveniyorum."

"Güzel. Seth'e güveniyorum. Ona hayatım pahasına güveniyorum. Ve dünyamdaki en önemli şey konusunda ona güveniyorum." Dudaklarını Seth'in boynunda gezdirdi ve neşeli güneş elbisesinin askısını kolundan aşağı okşarken dudaklarını omzunda gezdirdi. Sonra bu işlemi diğer askıyla tekrarladı ve elbisesini göğüslerine yapışmış halde bıraktı. "Senin konusunda ona güveniyorum."

Heavenly'nin nefesi kesildi. "Beck-"

"Şşş." Saçlarını ensesinden kaldırdı ve dalga yığını bir omzuna yerleştirdi,

Ense kökünü çıplak ve adamın dudaklarına karşı savunmasız bıraktı. "Güveninizin yersiz olmadığını kanıtlamamıza izin verin."

Sözcükler Beck'in ağzından henüz çıkmıştı ki Beck elbisesini çekiştirdi ve göğüsleri serbest kaldı, çıplak ve esnekti, üstlerinde Seth'i ihtiyatı elden bırakmaya teşvik eden sert dut uçları vardı. Ama kendini tuttu, bakışları kızın solgun teninde ve güzel, tanıdık kıvrımlarında yanarak ilerliyordu.

Neyse ki itiraz etmedi. Aslında, nefes alış verişindeki artış tahrik olduğunu gösteriyordu.

Beck'in bir sonraki hamlesini beklerken Seth'in damarlarında lav akıyordu. Çok geçmeden doktor parmak uçlarını Beck'in omzunun üstünden geçirdi, sonra köprücük kemiklerinin üzerinden süzüldü, sonra yavaşça aşağıya, aşağıya, meme ucunun hemen yanına indi, göğüs dekoltesine çok yakın bir yerden sıyrıldı ve altından geçerek göğsünün tamamını avucunun içine aldı.

Heavenly onun dokunuşunu içine çekti, teni elini doldurdu. Hassas ucunu parmakladı. Gözleri kayarak kapanırken nefes verisi titremeye başladı. Mutluluk belirsizliğini yıkadı.

"Bu nasıl bir his?" Beck sordu.

"İyi," diye nefes nefese itiraf etti.

"Başını omzuma yasla. Aynen böyle," diye övdü kız uyduğunda. "Gözlerini kapalı tut. Sadece hislere dikkat et, başka bir şeye değil. Bunu benim için yapabilir misin, çünkü bana güveniyorsun? Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Muhtemelen Beck'in ona dokunan tek kişi olmayacağını bildiği için tereddüt etti. Sonunda dudağını ısırıldı ve başını salladı. "Evet."

"Aferin kızıma." Diğer göğsünü avuçladı, sonra parmaklarıyla uçlarını kopardı, meme uçlarını daha da sertleştirdi. "Güvenli kelimen nedir?"

"Özgürlük," diye nefes aldı.

"Doğru," diye mırıldandı, sesi tereyağ gibiydi.

Onları izlemek çok tahrik ediciydi ama Seth Heavenly'ye dokunmak, onun sadece vahşi koruyucusu değil, aynı zamanda sevgilisi olduğunu yeniden doğrulamak için daha da fazla ölüyordu.

Görünüşe göre Beck de aynı fikirdeydi çünkü Seth'e başını sallayarak yaklaşmasını işaret etti.

Zorlukla bekleyebildi. Heavenly'nin önü bir büfe gibi yarı açıktı ama onun kendisine tamamen açılmasını istiyordu. Onu neredeyse geri çevirdikten sonra, izin vereceği her şekilde, olabildiğince derin bir şekilde tekrar içine girmeye hevesliydi.

Ama Seth kendini sabırlı olmaya zorladı. Eğer ona saldırırsa, kadın tereddüt edebilir ya da güvenli bir şekilde konuşabilirdi.

Ağzını kızın kalkık dudaklarının üzerine yerleştirmek, ellerini kızın göğüsleriyle doldurmak ve onu tüketmek yerine, bir adım daha yaklaşarak kızın vücut ısınısını hissetmesine izin verdi, daha fazlasını değil.

Nefes alış verisi yalpaladı. Kirpikleri titreyerek açıldı.

"Beck sana gözlerini kapalı tutmanı söylemedi mi?" Seth onu

düzeltilti. "Evet." Gözlerini hemen tekrar kapattı.

Ama Beck'in avucundaki meme uçlarının daha da sertleşmesinden ve nefes alış verişlerinin daha da kesik kesik olmasından da anlaşılacağı üzere, onun nefis bir şekilde farkındaydı.

"Güzel," diye övdü Seth.

Sonra kalçalarını ellerinin arasına aldı ve elbisesini çekti. İnce giysi kalçalarından aşağı süzülüp yere düşmeden önce dizlerini sıyrırken nefesini tuttu.

Üzerinde kadınsı filaj desenli, dantel süslemeli ve küçük pembe bir fiyonk bulunan küçük, şeffaf beyaz külottan başka bir şey olmadan titreyerek adamın önünde durdu.

Seth yutkundu. "Çok güzelsin."

"Bana ne yapacaksın?"

Sesi endişeli geliyordu ve adam ona dürüstçe nasıl cevap vereceğine karar vermeye çalıştı.

onu rahatlatı.ı.

Beck araya girdi. "Durun. Sen bana güveniyorsun, ben de ona güveniyorum. Güvenli bir kelimen var. Onu kullanmak istemediğin sürece sana ne isterse yapar. Anlıyor musun, küçük kız?"

Nefes alış veriş i giderek düzensizleşti. Meme uçları daha da sertleşti. Göğsü yeni bir pembe renk sıçramasıyla kızardı. Seth şu anda onun amına dokunsa sıırıslıkam olacağına bahse girerdi.

Vay anasını. Bu onun sapık kalbini heyecanlandırmaya yetecek kadar bükülmüş tü; bunda şaşılacak bir şey yoktu. Ama onu da mı tahrik ediyordu?

"Evet, efendim."

Fısıltısı Seth'in içinden geçti. Oh,

çok açıktı.

"Mükemmel," diye mırıldandı Beck onun kulağına, sonra da Seth'e doğru küçük bir dürtme hareketi yaptı. "Şimdi onunla birlikte yukarı çık."

Heavenly gergin bir an boyunca Beck'le onun arasında, kimsenin olmadığı bir yerde durdu. Yavaşça gözlerini açtı. Neredeyse bir alçakgönüllölük refleksiymiş gibi elleriyle kendini örtmeye çalışırken koyu, genişleyen bir maviydi ama Seth bileklerini kavradı ve etini gizlemesini engelleyecek kadar baskı uyguladı.

"Sana kendini sakla demedim," diye azarladı Beck, eğilip kızın atılmış elbisesini aldı ve koluna doladı. "Sana onunla yukarı çıkmanı söyledim. Dışarıda güvende misin?"

"Hayır, efendim."

"O zaman neden hâlâ orada dikiliyorsun?" Beck arkasını döndü ve muhtemelen Zach'i kontrol etmek için alt kata yöneldi.

Heavenly ile yalnızdı.

Sertçe yutkundu ve titreyen elini ona uzattı. Sikerim

böyle iş i.

Seth eğildi ve onu kollarının arasına aldı. Öpücüğüyle onun küçük şaşkınlığını yutmamak için elinden geleni yaptı. Bunun yerine, yatak odalarına ulaşana kadar merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Sonra onu yatağın hemen yanına ayaklarının üzerine yerleştirdi ve kapıya giden yolu kapatarak gidebileceğı sadece iki yer olmasını sağladı: yatağı ya da onun kollarına. İkisi de iş ine geliyordu.

"Tanrım, beni tanıyorsun," diye hatırlattı ciddiyetle.

Kız onun bakışlarını şüpheyle karşıladı. "Tanıdığımı sanıyordum."

"Hâlâ biliyorsun. Ben geçen Aralık ayında tanıştığın adamım. Hâlâ aşık olduğun adamım. Yanına taşındığın adamım. Vücuduna girmesine izin verdiğin iki erkekten biriyim."

Gözlerini kapattı. "Kafamın içinde, bunların hepsini biliyorum."

"Kalbini hatırlatmama izin ver." Kadının omuzlarını kavradı, onu kendine doğru çekti, kavurucu mavi bakışlarının içine düştü ve ağzını aldı.

Bir an için sertleşti ve karşı koydu, ama adam devam etti, dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi, ta ki yavaşça, azar azar, kadın onun altında yumuşayıp ona yapışana kadar.

Seth'in ona ihtiyacı vardı; onunla birlikte olmaya, onun tadına bakmaya, onun üstüne çıkmaya, onu yağmalamaya. Sabırlı davranarak onu yavaş yavaş, uyuşturan öpücöklere boğdu. Sonunda Seth'i kucakladı, kollarını boynuna doladı ve Seth'in vücudunun her santimini onunkine bastırmasına izin verdi.

Merdivenlerden gelen ayak sesleri Seth'i Beck'in onlara doğru geldiğı konusunda uyardı. Heavenly geri çekilmek üzereyken Seth onu sıkıca tuttu, dudaklarına kilitlendi ve şekerlenmiş ağzının girintilerini tadana kadar kendi dudaklarıyla aralarını açtı.

"Bu umut verici bir gelişme," diye övdü Beck, tişörtünü çıkarırken yaklaşıarak. "Be

"İyi bir kız ol ve Seth'in ceketini çıkar."

Dudaklarını çekip kirpiklerini kaldırarak ateşli gözlerle Seth'e baktığında, Seth'in içinde elektrik çarptı.

Ama Beck'in buna tahammülü yoktu. "Onu öpmeyi bırakmanı söyledim mi?"

Heavenly şaşkınlıkla dudaklarını aralayarak doktorun tarafına döndü.

"Hayır, ama ben-" "Düşünmedin mi?" diye araya girdi. "Ona ağzını ver ve ceketini çıkar."

Ve aynen böyle, nefes alış veriş i yeniden düzensizleşti. Seth nabzın boynunda dalgalanışını ve atışını izledi.

Onu vücuduna doğru çekti ve dudaklarının yanından geçti, dili her köşede gezindi ve kadın onun karşısında eriyene kadar devam etti. Sanki tek başına sallanan bacaklarını dik tutabilirmiş gibi parmakları takım elbisesinin yakalarına yapıştı.

Beck onun arkasına sıkıştı ve ciddiymiş gibi kalçalarını kavradı. "Sana son kez söylüyorum. Paltonu çıkar."

Saniyeler sonra Seth'in yakalarını bıraktı ve ceket omuzlarından sıyırdı. Ceket yere düşene kadar yuvarlandı ve kıpırdandı. Böylesine pahalı bir takım elbiseyi kırıştırmaktan nefret ediyordu ve Hugo Boss'u orada bırakmak onun OKB doğasına aykırıydı ama Heavenly çok daha önemliydi. Tanrı kuru temizlemecileri boşuna icat etmemişti.

Birden, iyi kalpli doktorun ellerinin vücudunda aşağı yukarı gezindiğini hissetti. Bir gözünü araladı ve adamın dudaklarını tekrar kulağında gördü. "Güzel. Sırada gömlek var. Çabuk ol."

Aralarında ürperdi.

Seth'in normalde alkışlayacağı gibi, içgüdüsel olarak komuta sözlü olarak cevap vermek istediği açıktı ama Seth onun ağzını konuşmak için çok fazla meşgul tuttu ve dudaklarını tekrar tekrar kendi dudaklarının altında ezdi. Ona teslim oldu, ona açıldı, nerede ve ne isterse ona izin verdi. Baş döndürücüydü.

Gömleğinin düğmelerini el yordamıyla çözdü, sonra manşetlerindeki düğmeleri çözerken giysiyi vücudundan kaydırды. Kolalı pamuk yere, unutulmuş ceketin yanına düştü.

Artık ikisinin de belden yukarısı çıplaktı ve adam onu tutarak sıcak göğüsleri çıplak tenine değene kadar kendine çekti. Bu temas karşısında ikisi de inledi.

Seth iri elleriyle kızın narin çenesini kavradı, başını kızınkinin üzerine eğdi ve artık yumuşamış olan dudaklarını yutmak için aşağıya indi. Neredeyse tekrar onun olmuştu...

Beck onun arkasında, giysilerinin geri kalanını bıraktı, sonra dikkatini ona çevirdi, iç çamaşırını kalçalarından sıyırıp yere çekerken vücudunun aşağısına doğru öpücükler kondurdu. "Dışarı çık."

Otomatik olarak öyle yaptı. Beck küçük giysiyi çekip çıkardı ve gülümseyerek havaya kaldırdı.

Heavenly'nin amının tatlı baharatı hemen Seth'in burnuna çarptı ve içindeki tüm vahşi içgüdüleri tetikledi. Kendini kontrol etme ve açlığını geri çevirme çabasıyla titredi.

"Güzel," diye övdü Beck, sonra sanki Seth'in sınırına ulaştığını bir şekilde biliyormuş gibi onu göğsüne yasladı. Sonra kızın göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve kulağına tekrar mırıldanırken uçlarını sıktı. "İyi gidiyorsun. Sanırım Seth'in o güzel ağzını öpmesi hoşuna gitti."

"Şişmiş," dedi doktora.

Ve öyleydi. Dudakları dolgun, pembe ve çok çekiciydi.

"Bildiğim iyi oldu. Bakalım ağzınla başka neleri şışirebiliyorsun, değil mi?" Beck, Heavenly'yi de yanına alarak yatağa geri otururken ona kurt gibi bir sırıtış gönderdi. Heavenly'nin dolgun poposunu bacaklarının arasına yerleştirdi ve sırtını ona yaslayana kadar saçlarını çekti.

Bu hareket, göğüslerini ve etli pembe dut meme uçlarını havaya, tam ona doğru itti. Tanrı,

bu kadar sapkın ve sinsi olduğu için o orospu çocuğunu korusun.

Doktor kızın boynuna aşağı yukarı alaycı öpücükler kondurdu. "Seth?"

Siktir, evet.

Heavenly'nin açılmış kalçalarının arasına bir dizini koyarak kendini yatağa bıraktı, ellerini kalçaların iki yanına koydu ve kadifemsi göğüslerini öptü, dudaklarını yanlardan geçirdi ve şimdi dokunması için yalvaran bıçak gibi noktalara doğru dilini gezdirdi.

Hiçbir şey Heavenly'nin gözlerinin kayarak kapanmasından ve sırtının davetkâr bir şekilde eğilmesinden daha tatlı olamazdı.

İçindeki yıkıcı bir parça onu beklettiği gibi onu da bekletmek istiyordu ama oyun oynamak için fazla çaresizdi. Bunun yerine, onun teklifinin üzerine atladı, açgözlü bir açlıkla meme uçlarına yapıştı ve onun nefesini kesti. Doktor da ona yardım etti, kızın lobunu ısırdı ve kulağına sıcak bir nefes verdi.

Heavenly inledi.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Beck hırladı. "Ağzının üzerinde olması hoşuna gidiyor mu? Seni derinlemesine emmesi ve sana zevk vermesi hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye nefes aldı.

"O da neydi? Seni duyamıyorum."

"Evet!" Ağlaması yalvaran yumuşak bir hıçkırıktı.

"Bunlar senin meme uçların mı yoksa benim mi?" Beck ona sordu. "Senin."

"Bu doğru. Daha fazla kemer. Onları Seth'e ver. İsteddiği her şeyi ağzına aldığından emin ol. Anladın mı?"

"Evet, efendim," diye
soluk soluğa bağırdı. Bu
Seth'i daha da tahrik etti.

Bir göğüsten diğerine geçti, ısırdı, tırmıkladı ve çekiştirdi. Sözüne sadık kalarak omuzlarını geriye çekti ve onu bekleyen ağzına doğru kaldırdı, istekliliğiyle onu yaktı. Beyninin bir köşesi ona sadece Beck'i memnun ettiğini söylemeye çalıştı ama o daha iyisini biliyordu. O da Beck'i istiyordu. Ve kollarını ona doladığında, parmaklarını saçlarında gezdirerek onu kızaran, şişen meme uçlarında tutmaya çalıştığında, Seth buna ikna oldu.

Aralarında, huzursuzca yer değiştirmeye başladı, küçük ihtiyaç iniltileri çıkardı. Seth bu sesleri yutmaktan ve kızın sert noktalarını acımasızca çimdiklemekten kendini alamadı. Bir an için kız gerildi ve Seth çok ileri gittiğinden endişelendi ama kız onun kollarında çılgına döndü, kıvranıyor ve daha fazlası için inliyordu.

"Onun seni yiyip bitirmesini izliyorum," diye mırıldandı Beck içten içe. "Kendini ona verdiğini görmek çok tahrik edici. Ama ben açgözlüyüm. Daha fazlasını istiyorum. Teslim olmanı istiyorum. Bacaklarını onun için aç, küçük kız."

Küçük bir mızızlanmayla razı oldu ve Seth geri çekilerek gözlerini şimdiye kadar gördüğü en güzel, parıldayan solgun amcığa dikti. Şu anda onun amcığına koymak istediği tek şey bu değildi. Ağzı sulandı.

"İyi dedektifin size hatırlatması gerektiğini düşündüğüm çok özel bir yeteneği var."

Isı Seth'in kan dolaşımını bir fırın gibi yaktı. Lanet olsun, sanki doktor onun aklını okuyabiliyordu.

Sonra Beck'i düşünmeyi bırakıp yatağın yanında yere diz çöktü, Heavenly'nin kalçalarını elleriyle kavradı ve onu kenara çekti. Seth ağzını kızın ıslak kıvrımlarına dayadığında kızın feryadı uzun, işkence dolu bir iniltiye dönüştü. Onunla alay ederek ya da tadına bakarak zaman kaybetmeye

zahmet etmedi. Onu içine çekti, sert klitorisini çekti ve vahşice dilledi.

Saniyeler içinde yorganı yumrukluyor, Beck'i pençeliyor ve merhamet için inliyordu. Seth'in hiç merhameti yoktu, özellikle de kızın tadı tat alma tomurcuklarına çarptıktan sonra. Kadının diline sahip olmak, Beck'e boşalmak gibi bir şeydi.

Eve. O anda, eve, onlara, ona, buna dönmeyi gerçekten düşünürken ne halt ettiğini bilmiyordu. Bu ikisi olmadan yaşayamazdı. Heavenly onun için mükemmel bir kadındı ve Beck onun zevkine neden olabilecek en iyi ortak olduğunu kanıtlıyordu.

"Beck," diye yalvardı ona. "Beck..."

"Bana yalvarma. Amındaki benim ağzım değil. Onun ağzı. Ne istiyorsan ondan iste."

Tereddüt etti, yalvarmaya pek de istekli olmadığı orgazm için acı çektiğini tahmin etmesini ister gibi dilinin üzerinde kıpırdandı.

Evet, o böyle çalışmazdı.

"Konuşmaya başlasan iyi olur, meleğim," diye alay etti, kasıtlı olarak yavaş, sinir bozucu vuruşlarla küçük çakıllı klitorisini parmakladı.

"Daha fazla."

Alaycı dairelerini hızlandırdı... ama kızın dönüp daha yüksek sesle haykırmasından başka bir şey yapacak kadar değil. "Ne için? Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Dudağını ısırdı, adam vuruşunun hızını artırıp onu daha da yukarı kaldırırken pantolonunun sesi duyulabiliyordu. "Biliyorsun."

"İstiyorum, ama eğer istiyorsan, bunun için yalvarmalısın."

Heavenly sanki kendisini saran zevkin etkisinden kurtulup nefes alabileceğini düşünüyormuş gibi, üç kez sinirli bir şekilde nefes verdi. Seth bunu yapamayacağından emin oldu.

"Lütfen."

"Lütfen ne?" diye sordu.

Kız hemen cevap vermedi ve adam ağzını tekrar kızın üzerine kapattı, bu sefer kızla oynuyordu, diliyle kıza saldırıyor ve kız bilinçsizce bacaklarını daha geniş açıp parmaklarını adamın saçlarına geçirerek onu amına bastırana kadar geri çekiliyordu.

Ama hâlâ ona duymak istediği sözleri söylememişti ve o da ona herhangi bir ödün vermek niyetinde değildi.

Seth yerinden kalktı ve kızın amını araladı, şişmiş düğmesinin üzerinde sert ve sıcak nefes aldı. "Lütfen ne?"

Heavenly yine dudağını ısırdı, kıvranıyor ve mücadele ediyordu. "Bırak geleyim."

"Hayır, sana izin vermeyeceğim. Seni *zorlayacağım*. Ama bana güzelce yalvarman gerek." Serbest kalmasını sağlamadan önce ona zevk verdiğini kabul etmesi gerekiyordu. "Gözyaşları yardımcı olacaktır."

Ve eğer fazladan teşvike ihtiyacı varsa, eğildi ve dilini tekrar yarığına soktu, sularını yalarken inledi. Onun en hassas noktalarını hedef aldı, nefes nefese kalana ve oflayana kadar klitorisinin üzerinde durdu... ve teslim oldu. "Lütfen beni boşalt. Lütfen..."

"Çok güzel yalvarıyorsun küçük kız," diye mırıldandı Beck, kızın göğüslerini avucunun içine alıp meme uçlarını sıkarken. "Sikimi ağrıtıyorsun."

"Lütfen!"

"Evet, biliyorum. Ama ağzı o amcığın üzerinde olan Seth. Hatırlat bana... O kime ait?"

"Sen," diye feryat etti.

"Ve bu gece, bunu ona verdim. Orgazmı ne zaman hak edeceğinize -ya da hak edip etmeyeceğinize- sadece o karar verir."

Buna karşılık ağladı ve kıvrandı, çaresiz, yalvaran gözlerle Seth'e baktı. Seth onun sessiz yalvarışlarını vücudunun her köşesinde hissetti. Ama bu yeterli değildi. Bunu hak etmiyor olabilirdi ama onun kendisini Dominant'ı olarak kabul etmesine ihtiyacı vardı. Onun mutlak teslimiyetine ihtiyacı vardı. Sadece bu, onları tekrar bir araya getirmesine yardımcı olabilirdi.

İki küt parmağıyla onu mızrakladı, derinlere daldı, kızın nefesinin kesilmesinden ve kenetlenmesinden zevk aldı.

şışmış dokuları adamın davetsiz misafirlerinin etrafını sarıyor ve kalçalarını döndürerek yalvarıyordu.

Yavaşça, bir eliyle klitorisinin hemen arkasındaki o noktayı uyardı. Diğer eliyle ensesindeki saçları tuttu ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Eğer bu orgazmı istiyorsan, bunu benden ve sadece benden alacaksın. Bunun için bana yalvar."

Heavenly onun bakışlarının içine düştü, nefesleri sertleşti, yanakları kızardı. Terler saç çizgisini kaplamıştı. Boynu terle ıslanmıştı. Göğüslerinin arasından ter damlıyordu. Onunla ilgili her şey, vücudunun ona verebileceği şeye ne kadar çok ihtiyacı olduğunu haykırıyordu ama zihni de buna uymak zorundaydı. Bunu ona zorla yaptıramazdı.

"Angel." Dudaklarını onunkilere bastırdı. "Bizimle savaşmayı bırak. Seni her şeyden çok seviyorum. Ve özür dilerim."

O zaman gözleri yaşlarla doldu. Damlalar şakaklarına doğru akarken gözlerini kapattı ve yüzü aşk, yüceltme ve -sonunda- teslimiyet arasında bir şeyle yumuşadı. Sonra ağzını onunkine doğru kaldırdı ve dudaklarına fısıldadı: "Ben de seni seviyorum. Özür dilerim. Beni boşalt, Seth. Lütfen..."

İçinden rahatlama akıyordu. Sonunda yeniden mutlu ve bütün olabilirlerdi, umarım sonsuza dek. "Memnuniyetle."

Bir an bile kaybetmeden bacaklarının arasındaki ıslak sıcağa doğru eğildi ve parmaklarıyla onun derinliklerine işkence ederken diliyle onu içine çekti. Hemen nefesi kesildi. Beck öpücüğüyle sesi bastırdı, başparmaklarıyla uçlarını okşayarak göğüslerini okşarken dudaklarını tekrar tekrar aldı.

Tekrar onlarla birlikte olmak, onun aralarında olmasıyla ilgili her şey doğru geliyordu. Burası onun ait olduğu yerdı. Burada olmaktan ve yeniden kabul görmekten duyduğu rahatlama çok önemliydi. Heavenly ve Beck onu bırakıp gitmiş olsalardı, Seth hayatına nasıl devam edeceğini bilmiyordu, özellikle de kendi aptallığı yüzünden gitmiş olsalardı.

Ama o anın mükemmelliği, onu kıvrana kadar, teni her yerinden kızarana kadar yükseltmeyi daha da tatlı hale getirdi. Yanakları daha da pembe oldu. Çığlıkları daha da yükseldi. Çaresizliği içgüdüsel oldu. Kadının ihtiyacı adamın içindeki erkeğe sesleniyor, onun içindeki Dom'u ateşliyordu. Kadının işkencesi adamın sikini sarmıştı. Ama şimdi ona bu kadar açık ve eksiksiz bir şekilde teslim olması, onu daha fazla aşık olmanın kaçınılmaz taklasından kurtaramayana kadar kalbini çekti.

"Şimdi, küçük kız. Senin içinde olmak için ölüyoruz," diye homurdandı Beck.

"Evet. Evet. Yeeessss!" diye çığlık attı, Seth'in diline bırakırken vücudu coşkuyla kıvrılıyordu. Seth onun kalbinin etrafındaki barikatları indirdiğini ve onu tekrar kendi himayesine aldığını hissedebiliyordu.

Kız titredi ve aralarında küçük bir sonsuzluk boyunca paramparça oldu ve Seth, kız yavaşça, yavaşça stratosferden düşüp kollarına geri dönene kadar onunla ilgilenmeye devam etti.

Gözlerini açtığında bakışları birleşti. Yüzü buruştu. Gözyaşları birikti ve düştü. Ona doğru hamle yaptı.

Onu kucağına alırken aşk Seth'in göğsüne çarptı. Onunla kaynaşma ihtiyacı omurgasına çarptı. Eğer önümüzdeki otuz saniye içinde onun içine girmezse, bu ruhunu parçalayacaktı.

Beck arkalarından yaklaşıp kollarını kızın ortasına doladı, Seth de kızın bedenini bir anlığına onunkiyle birleştirdi, kalplerinin birlikte attığını ve nefeslerinin birbirine karıştığını hissetti.

Sonra cerrah kızın saçını çekiştirerek ve kulağına bir şeyler mırıldanarak aralarındaki anı bozdu. "Senin içine ihtiyacım var, küçük kız."

Omzunun üzerinden ona bakmak için döndü. "Acele et."

Beck onun ağzından bir öpücük kopardı, sonra arkasına yaslandı. "Kayganlaştırıcı?"

"Tamamdır." Seth ayağa fırladı ve çoğunlukla boş olan komodini bulana kadar komodini

kariştırdı

Tüp. Yakında yeniden stok yapmaları gerekecekti. Cerraha doğru fırlattı.

Seth pantolonunu çıkarmayı bitirdiğinde Beck yağlanmayı bitirmiş ve Heavenly'yi elleri ve dizleri üzerine yatırmıştı. Prezervatif takmıyordu.

Seth bu gözlemin geçmesine izin verdi. Doktor onun amına çıplak girmedeği sürece hiçbir sorun yaşamayacaklardı.

Sonra Beck'in tombul mor tepesini kızın minik arka açıklığıyla hizaladığı erotik görüntüye kapıldı.

Onları izlemek Seth'in kanının daha fazla pompalanmasına ve beklentisinin artmasına neden oldu. Yatağın üzerine, kızın tam yüzüne yerleşti. "Aç kapıyı meleğim. Al onu."

Başını salladı, saçlarının uzun, nemli dalları çıplak vücudunun üzerinde baştan çıkarıcı bir şekilde kayıyordu. Bakışları tekrar buluştu ve kızın mavi gözleri adamın derinliklerine gömüldü.

"Bunu yaparken bana bak," dedi ona. "Başka tarafa bakma."

"Deneyeceğim." Sesi takıldı ve Beck'in onu dürterek alay etmesiyle bir solukta kesildi. "Yapacaksın," diye düzeltti Seth.

Çevresinde, Beck'in yanaklarını ayırdığının, Heavenly'nin aşağıya indiğinin farkındaydı. Doktor içine girip derinlere doğru kayarken nefesi kesildi. Gözleri genişledi. Gözlerini kapatıp gırtlaktan bir inilti çıkarmadan önce yüzünde ikiz renk sıçramaları oluştu.

Heavenly tanıdığı en nazik, en tatlı kadınlardan biri olabilirdi ama özünde en pis kadınlardan biriydi. Anal sekse bayılırdı. *Şükürler olsun*.

"Beck!" diye haykırdı adam kabzasına kadar tünel açarken.

"Oh, lanet olsun. Sikimin etrafında çok sıkı duruyorsun, küçük kız." Cerrah bir iniltiyle başını geriye attı, çenesi sıkılmıştı.

Sert ve hızlı bir ritim tutturduğunda, Heavenly onu daha fazla içine almak için kıpırdandı, her sert hamlede göğüsleri sallanırken altındaki yorganı kavradı. Meme uçları baştan çıkarıcı noktalara kadar sertleşti.

Bu manzara Seth'i harekete geçirdi. Yakındaki komodinden bir prezervatif aldı. "Onu sırt üstü yatır ve bacaklarını ayır."

"Evet." Beck'in sesi gergin geliyordu. "Acele et dostum. Bu iş çok hızlı ilerleyecek."

Kesinlikle. Seth onun içine gireli sadece iki gün olmuştu. Sanki iki asır geçmiş gibiydi.

Birkaç saniye sonra prezervatifi taktı ve başını kaldırdığında Beck'in sırt üstü yattığını, ayaklarını şilteye dayadığını, Heavenly'nin ise yüz üstü yattığını, arka girişinin cerrahın siki tarafından mızraklandığını gördü. Beck onun kalçalarını kavramış, Heavenly başını şehvetli bir sıkıntıyla bir o yana bir bu yana çevirirken altında sallanıyordu. Kadının kalçalarını kendi kalçalarının her ikisinin de üzerine atmış, kadını iki yana açmış ve amını tamamen açık bırakmıştı.

Seth zorlukla yutkundu. "Oh, bu çok güzel. Onu kirletmem gerek."

Sonra yatağa tırmandı, kendini pozisyona getirirken onun kaygan düğmesiyle oynadı. Uzun boylu olması ve kollarının uzun olması çok iyi bir şeydi. Açılmış bacaklarının arasına girebildi, dizlerinin üzerine çöktü ve kadının kalçalarını kavradı. Sonra kılıflı asasını kızın parıldayan açıklığına yerleştirdi ve kalçalarını tek bir hamleyle oynatarak, hepsinin uzun ve yüksek sesle inlemesine neden olan bir vuruşla kendini derinlere itti. Vücudunu elektrik çarptı. Sıcak zevk kabardı. Şimdiden sersemlemiş ve titremeye başlamıştı.

"Siktir. Ben," diye mırıldandı Seth.

"Başka hiçbir şey bu kadar iyi hissettiremez..." Beck'in sesi iyi aşınmış çakıl taşı gibiydi. Seth, Heavenly'nin tiz yalvarışlarının fonunda, "Hiçbir şey," diye kabul etti.

"Bana yardım edin. Acele edin. Lütfen. Yalvarıyorum..."

Ve öyleydi. Kadının sesindeki sızlanan çaresizlik Seth'i yüksek vitese geçirdi. Dişlerini göstererek kızın içine girdi, sonsuza dek içine batmış gibi göründü, acımasız bir vuruşla sahip olduğu her inçle onu doldurdu. İsteksizce geri çekildi. Beck, piç kurusu sağ olsun, tam oradaydı, kızın içine doğru kalkarken onu sikinin üzerine itiyordu. Kadının inlemeleri ve kırık yalvarışlarından oluşan bir koro havayı doldurdu.

İhtiyaç tırmandı, inşa edildi. Beck'le birlikte onu mutluluğa doğru sağlam ve istikrarlı bir şekilde iten ve aklını başından alan bir tempo tutturmaya çalıştılar. Beck de aklını kaybediyordu, her hamlede titriyor, en son taşaklarının derinliklerine kadar içine girdiği zaman aklından çıkmıyordu - sırt üstü ve hamile kalabileceği gerçeğini umursamadan. Onun derinliklerine umursamadan boşalmıştı. Mutlu bir şekilde. Bu onu dehşete düşürmüştü olsa da, bir parçası hâlâ tohumunun tutmasını umuyordu.

Diğer kısmı -hâlâ beynini kullanan kısmı- bunun korkunç bir fikir olmasının her nedenini biliyordu.

Yine de gözlerini kapadı ve içine boşalmak üzereymiş gibi davrandı. Göksel yuvarlak ve hamile görüntüleriyle birlikte, bu sikiş onu başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar tahrik ediyordu.

Onun nesi vardı?

Beck parmaklarını kızın klitorisinin üzerine koyarak, "Şimdi," dedi.

"Şimdi," diye homurdandı Seth, Heavenly'nin içinde onu doruğa ulaştırmakta asla başarısız olmayan o noktayı aşındırmak için kalçalarına açtı verdi.

Kadın gerildi. Nefesini tuttu ve adama yapıştı, yüzünde arzu çiçekleri açarken tırnaklarını adamın omuzlarına gömdü. İnlemeleri bir coşku çığlığına dönüştü. Sonra onları sıkıca kavradı, uzun ve güçlü bir şekilde nabız atarak Seth'in öz kontrolünü yok etti.

Saniyeler sonra, orgazm sistemine çarptı, omurgasından aşağı yuvarlandı ve onu tamamen parçalamakla tehdit etti.

Tanrım, Heavenly ve Beck'le geçirdiğim her an daha da güzelleşti.

Onların altında, cerrahın boğuk inlemeleri onun da zevke boyun eğdiğini gösteriyordu. Seth gözlerini kapadı ve onların azalan tatmin seslerinin tadını çıkardı. Damarlarında durgun, tatmin edici bir vızıltı dolaşıyordu.

Ait olduğu yer onların yanındı. Nefes almak için mücadele ederken Seth'in içinde haklılık duygusu kabardı.

Her ne kadar nefret etse de Heavenly'den kurtuldu ve nefes alabilmesi için onun üzerinden yuvarlandı. Beck onu sikinden kaldırıp aralarına yerleştirirken yukarıdaki tavan vantilatörü tembelce sallanıyordu. Seth onu kollarına alıp yakınına getirmek için uzandığında, Heavenly Beck'in yanında bir top gibi kıvrılıp hıçkırığa hıçkırığa ağıladı.

Ne oluyor lan?

"Angel?" Onu kendine yaklaştırdı, nemli alnından öperken yüzündeki bukleleri kaydırıp kendisine bakmasını istedi. "Ne oldu? Neyin var?"

Burnunu çekti ve adamın kalbini göğsünden sökmekle tehdit eden o kocaman gözlerini açtı. "Bundan sonra ne olacak? Yine mi gidiyorsun? Yoksa temelli mi dönüyorsun?"

Beck yan yattı ve başını yukarı kaldırdığı avucuna yasladı. "Sanırım bir cevabı hak ediyoruz."

Seth bunun olacağını bilmesine rağmen, tıpkı Autumn ve Tristan'ın ölümlerinin ayrıntılarını onlara anlatması gerektiğini bildiği gibi, irkildi. Tekrar acı verici bir şekilde dürüst olma zamanı gelmişti. Eğer dürüst olamazsa, haklıydılar; kalıcı olmak için hiçbir şansları yoktu.

"İstiyorum."

"Seni durduran ne?" Beck talep etti.

Birkaç şey var. İlk olarak, Heavenly'ye seslendi. "Yaptığım şeyle yaşayabilir misin? Bunu geri alamam,

meleğim. Bu benim geçmişimde her zaman bir leke olarak kalacak."

"Beni şok etmediğini söylemeyeceğim ama sen beni asla incitmezsin."

Kesin bir ifadeyle başını salladı. "Asla. Sana asla el kaldırmam. Seni korumak için ölürüm."

"Biliyorum." Onu usulca öptü.

Beck onun sırtına bastırarak gergin bir nefes verdi ve gülümsemeye çalıştı. "Yani anlaştık mı?"

Seth yüzünü buruşturdu. "Başka bir sorunum var. Senden isteme hakkına sahip olmadığım bir şey. Ama eğer yapmazsam, kalabileceğimden emin değilim."

Cerrah ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Dene beni."

"Yalan söyledim." Kendini suçlu hissederek gözlerini sımsıkı yumdu. Ama Cennet'ten gelen ağlama sesleri onu devam etmeye teşvik etti. "Zach yaşarsa ben burada yaşayamam. Onun trajedisi evime çok yakın. Anılar... Onlarla başa çıkabileceğimi sanmıştım. Başa çıkabileceğimi sanmıştım. Ama ben-"

"Biliyoruz." Beck omzuna vurmak için Heavenly'nin üzerine uzandı. "Bunu çoktan çözdük." Seth'in içini bir rahatlama duygusu kapladı. Bulmuşlar mıydı? Bunu neden söylememişlerdi?

Adamın göğsüne doğru kıvrıldı ve yalvaran gözlerle ona baktı. "Sadece bize söylemeni bekliyorduk."

"Neden? Angel, Beck'e evinde kimin yaşayıp kimin yaşayamayacağını söyleyemem. Ve Zach'in kaybı çok daha taze. Ondan bana uyum sağlamasını istemek çok boktan ve... kendimi çok zayıf hissediyorum. Ama ikinizle iletişim kurmamak durumu daha da kötüleştirdi. Kendimi geri çektim ve kafamın içine girdim... ve özür dilerim."

Heavenly onun çenesini öperek affederken Beck başını salladı. "Anlıyorum. Ama hepimiz burada yaşıyoruz. Hepimizin burada rahat etmesi gerekiyor. Burası bizim sığınağımız olmalı, ofisinizdeki çok kısa kanepede uyuyarak kaçmaya çalıştığınız bir yer değil."

"Haklısın." Seth belli belirsiz bir suçluluk duygusundan daha fazlasını hissetti. "Her şeyi berbat ettim. Ama o senin kardeşin. Acı çekiyor ve gidecek başka yeri yok. Sokaklarda kalamaz ve dışarıda olduğu her dakika tanınabilir, taciz edilebilir-"

"Hepimize uyacağını umduğum bir fikrim var. Ama her şey sırayla. Zach'i bir dakikalığına kenara koy."

Eve gelip bizimle olmak ister misin?"

Zach'i bir kenara mı koyalım? Nasıl? "O kadar basit değil-" "Öyle. Evet mi, hayır mı?"

Seth ağzı açık kaldı. Eğer Zach resimde olmasaydı... "Zaten buradan ayrılmayı hiç istememiştim. Hiç burada olduğum kadar mutlu olmamıştım." Heavenly'ye baktı. "Seni seviyorum."

Yanakları hâlâ memnuniyetten pembeleşmiş bir halde ona baktı. "Seni seviyorum."

Sonunda Beck gülümsedi. "O zaman ne yapacağımı biliyorum. Sadece bizi bir daha terk etmeyeceğine söz ver." Bu tutulması dünyadaki en basit söz gibi görünüyordu. "Terk etmeyeceğim."

Ve eğer onlarla kalırsa, geleceklerinin nasıl görüldüğü konusunda uzlaşacaktı - bağlılık, bebekler ve sonsuza dek. Sadece her şeyi kafasında tutturmak için zamana ihtiyacı vardı.

"O zaman seni yakaladım," diye söz verdi Beck. "Zach'le olan durumu bana bırak."

CHAPTER SEVEN

Do ve Seth'in Heavenly ile olan bağlarını yeniden teyit etmelerine ve her yerde omurga bükücü bir tatmin sağlamalarına rağmen, uykunun yakalanması zor bir sürtük olduğu kanıtlanmıştı. Onun tekrar aralarında olması Beck'e sonunda biraz iyimserlik vermiş olsa da, beyni ona izin vermeyi reddediyordu

Dinlenmek. Seth'in Autumn ve Tristan hakkında itiraf ettiği her şeyi, onların ölüm şeklini ve ardından aldığı intikamı incelemek için saatler harcamıştı. Beck kaçınılmaz bir sonuca varmıştı.

Seth'in hikayesinde boşluklar vardı.

Özel dedektif cinayetlere kadar çok titiz davranmış, hatta kendi kendini sorgulamıştı. Ondan sonra açıklama karanlık bir hal almıştı. Seth neden bu faili meçhul davaya kafayı takmıştı? Onu bu işin peşini bırakamaz hale getiren neydi? Diğer davaları önemsememesine mi? Daha yeni davaları? Ve bu davayla karanlık yola girdiğinde, kimin avuçlarını yağlamak zorunda kalmıştı? Yeraltı dünyasında kimlere sorular sormuştu? Ve karısının ve oğlunun katilinin ismi karşılığında onlar için ne tür iyilikler yapmıştı? Yasal bir şey olmadığı kesindi.

Beck ailesini öldüren pislği harcadığı için Seth'i suçlamıyordu ama katil bunu neden yapmıştı? Sadece faili meçhul cinayetini örtbas etmek için mi? Yoksa bir yabancıyı, bir cinayet masası dedektifinin karısını ve küçük oğlunu öldürmeye motive edecek daha derin bir şeyler mi vardı? Eğer yoksa, katil neden dedektifin peşine düşmesine son vermiyordu?

Başka şeyler de akla yatkın değildi. Bir zamanlar Seth, Pike'ı tek yumrukta yere sermişti. Polis akademisi ona bu boku öğretmemişti. Kim öğretmişti? Beck olası cevaplardan hoşlanmamıştı.

Ve en büyük soru? Seth neden ailesinin kaybıyla ilgili bu kadar acı çektikten sonra diğer her şeyi açıklamak için çifte konuşma yapsın?

Bu hikâyenin parçaları birbiriyle uyuşmuyordu ve bu işin aslını öğrenecekti. Ama şu anda Beck'in önündeki durumla ilgilenmesi gerekiyordu. Zach'le konuşmak zorundaydı.

Kardeşine, onu evde kalmaya davet ettikten sonra Beck'in şimdi ondan gitmesini istediğini açıklamanın yollarını prova etmişti. Hayır, Zach'i sokaklara atmayacaktı. Kardeşinin kalacak bir yeri olacaktı. Ama eğer burada değilse, Beck bu yeni varoluşunda ona rehberlik etmesine nasıl yardımcı olacaktı? Öte yandan, eğer Seth Zach'in etrafında olmayı kaldıramıyorsa, başka ne seçeneği vardı ki?

Hiç. Bundan nefret ediyordu. Suçluluk duygusu Beck'in kalbinde ve omuzlarında ağır bir yük oluşturuyordu.

Komodinden cep telefonunu alıp saate baktı. Sabah dördü biraz geçiyordu - yataktan kalkmak istediğinden bir saat önce. Ama şimdi uyumaya çalışmak anlamsızdı. Yapması gereken işler vardı. Onları da halledebilirdi. Erken bitirirse belki Zach'e bu öğleden sonra taşınma konusunu açabilir ve Seth işten dönmeden onu yeni evine yerleştirebilirdi.

Heavenly'nin sıcak bedeninden dikkatlice uzaklaşarak yorganı geriye attı ve banyoya doğru süzüldü. Hızlı bir duş alıp tıraş olduktan sonra giyindi ve çok ihtiyacı olan kafeini almak için mutfığa yöneldi. Ancak merdivenlerin dibine vardığında Zach'i mutfak masasında oturmuş, kendi

fincanını yudumlarken buldu.

Beck alçak bir mırıltıyla, "Selam,"
diye selamladı. "Günaydın."

"Acıktıysan sana kahvaltı hazırlayabilirim. Ya da Heavenly dün akşamki yemekten sana bir biftek ve biraz salata ayırdı. Buzdolabındalar."

"Teşekkür ederim. Şu anda aç değilim ama muhtemelen öğle yemeğinde bunu yiyeceğim."

"Kulağa hoş geliyor. Tekrar ısıtman için sana talimatları bırakacağım," dedi Beck, kupasını kahveyle doldururken. "Heavenly yardım ederdi ama finallere çalışıyor." Ayrıca, gelecekte Zach'e yemek pişirmek için yanında olmayacaktı. Kardeşinin sonunda kendi başının çaresine bakabilmesi için mutfak becerilerini öğrenmesi gerekiyordu.

"Bir yolunu bulacağım," diye tersledi Zach, sonra da içini çekti. "Özür dilerim, nankörlük etmek istememiştim." İstemiyordu ama bir şeylerin onu rahatsız ettiği açıktı.

Eşini ve kızını kaybetmek gibi mi?

Beck kardeşinin karşısındaki sandalyeye uzanırken, "Her şey yolunda," diye güvence verdi. "Sen iyi misin?" "İyiyim."

Saçmalık. Ama Beck gecenin yarısını uykusuz geçirmesine neden olan konuyu nasıl açacağını düşünürken Zach düşüncelerine daldı.

"Bu kadar erken ne yapıyorsun?"

"Uyuyamadım, bu yüzden kalkıp turlarıma başlamaya karar verdim. İyi uyudun mu?" "Uyudum, ta ki..." Önce üst kata, sonra da Beck'e doğru sivri bir bakış attı.

Zach onu ve Seth'i Heavenly ile sevişirken mi duymuştu? Beck yüzünü buruşturdu. "Ahh. Üzgünüm, dostum. Biz... yalnız olmadığımızı unutmuşuz."

"Özür dileme. Burası senin evin ve şikayet etmiyorum. Bana kalacak bir yer önerdiğin için minnettarım."

Zach farkında olmadan Beck'e mükemmel bir fırsat vermişti. Keşke kabul etmek zorunda kalmasaydı.

"Bu konuda... Seth'i iyi tanıımıyorsunuz ama sekiz yıl önce New York'ta yaşarken o da bir eşini ve çocuğunu kaybetti. Öldürüldüler."

"Benimki gibi." Zach eliyle yüzünü ovaladı.

"Evet. Senin kaybınla ve kederinle başa çıkmanı izlemek onunkinin yeniden ortaya çıkmasına neden oldu. Bununla iyi başa çıkamıyor."

"Bu yüzden mi nadiren etrafta? Benim yüzümden mi?"

Beck iç geçirdi. "Hem evet hem hayır. Sorun *sen değilsin*. Senin etrafında olmak ona kaybettiği her şeyi hatırlatıyor. Tam olarak ne düşündüğünü ve hissettiğini biliyor. Aynaya bakıp hayatının en korkunç dönemini tekrar yaşamak gibi bir şey bu."

"Eğer yardımcı olacağını düşünüyorsanız, onunla konuşacağım."

İnanılmazdı. Zach acı çekiyordu ama yine de acısı yıllar öncesine dayanan birine yardım etmeye istekliydi, Seth ise şu anda kederinin en kötüsünü yaşayan kardeşine yardım etmek için zerre kadar merhamet bulamıyor gibiydi. Zach'in başka bir yere taşınma ısrarını Seth'i kardeşine tercih ettiği şeklinde yorumlayabileceği gerçeği, Beck'in suçluluk duygusuna bir kat daha ekliyor ve bir gemi dolusu öfkeyi de beraberinde getiriyordu.

"Teklif için teşekkürler ama ihtiyacı olan şey bu değil. 'Gözden ırak olan gönülden de ırak olur' atasözünü hiç duydunuz mu?"

"Elbette." Beck'in sorusunu sindiren Zach'in başını sallaması yavaşladı. "Gitmemi istiyorsun." "Gitmeni *istemiyorum* ama-"

"Sorun yok, kardeşim." Zach Beck'e çarpık bir gülümseme gönderdi. "Bu konuyu açman çok ironik. Bu sabah uyandığımda, kendime ait bir yer bulup bulamayacağımı sormanın mümkün olan en nazik yolunu düşünüyordum."

Bu Beck'i şaşırttı. "Sen mi yaptın?"

"Tekrar söylüyorum, nankörlük etmek istemem ama..." Zach odayı taradı ve kaşlarını çattı. "Ben

Olmam gereken yer burasıymış gibi hissediyorum. Burada her şeyi çözmek zor. Sen ve Heavenly beni yalnız bırakmak konusunda o kadar dikkatli ve endişelisin ki, sadece düşüncelerimle baş başa kalmak çok zor."

Kahretsin. Zach çocukken Kimball kardeşler arasında hep en sessiz olanı olmuştu. Kendi başına olmayı tercih ederdi, özellikle de canını sıkan bir şey olduğunda. "Fark etmediğim için özür dilerim..."

"Nasıl yaparsın? Seni ya da Heavenly'yi asla üzmem. İlişkinizi anladığımı iddia etmiyorum ama aynı anda iki erkekle cinsel ilişkiye giren her kadının bir fahişe olması gerektiği şeklindeki ilk varsayımımın yanlış olduğunu biliyorum. Heavenly gerçekten tatlı ve nazik bir insan. Onu asla üzmem ya da nezaketsiz görünmek istemem ama sık sık benimle ilgilenmeye ya da dikkatimi dağıtmaya çalışıyor, film izlemek, yüzmek, konuşmak ya da..." Omuz silkti. "Şu anda yalnız olmayı tercih ederim."

"İyi niyetli," diye güvence verdi Beck. "Birkaç hafta önce babasını kaybetti. Çok yakındılar. Hasta olmasına ve ölümü beklenmedik olmamasına rağmen aniden vefat etti. Bunu çok zor karşıladı. Sanırım sizin de onun yaşadığı kederin zihinsel uçurumuna düşmemenizi sağlamaya çalışıyor."

Zach'in yüzü yumuşadı. "Çok özür dilerim. Bilmiyordum."

"Yapamazsın. Demek istediğim, Heavenly ısrarcı olmaya çalışmıyordu. Sadece ileriye dönük bir yol bulmanıza yardımcı olmaya ve hayatın devam ettiğini göstermeye çalışıyordu."

Kardeşi bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ve olabilecek en kötü zamanda geldim. Bir ev dolusu yas tutan insan olduğunu fark etmemiştim."

İronik bir şekilde, Zach işaret edene kadar Beck de bunu bilmiyordu. "Kendini bir yol ayrımında bulduğunda geldin ve ben hâlâ senin için buradayım."

"Bunu takdir ediyorum. Ama zamana ihtiyacım var - olan biten her şeyi düşünmek için *sakin bir zamana.*" "Anlıyorum. Kendinizi tamamen kaybolmuş hissettiğinizi biliyorum."

Zach başını salladı. "Hayatım boyunca benden ne beklendiğini, Mesih Şehri'ndeki rolümün ne olduğunu ve Tanrı'nın planına nasıl uyduğumu biliyordum. Artık bilmiyorum. Şu anda Tanrı hakkında neye inandığımdan hâlâ emin değilim." Beck, Zach'in bariz kafa karışıklığı ve mücadelesi için üzülüyordu. "Her seferinde bir gün. Her şeyi bu şekilde çözeceksin. Kendini açık tutarsan ve etrafındakilere açık olursan

Bu hayatın avantajları ve nimetleri var. Siz de eninde sonunda mutluluğu bulacaksınız."

"Bilmen gerekirdi." Belli belirsiz gülümsedi. "Ama oraya varmak için uzaya ve yalnızlığa ihtiyacım var, böylece bir sonraki adımda nereye gideceğimi bulabilirim, doğru yolu izleyebilirim ve böylece ait olduğum yeri bulabilirim."

Beck'in göğsündeki suçluluk duygusu hafifledi. Kendi ihtiyaçları ile Zach'inkiler örtüştüğü için şükretti. Ama bu, onu korkunç olabilecek bir duruma soktuğu için Seth'e duyduğu kızgınlığı azaltmadı.

"Sana istediğin kadar yalnızlık ve yalnız kalabileceğin bir yer vereceğim." "Verecek misin?"

"Evet. Seth'in boş duran bir dairesi var. Buradan çok uzakta değil."

"Eğer seninle ve Heavenly ile yaşıyorsa, neden?"

"New York'tan ilk taşındığında, üçümüz bir araya gelmeden önce kiralamıştı."

"Kullanmıyorsa neden saklıyor?"

Zach'in anlaması mümkün olmayan o kadar çok gerçek dünya olayı vardı ki. Beck, Seth'in son

teknoloji güvenli tek yatak odalı birimini tarif etmeden önce, kira sözleşmesi kavramını en temel terimlerle ve bir kira sözleşmesini ihlal etmenin sonuçlarıyla birlikte açıkladı.

"Kulağa iyi bir uyum gibi geliyor," diye düşündü Zach.

"Yüzme havuzu, fitness merkezi ve kulüp binası olan harika bir site. Hemen köşede bir market ve tonlarca restoran var, bu yüzden aç kalmazsınız."

Zach başıyla onayladı. "Seth'in orada kalmamı sorun etmeyeceğinden emin misin?"

"Hiç de değil. Dün gece bu konuyu konuştuk ve senin dairede kalmana izin vermeyi teklif etti. Görmek ister misin?"

"Elbette. Uymam gereken bir programım yok, o yüzden müsait olduğunuzda bana haber verin." "Şimdi gidebiliriz. Birkaç dakikadan fazla sürmez."

"O kadar yakın mı?"

"Evet," diye güvence verdi Beck. "Arabayla sadece birkaç dakika uzaklıkta, yani misafir istersen ya da ziyaret etmek istersen, tek yapman gereken aramak. Gelip seni alırım." Beck kaşlarını çatı. "Ama eninde sonunda kendi arabana ihtiyacın olacak."

"Tekerlekler?"

"Yeni bir kamyon."

Zach mutlu görünmüyordu. "Kamyonet almak zorunda mıyım?"

Bu soru Beck'i şaşırtmıştı. Seçilmişler'le birlikte yaşayan ağabeyinin yıllarca yüksek hizmet araçlarından başka bir şey kullanmadığına şüphe yoktu, bu yüzden... "Hayır. İstedğin türden bir araba alabilirsin."

"Ben de seninki gibi bir tane istiyorum."

Bu onu şok etti. "Spor bir araba mı?" "Evet. Kırmızı bir tane, şık ve gösterişli."

Beck tam Zach'i nazikçe yüzüstü bırakıp üstü açık bir Mercedes alamayacağını söyleyecekti ki Jed'in kasasına yaptıkları baskını hatırladı. "Messiah City'den ne kadar para aldınız?"

"Jed'in ofisindeki her şey; yığınla nakit para, külçe altın, hisse senetleri ve mücevherler." "Bunlarla ne yaptın?" Beck daha önce sormadığı için zihinsel olarak kendini tekmeledi. "Aşağıda, bavulumun içinde."

Cidden mi? "Jericho sana tüm bunların ne kadar değerli olduğu hakkında bir fikir verdi mi?"

"Buraya gelirken her şeyin envanterini çıkardı. Messiah Şehri'nin üzerinde bulunduğu ve sonunda bana miras kalacak olan araziye sattıktan sonra yaklaşık yirmi milyon dolarım olacağını söyledi."

Beck neredeyse kahvesinde boğuluyordu. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır. Ve *The Price is Right*'in birçok bölümünü izledikten sonra bunun çok para olduğunu fark ettim. Daha önce emin değildim. Ama Jericho'ya Seçilmişler'in yaşam tarzını terk edenlere aktarması için birkaç milyon verdim. Onların da sağlam bir başlangıca ihtiyacı olacak."

Hızlı bir matematik Beck'e hayatta kalanların her birine yüz bin dolara yakın para verdiğini söylüyordu - bir tarikattan ayrılan çoğu insanın yeniden başlamak için sahip olduğundan çok daha fazla.

"Belki de onlara daha fazlasını vermeliyim." Zach kaşlarını çatı.

"Ben açgözlü değilim." "Açgözlü değilsin. İyi iş çıkardın," diye güvence verdi Beck.

Yine de Zach'e para hakkında öğreteceği çok şey olduğu belliydi.

"Ve istediğin arabayı alabilirsin," dedi kardeşine. "Bir ev de alabilirsin. Hatta lanet bir yat bile."

"Bunlara ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

"İhtiyacınız yok. Ama bir banka hesabına ihtiyacın var. Sonra yatırım komisyoncumla bir toplantı ayarlayacağım. Ondan sonra da sana istediğin kırmızı spor arabayı buluruz." Bu evrak işlerini düşünürken Beck'in aklına başka bir şey geldi. "Yalnız... ehliyetiniz var mı? Ya da doğum belgeniz?"

Beck, Messiah Şehri'nde kasaba halkının eyalet yasalarına boyun eğip eğmediğini bilecek kadar uzun kalmamıştı. "Ben uyuyorum. Ehliyetimi taşıyorum. Jed'in ofisinde herkesin doğum belgelerini bulduk. Tarikattan ayrılanlar kendi belgelerini aldı, ben de dahil."

"Güzel. Sizi hemen bankacılık ve yatırım işlerine sokabiliriz. Asıl soru şu: Zacharias Kimball olarak kalmak istiyor musun? Kalabilirsin ama seni uyarmalıyım, tanıştığın herkes senin nereden geldiğini bilecek." Eğer bilmiyorlarsa da basit bir internet araştırması onlara bunu söyleyecektir. "Olası tartışmalardan kaçınmak ve gizliliğinizi sağlamak istiyorsanız

"Adımı değiştirsene daha iyi olur." "Senin yaptığın gibi mi?"

"Aynen öyle. Ama karar senin."

Zach sustu ve uzun bir süre kahve fincanına baktı. "Adımı değiştirirsem ben de Beckman olabilir miyim? Biz kardeşiz. Ayrı geçirdiğimiz onca yıldan sonra, bu şekilde kalmasını istiyorum."

Onun sözleri Beck'in kalbini daha önce hiç hissetmediğı bir aile sevgisiyle doldurdu. Ama dürüst olmak zorundaydı. "Elbette. Bu Gloria'nın soyadı, ama bu seni rahatsız etmiyorsa..."

"Öyle değil. Onunla tanışmadan önce sadece bir fahişe olduğunu düşünüyordum. Ayrıca kötü bir insan olduğunu da düşünmüştüm. Jed ve Annem bize saldırdıktan sonra o yaslı dudu teselli etti-"

"Ngaire."

Zach başını salladı. "Daha yeni korkunç bir kayıp yaşamıştı." "Senin gibi, evet."

"Gloria dul kadını bir arada tutmak için elinden geleni yapıyordu. Ve düşünmeye başladım... Neden bu kadını yargılıyordum? Ben kimim ki bunu yapacak ahlaki otoriteye sahip olduğuma inanayım? Yargılamam gereken tek kişi kendimim. Diğer herkes mi? Bu Tanrı'nın sorumluluğudur... O her kimse."

Beck kardeşinin Seçilmişler'in zihniyetinden bu kadar çabuk ve bu kadar iyi sıyrılmasından gurur duyuyordu. "Çok haklısın. Esther tarafından büyütölmene ve sürekli Jed'e maruz kalmaya rağmen iyi bir çocuk oldun."

"Teşekkür ederim." Zach neredeyse tam bir gülümsemeye benzeyen bir şey parlattı. "Sen de öyle."

Beck'in yapılacaklar listesi bir anda uzamış olsa da, Zach'in yüzünde beliren sırıtış bu işe fazlasıyla değmişti.

Mayıs

A Birkaç hafta sonra, Heavenly saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaptı ve geri çekilerek yatak odasındaki aynadan pembe, yüksek kesimli bikinisine eleştirel bir gözle baktı Üstte. Kaşları biraz çatıldı. Muhtemelen Zach'in rahat edeceğinden daha fazla ten gösteriyordu ama bu sahip olduğu tek mayoydu... ve ilk kez giyyordu. Beck ve Seth arka bahçedeki havuzun tadını çıkarırken onun çıplak olmasını tercih ediyorlardı. Ama bugün Heavenly, Seth'in apartman kompleksinde Zach'e söz verdiği yüzme derslerini verecekti. Onu kurtaran tek şey, Zach'le birlikte günün büyük bölümünde suda olacak olmalarıydı. Ona iki kez bakacak zamanı olmayacaktı.

"Bunu herkesin içinde giyemezsin, meleğim." Kapının pervazına yaslanmış, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş olan Seth'in kaşları onaylamayan bir ifadeyle çatılmıştı.

Beck'le içlerindeki mağara adamını ortaya çıkardıkları zamanları sevse de, şimdi Seth'e kaşlarını çatarak bakıyordu. Elbette Seth'in içini dökmesi ve Autumn ile Tristan'ın ölümlerinin ardındaki koşulları açıklaması onu rahatlatmıştı. Evet, hikâyede Seth'in anlattığından daha fazlası olduğundan şüpheleniyordu ama bu sorun değildi... en azından şimdilik. Üçü tekrar oldukça sağlam bir zemine oturmuşlardı.

Ancak eve döndüğünden beri pek kendinde değildi. Çoğunlukla iyiydi ve üçü de normal ve harika hissettiren günlük bir ritme geri dönmüşlerdi. Hâlâ çoğu zaman gece vakti çalışıyordu -

aldatan eşlerin doğası, diye düşündü. Ancak öfkesinin fitili her zamankinden daha kısa görünüyordu ve bu sınır genellikle hiç beklemediği bir anda ortaya çıkıyordu.

"Tabii ki hayır. Üzerine bunu giyiyorum." Tüllü, transparan örtüyü üzerine geçirdi. "Bu hiçbir şeyi gizlemiyor."

"Sorun yok," diye gülümseyerek güvence verdi. "Hayır değil. Etrafına bir battaniye sar."

Heavenly soğukkanlılığını korumaya çalıştı. "Seth, mantıklı ol. Dışarı çok sıcak."

Kaşları daha da çatıldı. "O zaman bir havlu kullan. Daha da iyisi, iki tane kullan."

"Onları çoktan paketledim." Su, güneş kremi ve cep telefonuyla doldurduğu kanvas çantayı

kaldırdı. "Hadi gidelim. Zach'i bekletmek istemiyorum."

Özellikle de kadın Jane ve Arthur'la birlikte yaklaşık bir aylığına doğuya gitmeden önce Jasmine'i görüp hızlıca pedikür yaptırmayı ve sarılmayı umduğu için. Evleri satıldığına ve torunları üniversiteden mezun olacağına göre bir süreliğine gitmiş olacaktı. Raine'le birlikte tatlı kızıl saçlıyla sadece birkaç kez dışarı çıkmış olsalar da Heavenly onu şimdiden bir arkadaş olarak görüyordu. Jasmine'i özleyecekti.

Seth nefesinin altından anlaşılmaz bir şeyler mırıldanarak kolunu kızın beline doladı ve onu merdivenlerden aşağıya, garaja ve SUV'sine kadar eşlik etti.

Karanlıktan çıkıp aydınlık öğleden sonraya girdiğinde, Heavenly güneş gözlüklerini taktı ve elini onun kalçasına koydu. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmene gerek yok meleğim."

"Zach'in etrafında olmanın senin için kolay olmadığını biliyorum. Bu yüzden oraya vardığımda ona mesaj atacağımı söyledim. Böylece sen beni bırakıp ofise gidebilirsin, o da benimle havuzda buluşabilir. Onu görmene hiç gerek yok."

"Ondan hoşlanmıyorum. Ne sen ne de Beck onu benden saklamak zorunda değilsiniz." "Biliyorum." Onun kalçasını sıktı. "Sadece seni korumak istiyorum."

Kaşlarını çatı. "Yapma. *Seni* korumak benim işim."

"Yapıyorsun. Her gün." Konsolun üzerine eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Tedirginlikle içini çekti, ama boş verdi. "Bu geçmiş kontrollerini yapmam birkaç saatten fazla sürmez. İşim bitmeden ayrılmak istersen araman yeterli. Hemen gelip seni alırım."

"Endişelenme. İyi olacağım," diye güvence verdi Heavenly. "Zach'e yüzmeyi öğretmek en az bu kadar uzun sürecek. Bu fikir ilgisini çekmiş gibi görünüyor ama sanırım korkuyor. Yine de eminim dünyamızda onu korkutan pek çok şey vardır."

Seth başını salladı. "Emin olmak için. Ama çoğu insan yapabildiği için yüzmek başlamak için iyi bir yer. Yüzmeyi nerede öğrendin meleğim?"

Konuyu değiştirmesi kızın fark edemeyeceği kadar belirgindi ama Heavenly ona ayak uydurdu. "Çiftlikte. Yakınlarda büyük bir göletimiz vardı. Hatırlayamayacak kadar küçük olmama rağmen, babam bana daha yürümeye başlamadan göleti öğrettiğini söylemişti çünkü ayağım kayar, içine düşer ve boğulurum diye endişelenmişti."

"Akıllı adam."

"Yüzmeyi nerede öğrendin?"

"Y. Annem akıl sağlığını korumak için biz çocukları her yıl yaz kamplarına kaydettirirdi." "Akıllı kadın." Heavenly sırttı.

"Zach'in gerçek dünya hakkında ne düşündüğünü hiç merak ettin mi?"

Beck'in kardeşini tekrar gündeme getirmesi onu hayrete düşürmüştü. İlerleme mi? "Her zaman, özellikle de mikrodalga fırın gibi daha önce hiç görmediği şeyler. Bize çok aptalca ve sıradan

geliyor ama o bundan büyüleniyor. Sırf tekrar ısıtılmak için kahvesinin soğumasına izin verdiğini gördüm."

Seth kıkırdadı. "Hiç deneyimlemediği o kadar çok şey var ki aklım almıyor.

berber."

"İyi bir saç kesimi ve tıraşla tamamen farklı görünüyor. Daha genç bir Beck'e çok benziyor."

"Kesinlikle. Berber harika bir iş çıkarmış. Zach'in fotoğrafı tüm medyada yer aldığından beri Belki şimdi biraz anonimlik kazanır."

"Parmaklar çapraz. Umalım da ona zarar vermek isteyen adamlar onu tanımasın."

Seth onun elini sıkı. "Evet. Ama iyi haber şu ki, medyanın ilgisi nihayet azaldı ve Zach kendi başının çaresine bakabileceğini kanıtladı."

"Biliyorum, ama..." Heavenly hassas bir noktayı gündeme getirmekten nefret ediyordu ama sırf uygunsuz olduğu için gerçeği görmezden gelemezdi. "Sadece... evde sürekli tek başına ve-"

"Yalnızlığı tercih ettiğini söylüyor ve benim güvenlik sistemim Fort Knox'u utandırır." Seth'in ses tonu bir konuşmadan çok bir uyarı gibiydi.

Zach'in onun yüzünden yalnız kaldığını söylemekten kaçındı. Bunun bir yararı olmazdı. "Beck, Zach'i kıyafet alışverişine götürdüğünde, zavallı adamın külot dışında iç çamaşırı çeşitleri olduğunu bilmediğini söyledi. Ve öğle yemeği için durduklarında, Zach daha önce hiç garsonlu bir restorana gitmemişti. Restoranların çok pahalı olduğunu ve kot pantolon ve iş gömleği giyerek ortama uyum sağlayamayacağını düşündüğü için Vegas ve Los Angeles'ta Beck'i ararken fast food ile beslenmiş. Tüm bu değişimin onun için ne kadar bunaltıcı olduğunu düşündüğümde içim acıyor."

"Evet," dedi Seth ciddiyetle. "Zaman alacak ama sonunda alışacak. Beck ona bol bol rehberlik edecek. Sen de ona yüzme dersleri vereceksin."

Seth apartman kompleksine dönüp havuzun yanındaki kaldırımda durduğunda Heavenly başıyla onayladı.

"İhtiyacın olursa beni ara meleğim," diye mırıldandı dudaklarına karşı, sonra ensesini kavradı ve uzun, yavaş bir öpücük için onu kendine çekti, sanki kendini onun üzerine damgalamaya niyetliymiş gibi.

"Böyle devam edersen, sen daha otoparktan çıkmadan ben seni ararım," diye şaka yaptı ve sonra cipten indi.

Heavenly kaldırımda yürürken, bir çift uzun, saksılı palmiye'nin yanından geçip havuzu çevreleyen siyah metal kapıdan geçerken Seth'in gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Çantasını kalın yastıklı bir şezlonga bıraktıktan sonra telefonunu çıkardı, ardından gülümseyerek Seth'e el salladı. Birkaç dakika sürdü ve onun koruyucu bakışlarını hissedebiliyordu ama Seth uzaklaştı.

"Pekâlâ, hadi şu dersleri başlatalım," diye mırıldanarak Zach'e bir mesaj gönderdi.

Üç dakika sonra, kadın çantasından eşyalarını indirirken, adam alçı bir kemerin altından çıkageldi. Heavenly sırtıtmaktan kendini alamadı. Şişkin omuzlarının üzerine oturmuş beyaz atleti, yumuşak mavi mayosu, siyah parmak arası terlikleri ve havacı gözlükleriyle neredeyse Los Angeles'ta doğup büyümüş gibi görünüyordu.

Aralarındaki mesafeyi kapattıktan sonra Heavenly ayağa kalktı ve kollarını beceriksizce ona doladı. Zach hâlâ ona her sarılışında geriliyordu ama bu onu yıldırmadı. Adamın Beck'in omzuna attığı kardeşçe tokatların dışında bir tür şefkate ihtiyacı vardı. Zach'in bir daha çıkış yolunu bulamayacak kadar içine kapanmasını istemiyordu.

"Yüzmeyi öğrenmeye hazır mısın?" diye cesaretlendirici bir şekilde sordu.

Güneş gözlüklerini burnunun ucuna doğru kaydıran Zach, suya temkinli bir şekilde baktı. "Bilemiyorum. İnsanların eğlenmek için yüzmesini anlıyorum ama birkaç santimlik suda boğulanları duydum."

"Söz veriyorum, bugün boğulmayacaksın. Buna izin

vermeyeceğim. Tamam mı?" "Tamam," diye yanıtladı kuşkuyla.

"Önce güneş kremi sürmeliyiz."

"Buna gerek yok," diye karşılık verdi. "Hayatım boyunca çölde dışarıda çalıştım.

o."

Kollarındaki bronzlaşmış şişkinlikler bir gösterge ise muhtemelen öyleydi. "Belki öyle, ama su güneşin yansımalarını artırır. Korkunç bir güneş yanığı olmak istemezsiniz. Güven bana. Ayrıca, buna ihtiyacım var. Aksi takdirde beş dakika içinde cayır cayır yanarım."

Heavenly güneş kremi kollarına, göğsüne ve karnına sürerken, Zach de aynısını yaptı ve şüpheyle suya baktı.

"Havuzu dev bir küvet gibi düşünün," diye önerdi, losyonu bacaklarına sürerken onun endişesini hafifletmeyi umuyordu. "Tek farkı suyun daha serin olması. Ferahlatıcıdır."

Zach'in homurdanması tam olarak ikna olmadığını gösteriyordu.

Heavenly, Seth onu tekrar kucağına almadan önce başparmağını sokması için onu ikna edip edemeyeceğini merak etmeye başlamıştı.

"Sırtıma biraz sürebilir misin?" diye sordu, güneş kremi şişesini ona uzatarak. "Özür dilerim."

Zach kararlılıkla başını salladı. "Sana dokunamam. Bu saygısızlık olur ve Yanlış. Sen benim kardeşime aitsin."

Onun bu şekilde düşüneceğini fark etmemişti ama düşünmeliydi. "Güneş kremi sürmeme yardım etmeni uygunsuz bir dokunuş olarak görmeyecektir ama eve güneş yanığıyla gidersem kesinlikle kızacaktır. Ve bu günahın bedelini ödemek zorunda kalacağım."

Zach bembeyaz kesildi. "Seni dövüyor mu?"

Sadece ona yalvardığımda.

Ama itirafını geri aldı. Zavallı adamın kafasını daha da karıştırmanın bir anlamı yoktu.

"Kesinlikle hayır! Derimi korumadığım için memnun olmayacağını kastetmiştim." Göksel baktı Havuzun etrafında dolaşırken büyük bir şemsiyenin altında oturmuş kitap okuyan orta yaşlı bir kadın gördü. "Gidip o kadına bunu yapıp yapamayacağını soracağım."

"Onu tanıyor musun?"

"Hayır, ama eğer yapamazsan-"

"Kardeşimi yatıştırmak için yapacağım."

"Teşekkür ederim." Heavenly onu Zach'e geri takdim etti.

Onun yutkundüğünü duydu. Ve kaba, nasırlı ellerini sırtına yerleştirdiğinde, dokunuşu çekingendi. Onu ürkütmediğinden emin olmak için, adam losyonu sürerken kıpırdamadan durdu. İş bittiğinde ona kibarca teşekkür etti.

"Devam et ve tişörtünü çıkar. Sırtına biraz güneş kremi süreceğim, sonra suya gireceğiz."

"Yabancıların yanında açık bırakmayı tercih ederim." Kitap okuyan kadına ve havuzun diğer tarafında güneşlenen otuz yaşlarında bir adama göz ucuyla baktı.

"Sen nasıl rahat edersen." Bu da muhtemelen Seth'in dairesinde oturup televizyon izlemektir. "Zach, fikrini değiştirdiysen bunu yapmak zorunda değiliz."

"Bunun önemli bir beceri olduğunu söylemiştin ve ben de bana öğretmene izin vereceğime söz vermiştim. Sözler tutulmaz."

Annemin bu dersi hiç öğrenememiş olması

çok kötü. "Pekala. Hadi yapalım şu işi."

Parmak arası terliklerini ve güneş gözlüklerini şezlongun altına yerleştirdikten sonra, Zach onu havuzun sığ ucuna kadar takip etti. Heavenly ilk adımını attı, serin su ayaklarını sararken ve bileklerine vururken iç çekti. Su kalçalarına değene kadar birkaç kez daha aşağı indi. Döndüğünde Zach'in hâlâ kenarda durduğunu gördü ve ona kendisine katılmasını işaret etti.

Gümüş parmaklığı bir cankurtaran halatı gibi kavrayarak temkinli bir şekilde suya adım attı.

Merdivenlerden inerken yüzünde çocuksu bir şaşkınlık belirdi. Sonra gülümsedi.

Kadın sıığına indiğinde, adam da onu takip etti; abartılı adımlar atarken kolları havada sallanıyordu. "Çamurda yürüyormuşum gibi hissediyorum ama daha ince."

"Buna kaldırma kuvveti deniyor. Su sizi su üstünde tutmaya çalışıyor." "Garip bir his."

Zach'e önce yüzmeyi, sonra da kürek çekmeyi öğretmeden önce bu hissiyata alışmasına izin verdi. Tankı vücudunun her kasına ve dalgalanmasına, özellikle de çıkıntılı karın kaslarına yapışmıştı ve şezlongundaki orta yaşlı kadının bakışları onu rahatsız etse de iyi gidiyordu. Hatta cesur olmaya bile başlamıştı... ta ki kadın ona nefesini nasıl tutacağını öğretmeye çalışana kadar. Beşinci kez suya daldıktan sonra başını yüzeye doğru salladı, boğuluyor, soluk soluğa kalıyor ve öfkeli bir şekilde kaşlarını çatıyordu.

"Benden bu kadar," diye homurdandı Zach. "Tanrı yüzmemi isteseydi beni bir balık yapardı."

"İlk dersinde harikaydın," diye yatıştırdı. "Söz veriyorum, tekrar denediğinde zor. Ve iyi haber şu ki, bir gün göle düşerseniz boğulmayacağınızdan emin olmak için yeterince şey öğrendiniz."

"Tekrar dener misin?" Yüzü kızardı.

"Bugün olmaz. İstemiyorsan yarın da olmaz. Hazır olduğunda," diye güvence verdi. "Dışarı çıkıp kurulanmak ister misin?"

"Evet."

Şezlonga döndüler ve kadın ona bir havlu uzattı. Zach başını salladı. "Yukarıda havlularım var. Seth'i beklerken benimle gelip bir şeyler içmek ister misin?"

"Hayır. Şişemde hâlâ su var. Ayrıca, birazdan beni almaya gelecek. Beklerken gölgede takılıp kitabımı okuyacağım."

"Emin misin? *The Price Is Right*'ı izleyebiliriz. O programı hiç izledin mi?"

"İzledim."

"İlginç değil mi? En harika aletleri veriyorlar." Yüzü daha çocuksu bir heyecanla aydınlandı.

"Ne tür?"

"Tost makinesi fırınları, motorlu scooterlar ve golf arabaları. Diş macunu yerine su kullanan bir diş fırçaları bile var. Bir sürü harika şey... Aslında bir gün bir golf arabası almak istiyorum."

Heavenly onunla ne yapacağından emin değildi ama... "Yap o

zaman." "Gerçekten yapabilir miyim? Kimse bana hayır

demeyecek mi?"

Yaşlıların hayatını ne kadar kontrol ettiği düşünüldüğünde geçerli bir soru. "Yasadışı olmadığı ve paran yettiği sürece istediğin her şeyi satın alabilir ya da yapabilirsin."

Sanki ona yaşama izni vermiş gibi, parlak bir gülümseme dudaklarını gerdi.

"Beck'in neden seni seçtiğini anlıyorum. Bu dünyadaki pek çok kişiden daha tatlı ve nazıksın." Zach düşüncesizce ona sarıldı, sonra hemen bıraktı ve geri çekildi. "Uygunsuz davrandıysam özür dilerim. Her şey için teşekkür ederim, özellikle de boğulmama izin vermediğin için."

"Sen iyisin. Ve rica ederim. Gelecek hafta akşam yemeğine gelmek ister

misin?" "Çok isterim. Kardeşime ve Seth'e selamımı söyle."

"Yapacağım."

Zach arkasını dönüp Seth'in dairesine doğru giderken, Heavenly iki havluyu da şezlonguna serdi, sonra yakındaki çıkıntının altına yerleştirdi, oturdu ve çantasının dibinde köpek kulaklı ciltsiz kitabını buldu.

Güneş kremi tekrar sürmeye başladı, böylece havuzda tekrar serinlemeye hazır olduğunda

örtünmüş olacaktı. Omuzlarına biraz losyon sürerken başını kaldırdığında kendi yaşlarında iki uzun boylu adam gördü

kemerin altından geçip çitlerle çevrili alana girdiler. Heavenly, geniş omuzları, delici yeşil gözleri ve koyu sarı saçlarıyla havuzu görmesini engelleyerek yanına yaklaşıp durana kadar onlara hiç dikkat etmedi.

Onlar tek yumurta ikizleri. Ve bana bakıyorlar.

İçini bir tedirginlik dalgası kapladı. "Kayıp mı oldun?"

"Hayır, bebeğim," diye mırıldandı sağdaki ikiz. "Sadece manzaranın tadını çıkarıyorum."

Bu saçmalığı daha önce de duymuştu. Bazookas'ta çalışırken, flört etmeyi, teklifte bulunmayı ve sarkıntılık etmeyi seven sarhoş öğrenci birliğindeki oğlanlar onun baş belası olmuştu.

Eskiden iyi bahşiş almasını sağlayan plastik gülümsemesini takınarak, cep telefonunu kayıtsızca kavradı ve kaşlarını kaldırdı. "Havuz gerçekten çok güzel. Sence de öyle değil mi?"

İkizler ukalaca sırttı, sonra aç bakışlarını onun vücudunda gezdirdi. "Elbette.

Sana bir soru sorabilir miyim?" Sağdaki ikiz alaycı bir şekilde baktı.

Az önce yaptın. Heavenly bariz olana işaret etmek yerine içini çekti ve pişman olmamayı u m d u . "Elbette."

Adamların Los Angeles'tan olmadıkları belliydi. Aslında aksanları neredeyse Seth'inkine benziyordu ama daha kalın ve güçlüydü, bu yüzden çiftin kaybolmuş ve yol tarifine ihtiyaç duymuş olması muhtemeldi.

"Bu seksi bir mayo, ama içinde daha iyi görüneceğin mayoyu bilmek ister misin?"

İşte tavlama cümleleri geldi. Daha iyi bilmeliydi. "İçimde bana söyleyeceğine dair bir his var."

"Kollarımız," diye birlikte

homurdandılar. Kadın kahkahayı

patlattı. "Gerçekten mi?"

"Evet. Küçük Denizkızı ile ortak noktamız ne biliyor musun?" Diğer ikiz nihayet aynı kalın Doğu Yakası aksanıyla konuştu.

"Sormaya korkuyorum."

"İkimiz de senin dünyanın bir parçası olmak istiyoruz."

Heavenly inledi ve başını salladı. "Bu çizgiler gerçekten-"

"Bekleyin. Bizi henüz kapatmayın. Daha yeni ısınıyoruz," diye yalvardı ilk ikiz.

"Evet. Bekle." İkincisi elini kaldırdı. "Hey, dostum. Yüzme havuzunda olduğumuzu sanıyordum ama bir müzede olmalıyız çünkü sen, bebeğim, gerçekten bir sanat eserisin."

İlk ikiz baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle onun yanına oturdu. "Bir adın var mı yoksa sana sadece bizimki diyebilir miyiz?"

Heavenly gözlerini devirdi ve tekrar güldü. "Bana gururum okşandı diyebilirsiniz. Ama üzgünüm çocuklar. Ben alındım."

"Seni yalnız bıraktığı için aptalın teki."

Birdenbire, biraz daha çekingen görünen ikinci ikiz, güneş kremi tüpünü aldı ve onu kuşatmadan önce avucuna büyük bir parça sıktı. "Senin için sırtını temizleyeyim güzelim. O süt gibi pürüzsüz cildinin yanmasını istemeyiz. Değil mi?"

"Aslında, ben-" Soğuk losyon boynunun hemen altındaki sıcak etle buluştuğunda nefesi kesildi ve adama yan gözle baktı.

Ona çarpık bir gülümseme fırlattı ve kulağına yaklaşırken avucunu üzerinde kaydırmaya devam etti. "Biliyor musun, sen uzaylıların var olduğunun kanıtısın, çünkü kalplerimizi kaçırdın."

Tekrar güldü. Aşırı hevesli olmalarına rağmen bir şekilde çekiciydiler. "Dediğim gibi, ben kapıldım."

"Belki, ama aynı anda iki erkek tarafından alınana kadar yaşamamışsındır. Senin o güzel küçük

aklını nasıl uçuracağını bilen adamlar," diye inledi ilki, elini kadının sırtında gezdirerek

Kardeşim losyonu yaydı. "Güven bana bebeğim, ikizlerin olduktan sonra bir daha geri dönmeyeceksin."

"Jack. Connor. Ellerin kadınımın üzerindeyken burada ne halt ediyorsun?" Seth arkasından bağırdı.

Kardeşleri mi?

İkizler irkilerek ayağa fırladılar, ardından özel dedektif öldürücü bir kaş çatarak onlara doğru ilerlerken hemen geri çekildiler.

Heavenly bir eliyle ağzını kapattı ve şok içinde üç kardeşe baktı. Şimdi Seth yanlarında duruyordu ve sanki çıplak elleriyle kalplerini sökmek istiyormuş gibi görünüyordu -Çarpıcı benzerliği gördü.

"Seth. Hey, kardeşim." İlk ikizin sesi gergindi.

Seth, "Kapa çeneni Jack," diye bağırdı.

"Sürpriz! Biz buradayız," diye ekledi ikincisi.

Seth alaycı bir tavırla, "Anlıyorum Connor," dedi. "Ama soruma cevap vermedin. Neden benim kadınıma asılıyorsun? Ve siz salaklardan hanginiz 'Bir kere ikizlerin oldu mu, bir daha geri dönemezsin' gibi saçma bir cümle kurdunuz? Tanrım, umarım kulağa öyle geldiğini kastetmemişsinizdir."

"Sadece bir şakaydı," diye kekeledi Jack. "Ciddi değildik."

"Evet. Hayır, hiç de ciddi değildik," diye ekledi Connor.

Jack başını salladı. "Aslında bunu yapmıyoruz." "Asla." Connor da aynı şekilde başını salladı.

"Biz sadece... kız arkadaşına merhaba diyorduk, kardeşim. Yaratıcı bir şekilde."

Seth gözlerini devirdi. "Hayır, siz pislikler Heavenly'ye asılıyordunuz çünkü Noel'de size gösterdiğim resmini hatırlamıyordunuz. Ve vücudunuzun tüm çıkıntılı kısımlarının bağlı kalmasını istiyorsanız, şimdi dursanız iyi edersiniz."

“O Kay. Evet. Sakin ol." Jack ellerini kaldırdı. "Haklısınız. Onu fotoğrafınızdan tanıyamadık. Güzel bir Kaliforniyalı kız gördük ve-"

"Ve ne? Onu burada, havuzun yanında, Tanrı'nın ve herkesin önünde vurmaya mı karar verdin?"

Connor özür dileyen bir yüz ifadesiyle Heavenly'nin yüzünü buruşturmadan önce, "Hayır," diye ısrar etti. "Böyle davrandığım için üzgünüm-" "Kaba mı?" Seth havladı.

"Ben de ileri diyecektim," diye düzeltti kardeşi, sonra Heavenly'ye döndü, yüz ifadesi yumuşamıştı. "Niyetimiz-"

"Özür dilemene gerek yok." Nazik bir gülümsemeyle Seth'in yanına sokuldu, sonra elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum Connor."

Küçük ikiz Seth'e sorgulayan bir bakış fırlatarak sessizce ona dokunmak için izin istedi. En azından kardeşlerinden biri akıllanmaya başlamıştı... Seth başıyla onayladı, sonra Connor'ın kızın elini sıkmasını izledi.

"Sen de Jack." Kadın da onu aynı hareketle selamladı.

Cehennemden gelen asi, Seth'in iznini istemedi, sadece elini sıkı ve onu serbest bırakmak için acele etmedi.

Dişlerini gıcırdatan Seth, zar zor giyinen kızını kendine yaklaştırdı. "Tanışma faslı bittiğine

göre, siz ikiniz burada, Los Angeles'ta ne halt ediyorsunuz?"

Onları gördüğüne sevinmediğinden değil. Mutluydu. Ama ofisinde oturmuş, kendi kendine çalışıyordu.

Beck'in kardeşinin yanında olmakta hâlâ zorlandığı için meleğini Zach'e terk ettiğini fark edince kendinden nefret eden bir köpüğe dönüştü. Bu ona kendini zayıf ve gülünç hissettirmişti. Heavenly'yi almaya çalışırken ikizlere rastladığında da ruh hali düzelmemişti.

Jack omuz silkti. "Şey... sana bahar tatilinde sürpriz yapmak istediğimizi söylemiştik, ama bu işe yaramadı ve şimdi yaz geldi, yani dediğim gibi... sürpriz!"

Ciddi miydi? "Bütün yaz burada mısın?"

"Evet. Bizi geri göndermeyin. Bu uçak biletleri ucuz değildi."

Bu öngöremediği bir maymun anahtarıydı. Beck ve Heavenly ile bu iş nasıl yürüyecekti? Kız arkadaşını cerrahla paylaştığını fark etmeden ikizleri aylarca ayaklarının altında tutmasının imkânı yoktu. Hay *sikeyim*. "Peki buradayken ne yapmayı planlıyorsun? Kanepemde oturmayı, bütün yemeklerimi yemeyi ve her gece evime farklı bir kadın getirmeyi mi?"

Connor bir cevap bulabilmek için çırpındı. "Yaz tatili bunun için değil mi?" Heavenly sessiz kahkahalarla sarsıldı.

Jack ikizine "ne oluyor lan" der gibi baktı, sonra da Seth'e küçük bir çocukken atıştırma saatinde fazladan bir kurabiye alabilmek için mükemmelleştirdiği köpek yavrusu gözlerini dikti. "Hadi ama, kardeşim. Bizi gördüğüne sevinmedin mi?"

"Öyleyim," diye itiraf etti Seth. Öyleydi ama... "Önce sen arayabilirdin. Annem ikinizin Los Angeles'ta olduğunu biliyor mu?"

"Evet. Söz verdiğimiz gibi onu çoktan kontrol ettik," diye güvence verdi

Connor. "Ne zaman geldiniz?"

"Uçağımız yaklaşık üç saat önce indi." Jack cevap verdi. "Bagajlarımızı ve kiralık arabamızı almak biraz zaman aldı-"

Connor, "Pasifik'i hiç görmediğimiz için buraya gelirken sahilde durduk," diye önerdi.

"Bebekleri de kontrol ettik." Jack kurt gibi sırıttı.

"Sonra buraya geldik. Kapıyı çaldık ama kimse cevap vermedi, biz de havuza doğru yürüdük."

"Bekle," diye araya girdi Seth, bakışlarını Heavenly'ye çevirerek. "Zach nerede? Çoktan öğrendi mi

Yüzmek mi?"

İç çekti. "Hayır. Denedik. Hayal kırıklığına uğradı ve *The Price Is Right*'i izlemeye gitti. Oyukta kardeşlerinizin yanından geçmiş olmalı."

"Zach kim?" Connor kaşlarını çatı.

Kahretsin. Bunu nasıl açıklayacaktı? "Bir arkadaşımın kardeşi. Şehre yeni taşındı, o yüzden bir süreliğine benim dairemde kalıyor."

"Kaç tane yatak odanız var?" "Bir."

"Peki o senin kanepende yatıyorsa biz nerede yatacağız? Yoksa artık Heavenly ile mi yaşıyorsun?"

"Öyle olsaydım anneme söylemez miydin sanıyorsun?" Gerçeği geçiştirdi.

"Doğru, ama bahse girerim yatıya kalmalardan bahsetmemişsindir." Connor alay etti.

Bu Seth'in canını sıktı ve öfkesine hakim olmaya çalıştı ama... nafile. "Kapa çeneni."

Jack dönüp Connor'a ters ters baktı. "Sana Seth'i arayıp geleceğimizi haber vermemiz gerektiğini söylemiştim. Ama hayır. Ona *sürpriz* yapmak istedin. Yaz boyunca nerede kalacağız Einstein? Yerde mi?"

Connor kaşlarını çatı. "Rahibe Teresa'ya dönüştüğünü ve kanepesini başkasına verdiğini

nereden bilebilirdim ki?"

"Ağız dalaşını bırakın. Geçici olarak Dr. Beckman'ın yanında kalıyorum. O bir arkadaş. Zach bir süredir

dairemdeki yatak odamda uyuyorum. Büyük yatağa dönüşebilen bir kanepem var. Siz mankafalar onu alabilirsiniz." Seth ensesini sıkarak kafatasında zonklamaya başlayan baş ağrısını önlemeye çalıştı. "Şimdi gidip bavullarınızı alın ve fikrimi değiştirip siz iki serseriye kalacak yer buldurmadan önce bizimle dairemde buluşun."

"Müthiş!" Connor havayı yumruklayarak tezahürat yaptı. "Teşekkürler!"

"Evet!" Jack sırtıarak havladı. "Çok teşekkürler, kardeşim. Bütün yemeğini yemeyeceğiz. Söz veriyorum." "Yalancı," dedi Jack, gülümsemek için kendini zor tutarak.

İkizler gülüştüler, sonra Connor Jack'in sırtını sıvazladı. "Hadi dostum. Eşyalarımızı alalım."

Otoparka doğru koşarlarken Seth iç çekerek Heavenly'ye baktı ve başını salladı. "Onlar için üzgünüm. Onlar..."

"Komik ve tuhaf bir şekilde tatlı."

"Onlar büyürken hayatımı cehenneme çevirmek için mümkün olan her şeyi yapan iblisler." "Erkekler erkektir." Sırıttı.

"Evet. Yetişkin adamlar olmaları gerekse bile." Kıkırdadı, sonra ayıldı. "Eşyalarını topla meleğim. İkizler dönmeden önce Zach'i hazırlamam gerekiyor."

"Onu hazırlamak mı?"

"Üçümüzü de biliyor. Jack ya da Connor'a bu konuda bir şey söyleme riskini göze alamam. Yoksa annem iki nokta iki saniye içinde öğrenir."

Heavenly gözlerini kaçırıp başını salladı ama eşyalarını kanvas çantasına geri tıktırırken yüzündeki hayal kırıklığını fark etmemişti.

Bir küfür savurarak onun arkasına geçti, kollarını beline doladı ve dudaklarını kulağına yaklaştırdı. "Annemin bizi koca ağızlı kardeşlerimden öğrenmesini istemiyorum meleğim. Ona kendim söylemek istiyorum, doğru şekilde."

Heavenly cep telefonunu çantasına yerleştirdikten sonra ona döndü. "Zach senin, benim ya da Beck için yalan söylemez. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Bunu hiç düşünmemişti ama kadın iyi bir noktaya parmak bastı. "Anlıyorum ve bir yolunu bulacağım ama şu an annemle bizim hakkımızda konuşmak için doğru zaman değil."

"Emin misiniz? Şu anda çok mutlu. Belki de mükemmel bir zamandır."

Heavenly'nin beklenti dolu bakışları karşısında suçluluk duygusu soğukkanlılığını parçaladı. Annesine bu haberi vermek zorundaydı. Bunu biliyordu. Ama bunu nasıl yapacağından emin değildi, annesini çıldırtmadan yapamazdı.

"Henüz değil. Ama yakında meleğim. Yemin ederim," dedi ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdikten sonra kıkına şakacı bir şaplak attı. "Kıyılda da Zach'le konuşabileyim."

"Senin için onunla konuşmamı ister misin?" diye sordu kemerli geçide ulaştıklarında.

Onun tekrar geçmişin karanlık uçurumuna düşmesini engellemeye çalışıyordu ve bunun için onu seviyordu ama artık erkekleşmesi gerekiyordu. "Hayır. Onlar benim kardeşlerim. Ben iyi olacağım. Güven bana."

Zihinsel olarak anılarından uzaklaşan Seth, Zach'e doğru ilerlerken nefesini tuttu ve önemli bir cümleyi tekrarladı: *O Beck'in kardeşi. O Beck'in kardeşi.*

Heavenly ile birlikte Zach'in kanepede oturup büyük ekrandaki bir yarışma programı yarışmacısına bağırdığı daireye girdiklerinde bu mantra hâlâ beyninde dönüp duruyordu. "Kek karışımını seç. Soğuk algınlığı ilacından daha ucuz."

Kapı arkalarından hızla kapanırken, Zach korku dolu gözlerle dönerek kanepeden fırladı.

"Sakin ol," diye mırıldandı Heavenly usulca.

"Sadece biz varız." "Özür dileriz," diye ekledi Seth.

"Seni korkutmak istememiştik."

Zach bastırılmış bir nefes verdi. "Sorun değil. Sadece ikinizi beklemiyordum. Hep endişeleniyorum-"

"Seçilmişler seni burada bulamaz, kapıyı çalmalıydım." Seth özür dileyen bir gülümseme sundu. "Hayır. Burası senin evin ve burada kalmama izin verdiğin için gerçekten minnettarım. Gergin olduğum için özür dilerim."

"Burada boş boş duruyordu. Ama..." Seth yüzünü buruşturdu. "Um, şimdi biraz dolu olacak. Hayatını toparlamaya çalıştığını biliyorum ve huzurunu kaçırmak istemem ama ikiz kardeşlerim Jack ve Connor az önce New York'tan geldiler. Bana geleceklerini söylemediler çünkü bana sürpriz yapmak istediler. Kalacak başka yerleri yok, o yüzden umarım oda arkadaşı sorun olmaz."

"Benim için sakıncası yok." Gerçi öyle görünüyordu. "Ama kalmamın sakıncası olmadığına emin misin? İhtiyacınız varsa eşyalarımı toplayabilirim. Bana sadece birkaç dakika verin ve-"

"Gitmene gerek yok. Aslında gitmenizi de istemiyorum. Biraz sıkışık olabilir ama burada üçünüz için de yer var çünkü koltuk bir kral yatağına dönüşüyor. İkizler kanepede yatabilir, siz de yatak odasında kalabilirsiniz, böylece mahremiyetiniz devam eder."

"Benimle aynı alanı paylaşmaları sorun olmaz değil mi?"

"Eğer değilse, çok kötü. Aksi takdirde, kendi paralarıyla kalacak başka bir yer bulabilirler." Seth, Zach'i rahatlatmak umuduyla sırtıttı. "Nerede uyudukları küçük bir sorun. Asıl büyük sorun ailemin Heavenly ile benim bir çift olduğumuzu düşünmesi. Sadece bir çift. Henüz Beck'i bilmiyorlar. Buna hazır değiller."

"Ah." Zach'in kaşları Seth'in sözlerini sindirirken çatıldı.

"Senden benim için yalan söylemeni istemiyorum ve Beck'le henüz tanışmadıkları için onu sormaları için bir sebep yok. Sadece üçümüzün üçlü olduğu konusunda bir şey söylememeni istiyorum."

"Adı bu mu?"

"Argo ama evet." Heavenly'nin elini kavradı. "Bunu yapacak mısın? Beck ve benim Heavenly ile bir ilişki içinde olduğumuz bilgisini kendine saklayacak mısın?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı. "Elbette.

Sorun değil." "Sağ ol dostum. Gerçekten minnettarım-"

Gürültülü bir kapı sesi onu böldü.

"Ben hallederim." Heavenly aceleyle kapıya gitti ve çekerek açtı.

Connor, Jack'le birlikte iki büyük bavulu fayans döşeli girişe bırakırken, "Bir yolculuk daha yapmalıyız," dedi.

"Bir saniye bekleyin. Siz iki palyaçoyu tanıştırayım, sonra da geri kalanları taşımanıza yardım edeyim." Seth kardeşlerine el sallayarak odaya girdi.

Kendisinden birkaç yaş büyük olan Zach, sanki onları ölçüp biçiyormuş gibi ikizlere baktı.

"Jack, Connor, bu Zach." Seth gülümsemeye zorladı, umarım bu iş yüzüne patlamazdı. "Zach, bunlar benim mankafa kardeşlerim Jack ve Connor."

Üçlü el sıkışırken Zach kaşlarını çatı. "Kimin kim olduğunu nasıl anlayacağım?"

"Ben Jack." Kendisini işaret etti. "Ben iyi olanım. Connor ise götün teki." "Siktir git," diye homurdandı Connor. "İkimiz de daha büyük aleti olanın ben olduğumu biliyoruz."

Heavenly'nin yumuşak kıkırdaması üzerine Seth kaşlarını çatı. "Hey. Kesin şunu. Burada bir hanımefendi var."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Connor. "Ciddiyim Zach, bizi ayırmak konusunda endişelenme. İnsanlar hayatımız boyunca bizi yanlış isimlerle çağırırdı. Biz buna alıştık."

"Tamam." Zach'in ifadesi gözle görülür bir rahatlamayla yumuşadı.

Seth, "Gidip bavullarınızın geri kalanını alalım, çocuklar," dedi. Gerçekten de Zach'in yanında olmaya alışmaya çalışıyordu... ama Beck'in kardeşi onu tedirgin ediyordu.

İkizleri kapıdan dışarı çıkarırken omzunun üzerinden baktı ve Heavenly'nin Zach'in yanına, oyun programına odaklanmış bir şekilde uzandığını gördü.

Dışarı çıktığında Seth derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı.

"Hey, um... Zach'in bir sorunu mu var?" Üçü otoparka doğru yürürken Jack sordu.

Bu uzun sürmedi. "Bir sorun olduğunu düşündüren ne?" "Sessiz.

Sanki üzgün ya da... Bilmiyorum. Bir şeyler var."

"FBI'nın Messiah City adında bir yerde bir tarikatı çökerttiğine dair haberleri gördünüz mü?"

"Sanırım TikTok'ta bununla ilgili bir şey gördüm." Ama Jack ikna olmuş görünmüyordu. Connor ona dirsek attı. "Evet, biz toplanırken televizyondaydı."

"Zach, Zacharias Kimball, tarikat karısını ve kızını öldürdükten sonra FBI baskınına düzenlemeye yardım eden adam."

Jack bön bön baktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır." Seth durakladı ve ikisine de uyarıcı bir bakış fırlattı. "İkinizin de bu konuyu açmanızı istemiyorum. Anladınız mı? Sadece ailesini değil, bildiği tek yaşam biçimini de kaybetmenin yasını tutuyor. Gerçek dünyanın nasıl işlediğini anlamıyor, o yüzden götlük yapmayın. Düşünceli, sorumlu yetişkinler gibi davranmanızı istiyorum. Onun yaşadıklarına saygılı olun. Bu, dairemin parti merkezi *olmayacağı* anlamına geliyor. Kardeşlik çocukları gibi davranmak yok. Fıçı bira yok. İçki yok. İlişki yok. Dairede amcık yok."

"Hadi ama dostum." Jack huffed. "Aklını mı kaçırdın sen?" "Ciddi misin?" Connor araya girdi. "İçki yok mu? Bira yok mu? Sevişmek yok mu?"

Seth, "Hiç," diye ısırdı. "Benim dairemin kuralları annemin evdeki kurallarıyla aynı. Eğer parti yapmak ve birileriyle yatmak istiyorsan, bunu başka bir yerde yap. Anladın mı?"

Jack sonsuz bir hayal kırıklığıyla iç geçirdi. "Anladık. Zach'e bulaşmayacağımıza söz veriyoruz. Zavallı adamın kafası yeterince karışık zaten."

"Öyle," diye araya girdi Seth.

Ve onu her gördüğümde, tek gördüğüm geçmişim oluyor. Belli ki ben de öyleyim.

CHAPTER EIGHT

Beck nihayet hastaneden ayrılıp Seth'in dairesinin önündeki otoparkta Mercedes'inden indiğinde saat geç olmuştu. Son birkaç haftadır Zach'le sık sık görüşüyor, onun Seçilmişler'den gerçek dünyaya geçişini kontrol ediyordu. Kardeşi iyi görünüyordu... ama Beck hâlâ Onu evde kalmaya davet edip ertesi gün gitmesini istediği için çok suçluydu. Seth'in akıl sağlığı ve üçlülerinin hayatta kalması için bu zorunluydu ama Zach için bundan nefret ediyordu.

Neyse ki kardeşi son birkaç haftadır tek başına iyi görünüyordu ve yeni dünyasını temkinli bir şekilde keşfediyordu. Ne zaman soru sorsa, Beck ona açık sözlü, bazen de dobra cevaplar veriyordu. Bu oldukça iyi işliyordu. Ama iki gün önce, Seth'in ikiz kardeşleri onun sığınak olmasını umduğu alanı işgal etmişti.

Zach bu tamamen yabancı dünyaya ayak uyduracak zamanı ancak bulabilmişti ve şimdi yabancılardan sadece birkaç adım ötede uyuyordu. Beck'in kardeşiyle yüz yüze görüşmesi gerekiyordu.

Heavenly ve Seth'e haber vermek için hızlıca bir mesaj atan Beck, eve döndüğünde onlara haber vereceğine söz verdi. Seth bir başparmak yukarı emojisi ve şu anda bulunduğu yerin, şehir merkezindeki gösterişli bir otelin lobisinin resmiyle yanıt verdi. Heavenly bir kalp ve Zach'e selam söylemesi için hızlı bir mesaj gönderdi.

Beck iç geçirerek telefonunu cebine koydu ve ılık gecede Seth'in dairesine doğru ilerledi. Kapıyı çaldı, Zach hemen açınca şaşırmadı. Ancak kardeşinin ortaya çıkışı onu şoke etmişti.

Zach'in çenesini iki günlük tüyler kaplamıştı. Her zamanki kolalı düğmeli gömleğini bırakmış, yerine yıllarca çalışarak sertleşmiş ve vücuduna yapışmış gibi görünen koyu renkli bir grafik tişört giymişti. Solmuş, kullanışlı kot pantolonunun yerini basketbol şortu almıştı. Bot yerine de son moda spor ayakkabılar giymişti.

Zach yine alışverişe mi gitmişti?

"Selam. Bir uğrayıp seni kontrol edeyim dedim. Nasılsın?" Beck ona bir kez daha baktı. "İyi görünüyorsun. Farklı ama hoşuma gitti."

Zach geri adım attı ve sessizce onu içeri davet etti. "Ben iyiyim. Gördüğünüz gibi, Jack ve Connor beni Amish gibi göstermeyecek kıyafetler bulmam konusunda ısrar ettiler, onların deyimiyle... Şey, Amish. İnternette bakana kadar bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. İnterneti seviyorum. Ve bu kıyafetleri gerçekten beğendim. Çok daha rahat."

"Güzel." Beck kardeşinin peşinden dar antreden geçip mutfığı geçti ve soluk, buruşuk çarşafly büyük boy çekyatın bulunduğu oturma odasına girdi. "İkizler burada mı uyuyordu?"

"Öyle." Zach kenarda otururken tereddüt etti.

Yani dairenin tek yatak odasını ona mı bırakmışlar?

Güzel. "O zaman sorun ne?"

Kardeşi hemen cevap vermedi. "Onlar bu toplumun tipik erkekleri mi? Benden birkaç yaş küçük olduklarını biliyorum ama..."

Zach gerçekten ne soruyordu? "Onlarla tanışmadım. Neredeler?"

"Dışarıda yemek alıyorum. Benim için biraz getireceklerini söylediler ama bu birkaç saat önceydi." Beck kaşlarını çattı. Peşlerine takılmak istemediği için Zach'i geride bırakıp dışarı mı çıkıyorlardı?

Yoksa pislik oldukları ve onu kasten dışladıkları için mi? "Onlarla nasıl geçiniyorsun?" "Jack ve Connor? İyi, sanırım. Neler yaşadığımı anlamaya çalışıyorlar ama babalarının beklenmedik ölümü dışında bir referans çerçeveleri yok. Gerçi onlar sadece çocuktuk. Pek bir şey hatırlamıyorlar."

Seth on altı yaşındaysa, ikizler beş ya da altı yaşındaydı. Muhtemelen kaybın kendisini hatırlamıyorlardı, bu yüzden evet, muhtemelen ilişki kurmakta zorlandılar. "Dinle, eğer burada olmak senin için uygun değilse, başka bir yerim var. Sahilde bir apartman dairesi. Çok güvenli, yani basın seni bulursa endişelenmene gerek yok. Ve ev tamamen sana ait olur."

"Zahmet etme kardeşim. Burada Jack ve Connor'la gayet iyiyim." Yalnız olmalarına rağmen, sanki kimsenin duymasını istemiyormuş gibi sesini alçalttı. "Yaşadığım zorluklar tamamen bana ait. Nereye ait olduğumu anlamıyorum."

"İkizlerle mi?"

"Bir bütün olarak bu yeni dünyayla... ama ikizlerle de. Üniversiteye gittiklerinin farkındayım. Bunun bana göre olduğunu sanmıyorum. Biliyorsunuz ben toprakta çalışmaya, bir çiftlik işletmeye ve aileme bakmaya alışkınım. Sana bahsettiğim topluluk bahçeciliği projesini bulana kadar kendimi amaçsız hissediyordum." Burnunu kırıştırdı. "Ama yetiştirdikleri yiyeceklere koymak istedikleri tüm kimyasallar beni şaşırttı. Onlara eski yöntemleri öğretmeye çalıştım..." İç çekti.

Beck yüz ifadesine bakarak bunun başarısız olduğunu anladı. "Burada insanlar hızlı ve kolay olanı ister. Peki... Jack ve Connor bahçe projesine yardım ettiğin için seninle dalga geçtiler mi?"

Eğer öyle olsaydı, Beck Seth'in kardeşleri olmalarını umursamadan kafalarını birbirine geçirirdi.

"Hiç de bile. Katılmak istemediler ve bunda bir sorun yoktu. Şehir çocuğu olduklarını söylediler,

Bu da onların çiftçilik hakkında hiçbir şey bilmedikleri anlamına geliyor."

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Ciddiyim, eğer apartman dairesine taşınmak istiyorsan, bunu gerçekleştiririz. Evimden biraz daha uzak ama-"

"Teşekkür ederim ama ben burada iyiyim. Sadece bu toplumun benden onlar gibi olmamı mı yoksa kendim gibi olmamı mı beklediğini anlamaya çalışıyorum."

Bu soru Beck'i gerilette. Elbette Zach kim olduğunu biliyordu - Seçilmişler bağlamında. Hayatında ilk kez istediğini düşünme, istediğini yapma ve istediği kişi olma gücüne sahipti. Bir anda bu kadar özgür olmak kafa karıştırıcı, hatta korkutucu olabilirdi.

"Kendinden başka hiç kimse olmak zorunda değilsin, Zach."

"Kilisenin ve kasabanın yapısı olmadan, bunun kim olduğundan emin değilim. Bir zamanlar inandığım şeylere inanmıyorum. Hâlâ Tanrı'nın var olduğunu düşünüyorum ama babamın, Jed'in ve yaşlıların daha çok ve daha genç kadınla evlenmek istedikleri için sözde hizmet ettikleri Tanrı değil."

"Anlıyorum. Bu danışmanı buldum, seninki gibi durumlarda deneyimli biri. Eğer onunla konuşmak istersen onu arayacağım ve-"

"Hayır. Bu dünya hakkında kafam çok karışık değil, sadece içindeki yerim hakkında. Artık bir çiftçi ya da koca değilsem, ne yapmam gerekiyor? Ajan Waters'a göre hayatımın sonuna kadar yetecek kadar param var. Ama bir amacım yok. Bu konuda endişeliydim... Ta ki ikizlerin de olmadığını fark edene kadar. En azından benim gördüğüm kadarıyla."

Zach'in kafasının karışmasına şaşmamalı. "Messiah City'nin aksine, burada çok az öğrenci yıl

boyunca okula gidiyor."

"Yaz tatilinde olduklarını söylediler." Ama bunun ne anlama geldiği konusunda hâlâ kafası karışık görünüyordu.

"Seth ikizlerin bu yaz buradayken iş bulmayı planladıklarını söylüyor."

"Bana söylediler." Zach kaşlarını çatı. "Ama şu ana kadar en önemli öncelikleri içki, kadınlar ve beyzbol oldu."

"O halde, evet." Beck gülümsedi. "Bu da onları yaşlarına göre oldukça normal kılıyor." "Hayattan daha fazlasını istemiyorlar mı?"

Elbette Zach daha önce hiç böyle bir davranış görmemişti. Hedonizm ve aylıklık Messiah Şehri'nde asla hoş görülmemiştir ama Jack ve Connor'ı ya da davranışlarını açıkça reddetmemesi zihninin açıldığını gösteriyordu. "Burada çoğu insan kendi işine bakar. Yasaları çiğnemediğiniz sürece -biliyorsunuz, öldürmek ya da çalmak ve benzerleri- hayatınızı sürdürmenin doğru ya da yanlış bir yolu yok. Sadece sizi gitmek istediğiniz yere götüren, sizi mutlu eden şeyi yaparsınız. İkizler buraya kadın mı getirdi?"

Zach başıyla onayladı. "Hem geldikleri gece hem de dün gece."

Tanrım, iki gündür buradaydılar ve iki kez mi yatmışlardı? Onlar için iyi, ama Zach için çok kafa karıştırıcıydı. "Rahatsız mı oldun?"

"Başta öyleydim. Şimdi merak ediyorum."

Üç hafta önce Zach, merhum karısının "rahatlığından" haftalardır mahrum olduğunu itiraf etmişti. Eğer o zaman azgınsa, şimdi ne kadar çaresiz olmalıydı? "Ve bu sorun değil. Geceyi birlikte geçirecek bir kadın bulursan burada değer yargısı yok. On sekiz yaşından büyük olduğundan emin ol."

Zach yüzünü buruşturdu. "Yaşıma daha yakın biriyle vakit geçirmek istiyorum."

Kardeşinin, kanunun kısa süre önce çocuk olarak kabul ettiği bir kadınla soyunmak istememesi Beck'in kitabına göre harikaydı. "O zaman öyle yap. Yirmili yaşlarında bekâr ve eğlenceli bir sürü kadın bulacaksın ve..."

"Bir erkeğin onunla seks yapmak için evlenmesini beklememek mi?"

Zach'in konuşma dilinde bir değişiklik oldu, bunu da ikizler yapmış olmalı.

"Kesinlikle." Kardeşi başını salladı. "Dün gece bir bira içtim."

Vay canına, Jack ve Connor onu gerçekten etkilemişti. "Ve?" "Nefret etmedim. Eğer bu gece bir tane daha içersen..."

"Kimse bir şey düşünmez." Beck'in duyduklarına bakılırsa, ikizler Zach'e dış dünyada hayatın nasıl olduğunu göstermek için mükemmel olabilirdi. "Seni ne mutlu edecekse."

Zach iç geçirdi, seçeneklerini değerlendiriyor gibiydi. "Bu kadar basit mi?" "Oldukça."

Daire kapısının açılması ve ardından bir kadının kıkırdaması Beck'in başını döndürdü. İkizlerin fuayenin sonunda belirmesi uzun sürmedi, bir ellerinde on iki paket, yanlarında üniversite öğrencilerinden çok Instagram modellerine benzeyen bir çift yapışkan kadın. Yine de Jack ve Connor ağabeylerine çok benziyorlardı ve Seth kadınlar arasında her zaman popüler olmuştu.

İkizler onu gördüklerinde kısa bir süre durdular.

"Kahretsin. Sen Zach'in kardeşi olmalısın," dedi biri, elini uzatmak için birayı yere bırakarak. "Merhaba, ben Jack."

Beck adamın elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Ben-" "Seth'in arkadaşıyım. Dr. Beckman, değil mi?"

İkizler onun ve kardeşlerinin Heavenly'yi paylaştıklarını bilmedikleri için muhtemelen en güvenli cevap buydu. "Evet, ama bana Beck deyin."

"Harika. Bu Connor." El sallayan ikizini işaret etti. "Bunlar Lacey ve Katie."

"Kaitlyn," diye düzeltti sert bir esintiden korkacak kadar kısa bir etek giyen sarışın.

"Özür dilerim. Evet. Zach, sana biraz yemek getirdik dostum. Meksika yemeği denemek ister misin?" Connor yakındaki bir restorandan bir paket servis kabı getirdi. "Hepsi senin."

Zach ayağa kalktı ve kabul etti. "Teşekkür ederim."

"Sorun değil. Buzdolabında soğuk su ve soda var." "Bira alabilir miyim?"

İkizler birbirlerine şaşkınlıkla baktılar.

"Elbette." Jack on iki paketten birini yırtıp attı. "Soğuk aldım." Zach onu yakaladı ama bakışları sarışına yapışmıştı. Sertçe yutkundu.

"Bu Kaitlyn," dedi daha konuşkan olan ikiz Zach'e. "Lacey'nin arkadaşı. Lacey'yi Cumartesi gecesinden hatırlıyor musun?"

Aynı derecede küçük bir mikro elbise giymiş minyon bir esmer bir eliyle el sallıyor, diğer eliyle de Jack'in koluna yapışıyordu.

Zach başını salladı, hâlâ Kaitlyn'e odaklanmıştı.

Beck ilgiyle izledi. Anlaşılan ikizlerden biri, muhtemelen Jack, birkaç gece önce Lacey'yle meşgul olmuş ve şimdi de ikisinin de şansının yaver gitmesi için bir arkadaşını getirmişti. Bu da Zach'i üçüncü tekerlek yapıyordu. Bu berbat bir şeydi, özellikle de ondan hoşlanıyor gibi görüldüğü için.

Jack birayı ve yiyecekleri Zach'in elinden alıp Kaitlyn'in eline verdi. "Bunları Zach için mutfak masasına koyabilir misin?"

Yani herkes oturma odasında sevişirken o yollarından çekilecek miydi? Zach yine de onları duyabilirdi. Ayağa kalkıp iki oda arasındaki barın üzerinden bakarsa, onları da görebilirdi. Eğer kardeşi hâlâ evlilik öncesi seks hakkında ne hissettiğini düşünüyorsa, bunu görmek onu çileden çıkarabilirdi.

"Ya da seni akşam yemeğine çıkarabilirim, sadece ikimiz," diye önerdi Beck. Bu daha önce yapması gereken bir şeydi. "Güzel bir bifteğe ne dersin?"

Zach, Kaitlyn'in kulağına bir şeyler mırıldanan Connor'ın yanından geçip gitmesini izledi. Dönüp Zach'e baktı ve gözleriyle onu sertçe becerdi.

Vay be.

"Sanırım burada kalıp bunu bir deneyeceğim," diye mırıldandı Zach, gözlerini flörtöz sarışından hiç ayırmadan. "Eğer sorun olmazsa."

Meksika yemeğinden bahsetmiyordu. Zach Beck'e bu kızı becermenin sorun olup olmadığını soruyordu. Eğer gerçekten bu ifadeye uyduysa, neden olmasın?

Beck gülümsedi ve kardeşinin sırtını sıvazladı. "Elbette. Harika. Akşam yemeğini başka zaman yeriz." "Harika. Tanıştığımıza memnun oldum, dostum." Jack elini uzattı, onu aceleye getirme konusunda hiç de nazik değildi.

Kapıya.

Beck bir gülümsemeyi bastırdı ve tekrar salladı. "Aynı."

Jack bununla birlikte banyoya doğru gözden kayboldu. Beck tekrar Connor'a baktığında, Connor Lacey'yle dudak dudağa gelmişti, eli Lacey'nin çoğunlukla sırtı açık elbisesinin altından kayarak onun dolgun kalçasını avuçluyordu. Bunun olacağını tahmin etmemişti. İkizler onu takibe mi almışlardı? Onu paylaşıyorlar mıydı?

Şüpheli. Liam ve Hammer bir yana, çoğu erkek onun ve Seth'in Heavenly'yle yaptığı gibi seks yapmazdı. Kendi hayatını onlara yansıtmak aptalcaydı. Büyük ihtimalle Jack her an ortaya çıkıp Kaitlyn'i baştan çıkarabilirdi. Bu durumda Zach nerede kalacaktı?

Sanki izlendiklerini hissetmiş gibi Connor oradan ayrıldı ve utangaç bir ifadeyle bakma

nezaketini gösterdi. "Uğradığınız için teşekkürler. Zach'e çok iyi bakıyoruz. Söz veriyorum."

Beck tam olarak ikna olmamıştı ama Connor ve Lacey ellerini birbirlerinden zorlukla uzak tutarak çekyata doğru ilerlerken başıyla onayladı.

Beck mutfağa doğru ilerlerken neredeyse Kaitlyn'e çarpıyordu. Bir eliyle onu sabitledi ve özür diledi.

Ona küçük, mahcup bir gülümseme verdi. "Özür dilerim."

"Benim hatamdı." Beck odanın diğer ucunda, birası ve yemeğiyle mutfak masasına yerleşmiş olan Zach'e baktı, sonra sesini alçalttı. "Geceyi Jack'le geçirmek için mi buradasın?"

Başını iki yana salladı. "O ve Connor benden Zach'le tanışmamı istediler. Ondan hoşlanıyorum."

Bunu duymak güzeldi ama Jack bu gece kimi sismeyi planlıyordu? Onun sorunu değildi. "O da senden hoşlanıyor."

Kaitlyn kızardı. "Onun farklı olduğunu söylediler."

Bunu söylemenin bir yolu da buydu. "Evet. Dinle, bir erkeğe nasıl prezervatif takılacağını biliyor musun?" Soru onu şaşırtmış gibi gözlerini kırıştırdı ama sonunda başıyla onayladı.

Şükürler olsun. "Kardeşim... paslanmış. Eğer siz ikiniz soyunursanız, ona yardım eder misiniz?"

Yüzü yumuşadı. "İkizler karısını yeni kaybettiğini söyledi. Bu çok üzücü. Onu rahatlatmak istiyorum." Kukusuyla mı? Mükemmel. "Bunu kullanabilir. Teşekkürler."

Başını salladı ve yüksek topuklu sandaletlerini tekmeleyerek kapıya doğru yöneldi. Beck dikkatini Meksika yemeğine şüpheli bir yüzle bakan Zach'e çevirdi. "Bir dene. Beğeneceksin." Sesini alçalttı. "Bu akşamki her şey için geçerli, ama fikrini değiştirirsen beni ara. Değiştirmezsen sabah konuşuruz dostum."

Kardeşi başıyla onayladı. "Kulağa hoş geliyor."

Sonra Kaitlyn çıplak ayakla tekrar odaya girdi. Zach bakışlarını onun üzerinde sabitledi. O anda Beck, kardeşi için var olmaktan çıktı ve Zach'in dış dünyaya bir sonraki büyük adımını atmasına yardımcı oldukları için ikizlere minnettar olarak kendini daireden dışarı attı.

T Beck yorucu bir iş haftasını daha geride bıraktığı için şükrederek Mercedes'ini garaja çekti, yolcu koltuğundan aldıklarını topladı ve kapıya yöneldi. Cuma günüydü. Akşam olmuştu ve artık nöbetçi değildi. Zaten kutlama için bir sebepti ama heyecanlanmak için başka bir sebebi daha vardı.

Can sıkıcı bir sorunun çözümünü bulmuş olabilir. Ya da büyük bir hata yapıyor olabilirdi. Beck hangisi olduğundan emin değildi.

Sakinleştirici bir nefes alarak evin içine adım attı. Lezzetli, tuzlu bir koku onu mutfağa çekti. Biraz oyalandıktan sonra Seth'i adanın önünde karpuz parçalarını keserken buldu. Onun arkasında, ocağın başında, soluk sarı bir güneş elbisesi giymiş ve ayaklarında hiçbir şey olmayan Heavenly ağız sulandıran bir şeyler karıştırıyordu.

"Stroganoff kaynıyor. Umarım tadı da kokusu kadar güzeldir." Sesi kararsız geliyordu.

Seth omzunun üzerinden, "Lezzetli olacağına eminim," dedi.

"Parmaklar çapraz. İnternette yeni tarifler denemek riskli." Servis tabaklarını ve peçeteleri toplayıp mutfak masasının üzerine yığıldı. "Göreceğiz bakalım."

"İşler yolunda gitmezse, sorun değil. Bir şeyler getirebiliriz." Seth elinde bir parça karpuzla onun arkasından ilerledi. "Aç kapıyı, meleğim."

İtaatkâr bir şekilde, dolgun dudaklarını ayırarak itaat etti. Seth pembe dilinin üzerine koymadan önce alttakini kavunla boyadı.

Gözlerini kapatarak inledi. "Hmm, bu çok tatlı."

Seth onun çenesinden damlayan suyu yaladı. "Öyle."

Sonra onun dudaklarını kendi dudaklarıyla kapattı.

Dikkatle onları izleyen Beck, sessiz adımlarla odayı geçerek yanlarına geldi ve aldığı eşyaların bulunduğu çuvalı mutfak adasının köşesine yerleştirdi. "Ne kadar tatlı?"

Birbirlerinden ayrıldılar ve bakışlarını ona doğru çevirirken Heavenly'nin nefesi kesildi. Mutlu bir sırıtişla ona sarıldı. "Evine hoş geldin."

"Ne kadar tatlı?" diye tekrarlardı.

"Çok," diye yanıtladı.

"Öyle mi? Tadına bakmama izin ver." Beck başını eğip onu öptü ve şeker lekeli ağzının tadını çıkardı.

Seth ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra tembel sırıtişıyla onları selamlayarak yanlarına yaklaştı ve yakındaki adada duran alışveriş torbasına göz attı. "Bütün bunlar da ne?"

Beck isteksizce Heavenly'den uzaklaştı. "Aldığım bazı haberleri kutlamama yardımcı olacak birkaç şey."

"Ne?" Cooper sordu. "Duyalım bakalım."

İşte bir şey yok... "Tıbbi bir konferansa katılmak için kayıt *yaptırdım.*"

"Nerede? Bir yerde Harika, gibi Hawaii'ye mi?" Heavenly öteye baktı
bu olasılıkla heyecanlandım.

Beck yüzünü buruşturdu. Bugünlerde olan biten her şey yüzünden o ve Seth, ölen babasına Heavenly'ye dünyayı göstereceklerine dair ettikleri yeminden kaçıyorlardı. Dedektifin yüzünü buruşturması onun da bunu fark ettiğini gösteriyordu.

"Hayır. Ama bir ara gitmek istersen, bir tatil planı yaparız."

"Gerçekten mi?" İri gözleri heyecanla parlıyordu. "Bunu *çok isterim.*" "O zaman bunu gerçekleştiririz," diye söz verdi Seth.

Beck, "Kesinlikle," diye karşılık verdi. "Ama katılmak için kayıt yaptırdığım ve daha sonra konuşma yapmak için ikna edildiğim konferans New York'ta."

"Eski uğrak yerim." Seth kıkırdadı. "Ne zaman?"

Şimdi işin zor kısmına gelelim... "Ekim'in ikisinden dördüne kadar."

Cooper kaşlarını kaldırdı. "Aynı hafta annem ve Carl evleniyor. Bu bir tesadüf mü?"

Beck masummuş gibi davranmadı. "Hayır."

Özel dedektif planını reddedebilirdi ama Heavenly'yi aileyle tanışması için düğüne davet ettikten sonra Beck, Grace Cooper ve Seth'in kardeşlerinin onu sevmemesine imkân olmadığından, onun müstakbel kayınvalidesiyle yakınlaştığını hayal etmişti. Sonra da çift New York'ta oynarken kendisinin evin içinde tek başına dolaştığını hayal etmişti. Ve bundan nefret etmişti. Böylece plan yapmaya başladı. Yakınlarda olursa, belki Seth onu da davet etmek için bir bahane bulurdu?

Normalde Beck kimseye baskı yapmazdı ama bu onların geleceğiydi. Dışlanmak istemiyordu.

"Anlıyorum." Seth'in duraksaması uzun ve anlaşılmazdı. "Aynı hafta şehirde bir konferans bulmanız uzun sürdü mü?"

"Damar cerrahisiyle ilgili bir şey bulmak birkaç dakikadan fazla sürdü," diye itiraf etti Beck, Seth'in tepkisini anlayabilmeyi dileyerek. "Bak, birlikte uçabileceğimizi düşündüm. Konferans otelinde bir oda ayırttım, annenin evinden bir taksi yolculuğundan fazla uzakta olmamalı."

Seth kaşlarını çattı. "Yani düğünü basmayı mı planlıyorsun?"

"Hayır," diye güvence verdi Beck. "Ben öyle bir şey yapmam.

Ben öfkeli bir pislik değilim." Seth derin bir iç çekti. "Biliyorum.

Sadece, düşündüm ki-"

"Ortaya çıkıp ilişkimizi ailene zorla kabul ettirmek istediğimi mi? Annene bizden bahsetmek için neden beklemeyi tercih ettiğini anlıyorum."

Heavenly bir eliyle Seth'in kolunu okşadı ve ona sakın bir gülümseme gönderdi. "Herkes - teyzelerin, amcaların, kardeşlerin ve kuzenlerin- düğünde olacak, değil mi?"

Cooper başını salladı, temkinli görünüyordu. "Evet."

"Sanırım bu bir sürü insanın annenin evinde kalacağı anlamına geliyor?"

"Evet." Kaşlarını şüpheyle çatı.

"Annen geleneklerine bağlı biri olduğu ve biz de evli olmadığımız için aynı yatak odasını paylaşmamızı sorun edeceğini sanmıyorum. Gecelerimi sensiz geçirmeyi tercih etmem ve her birimiz bir yatak odası tutarken bir başkasının, muhtemelen kardeşlerinden birinin kanepeye mahkum olması aptalca görünüyor."

Beck gülümsemekten kendini alamadı. Heavenly'nin konuşmayı nereye götürdüğünü biliyordu... ki bu tam da onun götürmeyi umduğu yerd.

Seth homurdandı. "Onu ve Carl'ı mutfak masamızın üzerinde sevişirken yakaladıktan sonra, çok yüksek sesle itiraz edemez."

"Onları seks yaparken mi yakaladın?" Heavenly'nin nefesi kesildi.

"Evet. Çocukken her yemeği yediğim ve ödevlerimi yaptığım masada. Tuhaf bir adamın anneme vurduğunu **g ö r ü y o r d u m**" - sanki hayalinden kurtulmayı umuyormuş gibi başını salladı

-"travmatize edici."

"Eminim." Yüzünü buruşturdu. "Ama yine de, büyük gününü kutlamaya gelen onca insan varken, Beck'le otelde kalmamız ona -ve bize- biraz nefes aldırılmaz mı?"

Seth onun önerisini sindirirken, Heavenly Beck'e komplocu bir gülümseme attı. İşgüzar Raine'le çok fazla zaman geçirip geçirmediğini merak eden Beck başıyla onu onayladı.

"Bir sürü oda olacak," diye ekledi Beck Seth'i sallamak için. "Bir süit ayırttım."

Dakikalar geçti. Sonunda, PI kaşlarını çatmayı bıraktı ve Heavenly'nin argümanının bilgeliliğini görmüş gibi yavaşça başını sallamaya başladı.

"Gündüzleri ben konferansa katılacağım, sen ve Heavenly de ailevi şeylerin tadını çıkaracaksınız. Geceleri otel odamızda takılır ve tüm *zevkli* şeyleri yaparsınız." Beck önerisinin altını şehvet dolu bir sırtışıyla çizdi.

"Bu plana bayıldım. İkinizle zevkli şeyler yapmayı seviyorum." Heavenly kirpiklerini onlara doğru kırıştırdı.

Seth dudaklarını kurt gibi kıvrarak, "Biz de öyle," dedi. "Ama kardeşlerimi tanıyorum, özellikle de ikizleri. Şehirdeki bir partiyi kaçırabileceklerini düşünürlerse, bizimle gelmek isteyeceklerdir."

"Bırakın yapsınlar." Beck omuz silkti. "Onlara koridorun sonundaki bir odada kaldığımı falan söylerim." Seth şaşırılmış görünüyordu. "Senin için sorun olmaz mı?"

"Gerçeği eğip bükme mi? Bunu sevmiyorum ama geçici olarak bununla yaşayabilirim. Ve eğer banyoya giderlerse ve tezgahta iki elektrikli tıraş bıçağımızı da görürlerse, onlara ikincisinin taşakların için olduğunu söyle." Beck sırtı.

"Peki ya düğün günü?" Seth avlandı.

Beck omuz silkti. "Bu sana kalmış dostum. Kasabaya gelmiş iyi bir arkadaşın olarak seninle gelebilirim ya da hiç gelmeyebilirim - nasıl rahat edersen. Annenin neyi anlayışla karşılayacağını düşünüyorsan."

"İşe yarayabilir. Bana inanmayabilirsin ama ailemle tanışmanı istiyorum. Seni tanımaları önemli, böylece ileride onlara ilişkimizden bahsettiğimde anlayışla karşılayacaklar-"

"Seninle birlikte kız arkadaşını beceren bir sapık olmadığımı mı?"

"Aynen öyle." Seth başını salladı.

Heavenly, "Beck şehirde olsaydı ve konferansı o Cuma sona erseydi, kimse iyi arkadaşımızı annenin düğününe davet etmeni sorgulamazdı," diye belirtti. "Ayrıca, Los Angeles'taki arkadaşlarından bazılarıyla tanışmak ailene yeni hayatın hakkında daha fazla fikir verecektir."

"Bu iyi bir nokta..." Seth kabul etti, sonra Beck'i bakışlarıyla kıstırdı. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet. Örtbas hikâyesi şimdilik işe yarayacak."

En azından onlarla birlikte katılacak ve özel dedektifin ailesiyle tanışacaktı.

"Sorduğum şey tam olarak bu değildi." Seth ensesini ovuşturdu. "Düğünde Heavenly'ye dokunmaman senin için sorun olur mu? Bunun işe yaraması için ona sevgi gösteremezsin. Ona normalde baktığın gibi bile bakamazsın."

Sanki onu becermek için ölüyormuş gibi?

"Dürüst olmak gerekirse, roller tersine dönseydi bunu yapabileceğimden emin değilim," diye itiraf etti Seth. Beck içgüdüsel bir kontrol yaptı. Kızlarına gerçekten de sadece bir arkadaş gibi davranabilir miydi?

Sonsuza dek sürmediği sürece yapman gereken her şeyi yapabilirsin. Gloria'nın sesi, yıllar önce ona verdiği bilgece tavsiyelerle birlikte Beck'in beyninde yankılandı. Ayrıca, Seth'in ailesini aralarına alamazlarsa üçünün de bir geleceği olmayacaktı. Resepsiyon muhtemelen işkence olurdu. Sadece uzun vadede onların iyiliğine odaklanmak zorundaydı.

"PDA'yı birkaç saatliğine iptal edebilirim," diye kabul etti Beck. "Ona bakış açımı değiştirebilir miyim bilmiyorum ama elimden geleni yapacağım."

Seth başıyla onayladı. "Bu isteyebileceğim en iyi şey, özellikle de ona aynı şekilde baktığımı bildiğim için." Heavenly kaşlarını çatı. "Ne gibi?"

Seth alçak bir hırıltıyla Heavenly'nin saçlarını bir kenara itti ve dişlerini boynuna geçirdi. "Sanki ben Büyük Kötü Kurt'un ve sen de Küçük Kırmızı'sın."

Seth'in şehvetli saldırısı altında titredi ve gözleri kapandı. "Kesinlikle," diye mırıldandı Beck. "Yani anlaştık mı?"

"Evet," diye fısıldadı Seth onun tenine karşı. "Bizimle New York'a geliyorsun. Bunu kutlayalım." Tanrıya şükür bir anlaşmaya varmışlardı ve büyük bir engel olabilecek şeyin üstesinden gelmişlerdi.

Grace Cooper'ın düğününden sonra Seth'in ailesine açılacaklardı. Umarım bir gün üçünü de kabul ederler. Elbette hâlâ aşmaları gereken engeller vardı ve Beck'in Seth'in hikâyesiyle ilgili sorması gereken sorular vardı... zamanı gelince. Daha yerleşik hale geldiklerinde. Seth onları yanıtlamak için daha iyi bir yerdeymiş gibi görüldüğünde. Yakında. Zaten haftalarca beklediğine göre öyle olmalıydı. Ama şimdi değil.

"İyi fikir," diye mırıldandı Beck. "İşte bu yüzden önceden düşündüm ve partiyi yanımda getirdim. Çantanın içine bak."

Hışırdayan plastik ona Seth'in tam da bunu yaptığını söyledi. "Çilek, çırpılmış krema ve şampanya. Vay canına, çökmekte olan bir çilekli kurabiye için her şeyimiz var." Elini kızın elbisesinin üzerinde gezdirdi ve göğsünü avuçladı. "Sen bizim pastamız olduğun sürece, meleşim."

"Çok isterim," diyerek onları temin etti.

Beck yavaş, boğucu bir öpücükle onun ağzını aldı. Dudakları memnuniyetle ayrıldı. İçinden bir sıcaklık fişkırdı. Aleti kalınlaştı.

Seth, Beck'in ağzının içine girip daha fazla karpuz tadı alırken, Beck'in omzunu ısırdı, ellerini Beck'in kıvrımlarında gezdirdikten sonra Beck'in kalçalarına yerleşti ve bir iniltiyle Beck'e doğru

bastırdı. Beck'in omuzlarını okşayıp kollarını boynuna dolayarak parmaklarıyla saçlarını karıştırırken Heavenly'nin boğazından küçük bir inilti kaçtı.

"Yemeğe daha ne kadar var?" diye mırıldandı, nefesi dudaklarında sıcaktı. "Stroganoff'un kırk beş dakika kaynaması gerekiyor," diye fısıldadı.

"Daha çok zaman var." Beck tekrar ağzını kapattı ve yakındaki manav çuvalına elini daldırarak çilekleri aradı, kapağı kaldırmayı ve bir tanesini koparmayı başardı.

"Merak etme meleğim. Seni o kadar uzun süre kaynatmayacağız," diye söz verdi Seth, elini Heavenly'nin saçlarına sıkıştırıp başını geriye doğru çekerek.

Beck onun dudaklarından kalktı ve Cooper'ın ağzını onunkinin üzerinde birleştirmesini izledi. Hangisinin onu daha çok tahrik ettiğinden emin değildi; diğer adamın onu doymak bilmez bir şekilde yemesini izlemek mi yoksa onun kedi yavrusu yumuşaklığındaki inlemelerini duymak mı?

Seth ondan uzaklaşır uzaklaşmaz Beck meyveyi Heavenly'nin dudaklarına götürdü ve kız dişlerini dolgun meyveye geçirip çiğnerken heyecandan titredi. Sapını çantaya atarken bakışlarını onunkilerle birleştirdi. Kızın nefesi kesildi. Boynundaki nabız atmaya başladı. Yutkunduğu anda, adam ağzını tekrar onunkinin üzerine eğdi ve derinlere daldı. Dilleri ortak meyve suyunda birbirine dolanırken, siki kalktı ve fermuarını tırmıkladı.

Beck onun dudaklarından kurtulup diğer göğsünü avuçladı ve başparmağını yavaşça çakıllı tepesinde gezdirdi. İçinden, aralarındaki giysilere lanet okudu. Onu soymak ve ağzını onun tatlı, sert tepelerine yapıştırmak için sabırsızlanıyordu.

"Söz mü?" diye soluk soluğa bağırdı.

"Durmaya niyetimiz yok, küçük kız."

"Hiç de değil," diye güvence verdi Seth, elbisesinin eteklerini toplamak için eğildi ve başının üzerinden kaldırdı, her seferinde bir tatlı inçini ortaya çıkardı - sevimli dizler, ince uyluklar, küçük pembe külotlarla gizlenmiş bir kalça parlaması, belinde belirgin bir içe doğru kıvrım olan düz göbeği ve son olarak eşleşen dantel sütyenle zar zor gizlenen göğüsleri.

Beck'in ağzı kurudu.

Seth inledi. "Çıplak olması gerekiyor."

"Oh, öyle," diye kabul etti, külotunu bacaklarından aşağı sıyırdı ve dilini süt gibi etinin üzerinde gezdirdi.

Cooper sütyenini çözdü. Bir takdir iniltisiyle göğüslerini avuçlarının arasına almadan önce sütyen kollarından aşağıya süzüldü. Heavenly ona karşı eridi, gözleri kapandı.

Beck yavaşça durdu ve Seth'in onun boynunu kemirirken meme uçlarını çimdiklemesini izledi. Bu manzara kanını kaynattı. Artık onları sadece izleyemezdi. Ona dokunmak için de ölüyordu.

Heavenly'nin ensesini avucunun içine alan Beck, dudaklarını sıcak, acil bir darbeye kavradı. Nemli iç çekişler ve ateşli ihtiyaçlarla dolu öpüşmeleri, Shangri-La'ya doğru bağımlılık yaratan bir kayma gibi hissettirdi. Ama daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Israrla dilini kadının ağzına soktu ve teslim olmasını istedi. Kadın da boyun eğdi ve Beck'in şeker gibi tatlılığının derinliklerine inmesine ve boğazının gerisinde inlemesine izin verdi. Beck onun içinde boğuldu.

Sonra prezervatif paketlerinin hışırtısını duydu.

Heavenly'den uzaklaştı ve özel dedektifin cebini karıştırıp masaya birkaç paket atmasını izledi. Beck hayal kırıklığını bastırdı.

Seth'in trajedisinden sonra, başka bir çocuğa baba olmak için acele etmemesi şaşırtıcı değildi. Ama Beck otuz yedi yaşına doğru yokuş aşağı kayıyordu. Bir an önce çocuk istiyordu ve onları Heavenly'den istiyordu. Ne yazık ki Seth'in ailesi, kızları beş aylık hamileyken Grace Cooper'ın düğününe katılırsa Beck'in cevaplamaya hazır olmadığı sorular soracaktı. Yani, en azından şimdilik,

Beck beklemek zorundaydı.

Ama tıpkı Zach'in taşınması gibi, o da Seth'e uyum sağlamak için eğiliyordu. Evet, ilişkiler almak ve vermekle ilgilidir. Ama son zamanlarda çok fazla veriyormuş gibi hissediyordu.

"Angel..." Seth'in boğuk hırıltısı Beck'i düşüncelerinden kopardı.

Yeniden Heavenly'ye odaklandı, onun ağzını tekrar yakaladı ve göğsünü avuçlarının arasına aldı. Sorunları hakkında daha sonra düşünecek zamanı olacaktı.

Boğazından bir çığlık döküldü ve avucunu esnek etiyle doldurarak eğildi. Başparmağını şişmiş meme ucunun üzerinde yavaşça gezdirdi, sonra nefesini yuttu. Seth zaman kaybetmedi, arkasına geçti ve parmaklarını seyrek altın buklelerle korunan tatlı amcığının içinde kaydırды.

"Çok ıslak," diye mırıldandı Seth.

Beck kızın ağzını açtığında yüzünde parlayan tahrik edici ifadeyle karşılaştı. "O zaman tatlı ekstra lezzetli olacak."

Seth alçak sesle, pis bir kıkırdamayla güldü. "Bu konuda haklısın."

Beck kızarmış yüzündeki bir bukleyi fırçaladı. "Küçük kızım onu sikmemizi istediği için mi ıslak?"

İnledi, başını huzursuzca hareket ettirirken mavi gözleri karardı. Adam azarlarcasına kaşlarını kaldırdı. "Bu bir evet mi?"

"Evet," diye nefes aldı Heavenly.

"Eminim sen de lütfen demek istemişsindir," diyerek meme ucunu tekrar yavaşça okşadı. "Evet. Lütfen..."

"Çok tatlı yalvarıyorsun," diye mırıldandı Seth kulağına, parmakları yavaşça klitorisini tıngırdatıyordu.

"Biliyor. Ve ne istediğini biliyoruz," diye mırıldandı Beck, dudaklarını onun boynunda gezdirerek. "Asıl soru, bunu ona vermeli miyiz?"

"İkinize de ihtiyacım var. Lütfen!" Onların arasında eridi.

Seth onu görmezden geldi. "Emin değilim. Ben tatlımızı yeriz diye düşünüyordum... Ne de olsa yemeğimizle oynamak hoş bir şey değil."

"Doğru." Beck geri çekildi ve kızın sarkık meme uçlarını bakımsız bıraktı. "Çok lezzetli görünüyor ve bütün gece onu yiyebilirim."

Neredeyse anında haykırdı, gözleriyle sessizce yalvardı. "Ama masaya prezervatif koydun."

"Seni becermek istersek diye. Şu anda sadece kemirmek, tatmak ve yalamak istiyoruz." Beck onun omuzlarını kavrayıp yüzünü ona çevirirken Seth, "Amin," diye onayladı.

Büyük PI yakıcı bir arzuyla Heavenly'ye bakıyordu ama yüzündeki sevgi de açıkça belli oluyordu. Beck'in içini bir rahatlama duygusu kapladı. Seth geçen ay ondan uzaklaştığında, Beck bu sevginin onu geri çekeceğine güvenmişti. Ve aralarındaki tüm sorunları henüz çözememiş olsalar da, bu ifade ona doğru yolda olduklarına dair güvence vermişti.

Sonra Seth Heavenly'nin ağzını aç bir öpücüğün altında ezerken düşünmeyi bıraktı. Beck en yakındaki sandalyeyi mutfak masasından uzağa fırlattı, sonra bitişikteki verandadan birkaç temiz plaj havlusu kaptı ve kalın havlu kumaşı pürüzsüz ahşap yüzeyin üzerine serdi. Son olarak çilekleri, kremayı ve şampanyayı yanlarına koydu.

Kendini Heavenly'nin arka tarafına bastırarak kulağına yaklaştı. "Tatlı zamanı, küçük kız. Masaya geç."

Seth dudaklarından kalkarken ona şehvetli bir gülümseme fırlattı. "Acele et. Hem pastamızı yiyeceğiz hem de onu yiyeceğiz."

Ellerini kızın dar beline dolayan Cooper, Heavenly'yi masanın üzerine kaldırdı. Heavenly adamın kollarını kavradı ve adam onu tam istediği yere yerleştirirken sıkıca tutundu.

"Havlunun üzerine uzan." Beck onun yatmasına yardım ederken sırıttı. "İşte böyle. Şimdi bacaklarını aç."

Yumuşak bir ılık ve yalvaran bir bakışla itaat etti, topukları kenarı kavradı. Kaygan baharatının topraksı kokusu burnuna doldu ve ağızını sulandırdı.

Şampanya şişesini kavrayan Beck, ilekleri ve krem şantiyi kolay erişim için her iki yanına yeniden yerleştirmeden önce şişeyi açtı. Sonra aç bakışlarını kızın solgun, çıplak vücudunda gezdirdi.

"Hmm. Nereden başlamalıyız?" Seth bir parmağını göğüslerinin arasından bacaklarının arasındaki ıslak sarı buklelere doğru sürükleyerek alay etti.

Kendini daha geniş açarak ona doğru yükseldi. "Her yere."

"Amını krem şantiyle kaplamak ve tadını uyarılmanla karıştırmak için sabırsızlanıyorum."

"Aman Tanrım," diye inledi, gözleri kayarak

kapandı. "Sonunda. En iyisini sona saklayacağım."

"Seth..." Heavenly protesto için inledi, kalçaları kıvranıyordu.

Nefis görünüyordu. Ama Beck onun kalçalarının arasına yüzüstü dalmak istese de, onu yalvaran, çaresiz bir karmaşa haline getirerek eziyet etmeyi seviyordu. "İyi karar, dostum."

"Hayır," diye yalvardı.

"Evet," diye ısrar etti Beck, bakışları tavana doğru gerilmiş gergin meme uçlarına kilitlenmişti. Beyninde şeytani bir fikir filizlendi.

Bir çift ileği koparıp saplarından ayırdı, sonra soğutulmuş krem şanti kutusunun kapağını açarak Seth'e uzattı. Soğuk metal avucuyla buluştuğunda özel dedektifin gözleri büyüdü.

"Oh, bu eğlenceli olacak."

"Eğlenceli olacak." Beck

usulca kıkırdadı.

Kutuyu göğsünün üzerinde tutan Seth, parmağını memeye dayadı ve Heavenly'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Bu biraz soğuk olabilir meleğim."

Beyaz kabarık krema uçtan fişkirirken, Heavenly nefesini tuttu, sonra ılık atarak sırtını kamburlaştırdı. "Soğuk mu? Bu dondurucu-"

Seth onun göğsünü ağızıyla kapatıp derin derin emerken söylemek istediği şeyi çaldı.

Heavenly, Beck'in damarlarındaki kanın kalın ve kaynar bir şekilde fişkirmasına neden olan muhtaç bir miyavlama çıkardı. "Bu çok ateşli," diye inledi Beck. "Ama bir şeyi unuttun dostum."

Bir ilek uzattığında, Seth duyulabilir bir patlamayla göğüs ucunu serbest bıraktı ve gülümsedi. "Haklısın. Ama bunun yanında daha fazla kremaya ihtiyacım olacak." Özel dedektif ileği onun elinden aldı. "Sen de bana katılmalısın. Meme uçları ve krema çok lezzetli."

"Sanırım yapacağım." Beck sırttı.

Titredi. "Ama... ama bu şey *soğuk*."

"Ama onu ısıtmam hoşuna gitti." Seth kaşlarını kaldırarak onu yalanlamaya cesaret etti. Kız bunu yapmadı, sadece dudaklarını ısırdı ve inledi.

Beck elini kızın gövdesinden aşağı doğru kaydırırken, "O güzel kalçalarını daha geniş aç, küçük kız," diye söylendi. Kız itaatkâr bir şekilde yaptı. Avucunu doğrudan kızın amına doğru kaydırды.

Elleri bacaklarının arasında çarpıştığı için Seth de aynı fikre sahip gibi görünüyordu. Kadının ıslak ısısı her iki erkeği de inletiyordu. Birlikte oynadılar

onunla birlikte.

Heavenly'nin nefesi kesildi. "Sen *şeytansın*."

Beck yırtıcı bir sırıtışla, "Daha kötülüğü görmedin," diye uyardı.

Seth kutuyu tekrar salladı, Beck'e kaşlarını atarken dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi.

"Hazır mısın?"

"Tabii ki."

Seth memeyi bastırıp her iki meme ucunun üzerine soğuk bir topak krema bırakırken Heavenly nefesini tuttu. Kız şok olmuş bir zevkle doğrulup ağzını açtığı anda, Beck parmaklarını kızın kaygan amına soktu. Aynı anda Beck başparmağını klitorisinin üzerine yerleştirdi ve yavaşça okşadı. Anında, sessizliği yerini ciyaklamalara, titreyen inlemelere ve meşgul ellerinin ritmine göre sallanırken kırık yalvarışlara bıraktı. O ve Seth birlikte onu izlediler ve muzaffer bir sırıtışı paylaştılar.

Heavenly'nin yükselen zevki tüm vücudunu sarmıştı. Bir çileği alıp meme ucunu kaplayan krem şanti yığınının içine yerleştirirken eli bile titriyordu. Seth de aynısını yaptı. Diğer eli hâlâ kızın bacaklarının arasındayken Beck onu daha da yukarı çekmeye devam etti, nefesi kesilene kadar üzerinde çalıştı. Bir başka ortak bakıştan sonra, o ve Seth başlarını salladılar. Sonra birlikte onun huzursuz bedeninin üzerine eğildiler ve dut ve krema kaplı tepelerini ağızlarının derinliklerine kadar emdiler.

Ekşi meyve, şekerli krema ve sıcak et Beck'in tat tomurcuklarının üzerinde patlamak için harmanlandı. Dolgun meyveyi ve Heavenly'nin sertleşmiş meme ucunu ağzının çatısına yapıştırdı ve daha sert çekti.

Kadının mutluluk çığlıkları adamın sikinin zonklamasına neden oldu.

Beck kremanın son damlalarını da yalayarak temizlerken, elini şampanyaya uzattı. Şişeyi eğerek Heavenly'nin şişmiş meme ucunu yavaşça akan soğuk şampanyayla ıslattı. İstirap dolu zevk yüzünü buruşturdu. Adam sıvıyı kızın etinden çekerken, kız tırnaklarını adamın kafa derisine batırıyor, yalvarışları adamın kulaklarında bir ayın gibi çınlıyordu. Sonra şişeyi Seth'e uzattı, o da aynı şeyi diğer göğsüne yaptı ve ondan daha fazla kırık feryat kopardı.

Beck kadının vücudunda aşağı doğru ilerledi ve davetkâr görünen her yere krem şanti fişkırttı. -Göğüslerinin altından, karnının üzerinden, amının hemen üstünden... Sonra da onu yalayarak temizliyor.

Seth onun üzerinde, Heavenly'nin göbeğindeki bir şampanya birikintisini höpürdeterek ve diliyle yaladı. Dumanlı, yarı kapaklı bakışlarıyla başını geriye attı, kalçaları huzursuzca kıvranıyordu. Kadınsı kokusu havayı doyuruyordu.

Beck'in dizginleri koptu.

Masanın etrafında dönerek, attığı sandalyeyi kaptı ve bacaklarının arasına yerleştirdi. Sahiplenici bakışları kızın kaygan amcığına odaklandı.

Beck sabırsızca havluyu çekerek kalçalarını masanın en ucuna kadar kaydırды. Sonra kalçalarını eline alarak omuzlarının üzerine yerleştirdi. Eğilip onun topraksı, kadınsı baharatını içine çekerken göğsünden vahşi bir hırıltı yükseldi. "Bizim için acı çekme şeklin çok güzel."

"Seni bütün gün izleyebilirim." Seth onun

kalçasını okşadı. "Lütfen. Bana yardım et.

Yaniyorum," diye yalvardı.

Beck başparmağını kızın kabarık, pembe kıvrımlarından yukarı kaydırды ve şişmiş klitorisini sıyrarak kızıdan aç bir inilti çıkardı. Sonra krem şantiye uzandı.

Seth'in bakışları kızın amına kilitlendi. "İşte tatlının en güzel kısmı, dostum."

"Kesinlikle." Ve bu doğru olduğuna göre, neden Heavenly'yi zevkini değiştirecek bir şeyle dondursun ki?

Beck bunun yerine krem şantiyi bir kenara bıraktı ve başparmaklarıyla kadının kıvrımlarını ayırdı. Sıcak nefesiyle birleşen serin hava aşırı uyarılmış bedenine çarptı. Sırtı büküldüğünde, meme uçları havaya dikildiğinde ve inlediğinde güzel bir şeydi. Dar yarığında daha fazla nektar döküldü.

Bunu o istedi.

Kalbi şiddetle çarpan Beck, dilini kızın akan yarıklarında gezdirdi. Tat alma tomurcukları

patladı. Kadının boğazından daha fazla çığlık koptu ve kulaklarını doldurdu. Kalçaları yalvarırcasına kalktı.

Avucunu kızın tümseğinin üzerine bastıran Beck, dilini kızın hassas klitorisinin üzerinde gezdirerek ona iyice işkence ederken onu yerinde tuttu.

"Ağzının üzerinde olmasını seviyorsun, değil mi meleğim?" Seth yuvarlanırken, mincıklarken ve çekiştirirken

meme uçları merhametsizce.

"Yessss," diye tısladı

Heavenly.

Güzeldi. Beck ağzının onun üzerinde olmasını seviyordu. Ve ondan alabileceği her zevki alana kadar durmayacak, bunu ona söylemeyecekti bile.

Kudurmuşçasına onu yedi. Çok geçmeden şeftali rengindeki teni pembeleşti, inlemeleri miyavlamalara dönüştü ve küçük ağzı çırpınmaya başladı.

"Oh, çok yakın," diye mırıldandı Seth, dilini kızın dikleşmiş meme uçlarında gezdirirken.

"Öyle." Memnuniyet Beck'in içini kabarttı.

"İyi bir melek olacaksın ve tam onun dilinin ucunda bizim için geleceksin, değil mi?" Seth kışkırttı.

"Evet. Evet!" Başını geriye doğru savurdu.

"Güzel. Sana yardım edeceğim," diye mırıldandı. "Ve sendeki mutluluğun son zerresini de sürüklemesine yardım edeceğim."

Beck ağır kapakların ardından Seth'in şampanyanın kenarını Heavenly'nin altın buklelerine yaslamasını izledi. Bir saniye sonra şişeyi devirerek sıvıyı Heavenly'nin klitorisinin üzerine ve doğrudan Beck'in ağzına döktü.

Kabarcıklar etiyile buluştuğunda, Heavenly irkildi ve Beck'in sert eline karşı kıvrıldı.

Kasları tutuldu. Klitorisi titreyen bir taşa dönüştü. Nefesini içine çekti ve şehvetli bir çırpınış ve vücudunun yuvarlanmasıyla paramparça olurken onun adını haykırdı.

Kahretsin, onun içinde olmak için sabırsızlanıyordu.

Beck bir prezervatif kapıp yırtarak açtı ve lateksi kızgın sikine geçirirken, kızın orgazm çığlıkları eşliğinde onu yalamaya ve emmeye devam etti. Adam ondan kalkıp kalçalarını kavradığında ve taşaklarını içine soktuğunda hâlâ kükrüyordu. Amcığı anında adamın üzerine kapandı. Adam çenesini sıktı, gözleri başının arkasına doğru yuvarlandı ve kadının gergin kaslarını zorlayıp kontrolü ele almak için savaştı.

Seth'in onun kavrayıcı sıcaklığına girip çıkarken meme uçlarını emmesini, kısırtmasını ve çimdiklemesini izledi. Bu çok erotikti ve Beck, Heavenly'yi doruğa kadar takip etme dürtüsünü geri püskürttü. Ama bu zevki bu kadar çabuk bitirmeyi reddetti.

"Onu... geri gönder... adamım," diye nefes nefese kaldı Beck.

Meme ucunun etrafında sırtan Seth, bir elini titreyen vücudundan aşağı kaydırıp ve seğiren klitorisinin etrafında dolaştırdı. Heavenly, Beck'in tahrik edici horozunun etrafında bir mengene gibi kenetlendi. Sızlanma ile inleme arasında acı dolu bir ses, pembe, şişmiş dudaklarından kaçtı.

"İşte böyle meleğim," diye mırıldandı Seth.

Onun sıvı sıcaklığında kaybolan Beck, unutulmaya doğru hızla ilerledi.

Seth de bunu hissetmiş olmalıydı ki hemen eldivenlerini çıkardı. "İhtiyacın olursa bana haber ver-"

Beck, Heavenly'den uzaklaşmak ve kenara çekilmek için sahip olduğu tüm iradeyi toplayarak, "Evet, bırakıyorum," diye homurdandı.

Seth tam oradaydı, tek bir hamlede kızlarının içine bir yük treni gibi giriyordu. "Tanrım, meleğim. Çok sıkısın."

"Seth. Seth..." diye akılsızca sayıkladı.

"Al beni," diye inledi adam, kızın içine acımasızca girip çıkarken. "İşte böyle. Oh, lanet olsun..."

Beck yaklaştı, hâlâ nefes nefese kızın yarı kapalı gözlerinin, kabaran göğsünün ve parlayan pembe teninin tadını çıkarıyordu. Kız onlara aitti. Onun nefessiz, akılsız ve onlara karşı savunmasız olmasını istiyordu. Beck kendisinin ve Seth'in, kız keskin zevki daha fazla inkâr edemeyip onlar için mutluluğa yuvarlanana kadar onu tahrik etmesine neden ihtiyaç duyduğunu açıklayamıyordu.

Sadece öyleydi. Kısmen cinsel heyecan, kısmen ilkel içgüdü ve yüzde yüz sahiplenme.

Parmaklarını aşağı doğru kaydırıp şişmiş klitorisini okşarken sapkın bir heyecan duydu. Onun dokunuşuyla Heavenly burnundan keskin bir nefes aldı. Bütün vücudu gerildi. Sonra sarsıldı ve şehvetli bir ıstırap iniltisiyle altındaki havluyu kavradı.

Beck kızın hassas meme uçlarını yalayıp emmek için eğildi ve onu kendinden geçmenin eşiğine getirdi. "Ver ona, küçük kız. Evet. Evet. Evet... Hemen şimdi."

Çığlığı daha da keskinleşti. Vücudu eğildi.

Kasları gerildi.

Ve ağzı mükemmel, cezbedici bir O şeklinde gerildi.

"Aynen böyle," diye teşvik etti. "Oh, bu çok güzel."

Parmaklarını kadının kalçalarının etine daha derinden sokan Seth çenesini sıkı. Kadının kaslarını sıkarken kesik göğsünden ter damlıyordu. "Beni öldürüyor."

Beck bu duyguyu iyi biliyordu ama... "Bekle. Verecek daha çok şeyi var."

Sonra bir elmas kadar sert olan klitorisinin minik başını okşadı. Yarım kalp atışı sonra, Heavenly'nin çığlıkları, vücudu da aynısını yaparken yükseldi, coşku içinde fişkirirken gök gürültülü orgazmla titredi. Seth ona doruk noktasında rehberlik etmek için üzerine düşeni yaptı, nefes nefese kalan, titreyen bedeninin üzerine eğildi ve dilinin ucuyla kızarmış meme uçlarını daire içine alırken, övgüler mırıldandı ve kendisinin ve Seth'in onun için daha çok şey sakladığını vaat etti.

"Siktir!" Seth Heavenly'den kurtuldu ve kendini uzağa fırlattı. "Bitir işini."

Seth istemedi mi? Bunun henüz bitmesini istemediği için mi? Yoksa başka bir nedeni mi vardı?

Beck soruları elinin tersiyle itti. Seth'in geri çekilmesinden çok fazla anlam çıkarıyordu. Elbette bu zevki uzatmak istiyordu. Kim istemezdi ki?

Beck kendini Heavenly'nin yayılmış kalçalarının arasına yerleştirdiğinde, onun içine girmenin kısıtlamalarının sonu olacağını biliyordu. Ve hiç de umurunda değildi. Onunla birlikte kendini kaybetmeye hazırdı. Ellerini Heavenly'nin beline doladı ve onun yumruk kadar sıkı derinliklerine daldı.

Kalın istilasası Heavenly'nin havluları kavramasını ve derin, sert ve hızlı bir şekilde okşarken terk edilmiş bir şekilde altında çırpınmasını sağladı.

"Bir orgazm daha, küçük kız. Bunu bize vereceksin, değil mi?" "Evet." Çaresizce başını salladı.

"Sana yardım edeceğiz." Seth masanın etrafında dolanıp Heavenly'nin başına gitti, sıcak gözleri onlara odaklanmıştı. Boynu masanın kenarından sarkana kadar altındaki havluyu çekiştirdi, sonra prezervatifini yırttı, tepesindeki saçları avuçladı, yüzünü ona çevirdi ve şişman tepesini ağzına sürttü. "Aç ve beni derinlere al."

Tereddüt etmedi, dolgun dudaklarını aralayarak bakışlarını onunkilere dikti.

İçine gömüldü, bir tıslamayla dilinin üzerine yuva yaptı, bir kez bile başka tarafa bakmadı.

"Evet. İşte böyle.

Hmm... Şimdi em beni."

Beck Cooper'ın kızın ağzını daha hızlı sikmesini izlerken, Cooper da kızın amındaki temposunu artırdı. Heavenly'nin gözleri kayarak kapandı ve ihtiyaçtan kıvranan bir su birikintisine dönüştü. Şişmiş meme uçları, vahşi sesleri ve pembe parıltısı ona son doruk noktasından asla tam olarak inmediğini söyledi. Çırpınan, kenetlenen amcığı ona bir başkası için hazır olduğunu söylüyordu.

Seth'ten nefes nefese kalıp sızlanacak kadar uzun süre ayrı kaldı, "Ben...

tutamıyorum-" "Geri mi?" Seth inledi. "Oh, lanet olsun. Siktir."

"Ben de," diye homurdandı Beck, aldıkları zevk onu uçurumun kenarına sürüklemişti. "Cennet gibi..."

Seth kızın ağzını tekrar sikiyle doldurduğunda, kızın tek yapabildiği inlemektir ama kız Seth'e sıkıca sarıldığında, Seth anlamıştı. Heavenly gitmişti ve o artık onlarınındı.

Ter damlıyordu, ciğerleri çalışıyordu, Beck kendini tutamadan ona çarptı ve son bir kez sert klitorisini okşadı.

Keşke bu prezervatifle sikimi boğmasaydım da tohumlarımı onun içine akıtıp bir aile kurabilseydim diye düşündü. Onu hamile bırakma ve geleceklerini birbirine bağlama fikri, arzusunun kendini kontrol edemeyecek kadar yükselmesine neden oldu.

Beck hırlarken ve Heavenly'nin klitorisini çimdiklerken talep Beck'in omurgasına çarptı. "Şimdi gel, küçük kız."

"Sert gel," diye emretti Seth, bir roket gibi fırlatırken sesi yükseliyordu. "Şimdi. Siktir!"

Bu sözler zincirleme bir reaksiyona yol açarak Beck'i de uçuşunun kenarına savurdu. Derin bir nefes çekerek, Seth'in feryadıyla birleşen sağır edici bir kükreme çıkardı. Mutluluk dalgaları içinden geçerken gözlerinin arkasında ışıklar patladı. Ama soluk soluğa inleyen Heavenly'yi de yanına aldı, vahşi darbelerden sonra vuruşlarla onu doldururken kanı sertçe pompalanıyordu. Kasılmadan, titremeden ve son bir kez serbest bırakılmadan önce amcığı inanılmaz derecede gerildi.

Seth'le birlikte onun coşku dolu çığlıklarının tadını çıkardılar.

Gök gürültüsü nihayet dindiğinde Beck Heavenly'yi masadan kaldırdı ve onun gevşek, doygun bedenini göğsüne yasladı, terden sıırıslıklam olmuş saç tellerini yüzünden çekerken cam gibi gözlerine baktı. Hoşnutluk ruhuna yerleşti.

Seth karısının ve oğlunun ölümünü itiraf etmeden önce (yani çoğunlukla) Beck, Heavenly'ye tek başına bakmak zorunda kalacağından endişeleniyordu. Bu çok zor olmayacaktı ama Seth'in hayatında bıraktığı boşluğu doldurmak zor olacaktı. Heavenly'ye hayatını düzene sokmasına yardımcı olacak günlük listeler bırakması gerekecek ve onu her ikisine de yetecek kadar sevmek için ne gerekiyorsa yapacaktı. Beck, Heavenly'ye ihtiyacı olan her şeyi vermeye çalışırken ölebilirdi ama görünüşe göre buna gerek kalmayacaktı. Seth geri dönmüş gibi görünüyordu... çoğunlukla.

Ama yine de, Cooper onu tam orada tutarken neden Heavenly'nin amından kurtulmuştu?

Yüzü kızarmış ve ter içinde kalmış olan Seth kolunu kızlarına doladı ve nemli alına bir öpücük kondurdu. "Bu inanılmazdı."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Öyleydi."

"Amin," diye mırıldandı Beck. Ve bu doğrudu.

Bedenleri, kalpleri ve ruhları birbirine kenetlenmiş bir halde, artçı şoklar sistemlerini sarsarken sessizce birbirlerine sarıldılar.

Uzun dakikalar sonra nefes alış verişleri düzeldikten sonra Heavenly başını kaldırıp dudaklarını yaladı ve gözleri yaşlı bir şekilde sobaya baktı.

"Sanırım akşam yemeği boşa gitti," dedi kısık bir sesle. "Sorun değil meleğim." Seth sırıttı. "Sipariş verimiz."

Beck yavaşça onun içinden çıktı. "Buna değdi amına koyayım."

Ayaklarını yere koyduğunda Heavenly inledi ve sızlandı. Özel dedektif pantolonuna uzanarak geri çekildi. Beck prezervatifi yakındaki çöpe atarken, Seth'in Heavenly'nin ağzını orada kendini kaybetmek istediği için mi yoksa onu hamile bırakma riskini göze alamadığı için mi seçtiğini tekrar merak etti. Elbette, sırlarını açıkladığından beri onun amını yalıyordu ama Beck ayrıca Seth'in giderek daha fazla oral ve anal yapmayı tercih ettiğini de fark etmişti. Tesadüf müydü?

Beck bilmiyordu. Bu soru, Seth'in geçmişindeki rahatsız edici boşluklarla birlikte, pizza istedikleri sırada aklından çıkmıyordu. Şu anda mutluydular, evet... ama ortaya çıkarması gereken daha çok şey olduğuna dair korkunç bir şüphesi vardı ve bunu bir kez yaptığında hepsini sarsacaktı.

Tertesi akşam Seth merdivenlerin dibinde Beck'in yanında durmuş, sabırsızlıkla ikinci kata bakıyordu. Saatini beşinci kez kontrol etti. "Angel, neredeyse hazır mısın? Geç kalacağız."

"Neredeyse bitti. Bir dakika daha."

"Bu da kadın dilinde yirmi dakika daha demek." Beck sırttı. Seth kıkırdadı. "En azından."

Heavenly merdivenlerden inerken, "Bunu duydum," diye söylendi.

Bir çift beyaz ayakkabının arasından görünen güzel pembe ayak tırnakları görüldüğünde, Seth'in kalp atışları hızlandı. Bakışlarını kızın çıplak, ince baldırlarında gezdirirken, ipeksi kalçalarını öpen pembe çiçekli bir firfırı görünce dudaklarını yaladı.

Sonra sahanlığı dönerek her iki erkeğin de vücudunu saran, küçük bir fiyonktan başka bir şeyle bir arada tutulmayan, havadar, vücudu saran elbiseyi engelsiz bir şekilde görmesini sağladı. Beck inledi. Seksi V yakalı korsajın hemen üzerinde görünen göğüs dekoltesi Seth'in de aynı şeyi yapmasına neden oldu. Dün gece ona erotik tatlılarını yapmış olmaları ya da bu sabah iyi kalpli doktor viziteye çıkarken onun küçük, dar kışına kaymış olması önemli değildi. Hâlâ onu istiyordu.

"Yemeğin canı cehenneme." Beck sertçe nefes aldı. "Evde kalıp seni yemeyi tercih ederim, küçük kız." "Bu öneriyi destekliyorum." Seth öne çıktı ve Beck'in elini tuttu.

Yumuşak kıkırdaması, Beck'le birlikte etrafını sarıp onu aralarına aldıklarında nefessiz bir iniltiye dönüştü. Boynunda, dudaklarında ve açıkta kalan etinin her santiminde ziyafet çekerken, arayış içindeki elleri her eğimi, kabarıklığı ve kıvrımı kavradı ve okşadı.

"Geç kalmaktan endişelendiğini sanıyordum," diye alay etti Heavenly aralarında erirken. "Neye geç kalacağım?" Seth dudaklarını onun çırpınan dudaklarına bastırmadan önce boynunu ısırıldı. Nabız noktası.

"Raine, Hammer ve Liam'ın ev sahipliği yapacağı yemek... Ahh"- Beck meme uçlarını çimdiklerken inledi-"Zach ve ikizleri Los Angeles'ta karşılamak için."

"Bana ateşliymişsin gibi geliyor." Beck dilini kızın göğüslerinin kabarıklıklarında gezdirdi. "Belki de bu hafta sonunu bizimle yatakta karantinaya almalısın."

"Profesyonel teşhisiniz bu mu doktor?" Heavenly kıvrınarak gür kışını Seth'in aç ereksiyonuna doğru sürükledi.

"Kapsamlı bir muayene yapmadan doğru bir teşhis koyamam. Bunu yapabilmek için ikimizin de taşaklarının derinliklerinde olması gerekiyor." Beck kalçalarını iterek sikini kızın amına dayadı ve kızın tatlı yanaklarını Seth'in sikinin etrafına bastırdı.

"Lütfen..." diye sızlandı.

"Zevkle." Seth onun kulağının arkasındaki hassas noktayı öptü ve inlemesine bayıldı.

Bunu çabuk halledebilirler. Belki de. Bir saat geç kalmaları gerçekten önemli miydi? Ya da iki? Herkes kardeşlerini meşgul ederdi.

Beck Heavenly'nin dudaklarına yapışmak için eğildiğinde cep telefonunun acil durum zili çaldı. Lanet okudu.

Seth sustu. "Bunu almak zorunda mısın?"

"Evet. Nöbetteyim." Heavenly'yi bir küfürle serbest bıraktı ve cebinden cihazı çıkardı. "Beckman."

"Umarım içeri girmek zorunda kalmaz," diye mırıldandı Seth'e. "Özellikle de sen o kadar

Beck'in ikizlerin önünde sadece arkadaşımızmış gibi davranmasını istemekte zorlanıyorum."

Seth yüzünü buruşturdu. Evet, bunun doktor için yutulması acı bir hap olduğundan emindi. Ve Seth Beck'i kendi arkadaşları arasında bu şekilde dışlamaktan nefret ederdi. Neyse ki Beck uslu durmuştu, çünkü muhtemelen bu sonbaharda annesinin düğününe katılması için de aşağı yukarı aynı stratejiyi geliştirmişler ve daha sonra ailesine gerçeği söylemeyi tartışmışlardı. Yine de suçluluk duygusu Seth'in içini sızlatıyordu. Eğer ayakkabı diğer ayağında olsaydı, bundan nefret ederdi.

"Helikopterin tahmini varış süresi nedir?" Beck saatine bakarak sordu. "Geldiğinde onu hazırlayın. Ben yoldayım."

"Lanet olsun." Beck aramayı sonlandırırken Heavenly'nin omuzları çöktü.

"Üzgünüm, siz ikiniz. 210'da çirkin bir kaza oldu. Sekiz arabanın karıştığı kazadan sadece bir kişi kurtuldu. Eğer harekete geçmezsem o da kurtulamayacak." Beck garaja doğru koşmadan önce Heavenly'yi çabucak öptü. "Mümkünse ikinizle partide buluşurum."

"Parmaklarımı çapraz tutacağım," diye seslendi Heavenly. "Dikkatli ol.

Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. Herkese selamımı söyle."

Kapı Beck'in arkasından kapanırken Seth, "Yapacağım," diye güvence verdi.

Heavenly'yi kollarının arasına alarak dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Hepimiz eve döndüğümüzde kaldığımız yerden devam ederiz."

Sanki bu onun için dünyalara bedelmış gibi gülümsedi. "Söz mü?"

Kahretsin, ona olan aşkı konusunda güvensizlik mi hissediyordu? Geçmişle ilgili itirafından beri araları düzeliyordu ama daha iyisini yapmalıydı. "Kesinlikle." Cebinden anahtarlarını çıkardı. "Gitmeye hazır mısınız? Eminim Raine seni görmek için can atıyordur."

"Onu görmek için sabırsızlanıyorum. Çantamı alayım."

Heavenly yakındaki bir tezgâhtan küçük çantayı aldıktan sonra onu garaja götürdü ve direksiyona geçmeden önce SUV'sine binmesine yardım etti.

"Umarım Beck hastayı kurtarmak için zamanında yetişir," dedi Beck geri çekilirken.

"Elinden geleni yapacaktır meleğim. Tıpkı yemeğe yetişmek için elinden geleni yapacağından emin olduğum gibi." "Biliyorum. Hayat kurtararak harika bir şey yaptığını da biliyorum.

Sadece... hiçbir şey aynı değil

biriniz gittiğinde. Ve bu son zamanlarda çok fazla oldu."

Seth onun ses tonunda bir kınama duymadı ama duyduğu üzüntü onu suçluluk duygusuyla doldurdu. Birkaç hafta önce Beck, Seth'in yokluğunun -daha doğrusu her gece geçmişinden kaçmak için kaçmasının- Heavenly'yi yıktığı gerçeğini şekerle kaplamamıştı. Ama bu mutsuzluğun, bencilce Beck'in omuzlarına yüklediği ve ondan üstesinden gelmesini beklediği kederin sadece bir kısmı olduğunu bilmek Seth'i neredeyse kahrediyordu. Bunu arkadaşına nasıl telafi edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Aslında her ikisine de. Tek yapabileceği denemeye devam etmektir.

Kısa bir süre sonra Seth arabayı Hammer, Liam ve Raine'in evinin önüne çekti ve Heavenly'nin arabadan inmesine yardım etti. Kolunu Heavenly'nin beline dolayarak onu ön verandaya götürdü ve zili çaldı.

Raine heyecanlı bir çılgılla cevap verdi, giderek büyüyen karnıyla Heavenly'ye elinden geldiğince sarıldı, Seth'e gülümsedi, sonra kaşlarını çatarak verandayı taradı. "Beck nerede?"

Heavenly iç çekti. "Hastanede acil bir durum vardı."

Raine, "Lanet olsun sana Murphy ve senin aptal yasan,"

diye homurdandı.

Liam onun arkasından yaklaşırken ipeksi bir ses tonuyla, "Diline dikkat et,

aşkı," diye uyardı. Liam'ın yüzünde azarlanmış bir ifade vardı. Ya da en azından öyle bir görüntü verdi. "Özür dilerim." Heavenly'nin elini sıktı. "Onun için eğlenmemiz gerekecek." "Öyle yapacağız. Hey, dostum," dedi Seth başını sallayarak ve Liam'ı selamladı.

"Merhaba, Seth." İrlandalı dostu gülümseyerek elini sıktı.

Seth, Heavenly'nin beline doladığı yol gösterici koluyla onu eşikten geçirdi ve Liam ile Raine'in peşinden saray gibi bir yere doğru ilerledi. Mutfağın önünden geçerlerken, siyah pantolonlar ve bembeyaz gömlekler giymiş insanlar harıl harıl çalışıyorlardı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Heavenly teklif etti.

"Hayır," diye teminat verdi Raine. "Teşekkürler ama Hammer ve Liam yemek şirketini tuttular, bu yüzden parmağımı bile kıpırdatmama gerek yok."

Liam, "Ayaklarının yerden kesilmesini istiyoruz," diye hatırlattı.

"Biliyorum. Ama ikiniz de kontrolün sizde olmasını istiyorsunuz," diye şımarık bir gülümsemeyle takıldı Raine.

"Öyle yapıyoruz. Ve sen de bunun her dakikasını seviyorsun," dedi Liam ve kızın burnuna hafifçe vurdu.

Liam elini tutup onu arka kapıya götürürken Raine sadece sırtıttı. Seth de onu takip etti ve hep birlikte geniş avluya çıktıklarında Heavenly'nin yanında durdu.

Parti tüm hızıyla devam ediyordu.

Hammer kız arkadaşının yakınlarda olduğunu hissetmiş gibi başını kaldırdı ve Raine'e Liam'inkine benzer sahiplenici bir bakış fırlattı. Sonra doğruca onlara yöneldi ve Raine'in yanağına şefkatli bir öpücük kondurdu.

Gerçekten çok mutlu görünüyorlardı. Seth bu yakınlığı, aynı derin bağı kendisi, Beck ve Heavenly için sonsuza dek istiyordu. Umarım sevdiği insanlara aptalca zarar verdikten sonra bunu başarabilirlerdi. Hâlâ çözmesi gereken şeyler vardı. Bu zaman ve çaba gerektirecekti ve sabırlı olmalıydı. Ne yazık ki bu konuda berbatı.

Raine, Hammer'ın kulağına gözlerinin kararmasına ve yanaklarının kızarmasına neden olan bir şeyler mırıldandı, ardından ev sahibesi rolüne geri dönerek gölgeli bir palmiye'nin altında bulunan bir çift soğutucuyu işaret etti. "Bira kırmızı olanın içinde. Soda ve su mavide. Herkes havuzun etrafında toplanmış durumda. Aşağı inin ve kendinizi evinizde hissedin. Akşam yemeği için yemek şirketiyle görüşmem gerekiyor."

Seth başını salladı. "Teşekkürler."

Heavenly, "Yardım edebileceğim bir şey olursa haber verin," dedi.

Raine el sallayarak onu uzaklaştırınca Seth kız arkadaşının dirseğini kavradı ve merdivenlerden inmesine yardım etti. Aşağı indiğinde, hepsi tanıdık olan, içen, konuşan ve gülen konuklara şöyle bir göz gezdirdi. Havuzun uzak tarafında Dean, River ve FBI ajanı Jericho Waters bir masada oturmuş, sohbetে dalmışlardı. Jack ve Connor da Liam'ın yanına dizilmiş, tanıdık sahte kaşlarını çatmışlardı.

Seth güldü, sonra eğilip Heavenly'nin kulağına bir şeyler mırıldandı. "Yaramaz kardeşlerim Liam'ı bir konuda sıkıştırıyorlar, tıpkı New York'ta yaşadığı zamanlarda yaptıkları gibi."

"Zavallı Liam." Sesi aynı anda hem eğleniyor hem de onun için üzülüyor gibiydi.

Sonra Zach elinde *bir birayla* gülerek ikizlerin yanına sokuldu. Beck kardeşinin gelişimi konusunda şaka yapmıyordu. Zach için iyi olmuş. Beck'in memnun olmasına şaşmamalı. İkizler, her şeyi berbat etme yeteneklerine rağmen, Zach'in tarikat dışındaki hayata alışmasına gerçekten yardımcı oluyorlardı. Bira içmek, Beck'in özgürlüğü ilk bulduğunda yaptığı gibi bir sürü fahişeye yatmak kadar efsanevi değildi. Ama geçmişi geride bırakmaya ve yoluna devam etmeye başlamıştı.

Seth kendisinin de aynı şeyi yapması gerektiğini biliyordu -bir kez ve herkes için- bir şekilde. "Zach'e bak," diye fısıldadı Heavenly.

"Biliyorum."

"Mutlu görünüyor. Aman Tanrım. Bu harika."

Grupla kaynaşmak için yaklaştıklarında Heavenly hâlâ sırtıttı. Seth yolda, uzun süredir

Gölgeler'in üyesi olan Vivian ve Donald'ın soğutuculara doğru ilerlediğini gördü. Bir elinde bira, diğer eli cebinde tek başına duran Pike'a el salladılar.

Piercingli, dövmeli DM, sanki onun dikkatle incelediğini hissetmiş gibi ona ukala bir sırıtış fırlattı, sonra da Heavenly'ye başını salladı. Yine mi ona bakıyordu? Seth'in kanı kaynadı. Siniri, rahatsız edici bir şekilde

geçtiğimiz birkaç hafta içinde zincirinden kurtulmaya başladı.

"Bazı pislikler asla öğrenemez," diye homurdanarak Heavenly'nin dirseğini bıraktı. "Hemen döneceğim meleğim."

"Seth..." Heavenly itiraz etti.

Sanki onu duymamış gibi devam etti.

Donald ve Vivian yanından geçerken, yapmacık bir gülümsemeyle mırıldanarak selam verdi. Ama onlar uzaklaşır uzaklaşmaz, Seth çenesini sıkarak Pike'la arasındaki mesafeyi kapattı. "Heavenly'ye bir daha bakarsan, gözlerini kafatasından çıkarırım. Anladın mı, orospu çocuğu?"

Pike delinmiş siyah kaşlarını kaldırdı. "Sakin ol dostum, sadece merhaba diyordum." "Saçmalık. Onu her gördüğünde, zihninde onu soyuyorsun."

"Dostum, yapmıyordum. Geri çekil."

Bu sadece Seth'in öfkesini yeniden artırdı. "Siktir et."

"Bak, bir kızım var... güzel bir kız. Güzel bir tane. Seninkini çalmaya çalışmıyorum. Hiçbir zaman da olmadım. Sadece seni kızdırmaktan zevk alıyorum."

"Eğer bu doğruysa, 'hoş, güzel' kızınız nerede?"

Pike savunmaya geçercesine çenesini kaldırdı. "Bu seni ilgilendirmez ama o şehir dışında. Aksi takdirde burada benimle olurdu."

Bu Heavenly'nin ona söyledikleriyle uyuşuyordu ama Pike onu iğnelemek isterse, Seth onu geri vermeye hazırdı. "Öyle mi? Yoksa River'la birlikte mi olacaktı?"

Raine'in kardeşi ve Pike'ın aynı kadın için yarıştığını öğrendiğinden beri Seth milyonuncu kez, huysuz, antisosyal bir pisliğin ve *ukala bir* erkek fahişesinin kimi cezbedeceğini hayal etmeye çalıştı. Bu, birbirini iten mıknatısları aynı hizaya getirmeye çalışmak gibiydi. İmkânsızdı.

Pike yüzüne doğru hamle yaptı. "O benim. Senin kıdemsiz özel dedektifinin geri çekilmesi gerekiyor." "Benim sorunum değil.

Heavenly'ye bir daha bakma. Yoksa seni öldürürüm."

"Gerçekten ona bakmamdan mı endişeleniyorsun... yoksa onu elinde tutabilmenden mi?" DM'nin ses tonunda küçümseme vardı.

Bu ses tonu Seth'in sırtına tırmandı. "Siktir git."

Yumruklarını sıktı, derin bir nefes alarak ve içindeki öfkeyi dışarı atmaya çalışarak uzaklaştı. Eğer bunu yapmazsa yumruğunu Pike'ın suratına indirecek ve Raine'in partisine gölge düşürecekti... bu ilk kez olmuyordu.

Heavenly aniden yanında belirdi ve yumuşak parmaklarıyla kolunu okşadı. "Siz ikiniz ne hakkında tartıştınız?"

"Yok bir şey meleğim," diye yalan söyledi. "Hadi içecek bir şeyler alalım." "Tamam," diye yanıtladı Pike'a ihtiyatlı bir bakış fırlatarak.

Birkaç şişe su aldıktan sonra Seth tekrar onun elini tuttu ve oturacak bir yer aradı. Hammer, kocaman göğüs eti, pirzola ve kuru fasulye tabaklarını alev alev yanan Sterno tenekelerinin üzerindeki reşo kaplarına yerleştiren yemek tedarikçilerini yönlendirmekle meşguldü. Bir başka grup ise kırmızı keten kaplı uzun masaların üzerindeki geniş buz teknelerine kocaman lahana salatası, makarna salatası ve meyve kaseleri yerleştiriyordu.

Seth parti havasına girmeye çalışarak gülümsemeye zorladı ve hâlâ Zach ve ikizlerle birlikte duran Liam'ın yanına yaklaşıp sırtını sıvazladı. "Benim mankafa kardeşlerim sana sorun mu çıkarıyor?"

"Nefes alıyorlar, değil mi?" Liam, Jack ve Connor'a çarpık bir sırıtış attıktan sonra Heavenly'ye

göz kırptı. "Gelebildiğinize sevindim."

"Kardeşim geliyor mu?" Zach sordu. "Mesajıma cevap vermedi."

Heavenly gerildi. Yaptıkları hileden rahatsız olmuştu. Belli ki Beck'in kardeşi de rahat değildi. Seth bunu annesini korumak için yapmış olsa da, o da bundan nefret ediyordu.

Suçluluk duygusunu yutarak dikkatle cevap verdi. "Öyle umuyor. Onunla biraz önce konuştum. Hastanede acil bir durum vardı ve nöbetçi olduğu için içeri girmesi gerekiyordu."

Kahretsin. İkizler neden Beck'i nerede bulacağını kendi kardeşinden önce bildiğini merak edecekler miydi? "Ah." Zach'in sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Merak etme." Jack omzuna vurdu. "Seni yakaladık, dostum."

"Evet," diye karşılık verdi Connor.

Seth, kardeşlerinin görünüşte hiçbir şeyi sorgulamamış olmalarından dolayı rahat bir nefes aldı.

Heavenly, Zach'e gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümseme fırlattı ve konuyu değiştirdi.

"Şimdi de bira mı seviyorsun?"

Utangaç bir şekilde başını salladı. "Aslında oldukça iyi."

"O da Votka-Sevens seviyor. Sen sevmiyor musun?" Jack güldü ve Zach'in kaburgalarına dirsek attı. "Jack ve sudan bahsetmiyorum bile," diye ekledi Connor sırtarak. "Tekila shotları. Viski..."

Heavenly güldü. "Vay canına, kesinlikle ufkunu genişletiyorsun. Senin adına sevindim, sanırım." "Görünüşe göre Şeytan'ın içkisi o kadar da kötü değilmiş," diye itiraf etti Zach.

"Sadece akşamdan kalmalığı sevmiyorum." Seth ikizlere kaşlarını çatı. "Siz mankafalar ona ölçülü olmayı öğretmediniz mi?"

"Sorun değil. Kendi kendime öğrenmem gerekiyordu ve öğrendim - zor yoldan." Zach yüzünü buruşturdu. "Her şeyden üç tane benim limitim."

"İyi plan," dedi Seth ona gönülsüz bir cevap ve taklit bir gülümseme vererek. Daha iyisini yapmak istiyordu ama Zach'e bakıp da kendi kaybını görmemek hâlâ zordu.

"Herkes bir tabak kapsın. Yemek vakti geldi," diye seslendi Liam.

"Tanrıya şükür." Heavenly bir elini karnına bastırdı. "Öğle yemeğinde yediğim salatanın etkisi geçti ve açlıktan ölüyorum."

"O zaman seni doyuralım." Seth bir elini onun sırtının küçük kısmına koydu.

Açık büfe sırasına geçmeden önce Jericho dostça başını sallayarak yaklaştı. "Merhaba, Heavenly."

Döndü ve gülümsedi. "Merhaba Jericho. Seni tekrar görmek güzel."

"Sen de öyle. Buradaki yemeklerin hepsi güzel görünüyor, ama itiraf etmeliyim ki... Fransız tostü güvecinizi bir iki kez düşündüm. Sanırım bugün hiç yapmadın?" Göz kırptı.

"Yapmadım. Üzgünüm."

"Vay canına." Jericho güldü ve elini ona doğru uzattı. "Seth, değil mi?"

"Evet." Ajanın elini sıktı. "Sizi gördüğüme sevindim. Big Bear olayına karıştığını biliyorum ama sen Dean Gorman'ın arkadaşı mısınız?" Seth, Zach'in Beck'in evine geldiği gün bir merhaba bile demeden adamın yanından geçip gitmişti.

"Evet. Dean ve ben çok eskiden tanışıyoruz."

"Öyle mi? Buralardan mısınız?" Seth, ajanın neden onlara yaklaştığını merak ederek havadan sudan konuşmaya başladı.

"Doğma büyüme buralıyım. Son birkaç yıldır çoğunlukla San Bernardino County'de çalışıyordum ancak önümüzdeki haftadan itibaren Los Angeles'ın batı yakasında, yani eski uğrak yerimde çalışacağım. Geri döndüğüm için mutluyum." Gülümsedi. "Ama sesiniz buralı gibi gelmiyor."

Seth omuz silkti. "Adamı New York'tan çıkarabilirsin ama..."

"New York'u adamdan çıkaramazsın. Anladım." Ajan başını salladı ve partiyi taradı, sonra sesini alçalttı. "Dr. Beckman buralarda mı?"

"Ameliyat." Seth kaşlarını çatı. "Bir sorun mu var?"

Jericho başını salladı."Hayır. Ben sadece ona biraz bilgi verecektim."

Kulağa uğursuz geliyordu. Seth, Beck'in büyüklerin oğulları için endişelendiğini çok iyi biliyordu.

intikam için Zach'in peşine düştü. Heavenly de endişeli görünüyordu. İsteyeceği son şey onun üzülmeydi.

"Angel, neden kendine bir tabak almıyorsun? Jericho'yla konuşur konuşmaz orada olacağım."

Heavenly belli ki bundan hoşlanmamıştı ama başını salladı. "Pekâlâ. Sana da bir tabak getirmemi ister misin?"

"Ben bakarım. Sen oturmak için bir yer seç, ben de sana katılayım."

"Sakıncası yoksa bana da bir koltuk ayırır mısınız?" Jericho sordu.

Heavenly "Elbette," diye onayladıktan sonra yemek masasına doğru koştu.

Seth mahremiyet için etrafına bakındı, sonra başıyla havuz evine doğru işaret etti. Ajan da onu takip etti.

Diğerlerinin görüş ve duyuş mesafesinden çıktıklarında endişeyle Jericho'ya döndü. "Biliyorsun Beck ve ben"- kahretsin, aralarındaki ilişkiyi nasıl açıklıyordu?"-"ortak bir çıkarı olan arkadaşlarız."

Ajan kara bir kaş kaldırdı. "Heavenly'de mi? Dean söyledi. Çok şanslısınız. O bir koruyucu gibi görünüyor."

"Öyle, ama..." Yüzünü buruşturdu. "İkiz kardeşlerim bu gece burada. Onlar Zach'in yanındaki iki ahmak. Üçümüzden haberleri yok."

"Endişelenme. Raine zaten sessiz kalmamı söyledi." Jericho omuz silkti. "Kardeşlerin sana göre ahmak olabilir ama Zach'e kesinlikle yardım ettiler. Bu üçünü bir araya getirmeyi kim düşündüyse tam bir dâhiymiş."

Beck'in kardeşinin uyum sağlamasına yardım etmediği için duyduğu suçluluk duygusu, Zach'in ihtiyaç duyduğu gerçek yaşam deneyimlerini sağlayan kendi kardeşlerinin gururuyla savaştı. "Bir şekilde oldu ama bence en iyisi oldu. Her neyse, Beck'e bilgi vermemi istersen seve seve veririm."

"Elbette. Arayacaktım ama onu bu gece göreceğimi düşündüm..." "Bir sorun mu var?" Seth kaşlarını çatı.

"Hayır. Aslında bu iyi bir haber. Çenelerini kapatıp intikam yemini eden büyüklerin oğulları mı? Görünüşe göre hepsi boş konuşuyormuş. Çoğu, gerçek dünyada yaşamak için kendi paralarını nasıl kazanacaklarını bulma ihtimaliyle karşı karşıya kaldıklarında, bunu başaramadılar. Bunun yerine, Idaho'daki bir tarikata katılmaya karar verdiler. Peki katılmayan iki kişi? Bu A sınıfı aptallar Vegas'ta bir çift fahişe bulmuşlar. Seksten sonra onları dövüp paralarını almışlar. Pezevenkleri mallarının zarar görmesini hoş karşılamamış. İki de devlet hastanesinde ve muhtemelen tıbbi olarak mahkemeye çıkabilecek duruma gelir gelmez hapse girecekler. Ancak raporlara göre her ikisi de kamışla yemek yiyor ve biri çekiş halinde, bu yüzden Zach ile uğraşmaları biraz zaman alacak."

"Bu harika bir haber. Beck'i rahatlatacaktır."

"Kesinlikle. Beklediğimden daha iyi," diye itiraf etti Jericho. "Şimdi biraz yemek yemeye ne dersin? Midem kendi kendini yiyor."

"Aynı."

Havuz evinden dışarı adım attıklarında Hammer onları gülümseyerek karşıladı. "Sizi karşılamaya vakit bulamadığım için üzgünüm çocuklar. İkinizin de gelebilmesine sevindim."

"Davetiniz için teşekkürler." Jericho elini uzattı.

"Partiye ev sahipliği yaptığınız için size, Liam'a ve Raine'e minnettarım." Seth sevgiyle Hammer'ın sırtını sıvazladı. "İkizler Liam'ı görmek, seninle ve Raine'le tanışmak için can atıyorlardı."

"Liam'ın bana anlattığı hikâyelere bakılırsa Jack ve Connor cehennem kadar vahşi... iyi anlamda."

Seth sevecen bir sırtışla, "Her şey iyi değil," diye karşı çıktı. "Ben hâlâ annemin hiç ölmemiş olmasının bir mucize olduğunu düşünüyorum.

onları öldürdü."

Kıkırdamaların ardından Jericho yakınlarda biri olup olmadığını görmek için bahçeyi gözden geçirdi ve sonra

Hammer, sesi alçaktı. "Diğerlerinin yanına dönmeden önce sana bir soru sormak istiyorum Macen. Bunun doğru zaman olup olmadığından emin değilim."

"Elbette. Aklında ne var?"

"Marlie'nin seni sözde Raine'i istismar etmekle suçladığı tüm o fiyaskonun ardından..."

Hammer'ın yüzü sertleşti. "Bunu biliyor muydun? Hepsi yalandı. Aklandım-"

"Biliyorum. Sen tutuklandıktan sonra Dean benden davana bakmamı istedi. Dosyanı derinlemesine inceledim, özellikle de kulübünle ilgili bilgileri. Masum olduğumu ve sahte davanın hiçbir yere gitmeyeceğini biliyordum."

Macen rahatladı. "Tanrı'ya şükür durum böyle çıktı."

"Her neyse, röportaj yapılan herkes siz ve Shadows hakkında iyi şeyler söylemekten başka bir şey yapmadı ve..." Jericho tekrar etrafına bakındı. "Birkaç yılını bir ajan arkadaşımınla özel olarak çalışarak geçirdim. Başka bir bölümde çalışıyordu ve birkaç ay önce Milwaukee'ye transfer oldu. Bu yaşam tarzından vazgeçmek istemiyorum ama oynayacak ve kimliğimi gizleyecek birini ve bir yeri bulmam gerekiyor. İşimi riske atamam."

Hammer aniden gülümsemeye başladı. "Seni koruyorum. Shadows'taki tüm oyunlar istediğin kadar anonim olabilir. İstedğin zaman gel. Evrak işlerini hallederiz, ne aradığın hakkında konuşuruz ve seni ilgi alanlarına uyabilecek bazı denizaltılarla tanıştırmam."

"Üyelerinizin hepsi gizlilik anlaşması imzalıyor, değil mi?" "Kesinlikle. Bağlayıcı ve sıkı."

"Harika." Jericho sırttı. "Dört gözle bekliyorum." "Kulübe hoş geldin." Hammer Jericho'nun sırtını sıvazladı. "Şimdi yemek yiyelim." Seth açık büfe masalarını işaret etti.

Sıraya doğru ilerlerken, göğüs eti, pirzola, fasulye ve salatalarla dolu bir tabak taşıyan Heavenly kolunu Seth'in koluna doladı ve onu bir masaya doğru çekti. "Benimle gel. Paylaşabilmemiz için bunun altına fazladan bir tabak daha koydum."

"Sana bir koltuk ayıracağım Jericho." Heavenly'ye sırttı. "İşte sana bu kadar aşık olmamın milyonlarca nedeninden biri daha."

"Gerçekten mi?" Büyük bir şemsiyenin altındaki masaya oturduklarında güldü. "Diğerleri ne? Örnekler ihtiyacım var."

Yanağındaki bir tutam saçı fırçalandı. "Sadece nefes kesici derecede muhteşem değilsin, aynı zamanda beni gülümsetecek yollar da buluyorsun." Seth sesini alçalttı. "*Bizi* gülümsetmek için. Seni seviyorum meleğim."

Onun elini sıkı. "Ben de seni seviyorum."

Heavenly onun öpücüğüne doğru eğildiğinde midesi guruldadı. Adam isteksizce geri çekildi. "Ye."

Fazladan tabağı boşaltıp yemekle doldurduğunda Jericho da onlara katılmış, çocuk tacizcisi yaşlıların kefaletle serbest bırakılmaması da dahil olmak üzere Mesih Şehri'ndeki son gelişmelerle ilgili soruları yanıtlamaktan mutlu görünüyordu. Hepsi hâlâ parmaklıklar ardında duruşmayı bekliyordu.

"Orası onlar için mükemmel bir yer. Beck'in bunu duyduğuna sevineceğini biliyorum." Heavenly tiksintiyle başını salladı. "Peki ya ayrılmayı ve dış dünyaya meydan okumayı seçen insanlar? Kolay bir zaman geçiriyor olamazlar."

Muhtemelen değillerdi ve onun merhameti Seth'i şaşırtmaktan asla vazgeçmedi.

Jericho başını salladı. "Beklendiği gibi birçoğu mücadele ediyor. Ama bazıları yeni özgürlüklerini benimsiyor. Zach kadar hevesli değiller ama bu da bir başlangıç. Bu kurtarma

gruplarındaki gönüllüler inanılmaz. Ne yaptıklarını çok iyi biliyorlar."

Heavenly başını salladı. "Tanrıya şükür."

"Evet. Tüm bu durum çok trajik. Bu kızlardan bazılarının anlattığı hikayeler hem mide bulandırıcı hem de yürek parçalayıcı. Ama bu gerçekten bir fark yaratabildiğim bir vaka. Gerçekten iyi hissettiriyor, biliyor musunuz? Sanki insanlığa yeniden biraz inancım var ve bu benim için çok şey ifade ediyor."

Raine tatlının yakında hazır olacağını duyurduğunda güneş ufka doğru kayıyordu. Seth ve Jericho kısık bir sesle inlediler ve dolu midelerini avuçladılar.

"Tatlı mı? Bunun için yer bırakmadım." Seth yüzünü buruşturdu.

"Ben de." Jericho omzunun üzerinden baktı. "Hey, Zach'le konuşmam lazım, onu yakalamam lazım."

Bana katılmak ister misin?"

Pek sayılmaz. Beck'in kardeşi hâlâ iyi başa çıkamadığı duyguları geri getiriyordu. Denemeye devam etmesi gerektiğini biliyordu ama sonra Pike, River ve Dean'in masasına doğru yürüdü. Oturan çift gerildi.

"Oh, hayır," diye mırıldandı Heavenly. "Bu hiç iyi olmayacak." "Jasmine'i henüz bulamadın, değil mi?" Pike alay etti.

River aniden ayağa fırladı, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Seni orospu çocuğu." Dean bir saniye sonra sandalyesinden kalktı, River'ın omzunu kavradı ve onu geri çekti.

Hammer koşarak kavgaya karıştı, Pike'ın omzuna bir kol attı ve zoraki bir gülümsemeyle "*Burada görecektir bir şey yok*" diyerek onu uzaklaştırdı. Ancak soğutucuların yanında Macen, yakıcı DM'nin kulağına bir şeyler fısıldadı. Pike sadece durdu ve vurdumduymaz bir ifade takınarak dinledi.

Seth Jericho'ya, "Sen Zach'in yanına git," dedi. "River'la konuşmalıyım."

Gerçek buydu... ama aynı zamanda Beck'in küçük kardeşinden kaçmak için de iyi bir bahaneydi. Seth tepkisinden gurur duymuyordu ama bunun üstesinden gelmesi gerekiyordu. Zach'in kaybı onu etkilememiş gibi davranmak mümkün değildi.

"Elbette. Davayla ilgili bir değişiklik olursa ya da yeni bir haber alırsam Beck'e haber vereceğimi söyle." "Söylerim. Minnettarım, dostum." Sonra Seth Heavenly'ye döndü. "Hemen döneceğim."

Ajan Zach ve ikizlere doğru ilerlerken o da ayağa kalkıp River ve Dean'in masasına doğru ilerledi.

"Hey, patron." River açık bir sandalyeyi işaret etti. "Ne var ne yok?"

Seth, River'ın yanına yerleşti. "Pek bir şey yok. Siz iki pislik neyin peşindesiniz?"

"Kutlama. Bir ay önce Big Bear'daydık ve Dean'in öldüğünü sanıyordum. Ama daha yeni birlikte bir ev aldık. Evrak işleri ve finansman bugün tamamlandı."

Bira şişelerini tokuştururlarken Dean heyecanla başını salladı. "Sekiz Haziran'da taşınıyoruz. Yakında köklerimizi salacağız ve geleceğe hazır olacağız."

Doğru kadını bulduklarında mı? Seth'in planı kesinlikle bu gibiydi.

"Ve yeni evimiz hakkında konuşarak iyi vakit geçiriyorduk - Santa Monica'da, sahilden sadece birkaç blok ötede - ta ki lanet olası Pike gelene kadar."

Seth River'a sert bir bakış fırlattı. "Onun seni alt etmesine izin vermeyi bırakmalısın."

"Tam bir pislik torbası."

Dean başını salladı. "Öyle ama damarına basmasına izin veriyorsun."

"Ona izin vermiyorum; o sadece izin veriyor. Jasmine'i nasıl bulacağıma dair hiçbir fikrim olmadığını biliyor. Lanet olası adını öğrenmem bile haftalarımı aldı. Ve o orospu çocuğu her fırsatta

onu gördüğü gerçeğini burnuma sokuyor."

"Çünkü onun kirazını kopardın kardeşim ve bu onu yiyip bitiriyor," diye belirtti Dean.

"Evet," diye homurdandı River. "Ama ben daha fazlasını istiyorum. Ve cevaplar istiyorum."

"Artık bir adın olduğuna göre, onu arayamaz mısın? Sen bir özel dedektifsin," dedi Seth.

"Bakmadığımı mı sanıyorsun? DMV verilerine kaç kez girdiğimi sana anlatamam.

"River ağzını kapattı, suçluluk duygusu yüzünü kapladı. Dean'e doğru eğildi. "Bunu duymadın."

"Neyi duymak?"

River nefes verdi. "Los Angeles'ta Jasmine adında kaç tane kızıl saçlı olduğu hakkında bir fikrin var mı? Yaşını ya da bilinen son adresini bilmediğim için arayabileceğim tek şey bu. Sütyen ölçüsüne ve yüzüne göre arama yapabilseydim, onu çok hızlı bulurdum."

"Ehliyet alacak yaşta olduğuna emin misin?" Seth alay etti.

"Hadi oradan," diye homurdandı River. "Gençti ama kesinlikle on sekiz yaşından büyüktü." "Emin misin?" Dean dürtükledi. "Ne de olsa bakireydi..."

"Biliyorum ama reşit olmayan kızların böyle kıvrımları olmaz. O ipeksi, sıkı, inanılmaz-"

"Kapa çeneni," dedi Dean. "Onun kızlığını bozmana yardım etmem için beni çağırmadığına hâlâ inanmıyorum, pislik herif."

"Sen görevdeydin. Ayrıca, her şey çok hızlı oldu. Adrenalin pompalıyordu. Kalbim küt küt atıyordu. Onu öpmeye başladığımda aklımı kaçırmıştım. Lanet olsun, ağzı. Çok kırmızı, pelüş ve mükemmeldi. Bu ağız her eyalette, her ülkede yasadışı olmalı. Kahretsin, her evrende." River kot pantolonuna baktı. "Sikeyim. Onu düşündükçe bile sertleşiyorum."

Dean, "Biriyle yatmayalı çok uzun zaman oldu," diye azarladı.

"Biliyorum. Ama orada olsaydın, sikini o tatlı amcığa sokmuş olsaydın, seni de mahvederdi. O kadar ateşli, o kadar ıslak, o kadar dardı ki ağlamak istedim. Ya göğüsleri? Tanrım, daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Ufacık bir şeydi ama sıcak ve ağırdılar. Sanki benim için yapılmışlar gibi ellerime oturdular. Ya meme uçları?" İnledi. "Doyamadım. Onları emmek, ısırma ve çekiştirmek için saatlerimi harcadım. Sürekli uzuyor, sertleşiyor ve-"

"Dur," diye hırladı Dean. "Şimdi de bunu yüzüme vuruyorsun."

"Hayır, dürüst olacağım. Bakire olabilirdi ama o kadar sınır tanımazdı ki. Denemeyeceği ve sevmeyeceği hiçbir şey yoktu. Ve ona yaptığım tüm o sapıkça şeylerden sonra? Daha fazlası için yalvardı. Kıcını okşamaya başladığımda aklını kaçırdı. Ve, Yüce İsa... kıcı. Yani, amı kadifemsi yumuşaklıkta ve mükemmeldi, ama minik kenarını geçtiğimde, gözlerim başımın arkasına yuvarlandı. Bu cennetin başka bir seviyesiydi ve ben-"

Dean, "Onu tekrar bulduğunda beni tanıştırsan iyi olur yoksa başına bir dünya bela yağdırırım," diye uyardı.

"Yemin ederim dostum, onu bulduğumda benimle birlikte taşaklarına

kadar içinde olacaksın." "Aynen öyle." Biralalarını tokuştururlarken

Dean başını salladı.

"Sana söylüyorum, onun hakkında düşündükçe daha çok düşünüyorum" -River'ın yüzü ciddileşti ve sesi de onu takip etti- "aradığımız kişi o, kardeşim."

River'ın *aradığını* bulduğuna inandığı belliydi ama Jasmine'in onu görmek istemediğini biliyordu, değil mi? Öyleyse neden Dean'i de hoş karşılayacağını düşünmüştü? Her ikisini de kabul edecek olsa bile, River'ın Dean'in ona bu kadar hızlı ve sert aşık olacağına dair nasıl bir güvencesi vardı?

"Kahretsin," diye küfretti polis. "Onu bulmak

zorundayız." Seth onlara, "Bugün

başaramayacaksınız," diye bilgi verdi. "Neden?" River

ters ters baktı.

"Görünüşe göre şehir dışında."

Raine'in kardeşi neredeyse oturduğu yerden kalkacaktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Heavenly önce ona söylemişti ama kız arkadaşını bu işin dışında bırakıyordu.

"Pike." "Orospu çocuğu. Kızın nereye gittiğini söyledi mi?"

"Özür dilerim. Sormamıştım."

"Git onunla tekrar konuş dostum. Öğrenebileceğin her şeyi öğren." "Bana hiçbir şey söylemeyecek."

"Eminim kız kardeşim biliyordur. Jasmine'in telefon numarası onda var ve bana vermiyor, o zaman neden bu boku benden de saklamasın?" River homurdandı. "Bunun benim için iyi bir 'büyüme deneyimi' olduğuna inanıyor. Bu saçmalık."

Seth gülmemeye çalıştı. Raine'in biraz el altından da olsa zeki olduğunu her zaman biliyordu - genellikle iyi bir amaç için. Ama kardeşi için her şeyin çok kolay olduğunu düşünmekte haksız sayılmazdı. River'ın uğruna çalışacak kadar arzuladığı bir şeyin peşinden gitmesi onun için iyi olacaktı. Ama Seth bunu yüksek sesle söylemedi, sadece gülümsedi.

Uzun bir dakika sonra Jack, Connor ve Zach koşarak onlara doğru geldiler ve kayarak masanın önünde durdular.

"Siz cehennemlikler neyin peşindesiniz?" Seth, Zach'in bakışlarıyla buluşacak cesareti bulmaya çalışarak sordu. Beck'in kardeşi daha çok etrafındaki topluluğa odaklanmış görünüyordu.

"Fazla değil," diye yanıtladı Connor. "Seninle ve Heavenly ile fazla görüşemediğimiz için üzgünüm." "Endişelenmeyin. Bu parti üçünüzün değer verdiğimiz ve güvendiğimiz insanlarla tanışmanız için." "Ve hepsi de harika insanlar." Jack sırtıttı.

"Kesinlikle. Herkes... iyi," diye araya girdi Zach.

Öyleydiler. Seth, Batı Yakası'nda eski arkadaşlarıyla yeniden bir araya gelerek ve yenilerini bularak oldukça iyi bir iş çıkardığını düşündü.

"Hey, dışarı çıkıp birkaç kulübe uğramak üzereyiz. Siz de gelmek ister misiniz?" Connor sordu.

River ve Dean'e soruyordu. Seth onu davet etmedikleri için en ufak bir kızgınlık duymuyordu. Ama kardeşiyle yatma fırsatının elinden kaçmasına izin vermeyecekti.

"Davetiniz için teşekkürler ama sanırım Heavenly ve ben onun evine gidip biraz film izleyeceğiz."

"Oh. Güzel. Um..." Connor, River ve Dean'e doğru döndü. "Peki ya siz ikiniz? Bir şeyler bulmaya gitmek ister misiniz?"

Kardeşi aniden sustu. Yüzündeki panik ifadesi toparlanmaya çalıştığını gösteriyordu. "Kuku mu?" Seth gülümsemesi asitli bir şekilde yardımcı oldu.

"Randevu diyecektim ama..."

Seth kaşlarını kaldırarak ayağa kalktı. "Am demek istedin." "Tabii ki evet!" Dean sandalyesinden fırladı.

River çok daha az hevesli görünüyordu. "Bilemiyorum. Omzunun bizim için yeterince iyileştiğinden emin değilim."

"Sevişmek için omzuma ihtiyacım yok. Aletim gayet iyi çalışıyor," diye güvence verdi Dean. "Ama hâlâ yapmamız gerektiğinden emin değilim."

"Hadi ama," diye kandırdı Dean. "Haftalardır eyerden inmiş durumdasın. Jasmine'in kafanı karıştırmasına izin vermeyi bırakmanın zamanı geldi. O sana sahip değil. Hadi tekrar ata binelim. İkimiz de uzun ve sıcak bir gezintiye çıkabiliriz."

River, Jasmine'in bekâretini aldığından beri gerçekten bekâr mı kalmıştı? Bu bir ilkti. Zavallı piçin sikildiğinden haberi var mıydı?

"Hadi ama dostum," diye bastırdı Dean. "Senden kaçan bir piliç için seks hayatından vazgeçemezsin."

River iç çekti. "Peki. Hadi gidelim."
"Evet!" Jack tezahürat yaptı. "Parti
zamanı!"

"İyi eğlenceler." Seth kıkırdadı. "Benim hoşlanmayacağım bir şey yapma."

River, Seth'in duyabileceği kadar yüksek sesle, "Sapıgız ama *o kadar da sapık değiliz*," diye mırıldandı. River diğer erkek-fahişe geçit törenine katılırken Seth, "Ben saçmalık diyorum," diye karşılık verdi.

Seth başını sallayarak hâlâ masalarında oturan Heavenly'nin yanına döndü ve onun için hazırladığı davetkâr şeftalili pasta ve dondurma kâsesine baktı. "Beni şişmanlatmaya çalışıyorsun, meleğim."

Başını iki yana salladı. "Yeterince enerjin olduğundan emin oluyorum." "Ne için?"

"Ne istersen," dedi nefes nefese bir fısıltıyla ve onu çözülmekle tehdit etti.

"Bir şey var mı?" Seth kaşığını krem şantiyle doldurdu. "O zaman bunu yanımıza alalım derim, böylece Beck ve ben dün gecenin küçük bir tekrarını yapabiliriz, bunu tüm vücuduna yayabilir, sonra saatlerce yalayıp çıkarabiliriz..."

Nefesi kesildi. "İtiraz etmezdim."

Seth eğildi ve dudaklarını kızın boynundan kulağına doğru kaydırды. "Sen küçük yaramaz bir meleksin, değil mi?"

"Belki."

"Belki ne?" Beck aniden yanındaki sandalyeye kayarak ve kolunu ona dolayarak sordu.

"Başar d ı n !" Onun kucağına zıpladı, mutlu olduğu her halinden belliydi. Sonra geri çekilerek partiye katılanları taradı.

"Güvendesin," diye söz verdi Seth. "İkizler çoktan gittiler."

"Tanrıya şükür." Beck'in ağzına hoş bir öpücük kondurdu.

"Peki... bu gece yine senden tatlı yapmamıza izin verecek misin?" Seth onun kulağına ateşli bir şekilde mırıldandı. Beck, Heavenly'nin dudaklarının arasından, "Evet de," diye nefes aldı. "Sana ne kadar üzgün olduğumu göstereceğim. geç kaldım..."

Heavenly'nin yüzü yumuşadı. "Bana bir şey uydurmak zorunda değilsin. Görev çağırdı. Anlıyorum ve artık buradasın."

"Ama evde seninle olmayı tercih ederim, çıplak, yatağımızda ve aramızda yayılmış." Nefes alış veriş hızlandı. "Kalıp kaynaşmak istemiyor musun?"

Beck başını salladı. "Burada daha görüşemeyeceğim kimse yok. Seni şimdi istiyoruz." "Kesinlikle. Neden çantanı almama izin vermiyorsun meleğim?" Seth teklif etti.

Beck elini gizlice masanın altına ve kızın eteğinin altına kaydırды. "Ben bu amcığı ıslatıp hazırlarken sen de bunu yap."

Adamın eli kızın külotunun içine kaymış olmalı, çünkü Heavenly ürpertici bir nefes aldı ve "Ne zaman evde olabiliriz?" diye sorarken yanaklarına pembe bir renk yayıldı.

Seth onları izlerken bile sertleşiyordu. "On dakika."

"Ve on beş dakika içinde ikimiz de senin içinde olacağız," diye söz verdi Beck. "Acele et," diye nefes aldı. "Lütfen."

CHAPTER NINE

*Hazi
ran*

A Birkaç hafta sonra, Seth ofiste olaysız geçen bir günün ardından, saat beşte güneş ışııyla çevrili eve doğru yola çıktı. Yazın resmi ilk günü ufukta belirmişti, bu yüzden öğleden sonra hâlâ ılıktı. Baktığı her yerde koşucular ve bisikletliler kardiyo egzersizlerini yapıyordu, Çocuklar futbol oynadı ve güneşe tapanlar güneş ışınlarını içlerine çekti. İnsanlar üstü açık arabalarının üstünü açarak araba kullanıyor ve köpeklerini gezdiriyordu. Olası depremler bir yana, Los Angeles'ın bir kent cenneti olduğunu kabul etmek zorundaydı. New York'un nemini kesinlikle özlememişti. Aslında, ailesi dışında eskiden evim dediği yerle ilgili pek bir şey özlemiyordu. Ama geleceği buradaydı.

Sadece bunu tamamen benimsemesi gerekiyordu.

Beck eve birkaç saat geç geleceğini bildiren bir mesaj attığından ve Heavenly de Raine ve Jasmine'le biraz kız kıza vakit geçirdiğinden, Seth'in eline yarınlarına sarılmak için bir fırsat geçmişti. Ve kardeşlerini kontrol etmek için. İkizler son zamanlarda çok sessizdi, bu da bir şeylerin peşinde oldukları anlamına geliyordu... Seth ne olduğunu sormaya korkuyordu.

Ama en önemlisi, buraya bir çiti onarmaya gelmişti. Sadece taşaklarını bulması gerekiyordu.

Eski apartmanına yaklaşırken derin bir nefes aldı. *Bunu yapmak istediğine emin misin?*

Kısa cevap hayırdı ama kaçmayı bırakmalı ve kaçtığı tatsız şeylerle uğraşmaya başlamalıydı; bunların başında da Zach geliyordu. Bu adamı sevmediğinden değildi. Seth onu tanımıyordu bile. Zach ve kaybettiği her şey için üzülüyordu, kesinlikle. Ama onun etrafında olmak, Seth'in unutmak için çok uğraştığı keder, üzüntü ve öfkeyle ilgili tüm karanlık anıları tetikliyordu. Bu onun suçuydu.

Ama kaçınması Beck'in zararına olmuştu. Artık erkek olmanın ve Zach'ten kaçmanın geçici bir çözüm olduğunu kabul etmenin zamanı gelmişti. Sökülmeye mahkûm bir yara bandı. Ne de olsa Zach Beck'in kardeşiydi; bu değişmeyecekti. Zach öne çıkmış ve bildiği tek çarpık yaşam biçimini yok edecek cesareti kendinde bulmuştu. Peki Seth ne yapmıştı? Hayaletlerinden ve başarısızlıklarından kaçtı. Artık kaçmayacaktı. Zach'e ve Beck'e korkusuyla yüzleşmeyi ve onlarla yarı yolda buluşmayı borçluydu. Geriye dönüp baktığında Seth, Beck'in sırf kendi başarısızlıklarından korunmak için kardeşini ele vermek zorunda kalmasından utanıyordu. Bu adil değildi ve bunu düzeltmesi gerekiyordu.

Ne olursa olsun, Seth Zach'i tanıyacak ve kendi trajik geçmişiyle barışacaktı.

Sekiz yıldan sonra, bırakmanın zamanı gelmedi mi?

Cipini oturduğu sitenin park yerine bıraktıktan sonra aracını kilitledi ve merdivenleri tırmandı. Koridorda ilerledikten sonra anahtarını dairesinin kilidine soktu. Dairesine girip kapıyı kapattığında Seth'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. Rahatsız edici bir sessizlik vardı. İkizlerin gürültü yapmadan nasıl var olacaklarını bilmedikleri düşünülürse -hem de çok fazla- sessizlik sağır ediciydi. Ama yalnız değildi; burada insanlar olduğunu *hissedebiliyordu*.

Bir sorun vardı.

Seth ceketinin içine uzandı ve Glock'unu kılıfından çıkardı. Sonra uzun, kesik bir inilti duydu ve kalbi hızla çarparak olduğu yerde durdu. Kardeşlerinden biri mi hastaydı? Yaralanmış mıydı? Kahretsin, ya Jericho'nun istihbaratı yanlışsa ve Mesih Şehri'nin ileri gelenlerinin oğulları Zach'in izini bulup üçünü de eşek sudan gelinceye kadar dövmüşlerse?

Sürpriz onun tarafında olduğu için Seth'in dikkatli hareket etmesi gerekiyordu. Kendisini ve Beck'in kardeşlerini tehdit eden kişiyi ancak bu şekilde alt edebilirdi.

Seth başını eğerek ipuçlarını dinledi. Kısa bir süre sonra oturma odasından bir başka gırtlak iniltisi duyuldu.

Adrenalin damarlarını ateşleyerek, parmak uçlarında fuayeden çıktı ve köşeyi döndü. Çekyatta yatan kardeşlerini gördüğünde kısa bir süre durdu. Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Jack ve Connor aynı cam gözlü esmerle sikişiyorlardı.

Vay anasını!

Gözlerini kırptırdı. Ama görüntü hâlâ oradaydı. İkiz kardeşleri kesinlikle aletlerini kadının içine sokuyorlardı, dudakları ayrılmıştı ve çekyat her itişte şiddetle sallanırken başı bir vecd tablosu içinde geriye savrulmuştu. Kadın tekrar inledi.

Şok Seth'in içinden sekti. Çenesi durmuş, silahını bir kenara koyarken düşünceleri hızlanmıştı. Ne yapmalıydı? Onları kendi hallerine mi bırakmalıydı... yoksa onlarla yüzleşmeli miydi?

Yasal olarak, teoride kendi kararlarını verebilecek yetişkin insanlardı. Onları susturmak muhtemelen onu büyük bir ikiye bölme yapıyordu... ama üç hayatı bir araya getirmenin ne kadar zor olduğunu kavrayacak kadar olgun değillerdi. Onları daha basit bir yola yönlendirebilirse, onlara iyilik yapmış olmaz mıydı?

Oh, Tanrım. Daha iyi bir rol model olmalıydım.

Peki ya ikisi de bu kıza karşı şehvetten daha fazlasını hissediyorlarsa? Ya bu bir aşksa? Kahretsin, bu her şeyi karmaşıktırıldı. Bu kâbus gibi senaryo beyninden geçerken, onları böylesine zor bir gelecekte kurtarmak için bir şeyler yapma dürtüsü onu sıkıştırdı. Belki birkaç yıl sonra, daha fazla hayat tecrübesine sahip olduklarında -kendilerini ve aşkı, bağlılığı, fedakârlığı, uzlaşmayı ve tüm bunların gerektirdiklerini çok daha iyi anladıklarında- bunun üstesinden gelebilirlerdi. Ama şu anda Jack ve Connor bir kadını sevmenin uzun vadeli sonuçlarına hazır değillerdi.

Seth, Heavenly ve Beck ile mucizevi bir şekilde aşkı yeniden bulmuş olsa da, ilişkileri her zaman kolay değildi. Her gün, ilerlemeye devam etmek için gerekli ortak zemini bulmak üzere bilinçli bir seçim yapmak zorundaydılar. Üçü birlikte olmak için çok şeyin üstesinden gelmişti ve Seth hâlâ aşmaları gereken engeller olduğunu biliyordu. Eninde sonunda onları sonsuza dek engelleyecek bir engelle karşılaşabileceklerini düşünmekten nefret ediyordu. Bu sorunların üstesinden gelmeye kararlıydılar... ama ya sevginin ve bağlılığın yeterli olmadığı bir gün gelirse? Bu, yok edici bir kalp ağrısıyla sonuçlanırdı. İkizlerin hayatındaki tek baba figürü olan Seth, kardeşlerini bu tür zorluklardan uzak tutmak zorunda hissediyordu. Ama bunu kendi sırlarını açığa vurmaktan yapmak zorundaydı.

Hay sikeyim. Bu lanet bir mayın tarlasında koşmak gibi olacak.

"Sana ikizlerin olduğunda bir daha geri dönmeyeceğini söylemedim mi?" Connor nefes nefese kadının kışına girip çıkıyordu. "Şimdi bana inanıyorsun, değil mi Emily?"

Seth gözlerini devirdi. Aptal herif hâlâ, Jack'le birlikte geldikleri gün havuzda Heavenly'ye söylediği o aptalca cümleyi kullanıyordu. Seth onu bu konuda sıkıştırdığında, iki kardeş de şaka yaptıklarını söylemişlerdi.

Belli ki yalan söylemişler.

Bu yeni bir Şey değildi. İkizler büyürken birbirlerini korumak için bazı yalanlar söylemişlerdi, böylece ikisi de ceza almamıştı. Belli ki yetişkin olarak hâlâ yalan söylüyorlardı. Ergen değillerdi.

artık. Öyle davranmayı bırakmaları gerekiyordu.

Emily, uzun süre acı çeken bir feryada dönüşen tutarsız bir iniltiyle karşılık verdi.

Aynı anda Jack keskin bir tıslamayla emdi. "Yavaşla, Connor. Ne zaman götten alsan çok hızlı gidiyorsun. Yavaşla ki ben de boşalabileyim."

Her seferinde mi? Oh, Tanrım. Seth zihinsel olarak geri çekildi. *Bunu daha önce de yapmışlardı. Ne zaman? Nerede? Neden?*

"Elimde değil," diye inledi Connor. "Şimdiye kadar siktiğim en güzel kıça sahip."

"Anladım, kardeşim. Kukusu aynı, ama yavaşlamalısın," diye tekrarladı Jack.

"Çok geç. Siktir!" Connor son bir sarsıntılı hamle daha yaptıktan sonra boğuk bir çığlık attı ve boynundaki tendonlar zonklayarak kızın kıkırda hareketsiz kaldı.

Jack onun kalçalarını daha sıkı kavradı, daha da sertleşti ve "Ver onu bize bebeğim" diye homurdandı.

Emily başını arkaya atıp çığlık atarken Jack son bir kez daha pis, gırtlaktan gelen bir küfür savurdu, çenesi gerildi, dişleri sıkıldı. Seks sesleri uzun dakikalar boyunca devam etti. Seth yüzünü buruşturdu. Kalp atışları geçti. Oda sessizliğe gömüldü.

Seth nefesini üfledi ve bir kutu kıkırda açmaya hazırlandı. "Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz?"

Bu kızı orgazm mutluluğu içinde sikmek dışında mı?

Connor başını kaldırdı, gözleri Seth'inkilere kilitlenmişti ki yüzünü şok ve dehşet kapladı. Emily'nin arkasından çekip kurtuldu ve pantolonuyla kendini örtmek için çabaladı. "Siktir. Siktir. Kahretsin! Misafirimiz var."

Jack'in kafası minderden fırladı. Seth'e göz kırptı, sonra gözleri beyzbol topundan daha büyük oldu. Belirsizce Emily'yi üzerinden itti, sonra da çılgınca bir çarşafı onun ve kendisinin üzerini örttü.

"Kim o?" diye sordu, iri gözleri Seth'in üzerindeydi.

Ve hiçbir yanılsama içinde değildi. Hissettiği kadar hoşnutsuz görünmeliydi.

"Şey, ağabeyimiz." Jack, Emily'yi arkasına almaya çalışırken gergin görünüyordu.

Yüzünde hayal kırıklığı belirdi. "Yatak odasındaki adam dışında tamamen yalnız olacağımızı söylemiştin."

Koridorun sonundaki eski yatak odasından bir kadın cinsel mutluluk içinde çığlık atıyordu. Görünüşe göre, Zach de harekete geçmişti.

Tanrım. Burası Grand Central Station'a döndü. Bu akşam Beck'in kardeşiyle sohbet etmek buraya kadarmış.

"Yalan söylediler." Seth kaşlarını Emily'ye doğru kaldırdı. "Eğer gitmen gereken başka bir yer varsa, şimdi gitmek için iyi bir zaman."

"Aww, dostum," diye yakındı Jack. "Onu gitmeye zorlama. Abi..."

Kızgın bakışlarını kardeşine dikti. "Seni New York'a geri göndermediğim için şanslısın. İkinizin onunla ne yaptığınızı açıklayın. Şimdi."

"Ben gidiyorum," dedi Emily, çarşafı yataktan sıyrıp Jack'i ortaya çıkarırken, onu etrafına topladı ve kıyafetlerini yerden aldı.

Jack ve Connor kaşlarını çatarak homurdandılar, ayağa kalktılar ve prezervatiflerini attılar. "Bekle." Jack Emily'yi kolundan yakaladı. "Seni bir daha ne zaman görebiliriz?"

"Asla. Eğlenceliydi, ama vızıltı sağ olsun," -onun yolunu işaret etti- "eğlence zamanı açıkça sona erdi."

"Öyle olmak zorunda değil," diye ısrar etti Connor.

Seth'e kaşlarını çattı, sonra giyinmeyi bitirirken ikizlere kaşlarını çatarak baktı. "Evet, bu

yapar. Numaramı kaybet."

Emily hışımla Seth'in yanından geçip ön kapıdan çıkarken garip bir sessizlik çöktü. Connor boxer'ını çekiştirirdi ve ona doğru öfkeli bir bakış fırlattı. Jack de aynı derecede kızgın görünüyordu.

Seth ona, tartışmanın kontrolünü ele geçirmek ve onları yerlerine oturtmak için tasarlanmış bir kaş çatma hareketi gönderdi. "O artık gitti. Açıkla."

Connor Jack'e tedirgin bir ifade gönderdikten sonra tekrar Seth'e baktı. "Sadece zararsız bir eğlenceydi, anlıyor musun? Deneme. Biz... biz sadece merak ettik ve bir kızla birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu görmek istedik."

"Evet," dedi Jack endişeyle başını sallayarak. "İki adam ve bir kızın videosunu bulduk ve çok ateşli görünüyordu-" "Çok ateşli," diye araya girdi Connor. "Ateş gibi."

"Biz de denemeye karar verdik."

"Uh-huh. İlk kez mi aynı kızı beceriyorsun?" Seth bilerek oltayı yemledi. "Evet. Kesinlikle," diye yalan söyledi Connor.

"Yüzde yüz." Jack başını salladı.

"Gerçekten mi?" Seth onları yoklarken onlar da birbirlerine benzeyen biblolar gibi başlarını salladılar. "O zaman Connor'a yavaçlamasını çünkü her seferinde çok hızlı siktiğini söylediğinde ne demek istedin?"

Jack'in yüzü kızardı. "Kahretsin. Bunu duydun mu?"

"Connor'ın 'bir kere ikizlerin oldu mu bir daha geri dönmezsin' saçmalığı da dahil olmak üzere her şeyi duydum." Kardeşleri birbirlerine *oh be* ifadesini yansıttılar.

"Tamam, bak," diye onu ikna etmeye çalıştı Connor. "Birlikte birkaç tane aldık, ama-"

"Kaç kişi?" Seth sordu.

"Bunun ne önemi var ki?" Jack sıkıca yutkundu.

"Çünkü öyle. Kaç kişi? Beş mi, on mu, elli mi? Yüz mü?"

"Bilmiyorum. Saymayı unuttuk." Jack yüzünü buruşturdu.

Sayıyı mı unuttun? Tanrım... "Siz ikiniz ne zamandır kızları paylaşıyorsunuz?"

Birbirlerine bir kez daha baktılar, ikisi de ağzı açık kalmış ve oltaya takılmış solucanlar gibi kıvranıyordu. "Birbirinize bakmayın ki hikayelerinizi doğru anlatabilesiniz. Ben lanet olası gerçeği istiyorum." Jack iç çekti. "Dokuzuncu sınıftan beri."

Bu Seth'i sersemletti. İşaretleri neden hiç fark etmemişti? Belli ki kendi hayatına, kendi sorunlarına fazla dalmıştı. Kendi saçmalıklarına. Ya da belki de o zamanlar neye bakması gerektiğini bilmiyordu. Şimdi biliyordu. "Kaç yaşındaydın?"

Onay için birbirlerine baktılar, sonra birlikte cevap verdiler. "On dört."

Aman Tanrım. Ehliyetlerini alalı iki yıl olmuştu ve birlikte kız mı sikiyorlardı? "İkinizden biri hiç tek başına bir kadınla seks yaptı mı?"

"Evet." Jack başını salladı.

"Kesinlikle." "Aynen," diye güvence verdi Connor.

"Öyle mi? Ne sıklıkla? Ve bana palavra atmayın, çocuklar. İkiniz de korkunç yalancısınız." Jack irkildi. "Bir kere. O zamanki kız arkadaşımla."

Seth Connor'a döndü. "Ya sen?"

Omuz silkti. "Evet, bir kere. Nasıl bir şey olduğunu bilmek istedim, o yüzden..." "Yani benmişim gibi davrandı ama kız arkadaşım bunu

anladı."

"Bu ona oynanacak korkunç bir oyundu." Seth kaşlarını çatarak Jack'e doğru yürüdü. "Ve sen de kardeşinin kız arkadaşınla yatmasına izin mi verdin? Geri zekâlı. Umarım ikinizin onu kandırdığını anladığında o zavallı kıcımdan ayrılmıştır."

"Aslında..." Jack yüzünü buruşturmasını gülümseme olarak göstermeye çalıştı. "Aldırmadı. Onu birlikte yapmamızı istedi ve-"

"Gerisi tarih oldu," diye açıkladı Connor.

"Ve... hoşumuza gitti." Jack bir adım daha yaklaşmaya cesaret etti, neredeyse ona yalvarıyordu. "Hem de çok." Elbette seviyorlardı, ama şimdi bu konuşmayı nereye götürecek? "Bir dakika içinde buna geri döneceğiz.

Bugün tanıştığım Emily'yi seviyor musun?"

"Aşk mı? Tabii ki hayır." Connor gözlerini kırıştırdı. "Onunla bu öğleden sonra işte tanıştık. Annesiyle öğle yemeği yiyordu ve onun masası benim istasyonumdaydı. Flört ettim. O da karşılık verdi. Jack onu mekandan ayrılmadan önce yakaladı ve numarasını aldı. Vardiyamız bittiğinde aradık ve..."

Tanrı'ya şükür. Eğer ona aşık olsalardı, Seth onlara kalplerine sıkı sıkıya sarılmaları dışında ne tavsiye ederdi bilmiyordu çünkü büyük olasılıkla yıkılıp gitmeye mahkûmlardı. En azından şimdi, eğer dinlerlerse, bazı bilgece sözler söyleyebilirdi.

"Belli ki ikiniz birlikte hatunları becerirken çok eğleniyorsunuz, ama ikinizden biri durup geleceğinizi düşündü mü?"

Birbirine benzeyen boş bakışları, bırakın ötesini, yarın için bile tek bir beyin hücrelerini bile zorlamadıklarını gösteriyordu. Şaşırmamıştı.

"Bir gün ikiniz de yuva kurmak, evlenmek ve bir aile kurmak isteyeceksiniz. Sence bu nasıl olacak?"

Connor geri çekildi, yüzü limon emmiş gibi görünüyordu. "Bununla ilgilenmiyorum, en azından yakın zamanda."

"Evet, kardeşim. Ben de hayır diyorum." Jack başını salladı.

Seth sabrını zorladı. "Anlamıyorsunuz. Birlikte yatak direklerinize çentikler atarak ne kadar çok zaman geçirirseniz, kendinizi o kadar az tanıyacaksınız. Ve uzun vadeli bağlılıklar kurma beceriniz de o kadar azalır. İlişkiler kendiliğinden oluşmaz. Her gün üzerinde çalışmanız gerekir. Her zaman. Aşk ve tutkuyu canlı tutmak çalışma ve özveri gerektirir. Bunu istemeli ve ciddi olmalısınız. Ama bir kez oraya ulaştığınızda, bu inanılmazdır."

"Ve tüm bunlar kulağa harika geliyor... ama paylaşmak da harika," diye karşı çıktı Jack.

Biliyorum. Tanrım, biliyorum.

"Şu anda sadece eğleniyoruz. Sonsuza dek sürecektir şeyleri istediğimize karar verdiğimizde yollarımızı ayıracağız ve her birimiz bir kız bulacağız," dedi Connor.

"Tamam, ama bunu Emily gibi kızlarla yapmayacaksın."

"Bu da ne demek oluyor? O bir fahişe değil."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim," diye güvence verdi Seth. "İkinizi de duygusal bir bağ için değil, heyecan için yaptığını söylüyorum."

"Yani?" Jack meydan okurcasına omuz silkti. "Tek istediğimiz buydu."

"Şimdilik. Ama yuva kurmaya hazır olduğunda, aranızda paslaştığın bir kızla sonsuza dek birlikte olmayacaksın."

Olabilir. Ancak Heavenly ve Raine kadar nadir bir tanesini bulmak samanlıkta iğne aramak gibi olacaktır.

"Hey, denemeden eleştirme," diye ikizini destekledi Connor.

"Aynen öyle," diye atıldı Jack. "Bir kadını paylaşmanın ne kadar harika bir his olduğuna dair en ufak bir fikrin olsaydı, bu saçmalıkların hiçbirini söylemezdin."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Seth gülmemeye çalıştı. "Kadınları

paylaştım." İkizler bön bön baktıktan sonra şok içinde birbirlerine döndüler.

"Ne zaman? Nerede?" Connor bariz soru şimdi kafasına dank ediyormuş gibi kaşlarını çattı. "Ve

Kim?"

"Sizi ilgilendirmez ama ben sizi şok edecek pek çok şey yaptım, hatta sapıkça şeyler. New York'ta yaşarken bir BDSM kulübüne üyeydim. Orayı evimden uzaktaki sapıkça evim olarak görürdüm."

"Club Graffiti" mi? Evet. Biliyoruz." Connor heyecanla başını salladı. "Biz de üyeyiz." Bu Seth'i durdurdu. *Kahretsin, bu genetik mi?*

"O zaman siz ikiniz, bu yaşam tarzının bir kadınla sıklerinizi paylaşmak değil, bir kadınla güveninizi, dürüstlüğünüzü ve kalbinizi paylaşmak olduğunu çok iyi biliyor olmalısınız. Hayatlarınızı bu şekilde kurarsınız, ayrı ayrı, arzularınızı paylaşan ve aynı fikirde olan bir kadınla-"

"Bu saçmalıklar için bolca vaktimiz var," diye karşı çıktı Jack. "Biz sizin gibi yaşlı değiliz." "Eski mi?" Seth alay etti. "Ben senin yaşındayken çoktan evliydim."

Jack, "Alınma kardeşim ama biz sen değiliz," diye hatırlattı.

Hadi canım. O zamana kadar, kararlı bir ilişki içinde olacak kadar sorumluluk sahibi olmuştu. "Değilsin ve hayatlarımızı karşılaştırmaya çalışmıyorum. Sadece olayları bir perspektife oturtmaya çalışıyorum. Ruh eşinizi bulduğunuzda, kaç yaşında olduğunuzun bir önemi yoktur. Kalbiniz canlanır. Hayat yepyeni bir anlam kazanır. Ve dünya hiç olmadığı kadar parlak ve güzel olur. Bunu sizin için istiyorum, her biriniz için. Ama *ayrı ayrı* aramaya başlamazsanız, onu asla bulamazsınız."

"Bilgelikliğini takdir ediyoruz Obi-Wan," dedi Jack. "Ama dediğimiz gibi, henüz yuva kurmaya, evlenmeye ve çocuk yapmaya hazır değiliz."

"Pratik yapmayı tercih ederiz." Connor sırtıttı.

"Oh, gördüm. İstedikimden daha fazlasını," diye söylendi Seth. "Ama söz konusu olan, sonsuza dek mutlu olacağın günü bulmaktan çok daha fazlası."

"Ne gibi?"

"Mesela... bir kadını paylaşmanın anneme ne yapacağını hiç düşündün mü?" Jack'in çenesi düştü. "*Anneme* söyleyecek misin? Dostum, yapamazsın. O-"

Seth onun yerine, "Çıldırarak üzereyim," diye bitirdi. "Biliyorum. Ona Hammer, Liam ve Raine'den bahsettiğimde neredeyse apoplektik nöbet geçiriyordu."

"Oh, Tanrım." Connor bembeyaz kesildi. "Eğer ona söylersen, bu onu öldürebilir."

"Öleceğinden şüpheliyim ama muhtemelen ikinizi de canınız çıkana kadar dövecektir. Onun neye inandığını, Kilise'nin ona ilk komünyonundan önce ne öğrettiğini biliyorsunuz."

"Evet, evet." Connor iç çekti. "Seks bir erkek ve bir kadın arasındadır."

"Bundan daha fazlası var. Bunun enstest olduğunu düşünecek ve İncil'in bu konuda söyleyecek çok şeyi var."

"Eww." Jack geri çekildi. "Biz birbirimizi becermeyiz."

"Hayır. Bu iğrenç," diye hırladı Connor. "Her açıdan hastalıklı ve yanlış."

"Kilise'nin gözünde bir kadını paylaşmak da aynı derecede hastalıklı ve yanlış."

İşte tam da bu yüzden anneme Beck ve Heavenly ile olan ilişkim hakkında tek kelime bile etmedim.

Seth bomba gibi itirafını yakında ona söylemesi gerektiğini biliyordu. Jack ve Connor bunu öğrendiklerinde inanamayacakları kadar kızacaklardı. Ama Seth inadından ya da bencilliğinden ikiye bölünmüyordu. Sadece kardeşlerinin böyle zor bir yola girmeden önce büyümelerini istiyordu. Henüz kendi isteklerini bir kenara bırakıp istikrarlı, güvenli ve sevgi dolu bir ilişki sürdürmek için gerekenleri yapabilecek kapasitede değillerdi. Ayrı ayrı belki öğrenebilirler. Birlikte mi? Birbirlerinin en kötü eğilimlerini besliyorlardı. Ve şimdi sonsuza dek mutlu olmayı aramasalar

bile, bir gün arayacaklardı. Seth onlara bir iyilik yapıyordu.

Mantık yürütmediğine emin misin?

"Ona söylememek için daha fazla neden var," dedi Jack

ısrarla. "Söylemeyeceğim," diye onlara güvence verdi.

Jack konuşmadan önce hep birlikte rahat bir nefes aldılar. "Teşekkürler, kardeşim. Biz-"

"Gerçekten minnettarız," diye destekledi Connor. "Ve biz-"

"Tek bir şartla," diye sözlerini kesti Seth. "İkiniz de şu andan itibaren ayrı ayrı çıkmak için çaba göstereceksiniz."

İkizler bu fikirden hoşlanmadıklarını belli eden bir bakış attılar ama içlerini çekip asık suratla başlarını salladılar.

"Pekâlâ." Connor'ın sesi pek memnun

görünmüyordu. "Yapacağız." "Yapacak mısınız?

Gerçekten mi?" Seth araştırdı.

"Deneyeceğiz," diye yanıtladı Jack. "Söz veriyorum."

"Harika. O zaman anlaştık." Seth gülümsedi. "Siz ikiniz bundan sonra doğru yolda yürüyeceksiniz ve ben de anneme sapkınlıklarınızdan bahsetmeyeceğim."

Beck ve Heavenly ile olan ilişkisi hakkındaki gerçek ortaya çıktığında... Bununla daha sonra ilgilenecekti.

"Peki... Zach yakın zamanda burada olacak mı? Onunla konuşmak istiyorum."

Jack başını salladı. Connor da ona katıldı ve ekledi: "Odasına bir kadın aldı mı, saatlerce dışarı çıkmaz. Genellikle bütün gece saklanırlar."

"Evet, ama lanet olsun, kızlar ertesi sabah enkaz gibi görünüyor ve yan yürüyorlar."

Bu Seth'in bilmesi gerekenden daha fazlaydı. Ve temelde, eski kazıları takılma merkezi haline gelmişti. Güzel.

İç çekti. "Onunla konuşmak için uğradığımı söylersin, değil mi? Bu çok önemli." Umarım Zach'le daha sonra erkek erkeğe konuşabilirlerdi.

"Elbette, kardeşim." Jack uyumlu olmak için acele etti.

Seth ikizler için bu kadar endişelenmeseydi bunun komik olduğunu düşünürdü. "Teşekkürler. Emily'yi geri aramak yok."

"Hayır," diye güvence verdi Connor.

"Ve birlikte başka bir piliç için trollük yapmak yok."

"Kesinlikle yok." Jack onu selamladı.

Seth onlara bir an bile inanmadı ama şimdilik elinden geleni yapmıştı. "Sonra konuşuruz." Daha fazla sürpriz ziyaret planlamak için zihnine bir not düştükten sonra, nefesinin altında küfrederek oradan ayrıldı.

A Boktan bir gece uykusundan sonra Seth birkaç sonuca vardı. Birincisi, ikizler inatçıydı, hep öyleydi. Doğum bile kendi şartlarına göre olmuştu, bir ay erken, gecenin bir yarısı, Hem de dramatik bir şekilde. Sanki o zaman bile ayrı kalmaya dayanamamışlar gibi, dünyaya sadece iki dakika ayrı gelmişlerdi. Güneşle birlikte uyanık olmaya alerjileri vardı ve giriş yapmayı seviyorlardı. Kısacası, ne istiyorlarsa onu yapacaklardı. Seth onları cinsel eğilimleri konusunda azarlayanın bir işe yarayacağından şüpheliydi. Annesi onun ve Autumn'un Club Graffiti'de oynadıklarının belli belirsiz farkındaydı ama bu onları durdurmamıştı. Sadece sapkınlıklarını daha iyi gizlemişlerdi.

Seth'in ikiyüzlülüğü hiç hoşuna gitmiyordu. Eninde sonunda ikizlere itiraf etmek zorunda kalacaktı.

Ama anneme Heavenly ve Beck'le olan ilişkisinden bahsetmeden olmazdı. Jack ve Connor'ın boşboğazlık etmeyeceklerine güvenemezdi. Ve eğer gerçek Grace Cooper'a ilişkisini anlayabileceği şekilde anlatmadan önce ulaşırsa, üçünü de kabul etmezdi.

Ama vardığı daha büyük sonuç Zach'le ilgiliydi. Belli ki yardıma ve desteğe ihtiyacı olan bu kederli adamı görmezden gelmek yerine, aynı kayıpları yaşamış ve diğer tarafa geçmiş birinden teselli ve tavsiye almalıydı. Seth bu sonuca varması neredeyse iki ayını aldığı için kendini suçlu hissediyordu. Şu anda kendini pek de iyi bir insan gibi hissetmiyordu.

Bugünden itibaren her şey değişti.

Seth garaja giderken koridordaki masadan arabasının anahtarlarını aldı. "Zach, River ve Dean'in taşınmasına yardım etmeye gönüllü olduğu için onu alıp yeni evlerine götüreceğim. Durup çörek falan da alırız. Beck'e haber verir misin?"

Heavenly'nin iri mavi gözlerine endişe yerleşti. "Emin misiniz? Zach'i almaktan mutluluk duyacaktır.

Yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Ve ben iyi olacağım. Bir saat kadar sonra görüşür müyüz?"

Başını salladı, sonra gülümsedi. "Beck'in üstü açık kırmızı arabasının bugün ne kadar yardımcı olacağından emin değilim ama o mobilyaların taşınmasına yardım edebilir, ben de bavulları açıp düzenleyebilirim. Peki ya ikizler?"

"Beşe kadar çalışıyorlar." Ve bu çok da iyi oldu. River ve Dean kadınları, hatta Raine'in kardeşi istediğini elde eder ve ele avuca sığmayan Jasmine ortaya çıkarsa belki de özellikle birini daha rahat paylaşmak için evlerini hazırlıyorlardı. Seth, Jack ve Connor'a yeni fikirler vermek istemiyordu.

"Sorun değil. Sanırım yeterince insanımız olacak. İnternette gördüğüm kadarıyla büyük bir ev değil. Bütün gün sürmez."

İki bekar aynı eve mi taşıyor? River'ın organizasyon becerileri iyiydi ama onunki kadar iyi değildi. Peki ya Dean? Pantolonuyla uçan bir adam gibi görünüyordu. Yani bu eğlenceli olacaktı. "Göreceğiz bakalım. Hoşça kal meleğim."

"Güle güle." Gülümseyerek onu son bir kez öptü.

Sonra Seth kapıdan çıkmış, bir Cumartesi sabahı erkenden bomboş olan yolda ilerliyordu. Eski dairesinin köşesindeki çörekçide kısa bir mola verdikten sonra cipine geri döndü ve Zach'i almaya gitti.

Beck'in kardeşi hızla cevap verdi, kolunu bir sarışına dolamıştı ve kafası karışmış görünüyordu. "Kardeşim nerede?"

"Planlar değişti. Kısa süre içinde onunla ve Heavenly ile orada buluşacağız."

Zach ona temkinli bir baş selamı gönderdikten sonra kollarındaki kadına baktı. "İşte benim aracım. Kaldığına sevindim."

Kadın ona utangaç bir gülümseme fırlattı. "Ben de öyle. Görüşmek üzere."

Kendini onun kucağından kurtardı, Seth'e yan yan baktı ve sonra el sallayarak oradan ayrıldı. Birkaç saniye sonra bir arabanın kapısının çarpıldığını ve motorunun çalıştığını duydular.

"Yeni kız arkadaş mı?" Seth cesaret etti.

Zach başını salladı. "Sadece geçici bir arkadaşlık ve rahatlık." Seth bunu anlamıştı. "Yola çıkmaya hazır mısınız?"

"Elbette." Cüzdanını ve anahtarlarını aldı.

"River ve Dean'in yardımınız için minnettar olduklarını biliyorum." Seth, Beck'in kardeşini cipine götürdü. Zach omuz silkti. "Memnuniyetle. Topluluk bahçem bir gün bekleyebilir."

Harika. Şimdi ne hakkında konuşacaklardı? Teoride, Seth biliyordu. Sadece bu konuyu nasıl açacağını bilmiyordu. Zach onu çok az tanıyordu ve öğrendiği kadarıyla Seth onun yanında olmakta zorlanıyordu. Zach'in soğuk ve ketum arasında bir yerde görünmesine şaşmamalıydı.

SUV'a bindiklerinde Seth arabayı ters çevirdi ve taksinin diğer tarafına baktı. "Bu arada harika gidiyorsun. Korkunç bir kayıp yaşadın ve karını ve kızını kaybetme şekline bakarak kendini suçlu ya da sorumlu hissettiğini tahmin edebiliyorum."

"Biliyorum." Zach kaşlarını çatı. "Doğru nedenlerle doğru şeyi yapıyordum ama Faith ve Joanna'nın güvende olacağını asla düşünmemeliydim. Seçilmişler'e ihanet edenin ben olduğumu düşündüm ve bu..."

"Seçimlerini asla aileden çıkarmazlar mı?" "Onun gibi bir şey."

Ve bu gerçekten eve çok yakın değil miydi?

Seth terlemeye başladı. Autumn ve Tristan'ın kayıplarından sonra hissettiği öfke kara deliği hâlâ oradaydı ve onu içine çekmekle tehdit ediyordu. Evet, sonunda onların ölümünden sorumlu olan adamı öldürmüştü. Ama hayatının o dönemini düşünmesine izin verdiğinde -ki bu nadiren olurdu- ve tüm olay hakkında dürüst davrandığında -ki bu daha da nadir olurdu- Silas Nichols'ı köhne dairesinde öldürdüğünde gerçekten doğru kişiyi öldürüp öldürmediğini merak etti. Evet, Nichols'ın faili meçhul davadaki suçunun ortaya çıkmasını istememesinin mantıklı olduğunu tahmin ediyordu... ama o karanlık, seyrek saatlerde Seth, acaba yanlış mı yaptım diye düşünmekten kendini alamıyordu. Eğer her şey biraz fazla basit olmasaydı.

Ama bugünün amacı bu değildi. Zach'ti.

"Ailemi öldüren insanların sonunu getirmenin tatminini yaşadım. Bir bakıma sen de öyle yaptın." Zach kaşlarını çatı. "Buna tatmin denir mi bilmiyorum."

Beck'in kardeşi haklıydı. "Bu, kaybının acısını hafifletmez." "Hayır. Hiçbir şey geçmeyecek. Ama bunu biliyorsun."

"Sekiz yıl sonra, biliyorum." Yeşil ışıktan geçerken boğazını temizledi. "Dinle... Biliyorum, ben-" Seth neredeyse bir *pislik olduğunu* söyleyecekti ama son baktığında Zach hâlâ fazla küfür etmekten hoşlanmıyordu. İçki içer ve birileriyle yataardı ama dört harfli sözcüklere hayır derdi. "Pek misafirperver, yardımsever ya da nazik olmadım. Ve özür dilerim."

Zach bir nefes verdi. "Gideon, yani Beck -umarım bu daha kolay olur- bana geçmişinden, karının ve oğlunun ölümlerinden bahsetti. Benim etrafımda olmanın kolay olmadığını söyledi."

"Öyle değil. Ama kendi yıllanmış acıma çekilip seninkini bu kadar taze görmezden gelmem bencillikti. Neler yaşadığını çok iyi biliyorum. Seni seven insanlara iyi olduğunu söyleyebilmek için bastırmaya çalıştığın öfkeyi biliyorum ve en azından bunu biraz olsun kastediyorum. Geceleri uyanık yatarken sabah uyandığınızda hayatınızın geri kalanında yanınızda olacağını düşündüğünüz insanlardan sadece bir gün daha uzakta olacağınızı fark ettiğinizi biliyorum. Ve tek yapmak istediğiniz kalbinizin sesini dinleyip bunun adil olmadığını söylemek ve zamanda geriye gidip farklı seçimler yapmakken, kafanızın size nasıl devam edeceğinizi bulmanız gerektiğini söylemesini anlıyorum."

Şok olmuş bir ifade Zach'in yüzünü dondurdu. "Gerçekten anlıyorsun. Vay canına. Kimsenin anladığını sanmıyordum. Kardeşimin denediğini biliyorum."

"Ve ortak noktanız Messiah Şehri'nin ve sizi şekillendiren bir yaşam biçiminin kaybı. Ama gerçekçi olalım. O, suçluluk duyduğu ama asla sevmediği bir kız yüzünden öfke ve ergenlik isyanıyla çekip gitti. Siz ise bir yetişkin olmanıza rağmen her şeye sırtınızı dönmek gibi acımasız bir seçim yaptınız. Ve sadece ayrılmakla kalmadın, o korkunç yaşlıların bir daha kimseye zarar verememesini sağlamak için her şeyi yok ettin."

Zach alay etti. "Beni bir aziz gibi gösteriyorsun. Yıllardır onların hasta ve yanlış olduklarını biliyordum ama sistemlerine karşı koyacak ne cesaretim ne de gücüm vardı. Mesih'in kardeşi

olduğum için kendimi şanslı saydım. Bunun beni ve ailemi güvende tutacağına inandım, bu yüzden başımı öne eğip olan biteni fark etmemiş gibi davrandım..."

"Seni yalnız mı bırakacaklar? Evet, asla bu şekilde sonuçlanmaz. Kötülük her zaman iyiliğin peşinden gelir."

"Zor yoldan öğrendiğim bir şey." Zach başını salladı. "Bu korkunç boşluk ne kadar sürüyor?"

Seth'in Beck'in kardeşinin sormamasını umduğu tek soru. Yine de dürüst olmaktan geri kalamazdı. "Hiç geçmiyor. Keşke sana kendini daha iyi hissettirecek bir şey söyleyebilseydim. Karanlık tünelin sonunda sana biraz ışık vermek isterdim. Ama hayır. Önce tekrar nefes almayı öğrenirsin. Sonra, bir gün onlarsız yaşadığınızı fark edene kadar hareket etmeyi öğrenirsiniz. Ve bu sorun değildir. Bu daha önce yaşadığınız hayat değil. Hiçbir şey onu geri getirmeyecek. Ama bazen..." Seth direksiyonu kavradı ve ona yalın gerçeği söyledi. "Bazen daha da iyi bir şey bulursunuz. Bunu itiraf etmek çok acı verici ama bugün burada oturup sana Heavenly'yi kardeşinle paylaşmaktan son derece mutlu olduğumu söyleyebilirim. O benim için mükemmel bir kadın ve kardeşin de... Benim de dört tane kardeşim var ama Beck farklı bir kardeş oldu. Bunu açıklayamam. Sadece onları sevdiğim için hayatımın daha iyi olduğunu biliyorum. İnan ki senin de yoluna iyi şeyler çıkacak."

Zach başını salladı. "Yeniden aşkı bulmaya çalışmıyorum."

Seth ona alaycı bir gülümseme verdi. "Evet, ben de aynı şeyi söyledim. Ve sen çoktan ilişki oyununu öğrenmişsin. Aferin sana. Ciddiyim. İçtenlikle söylüyorum. Bu seni en azından önümüzdeki birkaç ay, belki de birkaç yıl idare eder. Ama sana söylüyorum, fikrini değiştirecek biriyle tanıştığında bir nokta gelecek. Bununla istediğin kadar savaşılabirsin... ama ona olan ihtiyacın kazanacak." Zach'in şüphesini görünce Seth omuz silkti. "Ama buna daha çok var."

Diğer adam başını salladı. "Uzun bir süre. Heavenly'yi ve kardeşimi buldunuz, hepiniz adına mutluyum. Ama dürüst olmak gerekirse, ilk seferinde evlenmeye pek hevesli değildim. Bir daha yapacağımdan da şüpheliyim."

Seth itiraz etmedi ama daha iyisini biliyordu. Bir gün Zach hayatının bir anlamı olmasını ve bunu paylaşacak birini isteyecekti. "Anlaşıldı. Sadece bilmeni isterim ki, eğer konuşacak birine ihtiyacın olursa ya da yas tutmak ve iyileşmekle ilgili soruların olursa... ben buradayım."

Zach şaşırması görünüyordu. "Ve bu seni artık rahatsız etmeyecek ya da üzmeyecek mi?"

Yalan söyleyip bir daha asla karanlık anılara dalarak üzölmeyeceğini söyleyemezdi ama... "Son birkaç ayda bile çok şey atlattım. Aileni ilk kaybettiğinde yüzünü gördüm. Ne hissettiğini biliyordum. Bu bana her şeyi geri getirdi. Ama şimdi ne kadar ilerlediğimi ve eğer istersen seni daha iyi bir yere götürebileceğimi anlıyorum."

"Teşekkürler." Beck'in kardeşi başını salladı. "Bunu takdir ediyorum. Ve bu konuşmanın senin için kolay olmadığını biliyorum."

"Fu-" Seth boğazını temizledi. "Yani, hayır. Ter içinde kaldım. Ama... çok da kötü değildi." Zach'in omzuna sahte bir yumruk attı. "Tıpkı kardeşin gibi, sanırım sen de hiç fena değilsin."

"İçinde bir yerlerde bir iltifat varmış gibi davranacağım." Zach'in dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi.

"Belki biraz." Seth aralarındaki pervaza uzandı. "Donut? Eğer şimdi seçmezsen, Beck onları yiyecek."

"Öyle mi?"

"Bir doktor için Beck'in tatlıya düşkünlüğü şaşırtıcı derecede fazla. Sana söylüyorum, en sevdiğini şimdi ye. Oraya vardığımızda, kırıntılardan başka bir şey alamayacağınızı garanti edemem."

"Bu elmalı börekleri çok severim." Zach onu aldı ve büyük bir ısırık aldı.

"Tıpkı kardeşin gibi. Bu Boston kremasını aşırıyorum. Kimseye söylemeyelim. Şunları

kariştiralım. Kimsenin haberi olmaz."

Gözlerinde komplocu bir parıltıyla, Zach yaptı. "Sırrımız."

Tıpkı kendi kayıplarının ardından boğuştukları tüm duygular gibi. Başka hiç kimse

Yine de anlıyorum.

River ve Dean'in yeni evlerinin önüne geldiklerinde Seth parmaklarındaki son çöreği yalıyor ve Zach'in de aynısını yaptığını fark ediyordu. Beck ve Heavenly ile yardım etmeyi kabul eden herkes çoktan gelmişti. "Hazır mısın?"

"Bir günde bir ahır kaldırdım. Sanırım biraz mobilya taşıyabilirim."

Beck'in kardeşi ile yeni ev arasında bir bakış atarak omuz silkti. "Sen öyle san. Ama bu çetenin sıradan bir şeyi alıp -kusura bakmayın ama- boktan bir şeye dönüştürme yeteneğini asla hafife almayın."

Zach omuz silkti. "Ben de öyle düşündüm. Hadi gidelim."

Beck, Seth ve Zach'in ellerinde bir kutu çörek ve yüzlerinde gülümsemeyle River ve Dean'in yeni evlerine doğru yürüdüklerini görünce rahat bir nefes aldı. Kolunu kıvırdı Heavenly'nin etrafında. "Bak."

Yaptı, sonra ona yumuşak bir bakış gönderdi. "O iyi."

"Görünüşe göre ikisi de öyle." Ve Tanrı'ya şükür. Beck, Seth'in bu sabah neden kardeşini görmeye kararlı olduğunu bilmiyordu ama aralarında geçen konuşmalar ikisine de biraz huzur vermişti. "Hey!"

Seth önce onun bakışlarıyla karşılaştı ve başparmağıyla onaylayarak karşılık verdi. "Çörek getirdim, başlamadan önce biraz yakıta ihtiyacın olursa..."

"Elmalı börek?" Beck umutla sordu.

Cooper bir gülümsemeyi bastırdı. "Özür dilerim. Tamamen tükenmişlerdi. Ama diğerlerine göz atabilir ve hoşunuza giden bir şey bulabilirsiniz."

"Ne utanç verici." Zach gülmemek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu.

Belli ki bu ikisi bir şeylerin peşindeydi ama sır bir arada yaşamalarına ve hatta bağ kurmalarına yardımcı oluyorsa Beck'in bunu bilmesine gerek yoktu. Sadece minnettardı.

Seth kutuyu ona uzattı ve açık kapının hemen içinde duran Hammer ve Liam'a el salladı. Raine arkalarından hızla geldi. "Çörek mi?"

Hiçbir uyarıda bulunmadan kutuyu Beck'in elinden aldı.

"Hey!" diye seslendi arkasından. "Ne oluyor-"

"Hormonları olan hamile bir kadın var burada. Bana bulaşma." Kızarmış hamur işlerinden oluşan beyaz kabı kavradı ve ona, kutuya dokunması halinde bir elini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalacağı konusunda uyarı bir bakış fırlattı.

Liam yaklaştı. "Bırak gitsin, dostum. Sanırım tüm uzantılarını korumak istiyorsun."

"Ciddiyim. Sözümüze güven," diye ekledi Hammer. "Doğum tarihi yaklaştıkça..." "Prensesi ne kadar yatıştırırsan?" diye takıldı.

İrlandalı ensesini çekti. "Onun gibi bir şey. Bunu telafi edeceğiz."

Beck tıbbi olarak hamilelik aşermelerini anlıyordu ama biraz şeker takviyesini dört gözle bekliyordu, lanet olsun. "Yaşayacağım."

Raine Heavenly'ye döndü. "Bir tane ister misin, tatlım?"

Esmer kadın ona kendinden memnun olduğunu belli eden bir sırıtış fırlattı, özellikle de onun bu tavrı karşısında hiçbir şey yapamayacağını bildiği için. Küçük pislik.

Beck ona yaklaştı ve kulağına bir fısıltı bıraktı. "O lastik kürek hâlâ bende."

Raine çöreklerle dolu ağzını yuttu ve dilini dışarı çıkardı. "Aferin sana. Bütün bir

bir kutu çörek." Sonra Heavenly'nin kolundan tuttu ve onu içeri götürdü. "Çikolatalı mı yoksa serpmeye mi?" Beck, ikisi de üzgün görünen Liam ve Hammer'a baktı. Onlara kaşlarını kaldırdı. "Siz bu işi takip ediyorsunuz, değil mi?"

"Emin ol öyleyim," dedi Hammer. "Ve doktorun onu cezalandırmak için kışını temizleyeceği anı dört gözle bekliyorum."

Liam başını salladı. "Bir ay boyunca doğru düzgün oturamayacak. Belki iki ay."

Beck gülümsedi ve İrlandalının omzuna vurdu. "Mükemmel."

"Ama birazdan çörekleri pek umursamayacaksın," diye söz verdi Liam. "Başka bir şeyler oluyor Bugün ön kapıya dikkat et."

İrlandalı kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?" "Bela yaklaşıyor... Bunu hissedebiliyorum."

Jericho onun arkasında belirerek, "Eğer birileri bir şeyler yapacağını düşünüyorsa, ben toparlanıyorum," dedi.

"O tür bir sorun değil, dostum. Ama bu her şeyi sarsacaktır." Liam bu uğursuz tahminle birlikte eve doğru ilerledi.

"Artık herkes burada, değil mi?" River elinde çöreklerle ön kapıdan yeni gelenlere seslendi.

"Neredeyse. Psycho köpek kreşinde ve-"

"Köpeğine Psycho adını mı verdin?" Zach gözlerini kırıştırdı.

"Evet, yavruyken uyuyordu. Duvar kağıdını yedi, Tanrı aşkına. Her neyse, Pike kamyonla yola çıktı. Kız kardeşim Miri de serbest kalır kalmaz buraya uğrayacak." Dean River'a ters ters baktı.

"Dinle, o genç ve biraz korunaklı. Nazik ol."

"Kesinlikle. Küçük kız kardeşinizi asla gücendirmek istemem. Sadece onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. İkinizin ilişkiniz üzerinde çalışmanıza sevindim."

"Teşekkürler." Sonra Dean herkese seslendi, "Gelin de yeni evlere bir göz atın!"

Raine'in çörekleri aşmış olmasından hâlâ şikâyetçi olan Beck içeri girdi ve Dean ile River'ın oturma odasının ortasında durup parke zeminde yavaş daireler çizerek deli gibi sırtmalarını izledi.

Ev dışarıdan bakıldığında tipik bir üç yatak odalı, iki banyolu bej sıva bungalov gibi görünüyordu. Ama içeride odalar geniş, düzen açık ve davetkârdı, bir parça mobilya bile yoktu. İyi bir bekâr evi ya da sağlam bir başlangıç evi olabilecek özelliklere sahipti.

Hangisinin galip geldiğini görmek ilginç olurdu.

"Dostum," diye bağırdı River. "Bir ev aldık. Lanet olası bir ev!"

"Biliyorum. Bu çok destansı." Dean ışınlandı. "Artık boktan daireler yok. *Evimize* bağlantılar getirebiliriz."

"*Ve* özel bir oyun odamız var." River Dean'e bir beşlik çaktı.

"Şimdi çok fazla am bulacağız." Dean güldü.

"Aramızda istediğim tek bir amcık var, adamım," dedi River. "Sana söylüyorum, ona sahip olduğunda..."

"Müptelası olacağım. Biliyorum. Bunu söyleyip duruyorsun."

"Güven bana. Jasmine'in tatlılığından bir kez tadarsan, onunkini arzulayacaksın." Beck bunu anlayabiliyordu. Heavenly söz konusu olduğunda bir keş gibiydi.

Raine alaycı bir tavırla, "TMI, çocuklar," diyerek Hammer ve Liam'a sarıldı, her iki adam da çöreklerden geriye kalanları korurken sırtının küçük kısmına masaj yaptı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, prenses perişan görünüyordu. Hamile karnı lanet bir plaj topu

gibi dışarı çıkmıştı.

-Ve doğumuna daha iki ay vardı. İkizlerin minyon vücuduna yüklediği yük gözlerinden, tavırlarından ve attığı her paytak adımdan belli oluyordu. Yine de Raine'in henüz tamamen yatak istirahatine geçmemiş olması, gücünü ve azmini bir kez daha kanıtlıyordu.

Dışarıdan gelen bir korna sesi Dean ve River'ın sırtışlarını genişletti.

"Pike kamyonla birlikte burada," diye Noel sabahındaki bir çocuk gibi uludu Dean. "Eğer o pislik herif herhangi bir şeyimizi mahvederse boynunu kırarım."

"Rahatla, dostum. Bize iyilik yapıyor, kamyonu bir arkadaşından ödünç alıyor, bu da bize para kazandırıyor ve-"

"Hayır. *Sana* iyilik yapıyor," diye düzeltti River. "Eğer yanıyor olsaydım üzerime işemeye zahmet etmezdi."

"Yine de nankör bir pislik olma. Ve Tanrı aşkına, Jasmine'e çakma konusunu açma - en azından kamyonu boşaltmadan önce."

River homurdandı ama düşmanlığını bir kenara itti, sonra Dean'e başını sallayarak kapıdan çıkmasını işaret etti. Polis verandaya koştu. Beck Raine'in kardeşinin nefesinin altından küfrettiğini duydu.

"Sıkı tutun, kıymetlim. Ayağa kalkabilmen için kamyondan ilk sandalyeyi alacağım." Hammer Raine'in alnına bir öpücük kondurduktan sonra onu Liam'ın kollarına bıraktı.

Seth kaşlarını çattı. "Sana da bir tane getirebilirim meleğim."

Heavenly el sallayarak onu uzaklaştırdı. "İkizlere yedi aylık hamile değilim ve oturmaya da gelmedim." "Ben de oturmaya gelmedim." Raine yuvarlak karnını okşadı. "Ama bu ikisinin başka fikirleri var. Oturabilirim."

Yine de yardım edebilirim. Biri mutfak masasını getirir getirmez bulaşıkları falan yerleştirebilirim."

"Mükemmel. Mutfakta harikasin, o yüzden bana her şeyi nasıl düzenleyeceğimi söyleyebilirsin. Ben koyarım."

uzakta."

"Çünkü Tanrı bilir, bu iki ahmak da bu kadar pratik bir şey düşünmez." Raine gözlerini devirdi.

"Her zaman," diye kabul etti Heavenly.

"Şu masayı bulmama ne dersin?" Beck dudaklarını Heavenly'ninkilere usulca bastırarak teklif etti.

O geri çekilirken, Seth içeri daldı ve kendi öpücüğünü çaldı, sonra göz kırparak kalktı. "Ben de mutfak kutularını getirmeye başlayayım."

Birlikte dışarı çıktıklarında Beck PI'nı sırtını sıvazladı. "Demek Zach'le iyi bir konuşma yaptınız?"

"Anladık. Artık birbirimizi anlıyoruz. Ve ona ne zaman keder ya da öfke çok fazla olursa bana gelebileceğini söyledim. Ama dürüst olmak gerekirse? İyi gidiyor."

"Bu rahatlatıcı... ama söylediğiniz şey onun pek de iyi durumda olmadığı gibi görünüyor."

"Hayır ve bir süre daha da olmayacak." Seth yutkundu. "Messiah Şehri'nden ilk ayrıldığında bir pislik olduğu için ondan özür diledim. Sanırım artık ödeştik. Ama benim de senden özür dilemem gerekiyor."

Seth'in sözleri onu boğsa da Beck'in içini bir rahatlama kapladı. "Yaşadığın onca şey göz önüne alındığında, buna hiç gerek yok. Duygular duygulardır; doğru ya da yanlış değildir. Sadece öyledir. Sen benim aklımın alamayacağı şeylerle uğraşıyordun. Zach onun kaybını ilk öğrendiğinde, bunun seninkini tetikleyeceğini fark etmemiştim. Daha anlayışlı ve daha az hırçın olabilirdim."

Seth başını salladı. "Heavenly ve onun duyguları için endişeleniyordun."

"Endişelendim."

"Olman gerektiği gibi."

Beck başını salladı. "Ama ben de senin için endişeleniyordum."

Seth ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Ben mi? Ben sağlamım. Sadece... bir dakikaya ihtiyaım vardı."

Sađlam mı? Çođunlukla, diye dūřündü Beck. Koca adamın hikâyesinde hâlâ boşluklar vardı ama tıpkı geçen seferki gibi

sormayı düşünmüştü ama şimdi doğru zaman değildi. "Bunu duyduğuma sevindim. Peki... bu iki palyaçonun yeni bekâr evleri için ne topladıklarını görelim mi?"

"Korkarım." Seth homurdandı. "Eğer şişme bebek getirdilerse, o boka dokunmam."

"Siktir, hayır." Beck ürperdi.

O ve Seth gülerек kamyonu yaklaştılar. Pike kamyonetten inerken River ve Dean kaldırımda durdular.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" River havladı.

Pike çenesini kaldırdı. "Ciddi misin? Bugün gelmek *zorunda* değildim ve kesinlikle bu kamyonu senin saçmalıklarını şehrin öbür ucuna taşımak için ödünç almak *zorunda değildim*."

Dean, River'a kaşlarını çatarak, "Yapmadınız ama yardımınız için gerçekten minnettarız," diye yatıştırdı.

"*Senin* var. Bu puştun yok." Pike parmağıyla River'ı gösterdi. "Her neyse, buraya daha erken gelebilirdim ama salağın teki kırmızı ışıktaki geçip bir kazaya neden oldu, ben de yoldan sapmak zorunda kaldım."

"Her şey yolunda dostum. Senin bu işe karışmadığına sevindim." Hammer kamyonun arkasındaki kapıyı çekerken Dean Pike'ın omzuna bir tokat attı.

River'ın kutularının üzerindeki renk kodlu etiketlere bakan Beck başını sallamak zorunda kaldı. Çoraplarını ve iç çamaşırlarını büyük bir titizlikle düzenlediği için Seth'e sürekli kızardı. River da aynı kumaştan yapılmış gibi görünüyordu. "Bir başka mükemmeliyetçi daha. Seth'le birlikte bu kadar iyi çalışmasına şaşmamalı."

Hammer sırtıttı. "Şaşırdınız mı, Dr. Beckman? Mükemmeliyetçiliğin kontrolün başka bir biçimi olduğunu biliyorsunuzdur."

"Var, ama ben kendimi ipler ve kelepçelerle ifade etmeyi tercih ederim." Beck sırtarak Raine için Hammer'a bir sandalye uzattı.

"Sen de ben de." Macen kıkırdadı ve kızını yerleştirmek için içeri girdi.

Kısa bir süre sonra Heavenly ve Raine mutfakla uğraşırken, diğerleri de mobilyaları ve çeşitli kutuları kamyonlardan indirip eve taşıdılar. Beck eve her girdiğinde bakışları Heavenly'nin üzerinde sabitleniyordu. Ve her seferinde, sanki onun varlığını hissetmiş gibi, ona tatlı bir gülümseme ya da kalbini ısıtan flörtöz bir göz kırptı.

Dean'in şifonyerini yatak odasına bıraktıktan sonra Beck ve Seth adımlarını geri çekerek, ön kapıdan ağır bir Aziz Andrews haçı geçiren River ve Dean'e manevra alanı açmak için aniden mutfaka daldılar. Beck göz ucuyla Heavenly'nin durakladığını ve zindan ekipmanını incelediğini gördü.

"İçinde taşıdıkları o tahta şey de ne?"

Sorusu ona, Seth'le birlikte onu pek çok BDSM oyunuyla tanıştırmış olmalarına rağmen, hâlâ zindana benzeyen bir yere hiç gitmemiş olduğunu hatırlattı. İki ay önce, Hammer'ın kulübü Shadows'da neler olup bittiğini ona öğretmeleri için ısrar etmişti. Öğretmişlerdi... ama öğretmemişlerdi.

Yüzünü buruşturan Seth'le göz göze geldi. Evet, Cooper geri çekildiklerinin farkındaydı. Beck'in tereddüt etmek için kendine göre nedenleri vardı. Muhtemelen Seth'e kendi nedenlerini sormalı, sonra da verdikleri sözü nasıl yerine getirebileceklerini tartışmalıydı.

"Bilmiyor mu?" Jericho, Beck'in duyabileceği kadar yüksek sesle mırıldandı.

"Vay canına." Raine bir sırtışı bastırdı, sonra dönüp ona ve Seth'e kaşlarını kaldırarak baktı. "Çocuklar?"

Seth kaşlarını çatarak ona baktı, sonra Heavenly'yi dirseğinden tuttu. "Seni tanıştırmamız gereken

bir şey var meleşim."

"Tam zamanında." Beck başının üstündeki dağınık topuzu büktü ve kızın kulağına doğru eğildi.

"Söz veriyorum."

Dean, River ve haçı izlerken Heavenly'nin kaşları arasındaki küçük çizgiler derinleşti

oyun odasının içinde kaybolur. "Neden bugün değil?"

"Bunu eve gittiğimizde konuşuruz, ama şimdi zamanı değil."

"Çocukların taşınmasına yardım etmekle meşgul olduğumuzu biliyorum ama-"

"Öyle değil. Bu ev o kadar büyük değil, burada bir sürü insan var ve... River?" Beck koridordan seslendi. "Oyun odasının ses yalıtımı yapıldı mı?"

"Zamanım olmadı."

"İşte bu yüzden." Seth cevabını sıkı bir gülümsemeyle noktaladı. "Tabii herkesin çılgınlıklarını duymasını istemiyorsan."

Heavenly'nin gözleri büyüdü ve yanakları pembeleşti. "Eve gidene kadar bekleyeceğiz." "İyi seçim," diye mırıldandı Raine.

Dean yatak odasına girdiğinde kısa bir süre durdu. "Şifonyerimi kim getirdiyse teşekkür ederim." Beck ve Seth hep bir ağızdan, "Bir şey değil," dediler.

"Burada hareket edebilmek için giysilerimi bu kutulardan çıkaracağım. Taşınması gereken başka ağır bir şey varsa seslenin."

River oyun odasından, "Kamyonun büyük bir kısmı çoktan boşaltıldı," diye duyurdu. "Liam ve Hammer kanepayı getiriyorlar ve ondan sonra geriye pek bir şey kalmıyor."

Beck, Seth'le birlikte oturma odasındaki soluk gri duvarın yanında montajı yapmak üzere toplanırken çocuklara, "Büyük ekranınızı monte edeceğiz," dedi.

Erkeksi homurtu sesleri üzerine River oyun odasından çıktı. Beck gürültüyü takip etti ve Liam ile Hammer'ı ön kapıdan girip Jericho'nun içeri taşıdığı yatar koltuğun hemen arkasında, uzun deri bir kanepyle boğuşurken buldu.

"Kahretsin. Size yardım edeyim çocuklar." River onlara doğru koştu.

"Hallederiz dostum," diye güvence verdi Liam. "Ama Pike'ın yatağını taşımak için yardıma ihtiyacı olabilir." "Tamamdır."

River hızla kapıdan çıkarken, Liam ve Hammer kanepayı indirerek duvara dayalı büyük bir resim penceresinin altına yerleştirdiler. Masalar, sanat eserleri ve diğer dokunuşlarla birlikte burası gerçek bir ev gibi görünmeye başlamıştı.

Hammer ayağa kalkıp gerindi, sonra Liam saatine bakınca kaşlarını çattı. "Sürekli saati kontrol ediyorsun. Ateşli bir randevun falan mı var?"

"Yapmasa iyi olur, yoksa gelecek haftaya kadar bir düve tokatlarım," diye tehdit etti Raine, İrlandalıyı sert bir bakışla kısıtılarak.

Liam, "Kimseyi tokatlamana gerek kalmayacak, aşkım," diye vurguladı. "Sadece fırtınayı bekliyoruz..." Gökyüzü tamamen açık olduğu için havayı kastetmemişti.

"Sen ciddisin. Ne zaman?" Hammer ona parçalayıcı bir bakış fırlattı. "Çok uzun sürmez." Liam kapıya baktı.

"Ne görüyorsun?" Raine düşünceli bir şekilde sordu.

Beck de aynı şeyi merak ediyordu. Liam daha önce buna bela demişti. Dürüst olmak gerekirse, Beck'in hayatında daha fazla belaya ihtiyacı yoktu. Burada kimsenin yoktu.

"Kendi gözlerinizle görene kadar inanamayacağınız bir şey. Ama hazırlıklı olmalısın." "Ne için?" Raine sordu.

Pike'la birlikte şilteyi geçitten geçirmeye çalışırken River, Liam'ın söyleyeceklerini yarıda keserek, "Dur bakalım," diye homurdandı. "Kontrolümü kaybediyorum."

"Kaldır. Yoksa daha fazla mı çalışman gerekiyor?" Pike homurdandı.

Belki de Liam'ın öngördüğü fırtınanın, aynı kızın ilgisi için yarışan bu iki hıyarla bir ilgisi vardı?

Belki de işleri eski usul halletmek üzereydiler.

Yumruk yumruğa kavga.

River ellerini yeniden yerleştirirken, Pike'ın kasları yatağın ağırlığı altında gerildi. "Dur, yardım edeyim." Zach kucağındaki kutuyu verandaya bıraktı.

"Anladım," diye hırladı Pike omzunun üzerinden. "*Ben hallederim*," diye hırladı River.

"Her neyse." Zach kutuyu tekrar aldı ve ikilinin yanından geçip koridorda ilerlemeye başladı.

O ve River yatağı kapının hemen içine bıraktılar, genç PI nefes nefese kalmıştı.

Pike, "Sen nefesini toparlarken, ben de kafasına vuracağım," diye duyurdu. River sırtarak, "Medyaya haber vereceğim," diye karşılık verdi.

Pike koridorda ilerlerken ona orta parmağını salladı. River, "Bu lanet olası pislikten nefret ediyorum," diye mırıldandı.

Seth, "Bize gerçekten nasıl hissettiğini söyle," dedi.

İki özel dedektif birbirlerine laf atarken Beck, elinde bir yığın pizza kutusu taşıyan ve ön kapının hemen önünde duraklayan kızıl saçlı bir kadını gördü.

"İşte başlıyoruz..." Liam fısıldadı.

Raine başını kaldırıp baktı, sonra da bir şaşkınlık çılgılığı attı.

"Jasmine?" Beck döndü. *Jasmine mi? Jasmine mi?*

"Burada ne yapıyorsun?" Heavenly, Raine'in sandalyesinden kalkmasına yardım ederken kızıl saçlıya sıcak bir gülümseme gönderdi. "Seni gördüğüme sevindim."

Yanındaki Seth ve Hammer şaşkınlık içinde kadına baktılar.

Ondan sadece birkaç adım ötede River bir F-5 kasırgası gibi dönerek şaşkın bakışlarını ona kilitledi. "Jasmine?" Kız daha tek kelime edemedi, River aralarındaki azıcık mesafeyi de yok etti.

"Gerçekten de buradasın."

O da aynı derecede şaşkın görünüyordu. "Neden buradasın?"

"Ne demek istiyorsun? Ben burada yaşıyorum." Öfkesi ilk şaşkınlığını bastırınca River pizza kutularını kadının kollarından söküp kanepenin üzerine fırlattı. Sonra kızın ince bileklerini iri elleriyle kavradı, kollarını başının üzerinde sürükledi ve onu duvara yapıştırdı. "Bana nerede olduğunu söylemek ister misin?"

"Ben..." diye kekeledi.

"Sen ne?"

Havaya elektrik yüklendi. Jasmine'in gözlerindeki panik ışıltısı Beck'in koruyucu içgüdülerini kıpkırmızı yapmıştı. Odayı geçti, Seth onun yanında, Hammer ve Liam'la omuz omuza duruyordu. Ardından Zach geldi, Jericho da hemen onun yanındaydı ve diğerleri gibi, River işleri fazla ileri götürürse müdahale edeceğine dair sessizce yemin etmişti.

Heavenly ve Raine, Jasmine'e ulaşmak için mutfaktan koşarak çıktılar. Liam ve Hammer aynı şeyi Raine'e yaparken, o ve Seth birlikte kızlarının koluna girerek onu aralarına aldılar.

"Bırak gideyim. Sana bir cevap borcum yok." Kızıl saçlı kadın River'a ters ters baktı ve her an daha da öfkeli görünüyordu.

"Senin lanet hayatını kurtardım. Peki sen bana borcunu nasıl ödedin? Gecenin bir yarısı çıkıp giderek.

Ortadan kayboldun."

Jasmine başını salladı. "Gece sona erdi. Seni rahat bıraktım. Ben-"

"Beynimi sikip atmak, adını bile söylemeden yatağımdan sıvışmak, sonra da sıra kadem basmak mı istiyorsun?"

Kırmızı bir telaş göğsüne tırmanıp yanaklarını boyarken, Jasmine dudaklarını ince bir çizgiye bastırdı,

Kızgın bir cümle. "Buradaki herkese birlikte yattığımızı söylediğin için çok teşekkür ederim."

River, "Biz *uyumadık* tatlım," diye alay etti. "Seviştik. Saatlerce. Akla gelebilecek her şekilde. Beni kuruttuktan ve ben bayıldıktan sonra çekip gittin. İsim yok. Numara yok. Not yok. Hiçbir şey yok."

"Kapa çeneni, ağabey," diye tersledi Raine, hâlâ Hammer ve Liam'ın arasındaydı. "Taşaklarını doğrudan sinüslerine vurursa bu senin için iyi olur. Belki nazik olmayı deneyebilirsin?"

Beck hâlâ yüzünü buruşturuyordu ki arkasındaki koridordan vahşi bir hırıltı yükseldi. "River? Çek o lanet ellerini kız kardeşimin üzerinden." Öfkeli bakışlarını kızıl saçlıya çevirdi. Yüzü endişeyle yumuşadı. "İyi misin, Miri?"

River kaşlarını Dean'e çevirdi. "Miri mi? Hayır, bu Jasmine. Sana sürekli bahsettiğim Jasmine."

"Hayır, o benim kız kardeşim, Miri. Bekle..." Odaya girip Beck'in yanından geçerken kaşları ölümcül bir hal aldı. "Geceyi birlikte geçirdiğin kadın *bu* mu? Kız kardeşimi mi *becerdin*?"

Dean'in feryadı kulakları sağır ediyordu. Talebinin ardından korkunç bir sessizlik hüküm sürdü. Liam bunu yumuşak bir fısıltıyla bozdu. "Bunun olacağını tahmin etmemiştin, değil mi?"

Beck yapmamıştı ama işler ciddileşmek üzereydi. Kimse tek kelime etmedi. Muhtemelen onlar da tıpkı kendisi gibi yaşadıkları şoku atlatmaya çalışıyorlardı.

Pike odaya girdi, tuvaletin sesi arka plandaydı ve kaşlarını çatı. "Ne... Jasmine *senin* kız kardeşin mi?" Pike mutfağın yanındaki duvara yaslandı ve kahkahalarla uludu. "Aman Tanrım, bu destansı."

Destansı bir olaydı, evet, destansı bir felaket. Her yerinde çirkinlik yazıyordu.

"Tanrı aşkına, neden herkes ona Jasmine deyip duruyor?" Dean ellerini havaya kaldırdı.

"Kendini böyle tanıtıyor," diye karşılık verdi Pike ve sonra ona döndü. "Bu senin değil. isim?"

"Tercih ettiğim isim bu." Jasmine kardeşine sert bir bakış gönderdi. "Bunu sana söylemiştim." Dean yüzünü buruşturdu. "Sen benim için her zaman Miri'ydin."

"Ben artık çocuk değilim," diye tersledi, sonra River'in tutuşuna karşı tekrar mücadele etti. "Sana beni bırakmanı söyledim."

Sıkı durdu. "Sen gerçekten Dean'in kız kardeşi misin?"

"Evet," diye hırladı Dean. "Şimdi seni öldürmeden önce ellerini onun üzerinden çek, saksocu." River irkilmedi ya da itaat etmedi. Sadece Jasmine'i parçalayan bakışlarla süzdü. "Öyle misin?" "Evet," diye tısladı Jasmine, River'ın elinden kurtulup vücudunun altından sıyrılarak.

Heavenly ona doğru hamle yaptı, belli ki arkadaşını rahatlatmak istiyordu. O ve Seth onu geri çektiler. "Burada kal, meleğim." Bu dramın ortasına ait değildi, hele de hava cızır cızır yanarken.

öfke ve intikam.

"Nasıl? Neden?" River mırıldandı, şaşkın bakışları hâlâ kardeşler arasında gidip geliyordu. Bir saniye sonra şaşkınlığı öfkeye dönüştü. "Peki senin gerçek adın ne?"

"Bu Mucize," diye tükürdü Dean. "Jasmine onun *göbek* adı - hayatımda ona hiç böyle seslenmedim!"

"Bütün arkadaşlarım bana Jasmine der," diye araya girdi. İkisi de onu görmezden geldi.

"Bunu nereden bilebilirdim ki?" River sordu.

"Şimdi biliyorsun, geri çekil! Bir daha ona dokunmayacak, onunla konuşmayacak ya da ona

bakmayacaksın. Aslında, onu düşünme bile."

"Cehennem gibi!" River meydan okudu. "Onu bulmak için ne kadar zaman harcadığımı biliyorsun."

"Oh, biliyorum. Bunu yaptıktan sonra ona ne yapmayı planladığını da biliyorum." Dean River'ın göğsüne bir parmak soktu. "Ve bu *asla* olmayacak."

Jasmine kaşlarını çatı. "Bana mı?"

Beck, River'ın bu soruya cevap vermeyecek kadar akıllı başında olmasını umuyordu. Kızıl saçlı kızın bunu iyi karşılayacağını sanmıyordu.

"Evet. Seni benimle *paylaşıırken* seni tekrar becermeyi planlıyordu," diye hırladı Dean.

Jasmine ağzı açık kaldı. "Beni... cinsel olarak mı paylaştı?"

River ona mahcup bir bakış fırlattı. "Bu onun senin kardeşin olduğunu öğrenmeden önceydi ve-"

"Ama o benim kardeşim olmasaydı, beni arkadaşınla ordövr tabağı gibi ileri geri mi dolaştıracaktın? Önce bana mı soracaktın?"

"Merak etme, Miri. Sana bir daha asla dokunmayacak. Asla." Dean gözlerini River'a dikti. "Ne kadar sapık olduğunu *biliyorum*. Kadınlara yapmayı sevdiğin tüm sapkın şeyleri ilk elden biliyorum. Kız kardeşimi de diğerlerine yaptığın gibi pis ve iğrenç bir şekilde siktin mi?"

"Dean!" Jasmine çığlık atarak kardeşini kolundan yakaladı.

Onu başından savdı. "Yapma, Miri. Burada pamuk ipliğine bağlıyım ve bu dumanı tüten bok çuvalına bazı şeyler söylemem gerekiyor."

River gözlerini kısarak, "Ne dediğin umurumda değil," diye uyardı.

"Yapmalısın çünkü seni öldürecekim. Kız kardeşime dokunmaktan çok daha fazlasını yaptın. Kahretsin, onun kirazını patlattın. Küçük kız kardeşimin *bekaretini* çaldın. Orospu çocuğu..."

River, "Onun senin kız kardeşin olduğunu bilmiyordum," diye bağırıldı.

"Ve tüm o saatler boyunca amının ne kadar sıcak, ıslak ve sıkı olduğundan, ona yaptığın tüm o sapıkça şeylerden ve onun bundan ne kadar hoşlandığından bahsedip durdun... Tüm o zaman boyunca *küçük kız kardeşim* hakkında konuşuyordun!"

River sıkılmış dişlerinin arasından, "*Bilmiyordum*," diye ısırdı. "Ona sen mi *söyledin*?" Jasmine River'ın üzerine döndü, açıkça öfkeliydi. "Onun senin kardeşin olduğunu bilmiyordum."

Gözleri irileşti. "Bu her şeyi yoluna koyar mı?" "Şey, ben sadece... Hayır, ama-"

Dean alaycı bir gülümsemeyle araya girerek, "River günlerini ve gecelerini göğüslerin hakkında şiirler yazarak geçirdi," dedi. "Özellikle de meme uçlarından ve onlarla geçirdiği onca saatten bahsetmeden duramazdı."

Jasmine, River'la yüzleşirken yumruklarını sıkarak narin çenesini gerdi. "Sen bir domuzsun."

"Evet. Ve bir bakirenin bu kadar sınır tanımaz olmasından ve sana yaptığı tüm o sapıkça şeyleri sevmesinden ne kadar etkilendiğini bilmelisin. Her şeyi duydum. Tüm detaylarıyla." River'a ters ters baktı, boynundaki damarlar zonkluyordu. "Senin yöntemini biliyorum, seni hasta pislik. Onu yalvarttın ki sen de boşalabilesin. *Küçük kız kardeşimi* sana yalvarttın."

River'ın gülümsemesi aniden çirkinleşti. "Yaptığımı biliyorsun. Ve çok ama çok tatlı bir şekilde yalvardı." Beck içini çekti ve başını salladı.

"Sen gerçekten bir domuzsun." Raine kardeşinin koluna yumruk attı. "Ve bir piç." Jasmine, "Pislik herif," diye homurdandı.

"O da var." Raine kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Özür dileyebilirsin."

River öfkeli bir nefes çekti, belli ki öfkesini kontrol altına almaya çalışıyordu. "Özür dilerim."

Jasmine'in gözleri yaşlarla doldu. Zavallı kız kendini sadece iradesiyle bir arada tutuyordu.

"Hayır, üzgün değilsin. Gerçekten üzgün olman için duyguların olması gerekir. Sen tam bir

pisliksin."

"Oh, az önce sana taşaklarını verdi." Pike güldü. "Klasik."

Dean arkasını dönerek ona nefret dolu bir bakış fırlattı. "Onu da mı siktin?"

"Dean!" Jasmine itiraz etti.

Dövmeli DM ellerini kaldırarak kararlı bir şekilde başını salladı. "Hayır, dostum. Ona hiç dokunmadım.

Yemin ederim."

"Denemediğim için değil," diye homurdandı River.

Beck gözlerini kapadı ve başını salladı. Bu dört alarmlı yangının daha fazla yakıtı ihtiyacı yoktu. "Yaşamak istiyorsan böyle devam et," diye hırladı Dean.

"Kardeşime yaptığımız her şeyi ayrıntılarıyla anlattığına inanamıyorum," diye bağırdı Jasmine River'a. "Beni dinle," diye soluk soluğa bağırdı. "Jasmine..."

"Her sızlanışını, inleyişini ve"-Dean yüzünü buruşturdu-"senden çıkardığı orgazmı duydum, Miri. Ve bana birden fazla kez o pis aletini içine soktuğunda bir bebek gibi ağlamak istediğini söyledi-"

"Sakın söyleme," diye bağırdı River.

"Kıç," diye bitirdi Dean. "*Bakire kaçın!*"

"Dur!" Jasmine çığlık attı. "Tek kelime daha etme. Şu anda ikinizden de nefret ediyorum."

River'ın ağzının bir köşesine mizahsız bir sırıtma yerleşti. "Hamile olup olmadığını anlayana kadar benden nefret etmek istemeyebilirsin, tatlım."

Dean bembeyaz kesildi ve kız kardeşine inanmayan bir bakış fırlattı. Sonra burun delikleri alevlenerek dikkatini tekrar River'a çevirdi, yüzü benek benek olmuş, göğsü kabarmıştı. "Küçük kız kardeşimi *eyersiz mi* götürdün?"

River omuz silkti. "Her şey çok hızlı oldu ve-"

Dean saf, katıksız bir öfke kükremesiyle River'a saldırdı.

Dean River'ın çenesine bir sağ kroşe indirirken Pike bir kolunu Jasmine'in beline doladı ve onu güvenli bir yere çekti. River'ın kafası geriye düştü. Heavenly ve Raine çığlık attı ama bu Dean'i durdurmadı; River'ın çenesine öyle bir darbe indirdi ki dişleri gıcırdayarak kapandı ve çenesinden aşağı kan damladı.

"Siktir," diye mırıldandı Seth.

Beck, "İyi ki tıbbi çantamı getirmişim," diye söylendi. "Bu iki salağın da muhtemelen onarıma ihtiyacı olacak."

"Kes şunu!" Jasmine, Pike'ın elinden kurtulmak için mücadele ederek seslendi.

Sıkıca tuttu. "Bunu çözmelerine izin vermelisin. Erkekler böyle yapar. Sadece bölgelerini işaretliyorlar."

"Ben yangın musluğu değilim," diye tükürdü, bükülerek kurtuldu.

"Dostum, işleri bu şekilde mi halletmek istiyorsun?" River sert ağaçların üzerine kan tükürdü.

"Gerçekten mi?" "Seni vurmayı tercih ederdim," diye alay etti Dean. "Ama yumruklarımın altında daha uzun süre acı çekersin."

River homurdandı. "Sen öyle san."

Yumruğu bir roket gibi fırlayıp Dean'in burnuna çarptığında hâlâ sırıtıyordu.

Sonra başladı. Kan havaya sıçrarken yumruklar bulanıklaşmaya başladı. Darbeler indi. Kemikler çatırdadı. Küfürler duvarlarda yankılandı.

Seth başını salladı. "Tam bir karmaşa."

Evet, River ve Dean'in bir gün geleceklerini bir kadınla paylaşma ihtimalleri de korkunç bir şekilde sona ermişti. Özel biri için aylarca plan yapmış, hazırlık yapmış ve para biriktirmişlerdi. Bir saatten kısa bir süre içinde hepsi çöpe gitti.

Beck, "Birbirlerini öldürmeden önce bu işi bitirmeliyiz," diye mırıldandı.

"Maalesef, evet." Jericho içini çekti. "Paramı River'a yatırırdım ama birbirlerini öldürürlerse evrak işleri çok zor olur."

"Doğru." Seth başıyla onayladı ve Heavenly'yi arkalarına yerleştirdi. "Geride durun."

Liam ve Hammer da prensesleriyle aynı şeyi yaparak onları takip etti. Sonra Zach'le birlikte beşi birden mücadeleye dahil oldu. Hammer ve Beck Dean'i odanın bir tarafına çekti. Seth ve Liam River'ı diğer tarafa çekti. Zach ve Jericho nöbetçi olarak aralarında durdu. River ve Dean nefret hançerleri gibi bakmaya devam ediyor, göğüslerini öfkeyle kabartıyorlardı.

Kollarını Dean'e dolayan Beck gömleğinin koluna damlayan kanı görmezden gelerek omzunun üzerinden Heavenly'ye baktı. Yüzüne kazınan dehşet Raine ve Jasmine'in de yüzündeydi.

-Ona bu tür bir mağara adamı şiddetine hiç tanık olmadıklarını söyledi.

Onun endişesini hisseden Heavenly ona tedirgin bir yarım gülümseme gönderdi. "Sakin ol. Sakin ol," dedi Hammer iki adama da.

Pike, kaçık herif, yakındaki bir duvara yaslandı ve histerik bir kahkaha attı.

"Kapa çeneni, göt herif," diye tersledi Beck.

Kolay olmayacaktı ama bu durumu yatıştırmaları ve bir şekilde tarafsız bir zemin bulmaları gerekiyordu. "Yüzüne vurmayı bitirmemiştin." Dean Beck'in elinden kurtulmaya çalıştı.

Beck alçak sesle, "O senin eklemlerini kırmaya değmez," diye homurdandı.

"Haklısın. Parmak eklemlerimi unut. O ibneyi uykusunda öldüreceğim. Kalbine bir bıçak saplayacağım ve gülümseyeceğim."

"Hayır, yapmayacaksın," diye mırıldandı Beck. "Eğer yaparsan, işini kaybedersin ve oraya koyduğun tüm suçlularla birlikte hapisanede bir gün bile dayanamazsın. Yapsan bile, hapse girip birinin orospusu olmamak için fazla güzelsin."

"Evet, o yüzden siktir git," diye bağırdı River odanın öbür ucuna. "Buna değerdi," diye ısırdı Dean.

"Sen ve River ölürseniz Jasmine'i kim koruyacak?" Beck sordu. "Pike mı?"

"Yardımcı olmuyorsun," diye hırladı Dean.

"Sakin ol da gitmene izin vereyim."

Dean bir avuç derin nefes aldıktan sonra başını salladı. "Ben iyiyim." "Sen iyi misin? Bana uslu duracağına dair söz ver."

"Beni zorlama." Dean omuzlarını silkerek Beck'i başından savdı.

"Ben ciddiğim, sikik."

Dean onu görmezden geldi.

Odanın öbür ucunda Seth, River'ı serbest bıraktı ve o da polise ölümünü planlıyormuş gibi baktı.

Ama Dean'i tekrar kıskırtmak yerine Jasmine'e döndü. "Hamile olabilir misin?"

Yasemin tereddüt etti, sonra başını hafifçe salladı. "Hayır."

Raine rahatlayarak iç çekti. "Bu iyi bir şey."

Beck kabul etti ama River o kadar da heyecanlı görünmüyordu. Onun hamile kalmasını mı istemişti?

Jasmine çok savunmasız görünüyordu ve Heavenly onun ellerini sıkmak için uzandı. "Nasıl yardım edebiliriz?" Beck'in kalbi doldu. Kahretsin, bu kadını seviyordu.

"Şu anda yapabileceğin hiçbir şey yok." Jasmine başını salladı. "Buradan çıkmam gerek."

"Elbette. Seninle geleceğim," diye teklif etti ve Beck'e yalvaran bir bakış gönderdi.

Evet, Heavenly onun yalnız kalmasını istemiyordu. İşte yine kızının hassas kalbi.

"Çok tatlısın ama... Bu çok saçma. Dramdan kaçmak için evden taşındım. Buraya kesinlikle daha fazlası için gelmedim."

"Bu pisliklerin seni kovalamasına izin verme." Raine hem River'a hem de Dean'e kızgın bakışlar gönderdi. "Gel bizimle mutfağa otur. Bunu kız kıza konuşuruz."

"Sonra, tamam mı? Şu anda ikisinin de yanında olamam."

Heavenly ve Raine bakıştılar, sonra kız arkadaşı Jasmine'in elini sıktı. "Anlıyoruz."

Raine, "Sandığından da fazla," diye söylendi.

Heavenly başını salladı. "Ve ne zaman hazır olursan senin için buradayız."

"Aynen öyle. Sonra konuşuruz, içimizi dökeriz, çılgılık atarız ya da ağlarız. Bize güven Jasmine, ikimiz de erkekler yüzünden birden fazla kez aklımızı kaybettik." Raine sırtıttı.

"Tüm bu olanları sindirir sindirmez, muhtemelen bu teklifinizi kabul edeceğim. Siz ikiniz şu anda benim akıl sağlığım için can simidimsiniz."

"Güzel. Sadece... eve geldiğini haber vermek için birimize mesaj at, tamam mı?" Heavenly ona nazikçe sarıldı. "Lütfen."

"Elbette."

Dean özür dileyen bir yüz ifadesiyle burnundaki kanı tişörtünün kenarıyla silerek yaklaştı.

Ama polis daha bir şey söyleyemeden Pike, Jasmine'in önüne geçti. "Üzgün olduğunu biliyorum. Seni eve bırakayım."

"Geri çekil." Dean Pike'ı kenara itti. "Gitmeden önce onunla konuşmam gerek."

"Hayır, hepiniz geri çekilin," diye homurdandı Jasmine. "Günün geri kalanında penisi olan hiç kimseyle konuşmayacağım."

"Hadi ama Miri, böyle yapma. Bu işi çözmemiz lazım ve-" "İnanılmaz."

Ona döndü. "Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın mı?" Adam

iç çekti. "Yalnız kalmak istediğini biliyorum. Tamam, öyle olsun. I-"

"Evet, ama artık bana Miri denmesini de istemiyorum. Ben bir mucize değilim; ben sadece normal bir hayat isteyen bir kadıyım."

"İyi... Jasmine." Dean ellerini kaldırdı ve içini çekti. "Biraz zaman geçirdikten sonra konuşmak için beni arar mısın?"

"Birkaç gün sürebilir," diye uyardı.

"Sorun değil. Arayacağına söz verir misin?"

Jasmine başıyla onayladı, kızlara el salladı ve kapıya yöneldi.

Beck yardım edemedi ama kadına hayran kaldı. Cesareti ve metaneti vardı. Kardeşi River'la geçirdiği bütün geceyi bir oda dolusu yabancıya ayrıntılarıyla anlattıktan sonra bile, kadın yine de başı dik bir şekilde oradan ayrılmıştı.

Jasmine geçide yaklaşırken River etrafından dolanarak yolunu kesti. "Gitme. Lütfen gitme. Konuşmamız gerek."

"Sana söyleyecek bir şeyim yok."

"O zaman bırak da konuşayım." Kolunu tutmak için uzandı, sonra daha iyi düşünmüş gibiydi.

"Özür dilerim." "Ne için? Sahip olduğum tek kurtarıcı özelliğin kadınsı özelliklerim olduğunu düşündüğüm için mi? Ya da sevgilime

Birlikte geçirdiğimiz gecenin tüm ayrıntılarını buradaki herkese anlatan kardeşim için mi? Ya da beni bir kez becerdikten sonra bana sahip olduğunu ve beni herhangi bir arkadaşınla paylaşabileceğini düşündüğün için mi?"

"Tamam, şimdi bunu çözmenin zamanı olmadığını anlıyorum. Sadece... bana numaranı ver." River cebinden cep telefonunu çıkardı. "Lütfen. İkimiz de düşünecek zaman bulduktan sonra seni birkaç gün içinde ararım. Buluşabiliriz."

"Numarama ihtiyacın yok. Sen ve kardeşim kadınları, evleri ve Tanrı bilir daha neleri paylaştığınız için, sana bir mesaj göndermem gerekirse ona söylerim, o da iletir. O zamana kadar yolumdan çekil." Jasmine kırılğan bir gülümsemeyle River'ın yanından geçerek kapıdan çıktı.

Çenesi bir karış açık, onun ardından bakakaldı. Beck sadece başını salladı. Belli ki Raine'in

erkek kardeşinin bir kadın tarafından, özellikle de güçlü iradeli, bağımsız bir kadın tarafından küçümsenme konusunda hiç deneyimi yoktu. Yatak odasının dışında, daha adil seks hakkında öğrenmesi gereken tonlarca şey vardı.

"Bekle!" River arkasından verandaya koşarak bağırdı.

Dean onu arkasından yakaladı. "Kız kardeşimi rahat bırak." "İşte yine başlıyoruz," diye inledi Hammer.

"Evet." Beck arkalarından yürümeden önce Heavenly'nin alnına bir öpücük kondurdu. Pike'ın onu takip ettiğini fark edince omzunun üzerinden baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Bu sefer çeneni kapatıp McGregor ve Liddell'ı ayırmaya yardım edecek misin?"

"Kim?" Pike boş gözlerle Beck'e baktı. Belli ki adam bir MMA hayranı değildi.

"O aptallara yardım etmeyeceğim. İzleyeceğim ve kına yakacağım." "Kına yakmak mı?"

"Evet. River sadece duyarsız bir erkek düşkünü değil, aynı zamanda aptal bir pislik olduğunu da kanıtladı. Ve Jasmine'i bana gümüş tepside sundu." Dışarı çıktıklarında Pike ona kendini beğenmiş bir gülümseme attı.

Aptal bir pislikten bahsediyoruz.

Beck, "Önce onunla arkadaş bölgesini aşmalısın," diye işaret etti.

"Bunun üzerinde çalışıyorum," diye mırıldandı Pike.

Jasmine lastiklerin gıcirtısıyla sokağa fırladı. Dean ve River ön bahçedeki çimlerin üzerinde yuvarlanıp yumruk ve hakaretler savurdular.

"Kardeşimi rahat bırak!" Dean yumruğunu River'ın böbreğine indirdi.

"Onunla ne istersem yaparım, pislik herif." River polisin karnına bir yumruk indirdi. "Ona nasıl çılgılık attıracağımı çok iyi biliyorum."

Zach, Beck'e doğru koştu. "Onları tekrar durdurman gerekmiyor mu?"

"Yapacağız. Bir dakika içinde. Belli ki öfkelerinin bir kısmını atmaya ihtiyaçları var." Beck yan evden orta yaşlı bir esmerin kendilerine doğru geldiğini gördü. "Kahretsin."

Dean ve River'ın yeni komşularıyla tanışmaları için kesinlikle kötü bir zamandı. Zach döndü ve yeni geleni gördü. "Bu hiç iyi değil."

"Sıkı durun. Hemen döneceğim." Beck aceleyle garaj yolunu geçti, bir yandan sahte bir gülümseme takınmaya çalışırken bir yandan da vücudunu kavgaya siper etmek için elinden geleni yapıyordu. "Merhaba."

"Mahalleye hoş geldiniz. Görüyorum ki taşınıyorsunuz. Ben-"

Dean, "Kız kardeşimin bütün deliklerini sikmiş olman ona dokunma hakkını sana vermez, saksocu," diye bağırdı.

Şok içinde elini ağzına götüren kadının gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Yeni komşunuz ben değilim. Onlar öyle." Eski arkadaşlarına doğru eliyle işaret etti. sonra özür dileyen bir gülümsemeyle kadına döndü. "Özür dilerim."

"Jasmine hakkında çocukmuş gibi konuşup duruyorsun. Onu bütün gece becerdiğimde, onun lanet olası bir yetişkin olduğunu kanıtladım," diye kükredi River. "Bu senin için söyleyebileceğimden çok daha fazlası."

"İzninizle. Ben sadece... onları sakinleştireceğim." Beck diğerlerinin öfkeli çifti ayırmasına yardım etmek için arbedeye daldı.

"Bu kadar. Eşyalarını kamyonu geri yükle ve yaşayacak başka bir yer bul." Dean, Beck ve Seth tarafından uzaklaştırılmaya çalışılan River'ı itti.

"Ve burası için ödediğim peşinatın yarısını mı kaybedeyim?" River alay etti. "Hayal kurmaya devam et, dangalak."

Eşyalarını topla ve defol git." "Sikimi yala.

Bir yere gitmiyorum."

"Kendine sakla, pislik. Ben de hiçbir yere gitmiyorum," diye hırladı Raine'in kardeşi.

Dean ve River'ın arkadaşlığı -yıllarca kurdukları bağ- sonsuza dek kopmuştu. Böyle bir şeyin geri dönüşü yoktu. Daha da kötüsü, birlikte sahip oldukları evde nasıl bir arada yaşayabilirlerdi?

"Belki de ikinize de sakso çekmesi için bir fahişe tutmalısınız," diye araya girdi Pike.

Beck bagajındaki oyuncak çantasından tıkaçı çıkarıp göt herifin ağzına sokmayı düşündü ama komşu muhtemelen bir gün için yeterince şok olmuştu.

Liam dudak büktü ve Pike'a dönmeden önce başını salladı. "Sen ve River aynı sayfada buluşup arkadaş olmalısınız."

İki adam birbirlerini süzdükten sonra Liam'a kaşlarını çatarak baktı. "Sikerim böyle işi," diye bağırdı Pike.

River burnundaki kanı sildi. "Bu *asla* olmayacak." Liam'ın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ünlü son sözler..."

CHAPTER TEN

Temmuz sonu

"Beck, Seth'in cipinin arka koltuğuna tırmanıp emniyet kemerini takarken, "Herkes ayağa kalksın," diye espri yaptı. "Gloria'yla Vegas'ta bir hafta sonu her zaman tahmin edilemez, ama o

Son dakikada evlenmeye mi karar verdiniz? Destansı bir çılgınlık bekleyin."

Beck kesinlikle öyleydi. Eski karısı ve tesisatçı nişanlısının evleniyor olmasından heyecan duyuyordu... ama biraz da kıskançtı. Seth ve Heavenly ile geleceğine başlamaya fazlasıyla hazırdı. Elbette Gloria'dan boşanıp sevgilisiyle evlendiğinde Beck eski karısının önce evleneceğini hiç tahmin etmemişti.

River ve Dean'in yedi hafta önce evlerine taşınmalarına yardım ettiklerinden beri, o, Seth ve Heavenly aile saadeti gibi bir şeye alışmışlardı. Neredeyse. Elbette, hepsi çalışarak ve Raine, Liam ve Hammer'ın yaklaşık bir hafta sonra doğacak ikizleri için hazırlanmalarına yardım ederek meşgul olmuşlardı. Ayrıca Dean ve River'ın kavgalarına hakemlik etmek için aptalca bir zaman harcamışlardı. Ama hâlâ Beck'in canını sıkan, çözülmemiş iki sorunları vardı.

Birincisi, Seth hâlâ geçmişini tam olarak itiraf etmemişti. Özel dedektiften hikâyesindeki boşlukları açıklamasını istediğinde, Seth başını eğmiş, kaçmış ve konuyu değiştirmişti. Beck burnunu sokmamıştı; adama biraz daha zaman tanıyabilirdi. Belli ki Seth'in yaşadığı trajedi onu yaralamış ve şekillendirmişti. Bunu düzeltmek zaman alacaktı. Ne yazık ki Beck sabırsızlanmaya başlamıştı çünkü bu sorunun diğerini beslediğinden neredeyse emindi. Seth hâlâ prezervatiflerden kurtulmayı reddediyordu. Kabul, Heavenly'nin doğum kontrol hapı kullanması için baskı yapmamıştı... ama bir aile kurmaya hazır değildi. Beck hazırdı, şimdi.

Bir şey vermek zorundaydı.

Önünde, Heavenly yolcu koltuğunda kemerini bağlamıştı. "Dün seni arayıp Cumartesi günü evleneceğini söylediğine inanamıyorum. Kim üç gün içinde düğün planlar ki?"

Beck omuz silkti. "Gloria."

Seth cipi çalıştırdı. "Düşüncesiz birine benzemiyor. Belli ki sen onu çok daha iyi tanıyorsun..."

"Öyle değil," diye doğruladı Beck. "Ama bir şeyi yapmaya karar verdiğinde, onun yapılmasını ister.

hemen şimdi."

Seth araba yolundan geri geri çıkıp Vegas'a giden otoyola yönelirken güldü. "Yani Buddy'nin hemen yapılmasını istiyor."

Heavenly kaşlarını çatmaya çalıştı ama belli ki kahkahasını bastırıyordu. "Bunu ifade etmenin korkunç bir yolu bu." "Ama doğru." Kendisiyle Beck arasında bir işaret yaptı.

"İnan bana, duyduk."

Beck yüzünü buruşturdu. "Hatırlatma bana. Hayatım boyunca yara izi taşıyacağım." Heavenly'nin şaşkınlığı karşısında onun dirseğini okşadı. "Sorma. Bilmesen daha iyi."

"Hayır, şimdi bana söylemek zorundasın," diye ısrar etti.

Beck içini çekti. "Vegas'ta mola verdiğin ve Gloria'nın seni şarap içmeye ikna ettiği o gece, Seth ve ben seni almaya geldik, değil mi? Sen sarhoşluğunun etkisiyle uyurken, o ve ben yatak odasını Gloria ve Buddy ile paylaşmak zorunda kaldık."

Seth, "Bütün geceyi meşgul olarak geçirdiler... *yüksek sesle*," diye ekledi. Mavi gözleri neşeyle irileşen Heavenly kıkırdadı.

"Gerçekten mi?"

"*Hiçbir* fikrin yok. Demek istediğim, herkes iyi bir seks hayatını hak eder ama bu sefer odamız onlarınkinden olabildiğince uzak olacak," diye söz verdi Beck.

"Amin. Bu şekilde daha da yüksek sesle konuşabiliriz," dedi Seth.

"Umarım öyledir." Heavenly kızardı. "Dün gece ikinizi de özledim."

Ne onun ne de Seth'in evde olmadığı nadir bir olaydı.

"Üzgünüm, küçük kız. O acil ameliyat tam bir kaltaktı. Beklediğimden çok daha uzun sürdü.

Ama bu hafta sonu nöbetçi değilim, bu yüzden bir sonraki ezilmiş arter Dr. Simmons'ın sorunu."

"Hasta iyi olacak mı?" diye sordu.

Heavenly'nin her zaman yumuşak bir kalbi vardı.

"Evet. Ve eminim ki o çocuk tekrar kafası güzelken terk edilmiş bir fabrikada kaykay yaparken iki kere düşünecektir."

"Umalım da öyle olsun," dedi Seth. "Ama yine de senin işinin daha kolay olduğunu düşünüyorum. Dün geceki gözetlemeden sonra River'ı onun evine bıraktığımda, kendimi yine arabulucu rolünde buldum. Yemin ederim, bu ikisi önemsiz yaşlı kadınlar gibiler."

"Başka bir tartışma mı?" Heavenly gözlerini devirdi. "Raine, River'ın sürekli Dean'den şikayet ettiğini söylüyor. Bunu ne başlattı?"

"Dean, River'ın kalan pizzasını bilerek yedi. Sabahın dördünde onu bıraktığımda, dört gözle beklediği atıştırma gitmişti. Havai fişekler patladı."

"Tanrım, bu salak bir sandviç bile yapamıyor mu?" Beck sordu.

"Market alışverişi gibi pratik bir şey yaptıklarından emin değilim. İkisi de birbirlerine üstünlük sağlamaya odaklanmış durumda." Seth inledi. "Evi bir de şimdi görmelisin. Diyelim ki Dean dekorasyonu devraldı ve bu iyi bir şey değil."

Heavenly ağzı açık kaldı. "O ne yaptı?"

"Her yerde *Poker Oynayan Asılı Köpekler* mi?" Beck çizdi.

"Daha da kötüsü." Seth başını salladı. "Jasmine'in atkuyruklu, diş telli ve ön dişleri eksik küçük bir kızken çekilmiş fotoğraflarını yapıştırmış. İzci kız üniforması içinde, dans resitallerinde, sütyen takmadan çok önce ve Barbie'yle oynamak gibi şeyler yaparken. Her duvarda, her yüzeyde varlar. Tuvalette küçük bir çocukken çekilmiş bir fotoğrafı bile var. Dean bana bunun River'ın duşta kız kardeşini düşünerek mastürbasyon yapmak zorunda kalması ihtimaline karşı olduğunu söyledi."

Beck uludu. "Korkunç ve el altından. Bunu sevdim."

"Doğru mu?" Seth de aynı fikirdeydi. "Ama son sözü River söyledi. Jasmine'in bir fotoğrafını çekti, um... seks sonrası, yatağında yumuşak ve doygun görünüyordu. Poster boyutunda büyüttü ve odasına astı, koridordan tamamen görülebiliyordu. Dean ne zaman tuvalete gitse bu resmin yanından geçmek zorunda."

"O yapmadı!" Heavenly skandala uğramış görünüyordu.

"Evet, yaptı," diye onayladı Seth. "Ve bununla gurur duyuyor."

Beck sadece başını salladı. "Demek sallanan bekar evinde işler gerçekten iyi gidiyor, ha?"

Seth başını salladı. "İkisiyle de çalışmadığın için memnun olmalısın. Her lanet gün yeni, önemsiz bir anlaşmazlık duyuyorum. River'ın ağzını bantlamaya hazırım. Yemin ederim, eski bir arkadaş gibi düşman yoktur. Birbirlerinin damarına nasıl basacaklarını çok iyi biliyorlar."

Beck, "Hammer ve Liam akıllanıp Raine'i birlikte götürmeden önce bunu kanıtlamışlardı," diye

belirtti. "Siz ikiniz eşek şakası konusunda pek de beceriksiz sayılmazdınız," diye azarladı Heavenly. "Benim hâlâ Madam Zelda ve Clovis hakkında kabuslar görüyorum."

"Hey, belki de bu iyi bir gösteri olurdu." Beck ona sevimsiz bir sırıtış fırlattı.

"Dilinizi ısırın bayım," diye azarladı.

"Şaka yapmış olabiliriz ama Liam ve Hammer gibi biz de kızı birlikte alarak işi çözdük. Jasmine Dean'in kız kardeşi olduğu ve River da onu bırakıp gidemeyecek kadar ona bağlı olduğu için böyle bir şey olmayacak."

"Ve ikisi de taşınmayacak kadar inatçı. Erkekler." Heavenly gözlerini devirdi. "River onu bir sapık gibi takip etmeyi bırakmalı."

"Onu davalarla meşgul etmeye çalışıyorum." Seth omuz silkti. "Ama aptal herif tek fikirli."

Beck eğildi. "Sulu kemiği olan bir köpek gibi. Ona karşı bir şey hissetmediğini ısrarla söylemesine rağmen geri adım atmaması sence de ilginç değil mi?"

"Kendine yalan söylüyor. Yüzde yüz." Seth başını salladı.

"Evet," diye onayladı Beck. "Pike onunla bir yere varabiliyor mu?"

İkisi de Heavenly'ye döndü, o da omuz silkti. "Felaket taşınma olayından sonra onunla çok zaman geçirdiğini biliyorum ama henüz arkadaş bölgesinden çıkıp çıkmadığını bilmiyorum. Yanında çalıştığı yaşlı çiftle o büyük gemi yolculuğuna çıkmadan önce ona sorma fırsatım olmadı."

Güneş arka camdan ufka doğru yaklaşırken sohbet ve kilometreler vızıldayarak geçti. Sonunda, ikonik LAS VEGAS'A HOŞ GELDİNİZ tabelası farlarda parıladı.

Yirmi dakika sonra Beck, Gloria'nın sıkı sarılışının tanıdık rahatlığının tadını çıkardı. Gloria'nın kucaklayışının ergenlik şehvetini kışkırtmaktan çıkıp eve dönüş hissine dönüştüğü bir zaman ya da tarih söyleyemiyordu. Ama onun Heavenly ve Seth'e aynı şefkatle sarıldığını görmek kalbini ısıtmıştı.

Buddy onları kucaklayarak selamladıktan ve Heavenly'yi dostça sıktıktan sonra birer kokteyl alıp verandaya çıktılar. Havuzun kenarındaki kalın yastıklı açık hava koltuğuna oturup, sıcak çöl havası Beck'in tenini öperken gülüştüler ve konuştular.

"Burası sizin için çok sıcak değil, değil mi?" Buddy sordu.

Beck başıyla onaylarken Seth, "Geceleri, tepedeki vantilatörlerle birlikte gerçekten iyi hissettiriyor," dedi. "Şimdi evlenmeye karar vermene ne sebep oldu?"

"Şeytan'ın taşaklarından daha sıcak olduğunda mı demek istiyorsun?" Gloria sırttı. "Evet."

"Vegas hiç boş kalmaz ve biz de beklemekten yorulduk." Omuz silkti.

"Ayrıca, sıcakta uzun süre dışarıda kalmayı planlamıyoruz," diye kabul etti Buddy. "Sadece Elvis bizi evlendirsın diye şapele gideceğiz, sonra da kutlama için buraya dönmeden önce tekrar dışarı çıkacağız."

"Kulağa mükemmel geliyor. Sabırsızlanıyorum." Heavenly gamzeleriyle birlikte en sıcak gülümsemesini takındı. "Biz de bekleyemeyiz." Gloria gözlerinde sevgiyle Buddy'ye baktı.

"Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?" Heavenly sordu.

"Hayır tatlım, ama teşekkürler." Gloria ağır bir bakışla Beck'i kıstırdı.

"Kenneth?" Bunun üzerine biraz daha dik oturdu. "Öyle mi?"

"Bir iyilik isteyeceğim."

Ne olduğunu hayal edemiyordu ama... "Herhangi bir şey. Ne oldu, tatlım?"

Gözleri yaşlarla doldu. Sonra sesi titredi. "Benimle koridorda yürür müsün?"

O mu? Bu onur Beck'in gözlerini kamaştırdı. Birlikte geçirdikleri yılların anıları bir albümün sayfaları gibi beyninde gezindi. Gloria onu yanına almayı teklif etmişti - üç öğün yemek ve bazen acımasız müşterilerden korunması karşılığında başını sokacak bir çatı- ama yıllarca süren ihmal ve

zihinsel istismardan kurtulmasına da yardım etmişti. Gloria iyilerden biriydi ve Beck onu kurtarmasaydı ya ölmüş olacağını ya da Zach gibi hâlâ bu dünyadaki yerini arıyor olacağını biliyordu.

Adam hemen cevap vermeyince, kadın gergin bir şekilde güldü. "Yapma Kenneth, müşterilerimin çoğu eşlerini, hatta eski eşlerini bile vermek ister."

Güldü. "Seni kaybetmek pahasına da olsa seni vermeyeceğim tatlım. Ama seninle koridorda yürümekten ve seni Buddy'ye vermekten heyecan duyarım, böylece ikiniz sonsuza kadar mutlu yaşayabilirsiniz."

"Teşekkür ederim." Sesi çatallaştı. "Evet diyeceğini düşünmüştüm, sırf eski top ve zincirin başka birinin sorunu olmasını sağlamak için."

Beck onun elini sıktı. "Sen hiçbir zaman ayak bağı olmadın ve bana teşekkür etmek zorunda da değilsin. Bu benim için bir onurdur."

Buddy müstakbel gelinini kollarıyla sardı. "Aww, bebeğim. Gel buraya..."

Heavenly sevgi dolu bir gülümsemeyle aralarında otururken Seth Beck'in sırtını sıvazladı. Neredeyse mükemmel bir andı. Mutluluktan uçmak için tek eksiği Seth'in onunla ve Heavenly ile bir gelecek ve aile kurmaya söz vermesiydi. Adam daha fazla dayanamazdı, değil mi?

Gloria buğulu gözlerini sildikten sonra doğrulup şarabını yudumladı ve gülümsedi. "Önemli şeyleri aradan çıkardığımıza göre, yarın akşamki bekârlığa veda partileri hakkında konuşalım."

Bekarlığa veda partisi mi?

Beck'in sisteminde dolaşan tüm sıcak duygular dağıldı. Seth Heavenly'nin yanında olmasına rağmen Beck, Cooper'ın elle tutulur biçimde gerildiğini hissetti. Cooper'ın yüzünü kaplayan endişeye hızlı bir bakış Beck'e aynı fikirde olduklarını söyledi. İkisi de buna kesinlikle *hayır* diyordu.

"Siz ikiniz biraz..." Reddetmek için kibarca bir yol bulmak için beynini zorladı. Eğer bir yol bulamazsa, Gloria topuklarını daha da derine sokacaktı.

"Sakin yaşlı deme Kenneth." Kaşlarını çatı.

"Olgun o zaman." Adam sırıttı.

"Eğlenmek için mi? Sırf yirmili yaşlarımızda değiliz ve geleneksel bir düğün yapmıyoruz diye neden kutlama yapmayalım?" Gülümsedi ve Heavenly'nin eline uzandı. "Ve sen, canım, benim özel onur konuğum olacaksın."

Heavenly'nin yüzü heyecanla aydınlanırken, Beck'in içini bir endişe kapladı. Beck'in Seth'e bakmasına bile gerek yoktu. Paniğin PI'dan yuvarlandığını hissedebiliyordu.

"Bekârlığa veda partisi nerede?" Beck bir şekilde sakın görünmeyi başardı. "Ben de bunu bilmek istiyorum." Seth'in sorusu daha çok bir hırıltı gibi çıkmıştı.

Beck kaşlarını çatı. Eski karısının küçük tatlı kızını yoldan çıkarmasından endişe ediyordu ama Seth'in sesi düpedüz endişeli geliyordu. Hiç şüphesiz, hâlâ geçmişiyle mücadele ediyordu ve Heavenly'yi gözünün önünden ayırırsa onu elinden alacağı korkusuyla yaşıyordu.

"Sakin olun, sizi mağara adamları." Gloria elini salladı. "Kenneth, bu şehirdeki saygın gece hayatı mekânlarında pek hoş karşılanmadığımı biliyorsun, o yüzden kutlamayı apartmanda yapacağız."

Onun değerlendirmesine karşı çıkamazdı. Yine de, özel bir ortam onu daha iyi hissettirmedi. "Tam olarak ne *yapmayı* planlıyorsun?"

"Çok çılgınca bir şey değil. Muhtemelen biraz sakso çekeriz, erkek erkeğe porno izleriz, sonra da Chippendales ekibiyle grup seks yaparız. Bilirsiniz, her zamanki gibi."

"Ne?" Seth ayağa kalkarken havladı, sanki contayı patlatmak üzereymiş gibi görünüyordu. Buddy kıkırdadı.

"Şaka yapıyor." Beck ona ters ters baktı. "En azından öyle olsa iyi olur."

"Mizah anlayışını tamamen mi kaybettin?" Gloria sordu. "Tabii ki öyle bir şey yapmayacağız. Sadece kızlarımla eğlenceli ama uysal bir parti yapacağız."

"Umarım müşterilerini davet etmiyorsundur," diye homurdandı Beck.

"Gerçekçi ol." Gloria ısırdı. "Tüm müdavimlere bu hafta sonu hiçbir kızın çalışmayacağını söyledim bile. Biraz şampanya açacağız, birkaç fahişe korku hikâyesi anlatacağız ve özgür bir kadın olarak son gecemi kutlayacağız."

"Yani çete patlaması yok mu?" Seth gözlerini ona dikti.

Gloria ona patentli azarlayıcı bakışlarından birini gönderdi. "Son kontrol ettiğimde, çete patlamaları senin ve Beck'in departmanıydı, şekerim. Benim değil."

Özel dedektif Heavenly'ye döndüğünde hâlâ ikna olmuş görünmüyordu. "Gitmek zorunda değilsin meleğim." Cennet sanki adamın fazladan bir kafası çıkmış gibi baktı.

"Gitmek istiyorum."

Kahretsin. Seth de kendisi gibi muhtemelen Heavenly'nin doğal utangaçlığının ve alçakgönüllülüğünün kendini göstereceğini ummuştu. Bunun yerine Beck, Gloria'nın zihnindeki çarkların döndüğünü duyabiliyordu. Bu saçma partiyle ilgili endişeleri mutlu çiftin düğün gününü mahvetmeden önce bu konuyu bir an önce kapatması gerekiyordu.

Seth'in annesininkini mahvetmekten korktuğu gibi mi?

"Neden bunu sabah konuşmuyoruz?" diye önerdi. "Geç oluyor ve uzun bir gün oldu."

Heavenly kaşlarını çatı. "Ben gitmek istiyorum. Sorun nedir?"

Kahretsin.

"Hiç bekârlığa veda partisine gittin mi?" Beck mantıklı görünmeye çalıştı.

"Hayır. Ama şimdi bir şansım olduğu için heyecanlıyım."

Seth, "Eski karınla otuz dakika geçiriyorsun ve bak bizim kıza ne oluyor," diye homurdandı. "Ne diyebilirim ki?" Gloria sırtarak omuz silk. "İyi bir etkim var."

"Öyle," diye savundu Heavenly. "Benim memnun olmadığım siz ikinizsiniz."

"Neden? Biz sadece sizin," -Beck Gloria'ya şüpheyle baktı- "neye maruz kalmanızı istemiyoruz? olabilir."

"Hayır. Çünkü siz ikiniz yokken kendi başımın çaresine bakabileceğime güvenmiyorsunuz." Heavenly iç çekti. "Artık Raine'in her zaman neyle uğraştığını biliyorum."

"Bu doğru değil, küçük kız. Sana güveniyoruz," diye teminat verdi Beck. "Sadece o partilerin ne kadar gürültülü olabileceğini biliyoruz."

"Ne şekilde?"

"Sakso çekmek, erkek erkeğe porno izlemek, sonra da Chippendales ekibiyle grup seks yapmak." Gloria güldü, sonra Beck ve Seth'e sakinleştirici bir bakış fırlattı. "Ama böyle bir şey olmayacak."

"Gördün mü?" Heavenly karşılık verdi. "Peki ya Buddy'nin partisi?" Başını yaşlı adama doğru çevirdi ve kaşlarını kaldırdı. "Siz çocuklar bekâr bir erkek olarak son gecenizde ne yapmayı planlıyorsunuz?"

Gloria elini ağzına kapatıp kıs kıs gülerken Buddy gözlerini kırıştırdı.

"Yok bir şey," diye kekeledi müstakbel kocası. "Sendika binasından bazı arkadaşlarla evde poker oynayacağız."

"Poker, ha?" Göksel çizdi. "Orada hiç 'bayan' olacak mı?" Gloria kahkahalarla uludu ve kızlarına gururla sırtı.

Heavenly'nin bu kadar sinirlendiğini görmek Beck'i lanet bir ampul gibi harekete geçirdi. Aynı zamanda onu dizine yatırıp şımarık ses tonunu tokatlamak için avuçlarının kaşınmasına neden oldu.

"Hayır." Buddy kaşlarını çatı. "Bütün kadınlar sen ve Gloria ile parti yapıyor olacak."

Heavenly arkasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu, ona ve Seth'e beklenti dolu bir bakış attı. "Gördünüz mü, eğlenceli ama uysal bir parti vermek mümkün."

Beck onun çenesini kavradı ve başını geriye yatırdı. "Davayı çok güzel savunuyorsun küçük kız."

Seth eğildi ve parmaklarını kızın saçlarına daldırıp bükte. "Yarın gece iyi eğlenceler, ama çok fazla değil."

"Ve biraz da bize ayır, çünkü geri döndüğünde seni kaldıracabileceğinden daha fazla eğlenceyle mahvetmeyi planlıyoruz," diye mırıldandı Beck onun dudaklarına karşı.

Buddy, "Eğlence demişken, bence yukarı çıkıp kendi eğlencemizi yaşamalıyız bebeğim," diye homurdandı.

"Dün gecedan beri aklına gelen en iyi fikir bu, koca baba," diye mırıldandı Gloria.

Beck, Heavenly'nin tatlı ağzını keşfederken eski sevgilisi, "Kendinizi evinizde hissedin.

Bir şeye ihtiyacınız olursa Kenneth nerede bulacağınızı bilir. İyi geceler."

"İhtiyacımız olan tek şey tam burada, aramızda." Seth'in sesi yaklaştıkça hırıltılı çıkıyordu.

Gloria'nın topuklarının tıkırtısı kaybolurken Beck yavaşça Heavenly'nin dudaklarından kalktı ve onun hülyalı ifadesinin tadını çıkardı. Onu kollarına alarak Seth'in kucağına yerleştirdi. Cooper onu sıkıca kavradı ve gülümseyerek ağzına bir öpücük kondurdu.

"Kızımızı yukarı götür ve onu ısıt. Ben kapıyı kilitleyip hemen arkandan geleceğim." "Benim için zevktir," diye garanti verdi Seth. "Onun için de."

Sırtarak ayağa kalktı ve onu göğsüne bastırdı. Onu açlıkla süzen Heavenly omuzlarını kavradı ve onu evin içine ve merdivenlerden yukarı taşıırken dudaklarını boynuna kaydırıldı.

Beck hiç vakit kaybetmeden tüm kapıları emniyete aldı, ardından mutfaktaki kontrol paneline koşarak perdeleri indirdi ve alarmı kurdu.

Sonra, kadının şeker gibi tatlı öpücüğü hâlâ dilindeyken Beck merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve koridordan misafir odasına doğru hızla ilerledi. Daha birkaç adım atmıştı ki kadının şehvetli inlemeleri kulaklarını doldurdu.

Arzu yükseldi.

Yatak odasının kapısını açtığında Beck kayarak durdu. Saniyeler içinde etrafa saçılan giysilerin izi zemini kirletiyor ve doğruca yatağın ortasında sırtüstü uzanmış, bacaklarını açmış olan Heavenly'ye götürüyordu. Aynı derecede çıplak olan Seth yüzüstü uzanmış, yüzü Heavenly'nin kalçalarının arasına gömülmüştü. Kadının bileklerini yatağa sabitleyen Seth, sanki son yemeğiymiş gibi kızlarını yiyor, Heavenly'yi dilinin talepkâr kırbaçlarını birbiri ardına yemeye zorluyordu.

"Beni hissediyor musun meleğim?" Seth istedi. "O kadar iyi mi?" "Yessss."

Çarşafı yumruklayıp başını yastığa doğru savururken çıkardığı nefes nefese sızlanma Beck'in vücudunda ping etkisi yarattı. Havadaki kadınsı kokusu Beck'in ihtiyacını daha da artırdı.

"O zaman bacaklarını benim için aç," diye homurdandı Seth. "Oraya uzan ve al onu." "Seth..."

Bakışlarını Seth'in Heavenly'nin kalçasını okşayışının erotik görüntüsünden hiç ayırmayan Beck arkasına doğru uzandı ve yatak odasının kapısını kapattı, siki fermuarına doğru kabarmıştı. Cooper'ın kızlarını düzinelerce kez orgazma ulaştırdığını görmüştü ama hiç bu kadar coşkulu olmamıştı.

Bu ne anlama geliyordu? Özel dedektifin kafasından neler geçiyordu?

Her neyse, Beck Seth'in tek başına acımasızlığını onaylıyordu. Özel dedektif travmatik geçmişini düşündüğünü gösteren hiçbir işaret vermiyordu.

Belki de en kötüsü geride kalmıştı. Belki de doğru dürtüklemeye sonunda kızlarını kilitlemeye ve parmağına bir yüzük takmaya razı olacaktı...

Beck'in bunu gerçekleştirmek için Seth'in açlığını nasıl kullanacağına dair iyi bir fikri vardı.

Aceyle soyundu ve giysilerini diğerleriyle birlikte yere fırlattı, ardından yatağa doğru atıldı.

Aradaki mesafeyi üç adımda kat ederek kızlarının arkasına geçti ve saçlarına bir yumruk indirdi.
Seth

Tüm dikkatini tekrar ona vermeden önce başını onaylarcasına zar zor kaldırdı.

Beck kızın kulağına, "Dilini o güzel pembe amcığının üzerinde gezdirmesini izlemek çok tahrik edici," diye homurdandı. "Umarım bu gece uyumayı planlamamışsındır. Seth ve ben seni uyanık tutacağız ve merhamet dileyene kadar kaygan küçük yarığını dilimizle sikeceğiz."

Seth, "İsimlerimizi haykırmaktan sesin kısıldığında, elimizde bir şey var mı göreceğiz," diye alay etti. Heavenly inledi.

Beck, "Eğer iyi bir küçük kız olursan, yanık seni canlı canlı yiyene kadar şişman siklerimizi içinde sıkacağız, küçük kıcını ve daracık amını gereceğiz," diye ekledi. "Sonra seni tekrar tekrar boşalmaya zorlayacağız."

Adamın sözleri kadının huzursuzca çırpınmasına, kalçalarının sallanmasına neden oldu. "Oh..."

Kalçalarını kavrayarak onu sakinleştirdi. Parmakları muhtemelen belli belirsiz morluklar bırakacaktı ama kızın umurunda değil gibiydi.

"Sana almanı söyledim," diye kalın bir sesle azarladı, sonra dilini kızın yarıklarında gezdirdi. "Her yalama, her vuruş. O amcık sana ait değil. O *bizim*."

Onu daha da yakınına çekti ve sanki şu anda Heavenly'nin tamamını tüketmek biyolojik bir zorunlulukmuş gibi daha da doymak bilmez bir şekilde yuttu.

Seth o anın içinde kaybolmuştu.

Kızlarını sahiplenmek dışında her şeyi unutacak kadar kayıp mı? Onu tekrar eyersiz götürecek kadar sınır tanımaz ve çaresiz?

Beck öyle umuyordu. Seth'i manipüle etmeye çalıştığından değil. Pek sayılmazdı. Ama Zach'in karısı ve kızının öldürülmesi Seth'in hayaletlerini diriltene kadar Cooper'ı birlikte seçtikleri yolda neden dürtmesin? Özel dedektifin geleceği kucaklamasını engelleyen tek şey bu ve korku olmuştu. Ve eğer hayaletleri tekrar gömdüyse, korkusunu geride bırakmış olmalıydı, değil mi?

Beck, Seth'i doğru yöne doğru biraz itmekte bir sakınca görmedi.

"Evet," diye soludu kızları, başını öne arkaya sallayarak. "Senin."

Yüzünde beliren çiğ zevk Beck'i hayrete düşürdü. Her gün güzeldi ama bu haliyle, uyarılmanın derin sancıları içinde nefes kesiciydi.

Bakışlarını kızın kıvranan vücudunda gezdirdi, arzusu arttıkça pembe pembe kızarıyordu. Sert dut meme uçları tavana doğru gerilmiş, yalanmak ve emilmek için yalvarıyordu. Hatta mahvolmak için. Beck buna mecbur kaldığı için mutluydu.

Seth klitorisini ağzına alıp dişleriyle ısırırken, Heavenly sarsıldı ve kamburunu çıkararak çarşafı yumrukladı. Topuklarını yatağa gömdü ve tısladı.

Tanrım, onun kıvrınmasını ve ihtiyaç duymasını izlemek çok ateşliydi. "Sertleşmiş ve şişmiş mi?" diye sordu.

Seth cevap vermedi, sadece daha sert emdi. "Tatlı mı?" Beck dürttü.

"Mmm," diye inledi Seth.

"Diline karşı zonkluyor mu?"

Cooper isteksizce kızın amından kalktı, aç bakışları Heavenly'nin vücudunda gezinmeye başladı. "Evet. Bütün geceyi senden orgazmlar çıkararak geçireceğiz meleğim."

"Oh, Tanrım," diye feryat etti Heavenly.

"Artık sana yardım edemez. Bizim elimizdesin," diye kabaca hatırlattı Seth, sonra da ele geçirilmiş bir erkek gibi ağzını tekrar kızın üzerine kapattı.

"Durma," diye ısrar etti Beck, yatağın kenarına doğru gevşeyerek. "Yalvarana kadar onunla dalga

geç."

Sonra Heavenly'nin dolgun meme uçlarından birine yapıştı. Cennet sarsıldı ve odaklanamadığı bakışlarını ona doğru kaldırdı. Gözleri buluştu. Kalbi, taşlı tepe noktasını çizirken, tırmıklarken, kırbaçlarken ve ısırırken çarptı.

Çığlıkları kulaklarını doldurdu.

"İhtiyacım var..." Heavenly nefes nefese kaldı. "Lütfen."

Onun yalvarışlarını, çakıllı meme ucunu ağzının çatısına bastırıp daha da sert emerek ödüllendirdi. Heavenly'nin bakışları cam gibi ama çılgınca bir hal aldı. Miyavladı, sanki bir çapaymış gibi adamın kollarını kavradı.

Beck buna izin verdi... ama bir bedel aldı, ilkini acımasızca çimdiklerken diğer meme ucunu ağzına aldı.

Bacaklarının arasında, Seth Heavenly'yi tıka basa yemeye devam etti, şimdi amını parmaklarıyla dolduruyor ve en hassas noktalarını ovuyordu.

Bu, Heavenly'nin hızla yükselmesine neden oldu. Meme uçları adamın ağzında daha da sertleşti. "Dilinin üzerinde eriyor, değil mi?" Beck alay etti.

Seth hiç duraksamadan ve nefes almadan kızın parlayan yarığını yalayıp emerken karşılık olarak homurdandı. Beck bunu evet olarak kabul etti.

"Bizim için boşalacak mısın, küçük kız?" diye ikna etti. "Bu orgazm bizim."

Seth hırladı, kalçalarını yumuşak yorgana doğru salladı ve parmaklarını Heavenly'nin kalçalarının daha derinlerine soktu. Özel dedektifin siki de tıpkı onunki gibi rahatlamak için çılgık atıyor olmalıydı.

"Yükselt onu. Evet..." Beck, Seth çabalarını iki katına çıkardığında onu övdü. "Neredeyse oldu. Şimdi onu sık. Hiçbir şeyi saklayamayacağından emin olun."

Seth boğuk bir hırıltıyla kızın klitorisini tekrar dişlerinin arasına aldı, sonra da çekiştirdi. Heavenly çılgık attı ve tırnaklarını çaresizlik içinde Beck'in kollarına batırdı.

"Şimdi, küçük kız. Gel!" Beck meme uçlarını çimdikleyerek ve kopararak talep etti.

Kalçalarını yataktan dışarı çıkaran Heavenly, amını Seth'in ağzına dayadı ve sonra dondu kaldı. Boğazından gırtlaktan gelen, kemiklerini titreten bir çılgık çıkarken çaresizce Beck'e baktı.

Tamamen paramparça oldu.

Beck'in onu Seth'in dilinden koparmamak ve sikini içine gömmemek için tüm iradesini kullanması gerekti.

Ama inmekten daha büyük bir amacı vardı. Yoluna devam etmesi gerekiyordu.

Böylece çenesini sıkarak Heavenly'nin bitmek bilmeyen dakikalar boyunca titreyip sarsılmasını izledi.

Sonra yavaşça, kesik kesik bir nefes aldı ve yatağa doğru sarktı, görünüşe göre doymuştu.

Seth değildi. "Yine."

"Bir... dakikaya ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldı. "Şimdi." Bu ses reddedilmeyi kabul etmedi.

"Sakın gevşemeyin. Bize daha fazlasını vermesini sağla. Bu kadar..." Seth parmaklarını tekrar içine sokup klitorisine ziyafet çekmeye devam ettiğinde Beck cesaretlendi.

Heavenly feryat etti, dilinin kırıbacından kaçmak istediği kadar devam etmesini de istiyormuş gibi kıvranıyordu. Ona başka seçenek bırakmadılar. Seth aklını yitirmiş bir arzuyla kızın amına girmeye devam etti.

Beck'e şaşkın ve panik içinde bir bakış fırlatarak, her şeyi yoluna koyması için sessizce yalvardı. Beck sadece gülümsedi ve kızın meme uçlarını tekrar ağzına götürüp acımadan sıkı.

Ama Heavenly'yi tahrik etmek ve Seth'i dizginlemek Beck'in kısıtlamalarına zarar veriyordu. Rahatlayana kadar sikini kavrayıp okşamamak için kendini zor tuttu. Bunun yerine, gözünü ödülünden ayırmamak için kendini zorladı.

"Yüzüne baksana dostum, pespembe ve ihtiyaç dolu," diye mırıldandı Beck, hâlâ şişen uçlarını çimdikliyordu. "Çıkardığı seksi sesleri duyuyor musun? Onu zevke boğmaya devam et. Neredeyse aklını kaçırmak üzere."

Seth ağır göz kapaklarını kaldırdı ve Heavenly'yi inceledi, etine karşı anlaşılarak inledi.

Boğazından umutsuz bir his çığlığı yuvarlandı. "Oh, bu hoşuna gitti. Tekrar yap," diye mırıldandı Beck.

Seth buna mecbur kaldığında, Heavenly daha da yüksek sesle çığlık attı.

"Onu dilinle sikmene bayılıyor. Ondan bir orgazm daha yalayacak mısın? Bizim için tekrar çığlık atana kadar onu emecek misin?"

"Beck," diye nefes nefese kaldı Heavenly. "Yardıma... ihtiyacı yok." Kıkırdadı. "İhtiyacın var, değil mi küçük kız?"

"Yessss." Sesi acınası, kaybolmuş ve yarı deli geliyordu.

"Tekrar onun dilinin üzerine boşalmak istiyorsun, değil mi?"

Dudağını ısırdı ve başını savurdu ve doruğa ulaşmayı engellemeye çalıştı... ama başaramadı.

"Yessss!" "Ver onu bize o zaman. Gel!" Seth parmaklarını onun içine soktu ve vahşice klitorisini emdi.

Heavenly Seth'in ağzına doğru eğildi ve kasları tutularak nefesini içine çekti. Sonra Seth'in parmaklarının üzerine kapandı, kulakları sağır eden çığlığı ağır havayı yardı. Seth hayvani bir bakışla onu altında kıştırırken, kız inliyor, titriyor ve sarsılıyordu.

Adam gözleri yanarak amcığından kalktığında, çığlığının son tizliğini zar zor çıkarmıştı. "Daha fazla, meleğim. Daha fazlasını istiyorum. Şimdi."

"Seth..." diye inledi.

"Küçük feryadın yapamayacağını söylüyor, ama o somurtan amcık yapabileceğini söylüyor. Ve yapacaksın." Tekrar kabarık etine yapışmadan önce ona toparlanması için daha fazla zaman vermedi.

Heavenly çığlık atıp titrerken, Beck terden sıırıslıklam olmuş saçlarından bir tutamı onun yüzünden çekti. "Bizi bekletme."

Onun omurga büken bir uçuşunda sallanmasını istiyordu. Ve bu kez, onun düşmesini engelleyecekti - ta ki yalvarışları Seth'in direncini kırana ve trajik geçmişini unutarak onun rahat, şişmiş seksine binene kadar.

"Değilim," diye yemin etti nefes nefese. "Sadece..."

"Acı çekiyorsun, biliyorum. Ama bunu çok güzel yapıyorsun," diye fısıldadı Beck onun dudaklarına hafif bir öpücük kondururken. "Bizi hayal kırıklığına uğratmayacaksın, değil mi? Yardım bile edeceğim."

Heavenly'nin dizinin arkasını kavrayarak bir bacağını daha yukarı kaldırdı. Sanki bu Seth'e bir fikir vermiş gibi, diğerini göğsüne doğru itti. Tekrar saldırdı ve onu çılgınca dillemeye başladı.

Heavenly gözlerini kapattı, boğazından kırık bir inilti kaçtı.

Beck, "İşte... Senin için amını ve götünü tamamen açmış," diye mırıldandı. "Ona ihtiyaç duymanı sağlıyor, değil mi?"

"Evet," diye hırladı Seth klitorisine attığı turlar arasında. "Onun içine girmek istemene neden oluyor mu?"

"Evet."

"Ona sahip olduğunuzu göstermek sizi çaresiz mi bırakıyor?"

"Siktir, evet." Seth hırlayarak parmaklarını kadının amından çekti. Komodinden yayılan altın ışığın altında parıldayan parmaklarını kadının toplanmış kenarına doğru sürükledi ve talepkâr gözlerle Heavenly'ye baktı. "Al beni. Bana daha fazlasını ver."

Beklemedi, sadece gergin halkasının ötesinde çalışmaya başladı ve ağzını tekrar amının üzerinde

sabitledi.

Nefes nefese kaldı, ağır nefes verışı havada titrerken, bir şekilde onu daha da iştahla yedi.

Beck izlerken, ihtiyaç ve sabırsızlık zihninin tasmaını sarsıyordu. Kendisine geleceklerinin tehlikede olduğunu hatırlatarak dayanmaya çalıştı. Bu geceyi berbat etmeyi göze alamazdı. Bir şekilde, bir şekilde Seth'i kızlarıyla evlenmenin ve ondan ocuk yapmanın doğru yol -tek yol- olduğuna ikna etmeliydi.

sonsuz dek mutlu olmak için.

Ve Seth'in buna hazır olduğuna inanmak zorundaydı. Kahretsin, kulübede Heavenly'yi isteyerek eyersiz götürmüştü. Beck, Zach ve trajedisi onu kışkırtmasaydı Seth'in bunu yapmaya devam edeceğinden emindi. Ama şimdi özel dedektif kardeşiyle barıştığına göre, hayatlarının yeniden rayına oturmasının zamanı gelmişti, değil mi? Beck öyle umuyordu.

Çok geçmeden, kadının iniltili çığlıkları duvarlarda yankılandı ve kulaklarında çınladı. Yine uçuşumun kenarındaydı.

Seth için bir seçim yapma zamanı gelmişti.

Komodinin üzerindeki prezervatifleri görmezden gelen Beck, yanlarındaki kayganlaştırıcı tüpüne uzandı.

"Al bunu." Seth'in eline tutuşturdu. "Onu gererek aç. Onu hazırla ki küçük, dar deliklerinin içine girip onu tohumlarımızla doldurabilelim."

Seth, Heavenly'nin amından koptu ve onu hem ağır hem de okunamaz bir bakışla kıstırdı. "Hayır. Hayır! Durma." Heavenly'nin bütün vücudu titredi. "Çok yaklaştım. İhtiyacım var-"

"Biz senin içindeyiz. Evet." Beck Seth'e doğru baktı. "Acele et, dostum. Mücadele ediyor. Acı çekiyor.

Hazırlandı. Onu sikmenin zamanı geldi."

"Lütfen." Başını salladı, titreyen parmakları vücudunu aşağı doğru kaydırmadan önce kendi meme uçlarını kıstırdı. Şişmiş amcığına ulaştı ve klitorisini bulmaya çalıştı. "Lütfen."

Seth önce kendi ağlayan sikine ve elindeki kayganlaştırıcıya, sonra da prezervatiflere baktı.

Doğru seçimi yap. Hadi ama. İlerleyelim dostum. Birlikte.

Seth parmaklarının üzerine kayganlaştırıcı sıkarak, "Evet," dedi. "Hadi onu hazırlayalım."

Berrak sıvıyı Heavenly'nin buruşuk kenarına sürerken, Beck özel dedektifin bir sonraki hamlesini bekleyerek onu izledi. Bir çift parmağıyla klitorisinin üzerinde yumuşak daireler çizerken kızlarını öptü.

"Ne yapıyorsun sen?" Heavenly, odaklanamayan gözleri yüzünde kocaman açılmış bir şekilde nefes verdi. "Ağrıyı daha da kötüleştiriyorsun."

Evet, öyleydi.

Beck kaşlarını Seth'e doğru kaldırmadan önce, "Bunu daha iyi hale getireceğiz, küçük kız... eninde sonunda," diye güvence verdi. "Burada ne arıyorsun?"

Seth muhtemelen ön mü arka mı, am mı göt mü diye sorduğunu sanıyordu. Görünüşte öyleydi. Ama daha büyük bir seçim ortaya çıkmıştı. Geçmiş mi, şimdi mi? Korku mu, cesaret mi? Yalnızlık mı aile mi?

Seth nefesinin altından küfrederek prezervatiflerle kayganlaştırıcıya baktı. Sonra kayganlaştırıcıyı yatağın üzerine fırlattı. Folyo karelere uzanmadı.

Beck'in kalbi umutla çarptı.

Cooper, Heavenly'nin dudaklarını acımasız bir öpücükle kaptı. Bir teslimiyet iniltisiyle kollarını onun boynuna doladı ve içine akıttığı ateşli tutkunun her bir onsunu ona geri verdi.

Beck baktı, hâlâ klitorisini tatmin etmek için değil, kışkırtmak için tasarlanmış bir hızla manipüle ediyordu. Seth'in çıplak ön tarafı kızın yan tarafına bastırıldığında, Beck kızın üzerine çıkmaya çok yaklaşmıştı. Bir dürtme daha. Birkaç santim daha...

"Hadi dostum. Vakit geldi," diye ısrar etti Beck. "Bize ihtiyacı var ve sikim patlamak üzere."

Heavenly'nin ağzından isteksizce kalkan Seth, aç bakışlarını onun vücudunda gezdirerek amcığında durdu. Topuklarının üzerinde geriye doğru eğildi ve bacaklarını ayırdı, sikini kavrarken

kalçalarını yatağa doğru indirdi. Seth sözünü sakınmadan çıplak, ağlayan tepesini Heavenly'nin kaygan kıvrımlarına hizaladı.

Beck'in heyecanı yükseldi. Zafer damarlarında gürledi.

Yapacak. Onu yine eyersiz götüreceksin. Şükürler olsun.

Seth donup kaldığında Beck zihinsel olarak yumruk atıyordu, yüz ifadesi kargaşayla burkulmuştu. Sonra gözlerini kırıştırdı, tısladı ve sanki şeytan tokadı yemiş gibi geri çekildi.

Cooper kimsenin bakışlarıyla karşılaşmadan kayganlaştırmayı yataktan aldı. "Dizlerinin üzerine çök meleğim. O tatlı kıcını dolduracağım."

Seth şeffaf jeli aletin üzerine sürerken Beck hayal kırıklığını bastırıp prezervatiflere baktı.

Onları yattıkları yerde bırakırsa ne olur?

Kulübede Heavenly çocuk istediğini itiraf etmişti. Elbette bu üç ay önceydi, Seth korkunç geçmişinin ayrıntılarını paylaşmadan önce. İmkânsız bir düşmanla, hayaletleriyle savaştıklarını fark etmeden önceydi. Korkularının ne kadar aşılmaz olabileceğini keşfetmeden önceydi.

Eldiven takmamayı seçerse Seth ne diyecek ya da ne yapacaktı? Sonuçlarına katlanıp öğrenmek istiyordu... ama bunu Heavenly'yle konuşmadan yapamazdı. Seth'le yaşadıklarından sonra çocuk sahibi olma arzusunun değişip değişmediğini bilmediği gibi, gebe kalırsa özel dedektifin çekip gitmesi gibi çok gerçek bir ihtimalle başa çıkmaya hazır olup olmadığını da bilmiyordu.

Aylardır çocuklardan bahsetmiyordu ve bu Beck'i merakta bırakıyordu... evlerini dolduran küçük ayak sesleri ve masum kahkahalar için yanıp tutuşan tek kişi o muydu? Eğer öyleyse, arzuladığı aileye sahip olma şansı olmadan bir ilişkide kalabilir miydi?

Bu soru acı bir haptı. Ama şimdi Heavenly'nin duygularını irdelemenin ya da bencil bir hıyar olmanın zamanı değildi. Kızlarının rahatlamaya ihtiyacı vardı ve Tanrı biliyordu ki o da rahatlayabilirdi.

Hayal kırıklığını yutkunarak prezervatiflere uzandı ve birini yırtarak açtı.

Lateksi zonklayan şaftından aşağı yuvarlarken, Seth parmaklarıyla onun günahkâr gül goncasını tekrar gerdi. Heavenly'nin nefesi kesildi, sonra iç çekerek gözlerini kapattı. Beck omuzlarını kavradı ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü, ardından altındaki şiltede pozisyonunu aldı. Kızarmış yüzündeki mutluluğu seyrederek ellerini göğüs kaslarına götürdü, sonra şaftını kavradı ve istekli tepesini kadının kaygan, şişmiş kıvrımlarına hizaladı. Soğuk prezervatif onun bunaltıcı yarığıyla buluştuğunda, gözleri bir nefesle açıldı.

"Sakin ol. Seni yakaladık," diye söz verdi, kızın gözlerindeki beklenti ve açlık ateşini izlerken. "Şimdi iyi bir küçük kız ol. O güzel amcığını sikimden aşağı kaydır ve yavaşça sür beni."

Haşlayan, dar geçidini adamın şaftından aşağı kaydırırken Beck tısladı ve göğüslerini avuçladı. Ve sert noktalara dokunduğunda, kız onu daha da sıkı kavrayınca lanet okudu.

Heavenly kendini yavaşça sokmaya devam etti, kalın siki onu gerip doldururken miyavladı. Dalgalanarak, başını geriye atarak, tam da onun istediği gibi kendini Beck'in üzerine kaldırıp indirdi, Seth arkasında pozisyon aldığı anda inledi.

"Eğil meleğim. Bırak da kıcına sahip çıkayım," diye hırladı Seth.

Heavenly hiç tereddüt etmeden ona uydu. Beck ellerini kadının beline doğru kaydırды, sonra onu sikinin üzerinden kaldırdı ve şişkin tepesini tam içinde bıraktı. Kadının kaygan suları şaftından aşağı sızarken tısladı, çenesi sıkıldı.

Seth kızın minik kıcını santim santim beslerken, Beck Heavenly'nin çaresiz iniltilerini dinliyor, onun dumanlı, yarı kapalı gözlerine bakıyordu. Cooper derinlere indiğinde, yüzünden ter damlıyor ve göğsünden aşağı süzülüyordu.

Bitmek bilmeyen saatler gibi görünen bir süreden sonra yavaşça geri çekildi. Beck, yukarı doğru itmeden ve Heavenly'nin kalçalarını aşağı çekip tatlı amını tekrar doldurmadan önce onaylayarak homurdandı.

Kısa süre sonra, o ve Seth ritmlerini buldular, defalarca içine girip çıktılar, nefes nefese kaldılar ve küfrettiler, kaçınılmaz hisler hepsini hızla sınıra götürdü.

"Oh, Tanrım. Oh, Tanrım. Oh, Tanrım..." Heavenly, sesi keskin ve tizleşerek ilahi söyledi.

Bu onları teşvik etti. Uzun, ölçülü vuruşlarla onun titreyen bedenine girip çıktılar. Beck, Heavenly'nin vücudunu titreştiren mutluluk çılgınlıklarının tadını çıkararak onun baştan çıkarıcı, kabarık meme uçlarını çalıştırmaya karşı koyamadı.

Yine de daha fazlasını arzuluyordu. Bu sürpriz değildi. Heavenly bir uyuşturucu gibiydi, Beck'in şimdi ve sonsuza dek bağımlısı olduğu bir uyuşturucu. Bir elini nemli vücutlarının arasına sokarak Heavenly'nin klitorisini okşadı. Kadın kasıldı. Seth küfretti. Beck sadece gülümsedi.

Hayvani homurtuları onun giderek artan iniltileriyle birleşti. Serbest bırakılma talebi, zevke kaçınılmaz teslimiyetini uzatma dürtüsüyle savaştı. Seth'le birlikte Heavenly'nin içine ikiz pistonlar gibi girip çıkarken sikini kavuran sürtünme kararını ondan aldı.

Karıncalanmalar uzuvlarına yayıldı. Omurgasında şimşekler çaktı. İhtiyaç taşaklarında kaynıyordu. Heavenly'nin çılgınlıkları yükseldikçe Beck kendini tutabilmek ve kararlılığını toparlayabilmek için deli gibi çabaladı... ama faydası olmadı.

"Tutamıyorum... Oh, Tanrım!" Heavenly feryat etti.

"Aynen. Bırak beni," diye bağırdı Beck, kadının çırpınan amına çılgınca sokulurken. "Tanrım, geliyorum!" Seth boğuk bir sesle, dişlerini göstererek kızın içine girdi.

Birlikte parçalandıklarında, kükremeleri ve çılgınlıkları odanın içinde yuvarlandı.

Zirve geçtikten sonra yenilgi Beck'in üzerine çöktü. Başarısızlığı seven ya da kabullenen bir adam değildi ama bu gece Seth'in korkuları kazanmıştı. Yine de akşam tam bir fiyasko olmamıştı. Seth neredeyse korunmadan kızlarının içine girecekti. Tereddüt ediyordu. Beck'in Seth'i dürtmeye devam etmesi, kızlarıyla bir aile kurmanın faydalarının risklerinden daha ağır bastığına ikna etmenin bir yolunu bulması gerekiyordu. Tek bir bariyer bile olmadan Heavenly'ye birlikte girdiklerinde bunun ne kadar büyüğü bir his olduğunu hatırlatmak ona zarar vermezdi.

Her iki durumda da Beck, Seth'in er ya da geç geçmişi sonsuza dek gömeceğine ve geleceklerine tamamen bağlanacağına dair umudunu yitirmeyi reddetti.

TOtuz saat sonra Beck, Buddy'nin bekârlığa veda poker partisinden kalan fiş ve kartları topladı, sonra da yüzüncü kez saatine baktı. Geç olmuştu. Seth'e acımasız bir bakış fırlattı. O sırada Geceyi içki ve kahkahalar eşliğinde müstehcen kadeh kaldırmalar ve kaba şakalar yaparak geçiren Beck, saatler ilerledikçe endişelenmeye başlamıştı. Gloria ve kızları Heavenly'yi hangi sefahatle tanıştırıyorlardı? Ve hangi cehennemdeydiler?

"Rahatlayın çocuklar." Buddy onu ve Seth'i omuzlarından alkışladı. "Kızınız iyi."

"Öyle mi?" Seth'in sorusu bir kırbaç gibiydi. "Saat neredeyse sabahın ikisi. Ne yapıyor olabilirler ki?"

"Kim bilir? Unutmayın, Gloria için gün ortası." "Ama Heavenly için değil," diye karşılık verdi Beck.

"Gloria onu bir şahin gibi izliyor. Heavenly'nin canına tak ettiğinde anlayacak ve onu doğruca eve getirecek."

Ön kapı açıldığında kelimeler henüz dudaklarından dökülmemişti. Beck ve Seth sese doğru dönerken neredeyse kendilerini kamçılayacaklardı.

Gloria ve Heavenly -her ikisi de açıkça bok suratlıydı ve penis şeklindeki plastik şişelerden içkilerini yudumlarken birbirlerine yapışmışlardı- sallana sallana fuayeye girdiler.

"Orospu çocuğu." Seth elini yüzüne sürdü. Buddy nefesinin altından küfretti. "Ben kahve hazırlayayım."

Müstakbel damat mutfığa koşup telveyi demliğe atarken Gloria sallana sallana odaya girdi, ince topuklu ayakkabılarının üzerinde sallanıyor ve kafasından kayan neon-pembe penislerin parıltılı örtüsüne üflüyordu. Beck bu kadar kızgın olmasaydı komik olurdu.

"Oh, evlatlarım, biz geldik," diye şarkı söyledi eski karısı.

Beck ve Seth sarhoş çifte doğru koştular. Beck bir kolunu Gloria'nın beline doladı, Seth ise kızlarını sabitleyerek yüzüstü yere düşmemesini sağladı.

Heavenly sersemlemiş, gözleri kamaşmış bir sırtışıla Seth'le onun arasına baktı. Sonra birden kaşlarını çattı. "Yerde bir sorun var. Hareket ediyor."

"Ah, kahretsin," diye inledi Beck. "Yarın akşamdan kalma olacak..."

Seth, "Hem Gloria hem de o," diye homurdandıktan sonra Heavenly'ye başını salladı. "Her şey yolunda meleşim. Seni tutuyorum."

"Seni seviyorum," dedi hülyalı bir iç çekişle.

Seth, Beck'le birlikte onu ve Gloria'yı oturma odasına doğru götürmeye başlarken, "Ben de seni seviyorum," diye güvence verdi.

"Ve seni seviyorum," dedi Heavenly Beck'e. "Önce Gloria seni yakalamış olsa bile."

"İlk ben olsam da fark etmez," diye ısrar etti eski sevgilisi şiddetle. "Sen onun sonuncususun, tatlım."

Heavenly plastik penis şişesindeki son içkiyi höpürdeterek yudumlarken başını salladı. Kaşlarını çatarak uzandı ve Gloria'nınkini aldı, sonra da kendi kokteylinden biraz yudumladı. "Mmm. Bu çok güzel. Nedir bu?"

"Votka ve yengeç suyu," diye geveledi Gloria.

Beck, Seth'le birlikte çakırkeyif ikiliyi kanepeye yerleştirirken omzunun üzerinden, "Dostum, kahveyi ekstra sert yap," diye seslendi.

"Çoktan yaptım. Şimdi demleniyor."

"Buddy? Buddy?" Gloria bağırdı. "Büyük babam nerede?"

"Buradayım, bebeğim." Mutfaktan ona el salladı. "Poker oyunun nasıldı?"

"Harikaydı."

"Benim için de bir şeyler sakladın mı?" Gloria homurdandı ve kıkırdadı. "Her zaman." Buddy sırtıttı.

Seth kızlarını kanepeye oturtuktan sonra ona döndü ve gülümsedi. "İyi vakit geçirdin mi meleşim?"

Beck sıkıca gülümsedi. "Kesinlikle öyle görünüyor."

"Çok eğlendim!" Kollarını havaya kaldırarak neredeyse plastik penisini uçuracaktı.

"Dostum!" Gloria mutfaktaki adamına bağırdı.

"Evet, aşkım."

"Yarın senin seksi kışınla evleniyorum."

"Aslında, bunu bugün daha sonra yap, bebeğim." Göz kırptı. "Umarım o zamana kadar ayılmış olursun." Gloria dramatik bir şekilde nefesini tuttu. "Sarhoş değilim. Ben... mutluyum."

"Ben de." Heavenly penis şişesinden biraz daha hava çektikten sonra kaşlarını çattı. "Hepsi gitti."

"Sorun yok, küçük kız. Buddy sana kahve yapıyor," diye güvence verdi Beck. "Bu gece içtiğin her şeyi anlat bize."

"Umm, lesss see. Önce şampanya içtik, sonra kumda seks yaptık."

"Hayır, hayır, hayır. Kumsalda seks," diye düzeltti Gloria ve ardından kahkahalara boğuldu.

"Oh, evet... sahilde. Sonra kızlar... Aman Tanrım, çocuklar, Gloria'nın kızları çok tatlı. Daha önce hiç fahişelerle tanışmamıştım. Ama harikaydılar! Bana yatak odasında deneyebileceğim şeylerle ilgili her türlü ipucunu verdiler." Heavenly'nin gamzeli gülümsemesi yaramazlık doluydu.

Yan gözle bakınca Beck, Seth'in de en az kendisi kadar meraklandığını anladı. Beck bir elini onun kalçasında gezdirdi. "Ne tür şeyler?"

"Eğer uslu çocuklar olursanız, size sonra gösteririm." Göz kırptı.

"İyi çocuklar, ha?" Seth kaşlarını kaldırdı. "Bunu dört gözle bekleyeceğiz."

"Yaramaz kızımız bir şaplak yedikten sonra," diye mırıldandı Beck sadece Seth'in duyması için.

Seth gülümsedi ve Heavenly'nin elini tuttu. "Demek sahilde şampanya içip seks yaptınız. Hepsi bu kadar mı?"

"Oh, hayır." Heavenly başını salladı. "Kızlardan bazıları içinde her türlü nefis şey olan küçük bardaklar dağıttı. Bir tanesini yudumlamaya başladım ama Venüs beni durdurdu ve doğru şekilde nasıl içeceğimi gösterdi."

Beck bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Arkasını döndü ve eski sevgilisine ateşli bir bakış fırlattı. "İğne yapmasına izin mi verdin?"

"Oh, neşelen biraz Kenneth. Bunları *hepimiz* yapıyorduk," dedi Gloria elini küçümseyici bir şekilde sallayarak.

"Ve *çok iyiydiler*," diye fişkırdı Heavenly. "Bir woo woo ve bir kamikaze yaşadım. Sonra oral seks yaptım ve ardından orgazm oldum. Bu en iyisiydi."

"Pardon? Oral seks ve orgazm mı?" Seth gürledi. Beck de kendini aynı kampta buldu.

"Bana öyle bakma... Oral seksim ve orgazmım gerçek değildi, aptal." Heavenly sırtıttı. "Onları ağzıma aldım-" Konuşmayı kesti, sonra göbeğini tutarak gülmeye başladı. "Bir dakika. Bu doğru olmadı. Yani ağzımla oral seks yapmadım ya da orgazm olmadım. Onlar sıvıydı. Onları ağzımla içtim. İşte bu kadar."

"Anlıyorum." Seth başını salladı, hâlâ düpedüz kızgın görünüyordu.

Beck de hiç mutlu değildi. Aslında, kızlarının nasıl olup da bayılmadığını merak ediyordu. Yarın kendini bok gibi hissedecekti.

"Çok içmekten başka ne yaptın?" diye sordu, Gloria'ya kem gözlerle bakarak.

"Şey, itfaiyeciler vardı. Ortaya çıkmaları heyecan vericiydi," dedi hüzünlü bir iç çekişle.

"İtfaiyeciler mi? Bekârlığa veda partinde acil bir durum mu oldu?" Beck sordu.

"Oh, bina yanmıyordu ya da başka bir şey. Onlar gerçek itfaiyeciler değildi," diye ağzından kaçırdı Heavenly, eski sevgilisi cevap veremedi. "Yani, ilk başta öyle olduklarını düşünmüştüm ama sadece rol yapıyorlardı. Biri müziğin sesini açtığında ve tüm itfaiyeciler dans etmeye başladığında anladım. Birlikte dans dersleri alıyor olmalılar, çünkü nasıl hareket edeceklerini çok iyi biliyorlardı."

Beck inledi, çenesini sıktı ve öfkesini bastırdı. Yakınlarda, Seth'in boğazının arkasından alçak bir hırıltı yükseldi.

Heavenly umursamaz bir tavırla devam etti. "Her neyse, hepsi kalçalarını sallıyordu" -sarhoş bir şekilde koltuğunda gösterdi- "sonra paltolarını bir anda çıkardılar. Yırtıp attılar. Ve hiçbirinin üzerinde gömlek yoktu. Acaba birlikte spor falan mı yapıyorlar diye düşündüm, çünkü her yerlerinden kas fişkırıyordu. Ama onların etrafta olması eğlenceliydi." Ona ve Seth'e çarpık bir sırıtma gönderdi. "İkinizin de böyle paltolara ihtiyacı var. İkiniz de onlar gibi yapılısınız ve-" Kaşlarını çatı. "Bekle, dans edebilir misin?"

Seth nefesinin altında, "Eski karını öldüreceğim," diye

mırıldandı. Evet, Beck de bunu düşünüyordu.

"Siz ikiniz neden kaşlarınızı çatıyorsunuz? Sorun yok." Heavenly Seth'in elini okşadı ve Beck'e bir gülümseme gönderdi. "Bir sonraki şarkı başladığında Gloria beni bir sandalyeye oturttu, sonra tüm itfaiyeciler etrafımda bir çember oluşturarak dans etmeye başladı. Kıkırdadım ve çok kızardım. İlgi odağı olmaya alışık değilim. Sonra"-dramatik ellerini yanaklarına götürdü, ağzı açıldı-"hepsi itfaiyeci pantolonlarının önünü tuttu ve puf"-ellerini havaya kaldırdı-"hemen uçtu. Fermuar ya da başka bir şey yoktu. Öylece kayboldular. Size de böyle bir pantolon alacağım."

Beck, "Lanet partide striptizci olmasıyla ilgili hiçbir şey söylemedin Gloria," diye bağırdı.

"Şşşt." Eski sevgilisi bir parmağını dudaklarına bastırdı. "Geleceklerini bilmiyordum. Benim kızlar kiraladı

ya da onlarla seks ticareti yaptım. Emin değilim. Ama endişelenmeyin, Heavenly'nin sınırların dışında olduğunu açıkça belirttim. Onun etrafında mükemmel beyefendilerdi. Çoğunlukla."

Beck sandalyesinden kalkıp onu azarlamamak için kendini zor tuttu. Bir işe yarayacağını düşünseydi bunu yapardı.

"Yani, bir göz atmışsın." Beck sesini düz ve sakın tutmaya çabaladı.

"O zaman değil, ama daha sonra yaptım. Oh, evet. Bir göz dolmasından daha fazlası." Heavenly şok olmuş görünüyordu.

Seth, "Kızımız için soyunan her erkeğin adını, adresini ve sosyal güvenlik numarasını istiyorum," dedi.

"Yapamazsın," diye reddetti Gloria.

Heavenly şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Buna neden ihtiyacın olsun ki? Çok iyilerdi." "Eminim öyledir," dedi Beck.

"Ve çıplak değillerdi," diye devam etti sanki başka kimse konuşmuyormuş gibi. "Bu küçük sosis bikinileri giyiyorlardı - en azından ilk başta."

"Weenie bikinileri mi? Aman Tanrım." Gloria uludu. "Bundan sonra onlara öyle diyeceğim."

"İşte böyle görünüyorlardı," diye belirtti Heavenly. "Bütün kızlar çılgına döndü. Paranın yapışabileceğini bilmediğim yerlerden erkeklerin keselerine para doldurmaya başladılar."

Buddy ona dumanı tüten bir fincan kahve uzatırken Gloria bilgece, "İşte bu yüzden paraya dokunduktan sonra her zaman ellerini yıkamalısın, tatlım," diye öğüt verdi.

"İyi noktaya değindin." Heavenly yumuşak bir gülümsemeyle Buddy'den içkisini aldı. Bir an duraksadıktan sonra bir yudum aldı ve merakla onu ve Seth'i süzdü.

"Bir sorun mu var?" Beck sordu. "Hasta mı olacaksın?"

"Hayır. Sadece merak ediyordum... İkiniz de şu helikopter olayını yapabiliyor musunuz?" - Heavenly başıyla kucaklarını işaret etti- "Bilirsiniz... penisleriniz? Peeni? Penisin çoğulu nedir?"

Beck gözlerini kapadı, iç çekti ve ona kadar saydı.

"Helikopter olayı mı?" Seth tekrarladı, sanki çıldırmak üzereymiş gibiydi.

"Evet. Kızlar keselere para tıkıştırılmayı bitirdikten sonra itfaiyeciler keseleri yırtıp attılar ve kalçalarını döndürmeye başladılar. Onların... şeyleri helikopter kanatları gibi dönmeye başladı." Parmağını daireler çizerek salladı. "Siz de sizinkilerle bunu yapabiliyor musunuz?"

Buddy kahkahalarını tutma mücadelesini kaybetti ve Gloria kıkırdadı. Beck ve Seth öylece oturdular, tamamen suskun ve şaşkın bir şekilde kızlarına bakıyorlardı.

"Ya da belki bunu öğrenmek için bir okula gitmeleri gerekmiştir." Heavenly durakladı, düşünür gibi görünüyordu. "Cherry onun okuluna gelmem gerektiğini söyledi."

"Öyle mi yaptı?" Gloria birden ayıldı.

"Evet. Ona zaten hemşire olmak için okula gittiğimi söyledim. Ama mezun olduğumda... mezun olduğumda... onun okuluna kaydolmam gerektiğini çünkü bana *gerçekten* faydalı bir şeyler

öğretebileceğini söyledi."

"Yapma bunu," diye uyardı Gloria.

"Ne tür bir okul?" Beck ve Seth aynı anda sordular.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Heavenly. "Hiç söylemedi." "Gloria mı?" Beck sabrını hızla yitirerek dürttü.

Tavana doğru bakan eski sevgilisi masum görünmeye çalıştı ama başaramadı. "Bırak artık." "Böyle bir şey olmayacak. Anlat bize," diye ısrar etti Beck.

Eski karısı nafile bir nefes verdi. "Bu bir... bir fışkırtma okulu."

"*Ne okulu?*" Seth havladı, öfkeli görünüyordu.

"Fışkırtma okulu mu?" Yanakları pembeye boyanırken Heavenly'nin çenesi düştü. "Bu benim düşündüğüm anlama mı geliyor?"

"Evet. Kaydolmuyorsun küçük kız," diye hırladı Beck.

"Tamam ama eminim ev ödevleri eğlencelidir," diye iç geçirdi Heavenly.

Bunun üzerine Beck kahkahalarla kükredi. Seth de sonunda espri anlayışını bulup ona katıldı. "Kahveni iç meleğim," diye talimat verdi Seth. "Ondan sonra seni yatağa yatıracağız."

Görevini yerine getirdi, sonra fincanını bir kenara koydu.

Seth Heavenly'yi kanepeden kaldırırken Beck, "Ona biraz ibuprofen ve su getireyim," diye gönüllü oldu. "Sabah kendini cehennemde gibi hissedeceksin."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Cesareti kırılmış gibiydi, sonra başını salladı. "Öyle olsa bile, buna değdi. Bu eğlenceli gece için teşekkür ederim Gloria. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum şekerim. Eğlenceliydi. Sabah görüşürüz," dedi sırtarak ve el sallayarak, sonra Buddy'nin çenesini kavradı ve ona gülümsedi. "Beni yatağa götür, seni koca aygır."

A tahmin ettiği gibi, Heavenly ve Gloria ertesi gün zor durumdaydı. Parlak Nevada güneşini engellemek için mutfak perdelerini çektikten sonra Beck ibuprofenleri dağıttı.

Kızlar, alkolü vücutlarından atmaları için su ve portakal suyu içmeleri konusunda onları ikna etmeye çalışan Buddy ve Seth'le birlikte mutfak tezgahının başına oturdular. Beck, içkinin kan şekerini düşürmesi nedeniyle kan şekerlerini yükseltmek için Fransız tost, taze meyve ve pastırmadan oluşan yüksek şekerli bir kahvaltı hazırladı.

"Üzerimden otobüs geçmiş gibi hissediyorum. Bir daha asla içmeyeceğim," diye inledi Heavenly, iki eliyle alnını kavrayarak.

Bir şekilde hem solgun hem de yeşil görünen Gloria'nın durumu pek iyi değildi.

Buddy gelininin sırtını sıvazladı. "Peki ya karşılama töreni ne olacak? Bir kasa özel şampanya aldım-"

"Kapa çeneni yoksa üstüne kusarım." Gloria destekleyici bir elini karnının üzerine kaydırды. Hiç etkilenmiş görünmüyordu. "Dün gece çok yaklaştım."

"Ah. Hatırlatma bana."

Beck, Gloria'yı kızdıracağı için gülmemeye çalıştı. Seth daha az incelik göstererek yüksek sesle kıkırdadı. "Vücuduna biraz yiyecek girdikten sonra kendini yepyeni bir kadın gibi hissedeceksin," diye güvence verdi Beck. "Şu siyah çantanı açıp kıcımı bayıltacak bir hap versen de uyusam olmaz mı?"

Bu boktan kurtulmak mı?"

"Evet," diye destekledi Heavenly. "Belki biraz Thorazine ya da onun

gibi bir şey." Beck kaşlarını çatı. "Anti-psikotik ilaç mı?"

"Evet. Belli ki dün gece o kadar çok içtiğim için psikopat olmalıyım."

Seth kahkahalarla güldü, sonra yaklaştı. "Benim daha iyi bir fikrim var. Beck ve ben seni yukarı çıkarabiliriz,

Biraz müzik a  - aşırı yüksek sesle - ve dün gece çok heyecanlı g r nd ğ n helikopter  eyini yap."

"    t," diye azarladı. "Sakin buna cüret etme. Ba ım ağrıyor."

Beck, Buddy ve Seth kendilerini tutmaya bile  alı madılar, sadece kahkahalarla uludular. İki kız da kulaklarını kapatıp ters ters baktı.

Gloria, "Eğer siz pislikler bize g lecekse iz, bunu sessizce yapın," diye tersledi.

Beck daha da çok güldü - ta ki Buddy'nin yüzündeki öfkeyi görene kadar. Ve görünüşte yumuşak ba lı olan tesisat ı iri elini Gloria'nın boğazına doladığında Beck spatulayı bıraktı. Seth'in üzerinden gerilim dalgaları döküldü. Bir zamanlar Gloria'yı kum torbası olarak kullanan tacizci müşterilerin görüntüleri Beck'in beynine     t .

Gloria, Beck'in asla görmeyeceğine yemin ettiğ  bir şey yapıp başını eğerek yüzünü Beck'in koluna yasladığında, Beck tezg hın üzerinden fırlayıp Buddy'yi kanlar içinde bırakmaya hazırlandı.

"Az önce bana pislik mi dedin, bebeğim?" Sesi rahatsız edici derecede sakindi. "Dedim." Göz kapaklarını kaldırdı, neredeyse pişman görünüyordu.

"Demek bugün bir pislikle evleniyorsun, ha?"

"Hayır. Bugün g t deliğimle evleniyorum," diye mırıldandı kolundan dudaklarına doğru öpücükler kondururken. "Ve seninle ilgili hiçbir şeyi değ  tirme dim."

Beck'in çenesi neredeyse yere  arpacaktı. Gloria her zaman Dom/sub sahnesine ilgi duymadığını iddia etmişti ama aralarındaki bariz g   alı veri i aksini kanıtlıyordu. Daha önce hoşuna gitmemiş olabilir ama yolun bir yerinde -muhtemelen Buddy ortaya çıktığında- fikrini değ  tirmi ti. Kimseye neredeyse hiç güveni olmayan Gloria'nın güvenini Buddy'ye isteyerek teslim etmesi çok ediciydi.

Beck hâlâ sersemlemi  bir halde spatulayı aldı ve kahvaltısını bitirdi.

Birkaç dakika ve kadınların minnettarlık inlemelerinden sonra, alkolün kızların sistemleri üzerindeki kötü etkileri ne olursa olsun, şimdi midelerini dolduran pudra  ekeri ve  uruba karşı koyamayacağını kanıtladı. Kahvaltıdan sonra Heavenly ve Gloria hızla canlandılar.

Seth ve Buddy mutfağı temizlemeye ba larken o hâlâ onlara portakal suyu ve saniyeler ikram ediyordu. Sonra kapı çaldı.

"Tam zamanında." Gloria taburesinden zıpladı, sonra Heavenly'ye döndü. "Benimle gel tatlım ve herkesle tanış."

Öyle yaptı ve gürültülü bir dakika sonra, portatif masalar ve bavullar taşıyan kadın ve erkeklerden oluşan bir maiyetle havuza döndüler.

"Ne oluyor be?" Beck kaşlarını çattı. Bütün bu insanlar kimdi?

"Onlar Gloria'nın güzellik ekibi, kızları düğüne hazırlamak için buradalar. Bilirsiniz, masajlar, yüz bakımı, manikür, pedikür, makyaj ve sa ," diye açıkladı Buddy. "Burada i imiz bitince manikür yaptıracağız."

"Harika." Seth sırtıttı. "Aylardır bir tane bile i memi tim."

Beck  zel dedektife kaşlarını çattı. "Tırnaklarını mı yaptırđın?"

"Yargılama," diye karşılık verdi Seth. "Eğer manikür yaptıramayacak kadar mağara adamıysan, bu senin sorunun." Beck alay etti. "Tırnaklarıma manikür yaptırmaktansa içimdeki Neandertal'i kucaklamayı tercih ederim."

" ok şey kaçırıyorsun." Buddy kıs kıs güldü, sonra aceleyle havuza gitti.

Seth başını salladı ve onu takip etti. "Ben de bir Neandertal'im. Ama senin aksine, ben evrim geçirmiş biriyim."

Beck çetenin peşinden giderken gözlerini devirdi. "Seninkini ne renge boyatacaksın? Gözlerinle uyumlu bir şey mi?"

"Oh, ha ha." Seth ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Parmak uçlarımdan damlayan kanınla uyumlu olması için kırmızı düşünüyorum, eğer taşaklarımı ezmeyi bırakmazsan."

"Şiddete gerek yok."

Seth, "Bilgin olsun diye söylüyorum, onları boyatmıyorum; parlatıyorum," dedi. "Eğer göğsünü dövmeği bırakıp bir denersen, hoşuna gidebilir."

"Belki de." Beck sırtıttı ve Heavenly ile Gloria'nın havuz evinden beyaz, kabarık bornozlarla çıkışını izlerken sırtını sıvazladı. "Ama bir korkak gibi çoraplarımı ve iç çamaşırlarımı renklerle kodlamaya başlamak istemiyorum."

"Siktir git." Seth güldü, kapıyı çekip açtı ve dışarı çıktı. Öğleden sonra rüzgârdaki bulutlar gibi uçup gitti.

Klasik siyah tasarım smokinini giymiş olan Buddy oturma odasında volta atarken saat dört buçuğu geçiyordu ve arada bir durup merdivenlere doğru bakıyordu. Aynı siyah takımları giyen Beck ve Seth, gergin damada sırtarak bakıyorlardı.

Beck kendini Buddy'nin yerinde hayal etti. Aslında, Seth'in yanında volta atıyor ve sürünüyor olmak için sabırsızlanıyor, Heavenly ile ömür boyu sürecektir yeminlerini etmek için sabırsızlanıyordu. Çok güzel bir gelin olacaktı. Bu onun için yeterince hızlı gerçekleşmeyecek bir hayaldi.

Seth'e yan gözle bir bakış attı ve içini çekti. Elbette, son birkaç ayda normale yakın bir düzene dönmüşlerdi ama sanki oldukları yerde sıkışıp kalmışlar gibi hissetmeye başlamıştı. Beck geleceklerine başlamaya hazır olmanın ötesindeydi. Seth ise geçmişe saplanıp kalmıştı. Ve Heavenly ikisinin arasında duruyor, tatlılığı ve ballı dokunuşuyla her iki canavarı da yatıştırıyordu. Bir süre için işe yarayacaktı... ta ki yaramayana kadar. Beck beklemeye daha fazla dayanamayana ve Seth kımıldamayı reddedene kadar. Sonra ne olacaktı?

"Oh, Heavenly. Çok güzel görünüyorsun." Merdivenlerden yukarı bakarken Buddy'nin yüzünde bir gülümseme belirdi.

Beck ve Seth birlikte ayağa kalkıp odanın diğer ucuna doğru ilerledikten sonra oldukları yerde durdular. Heavenly duraklayıp utangaç bir gülümseme yaydıktan sonra cilveli ama zarif pembe elbisesinin modeline döndüğünde Beck neredeyse küçük dilini yutacaktı. Göğüslerine yapışan üst kısmı, pembe güllerle süslü, kepçe yakalı bir alaydı. Narin askılar arkadan çaprazlama geçerken, kadınsı dökümlü şifon belde toplanıyor ve dizlerinin hemen üzerine düşüyordu.

Heavenly'nin saçları başının tepesinde toplanmıştı, ancak evde sık sık yaptığı dağınık topuz yerine, boynunu kızdırmak için aşağı kayan küçük sarmal dallarla narin bir bukle yığını halinde ustaca düzenlenmişti. Kız adamın nefesini kesmiş ve ona aradığının o olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmamıştı.

Seth ne zaman itiraf edecek?

"Harika görünüyorsun küçük kız," diye fısıldadı. "Muhteşem bir melek gibi," diye karşılık verdi Seth.

"Teşekkür ederim. Siz üçünüz de inanılmaz derecede yakışıklı görünüyorsunuz." Merdivenlerden inerken Buddy'ye bakarak tekrar gülümsedi. "Gloria sıkı durmamızı söyledi. Giorgio makyajını bitirir bitirmez aşağıya inecek."

Damat başıyla onayladı. Ama oturmak yerine tekrar volta atmaya başladı.

Beck ve Seth merdivenlerin dibinde kızlarıyla karşılaştı ve ellerini uzattı. Her ikisinin de avuçlarına birer avuç yerleştirdikten sonra, onu aralarına aldıklarında gülümsedi. Beck onun parlak pembe dudaklarını mahvetmek için yanıp tutuşsa da kendini düğünden sonraya kadar beklemeye zorladı. Seth de onu anlamsızca öpmek için kendini zor tutuyormuş gibi, dudaklarını Beck'in açıkta kalan boynunda gezdirdi. Beck de ona katıldı ve kız aralarında titrediğinde zevkten dört köşe oldu.

Seth bunun ne kadar doğru olduğunu hissetmekten çok mu korkuyordu?

"Lütfen beni dinler misiniz?" Neon turuncu saçlı, gösterişli bir makyaj sanatçısı olan Giorgio seslendi. Beck isteksizce dudaklarını Heavenly'nin yumuşak teninden ayırdı. Herkes dikkatini ince adama çevirirken Seth de aynısını yaptı. "Güzel gelininiz Gloria'yı takdim etmek benim için bir onur ve ayrıcalıktır."

Eski karısı merdivenlerin başında belirdi, bir hayal gibi görünüyordu. Bakışları anında

Buddy, volta atmayı bırakmış ve ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu. "Ah, bebeğim." Gözlerinde yaşlar birikmişti.

"Çok güzelsin."

Zevkli bir V yakası, zarif dantel kolları, bantlı beli ve biçimli bacaklarını çerçeveleyen iki katlı etek ucu olan gri şifon elbisesi içinde merdivenlerden inerken Gloria'nın çenesi hafifçe titriyordu.

"Çok güzel değil mi?" Cennet ısıltı ısıltı parlıyordu.

"Evet." Beck başını salladı ve kelimeleri boğazına düğümlenen duygu yumrusunu aşmaya zorladı.

Buddy merdivenlerden yukarı fırladı ve kapı zili çaldığında kolunu müstakbel gelininin beline doladı.

Buddy, Gloria'nın son basamaktan inmesine yardım ederken, "İşte aracımız," diye duyurdu.

"Evlenmeye hazır mısınız?" diye sordu nefes nefese, damadına bakarak.

"Bebeğim, ben yıllardır hazırım. Sadece seni bekliyordum."

Bu çok hoştu ve Beck onlar adına mutluydu... ama yıllarca beklemek istemiyordu. En yakın arkadaşları ve bekâr oldukları kesinleşmiş olan Hammer ve Gloria mutluydu ve yuva kurmuşlardı. Bugünden sonra eski karısı gerçekten evli bir kadın olacaktı. Hammer, Liam ve Raine'den ikiz bebek bekliyordu ve Eylül ayında bir düğün planlıyorlardı. Beck geride kaldığını hissetmeye başlamıştı, sanki gelecek onsuz gerçekleşiyormuş gibi.

Hepsi parlak siyah limuzine bindikten sonra Beck uzanıp Heavenly'nin elini sıktı. Heavenly ona sıcak bir gülümseme gönderdi, sonra birbirine dolanmış parmaklarını kaldırarak Beck'in elini dikkatle inceledi.

"Tırnakların güzel görünüyor."

"Teşekkürler," diye homurdandı. "Sanırım onları parlatmak düşündüğüm kadar kötü değilmiş." Diğer tarafta, Seth boğazını temizledi ve ukala bir sırıtış takındı. "Sana söylemiştim."

Beck koltuğa yaslandı, bir kolunu Heavenly'nin omuzlarına doladı ve kibirli hıyara orta parmağını çevirdi.

Birkaç dakika sonra, eğimli mavi çatısıyla ikonik beyaz şapelin önüne geldiler. Beck binanın yanına park etmiş pembe Cadillac'a bakarak kıkırdadı.

Herkes limuzinden inip Vegas yaz sıcağından kaçmak için aceleyle içeri girerken Gloria ve Buddy çılgınca kıkırdıyordu. Beck ve Gloria kilisenin arka tarafında kalırken, Buddy altın brokar halıdan aşağı doğru yürüdü ve podyumun yanındaki yerini aldı. Seth ve Heavenly de onu takip ederek beyaz ahşap sıralardan birinin ilk sırasına oturdular.

Elvis'in görkemli girişini yapmasını beklerken Gloria kolunu Beck'in dirseğinden geçirdi.

"Selam." Beck gülümsedi ve şimdi kolunu kavramış olan elini okşadı.

"Hey, sen."

"Gergin olma."

Ona sallantılı bir bakış gönderdi. "Olmamaya çalışıyorum. Ama bu sefer gerçekten evleniyorum." "Evleniyorsun. Ve senin adına çok mutluyum, tatlım."

"Teşekkür ederim. Ben de mutluyum." Gülümsemesi şefkate dönüştü. "Sırada sen varsın, biliyorsun." Beck gülümsemesini korumak için elinden geleni yaptı.

"Senin dudaklarından Tanrı'nın kulaklarına..." "Kendine gelecektir," diye cesaretlendirdi Gloria.

Beck onu düzeltmedi. Şimdi sırası değildi. Bunun yerine konuyu değiştirdi. "Mutlu demişken... Zach'e yeni kimliği konusunda yardımcı olduğun için tekrar teşekkür ederim. Artık resmen ve yasal olarak Zach Beckman oldu ve dün onunla konuştum. Çok mutlu."

"Rica ederim. Yıllar önce senin olduğu kadar onun da yeni bir başlangıca ihtiyacı vardı, Kenneth." Beck gülümsedi. "Bir kraliçe gibi görünüyorsun. Buddy de sana hep öyle davranacak."

Gloria kesik kesik bir nefes aldı ve sıkıca yutkundu, gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Hayatımda ilk kez kendimi değersiz bir fahişe yerine bir kadın gibi hissediyorum."

"Sen hiçbir zaman değersiz bir fahişe olmadın, tatlım." "Senin için bile mi?"

"Özellikle de benim için." Onun elini sıktı. "Sen her zaman benim kurtarıcım ve dostum oldun. Yıllardır sen olmasaydın hayatta kalabileceğimi söylüyorsun ama ben öyle düşünmüyorum. Eğer beni sokaklardan çekip almasaydın ve hayatımın ne kadar çok amacı ve anlamı olduğunu göstermeseydin, ya ölmüş ya da parmaklıklar ardında olurdum. Anlayışınız, sabrınız ve rehberliğiniz beni bugün olduğum adam yaptı. Yarın da öyle olacağım. Teşekkür etmek, kalbimde sana duyduğum sevgi ve minnettarlığı ifade etmek için yeterli değil Gloria."

Tombul bir gözyaşı yanağından aşağı yuvarlandığında Beck uzanıp onu yakaladı. "Ağlama. Makyajını bozacaksın ve Giorgio ikimizi de bir tüp maskarayla dövecek."

Gloria onun yanağını okşarken sulu bir kahkaha attı. "Yapmamaya çalışıyorum ama anlamıyorsun."

"Ne, maskaranın gücü mü?"

"Durun. Ben ciddiyim. Beni kurtaran sensin." "Pis kıçlı müşterilerden. Evet, biliyorum. Anlaşmamız böyleydi."

"Hayır. Sen benim hayatımı kurtardın." Sıkıca yutkundu ve sabırsızlıkla saatine bakan Buddy'ye baktı. "Sana yıllar önce yalan söyledim."

"Ne hakkında?"

"Ailem beni on üç yaşındayken yanlış insanlarla takıldığım için evden atmadı." Yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Ayrıldım çünkü babam beni hamile bıraktı. Kendimi bildim bileli bana cinsel tacizde bulunuyordu."

Beck yaşadığı şokun etkisiyle yüz ifadesini dengede tutmak için elinden geleni yaptı. "Neden bana hiç söylemedin?"

Gloria inanamayarak bakakaldı.

Beck o zaman anladı. "Ah, Mesih Şehri."

"Çocuk tacizcilerinden oluşan bir klandan daha yeni kaçmıştın. Beni de geride bıraktığın kadınlar ve kızlar gibi bir kurban olarak görmeni istemedim."

"Bebeğine ne oldu?"

"Buraya otostopla geldikten on gün sonra düşük yaptım." "Özür dilerim." Kaşlarını çattı.

"En iyisi buydu. Gerçekten. Kendime zar zor bakabiliyordum."

Beck anlayışla başını salladı, sonra kaşlarını çattı. "Hayatını nasıl kurtardığımı hâlâ anlamış değilim."

"Bana çarptığın ve beni neredeyse topuklu ayakkabılarımdan düşürdüğün gece mi?" Zayıfça gülümsedi. "O benim son gecem olacaktı."

"Son gece numaralar mı çeviriyorsun?"

"Hayır, dünyadaki son görevim," diye fısıldadı. "Bedenimi satmaktan bıkmıştım. Birinin beni ben olduğum için sevmesini istemekten yorulmuştum, amım ya da ağzım için değil. O köşeden hızla gelip o korkunç müşteriye kovaladığında, bunun Tanrı'dan ya da ipleri elinde tutan her kimse ondan bir işaret olduğunu biliyordum. Yapacak daha önemli bir işim vardı."

"Beni kurtarmak için mi?"

Başını salladı, melankolik bir gülümseme yüzünü yumuşattı. "Ve senin de beni kurtarmana izin

vereceğim."

Beck ona doğru eğildi ve duygularını bastırırken alnına bir öpücük kondurdu. Sonra gevşedi ve gülümsedi. "Ve şimdi amacımıza hizmet ettiğimize ve birbirimizi kurtardığımıza göre

Büyük, güzel kalbini, hiç şüphesiz amını ve ağzını seven ama seni *-gerçek* seni- daha da çok seven bir adamın ellerine teslim ettiğin için. Seninle koridorda yürümemi ve seni vermemi istediğin için teşekkür ederim."

"Hayatımdan çıkıp gidiyormuşsun gibi konuşma, Kenn-"

"Asla," diyerek sözünü kesti. "Her zaman hak ettiğin sonsuz mutluluğu yaşamak için gitmene izin veriyorum."

Gloria yanağındaki bir damla gözyaşını daha sildi, sonra Heavenly ve Seth'e baktı. "Cidden, kendi hayatınızı yaşamaya başlamanızın zamanı geldi."

"Bunun üzerinde çalışıyorum."

Göksel sanki onun kalbini duymuş gibi omzunun üzerinden baktı ve ona sevgi dolu bir gülümseme gönderdi.

"Love Me Tender" surround ses hoparlörlerinden odayı dolduracak şekilde çalmaya başladı. Beck, Gloria'nın elini son bir kez sıktı, sonra koridordan aşağı süzülürken yanında yürüdü. Boşanmaları yasallaştığında hissetmediği bir sonluluk duygusu vücudunu sarmıştı. Hayatının bu bölümü sona ermişti. Artık önündeki tek şey gelecekti. Asıl soru, buna nasıl başlayacağıydı?

Sunakta Beck onun yanağını öptü ve sıcak bir gülümsemeyle bakışlarını tuttu, ardından Heavenly ve Seth'le birlikte yakındaki sıraya geçmeden önce elini Buddy'ninkine koydu.

Çoktan planlar yapmaya başlamıştı.

CHAPTER ELEVEN

Ağustos ayının ilk haftası

"D Verandanın içinde mi?" Seth uzun bir günün ardından kapıdan içeri girerken Heavenly sordu. O sırada tavuk ve sebze kebablarından oluşan şişler hazırlıyordu. "Beck yolda geliyor.

Düşündüm de belki

onu neşelendirmek için. Aklında çok şey varmış gibi konuşuyordu."

Seth'in ne olduğunu tahmin etmesine gerek yoktu. Gloria ve Buddy'nin düğününün üzerinden birkaç gün geçmişti ve o hâlâ o hafta sonu olan biten her şeyi sıralıyordu.

Üçünün arasındaki şeyler değişiyordu. Seth hazır değildi.

Vegas'taki nikâhtan beri Beck'in geleceklerine devam etme konusundaki sabırsızlığı neredeyse elle tutulur hale gelmişti. Cerrahın söylediği şey bu değildi. Aslında, Seth birkaç ay önce geçmişinin ilgili kısımlarını itiraf ettiğinden beri şaşırtıcı derecede sessizdi. Ve Heavenly, sağ olsun, her zaman tatlı ve anlayışlıydı. Ama aptal değildi. Gloria ve Buddy yeminlerini ederken onun hüzünlü gözyaşlarını görmüştü. Liam'ın annesi ve kız kardeşleri Rosaleen ve Shauna ile birlikte Raine'in bebek partisine ev sahipliği yaptıktan sonra onun melankolisini fark etmişti. Meleği zorlamıyor ya da şikayet etmiyor olsa da, geleceklerini kalıcı hale getirmeye ve ailelerini genişletmeye başlamaya hazır olduğunu hissetmişti.

Bu düşünce onu soğuk ve korkulu bir ter içinde bıraktı. Aslında Heavenly ve Beck'e bağlanmak değil. Katolik annesini öldürebileceği gerçeğine rağmen hayatının geri kalanını onlarla geçirmek istediğine şüphe yoktu. Meleğini seviyordu ve Beck'le birlikte kurdukları hayat onu hiç olmadığı kadar mutlu ediyordu.

Evlilik farklıydı. Bu, Kilise'de gerçekleşiyordu ve üçünün asla izin vermeyeceği bir şeydi. Onların aşkı, Tanrı tarafından kutsanmış bir erkekle bir kadın arasındaki birlikteliğe saygısızlık olarak görülüyordu. Seth bu saygısızlığı yapmakla barışana kadar bununla mücadele etmişti.

Ama başka bir çocuk sahibi olmak onu çok korkutuyordu.

Peki bu onları nereye götürdü?

Seth bilmiyordu... ama ya erkek gibi davranıp Heavenly'nin hamile kalmasına yardım edecekti ya da çekip gidecek ve Beck'in onunla tek başına bir aile kurmasına izin verecekti.

İkisi de onu öldürebilir.

"Verandadaki yemek iyi mi?" Heavenly kebabları yere bıraktı ve endişeli bir ifadeyle odanın karşısına geçerek ona doğru ilerledi. "İstersen içeride de yiyebiliriz."

Seth dikkatini tekrar günümüze çevirdi. "Dışarısı harika olur. Güzel bir gündü."

Ona tedirgin bir gülümseme gönderdi, sanki onun kargaşasını hissetmiş ve iyi olduklarına inandığından daha fazla kendini ikna etmek istiyormuş gibi. "Güzel. Masayı oraya kuracağım."

"Bu takım elbiseden kurtulmam için bana bir dakika ver, sonra yapacağım." Onu usulca öpmek için eğildi.

Dudakları birbirinden ayrıldığında, adam onun yanağını okşadı. "Seni

sevdiğimi biliyorsun." "Seviyorum." Ama kötü haberlere hazırlıklı görünüyordu.

"Sadece bildiğinden emin olmak istedim."

Gülümsemesi biraz daha güven kazandı. "Tıpkı seni sevdiğim gibi."

"Günün nasıl geçti?" diye sordu. "Okul yeniden başlamadan önceki son birkaç haftalık sessizliğin tadını çıkarıyor musun?"

"Evet. Raine ve ben öğle yemeği yedik ve bazı ayak işlerini hallettik. Bryn yarın doğum yapacağına inanıyor. Liam da öyle."

"Bilirler. Bu da River'ın bugün neden işten erken çıktığını açıklıyor. Gergin mi?"

"Hem de çok. Annesini çok genç yaşta kaybettiği ve örnek alacağı biri olmadığı için iyi bir anne olamayacağından endişeleniyor." Heavenly ona yapmacık bir gülümseme daha gönderdi. "Ama ona Liam'ın sadece bir telefon uzaklığında olduğunu söyledim. Bryn harika biri."

"Raine harika olacak. Bryn olmasaydı bile kendi başına gayet iyi idare ederdi." Seth'in cevabının geri kalanı boğazında düğümlendi.

Heavenly'nin kendi annelik becerileri konusunda güvensizlikleri olabileceğini hiç düşünmemişti. Daha fazla çocuğa hazır olup olmadığından emin olmamasına rağmen, meleğinin bir an için bile olsa endişelenmesi düşüncesinden nefret ediyordu. "Biliyor musun, eğer bir gün çocuğun olursa, harika bir anne olacaksın. En iyisi." Yutkundu. "Seninki burada kalmadığı için emin olmayabilirsin ama ben buna inanıyorum. Ben en iyilerden biri tarafından yetiştirildim, bu yüzden harika olacağını biliyorum."

Onu inceledi, gözlerinde binlerce soru vardı ve adam her birini okuyabildiğine yemin etti. Çocuk istemiyor muydu? O çocuklardan hiçbirini ona vermeyecek miydi? Neden denemeye hazır değildi?

Seth'in verecek cevabı yoktu.

"Teşekkür ederim." Gözlerinde yaşlar birikti ve sahte bir gülümseme takındı. "Sen üstünü değiştir, ben de akşam yemeğini hazırlamayı bitireyim."

Ondan uzaklaştı ve tekrar kebaplara odaklandı. Seth onu geri çekmek için can atıyordu. Onun uzaklaşmasına, hatta odanın öbür ucuna gitmesine izin vermek için içinde her şey vardı. Tanrım, aralarında sadece üç metre vardı ama bu bir uçurum gibi geliyordu. Sanki onu çoktan kaybediyordu.

Heavenly'nin artık hayatında olmayacağı düşüncesiyle göğsünde bir yara açıldı, onu Beck'le birlikte yatağa yuvarlarken dudaklarını onun dudaklarına bastırma hakkına sahip olmadığı için vücudundaki her dikişi parçaladı ve onu çığlık çığlığa zevke sürükledi.

Ama onun karnını doyurma, birkaç saniye içinde acımasızca söndürülebilecek savunmasız bir hayat daha yaratma düşüncesi onu acı bir korkuya kaptırdı. Buradan gitmesi gerekiyordu.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkararak yatak odalarına giden Seth, gözlerini kapatıp alnını soğuk duvara dayayarak panik içinde nefes almaya çalıştı.

Titremesi geçince giysilerini çıkardı ve odanın yarısından fazlasını kaplayan dolabın Beck'inkilerin yanında düzgün bir sıra halinde asılı duran takım elbiselerine baktı. Heavenly'nin eşyaları diğer tarafı dolduruyordu ve eşyalarının, bedenlerinin ve hayatlarının bu şekilde iç içe geçmiş olması çok normal, çok doğal görünüyordu.

Tüm bunlardan vazgeçmek zorunda kalacak mıydı?

Küfrederek mayosunu ve atletini çekti, parmak arası terliklerini buldu, sonra yüzüne biraz su sıçrattı. Aşağıda, iyi kalpli doktorun kasıla kasıla içeri girdiğini ve anahtarlarını üç takımın bir arada durduğu koridordaki masanın üzerindeki tabağa bıraktığını duydu.

İpuçları aylardır gözünün önünde duruyordu. Evcilik oynuyordu. Kafasını kuma gömüp bir sonraki adım yokmuş, yarın yokmuş gibi davranmaya çalışırken onu yatıştırmışlardı.

Ne kadar da aptalmış.

"Zach akşam yemeğine geliyor mu?" diye sorduğunu duydu Heavenly.

Beck'in kardeşi yarı düzenli bir ziyaretçi haline gelmiş, haftada iki ya da üç kez uğrayıp yemek

yyordu.

ve üçüyle sohbet ediyordu. Seth kasvetli Beckman kardeşin evdeki varlığına neredeyse alışmıştı. Ama Zach'in tekinsiz ifadeleri bazen Seth'i hayatının en karanlık günlerine geri götürüyordu. Bu onu diken üstünde tutuyordu.

"Başka bir işi olduğunu ve benimle yarın konuşacağını söyledi."

"Oh, tamam." Heavenly'nin sesi hiç şaşırma benzemiyordu. "Her neyse, umarım hoşuna gider." "Muhtemelen. Yeni hayatına alışıyor gibi görünüyor."

"Öyle."

Seth Heavenly'nin sesindeki gülümsemeyi duydu. Etrafındaki herkesi önemsiyordu ve bu yüzden onu seviyordu.

Onun güneş ışığının olmadığı bir gelecek karanlık olurdu. Sonbahar'ı kaybetmekten daha kötü olurdu. "Seth?" diye seslendi merdivenlerden yukarı.

Yüzünü kuruladı, sonra kendi kendine kafasını kışından çıkarmasını ve normal davranmasını söyledi. "Evet?" "İkizler akşam yemeğine geliyor mu? Bolca yaptım."

Derin bir nefes alarak merdivenlerden aşağı indi, artık yerinde duramayacağını farkındaydı. Yakında bir karar vermek zorundaydı.

Alt kata ulaştığında Heavenly'yi kebaplarını hazırlarken, Beck'i de açık kapının hemen dışındaki verandada ızgarayı yakarken buldu. "Cumartesi gecesi yapacakları destansı uğurlama partisinden önce bu gece ve yarın çalışacaklar, sonra da Pazar günü New York'a dönmek üzere uçağa binecekler."

Neyse ki kardeşlerine Heavenly ile ilişkisi hakkında daha fazla yalan söylemek zorunda kalmayacaktı.

"Sanırım bu gece sadece biz varız," dedi omuz silkererek.

"Evet." Beck ızgaranın kapağını indirirken sırttı. "Benim için sorun değil çünkü seni özledim."

Yoğun bir hafta olmuştu ve birlikte fazla zaman geçirmemişlerdi. Yoksa Seth düğünden beri bilinçsizce onlardan kaçıyor muydu?

"Seni özledim." Cerraha gülümsedi, sonra yüz ifadesi titreyerek ona döndü. "İkinizi de."

Sertçe yutkundu. "Seni özledim meleşim."

Seth bunu tüm dürüstlüğüyle söyleyebilirdi. Onsuz kendini çölde sürünen, sudan binlerce mil uzakta, kavrulmuş bir adam gibi hissediyordu.

Dudaklarının kıvrımı tersine döndü. Yüzünü endişe kapladı. "Bir sorun mu var?"

Tanrım, bunu şimdi konuşamazdı. Hazır değildi. Ama ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Onlarla birlikte olması gerekiyordu.

Beck'e döndü. "Kebapları koymamız ne kadar sürer?"

Cerrah onun havasında olduğunu hissetmiş gibiydi. "Ne kadar süreye ihtiyacınız var?" "Bilmiyorum. Bir süre."

Beck ızgarayı kapattı. "Tamamdır."

Seth Heavenly'nin arkasından gelip kebab tepsisini buzdolabına yerleştirdi, sonra onu kollarına alıp verandaya taşıdı ve Beck'le ikisinin arasına koyup boynuna öpücükler kondurdu. "Sana ihtiyacım var."

Önce Beck cevap verdi. "Buradayız."

Cerraha ağır bir bakış atan Seth başını sallayarak teşekkür etti ama karmakarışık sözcüklerini tutarlı bir cümleye dönüştüremedi. Bunun yerine, Heavenly'nin saçlarını ellerinin arasına alıp ağzını yakalayarak, sanki bir şekilde kendini ona damgalayabilecekmiş, dilinin bir hareketiyle onu sonsuza dek sahiplenebilecekmiş gibi derinlere daldı.

Küçük bir iniltiyle karşılık verdi, ona doğru açıldı ve kollarını boynuna dolayarak ona karşı kabardı. Arkasından Beck tişörtünün eteğinden tutup vücudundan yukarı çekti. Doktor tişörtü başının üzerinden geçirirken, bu hareket öpüşmelerini bir kalp atışı kadar kesintiye uğrattı. Seth onun küçük belinin, dantelli sütyeninin ve göğüslerinin solgun kabarıklığının her seferinde bir santim daha ortaya çıkışını izledi. Arzu her damarında alevlendi, vücudunun her köşesine yayıldı. Sert bir nefes aldı, sonra yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını tekrar kavradı.

Beck şortunu bacaklarından aşağı sürükledi, giysiyi çıkarana kadar arkasında diz çöktü, sonra kalçalarından yukarı doğru öpücükler kondurarak iç çamaşırının yanaklarına yapışan dantellerine ulaştı. "Kıyafetlerinin geri kalanını on saniye içinde çıkarabilirim, ama devam edersem onu burada becermek zorunda kalacağız."

Seth isteksizce kendini onun tatlı ağzından çekti. Cevap verirken tereddütsüz bakışları kızın kocaman gözlerini delip geçti. "Bu ilk kez olmuyor ve komşular göremez. Soy onu."

Heavenly'nin nefesini kesmesi üzerine Seth onun çenesini kaldırdı, aşağı indi ve bir kez daha ağzını aldı. Belli belirsiz, Beck'in dudaklarının omzunda gezindiğini, sütyenini çözerken dişlerinin boynunun hassas kıvrımını ısırdığını fark etti. İyi kalpli doktor iç çamaşırını aralarından çekip çıkarırken, dantel onun tenini sıyırdı. Sonra birden çıplak göğüsleri göğsüne bastırdı. Seth onun çenesini kavrayıp ağzının derinliklerine doğru zorladığında ve sanki onun sahibiymiş gibi onunla seviştiğinde, dikleşmiş meme uçları daha da yukarı kalktı.

Beck, "Bizim için titriyor," diye mırıldandı.

Seth bunu hissetti, tıpkı onu öpücük öpücük, nefes nefes yanında hissettiği gibi. Ve kadın, Seth'in atletini çekiştirerek vücudundan yukarıya ve başının üzerine kaldırmaya çalıştığında istekli olmaktan çok daha fazlası olduğunu kanıtladı.

Bu bir dikkat dağıtmaydı. Kadın dikkatini öpücüğünün talebinden ayırıp onu soymaya yöneldiğinde, Seth onun dudaklarının kendi dudaklarına yapışmasını, dilinin onunkine doğru kaymasını özlüyordu. Seth'in bununla bir sorunu yoktu.

Sinirli bir homurtuyla ondan uzaklaştı, göğsü kabarıp inerken arkasına uzandı ve tankı başının üzerine kaldırdı. Heavenly ağırlaşmış gözlerle, hırıldayarak onu verandaya fırlatmasını izledi. Bakışları ona sahip olmaya, onu becermeye, ona zevk vermeye yemin ediyordu.

Sonra bakışları kadının açıkta duran göğüslerine kaydı. "Tanrım, göğüslerine bayılıyorum."

Yanaklarına kırmızı bir renk sıçradı. Kısık sesinin artık kendi sesi gibi çıkmamasını ya da kendini ele geçirilmiş bir adam gibi hissetmesini umursamıyordu. Tek umursadığı, kızın onların olmasıydı.

Bu size duygularınız hakkında ne söylüyor?

Seth kafasının içindeki sesi rafa kaldırdı ve bakışlarını Heavenly'nin kıvrımlarından kaldırıp Beck'e çevirdi, Beck onun arkasında pusuya yatmış, dudaklarını ve parmak uçlarını onun teninde gezdirerek içini ürpertiyordu. Başparmaklarını Heavenly'nin külotunun bel bandının altına soktu ve onu tahrik edecek kadar aşağı indirdi. Seth sabırsızlıktan kendini dışarı çıkmaya hazır hissediyordu. Cerrah onu kışkırtmak için ince yollar buluyor, sahiplenici düğmelerinin her birine basıyordu. Onu lanet olası bir karar vermeye zorluyordu.

Bu gece Seth kendini bunu yapacak kadar pervasız hissediyordu. "Çıkar şunları," dedi.

Beck yapmadı. Heavenly'nin boynunu kemirdi, sert meme ucunu okşadı ve gırtlaktan gelen küçük nefesine gülümsedi. "Hmm, tadın çok güzel, küçük kız. Ağzımı o amcığın üzerinde istiyorum."

Piç kurusu. "Lanet olsun, şimdi onun içine girmeliyim."

"Bir dakika içinde." Beck arkadan, parmakları ipeğin altında kaybolana kadar bir elini külotunun bel bandının altına kaydırđı. Kızın sesli soluğu Seth'in içinde yankılandı. Seth daha da sertleşti. Sonra doktorun parmakları aşağıya, kıvrımlarının arasına kaydı. Eli ritmik bir şekilde hareket etti. Heavenly savruldu

Başını Beck'in omzuna yasladı, sırtını dikleştirdi -bu da göğüslerini Seth'in aç ağzına yaklaştırdı- ve inledi.

Daha fazla dayanamadı. Şortunu çıkarıp bir kenara attı ve kendini tamamen çıplak bıraktı. Sonra eğildi ve Heavenly'nin külotunu kalçalarından aşağı yırttı. Beck'in parmaklarının onun yumuşak, kabarık kıvrımlarında gezindiğini görmek onu tahrik etti. Kendini öfkeli, kafese kapatılmış bir canavar gibi hissediyor, onu almak için yanıp tutuşuyordu.

Beck sanki ipin ucunda olduğunu hissetmiş gibi, cerrah elini hareket ettirdi, böylece artık amcığının korumuyordu. Bunun yerine, parmaklarını kıvrımlarını ayırmak ve pembe, şişmiş klitorisinin tüm sırlarını ortaya çıkarmak için kullandı.

Bakışları yapışık olan Seth dizlerinin

üzerine çöktü. "Çok güzel, değil mi?"

Beck alay etti.

Seth cevap veremedi; zar zor nefes alıyordu. "Siktir."

"Bence bunu yapmalısın... kızımızı ısırır ısırılmaz." Seth daha bu sözleri sindiremeden Beck Heavenly'yi yakındaki, batmakta olan güneşin ışıklarıyla aydınlanan şezlonga kaldırdı ve arkasına yaslanıp yüzünü ona çevirerek bacaklarını yüzünün üzerine yerleştirdi. Sonra başını kaldırdı ve açık ağzını Heavenly'nin ağlayan yarığının üzerine kapatıp onu içine çekti.

"Beck!" diye feryat etti, yumruklarını adamın saçlarına geçirdi, başını geriye attı.

Seth hırladı. Cerrahın vahşi dil darbeleriyle onu yemesini izlemek Seth'i tahrik ediyordu ama şu anda onun tatlı, kaygan amcığının içinde olmak istiyordu.

Havuz erişmeleri ve şamandıraların bulunduğu yakındaki konteynere doğru ilerledi ve sinirli bir çekişle kapağı yırtarak açtı. İçinde prezervatif ve kayganlaştırıcı zulasını buldu, Beck'e doğru yürürken her birinden birer tane yumrukladı. "Onun içine ihtiyacım var."

Doktorun ağzını kadının amcığından indirmesi uzun bir an aldı. Bunu yaptığında kaşlarını kaldırdı, bütün gün yaptığı gibi dudaklarını yaladı ve tembel bir başparmağını incisinin üzerinde gezdirdi. "Önce ondan bir ya da iki orgazm çıkarmak istiyorum."

Beck daha konuşmasını bitirmeden Seth başını salladı. "Ona nefes almaya ihtiyacım varmış gibi ihtiyacım var."

Belli belirsiz, bencil bir pislik olduğunu fark etti ve nasıl geri adım atacağını bulmaya çalıştı ama Beck Heavenly'ye baktı, başparmağı hâlâ ona işkence ediyordu. "Seth seninle sevişirse iyi bir kız gibi boşalacak mısın?"

Cerraha titrek bir baş hareketi yaparken nefes nefese kalmış, ağır ve düzensiz nefesler alıyordu. "Evet. Biriniz lütfen... Bir şeyler yapın!"

Seth başka bir davet beklemedi. Onu Beck'in üzerinden kaldırıp ayaklarının üzerine oturttu, dudaklarını tekrar yalayıp yuttu ve kayganlaştırıcıyı dalgınca iyi doktora fırlattı. Böylece prezervatif elinde kaldı.

Beck homurdandı. "Kıçına girmeme izin ver, sonra amı tamamen senin olsun." "Acele et."

Dürüst olmak gerekirse, Seth eldiven takmak istemiyordu. Şu anda Heavenly ile arasında hiçbir şey olmasını istemiyordu. Ama onu istiyordu, özür dileyemeyeceği ve görmezden gelemeyeceği bir şekilde onun içinde olabildiğince derin olmak istiyordu. Sahipleniciydi. İlkeldi. Tüm içgüdüleri ona prezervatifi unutmasını, kendini gömmesini ve taşaklarında kaynayan her damlayı ona püskürtmesini söylüyordu.

Bu his gerçek değil, akıllıca değil, iyi değil.

Mantık bunu ortadan kaldırmadı. Beck'in onu bu seçimi yapması için manevra yaptığından emin

olması da.

Seth folyo paketi parmaklarının arasında sıkıldı, başı hızla dönüyor, vücudu uğulduyor, ihtiyacı

vuruyordu. Ne yapacaktı ki?

Bir an sonra Beck ayağa kalkmış, Seth'e şezlonga uzanmasını işaret ediyordu. Doktor, Heavenly'nin elleri ve dizleri üzerinde üzerine tünemesine yardım ederken Seth kendini yastıklı şezlonga attı, kalbi öfkeyle çarpıyordu. Gözleri buluştu, kadının ki karanlıktı ve tutkuyla büyümüştü. Ter, saç çizgisinin etrafındaki bukleleri nemlendiriyordu. Beck kayganlaştırıcıyı sürdüğü anda anlamıştı çünkü kızın nefesi kesilmiş, aldığı hava şokla dolmuştu. Kadının bir sonraki sesi ona cerrahın rozetini manipüle ettiğini söylüyordu.

"Bana açıl."

Beck'in hırlamasıyla inledi ve gözlerini kapattı, Beck arkasına yerleşip kalçalarını tutarken inledi. "Beck..."

"Yere yat. Sikimi al, küçük kız."

Seth, Beck onun içine girerken arzusunu ölümüne tutarak izledi. Zevk yüzünü değiştirmişti.

Doktor geri çekilirken uzun ve yüksek sesle inledi, sonra tekrar kızın içine daldı, kalçalarının darbeleri yavaş, derin ve kasıtlıydı.

"Sıra sende," diye bağırdı, sesi gergin ve karanlıktı.

Şimdi Seth bir karar vermek zorundaydı.

Yumruğunu daha da sıktı, folyo paketin köşesi avucuna batıyordu. Açıp takacak mıydı... yoksa tedbiri elden bırakıp gelecekte ne olacaksa olmasına izin mi verecekti?

Beck onun üzerinde rahatlamaya ve Heavenly'nin arka tarafına doğru mekik çekmeye devam etti. Nefes alış veriş hızlandı. Meme uçları yüzünde sallanırken pembe şekerlemeler gibi görünüyordu. Kendini onun amına gömerken onları ağzına almak için can atıyordu ve sonuçlarına da lanet olsun.

Ama bununla yaşayabilir miydi?

Seth ne olduğunu anlayamadığı bir ses duyduğunda kararsızlık içinde donup kaldı. O daha ne olduğunu anlayamadan, Heavenly'nin nefesi kesildi ve omuzlarını kavradı; başını eğip dilini umutsuzca kullanarak onu öperken, nefesi bir ihtiyaç iniltisine dönüştü.

"Acele et dostum," diye homurdandı Beck. "Her zamanki gibi birlikte bitirmemizi istiyorsan, şimdi onun içine girmelisin."

"Bu da ne?" diye seslendi çok tanıdık bir ses arka bahçeden.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" dedi bir diğeri neredeyse ilkine benzer bir şekilde.

İkizler. Birkaç dakika önce duyduğu yersiz ses, onlar geldiğinde arka kapının çarpma sesiydi.

Siktir!

Beck Heavenly'den kurtulduğunda Seth ayağa fırladı, bir önceki gün yüzdüklerinden kalan yakınlardaki bir havluya uzandı ve ikisinin etrafına sardı. Seth şortunu giyerken terlemeye başladı. Zihinsel olarak söyleyecek bir şeyler aradı.

Göründüğü gibi değil. Evet, bu

asla işe yaramaz. Hay sikeyim.

"Açıklamama izin ver."

"Oh, bunu duymak istiyoruz." Jack'in sesi kızgın geliyordu.

Connor daha az öfkeli görünmüyordu. "Bize nasıl ikiyezlü olmadığını anlat."

Taleplere bakılırsa, onların ki geçerliydi. Seth düşüncelerini toparlamaya çalışırken Beck boğazını temizledi. "Ben Heavenly'yi alacağım ve..."

Seth başıyla onayladı. "İçeri gir."

İkisi de kardeşleriyle olan ilişkilerini savunmak zorunda kalmamalıydı. Bu onun taşıyacağı bir

yüktü. Ve yufka yürekli kızları bir tartışmanın ortasına ait değildi. Onu tanıdığım kadarıyla

aile kavgasına "neden" olduğum için kendimi kötü hissediyorum.

Ki yapmamıştı.

Heavenly, Beck'in avlu kapısına doğru itmesine direndi ve Seth'e endişe ve pişmanlık dolu bir bakış gönderdi.

"Sorun yok meleğim," diye ona güvence verdi.

Beck bundan sonra ne olursa olsun onu koruyacaktı. En azından Seth'in böyle bir güvencesi vardı.

Kadın isteksizce başını salladı ve ikisi daha fazla havlu ve giysi toplayıp eve girip kapıyı kulakları sağır eden bir tıkırtıyla arkalarından kapatırken sessizlik hâkim oldu.

Bu birkaç saniyelik erteleme Seth'in kafasını toparlaması için yeterli olmadı ama bir bakış ona ikizlerin gürlemeye hazır olduğunu söyledi.

"Bu saçmalık ne zamandır devam ediyor?" Jack, Beck ve Heavenly'nin içeride kaybolduğu arka kapıyı işaret etti.

Seth tereddüt etti ve söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalıştı. Ama ihmalleri ve yarı gerçekleri onu buraya getirmişti. Evet, ikizlere öğüt vermeye çalışırken iyi niyetliydi ama belli ki onlar bunu bu şekilde görmüyorlardı.

"Los Angeles'a taşındığımdan beri." Aşağı yukarı. Düşüncesizce taşınmasıyla Beck'le birlikte Heavenly'yi ilk kez yatağa attıkları gece arasında bastırılmış arzu ve tutkuyla geçen altı hafta vardı. Ama bu ayrım önemli değildi. Bilmek istedikleri şey, onun Heavenly ile hiç yalnız bir ilişki yaşayıp yaşamadığıydı. Cevap hayırdı.

Connor'ın gözleri yuvalarından fırladı. "Neredeyse altı aydır herkese yalan mı söylüyordun? Üçünüz bunca zamandır sevişiyor muydunuz? Vay canına, çok mu ikiyüzlüsün?"

Kardeşlerinin öfkesine dayanmak kolay değildi ama Seth açıklamaya çalıştı. "Tamamen değil, hayır."

Jack homurdandı. "Bunu nasıl anladın? Çünkü bizi yakaladığınızdaki küçük konuşmanızdan sonra" - Connor'a döndü - "adı neydi?"

"Nasıl hatırlayabilirim ki?" Connor omuz silkti.

"Emily," diye ekledi Seth.

"Doğru," diye araya girdi Connor.

"Evet, küçük konuşmandan sonra bize aynı kızı becermenin sorumsuzluk olduğunu söyledin, hoşumuza gitmesine ve bunu yapmaktan mutlu olmamıza rağmen." Jack kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ama bunu arkadaşınla yapıyorsun?"

"Söylediğim şey, ikinizin de üç kişiyle kalıcı bir ilişki yürütecek kadar olgun olmadığınızdı ve bunu biliyorum çünkü Beck, Heavenly ve ben kendimizi bir arada tutmak için sürekli çalışmak zorundayız. Bu hiç kolay değil. Dinlemek ve uzlaşmak zorundayız ve-"

"Sana birkaç terli saatin ötesinde bir şeyle ilgilenmediğimizi söylemiştik," diye karşılık verdi Jack. "Alınma ağabey ama biz yirmi bir yaşındayız. Yetişkinleriz. Senin kibirli kıcının siklerimizin ne yaptığını söylemesine ihtiyacımız yok."

Ouch. Yine de, itiraf etmediği için muhtemelen bunu ve daha fazlasını hak etti.

"Sizi gönül yarasından kurtarmaya çalıştığım için beni bağışlayın. Henüz bir kızı bir geceden fazla tutmayı umursamadığınızı biliyorum, ama bunu yapacağınız bir gün gelebilir. Ve size şimdiden söylüyorum, bunu kaldırarak olgunluğa ya da beceriye sahip olmayacaksınız."

"Bunu bilemezsin," diye savundu Jack.

"Evet. Autumn ile evliliğim bana bağlılık hakkında çok şey öğretti. Beck şu anda boşanmış durumda ama o da bir ilişkiyi yürütmek için neler gerektiği konusunda çok şey biliyor. Aşkı sürdürmek için yapmanız ve yapmamanız gereken şeyleri anlıyoruz. Ama bu tecrübeye sahip

değilsiniz. Eğer bir gün bir kadına aşık olursanız, muhtemelen onu ezip geçecek ya da terk edeceksiniz çünkü

nasıl davranacağımı biliyorum."

"Bize bu saçmalıkları anlatma," diye hırladı Connor.

"Bu boktan bir şey değil. Beck ve benim deneyim ve becerilerimiz olmasına rağmen, üç kişiyle çalışmak iki kişiyle çalışmaktan çok daha zor." Heavenly'nin babasının ölmesi ve Beck'in uzun süredir kayıp olan ailesinin geri dönmesi gibi ikizlerin asla karşılaşamayacağı zorluklarla karşılaşmış olsalar da, kardeşleri zorluklarla karşılaşmayacaklarını düşünüyorlarsa saflık etmişler. "Yazın başında size bu tür bir ilişkiyi sürdürebilmek için büyümeniz gerektiğini söylediğimde dürüst davranıyordum. Seks kolaydır. Birbirine uyan üç kişi arasında ise kesinlikle zincirleme. Kabul ediyorum."

"Aynen öyle," diye birlikte onayladılar.

"Ama hayatta seksten daha fazlası var, çocuklar. Yetişkin olduğunuzu söylüyorsunuz. O zaman hayattaki tek amacı kış kaldırmak olan ergenler gibi davranmayı bırakın. Bir gün yuva kurmak isteyeceksiniz ve ben size sağlam bir tavsiye veriyorum. Sadece duymak istemiyorsunuz. Ama isyan etmeyi bırakıp bir an için geleceğini düşünmeye başlarsan, haklı olduğumu anlayacaksın. Ve sana söylüyorum, Beck, Heavenly ve ben neredeyse dört ay önce taşındığımızdan beri, birlikte kalmak için çok çalışmak zorunda kaldık. Tüm becerilerimizi kullandık. Bu kendiliğinden olmuyor."

"Birlikte mi yaşıyorsunuz?" Connor'ın ağzı bir karış açık kaldı.

Jack de daha az şaşırılmış görünmüyordu.

Seth omuz silkti. "Siz ikiniz şehre geldiğinizde o pahalı daire neden boş duruyordu sanıyorsunuz? Gerçek şu ki, siz gelmeden önce kira kontratını bozmayı düşünüyordum."

Jack kaşlarını çatarak evi inceledi. "Yani burası Beck'in evi mi? Siz taşındığınızda o zaten Heavenly ile birlikte burada mı yaşıyordu?"

"Hayır. İkimiz de bekârdık ve ayrı ayrı onunla çıkmaya çalışıyorduk. Daha önce kadınları paylaştığımı söylediğimde yalan söylemiyordum. Paylaşmışım, gelişigüzel. Bu yüzden üç kişinin birlikte bir hayat kurmaya çalışmasının tamamen farklı olduğunu biliyorum. Ama Heavenly'nin ikimize de ihtiyacı vardı."

Jack homurdandı. "Evet, iki siken bir sikten daha iyi olduğunu anladı."

Seth onun kafasına bir tokat attı. "Demek istediğim bu değil, salak. Diyorum ki Beck ve ben ona sahip olmak için bireysel isteklerimizi bir kenara bıraktık çünkü ona birlikte verdiğimiz desteğe ve istikrara ihtiyacı vardı. Okula gidiyordu, hasta ve ölmek üzere olan babasına ve kendisine destek olmaya çalışıyordu..." Kız arkadaşının hayat hikayesini ikizlere borçlu değildi ama onların anlamasını istiyordu. "Duygusal ve finansal olarak boğuluyordu ve nasıl yardım isteyeceğini bilmiyordu. Beck ve ben ona öğrettik. Her birimiz ona ihtiyacı olan şeyleri verdik ve-"

Connor zekice bir gözlemlerle, "İkiniz de onun üstündesiniz," dedi.

Görünüşe göre, Club Graffiti'de yaşam tarzı hakkında öğrendikleri, işaretleri tanımlamalarına yardımcı olmuştu. "Evet, öyle. Birbirimize saygı duyarken ihtiyaç duyduğu desteği nasıl sağlayacağımızı bulduğumuzda, o da gelişti."

Jack çenesini kaşıdı. "Tamam. Anladım. Sadece sikişmiyorsun. Aferin sana. Ama Connor ve ben hâlâ vur ve bırak aşamasındayız. Bir kızı bir ya da iki geceden fazla nasıl elde tutacağımız konusunda tavsiyeye ihtiyacımız olursa, kime soracağımızı biliriz. Bu arada, iyi niyetli tavsiyelerini kendine sakla, olur mu?"

Seth itiraz etmek için ağzını açtı, sonra kapattı. Yirmi bir yaşındayken, babasının yakın arkadaşı ona nasıl yaşaması gerektiğini anlatmaya çalışmıştı. Gene on altı yaşında onun hayatını kurtarmış ve kendi babası görev sırasında öldükten sonra ona babalık yapmaya çalışmıştı ama adam ne

kendisinin ne de Autumn'un evlenecek kadar olgun olmadığında ısrar ettiğinde onu dinlemeyecek kadar asabi biriydi. Seth ona çok kızmıştı... ama zamanla dinlemediği için kendine de kızmaya başlamıştı. O ve Autumn böyle bir bağlılığa hazır değillerdi.

İkizler de öyle değildi. Geri çekilip devam etmelerine izin verirse -ve muhtemelen bir ya da iki kez çuvallarsa- belki bir kadınla bir geceden fazlasını geçirmeyi düşünmeye hazır olduklarında yardım için ona gelirlerdi. "Pekâlâ."

"Gerçekten mi? Bize ders vermeyi bırakacak mısın?" Connor'ın sesi kuşkulu geliyordu. Seth ellerini havaya kaldırdı. "Evet. Tek kelime daha etmeyeceğim."

"Güzel. Eğer çeneni kapatmayacak olsaydın, Hollyweird'de yaptığın saçmalıkları anneme anlatmak zorunda kalacaktım." Jack ona ukala bir sırıtış attı.

"İyi denemeydi. Zaten düğününden sonra ona her şeyi anlatmayı planlıyoruz." "Ciddi misin?" diye alay etti. "Dostum... Sana iyi şanslar."

Seth buna ihtiyaçları olacağını biliyordu. "Teşekkür ederim. Ama siz ikiniz pislik olmak istiyorsanız, anneme de eğilimlerinizden bahsedebilirim. Üniversitenin son yılını finanse etmesi için ona güvenmiyorum, o yüzden..."

"Lanet olsun, her zaman son sözü sen söylüyorsun," diye homurdandı Connor.

"Bazı şeylerde hâlâ senden daha iyiyim. Tartışmak da bunlardan biri." Seth göz kırptı.

Garip bir şekilde, ikizlerin onları cinsel birleşmenin ortasında bulması ne kadar korkunç ve utanç verici olsa da, bu konuşmanın en iyisi olduğuna ikna olmuştu. "Akşam yemeğine kalmak ister misiniz?"

İkisi de başını salladı. "Bu harika olur." "Evet.

Teşekkürler," diye ekledi Jack.

"Güzel. Heavenly bolca yapmış. Siz ikiniz işten erken mi çıktınız?"

Jack ve Connor birbirlerine suçlu bir bakış attılar, sonra Jack yüzünü

buruşturdu. "Tam olarak değil." Seth kaşlarını kaldırdı. "'Tam olarak' ne oldu?"

"Kovulduk." Connor ensesini çekti. "Patronumuz içeri girdiğinde öğle yemeği saatimizde dinlenme odasında garson kızlardan birini beceriyor olabiliydik."

Seth içini çekti, ama kardeşlerinin onun tavsiyesini göz ardı etmesine şaşırmamıştı. "Anladığım kadarıyla kızgındı?"

Bir kez daha bakıştılar, sonra Jack'in yüz ifadesi daha da suçlu bir hal aldı. "İki herifin yarı kamuya açık bir odada zar zor reşit olan kızınıza asıldığını görseydiniz..."

Seth alnını avucuna bastırarak başını salladı, hem sinirlenmemeye hem de gülmemeye çalışıyordu. "Bu işe yarar."

"Evet. Bize geri dönmememizi söyledi," diye itiraf etti Connor.

"Bizim için sorun değil. Böylece eve gitmeden önce kendimize daha fazla zaman ayırabiliriz. Cumartesi gecesi bu yaz tanıştığımız çocuklarla parti yapacağız. Beck ve sen de gelmek isterseniz, Zach'i ilk striptiz barına götüreceğiz. Memelere bayılır. Genel olarak azgın bir piçtir."

"Evet. İçindeki ucubeyi bulduğunda bunu çok zor buldu." Connor kaşlarını çatı. "Bir dakika... Zach'in üçünüzden haberi var mı?"

"Biliyor. Ve üçünüz bütün yaz aynı evi paylaştığınıza göre, sanırım bir süredir ikinizin aranızda bir kadın koymaktan hoşlandığınızı biliyor."

"Evet ve o orospu çocuğu ikimize de tek kelime etmedi," diye homurdandı Jack.

Seth gülümsemek zorunda kaldı. "Lanetleneyeceğim. Beck'in kardeşinin sinsi olacağını bilmeliydim. Aileden geliyor olmalı."

Jack güldü. "Muhtemelen. Bazen çok ciddi ve huysuz olabiliyor ama iyi bir adamdır." "Beck de öyle."

Jack ağzı açık kaldı. "Siz, şey... birbirinizi

beceriyor musunuz?" "Hayır."

"Eşcinsel ya da biseksüel olmanın yanlış bir tarafı olduğundan değil, eğer bu senin için uygunsa." Connor kaşlarını çatı.

Seth, "Yok, ama yok," diye güvence verdi. "Biz kesinlikle arada kalmış kızlarız."

"Anladık." Merak yine onu ele geçirmiş gibiydi. "Bir kadını tanımadığın bir adamla paylaşmak çok mu garip, yani gerçekten çok mu iyi?"

Seth bunu düşündü. "Hayır. Heavenly için kavga etmeyi bırakıp aynı sayfada buluştuğumuzda, sadece farklı hissettirmekle kalmadı, doğru hissettirdi. Sanırım o zaman ikisiyle birlikte ait olduğum yerin burası olduğunu anladım."

İkizler şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar, sonra Jack omuz silkti. "Senin adına sevindik kardeşim. Gerçekten. Kendini yapmaya devam et."

"Teşekkürler. Sanırım o zaman... siz ikiniz de kendinizi yapmaya devam etmelisiniz."

En azından ikisinin de aşık olduğu ve tavsiyeye ihtiyaç duydukları bir kadınla sorun yaşayana kadar. "Teşekkürler." Connor gülümsedi. "Eğer akşam yemeğine kalacaksak, biran var mı?"

A Yüksek sesli uğultu Heavenly'yi derin uykusundan uyandırdı. Elektronik vızıltı tekrar çınladığında inledi.

Seth onun yanında yuvarlandı. "Bu saatte kim arıyor lan?" diye homurdanarak el yordamıyla cihazını aradı. "Alo?"

Ağırlaşan göz kapaklarını kaldırdığında, Seth'in oturduğunu gördü -cep telefonunu kulağına dayamıştı- pencereden sızan ay ışığıyla siluetlenmiş, heykelli sırtını ve omuzlarını gümüşü bir renge boyamıştı.

"Selam dostum," diye selamladı Seth, sonra da şaşkın bakışlarını ona dikti. "Hastanedeler mi? Şimdi mi?" "Kim?" Uykunun sisini dağıtmaya çalışarak doğruldu.

Diğer tarafında Beck ayağa fırladı ve elini yüzüne götürdü. "Hastanede bana ihtiyacı olan biri mi var?"

"Hayır," diye güvence verdi Seth. "River arıyor. Raine doğum yapıyor." Heavenly'nin nefesi kesildi. "Bebekler mi geliyor?"

Seth başını salladı ve bir parmağını kaldırdı. "Elbette, dostum. Bana yerini mesaj at. Üzerime bir şeyler giyip en kısa zamanda orada olacağım."

Heavenly Beck'e sırtıttı. "Bebekler geliyor." "Bunu genellikle dokuz ay sonra yaparlar." Beck sırtıttı. Seth aramayı sonlandırırken kız şakacı bir şekilde Beck'in koluna vurdu.

"Özür dilerim, ikinizi de uyandırmak istememiştim," diyerek özür diledi ve aceleyle şifonyere gidip kıyafetlerini çıkardı. "River az önce Hammer'la telefonda konuştu. Raine'in suyu yarım saat önce gelmiş, bu yüzden onu acilen hastaneye götürmüşler. River kız kardeşinin yanında olmak istediği için benden onun gözetimini devralmamı istedi."

Saate bir göz attı. "Sabah iki buçukta mı?"

Başını salladı. "Güneş doğduktan kısa bir süre sonra döneceğim. Karısını aldatan hıyar her zaman o saatten önce kız arkadaşının evinden ayrılır."

"Eğer orada olduğunu biliyorsan, sadece-"

"Karına söylemek mi? O biliyor. Ama birlikte çekilmiş fotoğrafları için bana para ödüyor. Onları avukatına vermeyi planlıyor." Seth koyu renk bir kot pantolon giydi. "Şimdiye kadar her

seferinde kendini kapıdan dışarı attı. Belki de onunla işi bittiğinde yürüyemediği içindir? Bilmiyorum. Ama bize onların lanet olası bir fotoğrafı lazım, tercihen uzlaşmacı bir pozisyonda."

Seth siyah tişörtünü başından çekiştirirken, Heavenly Beck'in üzerine tırmandı. Beck'in güçlü ellerini beline dolaması ve onu giderek büyüyen ereksiyonunun üzerine çekmesi çok uzun sürmedi.

"Nereye gidiyorsun, küçük kız?"

Adamın derin ve hırıltılı seslenişiyle kollarında tüyler diken diken oldu. "Banyo."

"Ahh." Beck kurt gibi sırtarak onu serbest bıraktı. "Çabuk dön."

"Yani hastaneye gidebilir miyiz?" diye sordu hevesle, banyo kapısında duraklayarak.

"Oturup beklemek için mi? Bekleyebiliriz." Beck omuz silkti. "Ama saatler sürebilir. İlk teslimatlar genellikle böyle olur." "Biliyorum. Sadece heyecanlıyım. Raine de anlaşılır bir şekilde gergin."

"Liam ve Hammer'a ve Los Angeles'taki en iyi kadın doğum ekibine sahip. İyi olacak."

İşlerini hallettikten sonra Heavenly yatak odasına döndüğünde adamlarının gitmiş olduğunu gördü. Aşağıdan gelen erkeksi sesler mutfakta olduklarını söylüyordu. Bornozunu giydikten sonra merdivenlerden aşağı indi; Seth kupasının kapağını kapatırken Beck de kahvesini demlemek için bir kapsül yerleştiriyordu.

"Ne kadar genişlediğine dair bir fikrin var mı?"

"Hiçbir fikrim yok. Sormadım ki. Ayrıca River'ın bu konuda bir şey bildiğinden şüpheliyim," diye alay etti Seth. "Doğru. O bebeklerden çok orgazmlara odaklanmış durumda," diye belirtti Beck.

Tanıdığımız başka biri gibi.

Heavenly düşüncelerini yüksek sesle dile getirmedi. Seth'in neden çocuk sahibi olmak hakkında konuşmaktan bile kaçındığını biliyordu. Ama Raine'in hamileliği ilerledikçe Heavenly gelecek, aile ve kendi çocukluğundan beri sahip olmadığı her şey hakkında daha fazla düşünmeye başlamıştı. Hemşirelik okulunu bitirip kariyerinde biraz daha ilerleyene kadar beklemek daha mı akıllıca olurdu? Evet, öyle. Ama babasının erken ve zamansız ölümü ona hiç kimsenin yarınının garanti olmadığını öğretmişti.

Heavenly iç çekerek Seth'in yanına uzandı. Heavenly raftan bir çay kapsülü alırken Seth kolunu ona doladı. "Gitmeden önce senin için bir şeyler hazırlamamı ister misin?"

Ona sıcak bir gülümseme fırlattı. Ona böyle baktığında, herhangi bir konuda ona kızmak imkânsızdı, özellikle de yeni bir aile kurma konusunda isteksiz olmasına neden olan yıkıcı travmayı atlatamamış olması konusunda. "Hayır, meleğim. Yukarı çıkmanı, yatağına girmeni ve biraz uyumanı istiyorum."

Başını iki yana salladı. "Çok uyanığım ve Raine için çok heyecanlıyım."

"Seni tekrar yormak için elimden geleni yapacağım," dedi Beck hınzır bir göz kırpmayla.

"Şanslı piç. Bazen kendi işinin sahibi olmak gerçekten berbat bir şey," diye homurdandı Seth, sonra da onun ensesini avuçlayıp ayak parmakları kıvrılana kadar dudaklarına yapıştı. "Bensiz çok fazla eğlenmemeye çalış meleğim."

Ona utangaç ve vampirce bir sırıtış fırlattı. "Eğer eve yeterince erken gelersen..."

"Benimle böyle alay etmeye devam edersen, metresinin kapısını kırar, yatakta birlikte fotoğraflarını çeker ve eve götürürüm."

"Bana sağlam bir plan gibi geldi," diye espri yaptı Beck.

"Ben de öyle. Ne yazık ki haneye tecavüz beni hapse attıracak ve işimi mahvedecek." Seth omuz silkti, sonra garaja doğru yürüdü. "Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Kapı arkasından kapanmadan hemen önce Heavenly, "Dışarıda dikkatli ol," diye seslendi. Sonra çay bardağını eline aldı ve Beck'in adaya yaslanmış, okunamayan bir bakışla onu izlediğini gördü. "Ne?"

"Yok bir şey. Sadece

düşünüyordum." "Ne hakkında?"

"Jack ve Connor. Biz. Seth. Gelecek." Durakladı. "Bebekler."

Yani bir tek o değil miydi? "Ben de."

Kadının tedirgin itirafı onu daha da yaklaştırdı. İki uzun adımda Beck onun önünde durdu, kahvesini bir kenara bıraktı ve delici bakışlarıyla ona sarıldı. Başboş bir bukleyi kızın kulağının arkasına sıkıştırdı.

sıcak parmaklarıyla yanağını okşadı. Heavenly gözlerini kapadı ve onun dokunuşunun tadını çıkardı. "Kanepeye kıvrılıp notları karşılaştırmak ister misin?" diye mırıldandı.

Geçen hafta Vegas'ta olanlardan sonra mı? "Bence yapmalıyız."

Başını sallayarak bir kolunu onun beline doladı ve onu aile odasına götürdü. Heavenly kanepeye oturdu ve bacaklarını altına topladı. Beck hafifçe eğildi ve onu kendi tarafına çekti, sıcaklığı ve tanıdık kokusuyla sarmaladı.

Beck hemen bir şey söylemedi. Düşüncelerini toparlıyor gibi görünüyordu. Bu Heavenly'nin işine geliyordu çünkü o da kendi düşüncelerini sıralıyordu.

"Gerçekten Jack ve Connor'ın çenelerini kapalı tutacaklarını mı düşünüyorsun?" Sessizliği bozmak niyetinde değildi ama ikizler dün gece arka bahçelerine girdiğinden beri içini bir endişe kaplamıştı.

"Umarım öyledir. Ama ben Seth kadar ikna olmuş değilim, eğer sorduğun buysa." "Ben de ikna olmadım. Bu beni geriyor."

"Çünkü mü?"

"Birkaç ay içinde ailesiyle tanışacağız. Kapıdan içeri girdiğimde şimdiden bir fahişe olarak etiketlenmek istemiyorum."

Beck kaşlarını çattı ve başını salladı. "Eğer böyle bir şey olursa, Seth'in yardımı olsun ya da olmasın, o koca ağızlı piçlerin ağzını burnunu kırarım."

"Duygularımı inciten insanları dövüp duramazsın."

"Bahse girmek ister misin?" Kaşlarını kaldırdı. "Sana fahişe diyenin kışına tekme yi basarım. Dava kapanmıştır."

Ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi. "Umarım iş o noktaya gelmez. Eğer ikizler Grace'e bizim hakkımızda bir şey söylerse, Seth onları da ele verir. Ama bu aile uyumuna yardımcı olmaz."

Beck başıyla onayladı. "Sadece üniversite harçlarını kaybetme ihtimalinin sessiz kalmaları için yeterince teşvik edici olmasını ummalıyız. Aksi takdirde, Seth'in ailesi muhtemelen beni de senden uzak tutamayan bir sapık olduğum için dışlayacaktır."

Bu olasılık Heavenly'nin de aklından geçmişti.

"Peki sonra ne olacak?" Çayına üfledi, sonra bir yudum daha aldı. "İlişkimizin Seth ve ailesi arasında bir çatlağa neden olacağından endişeleniyorum. Bu onu mahveder. Gerçekten yakın görünüyorlar."

"Evet. Ailemden uzak kalmak benim için yeni bir şey değil ve sanırım bu yüzden Seth'in annesini hayal kırıklığına uğratma korkusunu anlamakta zorlanıyorum. Ama onun için bu çok büyük bir şey."

Heavenly başını salladı. "Anlıyorum. Babam ve ben gerçekten çok yakındık. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdim. Ama yine de sadece birbirimize sahiptik. Seth tüm ailesine bu kadar yakınmış gibi görünüyor. Hepsini bırakıp Los Angeles'a taşınmasına hâlâ şaşıyorum. Babam sağlıklı olsaydı bile bavulumu toplayıp onsuz ülkenin öbür ucuna taşınamazdım."

"Seth bunu senin için yaptı, küçük kız." Beck onun burnunun ucunu öptü. "Seninle birlikte olmak için kıtaları aşar. Ben de öyle."

Kalbi eridi. "Yapar mıydın?"

"Kesinlikle," diye mırıldandıktan sonra dudaklarını onunkilerin üzerinde öyle tutku dolu bir öpücükle gezdirdi ki, kız elinde olmadan onun karşısında eridi. Sonra geri çekildi ve sıcak bakışlarla onun yüzünü inceledi.

"Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

"Yani seni koltuktan kaldırıp yatağına götürmek dışında mı?" "Onun dışında." Beck aniden ayıldı ve Heavenly'nin endişesi arttı. "Ne oldu?"

"Bir süredir seninle konuşmak istediğim bir konu var ama iş, Zach, Gloria'nın düğünü ve Seth'in kardeşleri arasında bir türlü uygun bir zaman bulamadım. Bu yaz çok yoğun geçti."

"Öyle, ama seni rahatsız eden ne varsa her zaman duymak isterim. Konuş benimle."

Beck ciddileşti, dirseklerini dizlerine dayadı ve başını öne eğdi. Duruşundaki gerginlik Heavenly'nin içini daha fazla endişeyle doldurdu. Hem onu rahatlatmak hem de gücünden faydalanmak için hafifçe sırtını okşadı ve söyleyeceği her şeye karşı kendini hazırladı.

"Hâlâ çocuk istiyor musun?"

Ona yük olan şey bu mu?

"Genç olduğumu biliyorum," diye devam etti. "Hâlâ okula gidiyorsun ve hastanede gönüllü olarak çalışıyorsun. Seth ve benimle birlikte buradaki hayata alışmaya çalışıyorsun. Bu yaz yeni bir iş bulmayı ertelediğin için minnettarım, böylece Zach'in alışmasına yardımcı olabilirsin, bu yüzden yapmak istediğim son şey sana daha fazla baskı yapmak. Ama bilmek zorundayım" - gerildi ve kalbini kıran ciddi bir bakışla onu sabitledi - "evlenmek ve bebek sahibi olmak hala masada mı?"

Bunu aylar önce pansiyonda konuşmuşlardı. O zamandan beri her şey çok yoğun ve karmaşıktı. Seth'in gelecekleri hakkındaki belirsizliği de düşünüldüğünde, Beck'in kendini güvensiz hissetmesine şaşmamalıydı.

"Evet. Bana kalırsa öyle." Seth karısının ve oğlunun trajik ölümlerini anlattığından beri bu konu zihnini meşgul ediyordu. Elbette Autumn'un yerini asla dolduramazdı ve doğuracağı hiçbir çocuk Tristan'ı geri getiremezdi... ama yeniden bir aileye sahip olmanın onun iyileşmesine ve kendini bütün hissetmesine yardımcı olup olmayacağını merak ediyordu. "Aslında bunu çok düşünüyorum."

Gerginlik ağır bir iç çekişle vücudunu terk etti, sonra onu sıkıca kucakladı. "Lanet olsun. Bunu duyduğuma ne kadar sevindiğimi tahmin bile edemezsin küçük kız. Fikrini değiştirdiğinden korkuyordum."

"Hayır, sadece onu senin gibi zorlamıyorum, özellikle de çocuklar konusunda."

Beck yüzünü buruşturdu. "Fark ettin mi?"

"Yatakta ikinizin arasındaki itme-çekme gücünü görmezden gelmek imkânsız. İkiniz de beni akılsız ve yalvarır halde tuttuğunuzda bile bunu hissediyorum."

"Özür dilerim. Her şeyi garipleştirmeye çalışmıyorum, sadece Seth'in geçmişi geride bırakmasını ve daha önce planladığımız şekilde ilerlememizi umuyorum... Yani, daha önce."

"Kendi kendine yola geleceğini düşünmüyor musun?" "Gerçekten mi?" Beck içini çekti.

"Hiçbir fikrim yok."

"Bence oraya ulaşacak. Daha iyiye gidiyor. Yavaş ilerliyor ama Zach'le barıştı. Bu olumlu bir adım."

"Evet," diye kabul etti Beck. "Ama bu iki ay önceydi. O zamandan beri pek ilerleme kaydetmedi." "Bu doğru değil. Gloria'nın düğününden önceki gece neredeyse... bilirsiniz, prezervatif kullanmadan."

Beck sıırttı. "Seni en kirli, en seksi şeyleri yapman için tahrik edebilmemize rağmen, bunlar hakkında konuşmaya çalıştığında hâlâ yüzünün kızarmasına bayılıyorum."

Onun koluna şakacı bir tokat attı. "Kes şunu. Haklı olduğumu biliyorsun. O gece Seth'in prezervatif kullanmamasının bir önemi yoktu. Ertesi gün regl oldum."

"Oh, hatırlıyorum, lanet olsun. Ama o gece senin küçük güzel amını *neredeyse* çıplak sikecek olması, bunu gerçekten yapmış olmasıyla aynı şey değil."

"Ama yine de... Bebek adımları."

Omuz silkti. "Yani Seth'in korkularını yenmesini beklemeye devam etmemiz gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Onu bunları geride bırakmaya zorlayabileceğimizi sanmıyorum. İhtiyacı olan buysa beklemekte bir sakınca görmüyorum."

"Ne zamana kadar? Okuldan çıkana kadar mı?"

"Bu pratik olurdu," diye belirtti. "Bir bebekle çalışmak ve ders çalışmak daha zor olurdu."

"Doğru, ama bu zorluk sonsuza kadar sürmez. Üçümüz bunu başarabiliriz. Olurdu

buna değer."

"Olur," diye kabul etti. "Ama sadece Seth de katılırsa. Şu anda değil. Henüz zihnimde

Ne kadar beklemek istediğime bağlı. Çok acelem yok. Senin var mı?"

"Dürüstçe mi? Evet. Kulübede sabrım tükenmişti. Hepimiz geleceğimizi kaderin belirlemesine izin vereceğimize karar verdiğimizden, o gece seni hamile bırakmamız için dua ettim, ama..." Beck iç çekti.

Beklemeyi çoktan bitirmiş miydi? Bu onu paniğe sürükledi ama sakın kalmalı ve onu ikna etmeye çalışmalıydı. "Öyle olsaydı, Seth muhtemelen bugün bizimle olmazdı."

Beck küfretti. "Bunu düşündüm ve bencil bir pislik olmamaya çalışıyorum. Sadece hayatımın beklemeye alınmasından bıktım. Ya çocuk sahibi olmaya hazır olması iki yıl daha sürerse? Beş yıl mı? Ya da daha fazla? Bir keresinde on yıl beklememizi önermişti. Bunu yapamam, özellikle de şeytanlarıyla savaşmaktan çok onlardan kaçtığı için."

"Ama savaşıyor. Bu da bir şeydir. Ve bence oraya ulaşacak, muhtemelen hayal ettiğinizden daha erken..." Beck'i cesaretlendirmek için elinden geleni yaptı çünkü belli ki Beck aylardır sessizlik içinde hayal kırıklığını kemiriyordu. "Sadece... lütfen. Bizden vazgeçme."

"Bu istediğim son şey," diye teminat verdi. "Onun kaybına sempati duymadığımdan değil. Karısının ve oğlunun öldürülmesinin büyüklüğü, özellikle de takip ettiği bir dava yüzünden... Hayal bile edemiyorum. Ama Seth artık bunların hiçbirini değiştiremez. Kendini dövmek yaşamak değildir. Ve gelecekte korkmak onun gelmesini engellemeyecektir."

"Biliyorum ama ona güven vermeye devam etmeli ve geçmişiyile yüzleşmesini beklemeliyiz. Başka ne seçeneğimiz var ki?"

"Başka seçenekler de var... ama riskleri de var."

Adamın uğursuz sesi kadının omurgasına bir ürperti gönderdi. "Riskler mi?"

Beck başını sıkıca salladı. "Sen ve ben bir aile kurmaya hazırız... ve tango yapmak için sadece iki kişi gerekir. Hemen şimdi yukarı çıkıp bebek yapmaya başlayabiliriz."

Heavenly bunu kabullenemedi. "Ama-"

"Ama bu eşit bir ortaklık," diye Beck ona güvence verdi. "Bunu Seth'in arkasından yaparsak kendini ihanete uğramış hisseder, haklı olarak. Ve burada kalmaya devam etmezdi."

Bu düşünce kalbini parçaladı. "Bunu ona asla yapamam."

"Bağlanmayı ve çocuk sahibi olmayı ne kadar çok istesenez de mi? Bu kesinlikle son çare. Ama merak etmeye başladım... Hangi noktada bir aileye sahip olma özlemi onu kaybetme riskinden daha ağır basıyor? Gerçekten sonsuza kadar bekler miydin?"

Panik vücuduna doldu, midesini düğümledi ve kalbini ağrıttı. Cevaplaması onu öldürecek bir soru sormuştu. "Bilmiyorum. En kötü senaryoyu düşünmemeye çalışıyorum. Üçümüze inanmayı tercih ederim."

"Ben de isterdim ama daha ne kadar dayanabilirim emin değilim."

Beck haklıydı. Ya Seth bir daha çocuk istemediğine karar verirse? Anneliğin ya da bir aile kurmanın keyfini hiç yaşamadan onunla kalabilir miydi? Bu, Beck'in onu terk edeceği ve ona özlemini çektiği bebekleri verecek başka bir kadın bulacağı anlamına mı geliyordu?

Gözyaşlarını tutmak için bir elini titreyen ağzına bastırdı. Hayır, bu onun en kötü kabusuydu, tüm kalbini verdiği ve kırık, yalnız ve hala onlara çok aşık bir şekilde bırakıldığı kabus.

Beck ya da Seth olmadan gerçekten mutlu olabilir miydi? Bu onların sonunun başlangıcı mıydı? Hayır. Onları kaybedemezdi.

Onlar da beni seviyor... Benim onları sevdiğim kadar.

Bunu vücudundaki her hücreden biliyordu. Onu yoksulluktan kurtarmışlar, güvenliğini sağlamışlar, babasına ihtiyacı olan tıbbi bakımı bulmuşlar, onu bir kış parçası olarak gören

erkeklere vücudunu teşhir eden aşağılayıcı bir işten kurtarmışlar ve babasının cenazesini dağıtmaya yardım etmek için ülkenin yarısını uçarak geçmişlerdi.

küller. Yüklerini kaldırırken, endişelerini yatıştırırken ve korkularını sakinleştirirken dünyayı görmesine ve yeni şeyler deneyimlemesine yardımcı oldular. Kalbini ve ruhunu çalmışlardı.

Heavenly ikisini de kaybetmeyi reddetti. Bir şekilde hepsini bir arada tutacaktı.

"Bunu nasıl düzeltereğimi bilmiyorum. Tek bildiğim ikinizden de bir çocuk istediğim." Yanağından bir damla gözyaşı silen Heavenly, o güne kadar sorduğu en zor soruyu dudaklarından zorla döktü. "Daha ne kadar bekleyebilirsin?"

Beck elindeki kupayı kaldırıp yanaklarını avuçlayarak bakışlarını zorlarken yüzünde acı vardı. "Bu gece kapıdan çıkıp gitmeyeceğim, küçük kız. Hatta hiç gitmek istemiyorum. Sahip olduklarımızdan, gelecekte sahip olabileceklerimizden vazgeçmeyi hayal bile edemiyorum. Tekneyi salladığım için üzgünüm ama artık gençleşmiyorum. Ne istediğimi biliyorum ve bu da senin ve Seth'in olduğu bir aile. Bir şekilde, bir şekilde, onun da aynı sonuca varmasına yardımcı olmalıyız."

"Daha ne kadar sürecek?" diye sordu, bu kez sesi çatlayarak.

"Ağlama," diye fısıldadı Beck başparmaklarının ucuyla gözyaşlarını silerken, sonra da dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Biraz daha sabırlı olabilirim. Okulun bitene kadar beklemek istersen anlarım."

Ama bu sadece birkaç ay sürecek.

"Ya o zamana kadar onu geleceği kucaklamaya ikna edemezsek?"

Onu kucağına alıp sıcak göğsüne bastırırken Beck'in dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi. "O zaman senin ve benim ciddi bir vicdan muhasebesi yapmamız gerekecek."

“S Beck, Seth'le birlikte hastane koridorunda güçle yürüyen Heavenly'ye yetişmek için acele ederken, "Sakin ol küçük kız," diye azarladı. "Raine ve ikizler bir süre daha hiçbir yere gitmiyorlar.

birkaç gün."

Omzunun üzerinden ona kendini küçümseyen bir gülümseme gönderdi. "Biliyorum ama onları görmek için sabırsızlanıyorum."

Bebeklerimizi görmek için sabırsızlandığım gibi. Umarım. Bir gün...

Seth yanında olduğu için Beck bu düşüncüyü kendine sakladı. Aslında, Seth'in onlarla birlikte gelmesine bile şaşırmıştı.

Hammer bu sabah altıdan hemen sonra arayıp Liam'la baba olduklarını haykırdığında Beck, Seth'in Raine ve ikizleri ziyaret etmekle hiç ilgilenmeyeceğinden emindi, özellikle de River'in davasını tamamlamak için gecenin yarısını dışarıda geçirdikten sonra. Ama ödüllü fotoğrafı çekip eve döndükten sonra onlara eşlik etmeyi kabul etmişti.

Beck bu mutlu yeni aile için çok heyecanlıydı, özellikle de Raine ve bebeklerin sağlıklı ve iyi olduklarını bildiği için. Ama bir yanı da çok kıskançtı.

"Bu sabah içeri girdiğimde yarı uykuluydum," diye itiraf etti Seth, şimdi yeni duş almış ve elinde bir fincan kahveyle koridorda onların yanında yürüyordu. "Bebeklerin isimleri neydi?" "Ciara ve Catronia." Heavenly parlak bir gülümsemeyle döndü. "Sanırım İrlandalı ya da Gaelic. Böyle güzel, ilginç isimler."

Seth kaşlarını çatı. "Ama ya Hammer'ın bebekleriye?"

"Bunun onun için önemli olduğunu sanmıyorum." Beck omuz silkti. *Hammer'ın yerinde olsam kesinlikle umursamazdım.*

Üçlü köşeyi döndüğünde, bekleme odasının kapısından tanıdık kahkahalar döküldü. Heavenly

hızla içeri girdi. Beck onun hemen arkasından içeri girdi ve Hammer ile Liam'ı darmadağınık görünce sırttı,

Gözleri kan çanağına dönmüş, yorgunluktan bitap düşmüş ama gurur ve sevinçle gülümsüyordu.

"Hey," diye bağırdı Hammer, Liam'la birlikte koşarak gelip Beck ve Seth'i kucakladıktan sonra Heavenly'nin yanağını öptüler.

"Raine nasıl?" diye sordu kızları endişeyle.

"Harika," diye güvence verdi Hammer. "Aslında inanılmaz." Liam gülümsedi. "Küçük kızımız tam bir süper kadın."

"Ve doğum sırasında bize sadece iki kez orospu çocuğu dedi." Hammer kıkırdadı.

Liam, "Ama bundan daha fazla pipilerimizi kesmekle tehdit etti," diye espri yaptı.

Herkes güldü. Beck, Raine'in doğum sırasında ağzından çıkan sözleri kesinlikle hayal edebiliyordu. Liam'ın annesi, "Evet, neyse ki sadece bir kez kızlık organlarını birbirine yapıştırmaya söz verdi," dedi,

Bryn, alaycı bir sırıtışla ekledi. "Ama yapmayacak. Sanırım sizin gebe kalmanız gereken daha çok bebek var." Liam Hammer'ın sırtını sıvazladı ve arkadaşına bilmiş bir sırıtış gönderdi. "Öyle." "Bunu Raine'e şimdi söyleme," diye uyardı Macen. "Bizi öldürebilir."

Kahkahalar artarken, Liam'a çarpıcı bir şekilde benzeyen kumral saçlı iki kadın odanın diğer ucunda oturmuş, telefonlarıyla uğraşıyorlardı.

"Gelin, siz üçünüz." Bryn çağırdı. "Sizi kendi ikiz kızlarımla tanıştırmak istiyorum. Doğum için İrlanda'dan buraya kadar uçtular."

İkiz mi? Bu Raine'in az önce teslim ettiği çifte paketi açıklıyor.

Beck'in eli Seth'inkiyle çarpışırken, her ikisi de birer kolunu Heavenly'nin beline doladı ve Bryn'in peşinden onu itti.

Özel dedektif gülümsedi. "Rosaleen ve Shauna'yı hatırlıyorum. Birkaç yıl oldu ama..."

"Oh, doğru ya. New York'a Liam'ı ziyarete geldiğimiz Noel'de tüm sülalemle tanışmıştın."

"Tanıştım." Seth başıyla onayladı. "Hiç değişmemişler."

"Hayır. Hâlâ bir elmanın iki yarısı gibiler."

Kırk yaşlarında, yeşil gözlü tek yumurta ikizleriyle tanıştıktan sonra Heavenly biraz sohbet etti, sonra da izin isteyerek Hammer ve Liam'ın yanına döndü. Beck de kibar bir mırıldanmanın ardından Seth'i Liam'ın kız kardeşleriyle anılarını tazelemesi için yalnız bıraktı.

"Raine ve bebekleri görebilir miyim?" Heavenly sordu. "Ziyaretçi kabul ediyorlar mı?"

Hammer başını salladı. "Seni görmek istiyordu. Eğer onunla oturursan, kafeteryaya gidip kahvaltı etmek için bize zaman kazandırmış olursun."

Heavenly sevinçli görünüyordu. "Çok isterim."

"Harika. Siz ikiniz bizimle bir şeyler atıştırmak ister misiniz?" Liam ona ve Seth'e sordu. Beck, "Benim için artık hastane yemeği yok, teşekkürler," diye espri yaptı.

Seth kolay yolu seçip seçmeyeceğine karar vermeye çalışır gibi duraksadı, sonra başını salladı. "Ben zaten yedim. Teşekkürler."

"Pekâlâ o zaman." Liam Seth'in sırtını sıvazladı. Ona sessiz bir güç mü veriyordu? "Bebekler çocuk odasında. Asansöre giderken onları göstereceğiz. Sonra Raine'i ziyaret edebilirsin."

Koridorun birkaç metre ilerisinde, Hammer ve Liam büyük bir cam pencerenin önünde durdular. Herkes onların etrafında toplanmıştı... Seth hariç. O kendini diğerlerinden uzak tutuyordu. Neyse ki Heavenly hüzünle gülümsemekle ve şeffaf beşiklere yerleştirilmiş pembe-mavi kundaklı bebeklere bakmakla o kadar meşguldü ki bunu fark etmedi.

Hammer kolunu kaldırdı ve bilekliğini cama doğru tuttu. Hemşirelerden biri adını okuduktan

sonra gülümsedi ve başını salladı, ardından iki beşiğı camın önüne kaydırđı - her birinde pembe kundaklı, pembe yanaklı ve pembe-beyaz çizgili bir bere takan minik bir bebek vardı.

"Aman..." Heavenly titreyen bir nefes vererek elini göğsüne bastırdı. "Onlar..."

güzel."

Beşiklerin üzerindeki isimler Beck'e hangi bebeğin hangisi olduğunu söylüyordu. Ciara şu anda huzur içinde uyukluyordu. Catronia uyanıktı ve sanki heyecan verici bir şeyi kaçırmaktan korkuyormuş gibi odaklanmamış bakışlarını odanın içinde gezdiriyordu.

Hammer ve Liam'ın elleri dolu olacak.

"Biz öyle düşünüyoruz," diye destekledi Hammer. "Tabii ki önyargılıyız."

"Tebrikler babalar." Beck her iki adamın da sırtını sıvazladı. "İkiniz de iyi iş çıkardınız."

"Bütün zor işi Raine yaptı." Hammer'ın sesinden gurur damlıyordu. "Gerçekten harikaydı."

"Senin kız her zaman görüldüğünden çok daha sert olmuştur," diye hatırlattı Beck. "Ne de olsa, her zaman

ikinizle birlikte."

"Ukala." Hammer güldü.

"Gidelim, dostum." Liam Hammer'a dirsek attı. "Midem boğazımın kesildiğini düşünüyor." "Yeni olan başka ne var?" Hammer sırtarak alay etti. "Birazdan döneriz."

"River çoktan gitti mi?" Seth, Raine'in kardeşinin ortalıkta olmadığı gerçeğini yeni fark etmiş gibi kaşlarını çatı.

Hammer başını salladı. "Onu on dakika ile kaçırdın. Biraz kestirmeye gitti. Eminim onu daha sonra göreceksiniz."

"İstesem de istemesem de," diye alay etti Cooper. "Birazdan hepinizle görüşürüz."

Macen, Liam'la birlikte Bryn ve İrlandalı kız kardeşleri toplayıp doğumhaneden çıkarken, "Uzun sürmeyecek," diye güvence verdi.

Onlar gittikten sonra Seth camdan uzaklaştı ve koridora baktı. "Kafasına vurmam lazım. Yakınlarda bir banyo gördün mü?"

"Aşağıda, solda." Beck işaret etti.

"Hemen döneceğim." Koridorda gözden kayboldu.

Seth gittikten sonra Beck kızgınlığını bastırmaya çalıştı. Cooper'ın bebeklerden kaçınması belli belirsizdi ama yine de fark ediliyordu. Bunun yerine, şakağına bir öpücük kondurmadan önce Heavenly'yi kendi tarafına çekti. "Çok küçükler."

"Biliyorum. Ve çok güzel." İç çekti.

Her heceden dünyaya bir hayat getirme, sahip olmadığı türden sevgi dolu bir anne olma özlemi damlıyordu. Bu Beck'in taşaklarına bir tekmeydi. Ama ses tonunda özleminden daha fazlasını da duydu.

"Cennet gibi mi?" Onun ne hissettiğini bilmesi gerekiyordu.

Ona baktı, alt dudağını ısırırken gözleri yaşlarla doldu. Sonra ona hafifçe başını salladı. "Sanırım... Şimdi anlıyorum. Aciliyetini. Beklemek daha akıllıca olabilir... ama ben istemiyorum."

Kalbi yerinden fırladı, sonra göğsünde gümbürdemeye başladı. "Emin misin? Şimdi de evlilik ve bebek mi istiyorsun?"

"Evet." Ona sulu bir sırıtış attı. "Ben hazırım. Hazırdan da öte."

Daha önce hiç hissetmediği kadar parlak bir mutluluk damarlarında dolaştı. Beck onu kollarına aldı ve baş döndürücü bir sevinçle etrafında döndürdü. "Bugün başlayalım."

Onu yatağa atmak için sabırsızlanıyordu... çıplak, nefes nefese ve yalvararak çıplak sikini onun daracık amına sokmadan önce.

Evet, peki ya Seth?

Beck'in bir cevabı yoktu.

"Koridorun ortasında olmaz." Adam onu ayağı kaldırana kadar güldü.

"Haklısın. İyi ki köşede bir kapıcı dolabı var..." Göz kırptı.

"Sen *çok* kötüsün. Ayrıca, üçümüzün sığacağını sanmıyorum." Sonra ayıldı ve ona bir

pişmanlık dolu bakışlar. "Ve bunu Seth olmadan yapmak istemiyorum. Bir şekilde bunu görmesini sağlamalıyız..."

"Biliyorum." Ve bunun onu en başa döndürmesinden korkuyordu. Elbette, Heavenly şimdi daha istekliydi ama Seth yeniden babalığa hazır olana kadar hiçbir şey değişmeyecekti.

Cooper için yalnızlık mı yoksa pembe-mavi kundaklı bebekler, gece yarısı beslenmeleri, emzikler, pelüş oyuncaklar, bir minivan ve beyaz çitlerle dolu mutlu ve karmaşık bir hayatı paylaşmak mı istediğine karar verme zamanı.

İç çekti. "Bir fikrin var mı?"

Kadın başını salladı. "Senin mi?"

Pek sayılmaz. "Biraz çalışmama izin ver. Sen de aynısını yap. Notları karşılaştırır ve nereye gideceğimize bakarız.

Bu nasıl?"

Heavenly başını salladı. Umudu azalmıştı ama ölmemişti. Beck buna izin vermezdi. "Şimdilik yapabileceğimizin en iyisi bu."

Karo zeminde gıcırdayan spor ayakkabı sesiyle ikisi de koridora bakıp Seth'in kendilerine doğru yürüdüğünü gördü. "Daha iyi hissediyorum. Ne kaçırdım?"

Heavenly bebeklere bir kez daha baktı ve ardından gülümsedi. "Bir şey yok. Siz ikiniz Raine'i görmeye hazır mısınız?"

Evet, ama önce... Beck'in yapmadığı tek şey Seth'e geleceği düşünmeye ne zaman hazır olacağını sormaktı. Erkek erkeğe konuşmanın zamanı geçmişti.

Beck, "Devam edin... düzgün olduğundan ve uyumadığından emin olun," diye önerdi. "Ortalık sakinse, Seth ve ben de size katılırız."

"Emin misin?" diye sordu.

Seth onun bakışlarını yakaladı, sonra başını sallayarak Heavenly'ye yaklaştı ve çenesini kavradı, sanki kendi içinde bulamadığı cevapları arıyormuş gibi gözlerinin içine baktı. Sonra da dudaklarına tüylü bir öpücük kondurdu. "Evet, meleğim. Sen git. Biz hemen geliyoruz."

"Tamam." Onlara son bir dalgın bakış gönderdikten sonra döndü ve koridora yöneldi.

Beck'in konuşacak bir şey hazırlayacak zamanı olmamıştı ama Seth'i ortak yarınlara giden yola sokmak için elinden geleni yapacaktı.

Büyük cam pencereye dönerek, artık sonsuza dek Hammer, Liam ve Raine'in bir parçası olan pembe kundaklı ikizlere baktı. "Oldukça şaşırtıcı, değil mi?"

Seth başını sallayarak onun yanına yerleşti. "Yeni doğanların ne kadar küçük ve kırılgan olduklarını unutmuşum."

"Evet, ama çabuk büyüyorlar. Elbette bunu biliyorsunuz. Jack ve Connor'ın bebekliklerini hatırlıyor olmalısın, bir de şimdi bak onlara. Yetişkin oldular."

Seth alay etti. "Hâlâ çocuk gibi davrananlar." "Eninde sonunda büyüyecekler."

"Öyle mi? Jack ve Connor şükretmeliler." "Onları ispiyonlamadığın için mi?"

"Hayır ve Tanrı'ya şükür yapmadım, yoksa dün gece bizi bulduklarında elimde hiçbir koz olmazdı." Seth iç çekti. "Demek istediğim bütün çocuklar gerçekten büyümüyor."

"Oh, biliyorum. Ben de olgunlaşmamış pisliklerle çalıştım. Kathryn Hitch geliyor aklıma..." dedi bir zamanlar her gönüllü vardiyasında Heavenly'ye eziyet eden hemşireden bahsederken.

"Onun hakkında haklısın... ama kastettiğim bu değildi. Mecazi anlamda değil, gerçek anlamda konuşuyordum. Her çocuk bunu başaramaz."

Beck gerildi. Konuşma bir anda sıradanlıktan önemli bir noktaya gelmişti. Seth'in onun konuşmak istediğini anlamasına şaşırmamalıydı.

"Haklısınız; bütün çocuklar büyümez. Ama bunun gibi bebekler" -Beck bardağa doğru başını salladı

gelecek. Bizden önceki nesilleri hayatta tutan ve insanlığı devam ettiren şey bunlardır. İkimiz de hayatın garantilerle gelmediğini anlayacak kadar pragmatikiz. Üçümüz bu hastaneden çıkarken gökten bir uçak düşebilir ve hepimizin hayatına son verebilir. Umarım olmaz ama en kötüsünden korkmak yaşamak değildir."

"Bugün güneş ışığı ve gökkuşaklarıyla dolu değil misin?"

Beck kaşlarını çatı. "Surat asmaya çalışmıyorum, sadece bir gerçeği ifade ediyorum." "Evet, anlıyorum. Peki bu felsefi ruh haline ne sebep oldu?"

"Gelecek," diye yanıtladı Beck, Catronia'nın hâlâ yeni dünyasına odaklanmaya çalışmasını izleyerek. "Bizim geleceğimiz.

Başlamak için ayak sürüyorsun."

"Son zamanlarda beni Heavenly'yi eversiz kullanmam için bu kadar sık zorlamanızın nedeninin bu olduğunu düşündüm." "Hmm. Ben de kumaz olduğumu sanıyordum." Beck ona çarpık bir sırıtış gönderdi.

Seth alaycı bir tavırla, "Oh, öyleydin," dedi. "Bir Mack Kamyonu gibi. Bak, ne yapmaya çalıştığını ve nedenini biliyorum."

"Aydınlat beni."

"İkimiz de biliyoruz ki Heavenly'yle kulübede kararlaştırdığımız geleceği engelleyen kişi benim." "Hayır." Beck başını salladı. "*Hepimiz* biliyoruz, özellikle de o. Ben hazırım. O da hazır."

Seth geri çekildi. "Bunu sana o mu söyledi?" "Evet."

"Şu anda evlenmek ve çocuk sahibi olmak mı istiyor?" Hâlâ şüpheli görünüyordu. Beck başını salladı. "Sen tuvaletten tam da bunu söyledi."

Seth bir nefes verdi ve volta atmaya başladı. "Ve bu benim hatam, çünkü kendi bokumu aşamayan *benim*."

"Dinle, suçlamıyorum; sana nasıl hissettiğimizi söylüyorum. Ayrıca, o bebeklere baktığında Heavenly'nin yüzündeki özlemi gördükten sonra şaşırması olamazsın." Beck pencereye doğru bir el salladı.

"Gerçekten ona bir çocuk vermek istemediğimi mi düşünüyorsun?"

"Bence bir parçan bunu istiyor. Ama bu dünyaya bir bebek daha getirme düşüncesi seni çok korkutuyor."

"Öyle," diye bağırdı Seth, sonra da bu apaçık gerçeği söylediğine inanamıyormuş gibi soldu.

Beck, iri adamın omzunu sıkıp eğilerek sesini alçalttığı anda kalbini sempati kapladı. "Bu sefer farklı olacağını bilmelisin. Tek baba sen olmayacaksın, Seth. Çocuklarımızı büyütmek, sevmek, yol göstermek ve en önemlisi *korumak* için burada olacağım. Güven bana. Eğer biri ailemize zarar vermeye çalışırsa, seni ve beni aşmak zorunda kalacak. Ve Tanrı yardımcım olsun, seninle Heavenly'den yarattığımız çocuğa birinin zarar vermesine izin vermeden önce kurşun yağmuruna tutarım ve seve seve ölürüm."

Seth yanıt vermedi, sadece Beck'e yakıcı bir bakış gönderdi. Seth ona inanmıyor muydu? Onu anlamıyor muydu?

Yoksa sadece inançlı olmak için mi mücadele etti?

"Bu bir söz." Beck Seth'in omzunu kavradı. "Ve ben asla sözümünden dönmem. Ne olursa olsun her gün, her adımda yanında olacağım."

Cooper hâlâ konuşmuyor, sadece onun sözlerini özümsemiş gibi görünüyordu. Beck'in onun ne

düşündüğüne dair hiçbir fikri yoktu.

"Tamam, çocuklar. Raine giyindi ve..." Heavenly ayaklarını sürüyerek salona girdi, ikisine de merakla bakarken sözleri kesildi. "Neler oluyor?"

"Yok bir şey meleğim." Seth yaklaştı, onun yanağını avuçladı ve geniş başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Sadece konuşuyorduk."

"Ne hakkında?"

"Bebekler." Beck başparmağını cama doğru salladı.

Gözleri genişledi. Evet, anlamıştı. "Öyle miydin? Ve?" "Yeni bir şey yok." Ama bu pes ettiği anlamına gelmiyordu.

Seth'in kalın kafasına mantıklı bir şeyler sokmamak için ellerini ceplerine soktu. Hiçbir işe yaramayacaktı. Daha hızlı karar vermesi için onu harekete geçirmeyecekti. Ama en azından dinlemişti. Beck'in şimdi tek umabileceği Cooper'ın onun sözlerini ciddiye almasıydı. En azından Seth'e düşünecek bir şeyler vermişti.

"Raine, Hammer ve Liam'in hayatları alt üst olmak üzere, hem de iyi bir şekilde." Seth konuyu değiştirdi, ses tonu deneyimliydi.

"Bunu söylemen komik." Heavenly dudağını ısırды. "Raine gerçekten çok gergin. Ona her şeyin yoluna gireceği ve güvensizliğinin sadece bir hormon düşüşü olduğu konusunda güvence vermeye çalıştım ama sanırım siz ikiniz onu neşelendirebilirsiniz."

"Deneyeceğiz," diye güvence verdi Beck. "Eğer onu endişelenecek bir şey olmadığına ikna edemezsek-"

"Hammer ve Liam yapacak," diye Beck'in düşüncesini tamamlayan Seth, bir kolunu Heavenly'nin beline doladı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı.

Beck ikiliyi koridorda takip ederek Seth'in kızlarını sahiplenişine baktı. Bu görüntü cesaret vericiydi ama Beck bundan çok fazla anlam çıkarmaktan korkuyordu. Yine de Seth'i geleceklerine tamamen bağlanması için cesaretlendirmekten vazgeçmeyecekti. Üçü birbirine aitti. Bir şekilde, inatçı hıyarı bunu yaparsa hayatın mükemmel olacağına ikna etmeliydi.

Raine'in odasına vardıklarında Heavenly içeri girdi ve kankasına sıırttı. "Geri döndüm ve yanımda birkaç seksi erkek getirdim."

"Seksi erkekler mi?" Raine başını salladı. "Gönder onları. Şu anda bir erkeğe bakmak bile istemiyorum."

Beck şaşırmadı. Solgun görünüyordu -bu doğum sırasında çok kan kaybettiğinin bir işaretiydi- ve tamamen bitkin düşmüştü. Ama zamanla iyileşecekti.

Beck yatağın etrafında döndü ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Nasıl hissediyorsun prenses?" Seth onun elini sıktı. "Ne sabah ama, ha?"

Kaşlarını onlara doğru kaldırdı. "Evet, bir değil *iki* kavunu vajinamdan dışarı ittikten sonra cehennem gibi bir sabah oldu. Sence nasıl hissediyorum?"

Beck ona alaycı bir bakış fırlattı. "Muhtemelen sen de öyle görünüyorsundur, bok gibi." "Az önce bunu söylemedin!" Heavenly azarlayarak ona baktı.

"Ne? Var."

Raine, "Yataktaki tavrın berbat," dedi.

Beck onun karşılık vermesine aldırmadı.

"Hemoglobinin kaç?" "Bilmiyorum. Doksan sekiz nokta altı."

"Bu senin ateşin prenses." Beck iç çekti. "Doktorunuz nerede?"

"Sanırım bir sonraki bebeği yakalamak için gitti. Burası fabrika gibi," diye homurdandı Raine. "Eğer yirmi soru oynamaya geldiysen, gelme. Yorgunum ve aşağıda o kadar çok dikiş var ki" - vajinasını işaret etti- "amım Frankenstein'a benziyor olmalı, gerçi buradan göremiyorum." Doğum sonrası karnını salladı.

"Ah, tatlım." Heavenly onun elini tuttu. "Bence harika görünüyorsun. Kızlarınız da çok güzel."

"Karıñ kasların güçlenecek prenses ve kısa sürede iyileşeceksin."

Raine huffed. "Yapacak mıyım?"

"Evet," diye söz verdi Beck. "Şimdi sana nasıl yardımcı olabilirim? Neye ihtiyacınız var?"

"Uyu. Ve Hammer ile Liam'ın benden uzak durması için." "En az altı hafta kalmak zorundalar."

Beck sırttı.

"Hayır, sonsuza kadar demek istedim. Bir dahaki sefere o ikisi beni maymun çubuklarıyla baştan çıkarmaya çalışırlarsa, onlara oyun alanımın bozuk olduğunu söyleyeceğim."

O, Seth ve Heavenly hep birlikte kahkahalara boğuldular. Raine ters ters baktı.

"Bayan Kendall?" diye seslendi bir hemşire kapıdan, iki beşikte de telaşlı bebekler vardı. "Kızlarınız acıkmış."

Kızlarının görüntüsü bir anlık mutluluk enjeksiyonu gibiydi. Raine'in yüzündeki çatık kaşlar eridi ve yerini kocaman bir gülümseme aldı. "İşte benim sevgililerim. Annenizi özlediniz mi? Şşş, sorun yok. Sizi besleyeceğim ve ikinizi de öpüp tekrar uyutacağım."

"Çok güzeller," diye fışkırdı Heavenly.

"Öyleler," diye başını salladı Beck. "İyi iş çıkardın prenses."

Birden Seth'in odaya girdiklerinden beri neredeyse hiç konuşmadığını fark ederek omzunun üzerinden baktı ve Cooper'ı bir sandalyede oturmuş, anlaşılmaz bir ifadeyle ciyaklayan bebeklere bakarken buldu. Seth ne düşünüyordu?

Hemşire ve Heavenly Raine'in etrafını yastıklarla sararken, Beck onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Küçükler ama gürültü yapıyorlar."

"Öyleler." Seth başını salladı.

"Ama onlar birer mucize."

Cooper onu yalanlamadı, sadece bebeklere bakmaya devam etti.

Raine pijamasının düğmelerini açmaya başladığında Seth ayağa kalktı. "Sen emzirirken bizim odadan çıkmamızı ister misin?"

Alay etti. "Sen ve Beck göğüslerimi ilk kez görmüyorsunuz. Onları kulüpte, pansiyonda gördünüz..."

Heavenly gözlerini kırptırdı, açıkça afallamıştı. Beck yüzünü buruşturmamaya çalıştı. Evet, onu oturtmaları ve en iyi arkadaşını neden çıplak gördüklerini açıklamaları gerekiyordu.

Seth Heavenly'ye kararsız bir bakış attıktan sonra koltuğuna geri oturdu. "Sen rahat ettiğin sürece."

"İkinizden birinin emzirme fetişi yoksa, kalabilirsiniz." "Hayır," diye güvence verdi Seth.

"Ben de," diye ekledi Beck.

"Bildiğim iyi oldu." Kızlarını futbol topu gibi tutan Raine, Heavenly'nin de yardımıyla her birini kucaklaması için ikna etti.

Kızları Raine'i bir bebek battaniyesiyle korudu, sonra oturdu ve en yakın arkadaşına gülümsedi.

Yeni doğmuş bebekleri emzirirken Jack ve Connor'ın iki gün içinde ayrılacaklarını ve Zach'in onlarla olan ilişkisini konuştular. River ve Dean'in savaş alanına dönmüş bir bungalovda birlikte yaşamaları hakkında. Hammer'ın ikizlerin doğumu sırasında mucizevi bir şekilde bayılmaması hakkında. Ve Raine'e yeni bebekler konusunda yardım etmek için İrlanda'dan gelen Liam ve ailesi hakkında.

Bir ara Raine iç çekti. "Heavenly, Ciara'yı tutabilir misin? Yemek yemesi gerekirken uyuyakaldı... yine. Catronia'yı diğer tarafa taşımam gerekiyor. O bir emzirme makinesi."

"Onu kucağıma almayı çok isterim," diye sevinçle ciyakladı Heavenly.

Huzurlu bebeği Raine'in kollarından alırken Beck, kızlarının minik bebeği kucaklamasını ve mırıldanmasını izleyen Seth'e yan gözle baktı. Yüzünde acılı - yoksa suçlu muydu? - bir ifade

belirdi.

Evet, izle onu. Onu çok yakından izle, sonra bana kendini toparlayamadığını söyle.

Birkaç dakika sonra Raine hastane önlüğünü tekrar yerine yerleştirdi ve onlara baktı. "İçinizden biri Catronia'yı tutmak ister mi?"

Seth hemen ona göz kamaştırıcı bir gülümseme taklidi yaptı. "Devam et, dostum. Ben iyiyim."

Hayal kırıklığını bastıran Beck gülümseyerek ayağa kalktı ve neredeyse hiçbir ağırlığı olmayan bebeği yastıktan kaldırdı. "Gel buraya, seni küçük sevimli perde tırmanıcısı. Beck amcanla tanışma vaktin geldi."

Heavenly onun kızı kolunun arasına almasını izlerken kıkırdadı. Beck Catronia'yı göğsüne yaklaştırdı ve sonra sırtıarak ona baktı. Kız parlak ve meraklı gözlerle ona baktı.

"Henüz farkında değilsin ama sen çok şanslı bir kızsın," diye fısıldadı yavaşça odanın içinde dolaşırken. "Seni hayal edebileceğinden çok daha fazla sevgiyle büyütecek bir annen ve *iki* baban var. Güven bana. Ailen seni çok şımartacak. Ne istersen -bir midilli, bir Ferrari- tek yapman gereken o bebek hüznünü savurmak olacak ve babaların sana kalbinin arzularını vermek için her şeyi yapacaklar."

Heavenly uyuyan Ciara'ya "Aynen öyle," diye güvence verdi. "Siz kızlar onların kocaman, kötü kalplerini eriteceksiniz." "Babalarından spor araba istemeye başladıklarında, ikinizi de otobüsün altına atacağım,"

Raine sahte bir kaş çatmayla azarladı.

"Bahse girerim Hammer ve Liam erkeklerden ziyade spor araba isteyenlerle uğraşmayı tercih eder." Seth kıkırdarak ayağa kalktı ve Heavenly'nin omzunun üzerinden Ciara'ya bakarak eğildi.

Heavenly ona umut dolu bir bakış gönderirken Beck nefesini tuttu.

"Haklısın. Hammer ve Liam'a göre kızların otuz beş yaşına kadar biriyle çıkmasına izin verilmiyor." Raine başını salladı. "Merak etmeyin. Anneniz babalarınızın sizi neredeyse orta yaşa gelene kadar eve kapatmasına izin vermez."

Heavenly Seth'e gülümserken Beck, "Dikkatli ol prenses," diye uyardı. "Eğer Hammer ve Liam seni kızları çıkmaya teşvik ederken yakalarlarsa, kışın ömür boyu morarır."

"Güzel. Bekleyemeyeceğim. Çok *uzun zaman* oldu," diye homurdandı.

"Daha fazla beklemenize gerek kalmayacak. Doktor sana izin verdiğinde..." Beck sözünü bitirmedi. Hammer ve Liam'ın ona, hamileyken söylediği her iğneleyici ve küstah sözü takip ettiklerini söylemelerine izin vermişti.

"Onu kucağına almak ister misin?" Heavenly yumuşak bir sesle Seth'e sordu. Seth gerildi. "BEN..."

Kızları umutlu bir gülümsemeyle, "O gerçekten çok iyi," dedi. "Onu seveceksin." Odadaki bütün gözler onların üzerindeyken Seth duraksadı, yüzü donmuştu.

Beck, Seth'in kundaklanmış pembe bebeği kocaman elleriyle tutmasını umarak beklerken kalbi göğsünde küt küt atıyordu.

Sonunda Seth kızlarına başını iki yana salladı. "Sende kalsın. Onu tutarken mutlu görünüyorsun."

Heavenly bakışlarını bebeğe çevirdi, çenesi titriyordu ama Beck onun gözyaşlarını ve ezilmiş yüz ifadesini görmeden önce değil. *Lanet olsun.*

Seth de görmüş olmalıydı. Boğazını temizledi. "Özür dilerim." Sonra telefonunu çıkarıp çıkışa yöneldi ve ikizlerin doğumunun bir köşeyi dönmesine yardımcı olduğuna dair tüm umutlarını yok etti. "Affedersiniz."

CHAPTER TWELVE

Eylül

Seth, Shadows'un çatısında beyaz tahta bir sandalyede oturmuş, güneşin parlak turuncu ve sarı ufka doğru batışını izliyordu. Dügün için mükemmel bir gündü. Yanında, Heavenly beş haftalık ikizleri Ciara ve Catronia'yı kucağına almış, güneşli bir yüzle onlara bakıyordu Gülümse.

Rengârenk çiçeklerden oluşan yüksek bir kemerin altında, Beck şık siyah bir takım elbise giymiş halde sunakta duruyordu. Her ikisi de gri smokin giymiş olan Hammer ve Liam'ın yanında bekledi. Tipik damatlar gibi davranıyor, gergin bir bekleyiş içinde kıpırdanıyor ve sohbet ediyorlardı.

Heavenly cerraha bakarak, "Beck çok yakışıklı görünüyor," diye fısıldadı. "Onunla gerçekten gurur duyuyorum."

Hammer, Liam ve Raine, yasal olarak evlenemedikleri için evliliğe en yakın olan resmi nikâh törenlerini duyurduklarında Beck'ten nikâhı kıymasını istemişlerdi. Örgütlü dine karşı anlaşılabilir küçümsemesine rağmen, internete girip papaz olmakta tereddüt etmemişti. Bu jest Seth'e Beck'in arkadaşlarını ne kadar çok sevdiğini göstermişti.

"İyi iş çıkardı. Ve oldukça iyi temizlik yapıyor," diye alay etti Seth.

"Sen de öyle." Heavenly onun lacivert takım elbisesini onaylayan bakışlarla süzdü.

"Öyle mi?" diye eğildi ve kızın kulağına doğru hırladı. "Ve yenilebilir görünüyorsun, meleğim. Bundan sonra, istiyorum-"

"Her ne söyleyecekseniz kesin bayım. Küçük kulaklar." Kıkırdadı.

Seth kaşlarını çatarak yere baktı. Ciara'nın gözleri kayarak kapandı. Catronia meraklı bir bakışla ona baktı ama yine de... "Ne dediğimi anlamıyorlar."

"Biliyorum, bu yüzden cümlenizi bitirmenize bile gerek yok. Ama..." Gözlerinde muzip bir parıltı vardı. "Daha sonra sana bir sürprizim var."

Seth'in gülümsemesi karşısında Seth oyuna gelmişti. "Ne gibi?"

"Sürpriz kelimesinin anlamını biliyor musun? Beklemek zorundasınız."

"Benimle alay ediyorsun. Bunun için seni cezalandırabilirim."

Dudaklarının kıvrımı daha da şehvetli bir hal aldı. "Buna

güveniyorum." Seth oturduğu yerde kıpırdandı. "Ateşle

oynuyorsun, meleğim."

"Ve çok eğlenceli."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Raine ile çok fazla zaman

geçiriyorsun." Güldü, muhtemelen doğru olduğu için.

Dakikalar akıp geçti. Damatlar kravatlarını yeniden ayarladılar ve çatıya açılan kapıyı endişeyle izlediler

-Beck'in onları azarladığı bir şeydi bu. Seth artık esprilerin havada uçtuğunu duyabiliyordu...

Heavenly onun yanında, yüzünü buruşturarak kucağındaki bebekleri düzeltti. "İyi misin?"
Başını salladı. "İyiyim. Elim uyuyakaldı."
İkizler yeterince küçüktü ama Heavenly'nin ince kollarında kendilerini ağır hissediyor
olmalıydılar, özellikle de

Son beş haftada çok büyümüşlerdi. Tören sırasında onları tutmak için gönüllü olmuştu ve açıkça görevinden zevk alıyordu... ama zorlanıyordu. Ona yardım edebilir, yükünü hafifletebilirdi, sadece birkaç dakikalığına, değil mi? Zor olmazdı ve onu incitmezdi. Peki neden olmasın?

"Ben bir tane alayım." Seth Catronia'ya uzandı. Catronia tereddüt etti. "Emin misin?"

"Bunu daha önce de yaptım," diye göz kırparak onu temin etti.

Ama bebeği kollarına yerleştirirken elleri titremeye başladı ve soğuk terler döktü. Seth nefes almaya çalışarak pembe yanaklı bebeği kolunun arasına sıkıştırdı ve kendi kendine bunun önemli bir şey olmadığını söyledi.

Ama öyleydi. Yine bir bebek tutuyordu.

Catronia tekmeledi ve miyavladı. Seth onun bebek seslerinin ve kokularının içgüdüsel etkisini engellemeye çalıştı. Onu o andan alıp yıllar öncesine, artık gidemeyeceği bir yere, seyahat etmeye hazır olmadığı yollara götürdüler.

Eski duygular -üzüntü, suçluluk ve öfke- onu sarstı. Sıkıca yutkundu, duyguları bir kenara itmek ve ana odaklanmak için elinden geleni yaptı. Gün nihayet sona erene kadar her birini teker teker yaşaması gerekiyordu. O zaman geçmişinin ve potansiyel geleceğinin tüm bu hatırlatıcıları sona erecekti.

"Biliyorum," dedi usulca. "Teşekkür ederim."

Kadının yüzündeki acıma ifadesine dayanamayıp gözlerini kaçırdı, sunağa ve gün batımına odaklandı. "Saat kaç?" Heavenly sessizliğin içine fısıldadı.

Seth saatine baktı. "Son sorduğundan bu yana iki dakika geçti. Merak etme, Raine her an koridorda yürüyebilir."

Sanki bu yorum onu çağırmış gibi, gelin River'ın kolunu tutarak çatının arkasında belirdi. Heavenly, bakışları en yakın arkadaşının üzerine düştüğünde hafifçe soludu. Diğer konuklara katıldılar ve ayakta durarak kardeşlerin eşikten geçişini izlediler. Raine'in koyu renk saçları çıplak omuzlarının üzerinde dalgalanıyordu. Gülümsemesi parıldıyordu. Damatlarına doğru yürürken göz alıcı ve neşe dolu görünüyordu, ince bacakları ve çıplak ayakları beyaz elbisesinin yırtmacından görünüyordu.

"Raine çok güzel görünüyor," dedi Heavenly, sesi titreyerek. "Geçen Aralık ayında acil serviste karşılaştığım o kanlı, dayak yemiş kadından çok daha iyi durumda."

"Öyle," diye fısıldadı Seth, odaklanacak başka bir konu bulduğu için minnettardı. "O güçlü, dirençli bir hayatta kalan... tıpkı senin gibi. Sen de o gün tanıştığım kız değilsin."

"Çünkü siz ikiniz bana her konuda yardımcı oldunuz," dedi ve Raine ile River gülümseyerek yanlarından geçerken onun kolunu sıkıca kavradı.

Mihrapta Hammer ve Liam'ın da yüzleri gülüyordu. Raine'le aralarında, kızlarının doğumuyla da pekişen, kopmaz bir sevgi bağı oluşmuştu. Kulübede, Beck'le birlikte Raine'in duvarlarını aşmalarına yardım ettiklerinde, Seth bu günün gelip gelmeyeceğini merak etmişti. Şimdi damatlar, yüzleri katıksız bir sevgiyle dolu, değerli kızlarının kendilerine doğru süzülüşünü izlerken, sevinçleri açıkça görülüyordu.

Seth Liam'ı hiç bu kadar mutlu görmemişti. Gwyneth'le evlendiği gün İrlandalı arkadaşının yanındaydı ve sanki "evet" derken dünyanın yükünü omuzladığını anlamış gibi kasvetli bir yemin töreni yapmıştı. Ama River kız kardeşinin ellerini Hammer ve Liam'ın ellerine koyup iki adam onu aralarına yerleştirirken Liam sevinçli görünüyordu.

Önemli sorunlarının üstesinden geldikten sonra, üçlünün önünde artık ışıltılı bir gelecek vardı.

"Fikrinizi değiştirmek için çok geç değil prenses." Beck göz kırptı.

Herkes gülerek yerine oturdu ama iki damat da eğlenmiş görünmüyordu. Liam ters ters baktı. Hammer hırladı.

Raine başını salladı, sesi kararsızdı. "Uzun zaman önce çok geçti."

"O zaman seni evlendirelim." Beck boğazını temizledi. "Bugün burada hepimizin tanıdığı ve hayranlık duyduğu üç kişinin birleşmesine tanıklık ediyoruz..."

Beck töreni yönetirken Heavenly Ciara'nın tombul yanağını okşadı, sonra da ona ve Catronia'ya baktı. "Siz ikiniz iyi misiniz?"

Meleği onun için endişeleniyordu ve bunu istemiyordu. Ama yüzünde parıldayan hayranlık ve endişe kalbini hoplattı. Onu o kadar çok seviyordu ki, onu hak etmek için ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama minnetin de ötesindeydi. Ve hiçbir şey için onun bir enkaz olduğunu bilmesini istemiyordu.

Seth onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Tamam."

Ciara kollarında töreni izlerken, Seth onun dalgın yüzüne göz ucuyla baktı. Heavenly'den çok sevecen bir anne olurdu.

Evet, peki onu kim hamile bırakacak?

Çabucak soruyu geçiştirdi ama görmezden gelmesi yüzündeki özlemi silemedi. Raine, Hammer ve Liam kendilerini birbirlerine ve ailelerine adadıklarında gözleri doldu ve yanaklarından aşağı yuvarlandı.

Meleği o üçünün sahip olduğu şey için yanıp tutuşuyordu. Bunu ona verebilir miydi?

Seth yutkundu ve kendisinin, Beck'in ve Heavenly'nin şu anda bu üçlünün olduğu yerde durup hayatlarının geri kalanında birbirlerini sevmeye, desteklemeye, cesaretlendirmeye ve teselli etmeye söz vermelerinin nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalıştı. Heavenly'nin onların olmasını istiyordu. Onun parmağına bir yüzük takmak istiyordu. Ama bunu yaparsa Beck ve Heavenly'nin geleceğe dair sadece umutları olmayacaktı; aşk ve zevkin ötesinde, Seth'in hiçbir zaman yerine getirmeye hazır olamayacağından emin olduğu beklentileri de olacaktı.

Üçlü yeminlerini tekrarlamayı bitirdikten sonra Beck'in dudaklarında şakacı bir gülümseme belirdi. "Bu üçünün bir araya getirmek için bu kadar uğraştığı şeyi, hiçbir pisliğin parçalamasına izin vermeyin. Ve şimdi -bana kalırsa- evlisiniz!"

Seth başını sallamak zorunda kaldı. Kürsüde bile olsa Beck'in saygısızca bir şeyler söyleyeceğini tahmin etmeliydi.

Seth'in beklemediği şey Liam'ın Raine'in çenesini kavrayıp ona diz çökmesini emretmesiydi. Yanı başındaki Hammer ona doğru talepkâr bir kaş kaldırdı.

"Ne yapıyorlar bunlar?" Heavenly fısıldadı. "Neden bu kadar... ciddi görünüyorlar?"

Liam cebinden, üzerinde sarkan bir madalyon bulunan ince, metal örgülü bir bant çıkardı. Seth dondu kaldı. Neyi amaçladıklarını çok iyi biliyordu.

"Raine'i de tasmalıyorlar."

Beck'le konuşmamız gereken başka bir şey daha var.

Yukarı baktı. Doktorun hafifçe başını sallaması aynı fikirde olduğunu doğruladı.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama Raine'in yüzündeki huşu bana bunun özel bir şey olduğunu söylüyor." Hammer ve Liam madalyonu bir anahtarla Raine'in boynuna takarken,

"Çok," diye mırıldandı. "Beck

ve yakında açıklayacağım."

Gerçekten anlayabilmesi için ona yaşam tarzı hakkında çok şey öğretmeleri gerekecekti. Bu, son birkaç aydır yapabilecekleri ve yapmaları gereken bir şeydi. Seth bunu yapmamalarının nedenleri listesine kendisinin de çok fazla katkıda bulunduğunu biliyordu.

Tasmaşı takıldıktan sonra Hammer ve Liam Raine'in ayağa kalkmasına yardım ettiler. Sadece bir gelin gibi değil, aynı zamanda değer verilen, sahip olunan ve sevilen bir kadın gibi parlıyordu. O ve Liam, Raine'e yardım etselerdi Heavenly ne kadar güzel görünürdü.

Beck onu kalıcı olarak kendilerine mi yaptı? Kalbinin istediği aileyi ona verirlerse? Ne kadar mutlu olurdu?

Ne tür bir bencil pisliksin ki bunu ondan saklıyorsun?

Beck üçlüden "Öpüşün artık," diye rica etti. "Şu evliliğe/tasmaya/düğüne bir ünlem işareti koy da kutlayalım."

Hammer ve Liam sırayla Raine'in dudaklarına dokunaklı ve tutkulu öpücükler kondururken bir kahkaha daha yükseldi ve bu kahkahalar hızla tezahürat ve alkışa dönüştü. Üçü de döndü ve her biri bir kolunu Raine'in beline doladı. Damatlar muzaffer gülümsemelerle gelinlerine koridordan aşağıya kadar eşlik ettiler ve alt kata açılan kapıya doğru yöneldiler.

"Bu çok güzeldi." Heavenly burnunu çekerek yanaklarındaki mutlu gözyaşlarını fırçaladı. "Kalbim yerinden fırlayacak gibi. Onlar adına çok mutluyum."

"Ben de." Etraflarındaki herkes kapıya doğru yönelirken Seth gülümsemeye zorladı ve kızın dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. Kucağında kıpırdanan bebek onu ağzının verdiği yumuşak zevkten uzaklaştırdı. Sırtından soğuk bir ter boşandı. "Sana uzatabilir miyim-"

"Bu düşünceni unutma." Beck onun yanına girdi. "Mmm, biraz şeker alacağım, küçük kız."

Heavenly döndü ve ona megawatt gücünde bir gülümseme fırlatarak dudaklarının aralanmasını memnuniyetle karşıladı. "Orada harikaydın."

"Teşekkür ederim." Gülümsedi, sonra Seth'le hâlâ kucağında olan Catronia arasında birkaç bakış fırlattı. "Nasılsın bakalım?"

Kaşınıyor, kıvranıyor, ölüyor.

"Tamam." Ters bir şekilde başını salladı. "Harika bir hakemlik -komik sözlerin dışında. Benim tavsiyem? Günlük işini bırakma."

Beck güldü. "Bunu planlamamıştım. Sadece ortamı yumuşatmaya çalışıyordum. Raine'inki de dahil olmak üzere, orada çok fazla ağlamaklı göz vardı. Bir şeyler yapmam gerekiyordu."

Heavenly suçlu bir el kaldırdı. "Gözleri yaşlı olanlardan biri olarak teşekkür ederim."

"Siz ikiniz resepsiyona gitmeye hazır mısınız?" Beck başını kapıya doğru sallayarak sordu. Kızları başını salladı. "Evet. Raine'in yakasını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ve benim, um"-*bu bebeği boşaltmam gerekiyor*-"tuvalete gitmem gerekiyor. Onu geri götürebilir misin?" Seth daha cümlesini bitirmeden Catronia yarı yarıya Heavenly'nin kollarındaydı.

"Elbette." Bebeği kucağına aldı ve her ikisini de rahatça tutana kadar kundaktaki haliyle oynadı.

Beck kaşlarını kaldırdı. "Onu benim götürmemi mi istiyorsun?"

Heavenly, Seth'e endişeli bir bakış göndererek, "Ben iyiyim,"

dedi. Seth ona yapmacık bir gülümseme daha verdi.

"Bu arada teneke kutu alt katta," diye önerdi Beck, ses tonunda ince bir uyarı vardı.

İkisi de Seth'in bunu bildiğini biliyordu.

"Evet. Unutmuşum."

"Elbette." Beck'in ses tonunda şüphecilik vardı. Sonra koluyla çıkışa doğru bir işaret yaptı. "Gidelim mi?"

Heavenly başıyla onayladı. Seth kapıyı çekip açarken kaşlarını çatmamaya çalıştı.

Birlikte içeri girdiler, her biri bir kolunu Heavenly'nin beline doladı. Merdivenlerden indiklerinde, artık derme çatma bir kabul salonuna dönüşmüş olan zindandan mutlu sesler ve bulaşıcı kahkahalar yükseliyordu. Seth merdivenlerin dibinde Hammer, Liam ve Raine'in etrafında toplanmış, onları tebrik eden kalabalığa baktı. Ama onu en çok etkileyen şey Liam'ın göz

kamaştırıcı gülümsemesiydi. İrlandalı herif her Şeye sahipti; destekleyici bir eş, güzel bir eş ve iki tatlı kız.

En azından dışarıdan mükemmel görünüyordu. İçten içe, Seth bu şeylerden kışkanç olduğu kadar korkuyordu da.

"Bardan ne istiyorsunuz?" Beck ona ve Heavenly'ye sordu.

"Bir kadeh beyaz şarap harika olur. Teşekkür ederim." Gülümsedi, bebekleri nazikçe zıplattı. İçki gerginliği azaltmaya yardımcı olurdu. "Macallan, sek."

"Tamamdır." Cerrah başıyla onayladı. "Hemen döneceğim."

Heavenly hüzünlü bakışlarını yeni evlilere çevirdi, gülümsemesi yine özlem doluydu. Cehennem, özlem onu yuvarladı.

Suçluluk duygusunu bastıran Seth, diğer konuklar etrafta dolanırken ya da bir masa bulurken Beck'in gülmesine ve sıradaki insanlarla konuşmasına odaklandı; Heavenly'ye bakmaktan ve onunla arzuladığı gelecek arasındaki lanet olası engelin kendisi olduğu gerçeğiyle yüzleşmekten kaçınmak için her şeyi yaptı.

"İşte benim bebek kızlarım." Raine kollarını açarak Heavenly'ye doğru koştu. "Gel anneni gör."

Heavenly ikizleri teker teker Raine'in kollarına bıraktı ve en iyi arkadaşının yakasına hayranlıkla baktı. Kızının dudaklarında bir kez daha hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Melek gibiler. Törenin çoğunda uyudular. Ciara uyudu. Catronia sürekli etrafına baktı."

"Çünkü çok meraklı." Raine yanaklarına nazikçe öpücükler kondurdu. "Mutlu musun prenses?" Beck, Seth ve Heavenly'ye içeceklerini uzatırken sordu. "Mest oldum." Hammer ve Liam yukarı doğru yürürken, Raine hâlâ deli gibi sırıtıyordu.

"Nikâhı kıydığınız için tekrar teşekkürler." Hammer elini uzattı.

Beck elini sıktı. "Benim için zevkti."

"Hepinizi tebrik ederim." Seth kadehini havaya kaldırdı.

Kendini kutlama yapmaktan daha az hoşlandığı bir zaman hatırlamıyordu.

"Gel buraya, seni kurnaz pislik." Liam Beck'in sırtını sıvazlamadan önce onu kucakladı. "Bugün ikiniz sayesinde buradayız."

"Oh, prensesi hamile bırakmakla hiçbir ilgim yok. Yemin ederim," diye alay etti doktor.

"O değil, seni lanet serseri. Hammer ve ben seni öldürürdük. İkinizin Raine konusunda bize yardım etmenizden bahsediyorum."

Raine inledi. "Bugün bunu tartışmak zorunda değiliz, değil mi?" "Ben kayboldum. Kulübede ne oldu?" Heavenly fısıldadı.

"Eski tarih. Hadi gidip pastaya bakalım." Raine başını köşedeki yüksek şekerlemeye doğru salladı.

Kadınlar ve bebekler uzaklaşırken Hammer eğilip Beck'e bir şeyler mırıldandı, o da başıyla onayladı.

"Hemen döneceğiz," dedi Macen, ikili ofisine doğru yürümeye başlamadan önce. "Neyin peşinde olduklarına dair bir fikrin var mı?" Seth Liam'a sordu.

"Hiçbir fikrim yok. Ama seninle birkaç dakika yalnız kalmak beni mutlu eder, dostum."

Seth gerildi. Liam onun boktan ruh halini sezmiş miydi? Hissetmiş miydi? Arkadaşının psişik şeylerinin nasıl çalıştığını hâlâ anlamamıştı. "Ne oldu?"

"Sadece merak ediyorum. Mutluluğunu bulmaya son konuştuğumuz zamandan daha mı yakınsın?" Seth kaşlarını çatı. "Bu meraktan da öte bir şey."

Liam omuz silkti. "Lafi dolandıracak biri olmadığımı biliyorsun."

Başka bir deyişle, Autumn ve Tristan'ın cinayetlerini unutmuş muydu? "Bunu düşünüyorum."

Deniyorum."

"Gerçek ve kalıcı bir şey istiyorsanız, bundan daha fazlasını yapmanız gerekecek. Sevdiklerinize sıkıca tutunmalı ve asla bırakmamalısınız."

Bunu bir kez denemiştim, hatırladın mı? Fevkalade başarısız olmuştu. "Tavsiyen için teşekkürler. Bunu aklımda tutacağım."

"Bir inanç sıçraması yapmalısın. Ve üçünüzün arasındaki her şeyi bu kadar zorlaştırmayı bırakmalısın."

"Teşekkürler," diye homurdandı. "Son baktığımda bugün sen, Raine ve Hammer'la ilgiliydi."

"Öyle ama sen Heavenly ve Beck'e aitsin. Bir sunağın önünde durmanız, ellerinizi bağlamanız ve birbirinize ömür boyu bağlılık sözü vermeniz gerekiyor. Onlar olmadan mutlu olamazsınız."

"şimdi ihtiyacım olan şey tuvalete gitmek." Seth banyoya doğru döndü; işemesi gerektiği için değil. Çünkü kaçmaya ihtiyacı vardı.

Liam onun kolunu kavradı, gözleri kısıldı. "Tören sırasında beni kışkandın. Bunu hissettim." Seth sarsılarak kurtuldu ve burnunun kenarını sıktı. "Rahat bırak, Liam."

"Hayır. Senin de en az benim kadar mutlu olmanı istiyorum. Bunu hak ediyorsun."

Taş gibi bir sessizlikle arkasına baktı. Neden düşündüklerini yüksek sesle söylesin ki? Liam muhtemelen bunu zaten biliyordu.

"Neden hâlâ olmadığına inanıyorsun?" Liam kaşlarını çattı.

Seth'in öfkesine hakim olmak için yapabileceği tek şey buydu. "Onu rahat bırak dedim."

Liam'ın yüz ifadesi bunun cehennemde soğuk bir gün olacağını söylüyordu. "Tören sırasında seni küçük Catronia'mı tutarken gördüm."

"Heavenly'nin kolu uyuyacaktı."

"Eğer tek sebep buysa, neden ona sarıldığınızda kalbiniz yüzünüzdeymiş gibi görünüyordunuz?"

Birdenbire Seth'in takım elbisesi bir beden küçük geldi. Kravatını çektiştirdi ve soğukkanlılığının azaldığını hissetti. "Kapa çeneni."

"Hayır. Ne yapman gerektiğini biliyorsun dostum. Onlara karşı dürüst olmakla başlamalısın, çünkü dürüst olduğunu sanmıyorum. Ne bekliyorsun, kafana lanet bir örsün düşmesini mi? Eğer kalbini tekrar riske atman için gereken buysa, o örsü kafana ben indireceğim."

Liam "yeteneğini" onun ruhunu incelemek için kullanıyordu ve Seth'in canına tak etmişti. "Zaten başım ağrıyor, sağ ol."

"Söyle bana, Beck Heavenly'yi hamile bıraksa ne yapardın? Çocuğu kendi çocuğun gibi sever ve ona bakar mıydın? Çocuğu büyötmeye ve sevmeye yardım eder miydın? Yoksa yokmuş gibi mi davranırdın?"

"Bu nasıl bir soru böyle?" Seth sinirlendi.

"Henüz sormadıysanız, kendinize sormanız gereken bir soru." "Bu yeni bir haber değil. Biliyorum."

"O zaman meşgul olun. Çünkü hâlâ tarihin tekerrür etmesinden endişe ediyorsanız, New York'taki son Noel'i düşünün. Sefaletini hatırlıyor musun? Eğer yine pes edersen, Beck'in Heavenly'ye çıkma teklif etmesi için kapıyı açık bırakmış olmayacaksın. Bu sefer dostum, onu koridorda yürötecek, parmağına bir yüzük takacak ve kendisi için talep edecek. Artık ikinci bir şans olmayacak. Onu hayatının sonuna kadar sevecek ve istediği tüm bebekleri ona verecek. Bu resmin bir parçası olmamayı kaldırabilir misin? şuradaki Pike gibi yalnız mı kalmak istiyorsun?" Odanın diğer ucunu işaret etti.

Bir duvarın dibinde, dövmeli zindan monitörü elinde soda ile tek başına duruyordu. Yalnız görünüyordu. "O kadar basit değil," diye hırladı Seth. "Ve sen de bunu çok iyi biliyorsun."

"Saçmalık. Kalbin ne istediğini biliyor. Çatıda yüzünün her yerinde yazıyordu. Yolundan çekilmeyecek olan senin korkun." Liam ona sempatik bir gülümseme gönderdi. "İnan bana,

biliyorum. Benim de vardı. Raine ile neler yaşadığımı gördün. Kuyruğumu kısıtırıp gitseydim bugün nerede olurdum?"

O da Pike gibi yalnız ve mutsuz olacaktı.

"Ne dediğimi biliyorsun." Liam onun omzuna vurdu. "Kafanı şişirmeye çalışmıyorum. Sadece bir şey için bu kadar şiddetli acı çektiğini görmekten nefret ediyorum ama diğer her şeyde olduğu gibi bunun da peşinden gitmekten korkuyorsun."

"Liam?" Raine onlara doğru koşturarak ve elindeki cep telefonunu havada sallayarak seslendi. "Ailen bizi tebrik etmek için FaceTime'dan aramış. Sohbet etmek istiyorlar."

"Teşekkür ederim, aşkım." Telefonu alıp kulağına eğildiğinde Liam'ın yüzü mutlulukla parlıyordu. "Mutluluk sadece senin izin verdiğin kadar zordur. Bunu bir düşün."

İrlandalı adam kolunu karısına dolayıp kameraya gülümseyerek uzaklaştığında Liam'ın sözleri Seth'in beynini dağladı.

Seth gergin bir nefes verdi. Önce Beck itmişti, sonra Liam. Umarım tüm iyi niyetli arkadaşları bu gece için kışına tırmanmayı bırakmışlardır.

Döndüğünde Beck'in özel odalara giden koridorun sonunda durduğunu ve kendisine doğru geldiğini gördü.

Beck kaşlarını çatı. "İyi misin? Kızgın görünüyorsun."

Öyleydi, lanet olsun. "Baş ağrısı. Hammer ne istedi?"

"Bana kulübün anahtarlarını ve güvenlik kodlarını vermek için. O üçü balayındayken bir şey olursa diye irtibat kurulacak kişi benim."

Seth kaşlarını çatı. "Hemen bir tane alacaklarını sanmıyordum."

Beck sesini alçalttı. "Bu Raine için bir sürpriz. Onu Paris'e götürüyorlar."

"Güzel."

"Hammer da seni ofisinde görmek istedi."

"Ne için?"

"Söylemedi." Beck omuz silkti. "Heavenly nereye gitti?"

"Raine ile birlikteydi, ama..." Seth zindanı taradı, sonra barı işaret etti. "Şurada, Zach'le birlikte."

Beck başını salladı. "Gidip neden bahsettiklerine

bakacağım." "Hammer'la işim bittiğinde size

katılacağım."

Beck'in baş parmağını kaldırmasıyla Seth, Hammer'ın kapısına varıp vurana kadar gülüşen ve sohbet eden insan kümelerinin arasından ilerledi. "Herkes iyi mi?"

"Evet. Senin için soyunmayacağım,

dostum." Seth araya girdi. "Tanrıya

şükür."

Hammer masanın etrafında dönerken geniş bir gülümseme takındı ve Seth'in sırtına içten bir tokat attı. "Uğradığın için teşekkürler. Gitmeden önce her şeyi toparlamaya çalışıyorum."

"Paris'te balayı yapacağınızı duydum. Tebrikler."

Sırıttı ve omuz silkti. "Raine her zaman gitmek istemiştir. Ne yapabilirsin ki? Mutlu eş, mutlu hayat."

"Kulağa harika geliyor."

"İtiraf etmeliyim ki oldukça mutluyuz." Hammer'ın sırtışı kendini küçümseyen bir kıkırdamaya dönüştü. "Bir iyiliğe ihtiyacım var."

"Herhangi bir şey."

"Beck kulübün sorumlusu olmayı kabul etti. Senin de ev için aynı şeyi yapacağını umuyordum. Liam'ın üç kız kardeşi ikizlere göz kulak olmak için orada olacak ama-"

"Kesinlikle." Seth başını salladı. "Memnuniyetle."

"Sağ ol dostum." Hammer'ın gülümsemesi şimdi o kadar genişti ki, yüzünü yarmakla tehdit ediyordu.

Seth, Macen'i en iyi ve en kötü zamanlarında görmüştü ama onu hiç sersemlemiş, telaşlı ve kontrolü tamamen kaybetmiş bir halde gördüğünü hatırlamıyordu. Mutluluk ona bunu mu yapmıştı?

Seth, "Caitlyn, Meg ya da Aisling'in bir şeye ihtiyacı olursa ben hallederim," diye söz verdi. "Sen Raine ve Liam'la geçirdiğin zamana odaklan."

"Bakacağım. Sen ve Beck'in her şeyle ilgilendiğinizi bildiğim için çok daha rahat nefes alacağım." Seth'e bir anahtar halkası ve bir zarf uzattı. "Bunlar evin, garajın ve kabinin anahtarları. Raine Liam'ın kız kardeşlerinin telefon numaralarının bir listesini yazdı. Sanırım çocuk doktorundan bahçıvana kadar herkesin telefon numarasını da not etmiş..."

Seth geldiğinden beri ilk kez gerçekten gülümsedi. "Her şeye dikkat ediyor." "Öyle," diye onayladı Hammer iyimser bir omuz silkmeye, sonra kaşlarını çatı. "Sen nasılsın?" "İyiyim."

"Hayır, ben ciddiym. Daha iyi misin?" Hammer'ın bakışları Seth'in istediğinden daha derinlere indi. "Liam'la aramızda sır olmadığını biliyorsun dostum. O... senin için endişeleniyor."

Benimle dalga mı geçiyorsun? Şimdi Hammer da mı kıcıma girecek?

"İyiyim dedim ya," diye ısrırdı Seth.

Hammer kaşlarını çatı. "Ve ben bir izciyim. Dinle, Liam ve bana Raine konusunda yardım ettin. Biz de sana yardım edelim."

"Oh, Liam zaten denedi, teşekkürler. Başka bir şey var mı?"

"Dinlemeye ne dersin? Seni anlıyorum dostum. Gerçekten anlıyorum. Juliet kendini öldürdüğünde hamileydi. Adli tabip ve Liam dışında neredeyse hiç kimseye söylemedim... şimdiye kadar."

Şok, Seth'in öfkesinde patladı. En yakın sandalyeye yığıldı. "Tanrım, Hammer... Nasıl başa çıktın-"

"Onunla mı? Kaçmadım. Anılardan kaçmak için ülkenin öbür ucuna kaçtım, tıpkı senin gibi." Seth başını salladı. "Ben kaçmıyordum. Liam'a yardım etmeye geldim. Buraya Heavenly için taşındım."

"Ve sen de benim gibi yeni bir hayata başladın." Masanın kenarına tüneyen Hammer'ın gülümsemesi asidikti. "Kendine gerçekten hayatına devam ettiğini söyledin, değil mi? Evet, ben de aynısını yaptım. Manzara değiştirmenin kaybımı silmek için hiçbir işe yaramadığını anlamam biraz zaman aldı. Hatalarınızdan ders çıkarabileceğinizi ya da onların sizi canlı canlı yemesine izin verebileceğinizi anlamam daha da uzun sürdü."

"Durumlarımız aynı değil." Seth bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Karımı ve çocuğumu korumak için orada değildim."

"Benimkini korumak için orada değildim. Ve senin gibi, işaretler oradaydı. Sadece ben onları görmedim." "Hammer, ben-"

"Bununla başa çıkmak ister misin? Biliyorum. Ama seni buna neyin ikna edeceğini söyle bana. Seni daha çok sevecek birini mi bekliyorsun?"

"Hayır." Tanrı nedenini bilmesede Heavenly onu koşulsuz seviyor gibiydi...

"Seni daha iyi anlayan biri mi?"

"Hayır." Beck ve Heavenly onu çok iyi anlıyorlardı, bazen onun kendisini anladığından bile daha iyi anlıyorlardı.

"Yanında gerçekten kendin olabileceğin biri?"

"Hayır." Onu kabullenmişlerdi -siğilleri, kusurları ve zaaflarıyla- ve hâlâ onu istiyorlardı. "O zaman neyi bekliyorsun?"

"Bilmiyorum." *Beni affedecek biri.*

Hammer başını salladı. "Çabuk çöz. Çünkü sana söyleyeyim, eğer beklemeye devam edersen,

yollarına devam edecekler. Raine ve Liam neredeyse bensiz yapıyorlardı. Kafamı kıcımdan çıkarmasaydım, bugün kutlama yapıyor olmayacaktım. Ve bir oğlum olmayacaktı."

Seth dondu kaldı. "Bir oğul mu?"

Her nasılsa Hammer'ın gülümsemesi daha da parlaklaştı. "Evet. Raine az önce söyledi. Muhtemelen en az altı hafta beklememiz gerekirdi ama... evet. Yine hamile ve Liam onun benim oğlum olduğunu söylüyor."

Hammer'ın oğlu mu olacaktı?

Haber çok kötü bir yumruktu. Onu sersemletti. Nefes almakta zorlanıyordu. Kanaması vardı.

Tebrikler, Bay Cooper. Bir oğlunuz oldu!

Oğlunun doğduğu Eylül günü hayatının en mutlu günlerinden biriydi.

Çok geçmeden ruhunda bir yara izine dönüşmüştü.

Gözleri yanıyordu. Seth yutkundu. "Bu harika. Senin adına sevindim."

"Zorlandığını gördüğümde bana saçmalamak zorunda değilsin. Anlıyorum." Hammer onun omzunu kavradı.

Seth sarsılarak uzaklaştı. "Sana söyledim, ben iyiyim."

Hammer rahatsız edici bir an boyunca onun bakışlarını üzerinde tuttu, tek kelime etmeden onu inceledi. Sonra içini çekti. "Sen ne dersen de. Eğer dürüst olmaya karar verirsen, beni nerede bulacağını biliyorsun."

"Macen?" River kapıyı çalarak seslendi.

Seth sandalyesinden fırlayıp kapıyı açtı. "Ne?"

River geri çekildi. "Oha, patron. Kayınbiraderime yemek şirketinin akşam yemeği servisi yapacağını ve kız kardeşimin onu hemen baş masada istediğini söylemeye geldim." Hammer'a bir sırtış gönderdi. "Bu da başka bir fotoğraf çekimi. Bunları ne kadar sevdiğini biliyorum."

Macen inledi. "Tam orada ol. Siktiğimin fotoğrafçısı..." "Sen benden daha iyisin."

"Bir gün senin de sıran gelecek, seni piç kurusu." River'ın sırtışı sevimsizleşti. "Ama bugün değil..."

Hammer ona ters ters baktı, bu da River'ı daha da gülümsetti.

Sonra gitmişti ve Macen bakışlarının ağırlığını tekrar Seth'e yöneltti. "Söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Hayır."

İç çekti ve ayağa kalktı. "O zaman gidelim."

Seth ofisinden yeterince hızlı çıkamadı. Hammer'ın kendisine verdiği anahtarları ve zarfı cebine koydu, plastik bir gülümseme takındı ve partiye yeniden katıldı.

Heavenly onu görünce gülümsedi ve hemen yanına koştu. "Akşam yemeğini servis etmek üzereler." "Ben de öyle duydum." Kendine engel olamadığı için bir parmak eklemine kızının yumuşak yanağında gezdirdi. Ne

Ona artık bu şekilde dokunamazsa ne yapardı? Bu düşünce bile onu neredeyse mahvediyordu. "Sanırım bir masa bulsak iyi olacak."

"Beck çoktan bir tane kaptı. Şurada." Mutlu üçlünün yakınında bir yeri işaret etti.

Beck el salladı.

"Hadi gidelim." Seth onun elinden tutup odanın diğer ucuna götürdü, öfkesini bastırmaya ve korkusunu bastırmaya çalışıyordu. Bunun yerine Heavenly'ye, onun sevgisine ve sıcaklığına, canlılığına ve çekiciliğine odaklandı. Koltuklarına ulaştıklarında neredeyse sakinleşmişti.

Heavenly, sırtarak Zach ve Liam'ın kız kardeşleriyle konuşan Beck'in yanına oturdu. Seth onun yanında oturuyor ve kadınların İrlanda'dan yaptıkları uzun uçuşla ilgili konuşmaları yarı yarıya

dinliyordu.

"Keşke Maeve de bizimle gelebilseydi," dedi Aisling. "Ama kısa süre önce yeni bir bebek dünyaya getirdi-"

"Bu kez bir oğlan," diye haykırdı Meg. "Onu bırakmaya dayanamadı-"

"Küçük kardeşinin kutlamasında bile, aptal budala." Caitlyn gözlerini devirdi.

Masadaki diğer herkes yemeği gülerek ve hikâyelerini paylaşarak geçirdi. Seth uzun dakikalar boyunca onları izledi, gülümsedi ve sohbet gerektirdiğinde başını salladı. Çoğunlukla Liam ve Hammer'ın sözleri beynini bombalıyordu.

"Onu hayvanat bahçesinde bulduğumuzda yüzündeki ifadeyi görmeliydiniz," diye kıkırdadı Beck onlara Heavenly ile yaptıkları saklambaç oyununu anlatırken.

"Onu nasıl bu kadar çabuk buldun?" Aisling sordu.

"Ben özel dedektifim," diye yanıtladı Seth. "Eğer onu bulamazsam, işimde pek de iyi olamam." Elbette Heavenly'ye verdiği, üzerinde GPS çipi bulunan Tiffany kolyenin de yardımı olmuştu.

Beck ona bilmiş bir sırıtış fırlattı.

"Belli ki çok iyi bir tane." Liam'ın kız kardeşi etkilenmiş görünüyor. "Öyle." Heavenly gülümseyerek söz konusu kolyeyle oynadı.

Tanrıya şükür hiç çıkarmadı.

"O her şeyde iyidir, değil mi küçük kız?" Beck çekiştirdi.

Yanakları al al olmuştu. Seth dudaklarını onunkilere bastırma isteğiyle savaştı ama daha fazlasını isteyecekti. Şimdilik elini masanın altına indirip onun kalçasını okşadı ve ne kadar iyi hissettirdiğinden başka bir şey düşünmemeye çalıştı.

"İkiniz de öylesiniz." Beck'in eli eteğinin altında Beck'inkiyle çarpışınca utangaç bir şekilde gülümsedi. "Harika fikirler." Beck bir yudum su içmeden önce sırıttı.

"Haydi kızlar," diye dürtükledi Meg. "Da'ya fotoğraf çekeceğimize söz verdik. Sabaha kadar birkaç tane göndermezsek çok sinirlenecek."

"Öyle olacak." Aisling tabağını itti ve ayağa kalktı, çantasından cep telefonunu çıkardı, diğerleri de onu takip ederken başını salladı. "Geri döneceğiz."

Kız kardeşler mutlu bir şekilde süslemelerin ve insanların fotoğraflarını çekmeye başladığında, Zach başını salladı. "Sorun ne?" Beck kardeşine sordu. "Liam'ın kız kardeşleri senin için çok mu fazla?" "Onlar... konuşkanlar. Bir öncekinin bıraktığı yerden devam ediyorlar. Bu..."

"Yorucu mu?" Seth dudak büktü.

"Sadece... farklı, bugünkü her şey gibi."

"El düğünü törenini mi kastediyorsun?" diye sordu

Beck. "Evet, ama ben daha çok töreni senin yönettiğine şaşırdım."

Beck, Hammer, Liam ve Raine'i başıyla işaret ederek, "Bunu onlar için yaptım," dedi. "Onlar benim en iyi arkadaşlarımdan bazıları. Mutluluğu hak ediyorlar."

"Anladım. Sadece... Daha önce kürsüde küfür eden birini hiç duymamıştım."

Heavenly kıkırdamasını gizlemek için ağzını kapattı. Beck uzun ve sert bir kahkaha attı. Seth de uygun bir kahkaha attı. Bu gece hiç bitmeyecek miydi? Tek istediği eve gitmek, Beck'le birlikte kızlarını soymak, kendini onun içinde kaybetmek ve bu ağlak saçmalığı düşünmeyi bırakmaktı.

Eğer yaparsanız, bu yarın nasıl değişecek?

DJ yeni bir şarkı başlattı, yavaş bir balad. Beck elini Heavenly'ye uzattı. "Dansa ne dersin?"

Gülümseyerek aldı. "Bu çok romantik. Çok isterim."

Ayağa kalkmasına yardım etti ve göz kırptı. "Bu bana sana sürtünme şansı da veriyor." Gülümsemesi genişledi. "Bu benim için de geçerli."

Onu pistin ortasına götürdü ve kollarına aldı. Seth hem onu kucağına almadığı için kızgın hem de birkaç dakika yalnız kalabildiği için minnettar bir halde ona bakıyordu.

"Onları kısıkanıyorum," dedi Zach.

Seth dikkatini tekrar masaya verdi. Beck ve Heavenly'ye o kadar odaklanmıştı ki

adamın hâlâ üç sandalye ötede oturduğunu unuttu. "Kim?"

"Liam, Raine ve Hammer." Odanın diğer ucunda, beyaz düğün pastasına yaklaşan üçlüye başıyla işaret etti.

Ben de onları kısıkanıyorum.

Bu üçü hayatlarının en kötü dönemlerini atlatmış ve daha güçlü, daha bağlı ve geri dönülmez bir şekilde aşık olarak ortaya çıkmışlardı.

Üçlü yapacak birine benzemeyen Zach'i inceledi. "Çünkü...?"

"Aileleri, amaçları ve aidiyet duyguları var. Tüm bunlara tekrar sahip olmak için her şeyimi verirdim." Zach iç çekti.

Seth onun sözlerini inceledi, sonra yavaşça başını salladı. Autumn ve Tristan'ı kaybettiğinde, Liam ve Hammer gibi iyi arkadaşlarının yanı sıra annesi ve dört erkek kardeşi hâlâ yanındaydı. Zach'in on buçuk yıldır görmediği erkek kardeşinden başka kimi vardı ki?

"Yaşadığınız türden bir kayıptan sonra kendinizi bulmanız zaman alır. İnan bana, biliyorum. Bunu başaracaksın," diye güvence verdi Seth. "Hatta belki aşkı da yeniden bulabilirsin. En azından, kardeşlerim New York'a döndüğüne göre romantizm için daha fazla mahremiyete sahip olmalısın."

"Çok eğlenceliydiler ve ihtiyacım olduğunda iyi bir dikkat dağıtıcıydılar. Ama son birkaç hafta son derece sessiz geçti. Ve kendi başıma birkaç şey öğrendim."

"Öyle mi?"

Zach başını salladı, bakışları doğrudan ve küçümseyiciydi. "Bir aptalı nasıl fark edeceğimi buldum." Seth sinirlendi. "Bana aptal mı diyorsun?"

"Öyleyim."

Bu gece herkesin nesi vardı böyle? Bunun mutlu bir olay olması gerekiyordu. Yoksa herkes *Seth'in akşam notunu mu* almıştı? "Seni tek yumrukta öldürebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

Zach omuz silkerek, "Muhtemelen," diye kabul etti. "Ama bu senin ne olduğunu değiştirmez."

"Bak, sen ve ben barıştık. İlk tanıştığımızda davranışlarım için özür diledim. Neden şimdi üstüme geliyorsun?"

Zach masaya doğru eğildi. "Çünkü en değerli insanları kaybettiniz ve bundan hiçbir şey öğrenmediniz. Kardeşlerin gittiğinden beri haftalar süren yalnızlığımda çok yalnızdım. Elbette, bir geceliğine arkadaş bulabilirim ama bu anlamsız. Beni gerçekten seven biriyle beş dakika geçirmek için *her şeyimi* verirdim. Senin için sorgusuz sualsiz ateşin içinden geçecek iki kişi var. Gözlerini kırpmadan." Beck ve Heavenly'ye baktı. "Yine de burada bir kenarda oturup izliyorsun, çünkü onlarla bir geleceği kucaklamaktan çok korkuyorsun."

Seth, Zach'i tek bir yumrukla yere sermemek için masayı kavradı. "Bunu sana kim söyledi?"

"Geçen hafta yemekten sonra Beck ve Heavenly'nin konuşmalarına kulak misafiri oldum. Çocuk istiyorlar. Sen istemiyorsun."

Bu onun kanını kaynattı. Doğru olup olmaması önemli değildi. "Her zaman insanların konuşmalarına kulak misafiri mi olursun?"

"Hayır. Ben sadece senin yıllardır yürüdüğün yolda ilerlemeye çalışan endişeli bir ağabeyim. Beck'in mutluluk şansını kaçıracağından endişeleniyorum çünkü sen onun ve Heavenly'nin sana vermek için can attığı koşulsuz sevgiyi kabul etmekten çok korkuyorsun. Seni sarsmak, kendini toparlamayı ve her şeyi tekrar kaybetmekten korkmayı bırakmanı söylemek istiyorum."

Seth, Zach'in gözlemine karşı çıkmak istedi ama yapamadı. "Sen kendi işine baksan nasıl olur?"

"Beck benim işim," diye karşılık verdi Zach, sonra başını salladı. "Yas tutma ve iyileşme hakkında herhangi bir sorum olursa sana gelmem gerektiğini söylediğine inanamıyorum." Alay etti. "En azından

Neyin önemli olduğunu çoktan anladım. Eğer bir daha aşk ve mutluluk için bir şansım olursa, korkuyla bir saniye bile kaybetmeyeceğim."

Bununla birlikte Zach ayağa kalktı ve partide tanıdığı diğer iki kişinin, Dean ve Jericho'nun yanına gitti.

Seth ayağa kalktı, öfkesini kontrol altına almaya çalışırken göğsü kabarıyordu. Burası çok gürültülüydü. Çok mutluydu.

Dışarı çıkmak zorundaydı.

Cipinin anahtarlarını cebinden çıkarıp Beck'in eline tutuşturmadan ve bir Uber çağırmadan önce, Heavenly ve cerrah dans pistinden el ele, gülümseyerek çıktılar.

Kızları ona yaklaştı, ellerini koluna doladı ve sıcaklığını soğuk kalbinin etrafına sardı. "Dans etmek ister misin?"

Beck onu cevap vermekten kurtardı. "Bir saniye bekle. Pastayı kesiyorlar."

Ve Seth bu lanet kapıdan çıkmak için kutlama yapan üçlünün yanından geçmek zorunda kalacaktı. Bu gürültülü, kalabalık odada kapana kısılmıştı. Duvarlar içine kapanıyor, tavan çöküyormuş gibi hissediyordu. Klostrofobikti. Nefes alamıyordu. Sadece mutlu insanların birbirlerine pasta yedirmelerini, öpücüklerini paylaşmalarını ve muhteşem gelecekleri hakkında konuşmalarını izleyebiliyordu.

Kendini kaybedecekti.

Neyse ki kısa bir süre sonra kutlamaları tamamladılar. Raine elindeki buketi fırlattı. Tabii ki Heavenly onu yakaladı, sonra da gözlerinde hayranlık ve umutla ona baktı. Sonra aşk sarhoşu üçlü ayrıldı.

Bu onun işaretiydi.

"Al bunları dostum." Anahtarlarını Beck'e uzattı. "Sen ve Heavenly kalın. Benim buradan çıkmam gerek. Başım ağrıyor."

Beck ona okunamayan bir bakış fırlattı. "Biz de seninle geleceğiz."

İstediği son şeydi. "Kal. İyi eğlenceler. Heavenly'nin bunu dört gözle beklediğini biliyorum."

"Raine gittiğine göre, eminim gitmekten mutlu olacaktır."

"Hayır, gerçekten. Oyunbozanlık etmek istemem. Sen kal. Israr ediyorum."

Beck Heavenly'nin elini tuttu ve birlikte yaklaştılar. "Biz de öyle. Hadi gidelim."

Seth kendi cipinin arka koltuğunda suratını asmış, Beck onları eve bırakırken öfke kusuyordu çünkü cerraha göre araba kullanamayacak kadar sinirliydi.

Siktir et onu.

Raine, Liam ve Hammer yeni hayatlarına başlamak üzere ayrıldıktan ve vanillalar geceyi sonlandırmaya başladıktan sonra resepsiyondan sıvışmışlardı. Resepsiyon salonunun, oyun oynamak isteyen kulüp üyeleri için bir zindana dönüşmesi uzun sürmeyecekti. Heavenly buna hazır değildi. O ve Beck de aynı fikirdeydi, bu yüzden kızlarını uzaklaştırmak doğru bir karardı.

Seth bu gerçeği takdir etmekle birlikte, yine de öfkeden kavruluyordu.

Lanet olası Beck. O koca ağzını açtı ve bu boku başlattı. Şimdi tüm arkadaşları onun kıcına yapışmış, kararlarını sorguluyorlardı. Onu tamamen yanlış anladılar. O evlilikten yanaydı. Aslında Heavenly'siz bir hayat düşünemiyordu ve bunu kanıtlamak için parmağına bir yüzük takmayı dört gözle bekliyordu. Ama bebekler? İyi kalpli doktor babalığı onun boğazına dayamak için can atıyordu. Seth bundan hiç hoşlanmamıştı.

Ama araba tartışılacak bir yer değildi ve Heavenly'nin bu yüzleşmeyi duymasına gerek yoktu. Çok çirkin olacaktı.

Yanında, ellerini kucağında kavuşturmuş, sessiz bir şekilde oturuyordu. Beck partiden ayrılırken onun arkaya, yanına kaymasını beklemiyordu. Neden yapmıştı ki?

Heavenly ve Beck dikiz aynasında göz göze geldiler. Bahse girerdi ki ikisi onu hamile bırakma fikrine ikna etmek için yeni bir plan hazırlamışlardı. Beck onu tam da şu lanet olası dakikada bebek sahibi olması gerektiğine ikna etmiş gibi görüldüğüne göre, bu uygun bir fikirdi.

"Seth?" Heavenly yumuşak bir eli onun koluna doladı. İri mavi gözleri iyi olup olmadığını sordu.

Ona bu şekilde dokunmamasını diledi. Onun acımasını istemiyordu. Güzel elbisesini yukarı çekip ona amını sunmasını on kez tercih ederdi. Her ihtimale karşı cebine bir prezervatif sıkıştırmıştı. Ama onun istediği bu değildi, bu yüzden çarpan kalbine ve şehvet telaşına karşı koymaya çalıştı. "Ben iyiyim."

Dikiz aynasından Beck ona şüpheli bir kaş çattı.

Öyle mi? Sen de siktir git.

Daha yakına eğildi. Göğüsleri Seth'in koluna bastırarak bir arzu dalgası daha yarattı. Seth dişlerini sıktı ve gözlerini kapadı. Ne yapıyor ya da nasıl hissediyor olursa olsun, neden hep onu istiyordu? Aşk. Evet, suçun bir kısmını buna yükleyebilirdi. Ama ihtiyaç - ilkel, vahşi, kontrol edilemez - kelimelere dökemediği başka bir şeyden kaynaklanıyordu.

"Emin misin?" diye sordu.

Ona tekrar yalan söylemek istemiyordu, bu yüzden ona sıkı bir gülümseme gönderdi ve ardından pencereden dışarı, geçmekte olan So Cal gecesine odaklandı.

Yanında, onun endişesini hissedebiliyordu. Lanet olası şefkati onu sarmış, rahatlatmaktan çok boğuyordu.

"Konuş benimle, Seth," diye yumuşak bir sesle ısrar etti. "İyi değilsin."

Yaklaşan öfkesini yutkunarak bastırdı. "Merak etme. Sadece...yapma."

Geri çekildi, elini geri çekti ve arka koltuğun diğer tarafına doğru çekildi. Seth nefesinin altından küfretti.

"Özür dilerim. Sorun sen değilsin." Elini sıktı, sonra bıraktı. "Sadece iyi bir ruh halinde değilim."

"Eve gittiğimizde sana taze kahve yapabilirim. Ya da kendini kötü hissediyorsan bir fincan çorba."

Denediği için onu kutsa, ama... "Hayır, meleğim. Sadece iyi bir uykuya ihtiyacım var" - sert bir *sikiş*- "iyi bir gece uykusuna." Tekrar yaklaştı. Gözlerindeki sevgi ve karşılama, baştan çıkarıcı bir yumruk gibiydi.

"Eğer istersen, seni yatırırım." Uzun bir bakışla adamın omzunu öptü. Gömleğinin içinden bile dudakları adamın tenini yakıyordu.

Seth yutkundu. Onun nezaketinden faydalanmamalıydı. Beck'in onu arzuladığına ikna ettiği çocukları ona vermeye niyetli olduğunu düşünmesini riske atmamalıydı. Ama ona geri çeviremeyeceği kadar çok ihtiyacı vardı. "Çok isterim."

Beck boğazını temizledi. "Sen ve ben sohbet ettikten sonra..."

Elbette piçin söyleyecek bir şeyleri vardı. Heavenly'yi korumak istiyordu ve Seth'in bir yanı bunu takdir ediyordu. Diğer yanı ise Beck'e siktir olup gitmesini söylemek istiyordu çünkü doktor kimsenin babası değildi, hele onun hiç değildi.

Cebinden telefonunu çıkardı ve tarıyormuş gibi yaptı. "Bir daha düşündüm de, bir süreliğine dışarı çıkmam lazım. Bir davayı kontrol etmeliyim."

Cerrah aynada ona baktı, çenesini gıcırdattı ama hiçbir şey söylemedi.

Eve dönüş yolculuğunun geri kalanı sessiz geçti. Gerginliğin alt akımları -Heavenly'nin endişesi ve Beck'in

Taksinin içinde, sanki biri öfkесinin altındaki ısıyı yükseltmiş ve neredeyse kaynama noktasına getirmiş gibi, kendi kaynayan öfkesine karışan bir kınama havası esiyordu.

Sonunda Beck arabayı garaja park etti. Doktor daha motoru durdurup eve dalmadan Seth dışarı çıkmıştı. En akıllıca çözüm bu maymun kıyafetini değiştirmek, arabasının anahtarlarını almak ve pişman olacağı bir şey söylemeden ya da yapmadan önce oradan ayrılmaktı. Beck bir daha karşısına çıkarsa, Seth yaptıklarından sorumlu olabileceğinden şüpheliydi ve Heavenly'nin onun öfkeli tarafını görmesine hiç gerek yoktu.

Kapı arkasından çarparken Beck'in peşinde olduğunu duydu. "Hangi cehenneme gidiyorsun?" Seth omzunun üzerinden bakmadı bile. "Sana söylemiştim. İşe."

"Bekle," diye seslendi Heavenly kapıdan. "Benim sürprizim. Gitmeden önce sana göstermek istiyorum."

Dişlerini sıktı, sabretmeye çalıştı. Ama onu ezmek istemiyordu. Bunların hiçbirisi onun suçu değildi. Başını salladı. "Elbette."

Gülümsemesi odayı aydınlattı ve neredeyse soğukkanlılığının patlamaya ne kadar yakın olduğunu unutturdu. "Beş dakika içinde döneceğim. Hiçbir yere gitme."

Başıyla onayladığında, onu Beck'le yalnız bırakarak yukarı fırladı.

Bu eğlenceli olmalı.

Banyolarının kapısının kapandığını duyar duymaz Beck onun yüzüne baktı. "Senin derdin ne lan?"

"Sen ve o koca ağzın. O düğündeki *herkesin* sorunlarımızı bilmesi mi gerekiyordu? Sen Hammer'la buluşmak için ortadan kaybolduktan sonra Liam gelecekle ilgili her şeye karıştı.

-En sevdiğin konu. On dakika geçmeden Hammer da aynı davulu çaldı. Juliet hamile olarak öldüğü için benimle dertleşebileceğini düşündü. Sonra da Raine'in oğlunu beklediğini söyleyerek mutluluğunu yüzüme vurmak istedi." Seth homurdandı. "Bu beni harika bir ruh haline soktu. Bu da yetmezmiş gibi, kardeşin *Seth'i azarlayalım* kervanına katıldı çünkü Heavenly'yle onu gelişigüzel hamile bırakıp dünyadaki nüfus artışına katkıda bulunmak istemediğimi konuştuğunuzu duymuş. O yüzden çeneni kapatıp biraz sakinleşmeme izin vermeye ne dersin?"

Beck geri çekildi, sonra da saldırmaya hazırmış gibi hırladı.

Güzel. Getir bakalım.

"Öncelikle, orospu çocuğu, Hammer'a hiçbir şey söylemedim. Belki eski dostun Liam söylemiştir. Ama tek bir kelime bile etmedim. İkincisi, Zach'in Heavenly ile kişisel konuşmamı duymasını asla istemedim. Binlerce kez özür dilerim. Ama gerçekçi olalım, dünyanın aşırı nüfus krizi senin umurunda bile değil. Seni kızdıran şey herkesin senin sorunlarınla yüzleşmeni istemesi, bu yüzden beni korkuların için günah keçisi yaptın. Ve bu saçmalık. Kafanı kışından çıkarmanın zamanı geldi."

"Oh, bu gerçekten çok hoş. Hepiniz, 'Hey, korkunç bir kayıp yaşadığınızı ve tüm dünyanızın altınızdaki kayıp gittiğini biliyorum, ama bana bir iyilik yapıp bunu unuttur musunuz? Teşekkürler,' diye taklit etti Seth. "Evet, hemen halledeyim."

"Belki de yapmalısın. Herkes 'senin işine karışıyor' çünkü umurlarında. Peki siz ne yapıyorsunuz? Başınızı meşhur kuma gömmeden önce homurdanıyor ve patlıyorsunuz. Bu hiçbir şeyi çözmeyecek. Geçmişe daha ne kadar sıkı sıkı sarılacaksınız? Geleceğin parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verecek kadar uzun sanırım. Mutluluğa *bu kadar yakınsın*, dostum. Ama her şey senden uzaklaşmak üzere çünkü Heavenly'yi sevdiğin kadar sevmediğin bir eşin yasını tutuyorsun. Seni geri tutan suçluluk duygusu mu? Bunun zor olacağını anlıyorum. Aklını başından alacağı kesin. Ama bunun acısını Heavenly'den çıkarma."

"Sorun bu değil. Onu yanıma almadan önce, ona karşı hissettiklerimin ne kadar çılgınca olduğunu kabul ettim. Bu ilişki ailemi dehşete düşürecek ama onu hayatımın geri kalanında annemi kendimden uzaklaştırmayı göze alacak kadar seviyorum. Sorun benim işim. Her şey aldatan eşler ve çalışanların geçmiş kontrolleri değil. Çok tehlikeli olabilir. Belki steril bir ortamda çalıştığınız için bunu anlamıyorsunuz. Belki de ispiro ve dezenfektan kokusu beyninize işlemiştir. Ama ameliyathanede parmağınızı şıklatıyorsunuz ve insanlar itaat ediyor. Tanrıyı oynuyorsun. Aferin sana. Gerçek dünyada işler böyle yürümez. Her gün kötü şeyler oluyor. Şiddetli kaosu kimse kontrol edemez. Bunun hayatımdaki insanlar için ölümcül olabileceğini ilk elden biliyorum."

"Bu riski kabul etmeye hazırız. Peki bir sonraki bahaneniz ne? Gerçek şu ki, tekrar kayıp yaşamak istemiyorsunuz, bu yüzden mutluluktan, gelecekte vazgeçtiniz. İster beş dakika ister elli yıl olsun, birlikte geçirebileceğimiz zamanın tadını çıkarmayı siktir et." Beck yaklaştı, belli ki haklı bir öfke içindeydi. "Bak, yaşadıkların en kötü düşmanımın başına gelmesini asla istemeyeceğim şeyler. Bunun hayatını mahvettiğini ve kendini sorumlu hissettiğini tamamen anlıyorum. Ve çok üzgünüm. Ama ne benim pişmanlığım ne de senin suçluluk duyman hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Sadece sen hayatına devam etmeye karar verebilirsin. Ama sen denemeyecek kadar kendine acımakla meşgulsün."

Seth'in öfkesi daha da alevlendi. "Bu saçmalık! Ben-"

"Terapiye gitmek ya da duygularınızı yönetmenin yollarını aramak mı? Oh, biliyorum. Geçmişinizle başa çıkmayı ya da geleceğiniz için çalışmayı hiç düşünmeden sadece anı yaşamaya devam ediyorsunuz."

"Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun. Terapi işe yaramaz ve-"

"Öyle mi? Nereden biliyorsun? Geçmişini gerçekten işlemeye çalışıyor musun? Hiç yaptın mı?"

"Elbette." Beck ne sanıyordu ki, parmağını kışına sokup öylece oturduğunu mu? "Parmaklarımı şıklatıp senin için her şeyi yoluna koyamadığım için üzgünüm."

Beck bir tahtaya tutturulmuş bir böceği inceler gibi başını eğdi. "Hiç kimseye her şeyi anlattın mı?"

Nereye varmaya çalışıyordu? "Tabii ki. Polis biliyor. Babamın eski ortağı Gene biliyor. Sen ve Göksel biliyorsunuz."

"Ama bilmiyoruz, her şeyi değil. Silas Nichols'ın Güney Bronx'taki pis dairesine *nasıl* düştüğünü biliyoruz. Ama *nedenini* bilmiyoruz. En başından beri hikayende boşluklar var ve ben bazı cevaplar istiyorum. Seni onun yoluna çıkaran faili meçhul davaya neden kafayı taktın? Ve onun kimliğini öğrenmek için kime iyilik borçluydun?"

Seth soğudu. Beck'in tüm ayrıntıları, özellikle de kirli olanları isteyeceğini tahmin etmeliydi. O orospu çocuğunu son birkaç aydır oyaladığı için şanslıydı.

Zaman dolmuştu.

Seth volta atarken elini yüzüne götürdü. Göğsünü yarmak ve daha fazla gerçeği ortaya dökmek istemiyordu ama bu pislik onu rahatsız etmeye devam edecekti. İyi. Bu suçluluk duygusundan kurtulacaktı. Ayrıca, çocuk sahibi olmayı erteleyecekse -muhtemelen sonsuza dek- nedenlerini açıklamalıydı.

Seth yutkunarak mutfağa doğru yürüdü, Beck'in onu takip ettiğinin belli belirsiz farkındaydı. İçindeki düğümle karanlık verandaya ve ötesindeki parıldayan havuza baktı. "Autumn ve Tristan öldürüldüğünde araştırdığım faili meçhul dava mı? O babamın cinayeti idi." İçini çekti. "Bunu şimdiye kadar hiç kimseye söylemedim, anneme bile."

"Lanet olsun." Beck'in sesi sarsılmış gibiydi.

Seth arkasını dönüp cerraha bakmaya cesaret edemedi. Bunun yerine sıkışan boğazını temizledi

ve devam etti. "Resmi rapor onun yanlış giden bir uyuşturucu baskınının ortasında olduğu sonucuna vardı. Sonrasındaki fısıltılar da rüşvet aldığı yönündeydi. Saçmalık. Babam *asla* satılmazdı. Bir kurala göre yaşardı. Her zaman doğru olanı yapardı. O söylentiler mi? Hayır. Kesinlikle hayır. Katılma sebepimin yarısı

bunu kanıtlamak ve babamın tam olarak nasıl öldüğünü bulmaktı. Onu olay yerine kimin ve neden çektiğini bilmek zorundaydım. Diğer yarısı ise onu gururlandırmaktı. İlkini başardım ama ikincisinde... Her şekilde başarısız oldum."

"O faili meçhul davanın senin için bu kadar kişisel olmasına şaşmamalı." Beck elini onun omzuna koydu. "Onun adını temize çıkarmak için bu kadar uğraşmana şaşırmadım. Ben de aynı şeyi yapmayı aklım almıyor ama senin baban bir kahramandı. Benimki İncil'in öğretilerini çarpıtarak küçük kızları taciz etmek için bir bahane haline getirdi. Ama sen ve baban çok yakındınız, değil mi? Eminim Silas'ı öldürerek onun intikamını aldığın için gurur duyuyordur."

Seth alay etti. "Hayır, mezarında ters dönüyor. Karımı ve oğlumu kaybettikten ve rozetimi teslim ettikten sonra, sadece karanlıkta kalmadım, karanlık *oldum*. Bir yıldan fazla bir süre boyunca her bara, geneleve, uyuşturucu yuvasına ve mafya mekânına dadanmıştım. Sonunda biri bana Silas'ın adını verene kadar pezevenklerle, uyuşturucu satıcılarıyla ve mafya babalarıyla yatağa girdim."

"Yatakta... nasıl?"

Seth tereddüt etti, sonra omuz silkti. Bütün çirkin şeyleri kusabilirdi. "Ben onların tetikçisiydim. İstihbarat için diğer suçluları öldürdüm. Ve geceleri rahat uyudum."

Arkasından Heavenly'nin nefesi kesildi. Seth döndüğünde onu merdivenlerde, gözleri fal taşı gibi açılmış, solgun ve şok olmuş bir halde buldu. Belli ki Seth'in ona söylemeye hiç niyetlenmediği, hassas kalbinin muhtemelen kavrayamayacağı ya da affedemeyeceği şeyleri duyacak kadar uzun süre orada durmuştu.

Sikeyim.

Sonra "sürprizi" fark edildi. Tepedeki ışık, giydiği fırfırlı pembe şekerlemenin üzerine vuruyordu. O kadar şeffaftı ki vücudunun her santimini görebiliyordu. Kumaşı bir arada tutan minik fiyonklar göğüslerinin üzerinde açılmış, baştan çıkarıcı pembe meme uçlarıyla cilveleşiyordu. Oyuncak bebek kalçalarının etrafında süzülüyor, amını zar zor gizliyordu.

Onunla ilgili her şey onu çağırıyordu. Şehvet bir koçbaşı gibi vücuduna çarptı. İçindeki karanlığı silmesi için ona ihtiyacı vardı. Ona yeniden ışık verecekti.

Beck'in yanından geçerek cerrahın omzuna çarptı ve ona doğru koşmaya başladı.

"Angel..." "Aman Tanrım. Seth..." Gözleri yumuşadı. Kollarını ona doğru açtı. "Hiçbir fikrim yoktu..."

Daha sonra, onun dehşete kapılmamasının ve itilmemesinin nasıl mümkün olduğunu açıklayacaktı. Şu anda ona sadece acıyarak sikse bile, ona ihtiyacı vardı.

Heavenly'ye ulaşır ulaşmaz, bir elini onun saçlarına doladı ve kolunu beline doladı. Dudakları Heavenly'nin dudaklarına çarparken, derinlere daldı, onu ayaklarından kaldırdı ve merdivenlerden aşağı indirdi. Nefes nefese öpüşmelerinden ayrıldı ve sol göğsünde bağlı olan yayı çekiştirdi. "Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Seth onun cevabını beklemedi. Onun her parçasına sahip olmak için duyduğu hayvani dürtü onu yönlendirdi. Eğilip göğüs ucunu ağzına aldı, tavana dayadı ve sanki hayatı buna bağlıymış gibi emdi. Diliyle daireler çizdi. Dişleriyle tırmıkladı. Kızın nefesi kesilene kadar çekiştirdi. Onun çığlıklarını içti.

Tanrım, o acısını dindiren bir merhemdi. O mükemmeldi. Sadece daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Seth göğsündeki diğer yayı kopardı ve kalçalarını çevreleyip avuçlarını çıplak, yemyeşil kıcıyla doldururken, onu neredeyse patlamak üzere olan sikine oturturken, bakılmamış meme ucunu diline çekti. Evet, taşaklarına kadar içine girer girmez, zevk dışında her şeyi silip atacaktı. O da mükemmel olacaktı.

"Aminin sıcaklığını hissedebiliyorum," diye mırıldandı meme ucuna karşı kalınca. "Seni çok sert becereceğim. İçinde boğulacağım. İçinde kaybolacağım..."

"Bekle!"

Seth'in, göğsüne koyduğu ellerin okşamadığı gerçeğini fark etmesi bir anını aldı.

ama onu itiyor.

Hayır. Onu daha sıkı kavradı, amcığına sürtündü, ağzı tekrar onunkini aradı.

Dudaklarını birleştiremeden başını çevirdi. "Seth, dur!"

Aniden gömleğinin yakasına inen bir yumrukla geri çekildi ve Heavenly'den uzaklaştı. Beck yüzüne doğru kükredi. Çok kızgın görünüyordu.

Böylece iki kişi oldular.

"Ne yapıyorsun lan sen? Sana durmanı söyledi!" Beck onu iterek tökezlemesine neden oldu, sonra da koruyucu bir şekilde onunla Heavenly arasında durdu. "Onu lanet merdivenlerde beceremezsin. Kendini kontrol altına alana kadar ona hiç dokunmayacaksın."

"O benim de kadını. Getir. Siktir. Çekil yolumdan."

Beck dişlerini gösterdi. "Heavenly, yukarı çık. Yatak odasının kapısını kilitle. Ben senin için gelene kadar da açma."

Cidden mi? "Ona sahip değilsin."

"Bilmiyorum ama onu her şeyimle koruyacağım. Hayır dedi. Ona dokunursan seni öldürürüm." Seth'in kahrı kahkahası çirkinleşti. "Deneyebilirsin."

"Kesin şunu!" Heavenly titreyen parmaklarıyla göğüslerinin üzerindeki fiyonkları düzeltti ve ayağa fırladı. "İkiniz de."

Beck takım elbisesinin ceketini çıkarıp ona uzattı. "Üstünü ört."

Seth'in akıl sağlığı için görmesi gereken şeyi saklamak için mi? Sikerim böyle işi.

Başını iki yana salladı. "O zaten her şeyi gördü. İkiniz de gördünüz. Sorun meme uçlarım değil. İletişim eksikliğimiz. Başından beri hayatımızın kirli yanlarını birbirimizden sakladık. Bunun sonu hiç iyi olmadı ama aynı hataları yapmaya devam ediyoruz. Öğrenmiyoruz."

"İtiraf ediyorum," diye homurdandı Seth. "Sana her şeyi anlatıyorum."

"Sadece seni zorladığımız için." Ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış fırlattı. "Dürüst olmayan partnerlerle ilişki kurulamayacağını söyleyen sendin. Bu olmadan, gerçekten neyi paylaşıyoruz? Ve neden devam edelim ki?"

"Sözlerimi yüzüne vurma," diye hırladı. "İkimiz çok farklı şeylerden bahsediyoruz. Beck ve ben sana sorunlarında yardımcı olabiliriz. Sen-"

"Seninkine yardım edemez miyim? Nereden biliyorsunuz? Denememize hiç izin vermedin. Bunun yerine Autumn ve Tristan'ın ölümleriyle ilgili önemli ayrıntıları, babanın adını temize çıkarmak için işlediğin cinayetleri ve Tanrı bilir daha neleri bizden sakladın. Acının her zerresini omuzladın ve kendini babanı, karını, oğlunu, hatta tüm aileni hayal kırıklığına uğrattığına ikna ettin, sanki bu affedilemez bir günahmış gibi." Beck'in yanından geçip ellerini tutmak için hamle yaptı. "Öyle değil. Hepimiz insanız ve bazen başarısız oluruz. Tek yapabileceğimiz elimizden gelenin en iyisini yapmak, hatalarımızdan ders çıkarmak, daha iyisini yapmak için çabalamak ve bizi sevenlere yaslanmak. Siz bunu yapmıyorsunuz. Yapacağından da emin değilim. Bu da demek oluyor ki, amım dışında senin için bir işe yaramıyorum." Gözleri yaşlarla doldu. "Ve bu kalbimi kırıyor."

Yüzünden aşağı süzülen iri damlalar Seth'in göğsüne saplanmış bir bıçak gibiydi. "Bu doğru değil. Sen benim her şeyimsin. Seni seviyorum."

"Hayır." Başını salladı, gözyaşları serbestçe akıyordu. "Sorunlarından kaçmak için bedenimi kullanmayı seviyorsun. Ben bir yara bandı değilim; ben etten kemikten bir kadını." Yumruğunu göğsüne vurdu. "Sana her parçamı verdim ve sen acının arkasına saklanmaya devam ediyorsun. Bu beni parçalıyor. Artık bunu yapamam."

Buz gibi panik her uzvuna doldu ve sinir uçlarını alevlendirdi. Kadının omuzlarını tuttu. "Özür dilerim. Seni bir daha incitmeyeceğim, yemin ederim."

Burnunu çekti ve sarsılarak kurtuldu. "İzin verirsem yapacaksın."

Tanrım, şimdi de bıçağı çeviriyordu. "Heavenly-"

"Bizimle bir gelecek kurmaya gerçekten hazır mısın? Çünkü ben hazır olduğunu sanmıyorum." "Angel, bunu yapma. Anlamaya çalış." Yumruklarını sıktı. "Bu o kadar kolay değil. Bu-"

"Olabilir ama geçmişini bahane olarak kullanmaya devam ediyorsun. Dürüst ol, Beck ve benimle bir aile kurmayı hiç planlamadın, değil mi?"

Cevap vermek için çırpındı. "Tatmin olmanın tek yolu çocuk sahibi olmak değil. Hayatımızdan memnun değil misin? Bizimle?"

Kızın gergin gülümsemesi acı bir acıyla doluydu ve bunu kızın yüzüne yansıttığı için ondan nefret ediyordu. "Yani bu çocuklara hayır demek. Başarısızlıklarını uyuşturmak için seks istedin ama bağlılık istemedin. Geleceği değil. Üzgünüm, Seth. Sen aile kurmaktan korkuyorsun diye ben de aile kurmaktan vazgeçmeyeceğim." Yanaklarından süzülen gözyaşlarını silip süpürdü. "Yeniden düşünmeye istekli olmadığın sürece, daha ne kadar konuşmamız gerektiğini bilmiyorum."

Sonra Heavenly, Seth'in göreceğini hiç düşünmediği bir şey yaptı. Ona sırtını döndü, merdivenleri tırmandı ve yatak odalarının kapısını çarparak aralarına girdi.

Korku ve yaklaşan kıyamet duygusu kalbini parçalayarak ağzı açık kaldı. "Hayır. Bu olamaz. Olamaz." Beck, "O sadece söylenmesi gerekeni söyledi," diye belirtti. "İkimizin de hissettiği şeyi.

Acıtıyor

bir kaltak gibi, değil mi? Gerçekler genellikle öyle yapar..." "Dinle dostum. Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var."

"Sekiz yılınız vardı. Eğer gerçekten kendine yardım etmeye çalışıyor olsaydın, sana ihtiyacın olan her şeyi memnuniyetle verirdik. Ama öyle değilsin. Heavenly ve ben aylardır bekliyoruz." Beck başını salladı. "İşimiz bitti. Geleceğimize bu gece başlıyoruz. Adil bir uyarı, onu rahatlatmak için yukarı çıkıyorum. Eğer beni isterse, bu gece değil, muhtemelen bir daha asla eldiven giymeyeceğim."

Öfke Seth'i sarstı. Kafası patlayacakmış gibi hissediyordu. "Onu hamile bırakacaksın." "Tanrım, umarım öyledir. Sen de bunun bir parçası olabilirsin ama geçmişinin daha önemli olup olmadığına karar vermelisin.

senin geleceğinden daha önemli. Eğer öyleyse, şey..." Beck omuz silkti.

"Çıkış yolunu biliyorsun." Sonra döndü ve Heavenly'yi merdivenlerden yukarı kadar takip etti, asla arkasına bakmadı.

THE END...
FOR NOW

Sizi Heavenly Rising destanının destansı finali (bu sefer ciddiyyiz!) The Commitment için Beck, Heavenly ve Seth'e katılmaya davet ediyoruz!

TAAHHÜT

Kırılmamış Seri: Heavenly Rising (Kitap 4) yazar

Shayla Black ve Jenna Jacob

25 Temmuz 2023

(e-Kitap, basılı ve sesli olarak satışa
sunulacaktır) [Satın almak için buraya tıklayın!](#)

TAAHHÜT

Kırılmamış Seri: Heavenly Rising (Kitap 4) yazar
Shayla Black ve Jenna Jacob

ÇOK YAKINDA!

(e-Kitap, basılı ve sesli olarak satışa
sunulacaktır) [Satın almak için buraya tıklayın!](#)

Daha fazla sulu, pis, yetişkin sabunu iyiliği istiyorsanız, Kırılmamış Seri'deki kıvrımları, dönüşleri ve heyecan verici sonucu kaçırmayın: Heavenly Rising destanı, The Commitment.

The Commitment için şimdi ön sipariş vermek için [buraya](#) tıklayın.

TEŞEKKÜRLER

İtirafı okuduğunuz için teşekkür ederiz! Eğer beğendiyseniz, lütfen yorum yapın ve okuyucu arkadaşlarınıza tavsiye edin. Bu bizim için dünyalara bedel!

Shayla ve/veya Jenna'dan en son haberleri, yayınları ve satışları takip etmenin kolay bir yolunu istiyorsanız, yeni ve gelecek kitaplarla ilgili duyurular, serilerin önizlemeleri, özel alıntılar, tanıtımlar, yazar hayatı hakkında rastgele şeyler ve daha fazlası için haber bültenlerimize abone olun!

[Shayla'nın VIP Okuyucu Bülteni](http://www.shaylablack.com) veya
www.shaylablack.com [Jenna'nın Okuyucu Bülteni](http://www.jennajacob.com) veya
www.jennajacob.com

AB OUT S HAYL A B L A C K

HADI BİRBİRİMİZİ TANIYALIM!

Shayla Black, seksenden fazla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanın *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yazarıdır. Kitapları milyonlarca kopya satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

Tek çocuk olan Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen hayal kurarak kendini oyaladı. Üniversitede okuma aşkını keşfetti ve yayıncılık kariyeri peşinde koşmaya başladı. Pazarlama/Reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi hikayeleri ve karakterleriyle birlikteydi, bu yüzden külotlu çoraplarını ve güçlü takım elbiselerini geride bıraktı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası, kızı ve iki şımarık tekir kedisiyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, oyun oynamaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

BANA KENDINDEN BIRAZ DAHA BAHSET.

Aşağıdaki bağlantılar aracılığıyla benimle iletişime geçin. Ayrıca Facebook Kitap Güzellerimden biri olabilir ve eğlence, kitap sohbeti ve daha fazlasıyla dolu canlı, etkileşimli #WineWednesday video sohbetlerinin tadını çıkarabilirsiniz! Yakında görüşmek üzere!

[Web sitesi](#)
[VIP Okuyucu Bülteni](#)
[Shayla Mağazası](#)
[Facebook Kitap Güzelleri Sohbet Grubu](#)

SAMAN LAB L A C K TARAFINDAN DİĞER BO O K S

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM WICKED & DEVOTED

Romantik Gerilim

Günah Kadar Kötü (One-Mile & Brea, bölüm

1) Sonsuza Kadar Kötü (One-Mile & Brea, bölüm 2) Yalan Kadar Kötü (Zyron & Tessa, bölüm 1) Kötü ve Gerçek (Zyron & Tessa, bölüm 2) Baştan Çıkarma Kadar Kötü (Trees & Laila, bölüm 1) Kötü ve Sonsuz (Trees &

Laila, bölüm 2) *Çok Yakında:*

Wicked as Secrets (Matt & Madison, Bölüm 1) (11 Nisan 2023)

REED AİLESİ HESAPLAŞMASI

Öfkeli, duygusal çağdaş romantizm KARDEŞLER

Seni İstemekten Daha Fazlası (Maxon &

Keeley) Sana İhtiyaç Duymaktan Daha

Fazlası (Griff & Britta) Seni Sevmekten

Daha Fazlası (Harlow & Noah)

BASTARDS

More Than Crave You (Evan & Nia)

More Than Tempt You (Bethany &

Clint) *Çok Yakında:*

Seni Arzulamaktan Daha Fazlası (Xavian & Corinne) (1 Kasım 2022)

ARKADAŞLAR

Sana Cesaret Etmekten Daha Fazlası (Trace

& Masey) Senden Nefret Etmekten Daha

Fazlası (Sebastian & Sloan) **1001**

KARANLIK GECE

Seni Zevklendirmekten Daha Fazlası (Stephen

& Skye) Seni Korumaktan Daha Fazlası

(Tanner & Amanda)

Sana Sahip Olmaktan Daha Fazlası (Bir Umut Serisi Çaprazlaması) (Echo & Hayes)

YASAK İTİRAFLAR (SEKSİ ŞORTLAR)

Seksi Yatmadan Önce

Hikayeleri İLK KEZ

Masumları Baştan Çıkarmak (Kayla & Oliver)

Gelini Baştan ıkarmak (Perrie &
Hayden) Yabancıyı Baştan ıkarmak
(Calla & Quint)

Düşmanı Baştan Çıkarmak (Whitney & Jett)

KORUYUCULAR

Koruma Tarafından Baştan Çıkarılan (Sophie

& Rand) Casus Tarafından Baştan Çıkarılan

(Vanessa & Rush) Suikastçı Tarafından

Baştan Çıkarılan (Havana & Ransom) Mafya

Patronu Tarafından Baştan Çıkarılan (Kristi &

Ridge) **İĞRENÇ ZENGİN PATRONLAR**

Milyarderin Baştan Çıkarması (Savannah & Chad)

Çok yakında:

Yöneticiler Tarafından Ayartılmak (24 Ocak 2023)

KÖTÜ AŞIKLAR (SERİNİN TAMAMI)

Buharlı Romantik Gerilim Kötü

Bağlar (Morgan & Jack) Çöküş

(Kimber & Deke) Lezzetli

(Alyssa & Luc) Bana Teslim Ol

(Kata & Hunter) Bana Ait Ol

(Tara & Logan)

Wicked to Love (Emberlin & Brandon)

Mine to Hold (Delaney & Tyler)

Wicked All the Way (Carlotta & Caleb)

Bizim Aşkımız (London, Javier, &

Xander) Bütün Gece Hınzır (Rachel &

Decker) Sonsuza Kadar Hınzır (Gia &

Jason)

Onları Değer Vermek (Callie, Thorpe,

& Sean) Onunki Almak (Bailey &

Joaquin) Saf Kötü (Bristol & Jesse)

Wicked for You (Mystery & Axel)

Falling in Deeper (Lily & Stone)

Dirty Wicked (Sasha & Nick)

Çok Kötü Bir Noel (Morgan & Jack) Sıkı

Tutunmak (Jolie & Heath)

Sadıktan Kötüye (Sadık Aşıklar Çaprazlaması) (Karis & Cage)

SADIK AŞIKLAR (SERİNİN TAMAMI)

Buharlı Romantik Gerilim

Zevke Adanmış (Shealyn & Cutter)

Kendini Kötülüğe Adayanlar (Kötü Aşıklar çaprazlaması) (Karis &

Cage) Kendini Aşka Adayanlar (Magnolia & Josiah)

KIRILMAMIŞ SERİ

(Jenna Jacob ile birlikte
yazmıştır) Raine Falling Saga

(TAMAMLANDI) [The Broken](#)

(Prequel)

İhanet

[Kırılma Eşik](#)

[Bağ](#)

Göksel Yükseliş Destanı

[Seçim](#)

[Kovalamaca](#)

[İtiraf Çok](#)

Yakında:

[The Commitment](#) (25 Temmuz 2023)

MÜKEMMEL CENTİLMENLER (SERİNİN TAMAMI)

(Lexi Blake ile birlikte
yazılmıştır) Buharlı Romantik

Gerilim [Skandal Asla Uyumaz](#)

[Baştan Çıkarma Seansı](#)

[Big Easy Temptation](#)

[Duman ve Günah](#)

[Başkan'ın Zevkine Göre](#)

MÉNAGE USTALARI (SERİNİN TAMAMI)

(Lexi Blake ile birlikte
yazılmıştır) Buharlı Çağdaş
Romantizm [Onların Bakire Esiri](#)

[Onların Bakire Sırrı](#)

Onların Bakire

[Cariyesi Onların Bakire](#)

[Prencesi Onların](#)

[Bakire Rehinesi](#)

[Onların Bakire](#)

[Sekreteri Onların](#)

[Bakire Metresi](#)

BAĞIMSIZ BAŞLIKLAR

[Yaramaz Küçük Sır](#)

[Beni İzle](#)

[Kirli ve Tehlikeli](#)

Hayalindeki
Erkek Mükemmel
Bir Eşleşme

UMUT SERİSİ (SERİNİN TAMAMI)

Buharlı Çağdaş Romantizm Yedek Gelinin

Yanlış Maceraları (Ella & Carson) Eski

Sevgilimle Yanlış Maceralar (Eryn & West)

More Than Possess You (Echo & Hayes) (Bir Reed Ailesi Hesaplaşması geçişi)

SEXY CAPERS (TÜM SERİ)

Bound and Determined (Kerry & Rafael)

Strip Search (Nicola & Mark)

Arresting Desire (Lucia & Jon)

TARİHİ ROMANTİK TEK KİŞİLİK

ROMANLAR

Leydi ve Ejderha Kötü Bir

Gece

STRICTLY SERİSİ (KOMPLE DÜET)

Viktorya Dönemi Tarihi

Romantizm Kesinlikle Baştan

Çıkarma (Madeline & Brock)

Kesinlikle Yasak (Kira & Gavin)

SİLAH ARKADAŞLARI (ÜÇLEMENİN TAMAMI)

Ortaçağ Tarihi Romantizm Leydi

Gelini (Gwenyth & Aric) Çalınan

Gelini (Averyl & Drake) Asi Gelini

(Maeve & Kieran)

KUTU SETLERİ/KOLEKSİYONLAR

Kötü ve Tapılan (One-Mile ve Brea düeti) Kötü ve

Yasak (Zyron ve Tessa düeti)

Vaatlerden Daha Fazlası (Reed Ailesi Hesaplaşması: Kardeşler)

Yasak İtirafı: İlk Kez Yasak

İtirafı: Koruyucular İlk Bakış

(Üçlü seri başlangıcı)

Unbroken: Raine Falling Komple Seri

Unbroken: Raine Falling, Birinci Cilt

Unbroken: Raine Falling, İkinci Cilt

The Strictly Duet (Viktorya Dönemi Tarihi Romantizm)

JENNA JACOB HAKKINDA

USA Today Bestselling yazarı Jenna Jacob, alfa erkekleri ve onları seven cesur kadınları ruhlarını çözerken, yaralarını iyileştirirken ve sonsuza dek mutlu bir aşk bulurken tutku, romantizm ve mizahla dolu bir tuval çiziyor. Yürekleri hoplatan, büyüleyici ve buğulu kelimeler sizi nefessiz bırakacak ve daha fazlasını arzulamanıza neden olacak.

Dört yetişkin çocuk annesi olan Jenna, kocası Sean ve tüylü bebekleri Kansas'ta yaşamaktadır. Otuz yılı aşkın bir süre muhasebecilik yapmış olsa da Jenna tipik bir muhasebeci değil. Küstah, şımarık ve gülmeyi seviyor, ancak tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşamaktan alçakgönüllülükle heyecan duyuyor. Duygusal hikâyeler yazarken kahve içmediği zamanlarda onu kitap okurken, müzik dinlerken, yemek pişirirken, kamp yaparken ya da bir Harley'in arkasında açık yolların tadını çıkarırken bulabilirsiniz.

JENNA İLE İLETİŞİME GEÇİN:

[Web](#)

[Sitesi E](#)

[Posta](#)

[Facebook Sayfası](#)

[Jenna'nın Jezebels Parti Sayfası](#)

[Instagram](#)

[TikTok](#)

[BookBub](#)

[Amazon Yazar](#)

[sayfası Bülten](#)

[Goodreads](#)

J E N N A J A C O B'UN DİĞER ÇALIŞMALARI

ROCK'IN KÖTÜ ÇOCUKLARI (SERİNİN TAMAMI)

Rock Me (Prequel)

Rock Me Longer

Rock Me Harder

Rock Me Slower

Rock Me Faster

Rock Me Deeper

CENNETİN KOVBOYLARI

Kovboyun Aşkta İkinci Şansı Kovboyun

Otuz Günlük Kaçamağı

Kovboyun Puma'sı

Kovboyun Sürpriz Vegas Bebeği

CENNETİN GELİNLERİ

Kovboyun Bebek Pazarlığı

Kovboyun Bakire Bebek Annesi

Çok yakında:

Kovboyun Milyon Dolarlık Bebek Gelini (24 Ocak 2023)

GENESIS'IN DOMLARI

Teslimiyetimi Kucaklamak

Arzumun Efendileri

Zihnimin Efendileri

Teslimiyetimi Kurtarmak

Domlarım Tarafından

Baştan Çıkarılmak

Efendilerim Tarafından

Cezbedilmek

Günah Şehri

Teslimiyetime Bağlı

Teslimiyetime Direnmek

Onun Emrini Arzulamak

Kaderimi Aramak

Milyarder Babamı Baştan Çıkarmak

TUTKULU KALPLER

Küçük Kasaba İkinci Şans

BAĞIMSIZ BAŞLIKLAR

Masumiyet Ortaya Çıkarıldı

KIRILMAMIŞ: RAINE DÜŞÜYOR

(Shayla Black ile birlikte yazılmıştır)

The Broken

(Prequel) The

Betrayal The

Break

Eşik Bağ

KIRILMAMIŞ: GÖKSEL YÜKSELİŞ

(Shayla Black ile birlikte yazılmıştır)

Seçim

Kovalamaca

İtiraf Çok

Yakında:

The Commitment (25 Temmuz 2023)

KUTU SETLERİ/KOLEKSİYONLAR

Bad Boys of Rock Boxset

Unbroken: Raine Falling Komple Seri

Kırılmamış: Raine Falling Birinci Cilt

Unbroken: Raine Düşerken Cilt İki